23.synod ČCE, 16.-19.11.1983

S e z n a m t i s k ů 23. s y n o d u

1. Svolávací dopis členům 23. synodu
2. Oznámení sborům o svolání 23. synodu
3. Seznam členů 23. synodu
4. Program 23. synodu
5. Informace pro členy synodu:
   A/ Výpis z jednacího a volebního řádu pro informaci členů synodu
   B/ Pokyny pro zapisovatele při synodu
6. Práce v komisích: vysvětlení a návrh na rozdělení členů synodu do komisí
7. Zpráva synodní rady o stavu církve
8. Zpráva o činnosti poradních odborů:
   A/ Zpráva z poradních odborů do 31.12.1982/pro jarní synodní zastupitelstvo 1983/
   B/ Zpráva o činnosti PO za 1. pololetí 1983
9. Informace a statistiky:
   A/ Informace o plnění usnesení 22. synodu
   B/ celocírkevní, sborové a osobní informace
   C/ Hospodářské informace
   D/ Přehled o použití církevních repartic
   E/ Zpráva o využití církevních budov
   F/ Zpráva o opravách celocírkevních budov
10. Praxe církve jako nástroj misie /Elaborát PO theol./
11. Křest, Večeře Páně, ordinace/Dokumenty ekumenické konvergence/:
   A/Elaborát - zvl.otisk z Křesťanské revue 1982/
   B/ Doporučení PO theologického
12. Agenda: zpráva PO liturg. o zavádění I.dílu a postupu prací na II.dílu.
13. Úvodní zpráva PO právního ke změnám círk. zřízení a novelisaci řádů
14. Církevní zřízení:
   A/ Návrh změn a oprav
   B/ Novelisovaný text
15. Řád o správě církve - novelisovaný text
16. Jednací a volební řád - novelizovaný
17. Řád pro kazatele - novelizovaný text
18. Řád pro hospodaření církevních sborů - novelizovaný text
19. Soupis církevních objektů vyžadujících zvláštní péči
20. Návrhy pro 23. synod:
   A/ Návrhy ze synodní rady
   B/ Návrhy ze seniorátních konventů

- - - - - - - - - - - - - - -

Z á p i s y 1. až 7.zasedání synodu
P o s e l s t v í 23. s y n o d u
Pozdravy: pres.ČSSR Dr.G.Husákovi a jeho poděkování protř.pres.kancel
ministru kultury Dr.Milanu Klusákovi
~~Bl.č.629/83 ČR/Mé~~
Zpráva o revizi hospodaření syn.rady za roky 1981 a 1982
Usnesení synodu. - Zásady poskytování soc.pomoci pracovníkům církve
Byty v cír.budovách pro kazatele odcházející do
Aktuality z církve 22/83 : zpráva o průběhu synodu . důchodu.

1

Svolání 23. synodu 1983

V Praze 29.září 1983
Čj. 1960/83

Všem členům 23. synodu
Českobratrské církve evangelické

Vážený bratře, vážená sestro,

na základě § 27 odst. 3 Círk. zřízení svolává synodní rada na dny 16. - 19. listopadu 1983 do Prahy

23. řádný synod Českobratrské církve evangelické

a zve Vás jako člena tohoto synodu k jeho zasedáním. Synod bude zahájen bohoslužbami s večeří Páně ve středu 16.listopadu 1983 v 19,00 hodin večer v chrámu Páně u Salvátora v Praze 1.

Pracovní zasedání se budou konat od čtvrtka 17.11. ráno až do soboty 19.11.poledne v prostorách sborového domu v Praze 2 Vinohradech, tř. W. Piecka 60. Část zasedání se opět připravuje ve čtyřech komisích.

S tímto pozváním Vám současně posíláme některé synodní předlohy /tj. seznam tisků a předlohy č. 0,2,5A,5B,8A,8B,9E,10,11A, 14B,16, abyste je mohli zavčas prostudovat a na zasedání synodu se připravit. Další tisky Vám zašleme pokud možno brzy v rámci technických možností naší kanceláře.

V případě, že byste se nemohli z vážných důvodů synodu zúčastnit, oznamte to zavčas svému seniorátnímu výboru i synodní radě, aby mohl být povolán náhradník. Prosíme Vás, abyste se na synod připravovali i přímluvnými modlitbami za jeho zdárný průběh.

S bratrskými pozdravy

SYNODNÍ RADA ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

Miloš Lešikar
synodní kurátor

Dr.Miloslav Hájek
synodní senior

Dr.Josef Hlaváč
nám.syn.seniora

Dr.Jaro Křivohlavý
nám.syn.kurátora

Josef Hromádka
člen syn. rady

Vladimír Pistor
člen syn. rady

SR-Bl.č. 630/83/Ná

2

Oznámení o svolání
23. synodu

V Praze dne 6.října 1983
Čj. 2014/83

Všem sborům a kazatelským stanicím
českobratrské církve evangelické

Vážení bratři a sestry,

synodní rada oznamuje, že podle § 27, odst.3 církevního zřízení svolává na dny 16.-19.listopadu 1983 do Prahy

23. ř á d n ý s y n o d
Českobratrské církve evangelické.

Synod bude zahájen ve středu 16.11.1983 v 19,00 h večer bohoslužebným shromážděním v chrámu Páně z Salvátora v Praze s vysluhováním svaté večeře Páně.

Pracovní zasedání synodu se budou konat od čtvrtka 17.11. 8,00 h ráno až do soboty 19.11. poledne v chrámu vinohradského sboru v Praze 2, tř.W.Piecka 60. Také těchto zasedání se mohou členové církve účastnit jako pozorovatelé, pokud by některé zasedání synodu nebylo prohlášeno za důvěrné. Předpokládá se, že část synodního jednání, především ve čtvrtek večer, bude probíhat ve čtyřech komisích.

Kromě různých správních záležitostí, zpráv a návrhů bude 23. synod projednávat některé důležité předlohy. Elaborát PO theologického "Praxe církve jako nástroj misie", ekumenické elaboráty SRC "Křest,Večeře Páně, Ordinace"/Tzv. Konvergence z Limy, 1982/, I.díl nové Agendy a novelisované texty Círk. zřízení a řádů.

Bratrsky žádáme naše kazatele a kazatelky, aby konání synodu oznámili při službách Božích a prosili v přímluvných modlitbách o Boží milost a pomoc pro všechna synodní jednání. Také všechny členy sborů prosíme, aby pamatovali na synod ve svých osobních modlitbách.

S bratrským pozdravem

Synodní rada
českobratrské církve evangelické

Miloš Lešikar
synodní kurátor

Dr.Miloslav Hájek
synodní senior

SR-bl.č.635/83/Ná

23. synod - listopad 1983

TISK 3

SEZNAM ČLENŮ A NÁHRADNÍKŮ 23. SYNODU
českobratrské církve evangelické

SYNODNÍ RADA

1. ThDr. Miloslav HÁJEK, synodní senior, 170 00 Praha 7, Ovenecká 27
2. ThDr. Josef HLAVÁČ, náměstek syn.seniora, 281 01 Velim, Sokolská 26
3. Josef HOROMÁDKA, člen synodní rady, 772 00 Olomouc, Blahoslavova 1
4. Miloš LEŠIKAR, synodní kurátor, 563 01 Lanškroun, Opletalova 390
5. PhDr. Jaro KŘIVOHLAVÝ, nám.syn.kurátora, 140 00 Praha 4, Nad cementárnou 18
6. Vladimír PISTOR, člen synodní rady, 250 88 Čelákovice, Gottwaldova 369

Náhradníci:

1. Miroslav Brož, 503 46 Třebechovice p.O., Gottwaldovo nám.19
2. Bohuslav Otřísal, 120 00 Praha 2, W.Piecka 60
3. Cyril Horák, ul.28.října 28, 370 01 České Budějovice
4. JUDr.Pavel Šimek, 140 00 Praha 4 Spořilov II, Hrusická 2522
5. Ing. Elizeus Falátek, 300 00 Plzeň, Baarova 3
6. MUDr. Adolf Kocna, 110 00 Praha 1, Benediktská 8

KOMENSKÉHO EVANGELICKÁ BOHOSLOVECKÁ FAKULTA

7. Dr. Josef SMOLÍK, 120 00 Praha 2, Belgická 22
8. Dr. Pavel FILIPI, 120 00 Praha 2, Belgická 22
9. Dr. Milan OPOČENSKÝ, 150 00 Praha 5, Nepomucká bl.B

Náhradníci:

1. Dr. Luděk Brož, 130 00 Praha 3, Čajkovského 8
2. Dr. Petr Pokorný, 120 00 Praha 2, Čermákova 3
3. Dr. Jan Heller, 150 00 Praha 5, nám.Sovětských tankistů 2

SENIORÁT PRAŽSKÝ

10. Bohuslav OTŘÍSAL, senior, 120 00 Praha 2, W.Piecka 60
11. Josef KOČVARA, seniorátní kurátor, 100 00 Praha 10, Nad olšinami 21

Náhradníci:

1. Jiří Lejdar, 100 00 Praha 10, Kralická 4
2. František Potměšil, 130 00 Praha 3, Prokopova 4
3. Daniel Henych, 160 00 Praha 6, Na dlouhém lánu 4
4. MUDr. Adolf Kocna, 110 00 Praha 1, Benediktská 8
5. Ing. Pavel Hájek, 170 00 Praha 7, Heřmanova 6
6. RNDr. Miroslav Litomiský, 140 00 Praha 4 Doudova 6

Poslanci -a náhradníci- volení konventem:

12. Pavel SMETANA, 180 00 Praha 8, U pošty 6
13. Miroslav HERYÁN, 252 27 Praha 5 - Radotín, Matějovského 14
14. Dan DRÁPAL, 170 00 Praha 7, Na Maninách 20
15. Jiří LEJDAR, 100 00 Praha 10, Kralická 4
16. RNDr. Joel POKORNÝ, 100 00 Praha 10, Chorvatská 12
17. Ing. Karel MATĚJKA, 181 00 Praha 8, Lublinská 573
18. Ing. Valentin CHAMRÁD, CSc, 120 00 Praha 2, nám.Jiřího z Poděbrad 11
19. Dagmar BRUŽOVÁ, 120 00 Praha 2, Chodská 2

Náhradníci:

1. Michael Otřísal, 101 00 Praha 10, Černomořská 10
2. ThDr. Otakar Fuňda, 130 00 Praha 3, Čajkovského 10
3. Alena Šounová, 161 01 Příbram II, Fučíkovo nám.203
4. Jan Klas, 256 01 Benešov u Prahy, Gottwaldova 656
5. Ing.Lubomír Šimek, 130 00 Praha 3, Pod lipami 14
6. MUDr. Otakar Keller, 110 00 Praha 1, Pařížská 24
7. Ing. Pavel Prosek, 160 00 Praha 6, Leninova 2063
8. František Kopecký, 252 03 Řitka 34

SENIORÁT PODĚBRADSKÝ

20. Zdeněk SOUŠEK, senior, 289 07 Libice n.Cidl., Ke hradišti 12
21. Jaromír ČÁBELA, seniorát.kurátor, 280 02 Kolín II, Fügnerova 449

Náhradníci:

1. Dalibor Molnár, 289 22 Lysá n.Lab., nám.B.Hrozného 442
2. Miroslav Frydrych, 280 02 Kolín 2, tř.Politických vězňů 560
3. Jaroslav Vanča, 277 35 Mšeno u Mělníka, Fučíkova 9
4. Milada Havránková, 288 02 Nymburk, Vorlíčkova 12
5. Pavel Pistor, 290 01 Poděbrady, Nové mlýny u Okřínka
6. Libuše Semilská, 277 35 Mšeno u Mělníka, Tajná 16

Poslanci -náhradníci- volení konventem:

22. Miroslav FRYDRYCH, 280 00 Kolín 2, tř.Politických vězňů 560
23. Dalibor MOLNÁR, 289 22 Lysá n.Lab., nám.B.Hrozného 442
24. Jaroslav VANČA, 277 35 Mšeno u Mělníka, Fučíkova 9
25. Jiří P. ŠTOREK, 282 01 Český Brod, Dukelská 1159
26. Milada HAVRÁNKOVÁ, 288 02 Nymburk, Vorlíčkova 12
27. Pavel PISTOR, 290 01 Poděbrady, Nové mlýny u Okřínka
28. Ing. Jiří KUBÍČEK, 289 13 Sadská, Hořátev 26
29. Zdeněk TOUŽIMSKÝ, Erbenova 875, 293 01 Mladá Boleslav

Náhradníci:

1. Josef Kejř, 276 01 Mělník, Gottwaldova 2
2. Karla Trojanová, 277 13 Kostelec n.Lab., Riegrovy sady č.223
3. Věra Hajská, 288 02 Nymburk, Smetanova 613
4. Miloslav Plecháček, 293 01 Mladá Boleslav, Husova 15
5. Berta Píšová, 289 06 Sány, Oškobrh 42
6. Jaroslav Hojný, 250 72 Kojetice u Prahy, Tůmovka 41
7. Libuše Semilská, 277 35 Mšeno u Mělníka, Tajná 16
8. Jan Svoboda, 289 07 Libice n.Cidl., Opolanská 339

SENIORÁT JIHOČESKÝ

30. Cyril HORÁK, senior, 370 01 České Budějovice, ul.28.října č.28
31. František ŠEJNOHA, seniorát.kurátor, 377 01 Jindř.Hradec,Pod vrchy 139

Náhradníci:

1. Zbyněk Honzal, 377 01 Jindř.Hradec, Bratrská 129/IV
2. Ondřej Soběslavský, 390 02 Tábor 2, p.př.30 (Bílkova 963/3)
3. uprázdněno
4. Josef Brchaň, 377 01 Jindř.Hradec, Sídliště A.Zápotockého 1794/2
5. Zlata Voborská, 390 01, Tábor, Erbenova 566
6. Josef Karas, 387 01 Volyně, Družstevní 525

Poslanci -náhradníci- volení konventem:

32. Zbyněk HONZAL, 377 01 Jindřichův Hradec, Bratrská 129/IV
33. Zlata VOBORSKÁ, 390 01 Tábor, Erbenova 566

Náhradníci:

1. Ondřej Soběslavský, 390 02 Tábor 2,p.př.30 (Bílkova 963/3)
2. Josef Karas, 387 01 Volyně, Družstevní 525

SENIORÁT ZÁPADOČESKÝ

34. Zbyněk LAŠTOVKA, senior, 353 21 Mariánské Lázně, p.př.4A (Lidická 16)

35. Ing. Elizeus FALÁTEK, seniorátní kurátor, 300 00 Plzeň, Baarova 3

Náhradníci:
1. Pavel Freitinger, 344 11 Domažlice 1,p.př.100 (Protifašist.odboje 93)
2. Pavel Pellar, 301 50 Plzeň, Charkovské nábř. 13
3. Lubomír Líbal, 350 02 Cheb 2, ul.9.května č.5
4. Jaromír Luňák, 301 47 Plzeň, Mikulášská 4
5. MUDr Jaroslav Kraus, 353 01 Mariánské Lázně, Ruská 60
6. PhMr Věra Ulmanová, 360 01 Karlovy Vary, Na vyhlídce 19

Poslanci -náhradníci- volení konventem:

36. Pavel PELLAR, 301 50 Plzeň, Charkovské nábř. 13
37. Daniel MATĚJKA, 301 50 Plzeň, Charkovské nábř. 13
38. ~~Jan ŠOLTÉSZ, 320 22 Plzeň, Němejcova 2~~ Pavel Freitinger
39. Jaromír LUŇÁK, 301 47 Plzeň, Mikulášská 4
40. PhMr. Věra ULMANOVÁ, 360 01 Karlovy Vary, Na vyhlídce 19
41. MUDr. Jaroslav KRAUS, 353 01 Mariánské Lázně, Ruská 60

Náhradníci:
1. Lubomír Líbal, 350 02 Cheb 2, ul.9.května 5
2. Vladimír Hejtmánek, 363 01 Ostrov n.Ohří, Jáchymovská 170
3. Jan Šoltész, 320 22 Plzeň, Němejcova 2
4. Václav Uhlík, 362 21 Nejdek, Náměstí 86
5. Miroslav Dus, 320 16 Plzeň, Mánesova 63
6. Libuše Šulcová, 441 01 Podbořany, Velká osada 695

SENIORÁT ÚSTECKÝ

42. Josef ŠPLÍCHAL, senior, 440 01 Louny, Českých bratří 1510
43. Jan RATIBORSKÝ, senior.kurátor, 434 01 Most, 1.máje 350/80

Náhradníci:
1. Amos Tejkal, 415 01 Teplice, Sládkova 16
2. Petr Čapek, 405 02 Děčín IV, Bezručova 90/4
3. Miroslav Pechar, 412 01 Litoměřice, Rooseveltova 7
4. Vladimír Rejchrt, 415 01 Teplice, nám.Zd.Nejedlého 14
5. Josef Stiburek, 434 01 Most, Průchova 18/2902
6. Pavel Jersák, 411 11 Sulejovice č.105

Poslanci -náhradníci- volení konventem:

44. Amos TEJKAL, 415 01 Teplice, Sládkova 16
45. Petr ČAPEK, 405 02 Děčín IV, Bezručova 90/4
46. Vladimír REJCHRT, 415 01 Teplice, nám.Zd.Nejedlého 14
47. Josef STIBUREK, 434 01 Most, Průchova 18/2909

Náhradníci:
1. Zdeněk Borecký, 411 13 Třebenice, Sokolská 89
2. Miloslav Ausberg, 438 01 Žatec, p.př.84 (Husova 1200)
3. Antonín Zeman, 400 01 Ústí n.Lab., Fučíkova 140
4. Ivo Fritz, 413 01 Roudnice n.Lab., Jiráskova 1237

SENIORÁT LIBERECKÝ

48. Richard FIRBAS, senior, 466 01 Jablonec n.Nisou 1, Opletalova 1
49. MUDr. Jaroslav SVĚCENÝ, seniorátní kurátor, 514 01 Jilemnice, J.Buchara 992

Náhradníci:
1. Dr. Ladislav Horák, 460 01 Liberec, Leninova 22
2. Bohuš Chrástek, 512 36 Horní Branná, Valteřice 144
3. Jaroslav Nečas, 512 03 Libštát č.83
4. Jaroslava Sobotíková, 470 01 Česká Lípa, Alšova 1637
5. Kurt Baudisch, 407 47 Varnsdorf, Tyršova 1246
6. Ing. Petr Ryšavý, 407 07 Varnsdorf, Východní 2584

Poslanci -náhradníci- volení konventem:

50. Jaroslav NEČAS, 512 03 Libštát 83
51. Dr. Ladislav HORÁK, 460 01 Liberec, Leninova 22
52. Jaroslava SOBOTÍKOVÁ, 470 01 Česká Lípa, Alšova 1637
53. Kurt BAUDISCH, 407 47 Varnsdorf, Tyršova 1246

Náhradníci:
1. Vojen Syrovátka, 408 01 Rumburk, Krásnolipská 22
2. Bohuš Chrástek, 512 36 Horní Branná, Valteřice 144
3. Jan Kříž, 512 03 Libštát č.8
4. Vladislav Sláma, 466 05 Jablonec n.Nisou, Rýnovice 17

SENIORÁT KRÁLOVÉHRADECKÝ

54. Miroslav BROŽ, senior, 503 46 Třebechovice p.O., Gottwaldovo n.19
55. Jan ČELIŠ, senior.kurátor, 500 02 Hradec Králové, Dykova 1303

Náhradníci:
1. Emanuel Huml, 544 01 Dvůr Králové n.L., Nám.odboje 1128
2. Jan Škubal, 551 01 Jaroměř, Semonice č.57
3. uprázdněno
4. Jaroslav Andrejs, 508 01 Hořice, Blahoslavova 771
5. Pavel Pleva, 517 43 Potštejn 246
6. Ing. Jaromír Krapáč, 547 01 Náchod, Kostelecká 1131

Poslanci -náhradníci- volení konventem:

56. Emanuel HUML, 544 01 Dvůr Králové n.Lab., Nám.odboje 1128
57. Jaromír STRÁDAL, 549 31 Hronov 1, Českých bratří 181
58. Ing. Jaromír KRAPÁČ, 547 01 Náchod, Kostelecká 1131
59. Jaroslav ANDREJS, 508 01 Hořice v Podkrkonoší, Blahoslavova 771

Náhradníci:
1. Miroslav Hejl, 506 01 Jičín, Konecchlumská 289
2. Květa Šilarová, 561 51 Letohrad, Tyršova 353
3. Josef Vojtěch, 551 01 Jaroměř VI, Jezbiny 19
4. Vladimír Kop, 517 31 Bolehošť 72

SENIORÁT CHRUDIMSKÝ

60. Miroslav DOBRKOVSKÝ, senior, 560 02 Česká Třebová, Riegrova 283

61. MVDr. Eduard WAGNER, seniorátní kurátor, 286 01 Čáslav, Čeplov 380

Náhradníci:
1. Jaroslav Soběslavský, 563 01 Lanškroun, Gottwaldova 50
2. Miloslav Běťák, 565 53 Sloupnice, Dolní 80
3. Jaroslav Gregor, 537 01 Chrudim, Hybešova 324
4. MVDr Bohumil Fikejz, 538 51 Chrást u Chrudimě, Tylova 372
5. Jan Vondráček, 570 01 Litomyšl, Záhrad 119
6. Naděje Manýsová, 530 00 Pardubice, Pichlova 2533

Poslanci -náhradníci- volení konventem:

62. Bedřich B. LAŠUS, 565 01 Choceň, p.př.38 (Žerotínova 94)

63. ThDr. Blahoslav PÍPAL, 565 52 České Heřmanice, Džbánov 4

64. Jiří ZEJFART, Javornického 49/IV, 566 01 Vysoké Mýto

65. Naděje MANDÝSOVÁ, 530 02 Pardubice, Pichlova 2533

66. Miloslav ŠTĚRBA, 285 44 Třebonín, Hraběšín 21

67. Ing. Miloš HÜBNER, 533 04 SEZENICE, Husova 56

Náhradníci:
1. Jaroslav Soběslavský, 563 01 Lanškroun, Gottwaldova 50
2. František Pavlis, 286 01 Čáslav, Husova 159
3. Adrian Mikolášek, 538 32 Úhřetice, Dvakačovice 32
4. Josef Šplíchel, 561 12 Brandýs n.Orl., Žerotínova 453
5. Vratislav Maděra, 537 01 Chrudim, Gorkého 573
6. MVDr. Bohumil Fikejz, 538 51 Chrást u Chrudimě, U vodojemu 605

SENIORÁT POLIČSKÝ

68. Jindřich VÝBORNÝ, senior, 539 72 Raná č. 80

69. Rudolf HROMÁDKO, seniorátní kurátor, 539 44 Proseč u Skutče 156

Náhradníci:
1. ThDr. Josef Sládek, 572 01 Polička, Nábř.Julia Fučíka 561
2. Vladimír Kučera, 539 43 Krouna č.155
3. Jiří Tomeš, 592 42 Jimramov č. 148
4. Josef Dvořák, 569 94 Telecí 26
5. Josef Drahoš, 537 01 Oldříš 18
6. Ing J.Chroust, 592 44 Věcov u Jimramova, Jimramovské Pavlovice 29

Poslanci -náhradníci- volení konventem:

70. ThDr. Josef SLÁDEK, 572 01 Polička, Nábř. J.Fučíka 561

71. Josef DVOŘÁK, 569 94 Telecí 26

Náhradníci:
1. Vladimír Kučera, 539 43 Krouna č. 155
2. Ing. Josef Chroust, Jimramovské Pavlovice 29, 592 44 Věcov u Jimramova

SENIORÁT HORÁCKÝ

72. Jan TRUSINA, senior 674 01 Třebíč, Fučíkova 33

73. Milan SLÁMA, seniorátní kurátor, 674 01 Třebíč, Holasova 96

Náhradníci:
1. Josef Batelka, 592 31 Nové Město na Mor., Křenkova 151
2. Jan Čapek, 592 11 Velká Losenice, Sázava 73
3. Jaroslav Pfann, 592 03 Sněžné na Mor. 60
4. Libor Smejkal, 594 01 Velké Meziříčí, Zahradní 1270
5. Karel Poláček, 674 01 Třebíč, Ul.dr.Hobzy 22
6. Jiří Navrátil, 586 00 Jihlava, Malinovského 6

Poslanci -náhradníci- volení konventem:

74. Jan ČAPEK, 592 11 Velká Losenice, Sázava 73

75. Josef BATELKA, 592 31 Nové Město na Moravě, Křenkova 151

76. František KAŠTÁNEK, 592 31 Nové Město na Moravě, Mírová 507

77. Libor SMEJKAL, 594 01 Velké Meziříčí, Zahradní 1270

Náhradníci:

1. Lubomír Kabíček, 586 01 Jihlava, Vrchlického 1
2. ThDr. Jiří Melmuk, 588 56 Telč, Nám.míru 21/I
3. MUDr Pavel Vojtíšek, 396 01 Humpolec, Na rybníčku 1317
4. Ing. Emil Šabacký, 594 01 Velké Meziříčí, Kolmá 1243

SENIORÁT BRNĚNSKÝ

78. Miroslav ROZBOŘIL, senior, 680 01 Boskovice, Hybešova 9

79. Ing. Jiří NOVÁK, seniorát.kurátor, 636 00 Brno, Komsomolců 1

Náhradníci:
1. ThDr. Jindřich Slabý, 690 02 Břeclav, Nám.Svobody 14
2. Zdeněk Jokl, 679 74 Olešnice, Pražská 131
3. Milan Mrázek, 614 00 Brno 14, Netušilova 26
4. Blahoslav Dobrovolný, 691 64 Nosislav č.385
5. Vlastimil Ryšavý, 671 72 Miroslav, Rybniční 19
6. MUDr. Svatopuk Doležel, 602 00 Brno, Lerchova 31

Poslanci a náhradníci volení konventem:

80. Jiří GRUBER, 691 72 Klobouky u Brna, Brněnská 30

81. ThDr. Jindřich SLABÝ, 690 02 Břeclav, Nám.Svobody 14

82. Jana KALUSOVÁ, 671 72 Miroslav, Husova 44

83. MUDr. Jaromír STRACHOŇ, 683 56 Nížkovice, Heršpice č.105

84. Blahoslav DOBROVOLNÝ, 691 63 Nosislav č.385

85. Anna ZAJÍCOVÁ, 691 81 Březí u Mikulova č.25

Náhradníci:
1. Milan Mrázek, 614 00 Brno 14, Netušilova 26
2. Pavel Kašpar 679 36 Vanovice 60
3. Zdeněk Jokl, 679 74 Olešnice, Pražská 131
4. Ing. Pavel Maláč, 618 00 Brno-Černovice
5. MUDR. Antonín Pučálka ml., 638 00 Brno-Lesná, Barvy 13

SENIORÁT VÝCHODOMORAVSKÝ

86. Dr. Jaroslav STANĚK, senior, 755 01 Vsetín, Palackého 153

87. Radomír ŽÁRSKÝ, seniorátní kurátor, 755 01 Vsetín, Na plavisku 1641

Náhradníci:
1. Jaroslav Voda, 756 11 Valašská Polanka, Leskovec 156
2. Bohuslav Novák, 756 21 Ratiboř, Kateřinice 226
3. Vladislav Ježík, 757 01 Valašské Meziříčí, Velká Lhota č.30
4. Dr.Ing. Jaroslav Huml, 760 01 Gottwaldov, Leninova 69
5. Ing. František Fajmon, 696 74 Velká n.Veličkou 620
6. Martin Kučera, 696 73 Hrubá Vrbka 109

Poslanci -náhradníci- volení konventem:

88. Jaroslav VODA, 756 11 Valaš.Polanka, Leskovec 156

89. Jiří KABÍČEK, 670 01 Gottwaldov 1, Slovenská 3063

90. Ludvík SVOBODA, 768 42 Prusinovice, Přerovská 174

91. Miroslav ŠABRŠULA, 756 22 Hošťálková 422

92. Dr.Ing. Jaroslav HUML, 760 01 Gottwaldov, Leninova 69

93. MUDr. Vojtěch ZIKMUND, 755 01 Vsetín, U hřiště 1533

Náhradníci:
1. Bohuslav Novák, 756 21 Ratiboř, Kateřinice 226
2. Vladislav Ježík, 757 01 Valašské Meziříčí, Velká Lhota č.30
3. Bohuslav Vik, 763 12 Zádveřice-Raková č.139
4. Jan Kočíb, 756 25 Růžďka 284
5. Ing. František Fajmon, 696 74 Velká n.Veličkou 620
6. Pavel Kočíb, 756 24 Bystřička 236

SENIORÁT MORAVSKOSLEZSKÝ

94. Ludvík KLOBÁSA, senior, 701 00 Ostrava I, Husovo nám.4

95. Antonín PLACHÝ, seniorátní kurátor, 748 01 Hlučín, Čs.armády 18

Náhradníci:
1. Jan Nohavica 742 71 Hodslavice č. 96
2. Jaroslav Ondra, 789 01 Zábřeh 1, U vodárny 2
3. Jaroslav Koštál, 746 01 Opava 1, Lidická 2
4. MUDr. Vojtěch Dědek, 750 00 Přerov, Nábř. 1. máje 8
5. Bohumil Berger, 705 00 Ostrava-Hrabůvka, Mjr.Nováka 10
6. Jaroslava Šalová, 794 01 Krnov

Poslanci -náhradníci- volení konventem:

96. Jaroslav KOŠŤÁL, 746 01 Opava 1, Lidická 2

97. Jan ZÁTORSKÝ, 741 00 Nový Jičín, Janáčkovy sady 1

98. Vlastimil KOVÁŘ, 742 01 Suchdol n.Odrou 1 č. 45

99. Ing. Jan SLÁMA, 795 01 Rýmařov, Opavská 55

100. MUDr. Vojtěch DĚDEK, 750 00 Přerov, Nábř. 1. máje 8

101. Ing. Jiří GROLL, 703 00 Ostrava 3, Cholevova 39

Náhradníci:
1. Jan Nohavica, 742 71 Hodslavice č.96
2. Jaroslav Ondra, 789 01 Zábřeh 1, U vodárny 2
3. Adolf Petr, 790 70 Javorník u Jeseníka, Lidická 162
4. Blahoslav Matějka, 789 01 Zábřeh na Mor., Zápotockého 17
5. Ing. Jan Doubrava, 788 16 Sobotín 232
6. V.Maláč, 794 01 Krnov, Libušina 7

- - - -

23. synod českobratrské církve evangelické

S l u ž b y B o ž í 1 6. l i s t o p a d u 1 9 8 3

Varhanní předehra

VSTUPNÍ SLOVO

SPOLEČNÝ ZPĚV - Ž 89 "Zpívat chci na věky", sl.1-3.6.7.11

VSTUPNÍ MODLITBA

Pěvecký sbor - "Chvaliž Hospodina, slávy vždy Krále mocného"
EZ č.549, sloky 1.4.5. (úprava F.M.Christiansen)

ČTENÍ PÍSMA SVATÉHO - Kniha Soudců 6,6-14

SPOLEČNÝ ZPĚV - píseň č.198 "Pod ochranou Nejvyššího"

KÁZÁNÍ - Evangelium podle Matouše 28,16-20

SPOLEČNÝ ZPĚV - píseň č.404 "Pane Ježíši Kriste"

POZDRAV A PŘIVÍTÁNÍ HOSTŮ

VZPOMÍNKA NA ZESNULÉ PRACOVNÍKY

Pěvecký sbor - "V těžký čas zármutku svého"
Ž 77, sloky 1.3-7 (úprava Jenő Ádám)

VYZNÁNÍ PŘED VEČEŘÍ PÁNĚ

SPOLEČNÝ ZPĚV - píseň č.153 "Věříme v Boha"

SVATÁ VEČEŘE PÁNĚ
Během přijímání společný zpěv písní č. 462 - 460 - 398 - 397

Pěvecký sbor - "Vzdejte Pánu chválu, čest!"
Ž 136 (úprava Sándor Szokolay)

OHLÁŠENÍ

PŘÍMLUVY A MODLITBA PÁNĚ

POSLÁNÍ A POŽEHNÁNÍ

SPOLEČNÝ ZPĚV - Ž 134 "Vy všichni, Pánu sloužící"

bl.1046/83 N

4

P R O G R A M 23. S Y N O D U
českobratrské církve evangelické
16. až 19. listopadu 1983

I.

ZAHAJOVACÍ BOHOSLUŽBY S VEČEŘÍ PÁNĚ

středa dne 16. 11. 1983 v chrámu Páně u Salvátora od 19.hod.

1. Předehra na varhany
2. Vstupní slovo (synodní senior dr.M.Hájek)
3. Společný zpěv Žalmu 89 Zpívat chci na věky (sl. 1-3.6.7.11)
4. Vstupní modlitba (synodní senior)
5. Pěvecký sbor Canticum sacrum
6. Čtení Písma: Soudců 6,6-14 (člen SR Josef Hromádka)
7. Společná píseň č. 198 Pod ochranou Nejvyššího
8. Kázání: Matouš 28,16-20 (náměstek syn.seniora dr. Jos. Hlaváč)
9. Společná píseň č. 404 Pane Ježíši Kriste
10. Pozdrav a přivítání hostů (synodní kurátor M.Lešikar)
11. Vzpomínka na zesnulé pracovníky (náměstek syn.kurátora dr.J.Křivohlavý)
12. Pěvecký sbor Canticum sacrum
13. Představení nově ordinovaných od posledního synodu
14. Společná píseň č. 413 Pastýři nebeský
15. Svatá večeře Páně (synodní senior s přisluhujícími)
    - během přijímání písně 462 - 460 - 398 - 397
16. Pěvecký sbor Canticum sacrum
17. Ohlášení (člen SR Vladimír Pistor)
18. Přímluvy a modlitba Páně (náměstek dr. Hlaváč)
19. Poslání a požehnání (synodní senior)
20. Společný zpěv Žalmu 134 Vy všichni, Pánu sloužící

- - -

II.

PRACOVNÍ ZASEDÁNÍ 23. SYNODU

17. až 19. 11. 1983 v kostele na Vinohradech, Praha 2, W. Piecka 60

1. zasedání 23. synodu - v plénu

čtvrtek 17.11. 1983 od 8,00 hod.

8,00 1. Úvodní pobožnost - píseň, čtení, úvodní modlitba a modlitební chvíle (dr.J.Smolík)

8,15 2. Zahájení synodu - úvodní slovo synodního seniora

3. Ustavení synodu - a) zjištění presence - JVŘ 5,2
b) povolání náhradníků - JVŘ 5,3
c) povolání členů církve s hlasem poradním ŘSC 63,4; JVŘ 20,2
d) sdělení o povolání právního poradce - JVŘ 13

4. Slib synodálů - ŘSC 63,3; JVŘ 5,5

5. Společný zpěv : č. 371 Přijď již, Duchu svatý

6. Volba zapisovatelů - JVŘ 5,6

7. Volba skrutátorů - JVŘ 5,6

8. Volba verifikátorů - JVŘ 21,2

9. Volba předsedy synodu - JVŘ 5,6

10. Volba dalších členů předsednictva - JVŘ 5,6

11. Schválení jednání v komisích a rozdělení do komisí - JVŘ 14 (TISK 6)

12. Volba komise pro poselství synodu - JVŘ 5,8

13. Schválení navrženého programu synodu - JVŘ 5,8 a 6,1 (TISK 4)

9,30 14. Společný zpěv: č. 161 Tebe Bože chválíme

15. Pozdrav presidentu republiky a ministru kultury

16. Projev zástupce státní správy

10,00 17. Zpráva synodní rady - úvodní slovo k tištěné zprávě (TISK 7) synodní senior dr.M.Hájek

18. Rozprava ke zprávě synodní rady, správám poradních odborů a k informacím - TISKY 7,8,9

19. Oznámení předsednictva - JVŘ 17

11;55 20. Společný zpěv: č. 163 Hospodin sám národů Bůh

21. Modlitba (ses. D.Družová z Prahy)

12,00 - 13,30 - polední přestávka

2. zasedání 23. synodu - v plénu

čtvrtek 17.11. 1983 od 13,30 do 17,30 h.

13,30 1. Zahájení - společná píseň, modlitba (kons. J.Batelka)
2. Oznámení předsednictva - JVŘ 15, příp.další
3. Rozprava ke zprávě synodní rady, zprávám poradních odborů a informacím - pokrač. bodu 18 z dopoledního programu
4. Schválení zprávy synodní rady
5. Schválení zprávy o hospodaření
17,00 6. Volba revisorů celocírkevního hospodaření
7. Rozdělení synodu do komisí a určení náplně jednání komisí TISK 6
8. Oznámení předsednictva - JVŘ 17
9. Modlitba, společná píseň (Ing. K. Matějka, Praha)

17,30 - 19,00 přestávka na večeři

3. zasedání 23. synodu - v komisích

čtvrtek 17.11. 1983 od 19,00 h

Jednání v komisích

4. zasedání 23. synodu - jednání v plénu

pátek 18.11. 1983 od 8,00 do 12,00

8,00 1. Úvodní pobožnost - píseň, čtení, modlitba a modlitební chvíle (ses. M.Havránková z Nymburka
2. Oznámení předsednictva - JVŘ 15, příp.další
3. Poselství 23. synodu - první čtení
4. Elaborát "Praxe církve jako nástroj misie" - Rozprava TISK 10
11,50 5. Oznámení předsednictva - JVŘ 17
6. Modlitba, píseň (b.R.Žárský ze Vsetína)

5. zasedání 23. synodu - jednání v plénu

pátek 18. 11. 1983 od 13,30 do 17,30

13,30 1. Píseň, modlitba (prof.dr. M.Opočenský)
2. Oznámení předsednictva JVŘ 15, příp.další
3. Elaborát "Křest, večeře Páně, ordinace" (TISK 11)
1 15 4. Hlasování o předlohách synodu na základě doporučení komisí

a) Novelisovaný text Círk.zřízení (TISK 14)
b) Novelisované texty řádů (TISK 15,16,17,18)

17,20 5. Oznámení předsednictva JVŘ 17
6. Modlitba, společná píseň (ses. J.Sobotíková z Čes.Lípy)

přestávka na večeři

6. zasedání 23. synodu - jednání v plénu

pátek 18.11. 1983 večer od 19,00 asi do 21,00 hod.

19,00 1. Píseň, čtení, modlitba (ses. M.Mandysová z Pardubic)
2. Oznámení předsednictva JVŘ 15, příp. další
3. Poselství synodu - druhé čtení
4. Agenda - Předání I. dílu a informace o II. dílu (TISK 12)
5. Připomenutí 30 let služby ordinovaných kazatelek
6. Společný zpěv: č. 397 Radujme se vždy společně
7. Soupis církevních objektů, vyžadujících zvláštní péči TISK 19
20,50 8. Oznámení předsednictva JVŘ
9. Modlitba, společná píseň (b. M.Šabršula z Hošťálkové)

7. zasedání 23. synodu - jednání v plénu

sobota 19.11. 1983 dopoledne od 8,00 do 13,00

8,00 1. Úvodní pobožnost - píseň, čtení, modlitba a modlitební chvíle (Ing. J.Sláma z Rýmařova)
2. Oznámení předsednictva JVŘ 15, příp.další
3. Hlasování o zbylých návrzích a předlohách na základě doporučení komisí
4. Hlasování o návrzích synodní rady a konventů (na základě doporučení komisí) (TISK 20,21)
5. Poselství synodu - schválení
12,00 6. Závěrečné slovo - poděkování - předseda synodu
7. Závěrečná pobožnost synodního seniora

- - -

5A

Informace pro členy synodu

VÝPIS Z JEDNACÍHO A VOLEBNÍHO ŘÁDU - pro informaci synodálů při zasedání

Pořádek 5.4. Nemůže-li se některý člen synodu v určitou dobu zasedání synodu zúčastnit, musí včas požádat (s uvedením překážky) předsednictvo synodu o dovolenou. Povolenou dovolenou nemá překročit.

Pořádek 6.3 Předseda dbá, aby nikdo nebyl při svém projevu na synodu vyrušován. Řečníka, který se uchyluje od předmětu rozpravy, má předseda napomenout. Nedbá-li řečník napomenutí, a také při překročení povolené doby projevu, může mu předseda odejmout slovo.

Pořádek 16 Každý člen synodu má právo informovat se ve věci, která není na denním pořádku, písemným nebo ústním dotazem (interpelací), adresovaným předsedovi synodu. Tyto dotazy nutno zodpovědět nejpozději v příštím zasedání synodu.

Pořádek 17 Jednání synodu probíhá podle přijatého celkového pořadu. Pořádek pro příští zasedání má být oznámen v předcházejícím. Činí-li se proti pořádku zasedání námitky, rozhodne o nich synod sám.

Rozprava 18.1 **Řečníci mluví z řečniště v přihlášeném pořadí k tématu rozpravy. Přihlašují se písemně s uvedením, k čemu hodlají mluvit**

Rozprava 18.2 Předsednictvo může povolit pro část nebo celé zasedání ústní přihlášky a projev z místa. (S konečnou platností o tom rozhoduje synod prostou většinou).

Rozprava 18.3 O témže předmětu lze mluvit jen dvakrát a vždy ve lhůtě do 5 minut, leč by synod povolil výjimku.

Rozprava 18.4 Mimo pořadí lze udělit slovo těm, kteří chtějí podat návrh na konec ro zpravy nebo připomenout ustanovení CZ či řádů, případně chtějí učinit opravu osobní nebo věcnou (faktická poznámka). Délka takového projevu nesmí přesáhnout 2 minuty.

Rozprava 14.4 a 18.5 Předsedové nebo referenti komisí, zvolených synodem, mají právo kromě referátu promluvit ještě jednou v rozpravě a jednou po jejím skončení a vedle toho i odpovídat na dotazy ke zprávě komise.

Rozprava 19.1 Rozprava musí skončit uplynula-li doba pro ni určená v přijatém programu.

Byl-li podán návrh na konec rozpravy, může proti němu vystoupit jeden řečník mimo pořadí přihlášených (jako věcná poznámka - námitka do 2 minut). Pak dá předsedající hned hlasovat o návrhu na konec rozpravy. Byl-li návrh přijat, promluví již jen řečníci před podáním návrhu na konec rozpravy přihlášení, pokud neuplynula lhůta určení pro rozpravu.

Návrhy 8.3 Návrhy, vyházející z rozpravy o projednávané věci, mohou být podány kdykoliv před ukončením rozpravy písemně. Předsedající dá o nich ve vhodné době hlasovat.

Návrhy 9.2 Kdo podává návrhy nebo se zúčastní rozpravy, je povinen tlumočit usnesená stanoviska i návrhy těch, kteří ho vyslali, avšak není jimi vázán.

Návrhy 8.1 Každý člen synodu může podat samostatné návrhy písemně předsedovi synodu. Takový návrh musí být podepsán jednou čtvrtinou přítomných členů synodu a podán aspoň v době rozpravy o zprávě synodní rady. O přijetí takového návrhu rozhoduje synod. - Projednáván bude podle souvislosti s otázkami jednání, jež jsou na programu, není-li takové souvislosti, až po vyčerpání schváleného programu. Nezbude-li čas (a nebude-li synod prodloužen), odloží se projednávání takového návrhu na příští synod, kromě návrhu, obsahujícího stížnost na synodní radu. Synod se může usnést, že některé návrhy může projednat a vyřídit synodní rada.

Byl-li některý z těchto návrhů označen za pilný a je-li jeho pilnost - po vyjádření stanoviska synodní rady - uznána nejméně dvěma třetinami přítomných členů synodu, bude o něm jednáno přednostně ve vhodnou dobu, stanovenou předsednictvem.

Návrhy 8,4 Předsedající dbá o jasnou stylizaci návrhů a dá slovo (v časové lhůtě do 2 minut) tomu, kdo navrhuje jasnější znění.

" 8,5 O podaných a synodem k projednávání přijatých a projednaných návrzích musí být hlasováno. /1/ Nejprve se hlasuje, zda se návrhem vůbec zabývat (přechod k dennímu pořádku). /2/ Pak o odložení hlasování. /3/ Pak o návrzích opravných a dodatkových. /4/ Dále se hlasuje o původním návrhu buď s přijatými opravami nebo bez nich. /5/ Nakonec o případném protinávrhu.

Usnášení 9,1 K platnosti usnesení je třeba nadpoloviční většiny přítomných členů synodu.

" 9,3 a 31,3 Hlasuje se zvednutím ruky nebo povstáním. Žádá-li to, byť jediný člen synodu, hlasuje se tajně lístky. (Sčítání provádějí skrutátoři.)

" 9,6 Předsednictvo ohlásí výsledek hlasování ihned po jeho skončení. Vzejde-li pochybnost, zda je pro návrh potřebná většina, provede se sčítání skrutátory.

" 18,2 O procedurálních otázkách rozhoduje synod prostou většinou přítomných členů.

Volby 30,2 Volí se zpravidla jeden (funkcionář) při jednom hlasování. Se souhlasem nadpoloviční většiny členů synodu může být v tajné volbě voleno současně více funkcionářů (osob). Není-li přitom vyznačeno pořadí, sčítají se hlasy a zvoleni jsou ti, kteří dosáhli nadpoloviční většiny přítomných.

Volby 30,3 Nedosáhne-li nikdo nadpoloviční většiny, přistoupí se k užší volbě, do níž budou pojati jen dva s největším počtem získaných hlasů. Je-li více kandidátů se stejným počtem hlasů, budou tito všichni pojati do užší volby. Zvolen je ten, kdo dosáhl v této užší volbě nejvíce hlasů. Při rovnosti hlasů rozhoduje los.

- - -

23. synod - listopad 1983 TISK 5B

5B

Informace pro členy synodu

POKYNY PRO ZAPISOVATELE :

Náležitosti zápisů z církevních shromáždění jsou stanoveny Jednacím a volebním řádem, čl.10 a čl.21. Pro poučení těch, kdož budou pověřeni pořizováním zápisů z jednotlivých zasedání uvádíme výtah podstatných ustanovení:

1. Zápis se pořizuje na volných listech (originál a 3 kopie), každý list je pořadově číslován následovně: zasedání..., strana...
   Na první straně se uvede:
   číslo zasedání (např. Zápis ze 2. zasedání 23. synodu ČCE)
   datum, hodina a místo konání (např. ...11.1983 ve 14 h., Praha-Vinohrady
   předsedající: (Při změně předsedajícího během zasedání se vždy uvede, kdo se předsednictví ujal)
   zapisovatelé:
   verifikátoři:
   počet přítomných:
   udělené dovolené:
   program jednání (např. dle tisku synodu č. 4)
   projednávané záležitosti (s uvedením č.tisku synodu, příp.poř.č.přílohy

2. O neveřejných zasedáních a stížnostech na úřední jednání členů synodní rady se sepíšou zvláštní protokoly.

3. Ke každému bodu jednání se uvede: podstatný obsah rozpravy se jmény diskutujících
   otázky předložené k hlasování - výsledek hlasování
   případné protesty, ohražení nebo odvolání

4. K zápisům se připojí: písemné návrhy (pořadově se očíslují v pravém horním rohu, číslem zasedání, pořad.číslo návrhu). Na příslušném místě zápisu se uvede: Návrh zařazen jako příloha č. 2/5,
   zprávy komisí - případné záznamy o jednání na magnetofonových páscích.

5. Protesty a zvláštní mínění mohou být přiloženy k protokolu jen tehdy, když v zasedání samém byl pronesen úmysl je přiložit a označen jejich obsah a když byly odevzdány předsednictvu synodu před skončením synodu. Jinak se k nim nepřihlédne.

6. Případně podaná stížnost na synodního seniora nebo synodní radu včetně příloh se připojí k zápisu v prvopise nebo v úplném ověřeném opise.

7. Projednávané předlohy dle tisků synodu připojí k celému souboru zápisů dodatečně kancelář synodní rady.

8. Je vhodné dbát, aby zápisy byly jasně a přehledně členěny. Jednotlivé body jednání je vhodné oddělovat odstavci a pořadově číslovat.
   Usnesení, závěry, případně jiné důležité informace je vhodné zvýraznit.

9. Na poslední straně pod textem zápisu se uvede:
   Zápis vyhotoven dne:
   Zapsali: podpisy
   Verifikovali: podpisy

10. Zápis je nutno vyhotovit co nejdříve, nejpozději do 14 dnů a předložit synodní radě, která jej zašle ke schválení zvoleným verifikátorům.

- - -

bl.č. 713/83 - vl.n.

6

P R Á C E V K O M I S Í C H

- Vysvětlení a návrh na rozdělení členů synodu do pracovních komisí -

A) Z ustanovení JVŘ čl. 14 o komisích synodu vyjímáme následující:

"Ustavující schůzi komise řídí její nejstarší člen. Každá komise si zvolí předsedu a referenty. Rozhoduje prostá většina hlasů. Zvolení předsedové podají ústně zprávu předsedovi synodu o výsledku této volby a průběhu jednání.

O průběhu svého jednání pořídí referenti komise zápis. Výsledky svých porad shrne komise v návrzích, které referenti podle ustanovení komise zapisují a písemně s podpisem předsedy komise předávají předsedovi synodu."

B) Synodní rada navrhuje jednání ve čtyřech komisích

I. Theologická (vyznání a život církve) - též označení A
II. Křesťanská výchova - též označení B
III. Správní a právní - též označení C
IV. Hospodářská - též označení D

C) Rozdělení tisků synodu a návrhů do komisí:

I. komise-Theologická - Tisk č. 12 - Agenda
Návrhy z konventů: Tisk č. 20B: 1,3,4,6,7,20,21,28,29,32, 34.

II. komise-Křesťanská výchova
Návrhy z konventů: Tisk č. 20B: 6,10,13,14,17,18,23,26 27,29b,30,34.

III. komise-Správní a právní - Tisky č. 13,14,15,16,17,18 alternativně i č.19
Návrhy ze synodní rady: Tisk č. 20A: č. 1,2,3,6,7
Návrhy z konventů: Tisk č.20B: č. 2,4,6,7,11,12,14,15, 16,18,19,24,25,27,29,31.

IV. komise-Hospodářská - Tisky synodu č. 19
Návrhy ze synodní rady: Tisk č. 20A: č.3,4,5,7.
Návrhy z konventů: Tisk č.20B: 2,8,9,11,22,23.

D) Rozdělení členů synodu do komisí:

(viz přiložený přehled)

D) ROZDĚLENÍ ČLENŮ SYNODU DO KOMISÍ - dle předložených návrhů

	I.(A) THEOLOGICKÁ	II (B) KŘEST.VÝCHOVA	III(C) SPRÁVNÍ A PRÁVNÍ	IV.(D) HOSPODÁŘSKÁ
Synodní rada	dr.M.Hájek, dr.J.Hlaváč	J.Hromádka, dr.J.Křivohlavý	Miloš Lešikar	Vladimír Pistor
Kom.boh.fakulta	dr.J.Smolík, dr.P.Filipi	dr.M. Opočenský	-	-
1. Pražský	B.Ctřísal, P.Smetana	D.Bružová, D.Drápal, M.Hrycan J.Kočvara, J.Lejdar,	Ing.K.Matějka dr.Joel Pokorný	Ing.V.Chamrád
2. Poděbradský	Z.Soušek, J.P.Štorek	D.Molnár, F.Frydrych, P.Pistor	J.Vanča, Z.Toužimský Ing.J.Kubíček	M.Havránková J.Čábela
3. Jihočeský	Zb.Horzal	Cyril Horák	Frant.Šejnoha	Zlata Voborská
4. Západočeský	Zb.Laštovka, MUDr.J.Kraus	P.Freitinger, D.Matějka	P.Pellar, Ing.E.Palátek	J.Luňák, PhMr V.Ulmanová
5. Ústecký	Jos.Šplíchal	A.Tejkal, Em.Vejnar	J.Ratiborský, V.Rejchrt	J.Stiburek
6. Liberecký	Rich.Firbas, Jar.Nečas	dr.L.Horák, Jar.Sobotíková	K.Baudisch	MUDr.Jar.Svěcený
7. Královéhradecký	Em.Huml	Mir.Brož, Jar.Strádal	J.Čeliš, Ing.J.Krapáč	J.Andrejs
8. Chrudimský	dr.B.Pípal, J.Zejfart Ing.M.Hübner	B.B.Bašus, M.Mandysová	dr.E.Wagner	M.Dobrkovský, M.Štěrba
9. Poličský	dr.Jos.Sládek	Jindř.Výborný	Rudolf Hromádko	J.Dvořák
10. Horácký	Jos.Batelka	Jan Čapek, M.Sláma	Jan Trusina	F.Kaštánek, L.Smejkal
11. Brněnský	dr.J.Slabý, Ing.J.Novák	E.Dobrovolný, J.Gruber	J.Kalusová, M.Rozbořil	dr.J.Strachoň, M.Zajícová
12. Východomoravský	J.Kabíček, dr.Ing.J.Huml	Jar.Voda, R.Žárský	dr.J.Staněk, M.Šabršula	L.Svoboda, MUDr.V.Zikmund
13. Moravskoslezský	L.Klobása, J.Nohavica MUDr.V.Dědek	Jan Zátorský Ing.J.Sláma	Jar.Košťál	Ing.J.Groll, A.Plachý

7

ZPRÁVA SYNODNÍ RADY O STAVU CÍRKVE

I

Život ve sborech

1.1 Skutečný život církve pulsuje ve sborech. Žádná jiná aktivita nemůže nahradit, co je zanedbáno nebo neexistuje na místní rovině konkrétního společenství údů, kteří spolu týden po týdnu žijí.

1.2 Soudíme, že se nejvnitřnější podoba zápasů našich sborů dá charakterisovat jako zápas o radost. Velmi mnoho sborů vydechuje ovzduší malomyslnosti a skleslosti. Důvody jsou tu věcné: číselně doložitelné umenšování sborů, stárnutí aktivního členstva, nezájem a odstěhování mladé generace vede ke ztrátě perspektivy. Namnoze nadbytečně velké budovy volají po nákladné a pracné údržbě, ke které není prostředků ani sil. Odcírkevnění, odnáboženštění moderního člověka zdá se být všechno strhujícím proudem, proti němuž jsou naše sbory svým setrvačným, netvůrčím pojetím víry a svého utváření bezbranné. To všechno mluví proti radosti a podporuje spíše naříkavost nebo zatrpklost. Jenže právě ovzduší nářků a výčitek neosloví nikoho z těch, kdo by se měli setkat s evangeliem - ať naše vlastní děti, ať hledající kolem. Tak jsme v zakletém kruhu, z něhož nemůžeme ven.

1.3 Je třeba všímat si sborů, které jsou uzdraveny z této choroby, kde je radostné a dychtivé ovzduší, které jsou na postupu a práce se tam daří. Jak k tomu došlo? Někde se vytvoří srdečné svazky vzájemného přátelství; kolikrát jen něco málo rodin stačí vytvořit pouto družnosti, opory a důvěry, k němuž se další připojují. Není pochyby, že dnešní člověk po těchto rozměrech přátelství stůně; setká-li se s něčím podobným, znamená to pro něho velikou věc. Již tato rovina radosti z lidského přátelství proměňuje naše sbory v přitažlivá ohniska.

1.4 A přece se domníváme, že tu není ještě plně vyčerpáno poslání církve. Nebudeme spaseni tím, že se navzájem skamarádíme; jsou životní okamžiky, ve kterých i nejbližší přátelé zůstávají bezmocně na druhém břehu, a jenom Ježíš Kristus, který prošel smrtí do života, je mocen při nás stát; krom toho často pozorujeme, že lidské přátelství znamená sice mnoho pro ty, kdo jsou uvnitř kruhu, zároveň však přináší tím těžší osamocení těm, kdo z jakéhokoliv důvodu zůstali mimo kruh.

1.5 Skutečná radost, ke které je církev povolána, je radost z evangelia. Je třeba znovu místo břemen úkolů, které nakládáme na lidi, zvěstovat činy Boží, které v Ježíši Kristu vykonal pro nás. Kde místo trudného kárání, napomínání, kritisování zazní osvobodivé slovo slitování, odpuštění, smíření, tam se rozezvučí radost místo dosavadních nářků a stížností. A tam jsme svědky podivuhodného oživení, přitažlivosti, nových objevů. Ti, kdo přicházejí z nevěry, objevují i pro nás, jakou událost znamená setkání s Ježíšem Kristem. Máme sbory, kde Duch svatý takto pohnul naší malomyslnou setrvačností, a jsou pro celou církev příkladem, že její poslání ani existence

není u konce. - Nejhlubší otázka zůstává tak nesmlčitelná: Zvěstujeme skutečné evangelium? Je to otázka položená se stejnou vážností kazatelům jako staršovstvům a všem, kteří utvářejí pospolitost sborů.

Vyznání církve

2.1 Mnohde se v našich letech objevují příznaky duchovního hladu. Znovu se setkáváme se zájmem o duchovní otázky, které už po léta nebyly kladeny. Jednoznačné tvrzení o nenáboženskosti moderního člověka zdá se být znovu zpochybněno.

2.2 V takových chvílích vzniká duchovní proudění rozmanitých směrů. Přitahují určité momenty katolicismu. Estetické, meditativní, ba až mystické prvky slibují vyvážit jednostrannost člověka, odchovaného racionální technickou civilisací. V církvích i mimo církve poutají na sebe pozornost proudy letniční s nápadnými projevy osobního prožitku a výrazu. Znovu ožívá fundamentalismus a autoritativní pojetí duchovního vůdce - zdá se, že poskytne jistotu pravdy v dobách neklidu a nestálosti. Až i dosti výstřední sekty a náboženské proudy docházejí ohlasu.

2.3 Soudíme, že právě to jsou okamžiky, kdy jsme vůči hledajícím povinni držet se toho, co nám bylo svěřeno jakožto reformační církvi se zvláštním obdarováním: totiž jasného a pravdivého Božího slova, jak je dosvědčeno Písmem svatým. Dát se jím formovat do zbožnosti oddané, ryzí a střízlivé - bedlivě oddělující svrchovanou Boží milost od lidských náboženských vznětů.

2.4 Pokud jde o katolictví, uznáváme hloubku jeho souvislosti s dávnou církví a rádi si dáváme posloužit tím, co z tradice prvních století dosud nese. Nemůžeme však přijmout úctu k Matce Marii jako spoluvykupitelce lidstva ani uznat výlučný nárok, že je to pravomoc římského biskupa, která shromažďuje pravou církev.

2.5 Pokud jde o letniční proudy, neuzavíráme se jejich rozpoznání šíře a početnosti duchovního obdarování v lidu Božím, pokud se podřizují zároveň apoštolským řádům vzájemné úcty a služby v jednotě sboru.

2.6 Máme-li splnit své misijní poslání mezi našimi současníky, nesmíme si dát dílčími jevy obnovené náboženskosti zastřít skutečnost, že naprostá většina lidí, mezi nimiž žijeme, nadále myslí, hodnotí, vnímá sekulárně. Úkolu dosvědčit Krista nenáboženským cítícím lidem se nelze zprostit.

Bohoslužba

3.1 Svorníkem duchovního života církve zůstává její bohoslužba. Do ní musí směřovat a z ní zase vycházet všecka ostatní křesťanská aktivita, nemá-li popřít svou křesťanskost.

3.2 Bohoslužba sboru nespočívá jen v kázání. Sbor ji spolutvoří modlitbami, zpěvy, společenstvím víry. Zatímco kázání se v naší církvi tradičně věnuje přední pozornost, bývá všechno ostatní podceňováno jak kazateli, tak sborem. Jde o živé setkání s Pánem; radostně ho vzýváme a odevzdáváme se mu, přijímáme jeho poselství i požehnání.

3.3 Tomuto smyslu shromáždění má sloužit již samotný prostor, kde se shromažďujeme; i on svým utvářením a ovšem pečlivým udržováním obráží naši víru. Mnohá staršovstva a celé sbory věnují údržbě svých kostelů a modliteben, bohoslužebných sálů věrnou a obětavou pozornost. Vzrůstá také smysl pro odpovědnost za výtvarné utváření těchto prostorů a krásných, působivých interiorů přibývá.

3.4 Naprosto nutné je věnovat péči zpěvu v našich shromážděních a jeho doprovodu. Nový zpěvník byl naprostou většinou církve radostně přijat; Ale to ještě neznamená, že z něho zpíváme dobře a že využíváme bohatství písní jím nabídnutých. Široce založená akce evidence našich doprovodných nástrojů má poskytnout základ pro jejich odpovědnou údržbu; školení varhaníků v řadě seniorátů by mělo zdokonalit ty, kteří úkol již obětavě zastávají, a připravit ke službě další, zvláště dorost; bude třeba dopracovat se také odborného školení sbormistrů, abychom neplýtvali ochotou zpěváků, kteří se v nejednom sboru obětavě scházejí, ale úroveň výsledku není úměrná jejich nadšení.

3.5 Promyšlené, hluboké skladbě našich bohoslužeb by měla napomoci připravovaná agenda. V evangelické církvi se nikdy nestane knihou, předepsanou k odříkávání; nicméně by si staršovstva měla nad ní položit otázku po důvodu místních odchylek. V dnešní době, kdy se mnoho cestuje, nejednotnost našich bohoslužeb často ztěžuje hostům plnou vnitřní účast.

Kazatelé

4.1 Odborné úrovni svých kazatelů se snaží církev poskytovat rozmanitou péči. Pravidelné pastorální schůze seniorátní se konají ve všech seniorátech, téměř všude každý měsíc. Kazatelé je navštěvují rádi a není mnoho těch, kdo vynechávají. Seniorátní schůze kladou nárok na vlastní bohosloveckou práci kazatelů, jenom výjimečně přednáší pozvaný host.

4.2 Výroční kazatelský kurs v Praze naproti tomu v posledních letech bývá opomíjen a účast při něm poklesá. Nedaří se nám získat atraktivní řečníky z ciziny, roli hraje také ne všem vhodný termín v posledním prázdninovém týdnu, a vlastně také rostoucí nabídka teologických setkání. Tak zvané ročníkové semináře ve Vrbně dávají příležitost setkat se v pravidelných intervalech s bývalými spolužáky a společně pohlédnout na cestu, kterou jsme urazili. Jsou navštěvovány velmi dobře. Tak zvaný oborový seminář naproti tomu shromáždí jen poměrně malou skupinu, avšak těch, kteří jsou pro daný obor theologické práce zaujati; tato setkání mají vysokou hodnotu a jsou přes malý počet účastníků velmi ceněna.

4.3 Minulý synod učinil usnesení o semináři, na němž by se měli po tři roky účastnit začínající kazatelé. Proběhly zatím dva ročníky tohoto semináře, a zkušenost je velmi povzbuzující. Účastníci se vyznačují velikým vnitřním zaujetím, zápalem a dychtivostí. Máme za to, že nejmladší ročníky kazatelů mohou probouzet dobré naděje církve, že bude mít opět služebníky slova Božího, svému úkolu cele oddané.

4.4 Podobně bychom mohli vděčně hodnotit neutuchající zájem o službu výpomocných kazatelů i diakonů z povolání. Zde ovšem je skutečností, že počáteční rozmach značně často utuchne, než dospěje cíle. Od posledního synodu se 15 bratří a sester přihlásilo ke zkoušce diakonské, avšak přípravu ukončili a dosáhli volitelnosti jen 4. O pověření výpomocných kazatelů se od posledního synodu přihlásilo 24 bratří a sester, avšak pouze 9 je skutečně získalo. Někdy je překážkou nemoc nebo jiné vážné nepředpokládané překážky, někdy však jde o projevy rychle vzplanuvšího nadšení, jemuž se však nedostává gruntů; když se ukáže, o jakou práci a odpovědnost se tito

bratři a sestry přihlásili, shledávají, že je nad jejich síly. Občas dojde také k tomu, že je přihláška vyvolána vědomím potřebnosti pracovníků, ale bez jistoty vlastního povolání k dílu. - Takové rozpoznání nemůžeme koneckonců hodnotit nepříznivě. Právě v době nedostatku kazatelů musí se mít církev na pozoru, aby neslevovala z náročnosti; opačné stanovisko by se těžce vymstilo ve sborech.

4.5 Povšimneme-li si ostatně kazatelské statistiky (tisk č. 9B), shledáme, že počet kazatelů a kazatelek, kteří od posledního synodu nastoupili do služby, nezůstává již příliš nápadně za počtem těch, kteří odešli (20:23). Je naděje, že by se ponenáhlu mohly ztráty a zisky začít vyrovnávat.

4.6 Nicméně zůstává na 50 neobsazených míst. Předpoklady do příštího synodu pak vyhlížejí takto: 59 pracovníků již v tomto roce přesluhuje důchodovou hranici, 18 dalších dospěje důchodu do roku 1985. Pevně doufáme, že ti, kterým to zdravotní stav dovolí, neukončí ještě svoji službu - nicméně se s jejich postupným odchodem v příštích letech musí počítat. Naproti tomu by mělo dokončit svoje vzdělání do příštího synodu 15 absolventů Komenského fakulty; přihlášených k diakonským zkouškám před synodní radou je toho času 8 uchazečů. Celkový výhled do příštích let ještě stále nutí počítat s problémy neobsazených sborů v tíživém počtu.

4.7 Dvojí těžkost provází práci kazatelů v našich letech: Předně je to skutečné přetížení řady pracovníků. Mnoho z nich má svěřeno dva sbory, a není-li vyhlídka, že administrovaný sbor bude brzo obsazen, nezbývá jim, než celou intensitu své péče rozšířit na dvojí obvod. Často mají na péči druhý sbor ti, jejichž vlastní sborový obvod je nadměrně rozlehlý. Hospodářská nesoběstačnost prakticky všech našich sborů, jakmile jde o opravy budov, dále závislost na vyšších složkách po stránce správního vztahu ke státu, způsobují narůstání úkolů seniorátních výborů i synodní rady. Málokterý ze seniorů má přitom seniorátního vikáře, který by mu byl ku pomoci - vzhledem k počtu uprázdněných sborů cítí povinnost spíše poslat jej tam. Můžeme říci, že jsou, snad s výjimkou nejmenších seniorátů, přetíženi naši senioři, obzvláště tam, kde s nimi seniorátní výbory nenesou jejich břemeno v plné kolegialitě. Při své malosti má naše církev ústyhodný záběr práce v nejrozmanitější své činnosti. Ta leží na seniorátních a celocírkevních poradních odborech. Práce jejich předsedů i členů je další prací navíc k běžným povinnostem v civilním nebo církevním zaměstnání.

4.8 Přetížení kazatelů na sborech je způsobováno dále pasivitou mnohých našich staršovstev. Nejen, že se staršovstva v příliš mnoha sborech necítí duchovně tak na výši, aby mohla spolu s kazatelem nést odpovědnost za pastýřskou, výchovnou a theologickou práci sboru; ale v mnoha případech přesunují na kazatele i starosti technické a hospodářské - o vedení pokladny sboru (což odporuje církevnímu zřízení!), o údržbu budov.

4.9 Za druhé, a to je ještě vážnější, doléhá na naše kazatele vnitřní břemeno služby. Jsou na tom hůře než předchozí kazatelská generace proto, že žijeme v přelomové situaci: bývalá autorita "dvojctihodných pánů" je pryč, je naprosto nezbytné hledat nový model vztahu kazatele ke sboru. To je však nad síly jedince; není divu, že tu dochází k havariím na jednu nebo na druhou stranu. Také sou-

4.9 dobá theologie nemá autoritu jistoty, o kterou by se sborový kazatel mohl opřít; všechno je jakoby v přestavbě, ustavičně se objevují nové koncepce, které problematisují dosavadní, každá z nich vyvěrá vlastně jen z určitého pravdivého postřehu, ale naprosto chybí bezpečný konsensus alespoň v základních věcech víry. Tak se cítí jednotlivý kazatel jako vržen do vln, které jím zmítají, a ponechaný bez pomoci. Nadto se dostavují frustrace z pocitu marnosti či zbytečnosti práce, když není vůbec vidět žádné výsledky. A přitom všem ovšem ani kazatelé ani jejich rodiny nejsou vyňati z pokušení spotřebního způsobu života svého okolí, také stojí o pohodlí, o volný čas, o soukromé svobody.

Studenti bohosloví

5.1 To vše, co vnitřně doléhá na kazatele, promítá se i do přípravy bohoslovců. Nejsou-li bohoslovci obklopeni sborem, ve kterém žijí a který je nese, jsou zbaveni i této opory, kterou kazatelé sborů přece jen zakoušejí.

5.2 S vděčností zjišťujeme, že počet studentů a kandidátů bohosloví neklesá, spíše se zvyšuje. Při poklesu počtu sborů, které pracují s mládeží, je to vlastně zjištění překvapující a ovšem radostné. Není samo sebou žádné záruky, že přihlášení bohoslovci všichni svá studia dokončí, nastoupí do církevní služby a budou dobrými pastýři svých sborů. Věk mládí je vystaven rozmanitému kolísání, hledání cest, ověřování a revisi minulých rozhodnutí. Vlastně teprve nastoupená práce dává konečnou odpověď, zda jsou skutečně povoláni. Časem si patrně také naše církev položí otázku, zda by k ordinaci absolventů bohoslovecké fakulty nemělo docházet až po jistém čase praktického ověření.

5.3 Od bohoslovců, kteří vskutku byli ke svému životnímu úkolu povoláni Pánem, očekáváme, že se budou projevovat studijní svědomitostí, odpovědností k veřejnosti, láskou k církvi a činnou účastí na jejím životě, osobní pokorou a ochotou k službě. Naše sbory, které každoročně darují studentům bohosloví nemalou částku peněz k jejich hospodářskému zabezpečení, prosíme, aby svůj zájem o ně projevovaly nejen kritikou, ale také osobním vztahem a přímluvnými modlitbami.

II

Presbytero-synodní zřízení církve

6.1 Jsme církví presbyterně synodní. Praktické uplatnění presbyterních zásad je vcelku dobře rozpracováno v Církevním zřízení a řádech. Také ve sborech platí, co na vyšších stupních církevní správy:

a) Představiteli sboru jsou společně kazatel a kurátor. Společně vykonávají úkoly, dozírají, aby jednání a usnášení bylo v souladu s řády, odpovídají za činnost sborových orgánů a společně za sbor podepisují listiny. Kazatel tedy nemá jednat sám bez vědomí kurátora a staršovstva. Avšak ani kurátor nemá jednat bez vědomí kazatele a staršovstva. Kurátor, poněvadž je spoluodpovědný, by se neměl vymlouvat, že to nebo ono kazatel neza-

6.2 Při různých příležitostech zjišťujeme malou znalost ustanovení Církevního zřízení a řádů, a to jak u pracovníků sborů, tak i seniorátů. Určitou překážku v tomto směru tvoří velký počet změn, které byly předchozími synody usneseny. Tomuto synodu je předložen novelizovaný text Církevního zřízení a některých řádů. Pokud synod tyto novelizované texty přijme, bude možné v co nejkratší době po synodu vydat nově soubor Církevního zřízení a všech řádů.

6.3 Je nutné věnovat péči rozšiřování znalosti jednotlivých ustanovení Církevního zřízení a řádů ve staršovstvech a seniorátních výborech. Mělo by být samozřejmé, že každý, kdo přijme kandidaturu k volbě do staršovstva nebo seniorátního výboru, se také seznámí s ustanoveními Církevního zřízení a řádů. Ušetřili bychom si tak řadu nedorozumění a zbytečných hořkostí mezi pracovníky církve.

Správa církve ve sborech

7.1 Podle ustanovení Církevního zřízení staršovstvo sboru "v oblasti své působnosti dohlíží zejména na učení, vyznání, řád a kázeň, dbá o to, aby zřízení a řády církve byly zachovávány a povinnosti sboru i údy byly plněny, a vede též hospodářské věci sboru". Je to úkol natolik rozsáhlý, že při jeho řádném plnění počet nejméně 10 porad ročně, stanovený Jednacím a volebním řádem, není vysoký. - V mnoha sborech církve je však počet porad staršovstva nižší, někdy se staršovstvo nesejde ani jednou za čtvrt roku. Je pak otázkou, zda v takovém případě staršovstvo o sborových věcech může ještě rozhodovat, či zda jen vezme na vědomí zprávu podávanou kazatelem.

7.2 Podle řádů církve nemůže sbor trvale být bez řádně zvoleného staršovstva (volba jednou za 6 let, nejméně 6 členů, nejvíce 24 členů). Pokud sbor ze svého středu nemůže najít dostatečný počet starších, nebo pokud členové nejsou ochotni tuto službu převzít, nezbylo by nic jiného, nežli takový sbor sloučit s jiným sborem.

7.3 Seniorátní výbory mají sledovat, aby každý sbor měl řádně zvolené staršovstvo, aby staršovstva se pravidelně scházela k poradám a aby plnila úkoly uložené církevním zřízením a řády církve.

Seniorátní výbory

8.1 Asi 2/3 seniorátních výborů měly porady 6x, případně vícekrát ročně. Jednací a volební řád stanoví jako minimum 6 porad ročně. Menší počet porad je především v malých seniorátech, kde je snadnější možnost neoficielních setkání členů seniorátního výboru. Takové rozhodnutí se však mnohdy neděje za přítomnosti všech členů. Ustanovení Jednacího a volebního řádu o nejméně 6 poradách ročně by mělo být ve všech seniorátech dodržováno.

8.2 Vzhledem k poměrně nízkému počtu členů seniorátního výboru využívá většina seniorátů možnosti zvát k poradám i náhradníky. Proto také nyní i náhradníky seniorátních výborů zavazujeme slibem spolu s řádnými členy. Je-li seniorátní práce plně rozvinutá, ani členové spolu s náhradníky nestačí obsáhnout všechny úseky. Dobrou pomocí jsou tu seniorátní poradní odbory.

8.3 Seniorátní výbory jsou kompetentními zástupci církve na úrovni Krajů. Bylo by vhodné, aby při jednáních s představiteli Krajských národních výborů vždy zastupovali církev senior spolu se seniorátním kurátorem, tak jako se to děje při jednání synodní rady s představiteli státní správy.

Synodní rada

9.1 Porady synodní rady byly konány pravidelně čtrnáctidenně, v prázdninových měsících za tři týdny. V roce 1981 i 1982 bylo po 23 poradách, v roce 1983 do konce srpna 16 porad. Pro duchovenské členy spravující sbor byla s porozuměním státní správy vyřešena pomoc ve sborech tak, aby mohli více času věnovat celocírkevním úkolům. Ve Velimi byla diakonkou ustanovena s. K. Hlaváčová a v Olomouci po návratu z vojenské služby b.vikář Fr.Schilla. Dva z laických členů SR ukončili od posledního synodu civilní zaměstnání a mohou více času věnovat dobrovolné práci pro církev.

9.2 V kanceláři synodní rady odešli koncem roku 1982 do plného důchodu bratři B.Sedliský a J.Svatoň, kteří dosud pracovali každý na půl úvazku. Na uvolněné místo duchovenského tajemníka povolává synodní rada sen. M.Brože, který nastoupí do této funkce po synodu. J. Svatoň vypomáhá při archivních pracech a technické redakci Sbírky kázání. K 31.10 1983 přechází do důchodu vedoucí hospodářského odboru b.dr.Zd. Medek. Na jeho místo nastoupil na přechodnou dobu pracující důchodce b. Zdar Šorm. Zaměstnání dále ukončily sestry Vl.Nosová k 31.12 1982 a R. Řádková k 30.4. 1983, která mezitím zesnula. K 31.12. 1983 zamýšlí ukončit zaměstnání s.D. Frantíková. Děkujeme všem těmto sestrám a bratřím za jejich dlouholetou obětavou práci pro církev.

9.3 V Janských lázních přestala působit po úmrtí manžela správkyně s.Kratochvílová. Správu tohoto střediska zatím pro letošní rok převzal b.emer.senior M.Nagy. Do střediska ve Vrbně se nastěhoval b.Kop mladší a postupně převezme od b.Kožušníka správu této budovy.

9.4 Duchovenští tajemníci vypomáhají i nadále kazatelsky především v uprázdněných sborech církve. Snažíme se, aby podle možnosti dojížděli do určitého sboru častěji, tak aby byly vytvářeny předpoklady k navázání osobních kontaktů se členy těchto sborů a k pastoračnímu působení.

9.5 Synodní zastupitelstvo bylo svoláváno k řádným zasedáním každého půl roku. Na jaře 1982 bylo jednáno především o práci seniorátních výborů a vzdělávání presbyterů, na podzim 1982 o situaci v neobsazených sborech a o biblickém vzdělávání mladých členů církve. Na jaře 1983 bylo jednáno o činnosti poradních odborů synodní rady.

9.6 Po 22. synodu provedla synodní rada obsáhlou reorganizaci poradních odborů. Poradní odbory jsou ustanoveny pro úseky s pravidelnou činností. Členství bylo omezeno nejvýše na 2 poradní odbory, aby do jejich práce bylo možno zapojit co největší počet pracovníků církve i z mladších generací. Do této práce je zapojeno přes 150 členů církve. S ohledem na rozsáhlé úkoly se správou seniorátů nejsou předsednictvím PO pověřováni senioři a seniorátní kurátoři. Naše církev není natolik velká, aby si mohla dovolit velký počet placených spolupracovníků. Zapojení co největšího

9.6 okruhu dobrovolných pracovníků do práce vytváří předpoklady k tomu, aby žádný úsek církevní práce nemusel zaostávat. Velice děkujeme všem, kteří se na této činnosti obětavě a s iniciativou podílejí.

9.7 Rádi bychom ocenili také vydatnou pomoc profesorů Komenského bohoslovecké fakulty na rozmanitých úsecích církevní práce. Není jediného, který by nebyl členem a většinou i předsedou některého z poradních odborů. To znamená pro církev dvojí užitek: jednak má bezprostřední zisk z odborné způsobilosti profesorů, jednak jsou učitelé bohoslovců takto v živém kontaktu s církví, pro niž studenty připravují. Většina profesorů fakulty, kteří jsou celocírkevními kazateli, nadto působí ve sborech církve kazatelsky a přednáškově. Uvítali bychom, aby všichni měli možnost alespoň občas být v osobním styku se sbory církve.

Vztahy ke státní správě

10.1 V pravidelných termínech docházelo k jednání představitelů církve s představiteli Sekretariátu pro věci církevní při Ministerstvu kultury České socialistické republiky. Při otevřených jednáních bylo umožněno prohovořovat všechny záležitosti církevního života a hledat řešení vyskytnuvších se problémů. Tato jednání byla vedena v oboustranném respektu a snaze o vzájemné porozumění i tehdy, kdy nebylo možno dosáhnout plné shody.

10.2 V době od posledního synodu jednali představitelé synodní rady také s představiteli některých Krajských národních výborů. I když jednání na úrovni krajů přísluší především seniorátním výborům, které projednávají možno říci pravidelně záležitosti seniorátů s představiteli krajů a okresů, je v některých mimořádných případech ku prospěchu, když se do jednání zapojí také představitelé církve. Větší rozsah osobních jednání vytváří větší předpoklady pro vyřešení mnoha záležitostí.

10.3 Jednání o získání státního souhlasu ať pro nově přicházející vikáře po ukončení fakultního studia, či pro kazatele při změně míst, jsou časově náročnější nežli tomu bylo dříve. Někdy jen obtížně se podaří překonávat obavy či výhrady pracovníků státní správy. I v té souvislosti vidíme, jak by bylo potřebné, aby nově nastupující pracovníci mohli nejprve získat praktické zkušenosti pod vedením seniorů.

10.4 Od posledního synodu v jediném případě byl prohlášen sbor v Telecím za uprázdněný, takže b.ing.T.Bísek byl nucen ukončit svoji duchovenskou činnost v tomto sboru. Jednání o získání státního souhlasu pro jeho činnost v některém jiném sboru bylo zatím bez úspěchu.

Souhlas k prvnímu nastoupení do církevní služby byl získán v roce 1982 pro b.diakona J. Mamulu, který nedokončil bohosl.fakultu, a v roce 1983 pro b.vikáře V.Hurtu.

V projednávání jsou podané žádosti o udělení státního souhlasu pro far. P.Fojtů a vik. Fr.Šilara a o obnovení souhlasu pro b.vik. Zd. Bártu. V přípravném jednání se nachází zkoumání možností pro návrat do služby bratří farářů Vl.Kaluse, A. Kocába, M. Balabána a vikáře M. Vašiny.

III

Evangelisační a misijní práce

11.1 Evangelium je církvi svěřeno jako dar i úkol. Ti, kdo tento dar přijali, takže složili všechnu svou naději v Kristově zachraňující lásce, poznávají, že do jejich srdce byl vložen hořící oheň, který není možno zadržet (Jer.20,9). Živá víra předává radostnou zvěst o záchraně druhým v církvi i mimo ni. Evangelisace a misie jsou jedním z předních úkolů církve a stále zřetelněji vstupují do povědomí církve.

11.2 Svědčí o tom poslední synody i diskuse na letošním jarním synodním zastupitelstvu. Také tento synod se bude touto otázkou zabývat na podkladě elaborátu "Praxe církve jako nástroj misie". Poradní odbor synodní rady pro evangelizaci ve spolupráci se seniorátními důvěrníky stále hledá cesty k oslovení evangeliem. Ukazuje se, že je třeba věnovat pozornost malým skupinám i jednotlivcům. Stává se jasnějším, že nejde jen o zvěstování evangelia, ale i o solidaritu lásky a služby ve všedních setkáváních, o ochotu rozdělit se s druhým o svůj čas a věnovat mu svůj trvalý zájem. Je zřejmé, že se sbory nemohou uzavřít do svých stěn. Kolem nás jsou lidé, kteří nikoho nemají: rozvrácení, opuštění, osamocení starci a stařeny, děti bez rodiny. Věnujeme například pozornost obyvatelstvu cikánského původu, často žijícím mimo zájem usedlých občanů?

11.3 Úkolů je mnoho, ale máme dostatek ochotných pracovníků, kteří by k druhým šli v moci evangelia s hořícím a sloužícím srdcem? Jsou naše sbory otevřenými společenstvími víry, naděje a lásky, kam mohou přijít noví lidé? V pokání, ve víře, v modlitbách a v práci očekáváme potřebné dary Ducha svatého.

Publikační činnost církve

12.1 Tomuto účelu slouží vydavatelství a knihkupectví KALICH, účelové zařízení synodní rady. Výběr textů řídí ediční rada. K 500.výročí M.Luthera připravujeme ještě k vydání některé luterské texty v českém překladu s předmluvou prof.dr. Amedeo Molnára. Základní každoroční publikací je Evangelický kalendář (náklad 13.000) a pomůcka pro čtení Písma Na každý den (dosavadní náklad 5.000). Protože se zvyšovala poptávka po NKD, ač ne vždy ve stejném měřítku, byl Kalich pověřen průzkumem k zjištění skutečné potřeby. Na základě toho bylo jednáno o zvýšení nákladu a pro rok 1984 bylo dosaženo výše 8.000. Průzkum ukázal, že náklad Evangelického kalendáře je postačující.

12.2 Různé příručky pro potřeby sborů si církev rozmnožuje sama. Podle usnesení 22. synodu vydala synodní rada pastorační dopisy z pera dr. Jana Pokorného: "Novomanželům", "Pro členy církve, kteří se stali rodiči" a "Pro pozůstalé". Současně s nimi byl vydán "Dopis začínajícímu čtenáři bible" (podle Eivinda Berggrava připravil dr. Jaro Křivohlavý) jako podnět těm, kdo s četbou bible dosud nezačali, jako pomoc těm, kdo začínají, i těm, kdo čtou Písmo pravidelně.

12.3 Jediný časopis církve Český bratr vycházel dosud v nákladu 5.700 a v rozsahu 16 stran. Bylo voláno po zvýšení nákladu i rozsahu. Synodní rada jednala s příslušnými místy s kladným výsledkem, takže od 6.č. ročníku 1983 vychází Český bratr nákladem 8.000

12.3 a od 1.č. 1984 má vyjít v rozsahu 24 stran. I příloha Sbírka kázání vychází ve zvýšeném nákladu 1.600 (místo dosavadních 825) a v r.1984 má být rozšířena ze 16 na 32 stran, takže v jednom ročníku obdrží církev kázání na všechna bohoslužebná shromáždění.

12.4 Dlouhou řadu ročníků Českého bratra redigoval emer. senior b.Miloš Šourek, a to s láskou, věrností, rozhledem a ustavičnou snahou o dobrou úroveň časopisu. Léta se však vrší a b. M.Šourek jako vedoucí redaktor skončil ročníkem 1983. Jménem celé církve mu synodní rada vyslovuje svou vděčnost za věrnost Českému bratru. Přejeme mu ještě další léta s darem síly a zdraví z ruky Hospodinovy. Za každou jeho další pomoc budeme vděčni. Další řízení časopisu se uvolil převzít b. farář Jan Miřejovský.

Ekumenické vztahy zahraniční

13.1 Českobratrská církev evangelická je částkou Kristovy církve, která je po všem světě. Otevíráme se proto stykům s ostatními církvemi a vítáme sílící ekumenické hnutí. Rádi konstatujeme, že se o nás ve světové ekuméně dobře ví, takže přijíždějí návštěvy k nám a my jsme často zváni k návštěvám církví v zahraničí. Synodní rada se snaží o to, aby okruh delegátů, pokud to umožňují jazykové předpoklady, byl co nejširší. Díky porozumění státní správy v r. 1982 vyjelo 65 delegátů a vykonalo 56 cest; za 1 pol. 1983 bylo uskutečněno 34 cest 51 delegáty.

13.2 Byli jsme zastoupeni na obou velkých světových shromážděních v Kanadě: na Valném shromáždění Světového reformovaného svazu v Ottawě v r. 1982 jsme měli 3 delegáty, na 6. shromáždění Světové rady církví ve Vancouveru 1983 dva.

13.3 Vyslali jsme své zástupce rovněž na zasedání těchto církevních gremií: Mezinárodní svaz pro vnitřní misii a diakonii, Evropský pracovní kruh pro nauku a vyznání, Konference evropských církví (KEK), Poradní výbor, zasedání Evropského výboru Světového reformovaného svazu, Ekumenické forum křesťanských žen v Evropě, Mezinárodní výbor světového modlitebního dne žen.

13.4 Z různých konferencí a konsultací to byly: Přípravná konference pro 6. shromáždění SRC ve Vancouvoru, dvojí konference křesťanských žen ze socialistických zemí, konsultace "Vytváření důvěry v Evropě" ve Finsku, Misie v globální perspektivě, Světová konference náboženských představitelů proti jaderné válce v Moskvě, konference "Karlovy Vary V" v Princetonu, výroční konference Evropských kontaktních skupin o církvi v městské a industriální společnosti, konference Svazu evropských misií, konference pro cestující evangelisty, konsultace pro sbory s významnými kostely, studijní konsultace KEKu, konsultace Berlínské skupiny leuenberských rozhovorů, theologické rozhovory mezi ruskou pravoslavnou církví a Světovým reformovaným svazem.

13,5 Na své synody nás pozvala: Evangelická církev zhořelecká, De gereformeerde kerken v Holandsku, luterská saská církev, porýnská církev. Synodní senior byl na oficiální návštěvě Evangelické církve v Hessensku-Nassavsku, člen synodní rady Josef Hromádka se účastnil slavnosti uvedení nového biskupa církve a.v. v Rakousku.

13.6 Pobyty studijní: J.Raich byl na Congregational College v Manchestru, kontaktní studium v Heidelbergu absolvovali: dr.J.Slabý, Dalibor Molnár, dr.L.Rejchrt. Dále šlo o řadu kratších studijních kursů a konferencí: v Châcheau de Bossey, v Agapé, v Beinrode, v Josefstalu, v Tahi, v Görlitz, v Berlíně (NDR) a jinde. Farář Č. Rychetský a dr.Ilja Burian se věnovali v Maďarsku studiu v souvislosti s českou historií.

13.7 Dále šlo o církevní dny a jiné slavnosti: Falcká církev, zemská církev Hannoverská, Saská církev, Lutherův den na Wartburgu, slavnosti Gustav-Adolfského díla a jubilejní zasedání GAW v NDR, o pobyty zotavné a pracovní v souvislosti s tiskem Agendy. Čtyřikrát do roka se snažíme posloužit našim krajanům ve Vídni při jejich českých bohoslužbách, mimo příležitostnou službu při průjezdu městem.

13.8 Také u nás jsme přijali řadu významných návštěv: biskupa Dr. W. Kruscheho z Magdeburku a Dr. H. Kunkela ze Ženevy (při slavnosti 500 let Martina Luthera), zástupce presbyterní církve USA R.C. Lodwicka z Ženevy, delegaci reformované církve z V.Britanie, vedenou moderatorem Morganem, delegaci Zahraničního úřadu Evangelické církve v NSR, vedenou jejím presidentem Dr. Heldem, delegaci Porýnské církve, vedenou Dr. Mehlhausenem, delegaci Hessensko-nassavské církve, vedenou Dr. Beckmannem, vrchního círk.radu Dr. Eptinga z Bádenské církve. Při průjezdu Československem nebo při turistických cestách nás navštívil biskup Dr. D. Knall z Rakouska, em.evropský sekretář Lutherského svazu S. Dahlgren a řada dalších jednotlivců i skupin. - Pokládáme všechny tyto kontakty, zvláště s bratřími a sestrami ze západních zemí, za důležitý příspěvek k úsilí o světový mír.

13.9 Významnou stránkou mezinárodních styků je také možnost studia zahraničních studentů na Komenského fakultě. Na stipendium naší církve studovali zde v uplynulých letech b. F.V. Andriantsarazo z Madagaskaru a vikář J. Malink z NDR. V letošním roce poskytujeme opět řadu stipendií zahraničním studentům bohosloví u nás.

Domácí ekuména

14.1 Oproti širokým mezinárodním stykům jeví se domácí ekumenické kontakty daleko méně rozvinuté. V Ekumenické radě církví v ČSR máme příležitost pravidelných setkání se všemi nekatolickými církvemi v České republice na úrovni představitelů. Podílíme se rádi také na různých aktivitách ekumenické rady; prof.Jar.Ondra je jejím referentem pro zahraniční styky, prof.P.Pokorný studijním referentem a b.B. Sedliský referentem pro biblickou práci.

14.2 Se sesterskými církvemi ze Slovenska se setkáváme převážně na základně Region.sdružení Křesťanské mírové konference. Při mírových setkáních dochází k občasným kontaktům i s církví římsko-katolickou, případně také s představitelem židovských náboženských obcí v ČSSR.

14.3 Na rovině sborů jde o pravidelný ekumenický týden modliteb počátkem roku, případně příležitostná setkání na základě vzájemných pozvání (Světový modlitební den žen). Také Kostnická jednota poskytuje osvědčenou základnu setkání sesterských církví evangelických.

14.4 Radujeme se z každé dobré zprávy o úzkých kontaktech a vzájemném bratrství mezi našimi sbory a sbory jiných církví v místě, jak se kde vzájemně utvářejí.

14.5 Cesta k pravé ekuméně je dána tím, že Pánem církve je Ježíš Kristus. Čím věrnější budeme Hlavě církve, tím těsněji budeme spojeni s ostatními jednotami Kristova lidu. Rozdíly mezi námi budeme lépe chápat, vzájemně se od sebe učit, objevíme hlubokou jednotu navzdory různosti dílčích pohledů.

Celocírkevní péče o výchovu členů církve

15.1 Práce poradního odboru pro nekonfirmované se soustřeďuje na přípravu a vydávání příruček pro dětské bohoslužby. Tyto příručky jsou vydávány včas, dostávají se do našich sborů a v řadě sborů skutečně slouží, často i skupinám konfirmované mládeže nebo jiným složkám sborového života. Bez větší pomoci z ústředí církve zůstávají v péči o nejmladší příslušníky církve jednak kazatelé, jednak rodiny.

15.2 V práci mezi konfirmovanou mládeží se citelně projevuje, že nám již po léta chybí tajemník synodní rady, pověřený výchovnou prací v církvi. Příručky pro práci s konfirmovanými nevycházejí ani z hlediska časové pravidelnosti ani z hlediska koncepce v žádoucí soustavnosti. Odpovědnosti poradního odboru pro konfirmované vděčíme za přípravu každoroční řady kursů, které mají dobrou úroveň, je o ně v církvi zájem a přinášejí užitek.

15.3 Čím dál více vyvstává potřeba věnovat zvláštní péči mladým rodinám. Stojíme zahanbení nad tím, když vidíme, že děti rodičů, kteří chodí do kostela, stojí mimo sbor. Trápí nás problémy v mnohých manželstvích, která zdaleka nejsou odrazem vztahu, o němž čteme v Písmu. Co však děláme pro to, aby se to změnilo? Kursy pro snoubence a novomanžele, které mají některé církve, nemáme - ba nemáme ani ujasněný program pro ně. Soustavně neprovádíme ani výchovu rodičů k tomu, jak se mají jako křesťané starat o své rodiny a jak mají vychovávat křesťansky své děti. Ve sborech se s touto péčí začíná; snad bude i zde potřebí poradního odboru, který by se problematikou mladých rodin zabýval soustavně.

15.4 Není zcela ujasněna ani koncepce ve vzdělávání dospělých členů církve, zvláště presbyterů. Jedno pojetí nás vede ke vzdělávání presbyterů jako pracovníků církevních se zcela určitou funkcí k tomu, aby tuto svou funkci konali tak, jak je řády stanovena. Jiné pojetí nás vede ke vzdělávání jich obecně ve věcech křesťanské víry. Třetí pojetí se přimlouvá za větší prostor pro otázky, s nimiž se presbyteři setkávají ve svém občanském životě. Přitom některé otázky zůstávají relativně zcela stranou, ač je považujeme za mimořádně důležité (například otázka pastorační péče presbyterů, otázka osobní zbožnosti, osobní četby bible a modlitby).

15.5 Centrální příprava výpomocných kazatelů děje se již třetím rokem. Projevuje se zejména pořádáním kursů ve Vrbně a vydáváním materiálů pro ty, kteří se připravují ke zkouškám, případně i pro ty, kteří se dále vzdělávají. Tato práce našla dobrou odezvu v církvi. Jsme za ni vděčni.

Péče v seniorátech a sborech

16.1 Téměř všechny senioráty mají poradní odbory zaměřené na otázky výchovy. V posledních letech vystoupili do popředí zvláště dva úkoly odborné přípravy:

a) Vzdělávání výpomocných kazatelů. Celocírkevní kurs jednou za rok ve Vrbně pro ně nestačí, je třeba pravidelnější péče v seniorátech. Ale ne ve všech seniorátech je správně rozvinuta. Jsou senioráty, které zatím nepociťují potřebu výpomocných kazatelů a vše očekávají od vystudovaných farářů. Někde se poněkud tápe v obsahu přípravy, která zabírá do značné šíře, ale není dost soustředěna k tomu, co konkrétně výpomocní kazatelé potřebují. Problémy jsou i s využíváním výpomocných kazatelů. V mnoha případech je máme ve sborech, které jsou dobře obsazeny, ale chybí nám v neobsazených sborech. Málo se nám daří vést je centrálně v seniorátě tak, aby byli využíváni administrátory uprázdněných sborů a skutečně pomohli tam, kde je jich potřebí.

b) Vzdělávání varhaníků. V řadě seniorátů nalezlo překvapivý ohlas a účast i z řad mladších. To je velmi potěšitelné.

16.2 Je však zřejmé: seniorátní i celocírkevní organisace výchovy může pouze pomáhat tam, kde je koho vychovávat a kde jsou lidé, kteří se vzdělávat chtějí. I zde je základna práce nepochybně ve sborech, v jejich živosti, v lásce k evangeliau, v chuti podílet se na společném úsilí církve, ve vědomí, že dílo Kristovo mezi námi je společnou věcí nás všech.

V

Mírová služba církve

17.1 Začátek osmdesátých let přinesl opět lidstvu řadu nových objevů a úspěchů ve vědecko-technické oblasti, ale také znásobenou starost o zachování míru, úsilí o spravedlnost pro všechny a respekt pro každou lidskou bytost.

17.2 Evangelium zvěstované církvi je evangelium pokoje, smíření, míru. Od samého začátku bylo hlásáno ve světě, který se opíral raději o sílu a moc. Dnes se ukazuje zřetelně, že shromažďování větší odstrašující síly, důmyslnějších zbraní, komplikovanější vojenské techniky nevede k větší jistotě a bezpečnosti pro žádnou stranu, jen k nebezpečné možnosti úplného zničení všeho živého. Hledání cest k rozmístění dalších smrtonosných zbraní v Evropě je bolestným důsledkem tohoto nesmyslného hazardu.

17.3 To všechno přispělo k tomu, že nikdy předtím jsme nebyli svědky tak velikého a mnohostranného úsilí křesťanských církví, svazů i hnutí, stejně jako profánních seskupení všech orientací v úsilí o zachování míru, jako v posledních 2 - 3 letech. Naše církev nestála stranou, ať v iniciativách KEK, SRC, KMK, ať v účasti na Světovém kongresu náboženských představitelů pro zachování daru života v Moskvě 1982 či na Světovém shromáždění mírových sil v Praze v červnu 1983. Nejsoustavnější je spolupráce s KMK v oblasti její činnosti doma i v zahraničí.

17.4 K základům a biblickým východiskům mírové práce byli zváni účastníci mírových kursů v Chotěboři, mírových seminářů v Janských lázních, i při setkávání seniorů s POMP a synodní radou. Společné přemýšlení o otázkách mírové služby ve sborech je jen logickou reflexí výzvy živého evangelia, která nemá být nikým přeslechnuta právě dnes.

17.5 Evangelium nám zůstává jedinečným východiskem, jak zvládat a překonávat na lidské a mezilidské rovině všechny bariéry, které epochální vývoj lidstva nastavěl do takové výše, že člověk člověka nevidí a nevnímá. V prostoru církve poznáváme, že bez pravdivého biblického svědectví nevidíme dnešního člověka a svět pravdivě. Jsme schopni jej vnímat a s ním se setkávat jen ve strukturách jeho civilisačních, technických a ideologických výtvorů, jimiž zavalil a v nichž někdy i utopil své lidství. Lidství, které čeká na otevřený vztah jedinečného JÁ k jedinečnému protějšímu TY. Odtud pak vyrůstá společná odpovědnost nejen za vzájemný vztah, ale i za vztah k širšímu světu, k jeho odkazu minulosti i příslibům a nadějím budoucnosti.

17.6 Pravdivé biblické svědectví o člověku a světě radikalisuje náš úkol právě dnes v oblasti mírové služby. Na tuto cestu dnes vstupují v nebývalém měřítku početná hnutí a soustřeďují své úsilí do výstižného programu: "Za zachování míru a života na Zemi". Je dobrým znamením, že spontánně i programaticky se do tohoto obrovského proudu dnes včleňuje takřka celé světové křesťanstvo. Velmi výrazné prohlášení světových shromáždění křesťanů v minulých letech, Moderamina reformovaného svazu v NSR, holandských církví, církví v USA, je nám příkladem, abychom ani my nezůstali dlužni své jednoznačné stanovisko proti nenávisti, proti podezírání, proti vojenskému zabezpečování, proti ozbrojeným hrozbám.

Služba potřebným

18.1 "Žijeme sami uprostřed mas, ačkoli mezi tolika lidmi - či právě proto." Tak charakterisoval kdosi nedávno situaci našeho moderního světa. Stává se tak bezprostřední výzvou církvi, aby její zvěstování provázela ochotná služba, pomoc, hřejivé porozumění pro všechny lidské otázky. Tuto službu církev nikdy neměla konat jaksi "navíc" a "vedle" svého prvořadého poslání zvěstování evangelia. Evangelium je samo v sobě diakonií, bez ní zůstane naukou, názorem, přesvědčením, nikoli evangeliem. Ježíš Kristus byl a jest diakonos, tj. služebník v Božím díle záchrany člověka a světa.

18.2 Řada sborů rozpoznává dnes zřetelně tuto "novou" situaci ve svém vlastním terénu při cestách za lidmi a službě osamělým, obtíženým stářím a nemocemi, zapomenutým a opuštěným. Ale stejně tak i "osamoceným" uprostřed rodin a vnějšího komfortu života. Je potěšitelným znamením, že k této službě se hlásí nejen sestry-členky sborových odborů křesťanské služby, ale leckde i mládež.

18.3 Službu obecenstvím právě těmto bratřím a sestrám, zvláště starým z velkých měst, poskytuje letní pobyt v Chotěboři, organizovaný péčí POKS seniorátů Pražského a Chrudimského, a ve Vrbně pod Pradědem seniorátem Moravskoslezským a Východomoravským. Snad budou i další senioráty následovat těchto příkladů.

18.4 Zotavné pobyty kazatelů a dalších členů církve se uskutečňují v našich střediscích v Janských lázních, v Herlíkovicích (v opravách), v Chotěboři, na Lazech, v Jáchymově a v menším měřítku i v Luhačovicích. Na těchto posledních dvou místech je pobyt spojen s ambulatní lázeňskou léčbou.

18.5 Po delší době se mohou účastnit zotavného pobytu v rámci evropské ekumény kazatelé církve ve středisku CASA LOCARNO ve Švýcarsku. Jsme vděčni za tuto možnost zahraničním hostitelům. Žádáme o porozumění, že ve výběru k této rekreaci dáváme přednost starším, na které se dosud nedostalo.

Ekumenická diakonie

19.1 Bolesti a nedostatky tzv. třetího světa svým způsobem také doléhají i na nás, kteří jsme mu vzdáleni a neznáme bídu a nouzi, ani zápas o základní prostředky života. Jsme vděčni za to, že se opět podařilo uskutečnit pomoc křesťanským církvím v těchto oblastech, a to v Mozambiku (bohoslovecký seminář), v Zambii (středisko pro výchovu žen), Angole (církevní nemocnice), na Madagaskaru (středisko pro výchovu zemědělců).

19.2 Praktické službě naší pomoci byla zde nápomocna KMK, která má řadu přímých kontaktů s těmito potřebnými zeměmi i církvemi. Děkujeme všem, kdo při celocírkevní chrámové sbírce na tyto účely se dovedou vděčně i radostně sdílet a pomáhat nám neznámým, potřebným bratřím a sestrám.

19.3 Zůstáváme ve stálém spojení s Mezinárodním svazem pro vnitřní misii a diakonii. Účast na práci, kterou svaz koná, je pro nás i naši práci vzájemně inspirujícím spojením.

VI

Hospodaření církve

20.1 Hospodářská situace církve není bez positivních prvků, které nás naplňují radostí. Přes pokles počtu členů zaznamenáváme růst obětavosti jak pro vlastní účely sborové, tak pro potřeby celocírkevní. V letošním roce byla uzavřena "Akce vděčnosti", která byla vyhlášena ve smyslu usnesení synodního zastupitelstva jako konkretní výraz vděčnosti za 200 let veřejného působení naší církve. Zamýšlená částka 1 milion korun byla vysoce překročena a dosáhla výše 1 milionu 750 tisíc korun. Je to výrazem lásky a obětavosti členů církve, kteří v ní nalézají společenství víry a skutečnou posilu pro svůj život.

20.2 Vydatnou pomoc přijímá církev také zvenčí. Na prvním místě je třeba jmenovat náš stát, který převzal na sebe platy všech ustanovených kazatelů, cele financuje bohoslovecku fakultu a zčásti přispívá některým sborům. Neměli bychom zapomínat, že součet těchto nákladů znamená podstatný podíl hospodářského zajištění práce církve a že by nám bez něho bylo velice těžko.

20.3 Od zahraničních souvěrců přijímáme se souhlasem státních úřadů mnohou pomoc na opravy sborových i celocírkevních budov, některé věcné dary (nátěrové barvy, díly k varhanům ap.), finanční pomoc pro nákup vozidel, pro vánoční dary kazatelům, pozvání k rekreaci kazatelů. Jsme zavázáni Gustav-Adolfskému dílu ve Spolkové republice, Mezicírkevní pomoci při Světové radě církví a Konferenci evropských církví, Světovému svazu reformovaných církví, Pomocnému dílu švýcarských a holandských církví, Gustav-Adolfskému spolku v NDR, řadě evangelických církví ve Spolkové republice Německa i v Německé demokratické republice, jakož i reformované církvi v Maďarsku.

20.4 Velmi důležitým prvkem našeho církevního hospodaření je vzájemnost sborů, jak dochází výrazu v ústřední pokladně církve i ve společných akcích. Snad žádný sbor církve by dnes nebyl s to udržovat své sborové budovy v dobrém stavu sám, bez pomoci ostatních. Co znamenají bezúročné dlouhodobé půjčky z JTD, co znamená každoročně dílo Jeronymovy jednoty, je sdostatek známo. Avšak i z peněz shromážděných do společné pokladny systémem repartic, dostávají asi 20% sbory nezámožné nebo nadměrně zatížené jako pomoc ostatní církve, asi třetina je rozdělena různými formami sociální pomoci; ostatně i náklady na práci církevního ústředí se nepřímo obracejí ve službu sborům. Výše repartic a přijatý klíč pro jejich výpočet na jednotlivé seniorráty zůstává již několik let beze změny. Ani do budoucna se nepočítá s jejich zvyšováním, pokud synod nerozhodne o převzetí dalších nákladů vedením církve.

20.5 Vzhledem ke vzrůstajícím nárokům na pomoc sborům ve financování jejich stavebních potřeb jeví se nutným prohloubit a zpřesnit metody příprav a plánování. Mají-li sbory skutečně na celocírkevní pomoc spolehnout, budeme muset větší a náročnější akce připravovat dlouhodobě.

20.6 V současné době pokračují velké opravy celocírkevních budov, Jircháře, Belgická, Wintrova, Herlíkovice kostel i obytné budovy, kostel Janské lázně a Jáchymov. Dokončena byla velká oprava Husova domu v Praze 1. Některé akce budou pokračovat ještě v příštích letech. Vzhledem k havarijnímu stavu objektu "Sola fide" jeví se nezbytným provedení generální opravy s modernizací tak, aby mohl objekt sloužit nejen k rekreačním účelům kazatelů a celocírkevních pracovníků. Byla již vypracována kompletní předprojektová dokumentace. Po zevrubné prohlídce kursovního střediska ve Vrbně jeví se nutné provedení větších oprav a úprav budovy a společenských místností včetně bytu správce. Také domek "Na sboru" v Kunvaldě se dožaduje naší péče.

20.7 Na jedné straně je potřebí apelovat na hospodárnost v údržbě, opravách a přestavbách budov. Naši projektanti by měli myslet jak na výtvarnou krásu a účelnost navrhovaných řešení, tak na únosnost nákladů. Na druhé straně je nám jasné, že budoucnost církve záleží ne v omezování, uskromňování, nenáročnosti, nýbrž v radostné obětavosti která nelituje darů. Při vynalézavosti a obětavosti sborů se dá mnoho ušetřit svépomocným dílem, bez nároků na nákladný způsob dodavatelský. Lásku k církvi lze vyjádřit nejen peněžním darem, ale také obětováním času a práce.

- - -

8A

ZPRÁVY Z PORADNÍCH ODBORŮ PRO JARNÍ ZASEDÁNÍ SYNODNÍHO ZASTUPITELSTVA

26. března 1983

1. PO teologický

Hlavním úkolem, na němž POT pracuje, je studie k tématu "Misijní struktury církve", jak nám to z pověření synodu uložila synodní rada. Zatím byly formou přípravných dílčích skic projednány některé aspekty problematiky (misie Pavlova, problém přitažlovosti sborového prostředí, parastruktury a teologické kritérium sboru), jiné zbývá ještě probrat (misie a bohoslužby, diakonie, katechumenát, přesun kapacit). Výsledkem naší práce by měl být text, obsahující podněty k zamyšlení pro staršovstva a seniorátní výbory. Máme za to, že text bychom mohli odevzdat do letních prázdnin. V průběhu práce se ukázalo, že titul "Misijní struktury" je třeba chápat jenom jako pracovní; problematika, na niž jsme narazili je mnohem obsáhlejší, než aby se dala zahrnout do kategorie "struktur".

Vedle toho jsme se na pokyn SR zamýšleli nad podstatou evangelického pohřbu. Dobrozdání o této věci odevzdáme synodní radě asi za měsíc.

V Pracovním výhledu POT jsou tyto další otázky : Nicejsko-cařihradské vyznání v životě církve, stanovisko k ekumenické dohodě o křtu, ordinaci a večeři Páně (máme za potřebné, aby se k této dohodě vyjádřil synod) aj.

(Dr. P. Filipi)

2. PO pro vzdělavání kazatelů

Odbor byl ustaven synodní radou v březnu 1982 v tomto složení: Alena Balabánová z Berouna, Dr.Pavel Filipi, Jaroslav Gregor z Chrudimi, Jiří Kabíček z Gottwaldova, Pavel Kašpar z Vanovic, Ludvík Klobása z Ostravy. Předsedou byl jmenován Vladislav Horák z Liberce. V tomto složení odbor pracoval pouze celý tento rok. Pracovní možnosti jednotlivých členů jsou rozdílné -některých značně složité z důvodů rodinných či sborových či seniorátních. B. Ludvík Klobása byl mezitím zvolen seniorem a je tedy značně zatížen povinnostmi sborovými i seniorátními.

Odbor byl pověřen jednak přípravou pravidelných kursů pro kazatele: podzimního v Praze pro všechny kazatele, pak kursů ve Vrbně pod Pradědem - jednak tzv. ročníkového, věnovaného přehledu jednotlivých theologických disciplin, jednak tzv. oborového, věnovaného vždy jednomu theologickému oboru. Vedle toho byl pověřen přípravou a uspořádáním semináře pro začínající vikáře, který usnesl poslední synod v r. 1981. Zvlášť tomuto úkolu - zároveň nasnadnému i přitažlivému - věnoval odbor většinu času i zájmu. Obtíž byla a dosud je v tom, že není nač navazovat v tradici církve naší - a pokud je nám známo, ani v tradici církví sesterských.

První seminář byl přesto v době poměrně krátké připraven a míněn jako experiment - podobně i letošní na sobě ponese výrazné stopy experimentování pokud jde o obsah i obsazení. Domníváme se, že je třeba vycházet z potřeb a otázek, s nimiž se bratři vikáři setkávají při své práci ve sborech - a vidíme je jednak ve vlastní práci kazatelské a katechetické a pastorační, jednak ve vztahu uvnitř sboru - ke staršovstvu - a navenek. Podle toho bychom rádi stanovili i program. Základem by měla být práce biblická, a to ve všech třech ročnících. Měla by být doplňována referáty a cvičením v katechetice a pastoraci - a v oblastech správních a hospodářských -. Jsme rádi, že se na přípravě podílí též odbor hospodářský - rádi bychom získali i pomoc odboru pro organisaci sborové práce. Loňského semináře se účastnilo 14 bratří a sester. Výhodné je středisko v Chotěboři. Výhodné je, že se mohou účastnit i manželky, případně i děti. Máme za to, že by bylo třeba

věnovat i pozornost manželkám kazatelů - jejich postoj a služba jsou vlastně též součástí kazatelovy práce.

Co bychom potřebovali? 1. Mít možnost seznámit se se zkušenostmi jiných církví - i když pracují v jiných podmínkách a jejich zkušenosti bychom nemohli jen převzít. (Sledováním byl v odboru pověřen b.senior Klobása - bylo by potřeba, aby Synodní rada pomohla získat materiály, popřípadě odboru zprostředkovala styk třeba s kazatelskými semináři).

2. Vytvořit širší okruh bratří a sester, kteří by mohli odpovědně a trochu i odborně v těchto seminářích pracovat.

Další okruh - zároveň nesnadný jako i přitažlivý a lákavý - se objevil: jsou to seniorátní pastorální konference kazatelů. Máme zato, že poskytují možnost, kterou jsme nedokázali vždycky využít. Začínáme hledat cesty k plnějšímu využití možností, které v nich máme. Jsme si vědomi nesnadností s tím spojených: různost a různorodost seniorátu i seniorátního bratrstva. Ta brání jednotnému pohledu i výhledu. Tato oblast si zřejmě ještě vyžádá dalšího hledaní. Odbor se jí chce také věnovat.

Zdá se, že se objevuje ještě jedna oblast, které bude třeba věnovat pozornost. Velký počet neobsazených sborů - a snaha nahradit nedostatek theologicky školených kazatelů diakony. Bylo by třeba myslet na to, jak bratřím, kteří se rozhodnou pro službu diakonů, pomáhat dál. Zatím nás k tomu snad nenutí bezprostřední potřeba. Bylo by však třeba myslet na ně trochu v předstihu.

(dr.L.Horák)

3. PO pro církevní hudbu a zpěv

PO pro církevní hudbu a zpěv připravil potřebné podklady pro pořádání seniorátních kursů pro varhaníky, sbormistry a ostatní zájemce o zpěv a hudbu v církvi. Osnovy 2 letého cyklu (celkem 8 lekcí) a seznam lektorů spolu s průvodním dopisem byly kanceláři SR rozeslány na všechny seniorátní úřady. Kursy probíhají v těchto seniorátech: poděbradském, chrudimském + královéhradeckém, libereckém, západočeském, horáckém, brněnském, východomoravském. V ostatních seniorátech zatím - pokud jsou informace PO dostatečné - zahájeny nebyly.

PO dále připravil 1) elaborát "Hudební stránka našich bohoslužeb"
2) "Řád užívání a péče o varhany"
3) "Regulativ postupu při opravě a stavbě varhan"
4) "Evidence doprovodných nástrojů"

Všechny návrhy byly v poslední schůzi PO 14. a 15.1. 1983 přijaty a předány synodní radě.

Usnesením synodu byl PO pověřen SR vypracováním zjednodušeného doprovodu některých písní z nového zpěvníku. První zásilky těchto doprovodů sbory již na základě svých objednávek obdržely. Práce na tříhlasých doprovodech chceme ukončit v závěru tohoto roku. V tomto roce chceme dokončit také soubor slohově vhodných předeher k písním z nového zpěvníku (ke spolupráci se přihlásili bratři Svatopluk Havelka, prof.Krušina, Dr.Tomáš Růžička).

Pokračujeme v práci na dokončení definitivního souhrnného znění oprav v Chorálníku a Evang.zpěvníku.

V počátečním stadiu se znovu ocitla práce na přípravě nového zpěvníku pro mládež. Koncepce PO pro církevní hudbu a zpěv byla poněkud jina, než představa o podobě a obsahu zpěvníku mezi bratřími v PO pro konfirmované. Chceme brát vážně stanovisko bratří PO pro konfirmované a spolupracovat na počáteční fazi práce, totiž shromažďování písní mezi mládeží stále živých i vyhledávání nových, textově i hudebně cenných písní.

V listopadu 1982 se uskutečnila návštěva varhanního experta badenské církve b. Heinricha Trötschela, který prohlédl celou řadu varhan v našich sborech (Praha-Kliment, Střešovice, Smíchov, Vinohrady,

Martin ve zdi, Český Brod, Jimramov, Velká Lhota u Dačic, Prusinovice, Zádveřice, Hrubá Lhota, Střítež, Rožnov, Ratiboř, Brno-Blahoslavův dům, Plzeň-Korandův sbor, Plesná sbor Cheb, Hranice sbor Aš). Bratr Trötschel slíbil poslat SR zprávu o své cestě a PO podklady (dokumentaci a výkresy pro stavbu jednoduchých 3-4 registrových pozitivů, vhodných pro menší sborové sály. Je ochoten pomoci radou při rekonstrukci, opravě a stavbě doprovodných nástrojů v našich sborech (např. v Jimramově a Hrubé Lhotě).

Péčí PO a jeho spolupracovníků byly konzervovány a opraveny varhany ve Velké Lhotě u Dačic a provedeny opravy řady harmonií. V současné době probíhá příprava na opravu varhan ve sboru ČCE v Rumburku, ve Sloupnici: PO dohlíží na opravy varhan prováděné firmami Varhany - Krnov (Martin ve zdi), Organa - Kutná Hora (Sněžné, Brandýs n.Orl.). V součinnosti s PO stavebním a výtvarným připravujeme řešení stavby varhan v restaurovaném interiéru kostela v Jimramově.

Cítíme nedostatek v práci hymnologické, která byla nadějně započata při přípravě nového zpěvníku a v současné době pro jiné, naléhavější úkoly odsunuta. Dosavadní výsledky hymnologické práce by bylo zapotřebí zpracovat a pravidelně publikovat v našich časopisech. Je na místě poděkovat redakci ČB za ochotu (lépe iniciativu) uveřejňovat znovu "Píseň měsíce".

Znovu připomínáme SR nutnost zřízení místa celocírkevního kantora. PO vidí nouzi církve v soustavné péči a cílevědomé práci teamu odborníků kolem osoby, která ponese plnou odpovědnost před SR i celou církví

(M. Horká)

4. PO liturgický

a) Bylo dokončeno v roce 1982 definitivní znění textu I. dílu agendy. Tento text byl předán tiskarně v NSR. Spolu s tiskárnou byla dohodnuta grafická úprava. První sloupcová korektura byla provedena ještě v roce 1982, druhá koncem roku 1982. Byla odeslána v první polovici ledna 1983. Během roku 1983 vyjde agenda tiskem.

b) Velice intensivně se pracuje na II. dílu agendy. Byl dohodnut jeho základní koncept, připravena řada direktorií, studií (k církevnímu roku), opatřena potřebná literatura. Nyní se pracuje na textu, který bude obsahovat proměnlivé části pro každou neděli církevního roku, a to ve dvou řadách: jedna řada pro formuláře AB, druhá řada pro formuláře CD. Je předběžně připraven text pro neděle od velikonoc do svátků svatodušních. Přistupujeme k období postnímu.

c) Před dokončením textu II. dílu agendy promyslíme způsob, jak s návrhem seznámit před příslušným synodem církev, aby na něm mohl být návrh schválen. Vypracování textu zabere nejméně dva roky.

d) Po dokončení II. dílu agendy budeme zvažovat nové liturgické podněty se zřetelem k jejich praktickému využití, sledovat, jak stávající agenda církvi slouží a promýšlet ve spojení s odborem hymnologickým místo zpěvu a hudby v bohoslužebném životě církve.

(Prof.Dr. Josef Smolík)

5. PO organizační

Od dubna 1982 začal PO organizační pracovat v novém složení. Původní složení, uvedené v Aktualitách 6/1982 a 7/1982 bylo v létě ještě rozšířeno o Dr. M. Gregara.

Úkoly kterými byl odbor pověřen, mají převážně koncepční charakter, který vyžaduje rozpoznat a zvážit širší souvislosti. Většinou se jedná o úkoly dlouhodobé, obsahující současně i sledování výsledků, které se ne vždy projevují bezprostředně.

5. PO organizační - pokrač.:

a) projednané záležitosti, trvale však PO sledované:
   - postavení a funkce seniorátu
     v návaznosti na anketu, organizovanou v roce 1981 a výsledky porady se zástupci seniorátů 27.2.1982 byly shrnuty důležité momenty, které budou dále sledovány. Výsledky se promítnou i v připravované novelizaci příručky o funkci seniorátů.
   - mapa sborů ČCE
     po stránce PO organizačního je dořešeno, časově však z různých technických důvodů poněkud vázne vlastní realizace
   - administrace uprázdněných sborů
     byla zpracována doporučení pro konkrétní řešení problematiky administrace uprázdněných sborů (z dlouhodobého hlediska) včetně námětů pro mezisborové statuty
b) záležitosti rozpracované
   - statut pro práci poradních odborů a komisí SR ČCE
     byly vypracovány zásady statutu, které byly postoupeny všem PO a komisím k připomínkování. Projednání konečné verse návrhu předpokládáme na schůzi PO 1.2.1983
   - povolací listina
     podrobný souhrn obsahu povolací listiny bude v konečné podobě projednán na schůzi PO 1.2.1983
   - náměty pro školení vikářů z problematiky PO organizačního.
     Na přání PO pro vzdělávání kazatelů byl připraven obsah školení, které PO organizační pro mladé vikáře doporučuje zahrnout do celkových osnov
   - příručka pro činnost seniorátů
   - nový návrh statistického dotazníku
   - pražské sbory a sídliště
c) záležitosti pro další práci
   - komplexní pohled na oblast středních Čech a oblastí s velkými urbanistickými celky z hlediska církevní práce (především organizace)
   - územní organizace sborů a seniorátů v návaznosti na plán osídlení
   - otázky příslušnosti ke sborům
   - bližší spolupráce se senioráty a sbory v konkrétních záležitostech týkajících se organizační stránky církevní práce
d) ostatní
   - PO věnuje významnou část své práce studiu a vzdělavána se v problematice. Bude i nadále pokračovat.
   - členové odboru, vybraní tak, aby měli o řešené problematice dostatečný přehled i praktické zkušenosti, jsou většinou poměrně zaneprázdněni širokou angažovaností v církevní práci. Není snadné nalézt dostatečný prostor pro trvalé koncepční promýšlení nejvhodnějších způsobů organizace církevní práce ČCE v této době i ve výhledu do budoucnosti.

(Karel Matějka)

6. PO právní

POP se sešel celkem 9x. Podle dlouhodobě přijatého a časově plánovaného úkolu do konce roku 1982 byly zpracovány zatím tyto body:

1) připraven návrh na 37 změn CZ a předán synodní radě k projednání, bude rozeslán k vyjádření sborům a seniorátům, aby o něm mohl rozhodnout 23. synod.
2) připraven návrh na nový Řád pro kazatele, nový Řád o správě církve a nový ŘHCS
3) připraven návrh na 29 změn textu JVŘ, na 3 změny textu ŘČa 1 změnu textu ŘSŽ - ad 2) a 3) bude moci projednat 23. synod

6. PO právní - pokrač.:

4) vypracováno poučení pro kazatele v důchodu, působící dále v církevní službě
5) vypracován návrh vzorového statutu o spolupráci sborů při dlouhodobé administraci
6) předseda POP běžně vyřizoval v kanceláři SR právní záležitosti sborů i celé církve. V KSR bude nyní přítomen každé úterý mezi 10-12h.

(Dr Pavel Šimek)

7. PO pro historická studia

Členové PO se bez podstatných věcných připomínek seznámili se Zásadami pro práci poradních odborů, vypracovaných PO organizačním.

V období od minulého synodu zůstali jmenovaní pracovníci v dřívější sestavě za předsednictví prof. A.Molnára. Zástupcem synodní rady v PO byla jmenována tajemnice M.Mrlinová, pohotově vyřizující organizační nezbytnosti. PO se přimlouvá, aby jí bylo umožněno dálkové či individuální studium archivnictví na Filozofické fakultě UK, které by otevřelo do budoucna možnost odborného zpracování a badatelského zpřístupnění archivních materiálů synodní rady.

ad a) Za uskutečněnou, nikoli však ukončenou akci nutno považovat jubilejní připomínku tolerančního patentu. Kromě celocírkevních a seseniorátních oslav PO vděčně ocenil monografii Z.J.Medka (Na slunce a do mrazu) i řadu odborných studií stejně jako pokračující práci na průzkumu a vydání regest tolerančních přihlášek, odborně řízenou manžely Melmukovými.

ad b) Práci na dalším výzkumu před- a tolerančního období chápe PO jako součást rozsáhlého programu postupné realizace synodního usnesení o zpracování dějin českobratrské evangelické církve. Dobré podněty vzešly ze zářijového kurzu kazatelů ve Vrbně (1982), které PO projednal. Důraz je na týmové spolupráci, registraci a metodickém studiu pramenů, na prohloubených studiích monografických, které nutně musí předcházet souhrnnému zpracování.

ad c) S plánem této rozsáhlé práce souvisí řada námětů: 1. koordinovat činnost s PO archivním (začíná se uskutečňovat), 2. zřídit centrální registraci archivních materiálů na synodní radě u s.Mrlinové), 3. připomenout farářům praktické uplatnění jejich odbornosti v disciplině církevních dějin (správa sborových archivů, prohloubené studium, vyhledávání spolupracovníků - zájemců), 4. umožnit studium bohemik v zahraničních archivech pověřeným pracovníkům.

ad d) K přípravě oslavy Lutherova výročí 1983 byla ustanovena komise ve složení: prof. A.Molnár, dr.J.Hlaváč, far.J.A. Dvořáček, dr.I.Burian, která začala svou činnost. S jubileem souvisí i příprava programu Evangelického díla; poradcem byl jmenován prof. Molnár, který vypracoval příslušný návrh.

(Dr. A. Molnár)

8. PO archivní

PO archivní čítá 6 členů. V roce 1982 se sešel ke třem schůzím a k poradě se seniorátními důvěrníky.

Úkolem tohoto odboru je jednak dozor nad sborovými archivy, jednak správa archivů superintendentních a seniorátních, uložených v depozitářích v Praze-Kobylisích a v suterénu Husova domu, dále v pobočním depozitáři v Semonicích, kde je také uložen archiv německé luterské církve. Nově se buduje depozitář v Aši, kde budou umístěny fondy superintendencí Ašské a západočeské luterské církve. Tyto materiály jsou velice důležité, protože sahají až do XVI.-XVII.století.

Práce na tomto úseku je velice důležitá jednak pro věc samu, jednak protože jde o archivy, které nám byly státní správou ponechány za podmínek, že je budeme řádně udržovat, zpracovávat i spravovat.

V poslední době jsme se zaměřili na kontroly a zpracování archivů tolerančních sborů. Většinu těchto sborů naši členové odboru navštívili a osobně shledali stav uložení. Na některých místech byla zjednána náprava špatného uložení spisů. Postupně podle možnosti se dělají inventární soupisy archivních fondů a přepisy důležitých listin. Některé byly zveřejněny v tisku, případně vystaveny na různých výstavách při tolerančních slavnostech. Tyto akce se setkávají s velkým zájmem účastníků.

Z těchto inventárních soupisů budou vypracovány rejstříky, které umožní získat přehled o jednotlivých druzích spisového materiálu. Zahájili jsme práce s inventárním soupisem archivu moravské superintendence h.v., uložených v Kobylisích. Tento archiv byl roztříděn ve 40.letech archivářem synodní rady dr.Oskarem Odstrčilem do více než 250 balíků. Touto prací je pověřen býv.tajemník SR dr.Svatoň, jehož služeb v tomto odboru vděčně vzpomínáme.

Z podnětu archivního odboru byly zahájeny práce na seznamu hmotných památek z toleranční doby. K tomu přistupuje také i soupis náhrobků a hrobů kazatelů církve od nejstarších dob, který se bude v nejbližší době provádět.

Byl vypracován seznam všech kazatelů obou církví a.v. i h.v. až do roku 1918. Vypracovaný přehled podává množství zjištěných dat a skutečností o životě těchto kazatelů, jejich původu, jsou uvedeny i adresy uherských sborů, odkud k nám přicházeli kazatelé, aby bylo možno navazovat partnerské styky tolerančních sborů s těmito sbory.

Chceme také umožnit kazatelům, odcházejícím do důchodu, předání jejich spisového, literárního i jiného materiálu do našeho archivu. Zatím máme zvláštní fondy význačných církevních pracovníků, profesorů fakulty apod.

Pro budoucnost vidíme několik nutných úkolů:

1. Dokončit provádění inventárních soupisů v tolerančních sborech.
2. Pokračovat v inventarizaci superintendentních archivů.
3. Pečovat o archivy sborů v celé církvi, se zvláštním zřetelem k uprázdněným sborům. Připomínáme bratřím seniorům, že předání archivu náleží také k povinnostem odcházejícího kazatele. Na předání by měl být zúčastněn i seniorátní archivní poradce svým dobrozdáním i pomocí.
4. Pečovat o psaní sborových kronik.
5. Vyhledávat důležitý archivní materiál uložený v mimocírkevních archivech a provádět jeho evidenci. Jedná se především o archivy státní a okresní, dále archivy v jiných zemích: NDR, Rakousko, Maďarsko, Švédsko.
6. Získávat a katalogizovat materiály z publikační činnosti různých organizací, souvisejících s životem církve: Comenium, Diakonie, SCME, sborové časopisy, věstníky, ročenky apod. Tyto sbírky by byly součástí knihovny Husova domu, která tvoří samostatný úsek práce ústředí církve.
7. Spolupracovat s jinými odbory, hlavně s odborem historickým. Naším úkolem právě je shledávat a evidovat materiál, kterého je potom možno použít při dalším studiu i ediční činnosti církve.
8. Prosíme, aby seniorátní výbory pamatovaly na předávání svého spisového materiálu do ústředního archivu. Totéž platí i pro odbory synodní rady.

(Č.Rychetský)

9. PO pro evangelizaci

PO pro evangelizaci předkládá zprávu o činnosti od posledního synodu:

a) Připravili jsme celoroční evangelizační hesla s pracovními podněty a metodickými pokyny k provedení ve sborech a v seniorátech:

1981: "Tak Bůh miloval svět..." (Jan 3,16)
1982: "Získávejte mi učedníky..." (Mt 28,19)
1983: "Bůh chce, aby všichni lidé spaseni byli..." (1Tm 2,4)

K těmto heslům jsme připravovali letní biblické kursy.
Vydali jsme příručku o Kerafiátovi.
Členové PO vypracovali pomůcku "Na každý den 1983" a přispívali do církevních časopisů zejména k prohloubení hesla.
Členové PO na pozvání vykonali mnoho návštěv ve sborech a seniorátech jednotlivě i v týmu. Příležitostně se též účastnili ekumenických setkání doma i v cizině.

b) Připravujeme nové vydání rozebrané příručky "Budete mi svědkové", nově prohlédnuté a doplněné o nové kapitoly.
Připravujeme další příručku k heslům a pod.
Rádi bychom vydali antologii výrazných citátů z evangelizačních a misijních pracovníků.
Myslíme na soustavnější vzdělávání spolupracovníků ve sborech a v seniorátech.
Zamýšlíme připravit "badatelský" kurs pro kazatele, zajímající se o misii (v rámci zářijových kursů).

c) Zamýšlíme kooperaci s PO pro konfirmované a nekonfirmované.
Uvažujeme o kooperaci s PO pro práci s laiky a PO pro výpomocné kazatele.
Příprava pomůcek pro soustavné vzdělávání pracovníků v církvi.
Seznamování s misijním a evangelizačním pohybem ve světě.

d) Odbor si uvědomuje změněnou situaci sborů a církve (b. synodní senior hovoří o "posunu od evangelizace k misii") a potřebu, připravovat na misijní úkoly, uskutečnitelné v našich podmínkách.

(Miroslav Heryán)

10. PO pro ekumenickou práci

PO pro ekumenickou práci podává zprávu o činnosti na základě jednání schůze odboru 1.12.1982:

1. Ekumenismus v naší vlasti se uskutečňuje jen mezi nejvyššími představiteli církví, kteří se občas schazejí v ERC a spolu hovoří, ale dále se nic neděje. Vztahy mezi jednotlivými církvemi a denominacemi byly ohleduplné. S přítomným stavem nemůžeme být však spokojeni.
2. Světová rada církví -referuje Kejř- zápasí s otázkami hlubší kooperace a sblížení. Vytýká se jí, že opouští ekumenické snahy a věnuje se více otázkám spravedlnosti ve světě. Církve spolu hovoří a vzájemně se uznávají. Nic víc.
Ve Světovém luterském svazu se nic nezměnilo. Jsou konfesionelští než kdykoliv předtím. Vedou hlavně luteráni třetího světa (Prof. Nababán, Indonesie).
3. Odbor vzal s lítostí na vědomí, že naše církev má pouze zastoupení v evropském výboru Světového reformovaného svazu a nikoliv v jeho ústředním výboru.
4. Farář Dvořáček, kterému odbor svěřil péči o židovské otázky, referoval o kontaktech s obcí židovskou. Uveřejnil 4 články v KJ. Ze strany židovské obce přišla vděčná reakce. V Berlíně se dějí pokusy o theologický rozhovor se synagogou. Pražská obec bude mít opět brzo rabína, který vystudoval v Maďarsku.

5. Odbor vyslovil souhlas s návrhem Dr.M.Opočenského, aby synodní rada znovu uvážila možnost zahájení sbližovacích rozhovorů s Jednotou bratrskou. Do jaké míry se otevírají možnosti rozhovoru i s ostatními církvemi, které spolu s námi podepsaly prohlášení při výročí 400. České konfese?
6. Odbor doporučuje synodní radě, aby soustavně informovala o svých ekumenických stycích v Aktualitách.
7. Senior Kejř informuje, že vyžádal z knihovny jezuitské University v Notre Dame, USA fotokopie úvodních a závěrečných stránek komentáře k evangeliu Janovu od Mikuláše Pelhřimovského. Dále získal mikrofilm "Hodiny modlitby" psané v roce 1466 pro krále Jiřího královnou Johannou, z Pierpont-Morganovy knihovny v New Yorku. Vyžádal tak pro prof.dr.Amedeo Molnára. Věci došly jako projev ekumenického ducha gratis.
8. Členové odboru se podíleli v roce 1982 v péči o hosty ze zahraničí - mezi nimi zvláště výprava amerických evangelíků v počtu 45.

(Dr. Václav Kejř)

11. PO pro nekonfirmované

A (uskutečněné a projednané záležitosti)

i když ta minulost není přesně vyhraněna, vycházím ve své zprávě od r. 1981, pokládám dva roky za dostačující.

Hlavní program tvořil bohoslužebný plán nazvaný "Zaslíbení a naplnění", který byl podrobně rozpracován na jednotlivé neděle školního (pracovního roku do tzv. příruček. Jednalo se o výběr starozákonních prorockých míst (1 pololetí) a průřez Matoušovým evangeliem (3 pololetí). Program byl probírán od podzimu 1980.

Doplňkový program

J.Vetter-Petr a Jana (krátká zamyšlení pro děti nad některými biblickými pojmy)
J.Doležal-Potřebují děti sbor? Děti potřebují Ježíše (pro rodiče)
Materiály ze Středoevropské konference o výchově v Brně-příspěvky Dr.J.Pokorného a Dr.J.Stolaře
Lístky-doplňkový program či podněty pro shromáždění nekonfirmovaných -zatím asi 50, obsahují obrazové předlohy k probíraným příběhům, postavy z církevních dějin, "portréty" významných současných křesťanských osobností, praktické rady pro vykladače atd.
vánoční programy - D.Henych - Zaslíbení a naplnění
J.Batelka - Vánoční básně
M.Brož - Pozvání na velkou večeři

setkání a porady

pravidelně počátkem roku tematická porada odboru se zástupci seniorátů a s přípravkáři
1981 - Poznámky k práci s dětmi - b.synodní senior dr.M.Hájek
Dva cíle křesťanské výchovy - dr. Křivohlavý
1982 - Zásadní rozhovor o čtyřletém plánu
Pomůcky z Biblisches Haus Stuttgart - dr.Křivohlavý
sám odbor se schází pravidelně 3-4krát k poradám
kurs pro mladé spolupracovníky pro práci mezi nekonfirmovanými (30.7.-5.8.1982), přednášky: J.Gruber : Vybrané oddíly ze Starého zákona; dr.V.Pokorná: Dětská psychika; J.Voda: Různost biblické látky a její využití pro výklad; O.Soběslavský: Příprava a vedení shromáždění pro děti

pomůcky

jsou obstarávány 12 obrázkové diaserie k jednotlivým biblickým příběhům z Holandska, které se půjčují do sborů, dále je k dispozici velké množství diaobrázků k dobovému pozadí, obojí je používáno ve sborech
jsou opatřovány biblické nástěnné mapy z NDR

různé

recenze připravovaného zpěvníčku pro děti
setkání s předsedkyní PO žen sestrou D. Hájkovou

B Hlavní program

je jím v současnosti tzv. Čtyřletý plán, který si předsevzal ve 4 letech seznámit se zvěstí bible. Jednotlivé příručky jsou rozpracovány ve dvou samostatných oddílech pro mladší a starší posluchače, je pamatováno na to, aby se v těchto dvou stupních probraly hlouběji jednotlivé myšlenky vykládaných oddílů, podle tohoto plánu se začalo vykládat ve sborech na podzim 1982

setkání a porady:

28.1.1983 v Praze s následujícím programem
Přehled světové katechetické diskuse - prof.Filipi
Zkušenosti mladých pracovníků z práce na sborech - Kašparová, Klas, Kopecky
Zkušenosti se Čtyřletým plánem a další práce na něm.

Vrbno 1983 (29.7.-4.8) L.Svoboda: Vybrané oddíly z Nového zákona;
Dr.Kovářová: Pravidla duševního života v rodině,
Duševní život dětí, Řešení konfliktních situací.
E.Vejnar (J.Reich) Zvlaštnost křesťanovy modlitby
O.Soběslavský: Služba sboru nekonfirmovaným

pomůcky:

další shromažďování Lístků
snad ve spolupráci s odborem žen materiály z Vancouveru a další

C Náš plán do budoucna

je především určen Čtyřletým plánem, který bude trvat až do r.1985, pak by mělo dojít snad na další pomůcky

před časem bylo zadáno dr.Rejchrtovi: Obrázky z dějin

Spolupráce s ostatními odbory se děje jednak s PO žen a s mládeží (vrbenský kurs), na poradě předsedů v květnu m.r. se hovořilo o tom, že při zimním kursu laiků bude jedna přednáška věnována naší problematice. Mělo se za to, že budeme spolupracovat i s odborem pro výpomocné kazatele. Tito bratři si nechali do Vrbna dopravit výběr některých příruček z našich bohoslužebných plánů, což si vyžádalo určitou práci pracovníků ústředí. Když jsem v červenci do Vrbna dorazil, našel jsem tutu krabici naprosto nedotčenou a pak jsem ji složitě přes Tábor transportoval nazpět do Prahy, protože se mi zželelo sestry Kačerové.

Synodní radě bych navrhoval, aby se její členové při návštěvách sborů ptali na práci s dětmi, aby se nedali umlčet konstatováním, že ve sboru taková skupinka je, ale zjišťovali, kolik dalších dětí ve sboru je, které práce z nejrůznějšího důvodu nezasáhla (skupina 20 dětí ve velkém sboru je ve skutečnosti méně než 5 ve sboru malém a rozptýleném). Ať jsou především povzbuzovány malé hloučky a je zdůrazňováno povolání a věrnost, které se nedají odradit dílčími neúspěchy.

Církev má pracovní heslo pro každý rok. Ať je vybíráno takové, které by se dalo rozpracovat pro všechny oblasti naší práce.

(Ondřej Soběslavský)

12. PO pro konfirmované

a) PO začal pracovat v novém složení, jak jej jmenovala synodní rada, od března 1982. Měl své schůze 24.3. 21.5 6.10. 3.11. 26.11. 1982 a 4.1.1983. 22.5.82 se konala porada PO s předsedy sen.odborů pro konfirmované s přednaškami J. Miřejovského, Evangelium a hledání současného člověka a B. Hájka, Mládež v ekuméně a u nás. 3.11.82 se konala společná porada synodní rady a PO, při níž se jednalo o činnost odboru, o kursech vůbec, o kursech pro mládež od 14 let zvláště, o situaci v mládeži, o spiritualitě a meditaci, o formách setkávání mládeže, o otázce Evangelické dílo a mládež, o brigádách, o zpěvnících pro mládež, o dopisu z Kobylis.

Konaly se biblické kursy v roce 1982:

Zimní v Janských Lázních vedl M.Brož a přednášel o 2.Kor., P.Kašpar měl Rozhovor o křesťanství.

Jarní kurs ve Vrbně p.P. vedl T. Jirků a mluvil na thema Naděje pro lidské vztahy, L. Svoboda mluvil o sborovém společenství prvotní církve, manželé Rejchrtovi na thema Evangelíci a Bílá hora.

První letní kurs ve Vrbně byl připraven pro mládež od 14 let, nebyla však povolena její účast a tak se konal pro mládež od 18 let. Vedl jej J.Hromádka a přednášel na thema Sbor a církev, J. Strádal měl thema Zvěst bible, L. Klobása pojednával o křesťanově myšlení a jednání.

Druhý kurs vedl J. Čapek a přednášel na něm P. Dvořáček o žalmech a M. Otřísal o naději.

Třetí kurs se konal spolu s PO nekonf. a byl určen pro mládež, která učí v nedělních shromážděních pro děti. Vedl jej O. Soběslavský, J.Gruber vykládal příběhy Abrahamovy, V.Pokorná o dětské psychologii, J. Veda o práci s dětmi a P. Čapek rozebíral thema Víra a duchovní růst člověka.

27.11.82 se konala celocírkevní porada zástupců konfirmovaných ze seniorátů v Kobylisích pod nazvem Společenství církve: pobožnost D. Rotkovská, přednášky: V. Kopecký, Evangelium a církev, K.Šilerová, Oddělenost církve, M.Otřísal, Církev pro druhé. Večerní program měl název Církev na cestě. 28.11. účast na bohoslužbách klimentského sboru, kázal J. Gruber, večeři Páně spoluvysluhoval J. Miřejovský.

PO vypracoval pro synodní radu dobrozdání k synodnímusnesením o časopise pro mládež a o pořádání brigád na pomoc našemu hospodářství. Sdělil kanceláři synodní rady připomínky k Zásadám statutu pro práci PO a komisí syn.rady. Delegoval M. Otřísala do komise ED v souvislosti se snahou, aby mládež se účastnila konferencí ED. PO sledoval průběh brigád v herlíkovickém areálu.

b) PO připravil zimní kurs v Jan.Lázních, který povede J. Gruber a přednášet tam bude J. Ruml o knize Nehemiáš a P. Keřkovský o víře. Připraven jarní kurs ve Vrbně, který povede M. Otřísal a přednášky budou mít P. Kašpar o knize Ozeáš a B. Baštecký o Poží vůli. Na 16.4. připravuje poradu s předsedy sen.odborů. Dále se PO zabýval přípravou a obsahovou náplní letních kursů ve Vrbně. Bude znovu učiněn pokus o uskutečnění kursu pro mládež od 14 let. Třetí kurs bude společný s PO nekonfirm.

Je připravena 9. příručka Kažte evangelium, připravuje se příručka Společenství církve, která má obsahovat materiály z porady 1982 v Kobylisích, pracuje se na příručce s výkladem Exodu i na příručce tzv. druhých programů. Prací na 4. díle Nových písní (asi 50) byl pověřen M. Brož. Myslíme na přípravu velkého zpěvníku pro mládež (asi 200 písní).

c) PO se bude zabývat důkladnou přípravou celocírkevní porady zástupců konfirmovaných ze seniorátů, která se má konat v listopadu 1983 v Kobylisích. PO má v úmyslu získávat mládež pro práci v sociální službě a k brigádnické výpomoci ve sborech, kde se konají opravy sborových objektů. PO chce nadále na základě biblicko-theologických východisek vést intenzivní rozhovory o duchovní, morální a lidské problematice mladých lidí a ptát se po živém a účinném svědectví Božího Slova mezi nimi, jak je to církvi uloženo.

Jan Čapek

13. PO pro práci laiků

Práce laiků v církvi se rozrůstá a má rozrůstat tím více, čím větší je nedostatek farářů či jiných pracovníků, kteří mají praci v církvi za své výlučné povolání. Říkám úmyslně nedostatek "farářů", protože k a z a t e l ů by mohlo být i za těchto okolností dost.

A o to, aby kazatelů bylo dost se církev snaží. Dokladem toho je kupř. i to, že k této službě jsme začali připravovat ochotné a schopné příslušníky církve. Proto se od našeho PO pro práci laiků oddělil a při SRě vytvořil zvláštní samostatný PO pro výpomocné (laické) kazatele. A tento PO začal již i velice pilně pracovat a koordinuje tuto práci i v seniorátech.

PO pro práci laiků se bude nyní tím více moci věnovat školení a přípravě presbyterů a i jiných laiků pro praktickou práci ve sborech. Ve všech sborech vůbec a zejména v tzv. sborech neobsazených, tj. takových, kde nemají svého vlastního faráře či jiného práci v církvi se cele věnujícího "kazatele".

Samozřejmě, že i tato p r a k t i c k á činnost presbyterů musí být podložena alespoň základními věroučnými, biblickými, církevními a jinými podobnými znalostmi. Ale přesto jsme si vědomi, že presbyter nemusí být "kazatelem" či "zvěstovatelem evangelia" ústy a s kazatelny. Jeho život by ovšem měl být svědectvím o jeho víře. A to nejen jeho život na půdě církve a sboru, ale i ve společnosti necírkevní, v zaměstnání, ve volném čase a vůbec všude, kdekoliv se nachází.

Laici (a presbyteři zejména) mají ovšem doplňovat práci kazatelů tím, co ji umožňuje, podporuje a usnadňuje. Je pochybné a smutné, když farář musí mít na starosti nejen kazatelnu a zvěstování evangelia i jinými způsoby, ale musí se starat i o věci hospodářské, stavební, údržbářské a jiné takové "vezdejší", které by mohl dobře zastávat někdo z presbyterů a laiků vůbec.

Tímto směrem chceme zaměřit vzdělávání laiků v PO synodní rady. Chceme je k tomu připravovat v kursech, na konferencích, intruktážích, vydáváním příruček a podobně.

Proto chceme v blízké době znovu vydat upravenou a doplněnou "Pomůcku pro činnost sborových pracovníků". To proto, aby ku p. nově zvolení a začínající presbyteři věděli, co od nich sbor a církev očekává. Aby věděli c o a j a k mají dělat. Je jistě správné, že pro kazatele vydáváme ku př. tzv. agendu (ačkoliv by se mohlo očekávat, že by po 5tiletém studiu měli vědět co a jak mají dělat). Laikům však často nedáme do ruky ani stručné rady a pokyny, jak mají pracovat.

Na nejbližších konferencích a kursech se chceme s laiky zabývat otázkami"pastýřské péče". Tento styk se členy sboru je často nedostatečný i ve sborech obsazených farářem. Skoro vůbec se nekoná ve sborech neobsazených. A zde by mohli presbyteři opravdu faráře nahradit.

Budeme hledat samozřejmě i jiné oblasti církevní práce, kde by mohli laici pomoci.

(J.Soběslavský)

14. PO pro vzdělávaní výpomocných kazatelů

Synodní rada přetvořila původní komisi v samostatný odbor, protože shledala, že práce je příliš mnohá.

Tento odbor se sešel třikrát a jednou v rozšířené schůzi se zástupci seniorátů.

Zaměřili jsme se trojím směrem:

1. Týdenní kurs ve Vrbně
2. Seniorátní instruktáže-plán a koordinace se senioráty
3. Pořizování učebných předloh z vlastních zdrojů, dostupné literatury a některých překladů.

Byl vypracován plán na tři roky pro všechny senioráty, v němž jsou dvě opěrné linie: postupný přehled zvěstí všech biblických knih, podrobná homiletícko-liturgická témata, přednes bohoslužeb. Se zástupci seniorátů bylo hlasováním dohodnuto, že tento plán, doporučený synodní radou bude probírán a postupně se prokombinuje jako osnova s tím, co senioráty dosud konaly nebo zamýšlejí pořádat.

Někteří členové odboru fungují porůznu při seniorátních instruktážích.

Předseda udržuje osobní styk s mnohými účastníky kursů a vypracoval a KSR rozeslala jeden osobní dopis k povzbuzení těchto pracovníků.

Rovněž člen synodní rady je této práci napomocen svými mnohými osobními styky po celé církvi. (Dr.Křivohlavý)

Naše práce je konána s velkým zájmem všech členů odboru a v naprostém vzájemném porozumění.

Jsme zaměřeni hlavně na teorii práce s biblí při přípravě kázání a na technický postup při přípravě i přednesu celých bohoslužeb. Zabýváme se proto i otázkou písní a modliteb apod.

Zdá se, že práce přináší mezi zájemci o zkoušky u synodní rady dobré ovoce, protože zjišťujeme, že někteří z frekventantů již úspěšně dosáhli pověření k vypomocnému kazatelství.

Snažíme se také soustředit cenné přednášky z naší práce v seniorátech a uchovávat je k disposici dalším zájemcům: br.Andrejs, Velichovky a fonotéku u br. Ing. Jelínka v Teplicích-lázních.

Je po nás též požadována nahrávka nejsnadnějších písní i s jednohlasým zpěvem jako pomoc k vedení zpěvu v malých shromážděních kazat. stanic pro případ, že vedoucí bohoslužeb neumí hrát a ani začínat zpěv.

Zdá se nám, že je před námi ještě mnoho práce, zvláště také bychom potřebovali získat pro toto vzdělávání ty bratry a sestry, kteří mají licenci ke kázání či dosáhli presbyterské ordinace v dřívějších dobách.

(Zdenek Jokl)

15. PO pro křesťanskou službu

V období od minulého synodu (listopad 1981) PO pro křesťanskou službu <u>připravil a uskutečnil</u> tyto akce:

1. <u>Celocírkevní kurs křesťanské služby</u> ve Vrbně 3.-9.7.1982, jehož program byl určen heslem "Nauč nás počítati dnů našich" (Ž 90,12a). Soustřeďoval se jednak k tematice dané mezinárodním rokem "Úcty k stáří", jednak k problematice času (jeho plnosti a příhodnosti), jak o ní jednala pracovní konference Mezinárodního svazu pro vnitřní misii a diakonii (konala se v březnu 1982 v Paříži a Štrasburku, zúčastnil se jí Dr.Jan Pokorný z Brna).

2. Zotavný pobyt pro vdovy po kazatelích naší církve. Stalo se tak opět (již potřetí) ve spolupráci se seniorátním POKS pražského seniorátu, a to ve dnech 20.6.-1.7.1982 v Chotěboři. Tentokrát se k němu přihlásilo 13 sester; jsou velice vděčné, že jim církev každý rok umožňuje takovýto pobyt, neboť pro ně znamená velice mnoho po stránce duchovní, dává jim příležitost, aby se setkávaly se sestrami, s nimiž mívaly stejné poslání i životní zaměření jako ženy kazatelů, a je jim cennou pomocí i to, že celý pobyt - včetně jízdného - byl pro ně zdarma, neboť jej hradila synodní rada. Naopak zase účast i různé služby těchto sester ve společenství ostatních důchodců jsou k prospěchu a užitku všech účastníků.

3. Pracovní poradu se zástupci seniorátních POKS 3.4.1982 v Praze-Kobylisích. Po stránce tematické i organizační byla přípravou na kurs ve Vrbně.

4. Řada návštěv členů POKS v různých seniorátech na sborových i seniorátních dnech křesťanské služby a podobných shromážděních.

POKS připravuje:

1. Setkání se zástupci seniorátních POKS na 12.březen 1983 v Praze 10-Vršovicích, na jehož programu bude mimo jiné přednáška J.Opočenské o širším pojetí křesťanské služby a J.Lukáše o životě ve společenství sboru.

2. Kurs křesťanské služby ve Vrbně 2.-8.7.1983, soustředí se k tématu SPOLEČENSTVÍ LÁSKY A POKOJE, jehož přesný program bude stanoven na poradě POKS 12.2.1983.

3. Zotavný pobyt pro vdovy po kazatelích naší církve - opět v Chotěboři ve dnech 19.6.-1.7.1983.

POKS zamýšlí:

1. Věnovat pozornost tématu VS SRC ve Vancouveru s domýšlením pro oblast práce křesťanské služby: "Ježíš Kristus - život světa".

2. Věnovat větší pozornost práci sborových sester (organizovat jejich setkání s rozhovorem o jejich problematice).

3. Působit k zintenzívnění křesť.služby ve sborech vyhledáváním a povoláváním k práci vhodných i ochotných bratří a sester.

4. Působit k tomu, aby si každý člen církve uvědomil, že diakonie je i jeho osobní věcí, za kterou nese odpovědnost.

5. Těžit z dalších mezinárodních setkání, jichž se někteří členové POKS zúčastní, nové zkušenosti a podněty pro naši další práci.

POKS prosí zastupitele:

Položme si každý osobně i za společenství sboru a seniorátu, jež zastupujeme, několik otázek:

1. Jsme schopni určit zdroj vlastní slabosti a diagnostikovat i nemoc našeho společenství církevního i širšího lidského a hledáme uzdravení?

2. Zj 22,1-2 obsahuje vizi uzdraveného lidství, zdraví národů. Participujeme na procesu uzdravování a obnovy jednotlivce a společenství, o něž Ježíš Kristus v našem světě dnes zápasí?

3. V zápase se zlem, za smíření a celostnou harmonii lidství dovedeme ve své blízkosti odhalovat u bratří a sester dary Ducha ke křesťanské službě nezbytné? Nezůstávají mnohá obdarování, pro druhé potřebná, mezi námi nepovšimnuta a nevyužita?

(Jiří Lejdar)

16. PO pro mírovou práci

Poradní odbor synodní rady pro mírovou práci (dále POMP) vyvíjí pravidelnou činnost již od r.1973, původně jako komise SR. Jeho složení je od ustanovení jako Odboru SR v podstatě kontinuitní, je doplňován tak, jak někteří členové odcházejí do jiných funkcí či úseků práce a jiní přicházejí se zájmem o mírovou službu církve.

Z á s a d n ě se činnost odboru rozvíjí ve t ř e c h aspektech:

1. Činnost studijní. Spočívá v soustavném sledování a probírání problematiky křesťanské mírové služby, ohledáváním základních biblických a theologických předpokladů této služby a sledováním přístupů k těmto otázkám, jak jsou promýšleny a vypracovávány jednak v církvích, u nás i za hranicemi, jednak zvláště v "Křesťanské mírové konferenci". Do této práce je zahrnuto také kontinuální zpracování závažných otázek, tak jak je přináší současnost, i aktuálních informací o závažných problémech v oblasti společenské, sociální, politické, ale i církevní - pokud jsou dostupné.

2. Činnost konsciencizační. Jestliže studijní činností usilují členové odboru o prohloubení a zkvalitnění vlastních východisek pro svou práci, prohloubení vlastních poznatků z mírové problematiky a rozšíření své informovanosti, pak praktickým uplatněním a jedním z nejzávažnějších úkolů činnosti odboru navenek je soustavné a trvalé úsilí prohloubit a zintenzivnit uvědomovací proces v tomto směru mezi členy naší církve. Vést je k tomu, aby si uvědomili závažnost otázek, které doléhají na člověka dnešního světa, aby rozšířili úhel svého pohledu také na širší souvislosti a komplexnější vidění toho, co v současnosti nejvíc znepokojuje a ohrožuje, a tak se vymaňovali z jisté provinciálnosti v hodnocení a přístupech, které brání vidět věci v náležitých proporcích. Nástrojem této činnosti jsou především pravidelné mírové semináře a mírové kursy, které už získaly svou určitou tradici. V novější době k tomu přistoupila také podzimní setkávání se seniory se vzdělavatelným i aktuálním programem.

3. Činnost publikační. Ta se zatím děje spíš porůznu a příležitostně, tak jak jednotliví členové odboru s něčím přijdou nebo jsou vyzváni k zpracování určitého tématu. V této oblasti bude třeba rozvinout intenzivnější a především soustavnou a koncepčně promyšlenou práci.

P r a k t i c k y vypadá činnost odboru takto:

a) V r. 1982 se uskutečnil mírový seminář v Jan.Lázních (konec května), soustředěný tématicky na fenomén fašismu. K tomu přispěli pí.PhDr Sylvie Ostrovská, CSc z filosofické fakulty UK a far.Otto Löber, člen mezinárodního štábu KMK. O průběhu a výsledcích konference zástupců světových náboženství v Moskvě informoval b.synodní senior dr.Miloslav Hájek.

Rovněž se uskutečnily 2 biblické mírové kursy v Chotěboři, ve druhé polovině srpna, s širokou paletou témat a účastí zahraničního hosta, far.Willibalda Jacoba z Berlína/NDR. Kursy se konaly za spoluúčasti PO syn.rady pro práci sester.

Setkání se seniory se uskutečnilo v Praze, v závěru října. Soustředilo se na otázky mírové diakonie (Huml), mírovou tématiku pro Vancouver 1983 (dr.Smolík), na současné mírové iniciativy v zap.církvích (dr.Opočenský) a finskou iniciativu luter.církve k budování důvěry v Evropě (J.Hromádka).

Ve své studijní činnosti se POMP/SR zabýval při svých schůzích kromě aktuálních témat a informací soustavným rozborem materiálů a závěrů vrcholných konferencí a shromáždění KMK od r. 1958. Tyto studie mají být po ukončení zpracovány ve formě brožury.

16. POMP- pokrač.

b) Pro rok 1983 připravuje POMP opět mírový kurs v Jan.Lázních, pro který navrhuje za hlavní téma rozbor Luterova učení o "dvou říších" s ohledem na letošní 500.výročí jeho narození. Ze zahraničí má být pozván člen mezinárodního štábu KMK, rev.Christie Rosa ze Sri Lanky.

Připravují se rovněž témata a obsazení řečníků pro mírové kursy v Chotěboři, které jsou rovněž pro letošní rok plánovány. Tento program se právě sestavuje a po nejbližší schůzi odboru bude předložen ke schválení synodní radě.

V průběhu roku bude také připraven program pro podzimní setkání se seniory.

Ve své studijní práci bude POMP pokračovat v rozboru výsledků shromáždění KMK v její další historii od r. 1960.

c) Pokud jde o další práci, má POMP v úmyslu především věnovat soustavnější a promyšlenější pozornost publikčaní činnosti, aby také tímto způsobem,prostřednictvím církevního tisku se závěžné otázky mírové diakonie církve i naléhavé problémy naší současnosti, kterými se jako křesťané máme a musíme zabývat, dostávaly do širšího povědomí církevní veřejnosti.

Máme také v úmyslu soustavněji sledovat činnost mírových složek v ostatních církvích i v regionálních sdruženích KMK, ať už u nás (na kterých členové POMP také participují) nebo v našem sousedství, jako jsou oba německé státy. Jsme průběžně informováni o zajímavé a theologicky podnětné práci na "mírovém katechismu" v NDR, setkáváme se s důležitými materiály také z NSR, např. s prohlášením moderamens Reformovaného Svazu "Vyznání Ježíše Krista a mírová odpovědnost církve" a prostřednictvím našich zástupců v SRC můžeme sledovat mírové aspekty, kterými se ve své práci zabývá, dostávat informaci i nejdůležitější materiály.

To všecko odpovědně promýšlet, aplikovat do naší církevní i společenské situace a soustavně vnášet do naší církevní veřejnosti považujeme za svou přední náplň činnosti. Opíráme se při tom o osvědčenou spolupráci také s KMK, jejíž mezinárodní sekretariát v osobě b.faráře dr.L.Miřejovského, generál.tajemníka KMK, bývalého dlouholetého člena a spolupracovníka POMP je s námi v trvalém a úzkém kontaktu. S jinými složkami regionální i mezinárodní KMK je POMP ve styku také prostřednictvím svého předsedy a některých svých členů.

(Emanuel Huml)

17. PO pro práci sester

Práce našeho odboru byla v tomto období jako i v předešlých letech zaměřena na přípravu Světového dne modliteb, setkání kazatelek, kurátorek, žen farářů a účast při mírovém kursu v Chotěboři.

Při modlitebních večerech jsme se s indiánskými ženami modlili za naši zemi a s irskými ženami za Boží lid, slovem Božím shromažďovaný a vysílaný ke službě. Na celopražském shromáždění se výrazně zapojila i mládež a vloni i studentky bohosloví. Počet sborů, které se v naší církvi připojují k tomuto Světovému dni modliteb, vzrůstá. - Nezvyklost tohoto způsobu shromáždění, že se modlíme již napsanými slovy, by měla vyvážit myšlenka.na to, že se takto spojujeme s modlitebníky na celém světě a zejména, že se solidarizujeme se ženami, které program připravily. Je dobré se na shromáždění doma modlitebně připravit, abychom ve volných modlitbách nebyly odkázány na sestry z jiných církví. - Po ustavení odboru žen při ekumenické radě se nadějeme, že v budoucnu budeme moci tento modlitební večer pořádat opravdu v ekumenickém společenství.

Setkání sester kazatelek začíná již mít svou tradici a účastnice se na ně těší. V r.1982 jsme se zabývaly eschatologií, vztahem víry a vědy jako otázkou pastorační a otázkou způsobu vyjadřování v církvi, který často nezahrnuje ženy do svého slovníku. V r.1983 naději proti naději v církevní práci, charismata z hlediska exegetického i historického, problémem starých v našich sborech. - Rozhovory po výkladech bývají velice věcné, soustředěné k tématu.

Sejití kurátorek bylo přiřazeno ke kursu pro laické pracovníky samostatnou jednodenní schůzí. Na programu byly kromě hodnotných biblických výkladů zkušenosti kurátorky z neobsazeného sboru, zpráva o konferenci žen na Bahamských ostrovech, přednáška o přístupu k nevěřícím a příklady křesťanského svědectví s ekumeny. V rozhovoru sdílení zkušeností z našich sborů.

Sejití žen farářů při farářském kursu nebylo po oba roky samostatné. Bylo dáno tématy - referátem o konferenci SRC v Shefieldu "Společenství žen a mužů v církvi" a tématem "Podíl sester na životě sboru". Účast byla pěkná, více mužů než žen. Příště budeme muset myslet zase víc na ženy farářů.

Mírového kursu v Chotěboři jsme se účastnily přednáškami. "Tolerační doba na Vysočině", referátem o konferenci křesť.žen ze soc.států v Maďarsku a o ustanovení Fora evrop.křesť.žen ve Švýcarsku a přednáškou "Příprava na Vancouver".

Byly jsme pozvány ke spolupráci na letních kursech pro začínající vikáře a j jich manželky. Plánujeme dvě přednášky: o ženě faráře a o výchově dětí.

Učinily jsme první kroky k navázání spolupráce s odborem pro nekonfirmované.

Plánovanou další příručku jsme zatím nevydaly. Sborník k 30. výročí ordinace žen je připraven.

(Dagmar Hájková)

18. PO hospodářský

Poradní odbory stavební a Jeronymova jednota mají trvale vymezené úkoly hospodářské, poradní odbor hospodářský s nimi velmi úzce spolupracuje, avšak stabilně vymezených úkolů nemá, zabývá se všemi otázkami hospodaření církve a sborů, které poradní odbory stavební a Jeronymovy jednoty neřeší. Z toho pak i vyplývá, že poradní odbor hospodářský řeší i úkoly zcela operativní.

POH se soustavně zabývá sledováním všech problémů hospodaření sborů, jeho výkaznictvím, vývojem obětavosti sborů i celé církve, návrhy pro využití Jubilejního tolerančního fondu. Sleduje daňové záležitosti sborů, a to zejména daně důchodové, a vyúčtování zvlaštních akcí, např. biblí a zpěvníků.

Do jeho působnosti patří i otázky devizové, projednává optimální řešení a umístění devizových darů. - Podle požadavků tajemníků synodní rady se jeho členové účastní jednání a podepisování smluv s organizacemi zahraničního obchodu.

Každoročním vyvrcholením činnosti poradního odboru je uspořádání dvou kursů v Chotěboři pro sborové hospodáře (pokladníky a účetní), ale také pro mladé duchovní. V těchto kursech usilujeme o proškolení všech nových funkcionářů sborů a zaměřujeme se na změny a na problematická místa na základě průzkumu výkazů sborů. Těžisko těchto kursu spočívá v rozpočetnictví a účetnictví, ale proškolujeme hospodářské záležitosti i z širších hledisek: hospodaření sborů a církve z hlediska církevních

zákonů, kontrolní úkoly státní správy, otázky pracovních poměrů, ale i dohod o pracích mimo pracovní poměr, platební a zúčtovací styk s pen. ústavy, pojišťování církevního majetku, pokladní služba, údržba sborových budov apod.

PO hospodářský soustavně poskytuje poradenskou službu synodní radě i sborům. Sonduje stanoviska státních orgánů (zejména ministerstev financí) ke konkrétním záměrům hospodaření církve.

Specifikem v činnosti PO hospodářského je skutečnost, že jeho členy jsou synodem zvolení revizoři.

(Dr. Luboš Holý)

19. PO Jeronymova jednota

Hlavním úkolem PO JJ je organizování sbírek pro dílo JJ a připravovat podklady pro jejich - pokud možná spravedlivé - rozdělení potřebným sborům.

Ke splnění těchto úkolů se schází PO JJ pravidelně třikrát ročně a jednou za rok svolává výroční shromáždění celocírkevní JJ, které tvoří zástupci všech seniorátů, zástupce synodní rady a členové porad.odboru JJ.

Publicitu díla JJ zajišťuje poradní odbor vydáváním letáku JJ (ročně 60 tisíc výtisků) a cyklostylované Výroční zprávy JJ, která je expedována všem sborům ve více výtiscích. Leták dostávají do rukou množí členové církve jako výzvu k obětavosti pro JJ, výroční zprávu čtou členové staršovstev a mají z toho možnost získat přehled o rozsahu a použití obou sbírek.

Pro výroční shromáždění celocírkevní JJ připravuje poradní odbor podrobné přehledy o sbírkách (využití minulých sbírkev a výsledky sbírek běžného roku) a podrobné informace o stavebních akcích sborů, které požádaly o dar JJ.

PO JJ udržuje bratrské styky s Gustav-Adolfským dílem v NSR, NDR a v Rakousku. Od GAW v NSR získáváme trvanlivou barvu na plechové části budov (tuto barvu už dostalo téměř 100 sborů), v poslední době jsme dostali nátěrovou hmotu na šindel a fasádní barvu. Vedle toho GAW v NSR daruje naší církvi každoročně několik aut a v poslední době přispívá i finančně na opravy budov.

GAW v NDR posílá fakultní knihovně a některým kazatelům knihy a poskytuje ročně sedmi farářským manželským párům čtrnáctidenní rekreaci v NDR.

PO JJ vede evidenci budov, které patří sborům naší církve a doplňuje ji, Pořizuje fotografie a diapozitivy budov. Na pozvání ze sborů zajíždějí pracovníci PO JJ do sborů a přednášejí tam o hospodaření v církvi a o stavebních problémech. Přitom promítají diapozitivy budov.

V PO JJ pracují: Miloslav Běťák, farář ve Sloupnici, František Kaštánek, kurátor z N.Města na Mor., Bohuslav Novák, farář v Kateřinicích. Josef Lajner, pracovník banky v.v.,z Nymburka, Václav Procházka, farář v Javorníku u Velké n.Vel., Ludvík Svoboda, farář v Prusinovicích, Dr.Pavel Hejda CSc, matematik z Prahy, JUDr Zdeněk Medek, ved.hosp.odb. KSR z Prahy a František Němec, tajemník SR.

(Miloslav Běťák)

zákonů, kontrolní úkoly státní správy, otázky pracovních poměrů, ale i dohod o pracích mimo pracovní poměr, platební a zúčtovací styk s pen. ústavy, pojišťování církevního majetku, pokladní služba, údržba sborových budov apod.

PO hospodářský soustavně poskytuje poradenskou službu synodní radě i sborům. Sonduje stanoviska státních orgánů (zejména ministerstev financí) ke konkrétním záměrům hospodaření církve.

Specifikem v činnosti PO hospodářského je skutečnost, že jeho členy jsou synodem zvolení revizoři.

(Dr. Luboš Holý)

19. PO Jeronymova jednota

Hlavním úkolem PO JJ je organizování sbírek pro dílo JJ a připravovat podklady pro jejich - pokud možná spravedlivé - rozdělení potřebným sborům.

Ke splnění těchto úkolů se schází PO JJ pravidelně třikrát ročně a jednou za rok svolává výroční shromáždění celocírkevní JJ, které tvoří zástupci všech seniorátů, zástupce synodní rady a členové porad.odboru JJ.

Publicitu díla JJ zajišťuje poradní odbor vydáváním letáku JJ (ročně 60 tisíc výtisků) a cyklostylované Výroční zprávy JJ, která je expedována všem sborům ve více výtiscích. Leták dostávají do rukou mnozí členové církve jako výzvu k obětavosti pro JJ, výroční zprávu čtou členové staršovstev a mají z toho možnost získat přehled o rozsahu a použití obou sbírek.

Pro výroční shromáždění celocírkevní JJ připravuje poradní odbor podrobné přehledy o sbírkách (využití minulých sbírkev a výsledky sbírek běžného roku) a podrobné informace o stavebních akcích sborů, které požádaly o dar JJ.

PO JJ udržuje bratrské styky s Gustav-Adolfským dílem v NSR, NDR a v Rakousku. Od GAW v NSR získáváme trvanlivou barvu na plechové části budov (tuto barvu už dostalo téměř 100 sborů), v poslední době jsme dostali nátěrovou hmotu na šindel a fasádní barvu. Vedle toho GAW v NSR daruje naší církvi každoročně několik aut a v poslední době přispívá i finančně na opravy budov.

GAW v NDR posílá fakultní knihovně a některým kazatelům knihy a poskytuje ročně sedmi farářským manželským párům čtrnáctidenní rekreaci v NDR.

PO JJ vede evidenci budov, které patří sborům naší církve a doplňuje ji, Pořizuje fotografie a diapozitivy budov. Na pozvání ze sborů zajíždějí pracovníci PO JJ do sborů a přednášejí tam o hospodaření v církvi a o stavebních problémech. Přitom promítají diapozitivy budov.

V PO JJ pracují: Miloslav Běťák, farář ve Sloupnici, František Kaštánek, kurátor z N.Města na Mor., Bohuslav Novák, farář v Kateřinicích. Josef Lajner, pracovník banky v.v.,z Nymburka, Václav Procházka, farář v Javorníku u Velké n.Vel., Ludvík Svoboda, farář v Prusinovicích, Dr.Pavel Hejda CSc, matematik z Prahy, JUDr Zdeněk Medek, ved.hosp.odb. KSR z Prahy a František Němec, tajemník SR.

(Miloslav Běťák)

20. PO stavební a výtvarný

PO SV byl synodní radou nově jmenován počátkem roku 1982. Svoji činnost zaměřil na splnění úkolů, jimiž jej pověřila SR z usnesení synodu, a to:

1. a) zpracování soupisu objektů vyžadujících zvláštní péči
   b) sledování využívání církevních budov
   c) vyhotovit seznam bytů v církevních budovách vhodných pro kazatele odcházející do důchodu, a vyhodnotit nutné opravy
   d) vyhotovit seznam odborníků stavebních, architektů a výtvarníků, kteří jsou ochotni sborům poradit a pomáhat při stavebních akcích. Poradní odbor rozpracoval opatření ke splnění těchto úkolů na jednotlivé členy skupiny. Práce průběžně pokračují a požadované zprávy budou včas předloženy synodní radě.

2. Druhým důležitým úkolem PO je spolupráce se sbory, seniorátními výbory při plánování stavebních záměrů sborů. Za účelem komplexního posouzení plánovaných stavebních akcí z iniciativy PO projednávají předložené záměry společně předsedové PO hospodářského zaměření. Na rok 1982 bylo předloženo 170 akcí s předpokládaným nákladem Kčs 13,578.100,-- na rok 1983 147 záměrů s předpokládaným nákladem Kčs 11,716.050,-- z toho 55 akcí, jež schvaluje SR. Stavební záměry, k které jsou doloženy předepsanou dokumentací, předkládá PO synodní radě k projednání, u ostatních si PO vyžaduje doplnění chybějících podkladů. Zvyšující se počet i náklednost plánovaných záměrů vyžaduje, aby byl prohlouben přípravný proces ve sborech, seniorátech tak, aby u každé akce byla zdůvodněna nutnost, účelnost a hospodárnost zamýšlené akce. Seniorátní výbory ve spolupráci se svými stavebními PO by měly posoudit každou akci z uvedených hledisek a u akcí, jež samy schvalují vyznačit příslušnou položku na rozpočtech, u akcí, jež schvaluje SR, předkládat zdůvodněné vyjádření. V souladu s uvedeným postupem navrhl PO synodní radě, aby zavedla dlouhodobé plánování velkých stavebních akcí sborových i celocírkevních i příslušné organizační opatření.

3. Podle pokynů synodní rady PO spolupracuje při přípravě stavebních záměrů, posuzování projektů a při zajišťování stavebního dozoru stavebních akcí celocírkevních objektů (kostel Janské Lázně, zotavná střediska Heřmíkovice, Sola fide, Chotěboř, domek Na sboru v Kunvaldě).

4. PO poskytoval jednotlivým sborům účinnou pomoc při přípravě stavebních záměrů, při posuzování předložených projektů a rozpočtů, při výtvarných úpravách interierů. Za tím účelem vykonali členové PO značný počet porad a konzultací ve sborech se zástupci sborů v kanceláři SR, zpracovali studie a předprojektovou dokumentaci.

Poradní odbor považuje za svou povinnost zaměřit svoji práci k tomu, aby v celé církvi byla uplatňována jednotná hlediska architektonická, výtvarná a účelnosti, která vyplývají z víry a poslání církve,

aby přitom bylo dbáno na citlivé uchovávání těch církevních památek, které jsou dokladem práce a života církve předchozích generací,

aby byla prosazována hlediska estetická, účelnosti, hospodárnosti i s výhledy na budoucí potřebu církve.

(Vladimír Chadim)

Ediční rada a vydavatelství KALICH

V uplynulém období se ediční rada Kalicha (v částečně obměněné sestavě) zabývala opět sestavováním navrhů edičních plánů, zajišťovála rukopisy, překladatele, autory, výtvarníky, redaktory atp.; posuzovala předložené a vyžádané rukopisy, event.grafické návrhy; sledovala provozní činnost vydavatelství a knihkupectví Kalich. Svá doporučení a návrhy pravidelně předkládala v podrobných zápisech či separatních podáních synodní radě.

1. Vyrobeny byly publikace:

v r. 1981:
knižní tituly: soubor esejů O společenství služby; Jan Košťál, Síla víry (2.vyd.); Starý zákon sv. 8 - Jób; Evangelický kalendář 1982; Na každý den 1982 - celkem čtyři knižní tituly;
skripta KEBF: Petr Pokorný, Tomášovo evangelium; Miloš Bič, Radostná zvěst Starého zákona; Josef Smolík, Současné pokusy o interpretaci evangelia (4. vyd.) - celkem tři skripta.

v r. 1982:
knižní tituly: Z.J. Medek, Na slunce a do mrazu; Starý zákon sv. 11 - Izajáš; Na každý den 1983; Evangelický kalendář 1983; Jan Košťál, Síla víry (2.vyd.) - celkem 5 titulů;
skripta KEBF: SAT IV - Biblické studie; J.B.Souček, Slovo-člověk-svět; A. Molnár, Pohyb teologického myšlení; P. Pokorný, Výklad evangelia podle Marka (2. vyd.); SAT V - Do posledních končin; J.B. Souček, Teologie apoštola Pavla (2. vyd.); P. Pokorný, Tomášovo evangelium (2. vyd.); SAT VI - Čeští evangelíci a toleranční patent - celkem osm titulů.

Za toto období tedy celkem dvacet titulů.

2. Pro nejbližší období (ed. rok 1983) se připravují publikace:

knižní tituly: C. Westermann, Tisíc let a jeden den (2. vyd.); Směřování (Sborník); Miloslav Hájek, Vím, komu jsem uvěřil; Starý zákon sv. 12 - Jeremjáš, Pláč; Starý zákon sv. 9 - Žalmy (dotisk); Nový zákon - Skutky.Epištoly. Zjevení (dotisk); Evangelický kalendář 1984; Na každý den 1984. Většina rukopisů byla již zadána do výroby - celkem bude tedy vyrobeno knižních titulů osm.

skripta KEBF: F. Žilka, Apoštol Pavel a apoštolský věk křesťanské církve; V.D. Schneeberger, Dějiny metodismu; M. Bič, Radostná zvěst Starého zákona (2. vyd.); K.Barth, Uvedení do evangelické teologie; J. Smolík, Radost ze Slova (homiletika); Acta reformationem bohemicam illustrantia sv. 3 - Praga mystica; Malí proroci - revize Kralické. - Pravděpodobně tedy sedm titulů.

3. Pro léta následující jsou v různém stadiu rozpracovanosti rukopisy: L.Rejchrt, Na úpatí hory; W. Lüthi, Adam; V. Kejř, Svědek výmluvný; Toleranční sborník; překlad Biblického slovníku (von Allmen); Starý zákon sv.13 - Ezechiel.Daniel; Starý zákon - Apokryfy; Hovory s bibli (M.Šourek); J. Smolík, B. Jan Augusta; M.Hájek-V.Hájek, Biblická dějeprava; E. Käsemann, Römerbrief a řada dalších.
pro edici skript: Počátky tolerančního evangelictví - Acta sv. 4; J. Heller, M. Mrázek, Úvod do religionistiky; SAT VII - Zákon a proroci; R. Říčan - A. Molnár, Dvanáct století církdějin; K. Barth, Protestantská teologie 19. století - atd.

Evangelické Dílo

Zpráva komise ED pro synodní zastupitelstvo 26.3. 1983

Evangelické dílo, které vyvolal r. 1945 v život a až do své smrti vedl senior Dr. J.A. Pellar, zakotvilo svými konferencemi pevně v životě církve. Proto synodní rada rozhodla, aby se tyto konference konaly dále pravidelně každý rok i po smrti zakladatele ED. Toto dílo doznalo jen malé organizační změny, když místo PO synodní rady se stalo komisí synodní rady, aby nadále připravovalo každoroční konference s živou tématikou. Vedením byl pověřen Dr. Josef Hlaváč.

Dosavadní ráz konferencí, jaký jim vtiskl jejich zakladatel, bude v podstatě zachován. Chceme však posílit důraz evangelizační a otevřít je pro mladší generaci a pro konfirmované, aby se aktivně podíleli na jejich programu.

První konference po smrti Dr. J.A. Pellara se konala v Děčíně 19.-21. června 1982 pod heslem: "Naděje, kterou vyznáváme".

Konference ED v r. 1983 se bude konat v Ostravě 2.-4. července a bude zaměřena k 500. výročí narození reformátora Dr. Martina Luthera. Státní souhlas k jejímu konání jsme již od SnKNV v Ostravě obdrželi. Přislíbili tito kazatelé a řečníci: synodní senior Dr. M. Hájek, biskup slezské evang.církve a.v. Dr. Vl.Kiedroň, faráři Dr. Ilja Burian, J.A. Dvořáček, Dr. J. Veselý, a B.B. Bašus. Konfirmovaní poslouží pásmem ze života a díla Lutherova.

(Dr. Josef Hlaváč)

8B

ZPRÁVA O ČINNOSTI PORADNÍCH ODBORŮ SYNODNÍ RADY za 1. pololetí 1983

Dodatkem ke zprávě o činnosti poradních odborů synodní rady za období do konce roku 1982, - tisk synodu č. 8A - která byla předložena synodnímu zastupitelstvu v březnu 1983, podává synodní rada zprávu o plnění úkolů od počátku roku 1983. Nezabývá se již podrobně úkoly a plány, jejichž řešení nebylo ještě ukončeno.

1. PO teologický - Pro téma tohoto synodu byl upřesněn název na "Praxe církve jako nástroj mi..ie". Materiál je předkládán jako samostatný tisk č. 10. - Dokument SRC "Křest, večeře Páně a úřad" spolu s doporučením PO theologického je předkládán jako samostatný tisk č. 11. - Dokument o evangelickém pohřbu je v přípravě a jednání o něm bude dokončeno až po synodu.

2. PO pro vzdělávání kazatelů - Plánované semináře a kursy v roce 1983 proběhly. Semináře pro začínající kazatele mají uspokojivý průběh, účast při nich však vzdor usnesení synodu o povinnosti není úplná. - Někteří z diakonů, kteří vstupují do církevní služby, se hlásí k dálkovému studiu na KEDF.

3. PO pro hudbu a zpěv - V projednávání úkolů podle předchozí zprávy se pokračuje.

4. PO liturgický - Informace o I. a II. dílu agendy jsou předkládány jako samostatný tisk synodu č. 12.

5. PO organizační - Mapa sborů byla vydána a nabídka byla zaslána všem sborům. Na plnění dalších úkolů bylo pracováno.

6. PO právní - Novelizace církevního zřízení a řádů byla připravena. Je předkládána tomuto synodu k projednání jako tisky č. 13 až 18.

7. PO pro historická studia - Oslavy Lutherova výročí v roce 1983 byly zajištěny. V plnění dalších úkolů se pokračuje.

8. PO archivní - V projednávání úkolů bylo pokračováno. Mnoho času bylo věnováno pomoci sborům při uspořádání a zpracování jejich archivů. Byly učiněny první kroky ke spolupráci s Maďarskou reformovanou církví na tomto úseku. - Bratr M.Běťák zpracoval pro synodní radu ke tisku publikací vydaných vedením církve.

9. PO pro evangelizaci pokračoval v plnění úkolů. Připravil letní kurs na Vsetíně. Jako heslo roku 1984 bylo navrženo podle Fp 3,12 "Bojuj dobrý boj víry". PO byl pozván ke zvláštní poradě se synodní radou.

10. PO pro ekumenickou práci pokračoval v plnění běžných úkolů. Velmi pomáhal vedení církve v péči o zahraniční hosty. Poradní odbor byl pozván ke zvláštní poradě se synodní radou.

11. PO pro nekonfirmované pokračoval v plnění úkolů. Plánované porady byly v roce 1983 uskutečněny, jakož i letní kurs ve Vrbně. Poradní odbor byl pozván ke zvláštní poradě se synodní radou.

12. PO pro konfirmované - Plánované porady a kursy byly v roce 1983 zajištěny. Na plnění dalších úkolů se pracuje.

13. PO pro práci laiků - Je pokračováno v plnění plánovaných úkolů

14. PO pro vzdělávání výpomocných kazatelů - V plnění úkolů se pokračuje. Plánované kursy byly uskutečněny.

15. PO pro křesťanskou službu - V plnění úkolů se pokračuje. Zotavné pobyty a kurs byly v roce 1983 uskutečněny.

16. PO pro mírovou práci - V plnění úkolů se pokračuje. Kursy a semináře byly uskutečněny. PO se zájmem sledoval pražské shromáždění za mír a život a zúčastnil se přípravných jednání.

17. PO pro práci sester - Plánované akce byly v roce 1983 uskutečněny. S radostí je konstatováno, že vzrůstá účast naší církve na Světovém dnu modliteb (vždy první pátek v březnu), stoupá počet sborů, kde se tato shromáždění konají.

18. PO hospodářský - Plánované akce v roce 1983 byly uskutečněny. V plnění běžných úkolů je pokračováno.

19. PO Jeronymova jednota - PO pokračuje v plnění úkolů. Výsledek sbírky v roce 1983 byl opět vyšší. Dary sborům byly rozděleny. Podrobné informace budou sborům rozeslány.

20. PO stavební a výtvarný - Synodní usnesení svěřená synodní radou tomuto PO byla splněna. Jako samostatný tisk je předkládán soupis objektů vyžadujících zvláštní péči. Zpráva o využívání církevních budov je zahrnuta v tisku Informace. PO pokračuje v plnění úkolů, především ve vztahu ke sborům církve.

21. Ediční rada vydavatelství KALICH - Ediční záměry pro rok 1983 jsou postupně plněny. "Na každý den 1984" bude vydán již ve zvýšeném nákladu 8000 výtisků. Na realizaci dalších edičních záměrů se pracuje.

22. Komise Evangelické dílo - Konference 1983 byla uskutečněna. Bylo zahájeno jednání o přípravě konference 1984.

- - -

23. synod - listopad 1983 TISK č. 9 A

9A

INFORMACE O PLNĚNÍ USNESENÍ 22. SYNODU

Usnesení 22. synodu byla tlumočena všem synodálům a sborům církve. Změny církevního zřízení a řádů, jakož i Řád pastýřské služby, byly řádně vyhlášeny.

Podáváme následující zprávu o plnění usnesení 22. synodu:

II. Vyznání a dílo církve

1. Ordinace. Elaborát byl rozeslán dle usnesení synodu. Nedošly k němu připomínky.

2. Agenda. Předkládáme zprávu jako samostatný tisk č. 12.

4. Misie A/ Elaboráty se staly předmětem rozprav ve sborech a seniorátech církve. Toto téma se setkalo s živým ohlasem.

B/ Podmínky pro vypsání soutěže byly vyžádány od PO evangelizačního. Podrobné rozpracování dosud nebylo předloženo.

6. Nový zpěvník. Zjednodušené harmonizace jsou poradním odborem pro církevní hudbu a zpěv vypracovány ke všem nápěvům. Většina byla již rozeslána sborům, které na nabídku v Aktualitách zaslaly svou objednávku. Expedice zbývajících proběhne počátkem roku 1984.

7. Komise pro otázky vědy a víry. Tato komise byla utvořena při synodní radě a zaměřila se na otázky odpovědnosti vědy a víry za stvoření. Připravuje vydání příručky na toto téma.

8A Vydání Kralických poznámek. Nakladatelství Kalich připravuje nejprve vydání Kralických poznámek ke Starému zákonu. Během čtvrtého čtvrtletí tohoto roku bude proveden průzkum zájmu.

9A Kazatelé t.č. bez státního souhlasu. Seniorátní výbory a synodní rada jednala s větším počtem kazatelů t.č. bez státního souhlasu a byly hledány možnosti pro jejich nástup do církevní služby. Pro dva (Mamula, Hurt) se podařilo získat státní souhlas. Pro další je jejich kandidatura projednávána (Ing.T.Bísek, Vl.Kalus, M.Balabán), případně byla již podána žádost o stát.souhlas (Šilar, Fojtů).

B Řada kazatelů t.č. bez státního souhlasu je účastna na práci sborů svého bydliště, případně na práci seniorátů. Také synodní rada je zve ku spolupráci na některých úkolech.

10. Pastorační návštěvy vězňů. V jednom případě byla synodní rada o návštěvu požádána. Návštěva vězně a předání bible nebylo povoleno s odvoláním na vězeňský řád. V této záležitosti vedeme další jednání.

11. Kazatelská místa v oblasti velkých sídlišť. Zatím nedošlo k vypracování a předložení konkrétních návrhů.

13. Elaborát pod názvem "Praxe církve jako nástroj misie" je předkládán synodu jako tisk č. 10.

III. Výchova a vzdělávání

1. Kazatelské semináře. Semináře pro začínající kazatele vyly uskutečněny v roce 1982 a 1983 za dobrého zájmu těchto kazatelů a s prospěchem pro ně. PO pro vzdělávání kazatelů si na základě zkušeností upřesnuje představy o náplni a organisaci těchto instruktáží.

2. Vzdělávání výpomocných kazatelů. Probíhá téměř ve všech seniorátech Jednou ročně je pořádán celocírkevní kurs ve Vrbě.

3. Instruktáže pro varhaníky a sbormistry. Ve větším počtu seniorátů probíhá úvodní část instruktáží, která je společná pro varhaníky i sbormistry. Po jejím ukončení bude další vzdělávání rozděleno.

4. Setkávání pěveckých sborů. Je řešeno převážně na seniorátní úrovni.

5. Náklad příručky "Na každý den". Počínaje ročníkem 1984 je náklad zvýšen na 8000 výtisků. Senioráty a sbory nechť věnují péči využívání těchto příruček.

6. Dětská rubrika v Českém bratru. Po zvýšení rozsahu od 1.1. 1984 bude rozšířena zhruba na dvojnásobek, pokud bude k disposici dostatek příspěvků.

7. Pomůcky "Jak číst bibli". Zatím byl vydán leták "Pro začínající čtenáře bible". Kalich připravuje publikaci "Hovory s biblí" v redakci M. Šourka, jakož některé další práce s biblickou tématikou. Synodní rada připravuje rozmnožení pomůcky br.Křivohlavého "Jak číst bibli".

8. Příručka "Co věříme". Soutěž byla vyhlášena v Aktualitách. Podmínky soutěže vypracoval PO evangelizační.

9. Dopisy čtenářům bible. Byly vydány s výjimkou dopisu pro ty, kteří se připravují na manželství, neboť vyžádaný text nebyl autorem dodán,

10. Autoři náboženské literatury. Ediční rada Kalicha spolu s redakční radou Českého bratra poskytují možnosti uplatnění všem autorům, kteří jsou ochotni a schopni vypracovat hodnotné příspěvky.

11. Přehledy sborů. Návrh byl realizován v Evang.kalendáři 1983.

12. Celocírkevní shromáždění konfirmovaných. Je věnována péče přípravě pravidelných shromáždění delegátů v Kobylisích. Zatím nejsou předpoklady pro možnost konání dalších shromáždění.

13. Kursy pro mládež bez omezení věku. Žádosti pro rok 1982 a 1983 nebylo vyhověno.

14. Časopis pro mládež. Poněvadž nejsou dány možnosti pro jeho obnovení, bude v rámci rozšířeného rozsahu Českého bratra poskytnuta možnost autorům se zaměřením na mladší členy církve.

15. Kurs pro pracovníky mezi nekonfirmovanými. Byl uspořádán v roce 1982 i 1983. Pokud bude o něj zájem, je uvažováno s každoročním konáním.

16. Biblické meditace v rozhlase. Dosavadní rozhovory nevedly k žádnému výsledku. Záležitost je nadále sledována.

17. Prázdninové brigády. Další jednání v této záležitosti, jehož výsledek je velmi nejistý, by bylo možné na základě konkrétních údajů. Potřeba pracovní pomoci při opravách církevních budov jak se zdá převyšuje možnosti mladých členů církve.

IV. Organizace a správa

28. Výpomocní kazatelé. Všechna ustanovení o kazatelích, včetně výpomocných kazatelů, jsou soustředěna do Řádu pro kazatele, jehož novelizovaný text je předkládán jako tisk č. 17.

V. Hospodářské zabezpečení církve

1. Sociální výpomoc zaměstnancům církve. Jarní synodní zastupitelstvo 1982 schválilo zásady pro poskytování sociální výpomoci pracovníkům církve podle přílohy č. 1. Podle těchto zásad je sociální výpomoc vyplácena od roku 1982.

3. Soupis objektů vyžadujících zvláštní péči. Tento soupis byl vypracován PO stavebním a výtvarným a je předkládán jako tisk č. 19.

4. Využití církevních budov.
   b/ Zpráva o využití církevních budov vypracovaná PO stavebním a výtvarným je předkládána jako tisk č. 9 E
   c/ Seznam bytů v církevních budovách, které by bylo možno upravit pro kazatele odcházející do důchodu, je vypracován a je možné do něj nahlédnout u br.taj. Němce. Seznam bude běžně doplňován. Zásady pro tuto činnost schválilo jarní zastupitelstvo 1982. - příloha č. 2
   d/ Seznamy stavebních odborníků schopných poradit sborům jsou k disposici na seniorátních výborech a na synodní radě.

5. Brigádníci při stavebních pracech. Některé sbory využívají brigádnické pomoci členů církve při opravách svých budov s dobrými výsledky. Synodní rada organizuje tento druh pomoci při úpravách objektů v Herlíkovicích.

- - -

TISK č. 9 A
Příloha č. 1

Informace o plnění usnesení 22. synodu

Zásady pro poskytování sociální pomoci pracovníkům církve

Synodní zastupitelstvo konané ve dnech 26. a 27. března 1982 schválilo následující zásady pro poskytování sociální pomoci pracovníkům církve:

1. Kazatelé v činné službě

Kazatelům v činné službě, kteří pečují o nezaopatřené děti a jejichž celkový příjem včetně příjmu manželky a dětí nedosahuje na jednoho člena rodiny minimální částky Kčs 800,- na osobu, sociální pomoc až do výše rozdílu mezi minimální částkou Kčs 800,- a skutečně vykázaným průměrným platem. Sociální pomoc by se vyplácela čtvrtleně pozadu. Podstatné změny v rodinných poměrech a v příjmech rodiny je kazatel povinen sdělit kanceláři synodní rady do jednoho měsíce. Kontrola průměrných příjmů bude u všech prováděna vždy k 1. říjnu každého roku.

2. Kazatelé důchodci

Podle provedeného šetření budou činit nároky na starobní nebo invalidní důchod, jež budou vypočteny podle nové platové úpravy platů kazatelů o cca 18 % vyšší, než důchody kazatelů, kteří již odešli do důchodu. Církev proto považuje za svoji povinnost poskytnout těmto bývalým pracovníkům sociální pomoc ve výši 18 % stávajících důchodů. Kazatelům, kteří spolu s příjmy manželky nedosahují existenčního minima, t.j. Kčs 800,- na osobu a Kčs 400,- na vedení samostatné domácnosti, ještě další sociální pomoc až do výše tohoto minima. Sociální pomoc by se vyplácela pozadu vždy k 1. dubnu a k 1.říjnu každého roku. Důchodci jsou povinni sdělit kanceláři synodní rady do jednoho měsíce veškeré změny v rodinných poměrech i příjmech rodiny.

3. Vdovy po kazatelích

Obdobně jako u kazatelů důchodců jeví se i u vdov po kazatelích nezbytnost poskytovat sociální pomoc všem vdovám po kazatelích ve výši 12% z přiznaných důchodů vdovských. Těchto 12% je propočteno ze srovnání starobních důchodů a jejich výši, jež by jim náležela podle platů kazatelů dle nové platové úpravy. Pokud by příjem celkový nedosáhl Kčs 800,- na osobu a při vedení domácnosti samostatné částky Kčs 1200,- měsíčně, by byla poskytována další sociální pomoc do výše uvedených minimálních částek. Důchodkyně jsou povinny hlásit vždy do jednoho měsíce veškeré změny, které mají dopad na výplatu sociální pomoci. Výplata sociální pomoci by se vyplácela pololetně vždy k 1. dubnu a k 1.říjnu každého roku.

4. Pracovníci kanceláře synodní rady

Pracovníkům kanceláře synodní rady v trvalém pracovním poměru, kteří jsou zaplaceni podle platové vyhlášky ministerstva kultury ČSR z roku 1967, bude dále vyplácena sociální pomoc dle stávajících zásad, t.j. Kčs 3.000,- ročně v pololetních splátkách vždy k 1. dubnu a k 1. říjnu každého roku.

- - -

23. synod - listopad 1983 TISK č. 9 A

Příloha č. 2

Informace o plnění usnesení 22. synodu

Seznamy bytů v církevních budovách, které by bylo možno opravit pro kazatele odcházející do důchodu

Usnesením 22. synodu V/4 o využití církevních budov bylo v oddíle c) uloženo synodní radě následující:

> "Synodní rada nechť vede seznamy bytů v církevních budovách, které by bylo možno opravit pro kazatele odcházející do důchodu, případně pro vdovy po kazatelích. Upřesňující návrhy nechť jsou předloženy ke schválení synodnímu zastupitelstvu."

Synodní rada předložila synodnímu zastupitelstvu konanému dne 26. a 27. března 1982 níže uvedený návrh, který synodní zastupitelstvo v plném rozsahu schválilo:

1) Synodní rada prostřednictvím svého PO stavebního a výtvarného pořídí do 31.12. 1982 seznam objektů, které by bylo možné upravit na byty pro kazatele odcházející do důchodu, kazatele důchodce, případně pro vdovy po kazatelích. Tento seznam bude zahrnovat.
   a) údaje o velikosti bytu a jeho uspořádání
   b) údaje o vybavení bytu
   c) údaje o opravách, které by bylo nutné provést před nastěhováním.

   Zařazení do seznamu bude projednáno s příslušným sborem a seniorátním výborem.

2) Zájemci o získání bytu budou mít možnost nahlédnout do těchto seznamů na synodní radě, případně shlédnout příslušný objekt na místě samém.

3) Potřebné úpravy před nastěhováním zájemce budou provedeny v součinnosti příslušného sboru a seniorátního výboru se synodní radou.
   a) Sbor s pomocí seniorátního výboru (resp. jeho PO stavebního) a zájemce o byt zajistí provedení potřebných oprav. Sbor bude dále zajišťovat správu objektu a běžné opravy.
   b) Za používání bytu bude stanoveno nájemné, jehož výše bude odsouhlasena synodní radou. Nájemné bude přijímat sbor na úhradu nákladů spojených s běžnou údržbou a provozem objektu.
   c) Náklady na úpravy bytu před nastěhováním budou hrazeny z celocírkevních prostředků synodní radou. Podobně i náklady na velké opravy v průběhu používání, které budou převyšovat výnosy nájemného. Provedení těchto oprav bude předem projednáno se synodní radou.
   d) S ohledem na hrazení nákladů na úpravu bytu z celocírkevních prostředků, nemá kazatel nárok na nenávratnou půjčku.
   e) Dispoziční právo s takto získanými byty přísluší synodní radě.

\- - -

9B

CELOCÍRKEVNÍ, SBOROVÉ A OSOBNÍ INFORMACE

1. Počet členů církve

podle evidenčních listů ze sborů a seniorátů se od posledního synodu změnil tak, že koncem roku 1982 činil 216.206, tj. od posledního synodu o 8.052 členů méně.

2. Počet sborů

je ke konci roku 1982 celkem 271. S výjimkou čtyř sborů se služby Boží konají na všech těchto sborech pravidelně každou neděli. Kromě toho je dalších 387 míst, kde se služby Boží konají buď každou neděli, čtrnáctidenně, jednou za měsíc či nepravidelně. Celkem se káže zhruba na 658 místech.
Ke dni zpracování této zprávy jsou neobsazeny řádným duchovním tyto sbory:

Abecední seznam neobsazených sborů ČCE k 1.10. 1983:

Brandýs nad Orlicí
Cvikov
Daňkovice
Heřmanův Městec
Hlinsko v Čechách
Horní Slavkov
Hořice v Podkrkonoší
Hrabětice
Hradec Králové
Hvozdnice
Chotiněves
Jeseník
Kadaň
Kardašova Řečice
Králíky
Křížlice
Ledčice
Mělnické Vtelno
Moraveč
Most
Nebužely
Nejdek
Nepomuk
Nový Bydžov
Odry
Opatov
Pardubice
Písek
Podbořany
Pozděchov
Praha 1-Nové Město - Kliment
Praha 4 - Nusle
Pržno
Přeštice
Pustá Rybná
Rokycany
Rusava
Rýmařov
Sedlec-Prčice
Strměchy
Strmilov
Škvorec
Šluknov
Šonov u Nového Města nad Metují
Telecí
Varnsdorf
Vilémov u Golčova Jeníkova
Volyně
Vrchlabí
Vysoká u Mělníka
Zásmuky

Celkem tedy 51 sborů

V sedmi sborech jsou dva duchovní. Z toho ve dvou jsou to dva faráři, ve třech farář a vikář, v jednom farář a diakon a v jednom seniorátní vikář a diakon. Pět seniorátních výborů má seniorátní vikáře, z toho jeden také seniorátního diakona. V jednom sboru, který má dvě systemizovaná duchovenská místa, je obsazeno pouze místo vikáře, který slouží na neplnočasový úvazek.

3. Studenti a absolventi KEBF

V akademickém roce 1983/84 je v seznamu posluchačů Komenského evangelické bohoslovecké fakulty zapsáno 53 bohoslovců naší církve, z toho 18 sester.

1. ročník

1. Tomáš ADÁMEK, Jablůnka
2. Marta COUFALOVÁ, Olomouc
3. Hana ČAPKOVÁ, Sázava/Praha-Žižkov II.
4. Jana DOLEŽALOVÁ, Nikolčice
5. Jiřina TOUBRAVOVÁ, Miroslav
6. Anna HLAVÁČOVÁ, Proseč
7. Jan LUKÁŠ, Olomouc
8. Tomáš MATĚJOVSKÝ, Praha-Kliment
9. Miroslav PFANN, Praha-Salvátor
10. Milan PROCHÁZKA, Praha-Braník
11. Blažena STODOLOVÁ, Dvakačovice
12. Lenka ŠMÍDOVÁ, Lysá n.Lab.
13. Michal ŠOUREK, Vsetín
14. Jiří WEINFURTER, Praha-Nusle

2. ročník

1. Lubomír ČERVENKA, Hoštálková
2. Kateřina DOLEŽALOVÁ, Nikolčice
3. Milan HÁNA, Praha-Vinohrady
4. Jan JUN, Borová
5. Jarmila MACKŮ, Praha-Salvátor
6. Petr MELMUK, Telč
7. Marie MOLNÁROVÁ, Vysoká
8. Lenka PAYNEOVÁ, Praha-Vršovice
9. Ondřej TITĚRA, Praha-Strašnice
10. Martin WERNISCH, Praha-Vršovice
11. Jan K. VENZARA, Svratouch

3. ročník

1. Jiří BENEŠ, Praha-Strašnice
2. Ladislav BENEŠ, Pardubice
3. Mojmír BLAŽEK, Olomouc
4. RUT KUČEROVÁ, Borová
5. Anna PAVLINCOVÁ, Javorník-Velká n.Vel.
6. Eva PECHAROVÁ, Litoměřice
7. Jaromír STRÁDAL, Hronov
8. Marek VANČA, Kolín
9. Lenka VOTAVOVÁ, Praha-Holešovice

4. ročník

1. Jan BLAŽEK, Olomouc
2. Naděje ČEJKOVÁ, Opatovice
3. Štěpán HÁJEK, Praha-Braník
4. Pavel KALUS, Miroslav
5. Jan SVOBODA, Praha-Salvátor
6. Michal ŠIMEK, Aš
7. Zdeněk ŠORM, Praha-Braník
8. Zvonimír ŠORM, Praha-Braník
9. Tomáš TRUSINA, Třebíč

5. ročník

1. Ester DOULOVÁ, Brno-Husovice (1982/83 studium v NSR)
2. Petr CHAMRÁD, Praha-Žižkov II (1982/83 v NDR)
3. Jan KEŘKOVSKÝ, Brno II
4. Jiří MRÁZEK, Brno-Husovice
5. Pavel POKORNÝ, Praha-Vršovice (v tomto roce studuje v NDR)
6. Martin PRUDKÝ, Brno II (1982/83 v Nizozemí)
7. Jana RUMLOVÁ, Frýdek-Místek (1982/83 v NDR)
8. Pavel SKÁLA, Chrudim
9. Daniel TOMEŠ, Jimramov

Studium při zaměstnání

Jan HUDEC, Uherské Hradiště

Individuelní studium (do skončení akad.roku 1982/83)

Renata ŠILAROVÁ, Praha-Libeň

Absolventi bohoslovecké fakulty

V roce 1982:

1. Zdeněk HOLUŠA, sen.vikář Západočeského seniorátu, Sokolov
2. Helena JUNOVÁ, vikářka v Křížové
3. Jaroslav KUČERA, vikář v Klášteře n.Děd.
4. Daniel MENŠÍK, senior.vikář Horáckého seniorátu
5. Pavel RUML (t.č. v zákl.vojenské službě)
6. Václav VENTURA
7. Jan VESELÝ, nyní vikář ve Strakonicích

V roce 1983:

1. Petr FIRBAS, vikář v Ostravě-Vítkovicích
2. Michael Hána (t.č. v zákl.vojenské službě)
3. Pavel KUČERA, vikář v Soběslavi
4. Jan ŠTEFAN, senior.vikář Poděbradského seniorátu

Ve stadiu závěrečných zkoušek (20.9. 1983)

1. Jiří KUČERA (určen za vikáře v Písku)
2. Helena ŠIMKOVÁ
3. Irena ŠKEŘÍKOVÁ

4. Volitelnost k duchovenskému povolání obdrželi do 30.9.1983 (v závorce datum vystavení dekretu)

a) Dekret volitelnosti za diakona

1. Vlastimil HAJSKÝ (16.12.1981)
2. Pavel JANÁS (16.12.1981)
3. Jan KRUPA (21.9.1983)
4. Petr MALÁČ (21.9.1983)
5. Dagmar ONDŘÍČKOVÁ (21.9.1983)
6. Jaroslav VOKOUN (25.2.1983)

b) Dekret volitelnosti za vikáře

3. Petr FIRBAS (19.8.1983
4. Zdeněk HOLUŠA (21.1.1982)
8. Helena JUNOVÁ (3.11.1982)
10. Pavel KUČERA (5.7.1983)
1. Bronislav CZUDEK (14.10.1981)
2. Miroslav ERDINGER (21.10.1981)
5. Petr HUDEC (23.10.1981)
6. Václav HURT (2.11.1981)
7. Pavel JUN (27.9.1983)
12. Jan NOHAVICA (18.8.1982)
9. Pavel KLINECKÝ (2.11.1981)

11. Daniel MENŠÍK (27.10.1982)
13. Anna PAVLOSKOVÁ (4.2.1981 - opominuto při minulém synodu !)
14. Anna PÍPALOVÁ (28.2.1983)
15. Pavel RUML (27.9.1982)
16. Ivan RYŠAVÝ (27.7.1983)
17. Jan ŠTEFAN (14.9.1983)
18. Jan VESELÝ (9.6.1982)

c) Dekret volitelnosti za faráře

1. Jaroslav FÉR (28.7.1982)
2. Stanislav KACZMARCZYK (10.5.1983)
3. Pavel KEŘKOVSKÝ (16.3.1983)
4. Jan OPOČENSKÝ (18.3.1982)
5. Joel RUML (18.3.1982)
6. Jaromír STRÁDAL (15.6.1983)

5. Pověření k výpomocné kazatelské službě

1. Miloš HÜBNER, Pardubice (25.8.1982)
2. Ester MARKOVÁ, Brno II (25.5.1983)
3. Jiří MARVÁN, Nová Včelnice (13.1.1982)
4. Ing Milan MICHALÍK, Hoštálková (23.2.1983)
5. MUDr.Pavel PIŠTORA, Most (10.2.1982)
6. Pavel PLEVA, Kaplice (6.1.1982)
7. Tadeáš STANIEK, Český Těšín (19.9.1983)
8. Ing.Eliška ŠOLCOVÁ, Malá Skála (19.9.1983)
9. Renata VLASÁKOVÁ, Praha-Holešovice (25.8.1982)

6. Ordinace k službě Slova a svátostí v době od 1.10.1981 do 30.9.1983

a) kazatelé z povolání (za jménem je uvedeno umístění v době ordinace)

1981
29.3. Anna PAVLOSKOVÁ, vikářka, Chrást
8.11. Bronislav CZUDEK, sen.vikář v Olomouci
15.11. Miroslav ERDINGER, vikář v Rovečném
29.11. Petr HUDEC, vikář v Jilemnici
13.12. Pavel KLINECKÝ, seniorát.vikář v Praze

1982
24.1. Ester KLASOVÁ, vikářka v Soběhrdech
7.2. Vlastimil HAJSKÝ, senior.diakon v Libici n.Cidl.
7.11. Jan NOHAVICA, vikář v Olomouci
14.11. Jan VESELÝ, senior.vikář v Čes.Budějovicích
12.12. Zdeněk HOLUŠA, senior.vikář v Sokolově
19.12. Helena JUNOVÁ, vikářka v Křížové
19.12. Jan MAMULA, senior.diakon v Chodově u Karl.Varů

1983
30.1. Daniel MENŠÍK, senior.vikář v Třebíči
6.3. Jaroslav KUČERA, vikář v Klášteře n.Děd.

b) presbyteři

1981
4.10. Miroslav ŠABRŠULA, Hoštálková
25.10. František KRATOCHVÍL, Trutnov/Janské Lázně
6.12. Luboš DANĚK, Litoměřice

1982
21.3. Blahoslav DOBROVOLNÝ, Nosislav
21.3. Ing.Jiří NOVÁK, Brno-Židenice
19.9. MUDr.Pavel PIŠTORA, Most

1983
20.2. MUDr.Zdeněk SUSA, Praha-Dejvice

7. Počet kazatelů v činné službě

Od 1.10.1981 do 30.9.1983 v činné službě kazatelské přibylo 20 bratří a sester, a to:

8 absolventů bohoslovecké fakulty z r. 1982 a 1983
4 absolventi z dřívějších let
5 diakonů
2 kazatelé ze sesterských církví
1 po přechodném přerušení služby v církvi

Ve stejném období ubylo z činné kazatelské služby 23 bratří a sester:

3 úmrtím (Amos JESCHKE, PhDr.Jan Amos PELLAR, Jan TRNKA)
16 odchodem do trvalého důchodu (Jaroslav ADÁMEK, Bohuslav HOLÝ, Jaroslav HORÁK, Pavel JANECZEK, F.S.JANOVSKÝ, Ľoh.KOCH, Josef KOVÁŘ, Frant.MATULA, Jan MIREJOVSKÝ, Karel PALÁSEK, Bohumír J. SEDLISKÝ, Jan STRNAD, Josef SVATOŇ, Severin TÚN, ThDr.Eugen ZELENÝ, Emil ŽENATÝ)
2 vlastní rezignací (Jaromír JAŠEK, Marie MATZENAUEROVÁ)
1 výpovědí (Judit SLÁDKOVÁ)
1 rozhodnutím státní správy (Ing.Tomáš BÍSEK)

Ke dni 30.9.1983 bylo tedy v aktivní kazatelské službě 251 kazatelů a kazatelek (počet sester je 31).

Ve sborech a seniorátech sloužilo k 30.9.1983	232	kazatelů
V ústředí církve pracovalo (včetně synod.seniora)	8	"
Na Komenského bohoslovecké fakultě slouží	9	"
V sekretariátu Křesťanské mírové konference	2	"

(Pozn.: Gen.tajemník KMK je jakožto vikář klimentského sboru započten mezi kazateli sloužícími v církvi.)

Dva z uvedeného počtu kazatelů vykonávali k 30.9.1983 základní vojenskou službu.

Pro různé překážky nebo z osobních a rodinných důvodů stojí t.č. mimo činnou službu 17 kazatelů a kazatelek, dalších 11 kazatelů v aktivním věku nevykonává úřad z rozhodnutí státní správy. Pro 1 absolventa bohoslovecké fakulty je v současnosti zažádáno o státní souhlas k duchovenské službě.

8. Obsazení kanceláře synodní rady

a) duchovenští tajemníci
1. ThDr. Jiří OTTER, ved.tajemník (zvl.úkoly: odbor I,II,III)
2. Ctirad NOVÁK, zást.ved.tajemníka (odbor I,III)
3. ThDr. Jaroslav STOLAŘ (odbor IV)
4. Jana OPOČENSKÁ (odbor V)
5. František NĚMEC (odbor IV,VI)
6. Jan POTOČEK (odbor I,VI)
7. Milada MRLINOVÁ (od 1.12.1981; odbor I,II)

K 31.12. 1982 odešli do trvalého důchodu tajemníci Josef SVATOŇ a Bohumír SEDLISKÝ. - K 1.12. 1983 má nastoupit far.Miroslav BROŽ, dosud farář a senior v Třebechovicích.
Od poloviny r. 1981 přijali duchovenští tajemníci ve smyslu statutu celocírkevních kazatelů zvláštní závazek, že svou dosavadní kazatelskou službu ve sborech zaměří nadále především na uprázdněné sbory. Organizací této významné služby byl pověřen ved.tajemník Dr.J.Otter. Na základě oznámení v Aktualitách č.14/1981 byla tato služba pravidelně zprostředkována do většiny uprázdněných sborů, především v seniorátě Jihočeském, Západočeském a Ústeckém. V r.1982 sloužili 4 tajemníci (krom 2 nemocných) a 2 tajemnice celkem 212x; v r.1983 do 30.9. celkem 155x. Tato služba je vděčně přijímána.

b) laičtí zaměstnanci

1. JUDr. Zdeněk MEDEK, ved.hospod.oddělení (odchází 31.10.1983 do Zdar ŠORM , ved.hosp.odd. (odb.VI) od 1.11.83 důchodu)
2. Dagmar VACKOVÁ, vedoucí účetní (odbor VI)
3. Jarmila ŠESTÁKOVÁ, účetní (odbor VI)
4. Marta KAČEROVÁ, sekretářka (odbor IV)
5. Lydie VITÁČKOVÁ, pokladní (odbor VI)
6. Drahomíra FRANTÍKOVÁ, písařka, odbor IV (odchází do důchodu koncem roku 1983)
7. Doris TITĚROVÁ, sekretářka syn.seniora (odbor I,II)
8. Ludmila NOVÁKOVÁ, sekretářka, písařka (odbor II,III)
9. Daniela BENEŠOVÁ, mzdová účetní (odbor VI)
10. Zuzana LUDVÍKOVÁ, Správa Husova domu (odbor VI)
11. Jaromír ZAMRAZIL, řidič a údržbář mot.voz. (odbor VI)
12. Růžena ŘÁDKOVÁ, tel.centrála; sloužila jako pracující důchodkyně do 30.4.1983 (zemřela 10.7.1983). Po dobu nemoci ji zastupovala s.Věra KLAPUŠOVÁ - Od 1.9. 1983 nastoupil v centrále b. Petr TEUCHMAN.

K 31.12. 1983 odešla do trvalého důchodu s.Vlasta NOSOVÁ, která ještě vypomáhá brigádnicky.

c) zaměstnanci v rekreačních zařízeních

1. Pavel KIELAR, Herlíkovice
2. Ljuba KIELAROVÁ, "
3. Věra KRATOCHVÍLOVÁ, Janské Lázně (31.5.1983 rozvázala prac.poměr)
   Mirko NAGY, emer.farář vypomáhá od 1.6.1983.

9. Úmrtí presbyterů a církevních pracovníků

Tyto informace jsou sestaveny na základě vyžádaných zpráv z jednotlivých seniorátů:

1. Pražský seniorát
   Antonín Blažek, Benešov u Prahy + 8.1.1983
   Miloslav Skopec, " " + 7.2.1983
   Růžena Koutná, " " + 26.1.1983
   František Král, Hvozdnice + 26.1.1983
   Josef Dušek, Kladno + 17.5.1983
   Josef Brtna, Libčice n.Vlt. + 7.7.1982
   Ing. Hanuš Setunský, Praha-Salvátor + 14.10.1982
   Miroslav Beck, Praha Vinohrady + 4.11.1982
   Ing.dr.prof. Josef Kloboučeк, Praha Vinohrady + 28.3.1981
   Jan Hájek, Praha Jarov + 6.5.1983
   Ing. Vladimír Litomiský, Praha Nusle + 7.7. 1982
   Marta Hadačová, Praha Nusle + 4.9.1982
   František Kotrba, Radotín + 21.10.1982
   Anna Klímová, Praha Dejvice + 6.2.1983
   Emilie Lányová, Praha Dejvice + 26.6.1983
   Ludvík Labský, Praha Liben + 4.1.1983
   Jarmil Šlechta, Praha Hor.Počernice + 13.7.1983
   Josef Beneš, Praha Strašnice + 1[illegible].4.1982
   Miroslav Psík, Praha Strašnice + 13.3.1983
   František Štěpán, Praha Vršovice + 7.11.1982
   František Macháček, Praha Uhříněves + 2.3.1983
   PhMr Prokop Dubský, Sedlec-Prčice + červen 1983
   Josef Stolař, Soběhrdy + 5.11.1981
   Otýlie Kopecká, Soběhrdy + 9.6.1982
   ThB Ladislav Zejfart, Kladno + 1.9.1982

2. Poděbradský seniorát

Jiřina Svobodová, Neratovice-Libiš + 18.11.1982
Václav Vrba, Mělník + 6.5.1983

3. Jihočeský seniorát

Karel Vopálecký, České Budějovice + 9.3.1982
Václav Souček, České Budějovice + 14.5.1982
Helena Štruplová, roz.Maresquel " + 15.10.1982
Emilie Štumpfová, Tábor-Mladá Vožice + 28.2.1982
Marie Šeborová, Tábor + 3.4.1982
Marie Soukupová, Tábor + 2.1.1983

4. Západočeský seniorát

Čeněk Houdek, Plzeň + 29.11.1981
Josef Minařík, Sokolov + 15.4.1983

5. Ústecký seniorát nikdo neuveden

6. Liberecký seniorát nikdo neuveden

7. Královéhradecký seniorát

Josef Medek, Divec, Černilov + 2.12.1982
Bohuslav Horák, Hradec Králové + 21.1.1982
Ing Emil Janáček, Hradec Králové + 18.5.1983
Karel Jelen, Hradec Králové + 10.12.1982
Václav Kadečka, Hradec Králové + 7.7. 1982
Zdeněk Kuthan, Hradec Králové + 6.8.1983
Božena Lopourová, Hradec Králové + 29.8. 1981
Miloslav Škvor, Hradec Králové + 31.7.1982
Jaroslav Pultar, Bolehošť-Klášter n.Děd.+ 31.3.1983
Ing.Miroslav Žďárek, Dobruška-Klášter n.Děd. + 3.9.1982
Václav Polívka, Třebechovice p.Orebem + 30.5.1983
Anna Švihnosová, Běleč n.Orl.-Třebechovice p.O., + 9.8.1982
František Kratochvíl, Janské lázně - Trutnov + 7.3.1983

8. Chrudimský seniorát

Anna Dašková, Česká Třebová + 4.2.1983
Jiří Souček, Opatovice + 14.3.1983
Ing.Jaromír Hájek, Pardubice + 27.1.1982
Anna Hübnerová, Sezemice-Pardubice + 19.9.1981
Dobromila Řepová, Pardubice 13.4.1982
Ladislav Beneš, Sloupnice + 26.5.1982
Jan Myška, Sloupnice + 29.9.1982
Josef Houdek, Sloupnice + 22.4.1983

9. Poličský seniorát

František Háček, Polička - + datum neuvedeno

10. Horácký seniorát

Anežka Kynclova, Myslibořice + 16.11.1981
JUDr Vladimír Trávníček, Moravské Budějovice + 9.2.1982
František Přádný, Strměchy + 8.2.1982
Marie Růžičková, Nové Město na Moravě + 29.8.1982
Marie Palánová, Horní Dubenky + 3.2.1983
Emil Matějů, Humpolec + 10.2.1983

11. Brněnský seniorát

Josef Bartoň, Nyklovice - Rovečné + listopad 1981
Emilie Bednářová, Brno II * 25.10.1982
Josef Huták, Klobouky + 17.12.1981
Karel Jančík, Prosetín + 3.7.1982
Anna Kuncová, Boskovice + 7.2.1983
Ing.arch. Gustav Kynčl, Brno I + 10.12.1982
Jaroslav Lukl, Nosislav + 8.3.1983
Rudolf Matula, Bohumilice-Klobouky + 23.6.1982
Růžena Nešporová, Nosislav + 17.4.1983
Kristina Odstrčilová, Klobouky + 24.2.1982
Emil Pokorný, Rovečné * listopad 1981
Josef Přístupa, Brno-Husovice + kdy neuvedeno
Adolfína Řádková, Brno-Husovice + "
František Svoboda, Nosislav + 12.4.1982
Pavel Svoboda, Miroslav + 13.5.1983
Vladimír Štěrba, Zrojmo + 15.1.1983
Josef Vašík, Bohumilice-Klobouky + 12.10.1982
Karel Vybíral, Brno I + 7.2.1983
Zbytovský Josef, Brno I + 5.10.1982
MUDr Jaroslav Zelený, Brno I + 4.4.1983
Olga Ženatá, Vanovice + 20.3.1983

12. Východomoravský seniorát

Jaroslav Březovják, Pržno 69 let, datum neuvedeno
Josef Urban, Střítež 63 let " "
Jaroslav Martinek, Vsetín-horní sbor 71 let datum neuvedeno
Jan Kovář, Pozděchov 72 let + neuvedeno
František Lukáš, Vsetín-hor.sbor + neuvedeno - 80 let
Václav Rek, Zádveřice 85 let + neuvedeno
Helena Široká, Ratiboř 39 let + neuvedeno
Hedvika Ondruchová, Zubří + neuvedeno - 71 let
Anna Holečková, Bystřička u Vsetína 82 let + neuvedeno
Růžena Nešporová, Hodonín 87 let + neuvedeno

13. Moravskoslezský seniorát zesnulí círk.pracovníci od posl.synodu:

Adolf Chalupský, Český Těšín
Bohdan Filipi, Frýdek
Josef Vala, Jeseník
Jan Škarka, Nový Jičín
František Hanzlík, Odry
Štěpán Dobrkovský, Ostrava 1
Františka Řeháčková, Přerov
František Mrva, Přerov
Rudolf Kolář, Šenov
Adolf Cyž, Šenov
Adolf Spratek, Šenov

Úmrtí kazatelů v činné službě

PhDr Jan Amos Pellar, Hradec Králové + 2.2.1982
Amos Jeschke, Rokycany + 9.2.1982
Jan Trnka, Rýmařov + 26.11. 1982

Úmrtí emeritních kazatelů

Antonín Blažek, Sokolov + 1.5.1982
Tomáš Rumíšek, Hrubá Vrbka + 26.5.1982
František Lutovský, Tábor + 19.6.1982
Jaroslav Matějka, Šumperk + 23.6.1982
Břetislav Hladký, Chleby + 6.7.1982
Ladislav Hešík, Praha +13.12.1982
Jan Hejda, Vizovice + 21.3.1983
Antonín Balabán, Sněžné na Mor. + 14.7.1983
Stanislav Kureš, Praha + 5.10.1983
Karel Loveček, Velké Opatovice + 17.10.1983

Bývalí pracovníci v ústředí církve:

Timoteus Špaček, Praha + 6.9.1982
Růžena Řádková, Praha + 10.7.1983

- - -

23. synod - listopad 1983 TISK č. 9c

Hospodářská informace

V hospodaření církve za poslední dva roky od minulého synodu nedošlo k žádným podstatným změnám. Hospodářský život probíhal v ustáleném způsobu, odpovídajícím strukturálním změnám naší společnosti a v jejím rámci i církve. Dřívější podstatné rozdíly mezi sbory starými a tradičními a novou prací, zejména v osídlených oblastech, se dále stíraly. To je významným a potěšujícím jevem v mladých sborech, ale zároveň i jistým varovným signálem pro území tradičně evangelické, kde dřívější počet členů církve poněkud poklesl, věkový průměr vzrostl, ale úkoly zůstávají stejné. To se týká především udržování církevních budov. Zatím možno říci, že i v této oblasti se v minulých dvou letech dané úkoly dařilo úspěšně zvládnout, i když to vyžadovalo zvýšené aktivity a obětavosti lidí starších a stárnoucích.

Z dále uvedených příkladů a tabulek je patrno, že v nynější době se již žádný sbor neobejde bez výrazné pomoci z celocírkevních prostředků, ať již z darů /reserva na opravy dotované z fondu repartic/, ať již bezúročnými půjčkami z Jubilejního tolerančního daru, či z prostředků shromažďovaných naší pomocnou Jeronymovou jednotou. Zvláštní kapitolou by byla mimořádná finanční pomoc ze státních prostředků, poskytovaná přes Národní výbory a v poslední řadě i pomoc našich sesterských církví v cizině, poskytovaná přes G A W a H E K S. Tato obojí pomoc byla potřebná i nutná a je církevním ústředím i sbory přijímána s vděčností.

Pro budoucnost však bude nevyhnutelně třeba více koordinovat plány a záměry nákladných oprav a obnovy starých objektů, rozložit je do delších časových úseků, aby se vzájemně nepřekrývaly a aby je bylo možno finančně zajistit.

Stálost a postejnou výši možno konstatovat v hospodaření sborů v řádných příjmech - v saláru a v chrámových sbírkách pro potřebu sboru a to i při jistém poklesu počtu členů. Celkové tabulky však neprozrazují a ani nemohou prozradit, že v obětavosti je podstatný rozdíl u jádra sboru a t.zv. sborové periferie. Je jistě v zájmu celé církve i jednotlivých sborů, aby tato t.zv. periferie byla více přiblížena k jádru sboru. U sbírek v mimořádném hospodaření se výrazně zvyšuje, provádí-li mateřský sbor právě větší opravu svých objektů. Bylo by však záhodno, aby sbory pamatovaly předem na chystané opravy svých modliteben, kostelů, fár a sborových domů a shromažďovaly včas finanční prostředky.

U hospodaření ústředí se projevilo právě v tomto směru ve zvýšených nákladech udržování celocírkevních objektů, zvlště pokud šlo a nařízenou a nutnou přeměnu elektrického napětí v domech.

Zvláštní připomenutí zaslouží, že celocírkevní sbírka darů na "akci vděčnosti" vyhlášená k dvoustému výročí vydání tolerančního patentu k posílení Jubilejního tolerančního daru se v církvi setkala s mimořádným porozuměním a potěšujícím ohlasem. Jde právě o pomoc sborům v jejich starostech při opravách jejich budov.

23. synod - listopad 1983 Tisk č. 9C-1

9C

R O Z V A H A Ústředí církve čbr. evang. /SR ČCE a Kalich/

Aktiva:	r. 1981	r. 1982
010 Základní prostředky	31.922.287,-	32.039.094,-
050 Investice	75.876,60	-
101 Materiál na skladě	733.504,53	574.316,99
108 Potraviny v jídelnách	1.776,20	4.123,50
110 DKP v používání	1.158.065,43	1.184.362,63
160 Zvířata	79.316,--	49.125,70
175 Zboží v MO jednotkách	1.704.060,--	2.799.740,--
172-177 Zboží na skladech	1.091.903,13	1.358.103,65
201 Peníze	597,45	536,45
205 Ceniny	1.213,--	888,--
209 Peníze na cestě	9.800,--	- 300,--
210 Běžný účet	9.553.977,89	10.445.929,26
241 Odběratelé	383.463,99	606.417,40
245 Pohledávky za obyv.	61.925,60	73.782,07
248 Zúčt. s nemoc.poj.	- 9.012,--	- 3.378,--
249 Ostatní pohledávky	5.325.253,57	5.882.059,10
293 Vnitropodn.zúčt.	531,--	9.667,--
811 Odvody organizací	2.258,50	- 750,50
171 Zboží na cestě	-	84.595,--
celkem	52.096.797,89	55.108.312,25

Pasiva:

030 Oprávky k zákl.prostř.	24.721,--	24.721,--
120 Oprávky k DKP	1.136.182,03	1.159.549,23
250 Neinvest. dodavatelé	892.418,90	824.814,90
256 Pracovníci	31.234,--	42.302,--
259 Ostatní závazky	1.277.212,80	1.754.949,70
834 Zúčtování daní	14.735,--	15.053,--
900 Fond zákl.prostř.	31.897.566,--	32.014.373,--
905 Fond výstavby	82.893,35	-
910 Obratový fond	1.928.064,55	1.928.064,55
918 Ost.provoz.fondy	14.811.770,26	17.344.484,87
celkem	52.096.797,89	55.108.312,25

PŘEHLED VÝSLEDKU HOSPODAŘENÍ SYNODNÍ RADY ČCE - r. 1981, 1982

Úhrn - oddíl I - VIII - Ústředí církve / SR ČCE a Kalich/

Účet	1981 skutečnost v Kčs	1981 rozpočet v tis.Kčs	1982 skutečnost v Kčs	1982 rozpočet v tis.Kčs
NÁKLADY				
300 Spotř.mater.	401.413,96	353	352.517,67	392
301 Spotř.paliv	148.898,66	180	175.068,23	176
311 Spotřeba energ.	63.203,04	115	108.694,19	104
313 Opravy,udrž.	188.539,40	186	222.234,20	240
315 Přepravné	26.826,10	23	28.341,45	27
318 Výkony spojů	187.038,--	164	167.392,50	185
324 Odpisy DKP	119.320,50	130	81.351,40	139
319 Ost.mater.výkony	142.338,08	96	98.690,56	109
351 Mzdové náklady	461.454,80	462	466.036,80	466
359 Ost.osob.nákl.	224.821,70	225	220.000,69	221
361 Cestovné	184.163,90	154	167.575,05	185
363 Nájemné	128.495,--	126	118.934,80	126
369 Ost.nemat.služby	74.392,15	91	87.865,95	86
371 Pojistné	23.755,--	32	21.400,--	26
372 Poplatky	111.569,22	117	111.007,08	125
375 Pohoštění,dary	51.196,80	50	40.561,05	49
377 Pokuty,penále	-	-	599,--	-
379 Ost.fin.náklady	8.100,--	160	3.635,83	162
celkem	2.545.526,31	2.664	2.471.956,45	2.807
VÝNOSY				
700 Tržby z real.	1.620.280,06	1.637	1.689.737,45	1.665
773 Změna stavu zásob	52.260,13	-	43.360,--	-
789 Jiné výnosy	31.298,15	35	32.295,85	15
790 Tržby z prodeje	16.437,50	-	114.182,--	-
791 Prodané mater. v ceně pořízení	-33.875,--	-	- 34.943,80	-
797 Úroky	28.218,20	40	30.373,10	30
798 Mimoř.výnosy	51.537,75	52	39.883,79	42
celkem	1.765.956,79	1.764	1.914.888,39	1.752
schodek hospodaření - ztráta	779.569,52	900	557.068,06	1.055

23. synod - listopad 1983 Tisk č. 90-3

PŘEHLED VÝSLEDKU HOSPODAŘENÍ SYNODNÍ RADY ČCE - r. 1981, 1982

oddíl I - Ústředí - Husův dům a Kancelář SR ČCE

Účet	1981 skutečnost v Kčs	1981 rozpočet v tis.Kčs	1982 skutečnost v Kčs	1982 rozpočet v tis.Kčs
NÁKLADY				
300 Spotřeba mat.	65.961,46	70	70.379,92	80
301 Spotř. paliv	133.155,50	140	134.148,40	140
311 Spotř.energie	21.581,65	40	36.221,93	40
313 Opravy,udrž.	68.637,20	80	38.283,80	100
315 Přepravné	10.095,90	5	7.914,10	10
318 Výkony spojů	111.549,60	100	90.217,70	120
319 Ost.mater.výk.	48.098,10	20	26.816,15	20
324 Odpisy DKP	25.183,90	50	33.719,--	40
351 Mzdové náklady	265.330,80	269	259.340,80	261
359 Ost.osob.nákl.	70.840,10	74	69.571,10	76
361 Cestovné	126.231,20	100	116.252,65	130
363 Nájemné	67.951,--	70	64.887,--	70
369 Ost.nemat.služby	7.380,90	15	12.725,80	12
371 Pojistné	8.561,--	15	8.392,--	10
372 Poplatky	44.981,42	55	47.814,03	60
375 Pohoštění, dary	51.196,80	50	40.561,05	40
377 Pokuty,penále	-	-	549,--	-
379 Ost.fin.náklady	4.500,-	160	3.635,83	160
celkem	1.131.236,53	1.313	1.061.430,26	1.369
VÝNOSY				
700 Tržby z real.	512.671,90	550	595.841,60	520
789 Jiné výnosy	3.211,--	-	-	-
790 Tržby z prodeje	1.310,--	-	68.374,--	-
797 Úroky	28.218,20	40	30.373,10	30
798 Mimoř.výnosy	11.742,30	30	265,--	20
celkem	557.153,40	620	694.853,70	570
schodek hospodaření - ztráta	574.083,13	693	366.576,56	799

TISK č. 9 C - 4

PŘEHLED VÝSLEDKU HOSPODAŘENÍ SYNODNÍ RADY ČCE v r.1981 a 1982

Oddíl II - DOMY : Dům v Praze 2, Belgická 22
Dům v Praze 6,Wintrova 15
Dům v Praze 10,Michli
Horní Počernice, Chocen, Kunvald

Účet	1981		1982	
	skutečnost v Kčs	rozpočet v tis.Kčs	skutečnost v Kčs	rozpočet v tis.Kčs
NÁKLADY				
300 Spotřeba materiálu	8.105.80	5	15.974.65	10
301 Spotřeba paliv	1.260.-	-	8.118.--	-
311 Spotřeba energie	13.780.65	15	25.574.49	20
313 Opravy a udržování	51.431.50	30	56.619.05	50
315 Přepravné	332.40	-	1.385.-	-
318 Výkony spojů	2.022.-	2	1.701.-	3
319 Ost.výkony mater.	892.23	-	1.646.26	1
324 Odpisy DKP	1.310.-	10	2.429.-	10
351 Mzdové náklady	1.250.-	-	6.000.-	6
359 Ost.osob.náklady	17.379.-	15	15.780.-	9
361 Cestovné	675.-	-	926.80	-
369 Ost.služby nemater.	4.787.60	10	3.676.-	10
371 Pojistné	2.755.--	3	2.254.-	2
372 Poplatky	412.-	-	-.-	-
celkem	106.393.18	90	142.084.25	121
VÝNOSY				
700 Tržby z realisace	74.352.15	82	78.683.95	100
789 Jiné výnosy	74.-	-	-.-	-
790 Tržby z prodeje	5.835.-	-	-.-	-
celkem	80.261.15	82	78.683.95	100
ochodek hospodaření ztráta	26.132.03	8	63.400.30	21

.TISK č. 9 C - 5,6

PŘEHLED HOSPODAŘENÍ SYNODNÍ RADY ČCE v r. 1981 a 1982

Oddíl III - Církevní tisk /Český bratr, Sbírka kázání/

účet	1981 skutečnost v Kčs	1981 rozpočet v tis.Kčs	1982 skutečnost v Kčs	1982 rozpočet v tis.Kčs
Náklady				
300 Spotřeba materiálu	-.-	1	-	1
315 Přepravné	384.-	-	290.--	-
318 Výkony spojů	607.20	1	322.--	-
319 Tisk, vazba	71.191.40	65	61.277.--	75
359 Ost.osob.náklady	27.856.60	21	28.679.59	21
372 Poplatky	29.332.20	--	25.966.20	30
	129 371.40	112	116.534.79	127
Výnosy				
700 Tržby	96.754.80	75	85.686.40	95
Schodek hospodaření-ztráta	32.616.60	37	30.848.39	32

Oddíl IV - Školení

účet	1981 skutečnost v Kčs	1981 rozpočet v tis.Kčs	1982 skutečnost v Kčs	1982 rozpočet v tis.Kčs
Náklady				
300 Spotřeba materiálu	1.761.55	2	5.597.15	5
324 Odpisy DKP	-.-	3	-.-	-
359 Ostat.osob. náklady	6.380.-	8	7.053.--	5
361 Cestovné	15.582.20	15	12.883.45	15
363 Nájemné	10.916.--	10	4.283.80	10
	34.639.75	38	29 817.40	35
Schodek hospodaření-ztráta	34.639.75	38	29.817.40	35

23. synod - listopad 1983 Tisk č. 90-7

PŘEHLED VÝSLEDKU HOSPODAŘENÍ SYNODNÍ RADY ČCE - r. 1981, 1982

oddíl V - REKREACE - Herlíkovice, Chotěboř, Jáchymov, Luhačovice, Praha, Janské Lázně, Vrbno p.P.

Účet	1981 skutečnost v Kčs	1981 rozpočet v tis.Kčs	1982 skutečnost v Kčs	1982 rozpočet v tis.Kčs
NÁKLADY				
300 Spotř.mater.	218.299,64	190	168.052,70	220
301 Spotř.paliv	12.480,36	30	18.762,83	30
311 Spotř.energie	26.376,34	40	35.393,55	25
313 Opravy,udrž.	52.037,95	50	121.948,85	50
315 Přepravné	15.137,30	15	13.994,45	15
318 Výkony spojů	7.959,35	10	7.963,75	10
319 Ost.mater.výk.	2.073,85	11	789,15	5
324 Odpisy DKP	68.566,80	50	44.771,40	60
351 Mzdové nákl.	37.285,—	30	49.396,50	52
359 Ost.osob.nákl.	45.166,—	35	39.235,—	48
361 Cestovné	16.765,55	25	14.917,70	25
363 Nájemné	6.000,—	10	8.000,—	10
369 Ost.nemat.služ.	20.120,80	20	18.878,40	20
371 Pojistné	5.782,—	5	4.783,—	5
372 Poplatky	6.139,75	5	8.849,90	5
celkem	540.190,69	516	555.737,26	580
VÝNOSY				
700 Tržby z real.	366.895,50	350	320.793,—	370
789 Jiné výnosy	1.360,30	-	853,30	-
798 Mimoř.výnosy	-	2	6.405,60	2
celkem	368.255,80	352	328.051,90	372
schodek hospodaření - ztráta	171.934,89	164	227.685,36	208

PŘEHLED HOSPODAŘENÍ SYNODNÍ RADY ČCE - r. 1981, 1982

oddíl - VI - KOSTELY

Účet	1981 skutečnost v Kčs	1981 rozpočet v tis.Kčs	1982 skutečnost v Kčs	1982 rozp. v tis.
NÁKLADY				
300 Spotř. mater.	6.573,--	5	2.091,--	3
311 Spotř.energie	-2.774,35	10	937,75	12
313 Opravy,udrž.	5.828,55	10	-	20
319 Ost.mater.výk.	211,50	-	282,--	-
324 Odpisy DKP	2.074,80	2	-	5
359 Ost.osob.nákl.	12.200,--	22	11.100,--	17
361 Cestovné	736,--	1	-	1
369 Ost.nemat.služ.	311,50	4	241,--	4
371 Pojistné	1.612,--	2	1.684,--	2
372 Poplatky	405,--	1	-	1
celkem	27.178,--	57	16.335,75	65
VÝNOSY				
789 Jiné výnosy	26.652,85	15	28.442,55	15
celkem	26.652,85	15	28.442,55	15
schodek hospodaření /r. 1981 ztráta, r. 1982 zisk/	525,15	42	12.106,80	50

23. synod - listopad 1983 Tisk č. 90-9

PŘEHLED VÝSLEDKU HOSPODAŘENÍ SYNODNÍ RADY ČCE - r. 1981, 1982

oddíl - VII - Herlíkovice - zemědělství

Účet	1981 skutečnost v Kčs	1981 rozpočet v tis.Kčs	1982 skutečnost v Kčs	1982 rozpočet v tis.Kčs
NÁKLADY				
300 Spotřeba mater.	84.072,81	60	64.513,64	53
301 Spotřeba paliv	2.002,80	10	14.039,--	4
311 Spotřeba energie	4.058,75	5	4.262,73	4
313 Opravy,udrž.	8.575,20	10	2.422,--	10
315 Přepravné	-	2	1.354,40	1
318 Výkony spojů	1.976,75	1	1.999,25	2
319 Ost.mater.výkony	17.109,--	-	934,--	3
324 Odpisy DKP	17.405,--	10	432,--	14
351 Mzdové náklady	46.589,--	52	33.749,50	33
359 Ost.osob.náklady	-	5	4.324,--	-
361 Cestovné	7.909,95	1	8.257,25	2
363 Nájemné	-	-	5.219,--	-
369 Ost.nemat.služby	1.883,20	2	3.456,65	-
371 Pojistné	1.775,--	1	1.017,--	2
372 Poplatky	7.412,85	9	4.290,95	6
379 Ost.fin.náklady	3.600,--	-	-	-
celkem	204.370,31	168	150.271,37	134
VÝNOSY				
700 Tržby z realiz.	89.605,71	100	34.148,50	100
773 Změna stavu zásob	52.260,13	20	43.360,--	-
789 Jiné výnosy	-	-	3.000,--	-
790 Tržby z prodeje	9.292,50	-	45.808,--	-
791 Prodané mat.zásoby v poř.ceně	-33.875,--	-	- 34.943,80	-
798 Mimoř. výnosy	15.300,--	-	-	-
celkem	132.583,34	120	91.372,70	100
schodek hospodaření ztráta	71.786,97	48	58.898,67	34

23. synod - listopad 1983 Tisk č. 90-10

PŘEHLED VÝSLEDKU HOSPODAŘENÍ SYNODNÍ RADY ČCE + r. 1981, 1982

oddíl VIII - KALICH, účelové zařízení SR ČCE

účet	1981 skutečnost v Kčs	1981 rozpočet v tis.Kčs	1982 skutečnost v Kčs	1982 rozpočet v tis.Kčs
NÁKLADY				
300 Spotřeba mater.	16.639,70	20	25.908,53	20
311 Spotřeba energie	180,—	5	6.303,74	5
313 Opravy,udržování	2.029,—	6	2.960,50	10
315 Přepravné	876,50	1	3.403,50	1
318 Výkony spojů	62.923,10	50	65.188,80	50
319 Ost.mater.výkony	2.762,—	10	6.946,—	5
324 Odpisy DKP	4.780,—	5	-	10
351 Mzdové náklady	111.000,—	111	117.600,—	114
359 Ost.osob.náklady	45.000,—	45	44.258,—	45
361 Cestovné	16.264,—	12	14.337,20	12
363 Nájemné	43.628,—	36	36.545,—	36
369 Ost.služby nemater.	39.908,15	40	48.888,10	40
371 Pojistné	3.270,—	6	3.270,—	5
372 Poplatky	22.886,—	23	24.086,—	23
377 Pokuty,penále	-	-	50,—	-
celkem	372.146,45	370	399.745,37	376
VÝNOSY				
700 Tržby z realiz.	480.000,—	480	574.584,—	480
798 Mimoř. výnosy	24.295,45	20	33.213,19	20
celkem	504.295,45	500	607.797,19	500
schodek hospodaření - zisk	132.149,—	130	208.051,82	124

B I L A N C E VÝSLEDKU HOSPODAŘENÍ ÚSTŘEDÍ ČCE - r. 1981
1982

1981	Náklady skutečnost Kčs	Náklady plán tis.	Výnosy skutečnost Kčs	Výnosy plán tis.	Schodek-přebytek skutečnost Kčs	Schodek-přebytek plán tis.
I.KSR,HD	1.131.236,53	1.313	557.153,40	620	574.083,13	693
II.Domy	106.393,18	90	80.261,15	82	26.132,03	8
III. TISK	129.371,40	112	96.754,80	75	32.616,60	37
IV. Školení	34.639,75	38	-	-	34.639,75	38
V.Rekreace	540.190,69	516	368.255.80	352	171.934,89	164
VI.Kostely	27.178,--	57	26.652,85	15	525,15	42
VII.Herl.zem.	204.370.31	168	132.583,34	120	71.786,97	48
VIII. Kalich	372.146,45	370	504.295,45	500	-132.149,--	-130
celkem	2.545.526,31	2.664	1.765.956,79	1.764	779.569,52	900

1982	Náklady skutečnost Kčs	Náklady plán tis.	Výnosy skutečnost Kčs	Výnosy plán tis.	Schodek-přebytek skutečnost Kčs	Schodek-přebytek plán tis.
I.KSR,HD	1.061.430,26	1.369	694.853,70	570	366.576,56	799
II.Domy	142.084,25	121	78.683,95	100	63.400,30	21
III TISK	116.534,79	127	85.686,40	95	30.848,39	32
IV.Školení	29.817,40	35	-	-	29.817,40	35
V.Rekreace	555.737,26	580	328.051,90	372	227.685,36	208
VI.Kostely	16.335,75	65	28.442,55	15	-12.106,80	50
VII.Herl.zem.	150.271,37	134	91.372,70	100	58.898,67	34
VIII.Kalich	399.745,37	376	607.797,19	500	-208.051,82	-124
celkem	2.471.956,45	2.807	1.914.888,39	1.752	557.068,06	1.055

TISK č. 9 C - 12

P Ř E H L E D Ú Č E L O V É H O J M Ě N Í

Účet 918 "Ostatní provozní fondy"

rok 1 9 8 1

	Počát.zůstat. 1.1. 1981	příjmy	výdaje	koneč.zůst. 31.12.1981
918-1 Fond výstavby a oprav				
a - JTD	6,790.760:50	409:424.90	-.-	7.200.185.40
b -Jeronym.jedn.	24.171.50	1,267:891.50	1,238.760.30	53:302,70
c-opr.celocírk.		536.566.68	536:566.68	uhraž.z répart
d-reser.na rekon.	967.824:30	-.-	480.787.10	487:037:20
e-res.na auta	197.673.60	74.470.--	123:917.50	148.226:10
f-res.Kalicha	193:226.03	60.000.-	1:100.-	252:126.03
g-zahr.dary	830.674.25	244.682.--	688.356.25	387.000.-
	9.004.330.18	2,593.035,08	3,069.487.83	8,527.877.43
918- Repartice	572.226.68	2,469.272.-	2,401,565.50	639.933.18
918-3 Bohoslovci	117.519.90	254.472.-	223.225.70	148.766.20
918-4 Sociální práce				
a-křest.služba	252:110.50	136.742.30	87.931.--	300:921.80
b-farář.fond	71.871.70	817:836:--	850.100.-	39.607.70
c-rekreace kazat.	-.-	143:500.20	143.500:20	uhraž.z repart.
d-pobyt st.Chotěboř	-.-	15.993.80	4.583.--	11.410.80
	323.982.20	1,114.072.30	1,086.114.20	351.940.30
918-5 Evangelisace				
a-evangel.práce	33:938.05	96.802.60	26:474.10	104:266.55
b-tisk.fond	411.060.30	163.577.--	88.182.25	486.455.05
	444.998.35	260.379.60	114.656.35	590.721.60
918-6 Mír.a ekum.práce				
a-III. svět	604.741:15	165.269.70	327:475.80	442.535.05
b-mír.a ekum.práce	-.-	214.704.60	214.704.60	uhraž.z rep.
	604.741.15	379.974.30	542.180.40	442.535.05
918-7 Zvl.účel.fond /z ěvníky,chorál./	4.115.478.70	43.-	5.525.20	4.109.996.50
	15.183.277.16	7,071.248.28	7,442.755.18	14,811,770.26

TISK č. 9 C - 13

PŘEHLED ÚČTU REPARTICE /918 - 2/ r. 1981

Počáteční zůstatek	572.226.68	
v r.1981 splaceno	2.397 123.--	
zisk Kalicha /poměrná část	72.149.-	
úhrnný příjem	3.041.498.68	

Výdaje:

úhrada schodků hospodaření SR celkem		911.718.52
ústředí,KSR,HD	574.083.13	
církevní tisk	32.616.60	
domy	26.132.03	
školení	34.639.75	
rekreace	171.934.89	
kostely	525.15	
Herlíkovice-zeměděl.	71.786.97	
dotace:		
příspěvky na schodky sborům a seniorátům		95.127.50
na fond sociální výpomoci 918-4c rekreace kaz.		143.500.20
na fond výstavby 918-1c opr.celocírk.		458.417.68 x
na fond mír.a ekum.práce 918-6b		214.704.60
soc.výpomoci KSR,vdovy důchodci		284.500.-
dary z repartic sborům		623.597.-
kostel v Jan.Lázních.zúčtování půjčky sboru Trutnov		- 330.000.- x
výdaje celkem		2,401.565.50

zůstatek na reparticích k 31.12.1981 639.933.18

TISK č. 9 · C - 14

P Ř E H L E D Ú Č E L O V É H O J M Ě N Í

účet 918 - "Ostatní provozní fondy"

rok 1982

	Počát.zůstat. 1.1.1982	příjmy	výdaje	Konč.zůstat. 31.12.1982
918-1 Fond výstavby a oprav				
a- JTD	7.200:185,40	1,565:088,40		8,765.273:80
b-Jeron.jednota	53.302,70	1,491.774,70	1,525.986.25	19.091.15
c-opravy celocírk.	-.-	404:124.70	404.124.70	uhraž.z rep.
d-reser.na rekonst.	487.037.20	960:000.-	933.900.90	513:136.30
e-autoprovoz	148.226.10	71.240.-	43.670:60	175:795.50
f-reserva Kalicha	252:126.03	-.-	-.-	252:126.03
g-zahraniční dary	387.000.-	1,159,918.22	300.000.-	1,246.918.22
	8.527.877:43	5,652.I46:02	3,207:682:45	10,972:341:--
9I8-2 Repartice	639.933.I8	3,086.I49.42	2,807.654.68	9I8.427.92
918-3 Bohoslovci	148.766.20	365.80I.80	274.465.I5	240.I02.85
918-4 Sociální práce				
a-křest.služba	300:921:80	129.2I6.70	206:7I9.—	223.419.50
b-farářský fond	39.607.70	52.585.--	92.192.70	uhraž.z rep.
c-rekreace kazat.	-.-	165.422.80	165.422.80	uhraž.z rep.
d-pobyt st. Chotěb.	11.410.80	165.-	11.575.80	-.-
	351.940.30	347.389.50	475 9I0.30	223.419.50
918-5 Evangelisace				
a-evangel.práce	104,266.55	3:053:--	17.513.50	89:806.05
b-tisk. fond	486.455.05	136.220.20	33.665.30	589.009.95
	590.721.60	139.273.20	51.178.80	678.8I6.--
918-6 Mírová ekum.práce				
a- 3. svět	442.535:05	140.902.70	67.068:60	5I6.369:I5
b-Mír. ekum.práce	-.-	122.270.30	122.270.30	-.-
	442.535,05	263.173.-	189.338.90	5I6.369.I5
918-7 Zvl.účel.fond zpěvníky,chorál.	4.109.996.50	1,276.000.--	1,590.988.05	3,795.008.45
	14,8II 770 26	11,129.932.94	8,597.2I8.33	17,344484.87

TISK č. 9 0 - 15

PŘEHLED ÚČTU REPARTICE 918 - 2 r. 1982

Počáteční zůstatek	639.933.18
v r.1982 splaceno	2,878.097.60
zisk Kalicha	208.051.82
úhrnný příjem	3,726.082.60

Výdaje:

Úhrada schodků hospodaření SR celkem		765.119.88
ústředí, KSR, HD	366.576.56	
církevní tisk	30.848.39	
domy	63.400.30	
školení	29.817.40	
rekreace	227.685.36	
kostely	- 12.106,80	
Horlíkovice -zeměděl.	58.898.67	
dotace:		
příspěvky na schodek sborům a seniorátům		85.470.-
na fond soc. výpomoci 918-4c rekreace kazatelů		165.422.80
na fond výstavby 918-1c opr.celocírk.bud.		404.124.70
na fond mír. a ekum. práce 918-6b		122.270.30
soc. výpomoc KSR, vdovy po kazatelích, kazatelé - důchodci, rodiny kazatelů s dětmi		736.447.-
dary z repartic sborům		478.800.-
zúčtování části zisku Kalicha Tisk.fondu /918-5b/		50.000.-
výdaje celkem		2.807.654.68
zůstatek na reparticích k 31.12.1982		918.427.92

CELOCÍRKEVNÍ BUDOVY - generální opravy a stavební úpravy - Výdaje z účelového jmění

FONDY:	Opravy většího charakteru	Rekonstrukce	Akce Chotěboř	Husův bohosl.seminář Praha, Jircháře	Ostatní	Celk. součty
ZDROJE fondů:	dotováno z repartic	1/celocírk.sbírka 944.877 2/prodej zákl.prost. 80.000 3/ zpěvn.fond,r.82 660.000 4/zpěvn.fond,r.83 475.228 5/ze zahr. darů 300.000 Kčs 2.360.105	1/celocírk.sb. 295.619 2/zbytek z repartic Kčs 295.619	1/u ČOB,Praha 392.982 DM = 1535.955 Kčs 2/ze zpěvn.f. 500.000 Kčs 3/ dar 2.000 Kčs 392.982 DM + 502.000 Kčs	1/ z USA pro Herlík. 21.000 2/ přes Strojexport 921.820 3/ práce u "Martina" proplacené Strojinvestavem za Kčs 57.149,zbytek z repartic 21.000 Kčs + 921.820 + 57.149	

NÁKLADY:

HUSŮV DŮM							
	r. 1979	219.943,80					
	1980	24.897,--					
	1981	13.509,--	78.052,70				
	1982	3.000,--	379.864,10				
	1983		508.277,10				
		261.349,80	2.770,--				
			968.963,90				
DŮM v Praze BELGICKÁ ul.							
	r. 79	8.671,--					
	81						
	82		77.523,--				
	83		418.673,80				
			198.683,40				
		8.671,--	694.880,20				
DŮM v Praze Wintrova ul.							
BUBENEČ	r. 79	9.590,--					
	80	196,--					
	81	20.857,20					
	82		1.600,--				
	83		650,--				
			147.588,80				
		30.643,20	149.838,80				
CHOTĚBOŘ							
	r. 79	54,50					
	80	96.153,70		281.683,90			
	81	6.366,--		13.935,10			
		102.574,20		295.619,--			
HERLÍKOVICE							
	r. 79	16.756,80					
	80	11.849,50					
	81	8.957,30					
	82	258.783,10					
	83	84.429,90					
		380.776,60					
					ad 2/ 233.463,75		
					688.356,25		
					921.820,--		2.152.133,70
					ad 1/ 21.000,-		703.551,20
					21.000,-		401.776,80
					ad 2/ 921.820,-		398.193,20
součet str. 1:		784.014,80	1.813.682,90	295.619,--	0	942.820,--	3.836.136,70

	Opravy většího charakteru	Rekonstrukce	Akce Chotěboř	Husův bohoslovecký seminář	Ostatní a	
Janské Lázně						
r. 1980	336.800,--					
r. 1981	40.783,28					
r. 1982	136.761,60					
r. 1983	19.243,75					
	533.588,63				533.588,63	
Husův bohosl. seminář, Pha						
r. 81		800,--				
r. 82		6.300,--				
r. 83				130.000 DM		
		7.100,--		= 756.691,- Kčs		z deviz.prostř. 130.000 DM = 756.691 Kčs
				+ 14.876,90 Kčs		+ v Kčs 21.976,90
Jáchymov						
r. 79	19.091,90					
r. 80	16.093,50					
	35.185,40				35.185,40	
Horní Počernice						
r. 79	18.359,--					
r. 80	3.888,--					
r. 83	1.100,--					
	23.347,--				23.347,--	
Kostel Martin						
ve zdi r.79	2.300,--					
80	5.560,--					
81	579,90			ad3/ 57.149,--		
	8.439,90				65.588,90	
Ostatní:						
Vrbno p.P. 79	3.273,30					
Sbory r. 82	5.580,--					
83		32.200,--				
Pamětní deska k JTP r. 81	33.477,--					
	42.330,30	32.200,--			74.530,30	
celk. náklady str. 1 + 2	1.426.906,03	1.852.982,90	295.619,--	130.000 DM = 756.691,-- Kčs + 14.876,90	999.969,--	4.590.353,83 Kčs + 130.000 DM , tj. 756.691 Kčs
celk. zdroje	z repartic	2.460.105,--	295.619,--	392.982 DM = 1.535.955 Kčs + 502.000 Kčs	999.969,--	4.257.693,-- Kčs + 392.982,-- DM = 1.535.955,-- Kčs
Zůstatek fondu k 30.6.1983	-1.426.906,03	607.122,10	0	262.982 DM = 779.264 Kčs + 487.123 Kčs	0	/ 262.982 DM = 779.264 Kčs / 1.094.245 Kčs - 1.426.906,03 /repartice/

9D

PŘEHLED O POUŽITÍ CÍRKEVNÍCH REPARTIC

Pro informaci synodu předkládáme podrobný rozpis výdajů z účtu repartic. V přehledu jsou uvedeny výdaje za léta 1979 až 1982, u některých položek navíc výdaje za první pololetí 1983 pro informaci. Tím je umožněno porovnávat vývoj použití repartic za poslední 4 roky.

V oddíle I. je rozpis výdajů z repartic na hlavní směry použití.

V oddíle II. je proveden podrobný rozpis pol. I/9 - Schodek (ústředí a střediska)

V oddíle III. je rozpis stavebních výdajů na celocírkevní objekty jednotlivě pol.I/6 (uváděny jsou pouze výdaje z repartic). V tisku 9 C - hospodářské informace - je zařazena tabulka celkových stavebních výdajů na celocírkevní objekty podle zdrojů jejich financování.

- - - - -

K připojenému přehledu výdajů v tabulkách uvádíme ještě následující vysvětlení:

I/7 Mírová a ekumenická práce rok 1979-1982
podrobný rozpis je v samostatné tabulce - příloha a)

I/8 Různé rok 1982
Kčs 50.000,- převod na tiskový fond, z kterého jsou během roku hrazeny některé náklady vydavatelství KALICH.

II/1 Ústředí-synodní rada rok 1981
Zvýšení nákladů ústředí církve o Kčs 200.000,- v roce 1981 bylo ovlivněno zejména zvýšením poplatků za telefony (Kčs 10.000), překročením ostatních výkonů materiální povahy, kde jsou účtovány taláry (Kčs 20.000,-), úpravou sazeb cestovného (Kčs 25.000,-) a dále: pohoštěním, dary a representačními výlohami, kam byla účtována i část nákladů na tolerančnní slavnosti (Kčs 10.000,-) a poklesem tržeb (Kčs 120.000,-). Podrobný rozpis připojen jako příloha b)

+)
II/11 Horní Počernice dům r. 1981
z celkové ztráty Kčs 34,800,- připadá na stavbu garáže Kčs 11.500,- zbytek je běžný provoz.

II/12 Jáchymov, rekreace rok 1980 a 1981:

	1980	1981
materiál, drobné předměty	10.165,-	2.369,-
opravy, běž.údržba	8.831,-	5.094,50
vybavení DKP	72.487,-	16.984,-
opravy většího charakteru	-	4.474,-
ostatní (cestné, ušití povlaků)	-	670,-
celkem	91.483,-	29.591,50

+)II/4 Herlíkovice rekreace r. 1982
Zvýšení schodku v roce 1982 o Kčs 100.000,- bylo ovlivněno odpisy spotřeby paliv a pohonných hmot z roku 1981 (Kčs 8.000,-), položení kabelu (Kčs 65.000,-), nákupem povlečení (Kčs 20.000,-) a nižšími tržbami (Kčs 15.000,-). - Podrobný rozpis je zařazen jako příloha c).

II/15 Chotěboř rok 1981

Spotřeba čist.prostředků	1.744,60	
Potraviny	75.101,88	
Kancelář.potřeby	789,-	
Materiál na opravy	14.817,85	
Palivo	2.474,50	
Energie	5.256,40	
Opravy a udržování	35.866,-	
Dopravné	9.168,-	
Telefon, poštovné	1.226,-	
Ostatní výkony (šití)	825,-	
D KP - vybavení střediska	32.314,-	
Ostatní osobní náklady	17,512,-	
Ceatovné	2.459,-	
Úklid, praní	2.636,-	
Pojištění	3.948,-	
Tržby za pobyty		139.730,-
Ztráta		66.408,23
C e l k e m	Kčs 206. 138,23	206.138,23

III/8 Janské lázně rok 1980

V roce 1980 bylo vydáno z repartic na Jan.lázně Kčs 336.800,- a z toho bylo v r. 1981 uvedeno z repartic na půjčku sboru Trutnov Kčs 330.000,- a tím byly v těchto letech náklady zkresleny.

Skutečnost činí v roce 1980 Kčs 6.800,- a v r. 1981 Kčs 40.783,28

- - -

Č.bl.tisk 9D i s přílohami
826-832/83 -vl.n.

PŘEHLED O POUŽITÍ CÍRKEVNÍCH REPARTIC — TISK č 9D

Vydání z účtu repartic 1979 - I.pol. 1983

I.	1979	1980	1981	1982	1983	
1. Příspěvek na provoz.schodky sborů	112.016,-	118.635,-	95.127,50	83.470,-	54.500,-	
2. Přísp.na provoz.schodky seniorátů	10.200,-	-	-	2.000,-	-	
3. Sociální výpomoc kazatelům	278.500,-	290.500,-	284.500,-	736.447,-	318.536,-	
4. Rekreace kazatelů	195.603,15	115.186.20	143,500,20	165.422,80	-	
5. Dary sborům na stavební opravy	348.590,-	502.624,-	623.597,-	478.800,-	-	
6. Salvátor	15.000,-					
Stavební výdaje na celocírk.budovy	298.040,30	491.549,70	128.417,68	404.124,70		
7. Ekumenická práce	68.472,20	136.235,50	214.704,60	122.270,30		
8. Různé (nenávr.půjčka)/1980)	1.988,70	50.000,-		50.000,- tisk		
9. Schodek (ústředí a střediska)	386.632,30	610.779,42	911.718,52	557.068,06		
	1,715,042,65	2,315.509,82	2,401,565,50	2,599.602,86		
	- 3.446.-					
	1,711.596,65					

II. Střediska:						
1. Ústředí-synodní rada	359.599,58	395.891,54	574.083,13	366.576,56	280.713,20	
2. Školení	19.325,-	30.433,50	34.637,75	29.817,40	9.361,55	
3. Tisk (Český bratr)	27.484,99	30.531,45	32.616,60	30.848,39	21.613,30	
4. Herlíkovice - rekreace		6.201,30	24.401,76	127.872,-	53,285,77	
5. Herlíkovice - zeměděl.	50.908,20	39.341,48	71.786,97	58.898,67	25.386,10	
6. Kostely	9.629,35	12.215,15	525,15	12.106,80	10.095,70	
7. Husův dům		2.305,-	5.046,60	1.282,95	2.254,70	HB3
8. Dům v Belgické	670,55	5.024,33	10.051,20	6.829,50	2.248,20	
9. Dům v Bubenči	5.295,16	2.026,10	23.395,78	32.070,15	13.586,66	
10. Dům v Chocni	7.209,90	9.555,50	3.573,05	6.877,65	5.226,40	
11. Dům Horní Počernice	-	-	7.936,65	34.798,40	10,234,60	
12. Dům Jáchymov		91.482,61	29.592,10	17.628,50	-	
13, Dům Luhačovice	-	-	26.473,-	9.240,-	4.000,-	
14. Dům Praha-Michle	-	-	2.303,15	1.006,-	-	
15. Chotěboř	1.692,11	2.159,38	66.408,23	23.068,15	62.028,50	
16. Vrbno	48.609,50	18.507,84	9.319,74	28.600,73	11.809,40	
17. Sola fide	22.344,50	11.841,45	20.786,66	22.558,93	9.911,79	
18. Kobylisy					10.000,-	
19. Kunvald	6.340,40	13.522,55	6.120,70	9.232,90	4.395,60	
	490.724,30	647.609,42	911.718,52	765.119,88	476.502,07	
		- 36.830.- OMV		+ 50.000,-		
		610.779,42		815.119,88		

PŘEHLED O POUŽITÍ CÍRKEVNÍCH REPARTIC — TISK č. 9 D

III. Stavební výdaje na celocírkevní budovy - jednotlivě

	1979	1980	1981	1982		
1. Husův dům	219.943,80	24,897,-	13.509,-	3.000,-		
2. Dům v Belgické	8.671,					
3. Dům v Bubenči	9.590,-	196,-	20.857,20			
4. Dům v Chotěboři	54,50	96.153,70	6.366,-			
5. Dům v Jáchymově	19.091,90	16.093,50				
6. Dům Hor.Počernice	18.359,-		3.888,-			
7. Herlíkovice	16.756,80	11.849,50	8.957,30	258.783,10		
8. Janské lázně		336.800,-	2.351,-	136.761,60		
9. Vrbno	3.273,30					
10. Kostel Martin ve zdi	2.300,-	5.560,-	579,90			
11. Sbory (Ledčice				3.210,-		
Krabčice)				2.370,-		
	298.040,30	491.549,70	56.511,40	404.124,70		
		pamět.deska	33.477,-		+/	368.429,28
		Janské lázně	38.429,28 +/		-	330.000,-
			128.417,68			38.429,28

bl.č.828-29/83-vl.n.

Příloha a)
k Tisku č. 9 D

MÍROVÁ A EKUMENICKÁ PRÁCE - konto 918. 6b

	1979	1980	1981	1982
a))				
příspěvek KMK	45.000,-	45.000,-	45.000,-	45.000,-
příspěvek RS KMK	17.000,-	17.000,-	17.000,-	17.000,-
b)				
příspěvek ERC	6.500,-	13.000,-	13.000,-	13.000,-
příspěvek SRC, SRS . . .	3.555,-	3.555,-	3.555,-	3.555,-
c)				
zahraniční cesty	27.442,20	80.199,80	49.324,80	78.863,90
d)				
zahraniční delegace-výdaje ekumenické styky - hosté	1.000,-	11.888,50	5.173,50	2.461,80
e)				
semináře-mírový a ekumen.	12.975,-	14.147,20	16.185,30	7.389,60
	113.472,20	184.790,50	149.238,60	167.270,30
	45.000,-	-45.000,-	90.000,-	-45.000,-
	24.534,-	- 3.555,-	-24.534,-	
	-114.534,-			
	68.472,20	136.235,50	214.704,60	122.270,30

Poznámky:

r. 1979
27.12. dar od SRC - Kčs 114.534,-
Použit na zaplacení přísp. KMK na r. 1979 a 1980 po 45.000,-
1981 část 24.534,-

r. 1980
Přísp.KMK 45.000,- zaplacen již v r. 1979
Přísp. SRC omylem zaúčtován na konto 918-6a

r. 1981
Přísp. KMK - zaplacena 2. část Kčs 20.466,- (rozdíl do 45.000,- se odčítá
Dopředu zaplaceny přísp. KMK na r. 1982 a 1983, celkem 90.000,-

r. 1982
Přísp. KMK 45.000 zaplacen již v r. 1981

- - -

23. synod - listopad 1983

Příloha b)
k Tisku č. 9 D

PŘEHLED HOSPODAŘENÍ ÚSTŘEDÍ CÍRKVE

	1979	1980	1981	1982
Spotřeba materiálu:				
čist.prostředky	3.549,10	3.617.80	3.769,48	2.667,25
potraviny	2.005,-	8.114,40	5.663,75	-
kancelář.potřeby	45.955,15	44.999,48	39.361,33	48.117,22
drobné předměty	23.045,58	28.379,22	17.166,90	19.595,45
taláry	-	10.660,-	-	-
palivo a pohon.hmoty	92.721,88	136.705,87	135.155,50	134.148,70
Spotřeba energie	39.008,91	29.188,05	21,581,65	36,221,93
Oprava a udržování	34.170,50	81.273,80	68.637,20	38.283,80
Přepravné	4.586,40	4.343,75	10.095,90	7.914,10
Telefon, poštovné aj.	75.699,-	102.473,40	111.549,60	90.217,70
Ostat.výkony mater. (stočné, příisp.na obědy r.81 i taláry ...)	17.185,-	11.781,10	48.098,10	26.816,15
DKP (předměty nad 60,-)	14.626,68	15.077,-	25,183,90	33.719,-
Mzdové náklady	267.995,-	264.871,80	265.330,80	259.340,80
Ost.osob.náklady	69.850,40	65.562,-	70.840,10	69.571,10
Cestovné: členů SR	27.002,30	20.364,35	25.245,-	34,480,60
tajem.a zaměst.SR	19.108,80	15.399,90	34.351,80	24.473,40
na pozvání	3.737,-	3.657,20	3.714,-	5.841,10
na porady,konf.,synod	41.269,95	47.922,95	62,920,40	51.357,25
Nájemné,příbyteèné	61.690,-	67.627,-	67.951,-	64.887,-
Ost.nemater.služby	7.007,10	10.551,-	7.380,90	12.725,80
Pojištění	6.906,-	7.944,-	8.561,-	8.382,-
Poplatky, nemoc.pojišt.	56.357,08	57.663,15	44.981,42	47.814,03
Pohoštění,dary,repres.	26.973,40	31.376,80	51.196,80	40.561,05
Pokuty a penále	1.867,-	-	-	549,-
Ost.finanč.náklady	10.816,-	3.000,-	4.500,-	3.635,33
náklady celkem	953.133,23	1,072.554,02	1,131.236,53	1,061.430,26
Tržby - nájemné HD, Kobylisy	437.618,40	534.310,08	447.700,90	553.798,30
Tr by za příručky ap.	56.363,50	26.142,50	64.971,-	42.043,30
Ostatní výnosy	528,-	252,-	3.211,-	-
Tržby z prodeje a mimoř.výnosy	74.908,45	91.722,-	13.052,30	68.639,-
Úroky	24.115,30	24.235,90	28.218,20	30.373,10
výnosy celkem	593.533,65	676.662,48	557.153,40	694.853,70
ztráta,schodek hosp.	359.599,58	395.891,54	574.083,13	366.576,56

Příloha c)
k Tisku č. 9 D

PŘEHLED HOSPODAŘENÍ - HERLÍKOVICE, REKREACE

	1981	poznámky	1982	poznámky
Spotřeba materiálu				
čist.prostředky	1.148,50		1.817,60	
potraviny,mléko	38.745,26		25.172,35	
kancel.potřeby	731,30		942,30	
drobné předměty	4.840,30		5.031,50	
Spotřeba paliv,poh.hmot	762,50		8.894,53	(odpis za min.roky)
Spotřeba energie	3.373,75		5.827,87	
Opravy a udržování	651,65		1.123,40	
oprava kabelu,elektro			65.344,-	
Dopravné	4.386,-		2.357,45	
Telefon,poštovné	2.089,75		1.993,25	
DKP,drobné předměty a vybavení nad 60,-	440,-	(lampa,vařič)	25.778,-	(povlečení cca 20.000Kčs)
Mzdové náklady	14.730,-		28.332,50	(Kielarovi cca á 2.570)
Odměny (vaření)	8.554,-		-	(vaří s.Kielarová)
Cestovné	7.418,05		1.288,75	(2.část na "Zeměděl")
Ost.služby nemateriál.	1.874,-		3.246,40	
Pojištění	1.146,-		534,-	
Poplatky,nem.pojišť.	2.756,50		5.597,40	(15% z mezd)
náklady c e l k e m	93.647,56		183.281,30	
Tržby - za ubytování	68.291,50		54.556,-	
Ost.výnosy -sbírky aj.	954,30		853,30	
výnosy c e l k e m	69.245,80		55.409,30	
schodek hospodaření ztráta	24.401,76		127.872,-	

9E

23.SYNOD - listopad 1983 Tisk č.9E

Z P R Á V A o využití církevních objektů

Na základě pověření SR ze dne 9.2.82 sledoval PO stavební a výtvarný průběžně využití církevních objektů v církevní práci a předkládá SR zprávu o z m ě n á c h, které se od posledního synodu projevily v jednotlivých sborech i u celocírkevních objektů.

1. Celocírkevní objekty:

a. H e r l í k o v i c e /zotavné středisko/. Za účelem lepšího využití tohoto střediska je v současné době zpracováván celkový projekt na GO objektů ve spolupráci se zvláštní komisí PO konf. Postupně se zpracovávají projekty jednotlivých objektů a projednávají se s příslušnými orgány. V r. 1982 bylo položeno nové kabelové el.vedení se zasmyčkováním u jednotlivých budov, a přistoupilo se ke GO kostela. V r.1983 budou zahájeny práce na meliorac, vodovodu a kanalizaci, bude dokončena oprava vnějšku kostela a budou zahájeny práce na GO "Vokurky".

b. J á n s k é L á z n ě.
Podle usnesení synodu provádí se GO kostela - s tím, že po dokončení oprav bude rozhodnuto SR o způsobu jeho užívání pro sbor v Trutnově a pro celocírkevní účely.
SOLA FIDE - vzhledem k havarijnímu stavu tohoto objektu jeví se nezbytným provést GO s modernizací objektu tak, aby mohl sloužit jak k rekreačním pobytům kazatelů a církevních pracovníků, tak i jako celocírkevní konferenční středisko. K tomu účelu byla již vypracována kompletní předprojektová dokumentace.

c. J á c h y m o v
Dokončují se opravy, které podmiňovaly účelné využití tohoto objektu jak pro zotavnou činnost a ambulantní léčení, tak i pro ubytování seniorátních podniků západočeského seniorátu.

d. V r b n o
Zevrubná prohlídka tohoto objektu dává podnět k provedení nutných oprav a to zejména střechy, ústředního topení a úpravu společenských místností. Též úprava bytu bude po odchodu bývalé správcové nutná.

e. K u n v a l d
PO zjistil, že je třeba provést neodkladné opravy střechy včetně krovů a úpravy bytu správce. PO připravuje návrh na komplexní úpravu celého areálu, který tvoří významnou historickou památku církve.

2. Seniorátní objekty:

PO je informován, že některé senioráty mají vlastní rekreační střediska: Západočeský - Zhořec /sbor Černošín/. Brněnský - Blažkov, Východomoravský - Lázy.
O využívání těchto středisek mohou podat zprávu jednotlivé SV.

3. Sborové objekty:
Od posledního synodu došlo ve využívání sborových budov k těmto změnám:

H o ř o v i c e - byla dokončena adaptace sbor. domu /synagogy/. Byly zde vybudovány nové shromažďovací místnosti a byt pro kazatele. Tento byt zatím není užíván, neboť kazatel bydlí ve vlastním rodinném domku.

P ř í b r a m - kostel v Rybníkách. Byl to l.luth.sbor ve střed.Čechách.Vysídlením přestal existovat - v místě sboru není ani jeden člen církve.Byla proto prodána soukromníkovi fara a část pozemku národnímu výboru pro rod. výstavbu. Složitou otázkou je využití kostela, v němž se již řadu let bohoslužby nekonají, není zajištěn dozor nad jeho ochranou a v důsledku toho došlo ke značnému poškození /rozbitá okna, vyvrácené dveře, poškození a odcizení inventáře/. Již dříve doporučoval SV pronajmutí kostela ke skladovacím účelům - nebylo však sborem realizováno a v současné době by to vyžadovalo rozsáhlou opravu, aby mohl být kostel k takovému účelu používán. Staršovstvo nabízí objekt SR k možnému využití jakožto archiv a muzeum toler. památek.SV však nepovažuje tento návrh za reálný.

S o d l e c - P r č i c e. Sbor získal směnou s metodistickou církví do vlastnictví sborový dům, který zahrnuje bohoslužebnou místnost, kancelář a byt pro kazatele /1 + 1 bez soc. zařízení/. Byt t.č. je užíván jako rekreační deerou býv. kazatele Gruhna.

Š k v o r e c. Sbor je t.č. neobsazen a stav budovy je takový, že je nezbytné provést rozsáhlou opravu fary a kostela.

K l i m e n t. Zde se provádí GO sbor. domu v Klimentské ul.18 a sbor stojí před úkolem zajistit ve sborovém domě byt pro kazatele sboru. Náhradní byt přidělen na Jižním městě.

J a r o v - sbor vlastní v kaz. stanici M a l e š i c e kostelík, který je jen částečně využíván k bohoslužebným účelům a jeví se možnost zvýšit jeho využití pro jinou i celocírkevní potřebu.

M o ř a n y. Sboru se podařilo ve sborovém domě uvolnit třípokojový byt, který byl dosud užíván mimocírkevním nájemníkem a provedena adaptace bytu /ústřední topení/.

H o r n í P o č e r n i c e. Sbor získal byt pro kazatele v celocírk.objektu.Sbor však stojí před situací, kdy musí opustit shrom. místnost v rodinném domku soukromníka a bude nucen usilovat o přenesení bohoslužeb do suterénu celocírkev. objektu.

U h ř í n ě v e s - provádí dokončení GO kostela, při čemž byl získán byt pro kazatele a kancelář.

V r š o v i c e. Sboru se podařilo soustředit celou sborovou činnost do jednoho místa, kde má bohoslužebnou místnost - Charkovská ul. /dosud kancelář v Žitomírské ulici/.

B r a n d ý s n.L. Sbor získal koupí náhradu za demolovanou faru a kostel. Jde o rodinný domek, který byl upraven pro bohoslužebné účely s bytem pro kazatele.

Č e s k ý B r o d - získal odkazem rodinný domek v blízkosti kostela. Ten je však v dezolátním stavu a staršovstvo uvažuje, zda provede přestavbu tohoto domku na sborový dům s tím, že by po dokončení přestavby prodal stávající faru /švýc.montovaný domek/.

C h l e b y - v církevní škole v kaz. st. B o b n i c e doporučeno umístit sklad hudebních nástrojů a jejich součástí.

L i b e n i c e. Sbor vlastní vedle toler. kostela i faru a býv.círk.školu. Tuto školu nabídl sbor SR k přestavbě na byty pro faráře - důchodce. PO po zevrubné prohlídce však toto řešení nedoporučil vzhledem k vysokým nákladům na takovou adaptaci. Doporučuje zvážit, zda by v přízemí objektu nebylo efektivnější zřídit shromažďovací místnost a faru využít celou pro byt kazatele.

V o l y n ě - budova býv. církevní školy je neužívaná a ve špatném stavu, sbor žádá o rozhodnutí, zda by bylo možné tento objekt využít pro celocírkevní účely.

A š - sbor vlastní m.j. P o d h r á d í kostel, který je považován jako církevní památka. V současné době se provádí oprava kostela /proboření strop/. Kostel není využíván k bohoslužebným účelům.

C h e b - kostel v P l e s n é. Opraven, zařazen do círk. památek /kostel CAWu/. Je však nedostatečně využíván k bohoslužebným účelům.

K a r l o v y V a r y. Nynější sborový dům má být navrácen lázeňským účelům. Sbor jedná o náhradní objekt. Všechna dosavadní jednání zatím bez konkrétního výsledku.

C v i k o v. Sbor vlastnil větší objekt /býv.restaurace/: sborové místnosti, byt kazatele. Vzhledem k tomu, že budova vyžadovala značný náklad na nezbytnou velkou opravu, rozhodl se sbor pro koupi rodinného domku, v němž bude shromažďovací místnost a byt pro kazatele. Nynější objekt prodá STS.

L i b š t á t. Sbor vlastní m.j. bývalý luther. kostel, který není sborem užíván. Mimo to má ve S p á l e n é u Semil kapli, kterou též neužívá.Sbor je ochoten obou objektů se vzdát buď pro jiné círk. využití, nebo ke zcizení.

B r e u m o v - před časem získal koupí rodinný domek, který adaptoval: shromažďovací místnost a byt pro kazatele. V současné době byt užívá kostelník - kazatelka bydlí v Hronově.

Č e s k á T ř e b o v á - kostel se nachází v nově vybudovaném sídlišti. Má být opraven a znovu uveden v užívání i když sborová místnost ve faře je celoročně postačitelná pro bohoslužebná shromáždění.

P r o s e č - sbor m.j. vlastní i bývalou círk. školu, která zčásti musí být uvolněna pro rozšíření komunikace. Po provedené přestavbě fary nebude škola sborem využita. PO vzhledem k charakteru objektu a jeho významu předkládá k úvaze, zda by v této škole nemohly být soustředěny památky toleranční z této oblasti.

P u s t á R y b n á. Sbor vlastní kostel a faru, v níž je i postačující shromažďovací místnost. Kostel je v dobrém stavu - zbývá dokončit jen některé vnější opravy, je značně prostorný a sbor předkládá k úvaze zda a jak by bylo možno tento objekt využít pro potřeby celocírkevní.

H u m p o l e c vlastní mimo používaný kostel též býv. luther.kostel.Vzhledem k tomu, že je zahrnut do seznamu "památek", hledá se jeho účelné využití.

V e l k á L h o t a - býv.kostel h.v. není dosud využíván a sbor dosud nenalezl žádné řešení o jeho budoucím užívání nebo prodeji.

B r n o - 1. Sbor vlastní t.zv. "Červený kostel" a druhý kostel v Pellicově ul. Červený kostel je staticky narušen a v důsledku toho jsou MěNV Brno zajišťovány základy kostela. Jeví se nezbytné provést opravu klenby a střechy kostela. Dále sbor je nucen hledat náhradu za sborový sál, kancelář, které jsou dosud v objektu rektorátu techniky. Uvažuje se znovu postavit přiměřený sborový sál, u kostela v Pellicově ul., který byl v r. 1945 vybombardován.
Sbor musí rozhodnout, zda bude dále používat Červený kostel a v jakém rozsahu provede výstavbu sborového domu.

B r n o II. Uvažovaná přestavba sborového domu v souvislosti s rozšířením komunikace je zatím odložena na pozdější dobu.

B ř e c l a v - V a l t i c e. Sbor prodal nepoužívaný sborový dům církvi metodistické /směna za objekt v Prčicích/.

V a n o v i c e - U h ř í c e - jde o bývalou církevní školu. Nepoužívaná pro církevní účely. Sbor uvažuje o prodeji.

H o d o n í n - zatím bylo odloženo vyvlastnění kostela a fary z důvodů územního plánování a záležitost je soustavně sborem sledována.

L i p t á l - bývalá církevní škola není používána sborem. SV uvažuje o soustředění tolerančních památek Valašska do tohoto objektu a vytvořit seniorátní památník.

V s e t í n h o r n í - sbor dokončil přestavbu sborového domu a získal tak shromažďovací místnost pro potřeby sboru.

F r ý d e k M í s t e k. Sbor získal náhradní dva rodinné domky za demolovaný sborový dům a v současné době zahajuje adaptace získaných objektů pro sborové účely. Rozsáhlou akci pro nedostatek dodavatele provádí ve vlastní režii.

O r l o v á. Sbor byl vyrozuměn, že v dohledné době dojde k vyvlastnění sborového domu pro potřeby OKD. Sbor bude usilovat o přidělení náhradního objektu.

Tento seznam byl vypracován na podkladě informací od SV a jejich PO

Za PO SV

Vladimír Chadim, předseda

SR bl.č. 603-606/83/Ná

23. synod - listopad 1983 TISK č. 9

ZPRÁVA O OPRAVÁCH CELOCÍRKEVNÍCH BUDOV

V minulosti nebylo možné běžně provádět velké opravy celocírkevních budov pro nedostatek se zajištěním potřebných kapacit dodavatelských podniků. Tím v současné době dochází k nahromadění velkých oprav téměř všech celocírkevních budov. Opravy celocírkevních budov z větší části již probíhají, u dalších je připravováno jejich zahájení. Podle jednotlivých budov je situace následující:

1) Husův dům. Byla dokončena přeměna napětí na 220 V v celé budově včetně všech s tím souvisejících úprav, dále obnova omítky v nádvorní části přední budovy a oprava dlažby dvora. Zbývá ještě provést obnovu výtahů v přední i zadní budově, oprava rovné střechy sálu zadní budovy a teras, rekonstrukce portálu Kalicha včetně opravy omítky v přízemí.
Na tyto zbývající práce je odhadován náklad . . . . . Kčs 470.000,

2. Husův bohoslovecký seminář v Jirchářích. Byla zahájena generální oprava budovy (obnova střechy včetně krovů, fasáda celé budovy, oprava a případně výměna oken, rozvod elektřiny 220 V, rozvod vody, rekonstrukce odpadů, částečné úpravy vnitřní dispozice). Většina prací bude provedena za valuty z přímé pomoci zahraničních církví, jakož i za valuty postoupené sbory církve. Menší část nákladů bude nutno uhradit v Kčs, podle odhadu asi . . . . . Kčs 350.000.

3. Dům v Belgické ulici. Je prováděna přeměna napětí na 220 V, oprava oken a fasád, obnova výtahu, rekonstrukce vytápění. Práce probíhají od roku 1982. Odhad nákladu na dokončení . . . . . Kčs 390.000.

4) Dům ve Wintrově ulici. Je prováděna přeměna napětí na 220 V. Práce probíhají od r. 1982. Odhad nákladu na dokončení. . . .Kčs 50.000.

5. Janské lázně - kostel. Dosud provedena oprava střechy a vnějších omítek. Zbývá dokončit vnitřní úpravy a vymalování. Odhad nákladu na dokončení asi . . . . . Kčs 100.000.

6. Herlíkovice - kostel. V letošním roce je dokončována velká oprava vnějšku - střecha včetně opravy konstrukce, oplechování, vnější omítky. Do budoucna, asi za tři až pět roků, bude ještě zbývat úprava vnitřku kostela včetně vymalování. Odhad nákladů na dokončení oprav asi . . . . . Kčs 100.000.

7. Herlíkovice - rekreační objekty. S ohledem na špatný stav konstrukcí a hygienické nedostatky je nutno provést rozsáhlejší opravy a modernizaci všech objektů. Při tom bude řešeno zásobování vodou, čištění odpadních vod a zajištěn rozvod elektřiny. Při všech úpravách je nutné plnit náročné podmínky stanovené správou Krkonošského národního parku. Projekční příprava není dosud ukončena.
Přibližný odhad nákladů . . . . . Kčs 2,800.000.

8. Janské lázně - dům Sola fide
Polodřevěný objekt byl postaven v letech 1873 až 1881. Po více jak sto letech provozu budova dožívá, takže ani pečlivá a náročná údržba nemůže zabránit nutnosti rozsáhlé rekonstrukce. Instalace jsou v havarijním stavu. Hygienické vybavení a ubytovací prostory (zčásti průchozí pokoje) neodpovídají dnešním podmínkám. Podle podkladů vypra-

covaných b.Ing.Poličanským je navrhováno rekonstruovanou budovu postavit na stávající půdorysné ploše obou objektů, se vchodem z východní strany. Objekt je navrhován dvoupodlažní s podkrovím. Pro ubytování bude sloužit 29 pokojů hotelového typu B s předsínkou a hygienickým příslušenstvím. Z toho jsou navrhovány 4 pokoje čtyřlůžkové, 12 dvoulůžkových a 13 jednolůžkových, takže celková ubytovací kapacita bude obnášet 53 lůžek. Je navrhováno vybudování vlastního stravování. Objekt bude vybaven kuchyní s potřebnými sklady, prádelnou, jídelnou pro 50 až 60 míst, učebnou, čítárnou a kanceláří správce. Bude vybaven byt pro správce, byt pro kuchaře a 2 třílůžkové ubytovny pro pomocný personál. Vytápění je zamýšleno napojením na parovod. Je zamýšleno celoroční využití objektu pro rekreaci pracovníků a příslušníků církve, v omezeném rozsahu též pro pořádání seminářů, školení či kursů. Celková ubytovací kapacita zůstane zachována při jejím podstatném zkvalitnění. Projekční práce budou dokončeny v prvním pololetí 1984.
Celkové náklady jsou odhadovány na cca . . . . . Kčs 4,000.000.

9. Kunvald - domek Na sboru. Konstrukce střechy a krytiny (šindel) je silně napadena hnilobou, takže je nutná obnova. V současné době je zpracována projekce, která se pokouší řešit i úpravu bytu pro správce. Tento památný objekt je používán ke shromážděním kazatelské stanice sboru v Letohradu.
Předběžný odhad celkových nákladů . . . . . Kčs 480.000.

10. Chotěboř - rekreační objekty.
Krytina střech tří objektů (vlnitý eternit) je silně narušena. Je plánována náhrada plechovou krytinou (prkna, lepenka a pozinkovaný plech). S obnovou střechy prvního objektu bylo započato v roce 1983. Odhad celkových nákladů . . . . . Kčs 90.000.

Dosavadní náklady na tyto velké opravy byly hrazeny z dobrovolných darů sborů a členů církve na opravu celocírkevních budov, jejichž výše dosáhla asi 1 milion Kčs. Dále byla použita zvláštní rezerva vytvořená prodejem zpěvníků a chorálníků ve výši více jak 2,5 milionů Kčs. Na opravu Husova domu, HBS a kostela v Herlíkovicích přispěly značnými dary zahraniční církve a podpůrná gremia.

Soustředění nákladů na opravy celocírkevních budov je tak veliké, že s velkými obtížemi bude zajištěno proplácení nákladů na dokončení probíhajících akcí. Nedostávají se zatím prostředky na provedení modernizace rekreačních objektů v Herlíkovicích, přestavbu domu Sola fide v Janských lázních a opravu domku Na sboru v Kunvaldu. Pokud zahájení oprav by bylo nutné odkládat delší dobu, není vyloučeno, že pro špatný technický stav by některé objekty bylo třeba přechodně uzavřít. Na tuto mimořádnou potřebu by bylo vnodné soustředit obětavost celé církve.

- - -

10

23. synod - listopad 1983 Tisk č. 10

PRAXE CÍRKVE JAKO NÁSTROJ MISIE

(1) Misijní úkol vede církev k nejnáročnější revisi její praxe. Stojíme dnes před otázkou, jak se zděděné způsoby myšlení a práce v církvi dosud osvědčují, nejsou-li na překážku a co je třeba změnit.

Zvěstování evangelia

(2) Církev tu není sama pro sebe. Její Pán jí uložil zvěstovat všem lidem evangelium. Jde o jejich spásu, nikoli o sebezáchovu církve. Mise se proto neřídí zákonem nabídky a poptávky.

(3) Zvěstovat evangelium neznamená podbízet se. Evangelium se často neshoduje s tím, co se lidem líbí. Lidský náboženský zájem může být uspokojován také falešnými, iluzorními odpověďmi. Vnější úspěch není měřítkem pravosti misijního kázání.

(4) Avšak evangelium nelze určit ani jako prostý opak lidských přání, jak se to někdy ozývá v našich kázáních. Protest, negace, odlišení od okolí a někdy i sebezničení - to vše může být také podvědomou formou radikalizovaného sobectví. Věštec, který předpovídá zkázu (a neodkazuje jako proroci současně na velká Boží zaslíbení), může vyjadřovat jen své utajené přání a zkázu přivolávat. Může být za proroka uznán těmi, kdo si od něj přejí slyšet právě toto. I prorok varující může být prorokem, který se podbízí.

(5) Evangelium odhaluje hřích a odcizení právě tím, že otevírá novou perspektivu a hlubší zdroj radosti než člověk mohl nalézt sám v sobě. Teprve v setkání s Ježíšovou láskou poznávají hříšníci svou bídu. Velké nároky samy o sobě lidi drtí nebo brzy vypěstují zvláštní imunitu. Tak se paradoxně stává, že pro některé lidi, kteří byli osloveni svědectvím a získáni postojem křesťanů jsou některá kázání našich kazatelen spíše bariérou. Evangelium není morálka, evangelium je spasení.

(6) Při zvěstování vycházíme z Písma a z ústředního křesťanského vyznání, které se soustřeďuje na evangelium o kříži a vzkříšení Ježíše Krista a o království Božím. Interpretace, srozumitelné vyjádření těchto pojmů nespočívá v tom, že bychom je nějak "přibližovali" současným potřebám,

jako spíše v tom, že ukazujeme, do jaké nové souvislosti se ve světle evangelia dostává lidský život i celé dějiny. Z lidských otázek nemůžeme vycházet, ale součástí zvěstovatelského zápasu je vyložit, jak nová skutečnost Kristova vzkříšení proniká do celého života i do dějinně podmíněných problémů lidského společenství.

(7) Takové interpretace se nerodí snadno a jsou výsledkem velkého teologického úsilí. Nelze se jim však vyhnout na žádné kazatelně a v žádném sboru. Bez nich by naše misijní působení nebylo trvalé.

Bohoslužby

(8) Živý Pán, přítomný uprostřed své shromážděné církve, nenáleží jen církvi, nýbrž je Spasitelem všech lidí a národů. I v bohoslužebném shromáždění a skrze ně je stále na cestě ke všem.

(9) To se bude odrážet a projevovat ve středu bohoslužeb (kázání a slavení stolu Páně) i ve všech jejích ostatních složkách.

(10) O k á z á n í platí, co bylo řečeno v předchozí kapitole. Zvláště jde o to, aby v každém kázání byla všem posluchačům zřetelně patrna přednost svrchované a svobodné - z naší strany na nic nenavazující - milosti Boží, která předchází všechno naše konání a je jeho zdrojem. Boží čin v Ježíši Kristu pro nás vykonaný má naprostou přednost před veškerým naším "slovem i skutkem dobrým".

(11) Dlouho u nás převládalo takové pojetí v e č e ř e P á n ě, které kladlo důraz především (nebo jenom) na pokání a vyznání vin. Je třeba podtrhnout, že večeře Páně je radostným hodem odpuštění, k němuž Pán zve hříšníky. Vyjádřeny mají být i všechny ostatní legitimní novozákonní motivy večeře Páně: smíření Kristovou obětí, účast na přicházejícím Božím království, vytváření obecenství.

(12) Za nezbytné pokládáme podtrhnout zvláště výrazně motiv jednoty církve jakožto jednoho těla Kristova (čti 1.Kor 10 a 11). Jestliže dosavadní bolestná rozdělenost křesťanských církví nemá být vážnou překážkou těm, které k sobě Ježíš Kristus dnes zve, pak je třeba, aby všechny církve usilovaly o co nejrychlejší ekumenicitu stolu Páně. Každé staršovstvo by se mělo pokusit jednat s ostatními církvemi v místě a okolí o společném slavení večeře Páně. Máme za to, že ke slavení večeře Páně smíme v našich sborech zvát všechny ve shromáždění přítomné, kdo byli pokřtěmi a vyznávají Boha Otce, Syna a Ducha svatého.

(13) Při úvahách o večeři Páně nechť staršovstva přihlédnou k poučení, které o této věci nabízí nová agenda.

(14) Radostí z přítomného Pána mají být ovšem proniknuty celé bohoslužby. Pro ty, kdo se s křesťanskými bohoslužbami teprve seznamují, má být jejich radostnost rysem stejně nápadným jako naše úcta před majestátem a tajemstvím svatého Boha, který není produktem naší náboženské fantazie a tvořivosti, nýbrž naším svrchovaným Pánem, s nímž nemůžeme disponovat, kterého však máme vzývat a poslouchat. Jeho nárok na nás a na celý náš život soukromý i společenský má - vedle kázání - znovu výrazně zaznít zvláště v z á v ě r e č n é m p o s l á n í (ar závěry epistol!) Zde má opět vyniknout, že se křesťané ke svým bohoslužbám neshromažďují jako tvůrcové či konzumenti náboženských prožitků, nýbrž že jsou i celý další týden podřízeni dobré vůli Boží, která neplatí jen v kostele, nýbrž všude a pro všechny.

(15) Velikou překážkou misijní ozvučnosti bohoslužeb je jejich malá srozumitelnost. Uvědomili jsme si, že měřítkem srozumitelnosti není pravidelný účastník (tradiční křesťan, rozený evangelík), nýbrž ten, kdo se bohoslužeb účastní třeba poprvé (1.Kor 14,23-25)? Máme za to, že nejsrozumitelnější částí bohoslužeb má být kázání (profetie), kdežto chvály, písně a modlitby mohou mluvit jazykem otců a tak být projevem kontinuity víry a vyznání. Dosud "nevěřící a nezasvěcení" do nich budou postupně pronikat, k nim se radostně přiznávat a mimo jiné též vděčně poznávat, že člověk nežije - nemá-li být bytostně ochuzen - pouze tím, co je dnešní a módní.

(16) Také obecenství (bratrství), k němuž kázání osvobozuje a volá, a které se ve sboru při slavení stolu Páně stává skutečností, budeme muset v našich bohoslužbách dávat více místa než dosud. Nejen z ohlášek, nýbrž zvláště z p ř í m l u v n ý c h m o d l i t e b má být patrné, že Bohu patříme nejen v neděli, nýbrž i ve všední den; že nemyslíme jen na ty, kdo věří a jsou při bohoslužbách s námi; že tomu Pánu, který nás hromažďuje, záleží na všech lidech a že chce pokoj a spravedlnost pro všechny lidi a národy. (viz kapitolu "Přímluvné obecenství" v nové agendě)

(17) Zde se sluší připomenout i toto: Duch přítomného Pána církve vytváří z účastníků shromáždění skutečné společenství, v němž dochází ke sdílení duchovních obdarování. To slouží k budování a růstu církve. I když sborové společenství pověřuje zvěstováním evangelia a vysluhováním

svátostí ordinovaného kazatele, očekává přece, že i další členové sboru se aktivně účastní bohoslužebného života. To se již děje při společném zpěvu a přímluvných modlitbách. Žádáme však staršovstva i kazatele, aby se zamýšleli nad takovou podobou sborových shromáždění, v nichž by i další obdarovaní členové sboru mohli posloužit ostatním (1.Kor 14,26). Spíše k tomu bude docházet v malých shromážděních. Staršovstva však mají dbát na to, aby "prostor ke sdílení" nebyl zneužit duchem pýchy a sektářství, aby se vše dálo podle řádu a ke vzdělání všech.

(18) Ti, kdo do našich bohoslužeb nově přicházejí, nemohou přijít a pak zase odejít, aniž by si jich kdo všiml. Naši presbyteři - ale nejen oni - se budou muset učit, jak nově příchozí uvítat, přijmout i ze shromáždění propustit, aby jim bylo jasné, že se u nás nesetkávají ani s lhostejností, ani s agitačním nátlakem; že nám na nich velice záleží, ale že jim ponecháváme svobodu k jejich vlastnímu osobního odpovědnému rozhodnutí; že ovšem toto jejich rozhodnutí pro víru nebo proti ní je to nejzávažnější rozhodnutí jejich života i smrti.

(19) Prosíme naléhavě, aby se ve všech shromážděních ustavičně konaly modlitby k Duchu svatému, aby nám udílel obdarování (charismata) k misijní službě (čti 2.Tes 3,1: "Dále pak, bratří, modlete se za nás, aby slovo Páně rozmáhalo se - aby běželo - a slaveno bylo..."). Jistěže pak také bude třeba dávat pozor na to, jak Duch svatý naše modlitby vyslýchá a dávat se mu k dispozici a otvírat mu dveře tam, kde dosud byly zavřené.

Diakonie

(20) Neoddělitelnou součástí života a poslání církve je služba (diakonie). Služba až do sebeobětování je cesta, po které šel Ježíš Kristus. Na ni volá své vyznavače: Mt 20,25-28. Ježíš věděl o pokušení moci, prestiže, vlády nad lidmi, kterému mohou snadno propadat kazatelé a presbyteři. Kde k tomu dojde, tam církev přestává žít z evangelia. Diakonie se v ní stává administrativní záležitostí, někdy i prostředkem k získání vlivu.

(21) Apoštol Pavel nazývá Ježíše diakonem, který "ukázal Boží věrnost a potvrdil sliby dané otcům" (Ř 15,8). V jeho uzdravování nemocných, sycení hladových, ve vymítání démonů se zjevovala Boží láska a naplňovala se proroctví o Božím království. Ježíšova diakonská služba je nedílným rámcem jeho zvěsti. Oddělíme-li obé, dostaneme zkreslený obraz. Bez diakonie zní zvěst evangelia dutě a nevěryhodně.

(22) Apoštolská církev šla cestou služby. Dokladem toho je instituce diakonů. Byla to zcela konkrétní služba, která se promítala např. do péče o ženy společensky naprosté bezmocné, o vdovy (srv. Sk 6,1nn). Diakonie byla nepochybně významným činitelem misijního rozmachu křesťanství v prvních staletích. Diakonie přitahovala a dodávala zvěsti misijní ozvučnost.

(23) Z čeho a jak diakonie v církvi roste? Dáme-li se poučit příkladem církve prvotní, objeví se nám dva prameny diakonie: přímluvné modlitby a eucharistie. Kde se konají přímluvné modlitby a slaví se večeře Páně bez projevů služby, tam se stáváme obětí prázdných liturgických forem. Je-li přímluva za nemocné, za opuštěné nesena Duchem, roste ze skutečné starosti o bratry a sestry, jimž slouží, a zároveň mě k takové službě zavazuje a posiluje.

(24) Slavení stolu Páně bylo východiskem služby diakonů. Křesťan nemůže sloužit každému nebo jen namátkově. Musí někde začít, i když je poslán ke všem lidem. "Čiňte dobře všechněm, nejvíce domácím víry" (Ga 6,10). Domácí víry jsou ti, s nimiž mám v církvi, u stolu Páně společný domov. Kde u stolu Páně nemáme zájem jeden o druhého, kde se nesdílíme ať už o hmotné nebo jiné dary, nýbrž zůstáváme uzavřeni a rozděleni (tak tomu bylo v Korintě, srv. 1 Kor 11,18-21), tam slavíme stůl Páně nebočně.

(25) Křesťanská služba je věcí celého sboru a každý je k ní na svém místě povolán. Přesto prvotní církev pokládala diakonii za tak významnou věc, že k ní uvolňovala zvlástní pracovníky, aby se jí věnovali plně, a diakony ordinovala. Instituce diakonů pověřených sociální službou u nás dnes téměř vymizela. Jejím chatrným zbytkem jsou v některých sborech sborové sestry (bratří). Nová agenda obsahuje formulář pro jejich uvedení do služby. Avšak mnohde i tam, kde sborové sestry jsou, očekává od nich staršovstvo práce administrativní a účetnické, které patří k povinnostem starších a ne sborových sester.

(26) Konkrétní náplň diakonie se mění, jak se mění podoba lidského strádání. Fantazie víry a solidarita lásky nachází vždy nové formy a obsahy služby. Přiznejme ke svému zahanbení, že si ve sborech častokrát ani neuvědomujeme, kde všude je třeba pomocné ruky či slova potěšení. Mladé rodiny často na léta vypadnou ze sborového společenství, protože není nikoho, kdo by jim s dětmi pomohl. Starší členové sborů potřebují nejrůznější pomoc, kterou jim mohou prokázat mladí. Tak se překonávají rozdíly

mezi generacemi a moudrost stáří může být sdělena mladému pokolení. Misie už v Novém zákoně znamenala také starost o ovci ztracenou nebo ohroženou (Mt 18,11-14), a to bez posuzování, zda si své neštěstí zavinila nebo ne. Kolik je tu nepoznaných možností, které se otvírají v živém společenství, kolik opuštěných, jimž církev za stara nosívala chléb ze stolu Páně! Diakonie úzce souvisí s pastorací. Pastorace se pak v živém sboru děje v každém setkání a svým zájmem o druhého se na ni mohou podílet všichni. - Diakonie je viditelným znamením toho, že se evangelium týká celého člověka, že společenství církve nemá zájem jen o lidi produktivní a že milosrdenství Boží provází člověka ve všech situacích jeho života včetně nemoci, bezmoci, stáří a všelijakého strádání.

(27) Sbor, který žije službou bratřím a sestrám, je součástí jednoho Kristova těla. O tomto těle platí, že trpí-li jeden úd, trpí s ním všechny údy (1 Kor 12,26). To se týká nejenom trpících členů sborů, nýbrž i statisíců hladových, vyhnaných, bezprávných v celém světě. Sborové společenství je nemůže pustit ze zřetele a žít jakoby tomu tak nebylo. Musí nás to pálit a musíme hledat cesty, jakkoli je to obtížné, jak těmto trpícím pomáhat. Solidarita s chudými pomáhá církvi orientovat se ve složitém dění ve světě, když se ptáme po příčinách chudoby.

Katechumenát a sborová katecheze

(28) Přesvědčujeme se, že dodnes je zvěst o Ukřižovaném a Vzkříšeném mocí ke spasení a radujeme se z toho, že do našich sborů přicházejí noví lidé. Uvědomujeme si přitom, že tradiční formy sborového vyučování nejsou této nové situaci přiměřené. Dosavadní výchova směřovala k tomu, aby pokřtěné děti byly postupně uvedeny do bohoslužebného života sboru a do aktivní sborové práce. K tomu sloužila křesťanská výchova v rodinách, ve škole i ve sboru. Současná misijní situace nás však staví před řadu nových skutečností a nových otázek.

(29) P ř í p r a v a k e k ř t u . Novozákonní svědkové chápou křest jako převratnou událost lidského života, při níž dochází k přechodu ze smrti do života a ze tmy ke světlu (Ef 5,8). Pokřtěný je zapojen do Kristova vykupitelského díla (Mk 16,16), je znamenán Duchem svatým a stává se údem Kristova lidu (1 Kor 12,13). Přitom však nám Nový zákon nepodává určité zprávy o tom, jak probíhala a co obsahovala příprava ke křtu, i když z novozákonních spisů můžeme vyčíst (Sk 13,43 14,22 aj.), že křestnímu vyznání předcházela osobní příprava těch, kdo měli přijmout křest.

I některé části novozákonního písemnictví vznikaly z potřeby prvokřesťanské katecheze.

(30) V této souvislosti stojíme před nesnadnou otázkou, co má být obsahem křestního vyznání a co je nezbytné znát, má-li pokřtěný správně porozumět závazku křtu a společenství kolem stolu Páně. Zkušenosti jednotlivých sborů z posledních let ukazují, že církev není jednotna v tom, co představuje toto "křestní minimum". Soudíme, že jádrem křestního vyznání by mělo být vyjádření víry v oběť Kristovu a jeho vzkříšení, jež je soudem i nadějí pro svět, smrtí starého člověka a umožněním nového života ve společenství.

(31) Jsou zde i další otázky. Kdo má přípravu ke křtu ve sboru vést? Dosavadní řešení, kdy učitelský úřad ve sboru je skoro výlučně svěřen ordinovanému kazateli, nedostačuje. Příprava dospělých katechumenů musí většinou probíhat individuálně s velikým nárokem na čas, schopnosti i síly sborových pracovníků. Sborová společenství by měla být připravena kvalifikovaně se ujímat těch, kdo byli evangeliem oslovení. - Jinou otázkou je režim a rytmus přípravy ke křtu; ta musí probíhat s maximálním ohledem na specifičnost katechumenova příběhu a s respektem k jeho svobodě, a přece nemá být beztvará: nemůžeme zamlčet, že celá průprava směřuje ke svému vrcholu a konci, jímž je křest na základě osobního vyznání a přiznání. - Sbor by měl také častěji v přímluvných modlitbách pamatovat na ty, kdo se připravují k přijetí křtu a sledovat jejich cestu svnitřní účastí.

(32) K ř e s t n í s h r o m á ž d ě n í . Katecheze nových příchozích souvisí i s uspořádáním křestních bohoslužeb. V křestním kázání musí zaznít s celou jasností a naléhavostí zvěst o prvotnosti Kristovy milosti. Tato zvěst však musí zaznít neotřele, doložena novým konkrétním projevem Boží lásky v příběhu těch, které sbor právě přijímá k plnému společenství. Novým prvkem křestních bohoslužeb je osobní vyznání pokřtěného. Neměl by v něm chybět tón vděčnosti a naděje. Ve shromáždění samém může mít toto vyznání pevnou a sevřenou (liturgickou) formu. Měl by však předcházet rozhovor křtěnce s presbytery, kde by křtěnec vydal počet ze své cesty víry svými vlastními slovy, volně a prostě. - Modlitby v křestním shromáždění by měly vyjádřit jednak vděčnou radost, která je ozvěnou radosti v nebesích (L 15,7), ale i prosby za dar společenství a bratrství, a také i kající doznání, že sbory se jen těžko otevírají těm, které Pán církve nově povolává. - Dobrou praxí je konat křty (dospělých)

v určenou neděli za soustředěné přípravy celého sboru. Ve staré církvi to bývala neděle velikonoční nebo neděle svatodušní.

(33) K a t e c h e z e p o k ř t u . Ti, kteří se křtem stali údy Kristova lidu, stojí teprve na začátku cesty víry (1 Pt 2,2), ne na jejím konci. Tato skutečnost staví sbory před další naléhavý úkol vést pokřtěné na prvních krocích víry tak, aby se mohli stát zralými, samostatnými vyznavači. Někteří z nových členů církve časem ochladli a odcizili se také proto, že jsme nerozvinuli potřebnou zacílenou pastýřskou a učitelskou službu ve sborech, že postrádáme přímluvné modlitby. Tak stojíme před úkolem ujasnit si, s čím vším se musí nový člen sboru seznámit, aby se nejen mohl se ziskem účastnit společných shromáždění, nýbrž aby byl připraven křesťansky žít ve svém občanském životě a vyrovnávat se s těžkostmi, otázkami, nejistotami na cestě víry.

(34) Sbory by měly vyhledávat obdarované členy, za ně prosit a připravovat je, aby se mohli křtěnců i pokřtěných ujmout a věnovat se jim pastýřsky a učitelsky. Přitom nesmíme ztratit ze zřetele, že tato služba nemá vést k závislosti na člověku, nýbrž směřovat k samostatné svědecké existenci ve světě.

(35) Rozhodujícím učitelem v církvi je Duch svatý, který uvádí do veškeré pravdy (J 16,13).

Vztah k jiným církvím

(36) Nemělo by nás znepokojovat, pokud někteří z těch, které misijní svědectví oslovilo, najdou svůj domov v jiných církvích, zaujati liturgickým životem katolictví nebo pravoslaví či typem zbožnosti církví probuzeneckých. Považlivé by bylo, kdybychom těmto církvím upírali oprávněnost jejich důrazů a jejich členy pokládali za křesťany druhého řádu.

(37) Důvěra, že Bůh působí skrze celou ekuménu, nás může osvobodit od pochybného napodobování k tomu, abychom kladně rozvíjeli a prohlubovali to, co bylo svěřeno naší vlastní tradici. Buďme jako evangelíci dobrými vykladači Písma, kazateli, pastýři a spolutvůrci živého sborového společenství; to bude náš ekumenický přínos, který může obecné církvi pomoci k zachování její plnosti a nám zase k tomu, abychom správně posoudili, čemu se od jiných jednot a tradic můžeme naučit.

Skupiny

(38) Jindy zase ti, kdo byli získáni křesťanským svědectvím, nacházejí útočiště ve skupinách různého zaměření; jejich vzaba na církev je zpravidla minimální. Cítíme, že nás tyto skupiny varují a upozorňují na to, že se ze života rodin a sborů vytrácí živá zbožnost, modlitební zápas, důvěra v Ducha svatého, citlivost pro bolesti světa a jiné prvky. Nemáme však za to, že by tyto skupiny byly trvalou alternativou sborového života; společenství sborů nejsou společenství vlastní volby na základě blízkosti zájmů, zaměření, věku atd.

(39) Uvědomujeme si, že jednota Kristova lidu patří bytostně k evangeliu. Přijaté evangelium nutí hledat cesty spojení s ostatními vyznavači a kde tomu tak není, ztrácí se něco podstatného. Ale zda zápas o jednotu neumlká namnoze v naší církvi, v kázáních, přímluvných modlitbách, při křtu, při večeři Páně? Působí nám ještě vůbec starost a bolest, že tělo Kristovo je roztrháno a že se křesťané, žijící na jednom místě, dosud nemohou sejít u stolu Kristova?

Praxis pietatis

(40) Sekularizace se nevyhnula ani našim rodinám a sborům. Tradice křesťanských postojů neodolaly náporu prudkých změn, jimiž v posledních desetiletích procházíme.

(41) Nepřímou, drobnou, ale nezbytnou konkretizací evangelia je proto vytváření a předávání křesťanských postojů a tradic, odpovídajících v prostředí naší sekularizované, průmyslové a socialistické společnosti základnímu poslání církve a křesťanských rodin ("domů"). Od zákonictví se tato stránka našeho poslání liší tím, že nejde o příkazy a kazuistiku, nýbrž o modely a postoje, jejichž osvojení má uvolnit prostor k vlastnímu životu víry a ne jej nahradit. Jde většinou o jisté generační návyky, které chybí mladším členům církve i novým příchozím: Jak slavit neděle a svátky, jak prožívat církevní rok, jak se jako křesťan chovat v práci, jak konat domácí pobožnosti, jak trávit volný čas (televize atd.). Co vytěžit ze vztahu k minulosti (tradice církve), jak uspořádat vztah mezi generacemi (role starších věkem). Patří sem i formování vztahu křesťana ke sboru a k celku církve (úřad, řád, konfese) a vyjádření vztahu evangelia k mravním normám nebo zvykům okolního světa. Raná církev tyto otázky řešila v parenési (závěrečná napomenutí v epištolách a kázáních), která byla nedílnou součástí apoštolského svědectví. Tento prostor pomáhajících řádů a tradic

by měl v církvi doprovázet předávání evangelia v bohoslužbě a v osobním vyznání. Úvahy o tom, jak se chovat v mezních situacích mohou být a často byly bez této "všední" parenése únikem.

(42) Zájem o nový překlad Písma i o literaturu k j ho studiu, který se projevil v naší veřejnosti, je asi výsledkem souhry různých, nestejnorodých faktorů. Na druhé straně s ním kontrastuje pokles zájmu o biblické hodiny a jistá bezradnost nad Písmem, kterou pozorujeme v našich sborech ve všech generacích. Ukazuje se, že Písmo buduje církev především tam, kde zaznívá zřetelné svědectví o tom, co je jeho středem, kde stojí v živé tradici svátostného života církve kázání i katecheze (včetně katechismů, které umožňují orientaci v Písmu z hlediska velikonoční zvěsti). To je předpoklad k obnově "písmácké kultury", k němuž písmácké příručky mohou odkázat, ale nemohou jej nahradit.

Organizace církevní a sborové práce

(43) V posledním desetiletí náhle (ne však neočekávatelně) vzrostl počet tzv. uprázdněných sborů. To samo o sobě nevedlo všude k výraznější mobilizaci staršovstev, ani to nevedlo k výraznému posílení konkrétní mezisborové solidarity. Situace naopak leckde ukázala, jak velice je chod sborového života závislý na kazateli v plnočasovém úvazku. Jak máme tento jev hodnotit? - Současně pozorujeme, že v posledních letech roste ochota ke kazatelské službě v nejrůznějších formách. Rostoucí zájem nestačí dosud kryt potřebu, přesto však se odvažujeme v něm vidět lekci Ducha svatého, průlom do pocitu, že evangelium má být ve sborech toliko konzumováno; zde bylo dáno znamení a příklad, že evangelium také mobilizuje ke službě, k převzetí odpovědnosti za jeho další cestu. Jaké bude působení tohoto příkladu?

(44) Tuto otázku klademe zvláště proto, že se, jak ukazují zkušenosti, mění a diferencuje profil práce ve sborech. Zejména katecheze vyžaduje čím dál víc, aby byly voleny individuálně orientované formy práce. Sbory se ohlížejí po spolupracovnících, kteří by se kvalifikovaně a odpovědně mohli ujmout jednotlivých úkolů, skupin, rodin, jednotlivců. Najdou takové spolupracovníky? Jak se tato potřeba samostatných spolupracovníků promítne například do složení staršovstva?

(45) Mnoho se změnilo též po vnější stránce. Oblasti venkova, dříve početně obydlené, se vylidňují, zatímco přibývá obyvatelstva v městských aglomeracích. Naše kdysi početné a významné venkovské sbory, které daly církvi vynikající syny a dcery, jsou dnes namnoze zbytkem bývalé velikosti, podléhají únavě, ztrácejí jistotu o smyslu své existence. Naproti tomu ještě před jedním, dvěma pokoleními podceňované sbory městské se rozvíjejí, mají misijní ozvučnost, jsou naplněny mladými rodinami s dětmi. Jsme s to reagovat na tyto změny též v organizaci své práce? Nevážeme pracovníky tam, kde nejsou plně využiti (a nemožnost plného uplatnění je frustruje), zatímco jinde by mohli, obklopeni teamem nadšených spolupracovníků, vykonat daleko víc? Neměli by v kvetoucích sborech cítit odpovědnost za sbory chřadnoucí, a to nejen po stránce hospodářské? Neměli by například do administrovaných sborů jezdit spolu s kazateli a vedle nich další spolupracovníci? Není v takových případech naprosto nutné svolávat společné schůze staršovstev, která by si tak uvědomovala společnou odpovědnost? Nebylo by někde naprospěch uvažovat i o změně sborových obvodů?

(46) Prosíme staršostva, aby o těchto otázkách vážně uvažovala, překonávala sborové sobectví a dala stranou druhotné ohledy.

(47) Je velice nesnadné na jedné straně citlivě vnímat nové misijní možnosti a napřít tam svou sílu, na druhé straně neodepsat péči o stárnoucí sbory a členy a vědět o smyslu lásky k nim. Ale tento nesnadný úkol je před nás postaven. Doufáme, že nám Duch svatý dá rozeznat, čeho je kde potřebí.

11A

DOPLNĚK K TISKU 11 A

Světová rada církví pokládá svůj úvod k dokumentu o křtu, večeři Páně a úřadu za jeho nedílnou součást. Doplňujeme tištěný překlad dokumentu ještě tímto rozmnoženým úvodem k němu.

Ú v o d

Světová rada církví je podle své ústavy "obecenství církví, které vyznávají Pána Ježíše Krista jako Boha a Spasitele podle Písma, a proto se snaží naplnit své společné povolání ke slávě Boha Otce, Syna i Ducha svatého". Takto je Světová rada církví jasně definována. Není universální autoritou kontrolující, co by měli křesťané věřit a konat. Avšak po třech desetiletích se stala pozoruhodným obecenstvím s téměř třemi sty členy. Tyto církve představují bohatou rozdílnost kulturního pozadí a tradic, slouží Bohu v tuctech jazyků a žijí v každém druhu politického systému. A přece jsou zavázány všechny k úzké spolupráci při křesťanském svědectví a službě. Současně usilují společně o uskutečnění cíle viditelné církevní jednoty.

Komise pro víru a řád SRC, aby posloužila církvím k dosažení tohoto cíle, přináší theologickou podporu snah, jež církve vyvíjejí směrem k jednotě. Komise byla pověřena členy řady , aby měla stále před očima povinnost pracovat k tomu, aby Boží dar jednoty církve byl viditelněji manifestován. A tím byl stanoven cíl komise "vyhlašovat jednotu církve v Ježíši Kristu a volat církve k cíli viditelné jednoty v jedné víře a jednom eucharistickém obecenství, vyjádřeném v bohoslužbě i obyčejném životě v Kristu, tak aby mohl svět uvěřit". /By-Laws/

Jedním z podstatných předpokladů toho, aby rozdělené církve dosáhly viditelné jednoty, je základní dohoda o křtu, eucharistii a ordinované službě. Přirozeně právě proto zasvětila komise velkou část své pozornosti na překonání doktrinálních dělítek v těchto třech ohledech. Během posledních padesáti let měly její konference ten či onen předmět za ústřední v diskusích.

Ovocem padesátiletého studijního procesu jsou tři prohlášení, jež mají základ již v první konferenci o víře a řádu v Lausanne 1927. Materiály byly prodiskutovány a revidovány Komisí pro víru a řád v Akkře /1974/, Bangalore /1978/ a Limě /1982/. Mezi plenárními zasedáními komise pracovaly na dalších předlohách Pokračující výbor a její pracovní skupina pro křest, eucharistii a službu pod předsednictvím Bratra Maxe Thuriana z Taizé. Ekumenický dokument také odráží v sobě porady a spolupráci mezi členy komise /odsouhlasenou církvemi/ a místními církvemi samými.
V.Světové shromáždění SRC /Nairobi 1975/ autorizovalo rozšíření dřívějšího návrhu pro studie církví /Faith and Order Papers č.73/. Nejvýznamnější na tom je, že přes sto církví z opravdu všech zeměpisných oblastí a tradic vrátilo podrobné dokumenty. Ty byly pečlivě rozebrány na konzultaci v Crêt-Bérard v r.1977 /Faith and Order Paper č.84/.

Mezitím i obzvláště nesnadné problémy byly analyzovány na zvláštních ekumenických konzultacích s tématy: křest nemluvňat a dospělých v Louisville, 1978 /FaO Paper č.97/, EPISKOPÉ /dohled/a episkopát v Ženevě, 1979 /FaO Paper č.102/. Návrh textu byl rovněž upraven pravoslavnými zástupci v Chambésy, 1979. V závěru byla Komise pro víru a řád znovu pověřena Ústředním výborem SRC /Drážďany, 1981/, aby předala svůj dokument v konečné revizi /"Text z Limy", 1982/ církvím se žádostí, aby daly oficiální odpověď k němu, jako životně důležitý krok v ekumenickém procesu jeho přijetí.

KŘEST
VEČEŘE PÁNĚ
ORDINACE

Dokumenty ekumenické konvergence

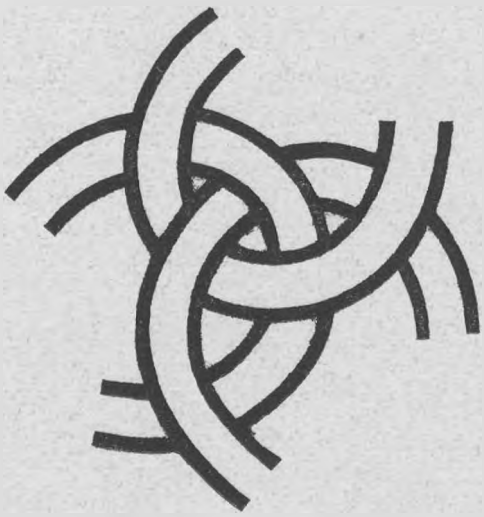

Komise pro víru a řád Světové rady církví

1982

ÚVODEM

Už přes půl století věnuje ekumenické hnutí pečlivou pozornost otázkám, jež souvisejí s teologií a praxí křtu, večeře Páně a úřadu v církvi (ordinace). Důvod je zřejmý: jde o otázky, do nichž se nejnápadněji promítlo rozdělení Kristovy církve, ano častokrát se tyto otázky samy staly zdrojem sporů a roztržky. Již první světová konference pro víru a řád v Lausanne (1927) pocítila jejich závažnost. Odtud se rozvinul v hnutí (později komisi) pro víru a řád dlouhý a složitý studijní proces, který před deseti lety dozrál v první pokus vyjádřit míru shody mezi různými křesťanskými tradicemi v otázkách křtu, večeře Páně a ordinace. Dokument této shody, přijatý na konferenci v Akkře (1974), je českému čtenáři přístupný v Křesťanské revui 1976.

Akkerský konsensus vyvolal ohlas vskutku mimořádný, snad i proto, že v komisi jsou zastoupeny všechny hlavní křesťanské tradice, včetně římskokatolické. Celosvětová diskuse po Akkře byla pečlivě evidována, její výsledky revidovány na konferenci v Bangalore (1978) a posléze zpracovány v dokument nový, přijatý konferencí v Limě (1982). Jeho text nyní vydáváme v českém překladu B. Sedliského. — Sluší poznamenat, že jedna z dílčích konzultací v průběhu studijního procesu se konala v Řevnicích u Prahy a že své příspěvky do diskuse o akkerském dokumentu předložily Husova čs. bohoslovecká fakulta a českobratrská církev evangelická. Práce komise pro víru a řád se z ČSSR účastní J. Smolík a P. Aleš.

Studijnímu procesu vydatně napomohly změny, kterými prochází sám život církví v těchto desetiletích. Naléhavá potřeba ekumenické spolupráce a společné služby lidstvu ohroženému válkou a nespravedlností vede církve na mnoha místech ke snaze překračovat demarkační linie obnovným sestupem do větší hloubky bohoslovecké i bohoslužebné a zde revidovat ohniska sváru, vzniklá v dlouhých staletích. Tento pohyb zdaleka není u konce.

Proto také text, který uveřejňujeme, nevyjadřuje ještě plnou shodu. Na rozdíl od dokumentu z Akkry se nemluví již o konsensu, nýbrž obezřetněji o konvergenci různých tradic. K odstavcům, jež vyjadřují shodu, jsou připojeny odstavce tzv. „komentářů", kde jsou vyloženy trvající rozdíly a naznačeny možnosti jejich překonání. Autoři výslovně upozorňují, že text nesmí být chápán jako univerzální pojednání o všech aspektech problematiky, nýbrž jen o těch, které mají přímý či nepřímý vztah k otázce vzájemného uznání. Dokument nemůže udělat víc, než podnítit církve, aby rozhovorem hleděly dospět k okamžiku, kdy navzájem uznají obě svátosti, jak jsou vysluhovány v církvi sesterské, za platné a výkon úřadu za legitimní. Tento okamžik není ještě okamžikem organického sjednocení. Ale uznání svátostí a úřadů znamená přiznat, že sesterské církvi nechybí nic podstatného, co charakterizuje křesťanskou církev. Přáli bychom si, aby také v prostředí české ekumeny předkládaný text podnítil touhu a posílil snahu společně vyznávat a oslavovat Trojjediného Boha.

Komise pro víru a řád předkládá dokument všem církvím s prosbou, aby se k němu vyjádřily na úrovni co nejreprezentativnější. Vyzývá zároveň, aby při tom byly vzaty v úvahu tyto otázky:

1. Do jaké míry nachází vaše církev v tomto textu vyjádřenu víru církve po staletí předávanou?

2. Jaké důsledky může vaše církev z tohoto textu vyvodit pro své vztahy a rozhovory s jinými církvemi, zvláště pak s těmi, které tento text uznávají za výraz apoštolské víry?

3. Jakou orientační pomoc poskytuje tento text vaší církvi pro její život bohoslužebný, vzdělavatelný, mravní a duchovní?

4. Jaké návrhy má vaše církev pro další práci komise pro víru a řád, a to jak co se týče tohoto textu o křtu, večeři Páně a ordinaci, tak také co se týče dlouhodobého studijního projektu s názvem „Na cestě ke společnému vyjádření apoštolské víry dnes"?

Všechny došlé odpovědi (do 31. 12. 1984) budou uspořádány, publikovány a bude jich užito v další práci komise.

Pavel Filipi

KŘEST

I. USTANOVENÍ KŘTU

1. Kořeny křesťanského křtu jsou ve službě Ježíše Nazaretského, v jeho smrti a v jeho vzkříšení. Křest je vtělení v Krista, ukřižovaného a vzkříšeného Pána; je to vstup do nové smlouvy mezi Bohem a jeho lidem. Křest je Boží dar; je vysluhován ve jméno Boha Otce, i Syna i Ducha svatého. Evangelista Matouš zaznamenal, že vzkříšený Pán, když vysílal své učedníky do světa, přikázal jim křtít (Mt 28, 18—20). Všeobecné vykonávání křtu v apoštolské církvi od nejranějších dob je dosvědčováno v novozákonních epištolách, ve Skutcích apoštolských a ve spisech církevních otců. Církve dneška pokračují v této praxi obřadu odevzdání se Pánu, který vylévá svou milost na svůj lid.

II. SMYSL A VÝZNAM KŘTU

2. Křest je znamením nového života v Ježíši Kristu. Spojuje pokřtěného s Kristem a s jeho lidem. Spisy Nového zákona a bohoslužebné řády církve vykládají smysl křtu různými obrazy, které vyjadřují bohatství Kristovo a bohatství darů jeho spasení. Tyto obrazy jsou někdy spojovány se symbolickým užíváním vody ve Starém zákoně. Křest je účastí na Kristově smrti a vzkříšení (Ř 6, 3—5; Ko 2, 12); smytím hříchu (1 K 6, 11); novým zrozením (J 3, 5); osvícením Kristem (Ef 5, 14); oblečením se v Krista (Ga 3, 27); obnovením v Duchu svatém (Tt 3, 5); záchranou z potopy (1 Pt 3, 20—21); vyjitím ze zajetí (1 K 10, 1—2) a osvobozením v nové lidství, ve kterém jsou překonány oddělující hradby pohlaví, rasy, společenského postavení (Ga 3, 27—28; 1 K 12, 13). Obrazů je mnoho, ale skutečnost je jen jedna.

A. Účast na Kristově smrti a vzkříšení

3. Křest znamená účast na životě, smrti a vzkříšení Ježíše Krista. Ježíš sestoupil do řeky Jordánu, byl pokřtěn v solidaritě s hříšníky, aby naplnil všelikou spravedlnost (Mt 3, 15). Tento křest vedl Ježíše cestou trpícího služebníka, jak se projevila jeho utrpením, smrtí a vzkříšením (Mk 10, 38—40, 45). Křtem jsou křesťané vnořeni do osvobozující smrti Kristovy, v níž jsou pohřbeny jejich hříchy, kde „starý Adam" je ukřižován s Kristem, a kde je zlomena moc hříchu. Tak ti, kteří jsou pokřtěni, již nejsou otroky hříchu, ale jsou svobodní. Plně ztotožněni se smrtí Kristovou jsou s ním pohřbeni a vzkříšeni již zde a nyní k novému životu v moci vzkříšení Ježíše Krista, v důvěře, že posléze budou sjednoceni s ním ve vzkříšení, jako bylo jeho (Ř 6, 3—11; Ko 2, 13; 3, 1; Ef 2, 5—6).

B. Obrácení, odpuštění a očištění

4. Křest, který z křesťanů činí podílníky na tajemství Kristovy smrti a vzkříšení, zahrnuje v sobě vyznání hříchů a obrácení srdce. Již křest, který udílel Jan, byl křtem pokání na odpuštění hříchů (Mk 1, 4). Nový zákon podtrhuje etické důsledky křtu tím, že jej popisuje jako omývání, které očišťuje tělo čistou vodou, jako vyčištění srdce ode všeho hříchu a jako akt ospravedlnění (Žd 10, 22; 1 Pt 3, 21; Sk 22, 16; 1 K 6, 11). Těm, kdo jsou pokřtěni, je odpuštěno, jsou očištěni a posvěceni Kristem, a dostává se jim nové etické orientace pod vedením Ducha svatého; ale i toto je jen část zkušenosti křtu.

C. Dar Ducha svatého

5. Duch svatý pracuje v životě lidí před přijetím křtu, při něm i po něm. Týž Duch zjevil Ježíše jako Syna (Mk 1, 10—11) a zmocnil i sjednotil učedníky o letnicích (Sk 2). Bůh vylévá na všechny pokřtěné osoby pomazání a zaslíbení svatého Ducha, poznamenává je pečetí a vštěpuje do jejich srdcí první závdavek dědictví, které jim patří jako synům a dcerám Božím. Duch svatý posiluje život víry v jejich srdcích až do konečného vykoupení, jež jim bude plně dáno k chvále Boží slávy (2 K 1, 21—22; Ef 1, 13—14).

D. Včlenění do těla Kristova

6. Křest, je-li vysluhován v poslušnosti našeho Pána, je znamením a pečetí našeho společného učednictví. Ve křtu jsou křesťané uváděni do jednoty s Kristem, se sebou navzájem a s církví všech dob a míst. Náš společný křest, který nás s Kristem sjednocuje u víře, se tak stává základním svazkem jednoty. Jsme jedním lidem a jsme povoláni vyznávat a sloužit jednomu Pánu, a to na každém místě po celém světě. Spojení s Kristem, na kterém máme křtem podíl, má důležité následky pro jednotu křesťanů. „Jeden křest, jeden Bůh a Otec všech . . ." (Ef 4, 4—6). Když se jednota křtu stane skutečností v jediné, svaté, obecné a apoštolské církvi, pak může dojít k ryzímu křesťanskému svědectví o uzdravující a smiřující lásce Boží. Proto je náš jeden křest výzvou církvím, aby překonaly své rozdělení a zjevně dokázaly vzájemné společenství.

KOMENTÁŘ (6)

Neschopnost církví uznat navzájem svou rozdílnou křestní praxi jako podíl na jediném křtu, a jejich skutečné rozdělení navzdory vzájemnému uznání křtu, dramaticky zviditelňuje fakt, že svědectví církve je vnitřně nalomeno. Rovněž okolnost, že církve někdy či někde dovolují, aby rozdíly pohlaví, rasy a sociálního postavení rozdělily tělo Kristovo, jenom dále zpochybňuje opravdovost křestní jednoty křesťanského lidu (Ga 3, 27—28) a vážně kompromituje jeho svědectví. Potřeba obnovit křestní jednotu je proto jádrem ekumenické úlohy, neboť má ústřední význam pro uskutečňování opravdového partnerství křesťanských obcí.

E. Znamení království Božího

7. Křtem začíná realita nového života, zasazeného doprostřed současného světa. Křest poskytuje účast na společenství Ducha svatého. Je znamením království Božího a života budoucího věku. Dary víry, lásky a naděje se stává křest mocí, která obepíná celou plnost života, prostírá se nade všemi národy, a předjímá den, v němž každý jazyk bude vyznávat Ježíše Krista jako Pána ke slávě Boha Otce.

III. KŘEST A VÍRA

8. Křest je jak Božím darem, tak naší lidskou odpovědí na tento dar. Hledí k růstu v míru postavy plnosti Kristovy (Ef 4, 13). Všechny církve uznávají, že k přijetí spásy, ztělesněnému a vyjádřenému křtem, je nutná víra. Osobní závazek je nutný k odpovědnému členství v těle Kristově.

9. Křest se netýká jen okamžitého zážitku, ale celoživotního růstu v Krista. Ti, kteří jsou pokřtěni, jsou povoláni k tomu, aby na sobě se stále přibývající jasností zrcadlili slávu Páně tím, že jsou silou Ducha svatého proměňováni v jeho podobu (2 K 3, 18). Život křesťana je nutně životem ustavičného boje, ale také ustavičného okoušení milosti. V této nové situaci pokřtěný žije pro Krista, pro jeho církev a pro svět, který miluje, zatímco v naději čeká na zjevení Božího nového stvoření a na dobu, kdy Bůh bude všechno ve všem (Ř 8, 18, 24; 1 K 15, 22—28, 49—57).

10. Pokřtění věřící rostou v křesťanském životě víry a tím ukazují, že lidstvo může být znovuzrozeno a osvobozeno. Mají společnou odpovědnost, zde a teď, za to, že společně ponesou svědectví evangelia Ježíše Krista, osvoboditele všech

lidí. Souvislost, v níž se toto společné svědectví děje, tvoří církev i svět. A v tomto společenství svědectví a služby nacházejí křesťané plný význam jednoho křtu, tohoto Božího daru všemu Božímu lidu. Stejně tak uznávají, že křest, jako křest ve smrt Kristovu, má etické důsledky, jež vyžadují nejen osobní posvěcení, ale také dávají křesťanům popud, aby usilovali o uskutečnění Boží vůle ve všech sférách života (Ř 6, 9nn; Ga 3, 27—28; 1 Pt 2, 21—4, 6).

IV. PRAXE KŘTU

A. Křest věřících a křest nemluvňat

11. I když nemůžeme vyloučit, že v apoštolské době byl také prováděn křest nemluvňat, nejzřetelnější oporu v novozákonním písemnictví má křest na podkladě osobního vyznání víry. Během dějin se způsob křtu vyvíjel v různé formy. Některé církve křtí nemluvňata přinášená rodiči nebo poručníky, kteří jsou připraveni vychovávat je v církvi a s církví v křesťanské víře. Jiné církve křtí výlučně jen dospělé věřící, kteří jsou schopni vydat osobní svědectví víry. Některé z těchto církví vybízejí, aby nemluvňata a děti byly prezentovány a žehnány při bohoslužbách, které obvykle obsahují i poděkování za dar dítěte a závazek matky i otce ke křesťanskému rodičovství.

Všechny církve křtí věřící jiných náboženství nebo nevěrce, když přijmou křesťanskou víru a zúčastní se katechetické přípravy.

12. Jak křest věřících, tak křest nemluvňat se vysluhuje v církvi jako obecenství víry. Je-li křtěn někdo, kdo může odpovídat sám za sebe, pak nedílnou součástí křestní služby bude osobní vyznání víry. Je-li křtěno nemluvně, pak osobní odpověď bude dána v pozdější době jeho života. V obou případech křtěná osoba bude muset růst v chápání víry. Od těch, kdo byli pokřtěni na podkladě vlastního vyznání bude vždy vyžadováno, aby ustavičně rostli v osobní odpovědi víry. V případě křtu nemluvňat je osobní vyznání očekáváno později a křesťanská výchova je zaměřena na to, aby takové vyznání vyvolala. Křest má vždy své kořeny v Kristově věrnosti až do smrti a ji také vyhlašuje. Je zasazen do života a víry církve; skrze svědectví celé církve ukazuje k věrnosti Boží jako k základu všeho života víry. Při každém křtu celý sbor znovu potvrzuje svou víru v Boha a bere závazek připravit prostředí pro svědectví a službu. Křest by proto měl být vždy slaven a rozvíjen v zasazení do křesťanského sboru.

KOMENTÁŘ (12)

Užíváme-li termíny „křest nemluvňat" a „křest věřících", musíme mít na mysli, že skutečný rozdíl je mezi těmi, kdo křtí lidi jakéhokoliv věku, a mezi těmi, kdo křtí jen ty, kdo mohou vyznat víru sami za sebe. Rozdíl mezi křtem nemluvňat a křtem dospělých ztratí svou ostrost když rozpoznáme, že obě formy křtu jsou ztělesněním Boží vlastní iniciativy a vyjadřují odpověď víry, učiněnou ve sboru věřících.

Křest nemluvňat zdůrazňuje společnou víru a víru, kterou děti budou sídlet se svými rodiči. Nemluvně se zrodilo do porušeného světa a na této porušenosti se podílí. Křtem se nad nemluvnětem vyhlašuje zaslíbení i nárok evangelia. K tomu, aby křest nesl plnost ovoce, je podstatná osobní víra a věrná účast na životě církve.

Praxe křtu věřících podtrhuje výslovné vyznání křtěné osoby, jež touží po křtu a tak odpovídá na Boží milost; činí tak v obecenství víry a skrze ně.

Obě formy křtu tedy vyžadují podobný odpovědný přístup ke křesťanské výchově. Objevíme-li znovu, že křesťanská výchova je svou povahou pokračující průběžný proces, mohlo by to usnadnit vzájemné uznání různých forem křestní iniciace.

Některým církvím se zdařilo spojit tradice křtu nemluvňat a křtu věřících tak, že obě možnosti pokládají za rovnocenné: jak možnost vstupu do církve na základě křtu nemluvněte, po němž později následuje vyznání víry, tak možnost křtu věřícího, jemuž v dětství předcházela prezentace a požehnání nemluvněte. Tento příklad vyzývá ostatní církve k tomu, aby uvážily, zda by nemohly přiznat stejnou hodnotu oběma alternativám v jednáních o vzájemných vztazích a o jednotě církve.

13. Křest je neopakovatelný akt. Měli bychom se vyhnout jakýmkoliv praktikám, které by bylo možno vykládat jako opakování křtu.

KOMENTÁR (13)

Církve, které trvaly na jedné zvláštní formě křtu nebo které měly vážné pochybnosti o autenticitě svátostí a služebností jiných církví, požadovaly někdy, aby lidé přicházející z jiných církevních tradic byli pokřtěni dříve, než budou přijati k plné účasti na večeři Páně. V té míře, jak církve docházejí plnějšího vzájemného pochopení a přijímání jedné druhou, a vstupují do užších vztahů při svědectví a službě, budou chtít upouštět od praktik, které by mohly zpochybňovat svátostnou neporušenost jiné církve a které by mohly snižovat neopakovatelnost svátosti křtu.

B. Křest — biřmování — konfirmace

14. V Božím spasitelném díle je neodlučitelně spojeno velikonoční tajemství Kristovy smrti a vzkříšení s letničním darem Ducha svatého. Podobně účast na Kristově smrti a vzkříšení je neodlučitelně spojena s přijetím Ducha. Křest ve svém plném významu představuje a působí obojí.

Křesťané se liší v chápání otázky, kde najít znamení daru Ducha. S obdarováním Duchem jsou spojovány různé symbolické akce. Pro některé je to sám obřad vody. Pro jiné je to pomazání posvěceným olejem (chrismatem) nebo vzkládání rukou, což některé církve nazývají konfirmací. A ještě pro jiné jsou to všechny tři obřady, neboť vidí, že Duch působí v nich všech. Všechny církve však jsou zajedno, že křesťanský křest je křtem vody a Ducha svatého.

KOMENTÁŘ (14)

(a) V některých tradicích se vysvětluje, že tak jako křest nás přizpůsobuje ukřižovanému, pohřbenému a vzkříšenému Kristu, tak při biřmování dostáváme letniční dar Ducha od pomazaného Syna.

(b) Jestliže křest, jako včlenění do těla Kristova, samou svou podstatou odkazuje k eucharistické účasti na těle a krvi Kristově, vzniká otázka, jak je možno vkládat ještě mezi křest a připuštění k večeři Páně další zvláštní obřad. Ty církve, které křtí děti, avšak odmítají, aby se účastnily eucharistie před zmíněným obřadem, by měly uvážit, zda plně postihly a přijaly důsledky křtu.

(c) Křest musí být ustavičně znovu potvrzován. Nejobvyklejší formou takového potvrzení je slavení večeře Páně. Obnova křestních slibů se může konat i při jiných příležitostech, např. při každoročním slavení paschálního mystéria či při křtu jiných osob.

C. Kroky ke vzájemnému uznání křtu

15. V rostoucí míře dochází mezi církvemi ke vzájemnému uznání křtu; ač byl vykonán v jiné církvi, je to jediný křest, pokud při něm byl vyznán Ježíš Kristus jako Pán buď samým křtěncem nebo — v případě křtu nemluvňat — církví (rodiči, poručníky, kmotry nebo shromážděným sborem) s tím, že toto vyznání bude později potvrzeno osobní vírou a závazkem. Vzájemnému uznání křtu je přiznáván význam důležitého znamení a prostředku k vyjádření křestní jednoty dané v Kristu. Kdekoliv je to možné, měly by církve vyjádřit vzájemné uznání křtu výslovně.

16. Aby dokázali překonat své rozdíly, měli by ti, kdo křtí dospělé věřící, a ti, kdo křtí i nemluvňata, znovu uvážit některé aspekty své praxe. Ti první nechť hledají způsob, jak ještě zřetelněji vyjádřit skutečnost, že i děti jsou pod ochranou Boží milosti. Ti druzí nechť jsou na pozoru před praxí křtu udělovaného bez rozdílu všem a nechť mnohem vážněji vezmou svou odpovědnost za výchovu pokřtěných dětí ke zralému závazku vůči Kristu.

V. VYSLUHOVÁNÍ KŘTU

17. Křest je vysluhován vodou ve jméno Otce, Syna i Ducha svatého.
18. Při slavení křtu by měla být brána vážně i symbolika vody a její význam by neměl být umenšován. V aktu ponoření může být viditelně vyjádřena skutečnost, že ve křtu bere křesťan účast na smrti, pohřbu a vzkříšení Kristově.

KOMENTÁŘ (18)

V některých teologických tradicích používání vody naznačuje vedle kladné souvislosti s životem a požehnáním též souvislost starého a nového stvoření, a tak zjevuje význam křtu nejen pro lidské bytosti, nýbrž i pro celý kosmos. Současně představuje užívání vody očistu stvoření, umírání tomu, co je záporné a ničivé v tomto světě: ti, kteří jsou pokřtěni v tělo Kristovo, jsou účastníky obnoveného bytí.

19. Dar Ducha ve křtu může být naznačen ještě dalšími způsoby; kupř. vzkládáním rukou, nebo pomazáním nebo biřmováním; tak tomu bývalo v prvních křesťanských staletích. Samo znamení kříže připomíná zaslíbený dar Ducha svatého, který je závdavkem a slibem toho, co teprve má přijít, až Bůh dá plné vykoupení těm, které učinil svým vlastnictvím (Ef 1, 13—14). Od obnovy takových živých znamení může být očekáváno obohacení liturgie.

20. V každém obsažném řádu křtu by měly mít své místo alespoň tyto prvky: čtení textů z Písma, které se týkají křtu; vzývání Ducha svatého; odřeknutí se zlého; vyznání víry v Krista a svatou Trojici; použití vody; vyhlášení, že pokřtěné osoby nabývají nové identity synů a dcer Božích, a že jsou jako údové církve povoláni k tomu, aby svědčili o evangeliu. Některé církve se domnívají, že křesťanská iniciace není úplná, není-li zpečetěna darem Ducha svatého pokřtěnému, a bez účasti na svátosti večeře Páně.

21. Je vhodné v souvislosti s vysluhováním křtu vysvětlit i význam křtu na základě Písem (tzn. účast na Kristově smrti a vzkříšení, obrácení, omilostnění a očištění, dar Ducha svatého, zapojení do Kristova těla a znamení Božího království).

KOMENTÁŘ (21)

Současné rozhovory ukazují, že se měla věnovat větší pozornost nedorozuměním, která vznikla v souvislosti se sociálním a kulturním prostředím, ve kterém je křest konán.

(a) Udílení jména při křestní liturgii vedlo v některých částech světa k setření hranice mezi křtem a zvyklostmi, jež souvisí s udílením jména. Tyto zmatky jsou obzvláště škodlivé v kulturách převahou nekřesťanských, jestliže pokřtěný musí přijmout křesťanské jméno, jež nemá kořeny v místní kulturní tradici. Církve by měly být opatrné při zavádění křestního řádu, aby udržely důraz na pravý křesťanský význam křtu, a aby se ubránily odcizování pokřtěného od jeho místní tradice tím, že mu vnutí cizí jméno. Jméno, které zdědil ze své původní tradice, udržuje kořeny pokřtěného v této tradici, a současně dává najevo univerzálnost křtu, začlenění do jedné, svaté, katolické a apoštolské církve, která se pne nade všemi národy země.

(b) V mnoha velkých evropských a severoamerických většinových církvích je často křest vysluhován bez úvahy všem bez rozdílu. To přispívá k tomu, že církve praktikující křest věřících, váhají uznat platnost křtu nemluvňat; tato skutečnost by měla vést ke kritičtějšímu zamyšlení nad smyslem křtu v těchto většinových církvích samých.

(c) Některé africké církve konají křest Ducha svatého bez vody, jen vzkládáním rukou i když uznávají křest ostatních církví. Je třeba prozkoumat tuto praxi a její vztah ke křtu vodou.

22. Normálně křest vysluhuje ordinovaný služebník, i když za určitých okolností se to dovoluje i jiným osobám.

23. Protože je křest niterně spojen s korporativním životem a bohoslužbou církve, měl by být normálně vysluhován během veřejných bohoslužeb, aby se připomenul členům shromáždění jejich vlastní křest, a aby mohli přivítat do svého společenství ty, kdo byli právě pokřtěni, a jimž jsou zavázáni výchovou v křesťanské víře. Proto se hodí, aby svátost křtu byla vysluhována při velkých svátečních příležitostech jako jsou vellikonoce, svatodušní svátky a Zjevení Páně, jak to bylo zvykem v prvotní církvi.

VEČEŘE PÁNĚ

I. USTANOVENÍ VEČERE PÁNĚ

1. Církev přijímá večeři Páně jako dar od Pána. Pavel píše: „Já zajisté přijal jsem od Pána, což i vydal jsem vám, že Pán Ježíš v tu noc, v kterouž zrazen jest, vzal chléb, a díky činiv, lámal a řekl: Vezměte, jezte, to jest tělo mé, kteréž se za vás láme. To čiňte na mou památku. Takž i kalich, když povečeřel, řka: Tento kalich jest ta nová smlouva v mé krvi. To čiňte, kolikrátkoli píti budete, na mou památku" (1 K 11, 23—25; srv. Mt 26, 26—29; M 14, 22—25; L 22, 14—20).

Stolování, jehož se podle novozákonních zpráv účastnil Ježíš za své pozemské služby, vyhlašovala a aktualizovala blízkost království Božího; jeho znamením bylo také nasycení zástupů. Jeho poslední večeře spojovala obecenství království Božího s bezprostředně hrozícím utrpením Ježíšovým. Po svém vzkříšení prokázal Pán svou přítomnost učedníkům v lámání chleba. A tak eucharistie pokračuje v hodech Ježíšových jak za jeho pozemského života, tak i po vzkříšení, vždycky jako znamení království Božího. Křesťané vidí předobraz večeře Páně v paschální slavnosti vzpomínky na vysvobození Izraele ze země služby a v hodu smlouvy na hoře Sinai (Ex 24). Večeře Páně je nový paschální hod církve, hod Nové smlouvy, který Kristus dal svým učedníkům jako vzpomínku (ANAMNÉSIS) své smrti a vzkříšení, jako předjímku večeře Beránkovy (Zj 19, 9). Kristus přikázal svým učedníkům, aby si ho takto připomínali a s ním se setkávali ve svátostném hodu, jako ti, v nichž pokračuje lid Boží, až do jeho návratu. Poslední večeře, kterou slavil Kristus, byla liturgickým hodem, obsahujícím symbolická slova a činy. V důsledku toho je eucharistie svátostným hodem, ve kterém nám viditelná znamení zprostředkovávají Boží lásku v Ježíši Kristu, tu lásku, kterou Ježíš miloval své „až do konce" (J 13, 1). Dostalo se jí mnoha pojmenování: kupř. večeře Páně, lámání chleba, svaté přijímání, Boží liturgie, mše. A její slavení je stále ústředním aktem bohoslužby církve.

II. SMYSL A VÝZNAM EUCHARISTIE

2. Večeře Páně je v podstatě svátostí daru, který nám Bůh dává v Kristu mocí Ducha svatého. Každý křesťan přijímá tento dar spasení obecenstvím na těle a krvi Kristově. V eucharistickém hodu, v jedení chleba a pití vína nám Kristus dává obecenství sám se sebou. Bůh sám jedná, oživuje tělo Kristovo a obnovuje všechny jeho údy. V souhlasu se zaslíbením Kristovým dostává při večeři Páně každý pokřtěný úd jeho těla ujištění o odpuštění hříchů (Mt 26, 28) a zaslíbení věčného života (J 6, 51—58). Přestože ve své podstatě je večeře Páně celistvým aktem, budeme zde o ní uvažovat z těchto hledisek: díkůčinění Otci, rozpomínka na Krista, vzývání Ducha svatého, obecenství věřících, hod Království.

A. Eucharistie jako díkůčinění Otci

3. Eucharistie, která obsahuje vždy jak slovo tak svátost, je vyhlášením a oslavou Božího díla. Je to velké díkůčinění za vše, co Bůh učinil stvořením, vykoupením a posvěcením, za vše, co činí dnes v církvi a ve světě navzdory hříšnosti celého lidského pokolení, za všechno, co ještě učiní až dovede své království k plnosti. Tak je eucharistie dobrořečením (BERAKAH), jímž církev vyjadřuje svou vděčnost za všechna Boží dobrodiní.

4. Eucharistie je velkou obětí chval, při níž církev promlouvá jménem celého stvoření. Neboť svět, který Bůh smířil, je přítomen při každé večeři Páně: ve chlebu a víně, v osobách věřících, a v modlitbách, které pronášejí za sebe samé i za ostatní lidi. Kristus sjednocuje věřící sám se sebou a zahrnuje jejich modlitby do svých vlastních přímluv, takže věřící jsou proměňováni a jejich modlitby přijaty. Tato oběť chval je možná jen skrze Krista, v něm a s ním. Chléb a víno, plody země a lidské práce, jsou Otci přinášeny ve víře a s díkůčiněním. Večeře Páně je v tomto smyslu znamením toho, čím se má svět stát: obětí a hymnem chval Stvořiteli, všeobecným obecenstvím v těle Kristově, královstvím spravedlnosti, lásky a pokoje v Duchu svatém.

B. Eucharistie jako rozpomínka na Krista (ANAMNÉSIS)

5. Eucharistie je zpřítomňující rozpomínkou na ukřižovaného a vzkříšeného Krista; je živoucím a účinným znamením jeho oběti jednou provždy přinesené a stále působící ve prospěch celého lidstva. Biblická představa rozpomínky, aplikována na eucharistii, slavenou Božím lidem, odkazuje na toto současné působení Božího díla.

6. V této rozpomínce je přítomen sám Kristus se vším, co pro nás a pro celé stvoření vykonal (ve svém vtělení, ponížení, službě, učení, utrpení, oběti, vzkříšení, nanebevstoupení a seslání Ducha) a udílí nám obecenství sám se sebou. Eucharistie je také předzvěstí jeho druhého příchodu (parúsie) a jeho konečného království.

7. Rozpomínka, při níž v radostné oslavě své církve jedná Kristus, je tak současně zpřítomněním (reprezentací) a předjímkou (anticipací). Nejde jen o to, že si přivádíme na mysl věci minulé a jejich význam. Jde o to, že církev účinně vyhlašuje mocné Boží činy a jeho zaslíbení.

8. Reprezentace a anticipace je vyjádřena v díkůčinění a přímluvách. Církev, když si vděčně připomíná mocné činy Božího vykoupení, úpěnlivě prosí Boha, aby užitek těchto činů byl přičten všem lidem. Při díkůčinění a přímluvách se církev sjednocuje se Synem, svým nejvyšším knězem a přímluvcem (Ř 8, 34; Žd 7, 25). Eucharistie je svátostí jedinečné oběti Kristovy, který provždy žije, aby se za nás přimlouval. Je vzpomínkou na všecko, co Bůh učinil pro spásu tohoto světa. Bůh neopakuje to, co bylo podle jeho úmyslu uskutečněno ve vtělení, životě, smrti, vzkříšení a nanebevstoupení Kristově. To jsou události jedinečné a nemohou být opakovány ani prodlužovány. Nicméně při slavení večeře Páně přináší své přímluvy církev v obecenství s Kristem, svým nejvyšším knězem.

KOMENTÁŘ (8)

Ve světle tohoto významu eucharistie jako přímluvy je snad možno rozumět tomu, že v katolickém bohosloví se o eucharistii mluví jako o oběti smíření. Je to míněno tak, že smírčí oběť byla jen jediná — oběť na kříži; ta je však v eucharistii zpřítomňována a přinášena před Otce v přímluvě Kristově a v přímluvách církve za celé lidstvo.

Ve smyslu biblického pojetí rozpomínky by snad mohly všechny církve revidovat staré spory, týkající se ‚oběti' a prohloubit své pochopení důvodů, jež v jiných křesťanských tradicích vedly k přijetí, anebo zase k odmítání tohoto pojmu.

9. Základnou a pramenem vší křesťanské modlitby je „vzpomínka" Kristova — to, že on na nás pamatuje. Naše modlitby spočívají na ustavičné přímluvě vzkříšeného Pána a jsou s ní spojeny. Při večeři Páně nás Kristus zplnomocňuje, abychom s ním žili, trpěli a modlili se skrze něho, jako ospravedlnění hříšníci, kteří radostně a svobodně plní jeho vůli.

10. V Kristu obětujeme sebe v živou a svatou oběť svých každodenních životů (Ř 12, 1; 1 Pt 2, 5): tato duchovní bohoslužba, přijatelná Bohu, dostává posilu

v eucharistii, ve které jsme v lásce posvěcováni a usmiřováni, abychom byli služebníky smíření v tomto světě.

11. Sjednoceni se svým Pánem a v obecenství se všemi svatými a mučedníky jsme obnovováni ve smlouvě, zpečetěné Kristovou krví.

12. Protože ANAMNÉSIS Kristova je ústředním obsahem kázaného Slova i eucharistického hodu, posiluje se kázání a svátost navzájem. Slavení večeře Páně plným právem obsahuje zvěstování Slova.

13. Ve středu slavení večeře Páně stojí slova a skutky Kristovy při jejím ustanovení; eucharistický hod je svátostí těla a krve Kristovy, svátostí jeho skutečné přítomnosti. Své zaslíbení, že bude s těmi, kdo jsou jeho, až do skonání světa, naplňuje Kristus nejrůznějšími způsoby. Ale způsob přítomnosti Kristovy v eucharistii je jedinečný. Ježíš řekl nad chlebem a vínem večeře Páně: „Toto je moje tělo . . . toto je má krev". To, co Kristus prohlásil, je pravdivé; a tato pravda se naplňuje pokaždé, když se vysluhuje večeře Páně. Církev vyznává Kristovu skutečnou, živoucí a aktivní přítomnost v eucharistii. I když Kristova skutečná přítomnost ve večeři Páně nezávisí na víře jednotlivce, všichni jsou zajedno v tom, že víry je třeba k tomu, abychom rozeznali tělo a krev Páně.

KOMENTÁŘ (13)

Mnoho církví věří, že slovy Ježíšovými a mocí Ducha svatého se skutečným, třebaže tajemným způsobem chléb a víno stávají tělem a krví vzkříšeného Krista, tj. živého Krista, přítomného v celé jeho plnosti. Nejhlubší realitou za znameními chleba a vína je plné bytí Kristovo, který přichází, aby nás nasytil a proměnil celé naše bytí. Jiné církve, i když věří také ve skutečnou přítomnost Kristovu ve večeři Páně, nespojují tuto přítomnost tak definitivně se znameními chleba a vína. Je na církvích, aby rozhodly, zda by tato rozdílnost nemohla být urovnána v rámci konvergence, kterou vyjadřuje tento text.

C. Eucharistie jako vzývání Ducha

14. Duch svatý působí, že ukřižovaný a vzkříšený Pán je nám v eucharistickém hodu skutečně přítomen, a tím naplňuje zaslíbení dané ve slovech ustanovení. Středem eucharistie je jednoznačně přítomnost Kristova; proto zaslíbení, obsažené ve slovech ustanovení, je pro slavení svátosti podstatné. Avšak prvotním původcem a také konečným naplněním tohoto svátostného dění je Otec. Vtělený Boží Syn, jímž a v němž se toho dosahuje, je jejím živoucím středem. Duch svatý je nezměrnou silou lásky, která toto dění umožňuje a dává mu trvalou účinnost. Svazek mezi eucharistickou slavností a tajemstvím trojjediného Boha odhaluje úlohu Ducha svatého: je to ten, jenž působí, že historická Ježíšova slova se stávají přítomnými a živými. Ježíš ve slovech ustanovení dal církvi zaslíbení, že bude vyslyšena; proto se církev modlí za dar Ducha svatého, aby se eucharistické dění stalo realitou: realitou přítomnosti ukřižovaného a vzkříšeného Krista, dávajícího svůj život za celé lidstvo.

KOMENTÁŘ (14)

Tím nechceme eucharistickou přítomnost Kristovu spiritualizovat, nýbrž potvrdit nerozlučitelnou jednotu mezi Synem a Duchem. Tato jednota objasňuje, že eucharistie není magickým či mechanickým aktem, nýbrž modlitbou adresovanou Otci, modlitbou, jež zdůrazňuje naprostou závislost církve na něm. V liturgii je vnitřní vztah mezi slovy ustanovení, Kristovým zaslíbením a vzýváním Ducha svatého (epiklési). Epiklése má v různých liturgických tradicích různé umístění a různý vztah ke slovům ustanovení. V nejstarších liturgiích se to chápalo tak, že skutečnost, Kristem zaslíbenou, působí celý „modlitební akt". Duch byl vzýván, aby sestoupil jednak na shromážděný sbor, jednak na chléb a víno. Jestliže se vrátíme k takovému chápání, pak bychom se mohli dostat přes nesnáze, které se týkají zvláštního okamžiku konsekrace.

15. Mocí živoucího Slova Kristova a mocí Ducha svatého se stává chléb a víno svátostným znamením Kristova těla a krve. Těmi zůstávají pro účel svátostného obecenství.

KOMENTÁŘ (15)

V historii církve bylo mnoho různých pokusů pochopit tajemství skutečné a jedinečné přítomnosti Krista v eucharistii. Někteří se spokojili tím, že uznali tuto přítomnost, aniž se snažili ji nějak vysvětlit. Jiní považovali za nutné zdůraznit proměnu, kterou vykonal Duch svatý a Kristova slova, jejímž důsledkem je, že tu není jen obyčejný chléb a víno, nýbrž tělo Kristovo a krev Kristova. Opět jiní vypracovali výklad reálné přítomnosti Kristovy ve večeři Páně, výklad, který — ač si nečiní nárok na vyčerpávající vysvětlení významu tohoto mystéria — se snaží je chránit před zavádějícími interpretacemi.

16. Celá večeře Páně má ‚epiklétický' charakter, protože závisí na díle Ducha svatého. Ve slovech liturgie tento aspekt nachází různá vyjádření.

17. Církev jako společenství nové smlouvy důvěřivě vzývá Ducha svatého, aby jím byla posvěcena a obnovena, uvedena do plné spravedlnosti, pravdy a jednoty, a nadána silou uskutečnit své poslání ve světě.

18. Duch svatý ve večeři Páně dává závdavek království Božího: církev dostává život nového stvoření a ujištění o návratu Páně.

D. Eucharistie jako obecenství věřících

19. Eucharistické obecenství s Kristem, který sytí život církve, je současně obecenstvím uvnitř těla Kristova, jímž je církev. Skutečnost, že se dělíme o jeden chléb a o jeden kalich na jednom místě, demonstruje a působí jednotu s Kristem, ale i s těmi, kdo se takto dělili ve všech dobách a na všech místech. Právě v eucharistii je plně manifestováno obecenství Božího lidu. Slavení večeře Páně má vždy co činit s celou církví a celá církev je vždy zahrnuta v každém místním vysluhování eucharistie. V té míře, v jaké si místní církev činí nárok na to, že je projevem církve celé, bude dbát toho, aby si svůj vlastní život uspořádala tak, aby v něm brala vážně i zájmy a starosti druhých církví.

KOMENTÁŘ (19)

Od nejstarších dob byl křest chápán jako svátost, jíž byli věřící začleňováni do těla Kristova a byl na ně sesílán Duch svatý. Potud, pokud bude právo pokřtěných věřících a jejich služebníků účastnit se vysluhování Páně, anebo je vést, zpochybňováno těmi, kdo se účastní nebo vedou jiné eucharistické shromáždění, bude katolicita večeře Páně málo zřetelná. V mnoha církvích dnes probíhají rozhovory o tom, zda pokřtěné děti smějí být připouštěny jako komunikanti k večeři Páně.

20. Večeře Páně obepíná všechny stránky života. Je to reprezentativní akt díkůčinění a obětování v zastoupení celého světa. Slavení večeře Páně vyžaduje smíření a vzájemné sdílení mezi všemi těmi, kteří se považují za bratry a sestry jedné rodiny Boží a je ustavičnou výzvou, abychom hledali správné vztahy i v sociálním, ekonomickém a politickém životě (Mt 5, 23n; 1 K 10, 16n; 1 K 11, 20—22; Ga 3, 28). Když se dělíme o tělo a krev Kristovu s druhými, prudce napadáme všechny druhy nespravedlnosti, rasismu, separace a nedostatku svobody. Obnovující milost Boží proniká a obnovuje lidskou osobnost a důstojnost právě večeří Páně. Eucharistie vtahuje věřícího do ústředního dění světových dějin. Jako účastníci eucharistie prokazujeme svou nedůslednost, jestliže se aktivně nepodílíme na pokračující nápravě situace světa a lidských podmínek. Eucharistie nám ukazuje, že naše jednání je neslučitelné se skutečností smírčí přítomnosti Boží v lidských dějinách: setrvání v nespravedlivých vztazích jakéhokoliv druhu v naší společnosti, mnohonásobné rozdělení v důsledku lidské pýchy, hmotných zájmů a politické moci, a nadevše tvrdošíjnost neospravedlnitelných konfesionálních rozporů uvnitř těla Kristova: to vše nás staví pod ustavičný soud.

21. Solidarita v eucharistickém obecenství těla Kristova a odpovědné péče jednoho o druhého a o svět nacházejí pak své zvláštní liturgické výrazy: ve vzájemném odpuštění hříchů; v pozdravu pokoje; v přímluvách za všechny; ve společném jedení chleba a pití vína; v přinášení živlů nemocným a uvězněným nebo ve slavení večeře Páně spolu s nimi. Všechny tyto projevy lásky při večeři Páně mají přímý vztah ke Kristovu vlastnímu svědectví; on byl služebníkem, na jehož služebnictví berou účast křesťané. Tak jako Bůh v Kristu vstoupil do lidské situace, tak i eucharistická liturgie je blízko ke konkrétní a obzvláštní situaci lidí. V prvotní církvi byla zvláštním výrazem tohoto rysu služba diakonů a diakonek. Tato služba má své místo mezi stolem Páně a potřebnými lidmi; tím je správně dosvědčena vykupující přítomnost Kristova ve světě.

E. Eucharistie jako hod království

22. Eucharistie nám otvírá pohled k Boží vládě, jež byla zaslíbena jako konečné obnovení stvoření, a je jejím závdavkem. Všude tam, kde je zjevována Boží milost a lidé pracují pro spravedlnost, lásku a pokoj, jsou v tomto světě přítomna znamení onoho obnovení. Večeře Páně je slavností, v níž církev vzdává Bohu díky za taková znamení a radostně slaví a předjímá příchod království v Kristu (1 K 11, 26; Mt 26, 29).

23. Svět, jemuž je zaslíbeno obnovení, je v celém vysluhování eucharistie přítomen. Svět je přítomen v díkůčinění Otci, když církev mluví v zastoupení všeho stvoření; v památce Kristově, když církev, spojená se svým nejvyšším knězem a přímluvcem, se modlí za svět; v modlitbách za dar Ducha, když církev prosí o posvěcení a nové stvoření.

24. Údové Kristova těla, smířeni ve večeři Páně, jsou povoláni k tomu, aby byli služebníky smíření mezi lidmi a svědky radosti vzkříšení. Tak jako Ježíš za své pozemské tužby chodil za publikány a hříšníky a měl s nimi společenství stolu, tak jsou křesťané při eucharistii voláni k solidaritě s vyvrženými a k tomu, aby se stali znameními lásky Kristovy, který žil pro všechny, obětoval se pro všechny a nyní dává sám sebe ve večeři Páně.

25. Samo vysluhování večeře Páně je příkladem účasti církve na Božím poslání světu. Tato účast má každodenní formu ve zvěstování evangelia, ve službě bližním a ve věrné přítomnosti ve světě.

26. Eucharistie, protože je zcela Božím darem, vnáší do současného světa novou realitu, která přetváří křesťany v obraz Kristův a tím je činí jeho účinnými svědky. Večeře Páně je cennou výživou misionářům, chlebem a vínem pro poutníky na jejich apoštolském putování. Večeře Páně sytí a posiluje společenství, aby slovy i skutky vyznávalo, že Pán Ježíš Kristus dal svůj život za spasení světa. Eucharistické shromáždění se stává jedním lidem, podílejícím se na hodu jednoho Pána; a právě proto musí mít zájem, aby se shromáždili i ti, kteří jsou toho času mimo jeho viditelné hranice; vždyť Kristus pozval ke své slavnosti všechny, za něž zemřel. Pokud se křesťané nemohou sjednotit v plné obecenství kolem téhož stolu, aby při něm přijímali týž chléb a pili z téhož kalicha, bude jejich misijní svědectví oslabeno, a to jak na individuální, tak i na korporativní úrovni.

III. SLAVENÍ VEČEŘE PÁNĚ

27. Eucharistická liturgie je ve své podstatě jednotným celkem; historicky obsahuje tyto prvky různě uspořádané a s různým stupněm závažnosti:
— písně chval;
— akt pokání;
— vyhlášení odpuštění;

— zvěstování slova Božího (různým způsobem);
— vyznání víry (Kredo)
— přímluvy za celou církev a za svět;
— přípravu chleba a vína;
— díkůčinění Otci za dar stvoření, vykoupení a posvěcení (odvozené od židovské tradice BERAKAH);
— Kristova slova ustanovení svátosti podle novozákonní tradice;
— památku (ANAMNÉSIS) velkých činů vykoupení, utrpení, smrti, vzkříšení, nanebevstoupení a letnic, jež daly vznik křesťanské církvi;
— vzývání Ducha svatého (EPIKLÉSIS) nad společenstvím a nad živly chleba a vína (buď před slovy ustanovení nebo po nich či na obou místech); nebo jakákoli jiná připomínka Ducha svatého, která by vhodným způsobem vyjádřila ‚epiklétický' charakter eucharistie;
— odevzdání věřících Bohu;
— připomínku obecenství svatých;
— modlitbu za návrat Páně a za konečné zjevení jeho království;
— „Amen" celého shromáždění;
— modlitbu Páně;
— znamení smíření a pokoje;
— lámání chleba;
— jedení a pití ve společenství s Kristem a s každým členem církve;
— závěrečný akt chvalořečení;
— požehnání a poslání.

28. Nejlepší cestou k jednotě ve slavení a obecenství stolu Páně bude, když obnovíme samu eucharistii s ohledem na učení i na liturgii v různých církvích. Církve by měly znovu prověřit své liturgie ve světle dohody o eucharistii, dokud probíhá proces jejího dosažení.

Hnutí za reformu liturgie už sblížilo církve ve způsobu vysluhování večeře Páně. Nicméně jisté liturgické odlišnosti, slučitelné s naší společnou eucharistickou vírou, pokládáme za zdravé a obohacující. Vyhlášení společné eucharistické víry neznamená uniformitu ani v liturgii ani v praxi.

KOMENTÁŘ (28)

Od dob Nového zákona přikládá církev největší důležitost trvalému užívání živlů chleba a vína, kterých použil Ježíš při své poslední večeři. V některých částech světa, kde chléb nebo víno nejsou dosažitelné, se dnes někdy tvrdí, že k lepšímu zakotvení eucharistie v každodenním životě poslouží místní jídla a nápoje. Je zapotřebí dalších studií o otázce, které prvky večeře Páně byly nezměnitelně ustanoveny Ježíšem, a které mohou být rozhodnuty v kompetenci církve.

29. Při slavení eucharistie Kristus shromažďuje, učí a sytí církev. Je to sám Kristus, který zve k tomuto hodu a on mu předsedá. Je pastýřem, který vede lid Boží, je prorokem, který zvěstuje slovo Boží, je knězem, který oslavuje tajemství Boží. Ve většině církví je toto předsednictví Kristovo symbolizováno ordinovaným služebníkem církve. Ten, kdo předsedá eucharistickému hodu ve jménu Kristově, jasně vyjadřuje, že obřad není dílem či vlastnictvím těch, kdo se shromáždili; večeře Páně je přijímána jako dar Krista, který žije ve své církvi. Ten, kdo vysluhuje večeři Páně, je vyslancem, který zde zastupuje Boží iniciativu a vyjadřuje spojení místního sboru s jinými místními sbory obecné církve.

30. Křesťanská víra se slavením večeře Páně prohlubuje. Proto by večeře Páně měla být vysluhována často. Mnoho odlišností v teologii, liturgii a praxi souvisí s různou mírou častosti vysluhování večeře Páně.

31. Protože večeře Páně oslavuje vzkříšení Kristovo, bylo by vhodné, aby se slavila nejméně každou neděli. A protože je novým svátostným hodem Božího lidu, každý křesťan by měl být povzbuzován k tomu, aby přijímal svátost často.

32. Některé církve zdůrazňují to, že Kristova přítomnost v posvěcených živlech pokračuje i po vysluhování. Jiné kladou hlavní důraz na samotné vysluhování a na požívání živlů během vysluhování. Způsob, jakým se zachází se živly, vyžaduje zvláštní pozornosti. Pokud jde o praxi uchovávání živlů, každá církev by měla respektovat praxi a zbožnost druhých. Když uvážíme rozličnost praxe v církvích a současně si všimneme současné situace v procesu sbližování (konvergence), zdá se být vhodné navrhnout toto:

— na jedné straně musíme připomínat, zvláště v kázáních a vyučování, že prvotním záměrem uchovávání živlů je jejich rozdílení nemocným a těm, kdo nebyli vysluhování přítomni;

— na druhé straně musíme uznat, že nejlepším způsobem, jak prokázat úctu k živlům, jež byly použity při vysluhování eucharistie, je jejich požití; čímž nevylučujeme, že jich bude použito při vysluhování nemocným.

33. Rostoucí vzájemné pochopení, jak je vyjadřuje tato dohoda, může pomoci církvím, aby dosáhly ve větší míře eucharistického společenství mezi sebou navzájem a tak přiblížily den, kdy Kristův rozdělený lid bude znovu viditelně spojen kolem stolu Páně.

ORDINACE

I. POVOLÁNÍ CELÉHO LIDU BOŽÍHO

1. V roztříštěném světě volá Bůh celé lidstvo, aby se stalo Božím lidem. K tomu cíli si Bůh vyvolil Izrael a pak promluvil jedinečným a rozhodujícím způsobem v Ježíši Kristu, Božím Synu. Ježíš vzal lidskou přirozenost, situaci a věc za svou vlastní, a dal sám sebe v oběť za všechny. Základem nového společenství, které se postupně buduje radostnou zvěstí evangelia a dary svátostí, je Ježíšův život služby, jeho smrt a vzkříšení. Duch svatý sjednocuje ty, kteří následují Ježíše Krista, v jedno tělo a vysílá je jako jeho svědky do světa. Patřit k církvi znamená žít v obecenství s Bohem skrze Ježíše Krista v Duchu svatém.

2. Život církve spočívá na Kristově vítězství nad silami zla a smrti, kterého dosáhl jednou provždy. Kristus nabízí odpuštění, zve k pokání a vysvobozuje od záhuby. Skrze Krista jsou lidé schopni obrátit se v chválení k Bohu a ve službě ke svým bližním. V Kristu nacházejí zdroj nového života ve svobodě, vzájemném odpuštění a lásce. Skrze Krista jsou jejich srdce a mysli upřeny k dovršení jeho království, v němž Kristovo vítězství se stane zjevným a všechny věci novými. Božím cílem je, aby se všichni lidé v Ježíši Kristu podíleli na tomto společenství.

3. Církev žije osvobozující a obnovující silou Ducha svatého. Že na Ježíše byl seslán Duch svatý, bylo dosvědčeno při jeho křtu; po jeho vzkříšení byl dán týž Duch těm, kdo uvěřili ve vzkříšeného Pána, aby byli přetvořeni jako tělo Kristovo. Duch volá lidi k víře, posvěcuje je mnohými dary, dává jim sílu svědčit o evangeliu a moc sloužit v naději a lásce. Duch udržuje církev v pravdě a vede ji přes všechnu křehkost jejích údů.

4. Církev je povolána k tomu, aby vyhlašovala království Boží a byla jeho předjímkou. Dosahuje toho zvěstováním evangelia světu a svou vlastní existencí jako tělo Kristovo. V Ježíši království Boží přišlo mezi nás. On nabídl spasení hříšníkům. On kázal radostnou zvěst chudým, vysvobození zajatým, navrácení zraku slepým, vysvobození utištěným (L 4, 18). Kristus otevřel nový přístup k Otci.

Žijí-li v tomto obecenství s Bohem, jsou všichni členové církve povoláni, aby vyznali svou víru a vydali počet ze své naděje. Mají se ztotožnit s radostmi a utrpeními všech lidí, když usilují vydat svědectví službou lásky. Údy Kristova těla mají zápasit s utlačovanými za svobodu a důstojnost, zaslíbenou v příchodu království Božího. Toto poslání se musí uskutečnit v měnících se politických, sociálních a kulturních souvislostech. Aby mohli splnit toto poslání věrně, budou hledat přiměřené formy svědectví v každé situaci. Jen v takovém jednání přinesou světu závdavek radosti a slávy Božího království.

5. Duch svatý sesílá na křesťanskou obec rozdílné dary, které se navzájem doplňují. Tyto dary jsou společným majetkem celého lidu a projevují se činy služby ve sboru i ve světě. Mohou to být třeba dary sdělování evangelia slovy a skutky, dary uzdravování, dary modliteb, dary vyučování a učení se, dary služby, dary vedení a následování, dary inspirace a vize. Všichni členové obce jsou voláni k tomu, aby odhalovali za pomoci obce ty dary, které přijali, a aby jich užívali k budování církve a ke službě světu, k níž je církev vyslána.

6. Přestože církve došly k souhlasu ve všeobecném chápání povolání lidu Božího, liší se v názorech na uspořádání života církve. Obzvláště nacházíme rozdíly v názorech, týkajících se místa a forem ordinované služby. Ve snaze překonat tyto rozdíly je nutné, aby církve konaly své dílo z perspektivy povolání celého Božího lidu. Je třeba najít společnou odpověď na tuto otázku: Jak máme chápat a zřídit život církve podle vůle Boží a pod vedením Ducha svatého, aby se mohlo evangelium dále šířit a obecenství církve růst v lásce?

II. CÍRKEV A ORDINOVANÁ SLUŽBA

7. Abychom se vyhnuli zmatkům v tomto rozhovoru o ordinované službě církvi, je zapotřebí jasně vymezit, jak hodláme v následujících odstavcích užívat různých termínů.

a) Slovo CHARISMA označuje dary, které seslal Duch svatý na každého úda těla Kristova, aby budoval společenství a naplnil své povolání.

b) Slovo SLUŽBA ve svém nejširším významu označuje službu, k níž byl povolán celý lid Boží, ať už jde o jednotlivce, místní sbor či církev obecnou. SLUŽBA nebo SLUŽBY může také označovat zvláštní institucní formy, které na sebe taková služba bere.

c) Termín ORDINOVANÁ SLUŽBA se vztahuje na osoby, jež obdržely charisma a jež církev určila pro tuto službu ordinací skrze prosbu o Ducha svatého a vzkládání rukou.

d) Mnoho církví užívá slova KNĚZ, aby jím označilo určité ordinované služebníky. Protože se tohoto označení neužívá všeobecně, budeme se jeho obsahovými otázkami zabývat v tomto dokumentu v odst. 17.

A. Ordinovaná služba

8. Aby mohla církev plnit své poslání, potřebuje osoby, které by byly veřejně a trvale odpovědné za připomínání její podstatné závislosti na Ježíši Kristu, a tak uvnitř plurality darů vytvářely ohnisko jednoty. Služba těchto osob, jež byly od nejranějších dob ordinovány, je pro život a svědectví církve konstitutivní.

9. Církev nikdy neexistovala bez osob, majících specifickou autoritu a odpovědnost. Ježíš sám vybral a vyslal učedníky, aby byli svědky království (Mt 10, 1—8). Těmto Dvanácti bylo slíbeno, že budou „sedět na stolicích, soudíce dvanáctero pokolení izraelské" (L 22, 30). Dvanácti byla přisuzována zvláštní role ve sborech první generace. Jsou svědky života a vzkříšení Páně (Sk 1, 21—26). Vedou sbor v modlitbě, vyučování, lámání chleba, zvěstování a službě (Sk 2, 42—47; 6, 2—6 atd.). Sama existence Dvanácti a ostatních apoštolů ukazuje, že od počátku existovaly ve sborech odlišné úkoly.

KOMENTÁŘ (9)

V Novém zákoně je termín ‚apoštol' užíván různým způsobem. Je užíván o Dvanácti, ale také o širším kruhu učedníků. Je ho použito při Pavlovi a při ostatních, kteří jsou vysíláni vzkříšeným Kristem, aby hlásali evangelium. Role apoštolů je jak v zakládání sborů tak v misii.

10. Ježíš povolal Dvanáct, aby byli představiteli obnoveného Izraele. V tom okamžiku zastupovali celý Boží lid, a současně vykonávali zvláštní úkol uprostřed jeho společenství. Po vzkříšení jsou mezi vůdci křesťanské obce. Tak se dá říci, že apoštolé byli předobrazem církve jako celku, ale i osob, které v ní budou pověřeni zvláštní autoritou a odpovědností. Role apoštolů jako svědků vzkříšení Kristova je jedinečná a neopakovatelná. Proto je rozdíl mezi apoštoly a ordinovanými služebníky, jejichž služba je založena na službě apoštolů.

11. Tak jako Kristus vybral a vyslal apoštoly, tak pokračuje skrze Ducha svatého ve vybírání a povolávání osob k ordinované službě. Ordinovaní služebníci, jako hlasatelé a vyslanci, jsou zástupci Ježíše Krista ve společenství církve a zvěstují jeho poselství smíření. A jako vůdci a učitelé volají společenství církve, aby se podřídilo autoritě Ježíše Krista, učitele a proroka, v němž došli naplnění zákon i proroci. Pod vedením Ježíše Krista, nejvyššího Pastýře, shromažďují a vedou jako pastýři rozptýlený lid Boží v očekávání přicházejícího království.

KOMENTÁŘ (11)

Od samého počátku existovala základní skutečnost ordinované služby (srv. odst. 8). Nicméně skutečné formy ordinace a ordinované služby se vyvinuly ve složitém historickém vývoji (srv. odst. 19). Proto se církve musí vyhnout tomu, aby přisuzovaly své formy ordinované služby přímo vůli a ustanovení Ježíše Krista.

12. Všichni údové věřícího společenství, ordinovaní i laičtí, jsou vzájemně propojeni. Na jedné straně sbor potřebuje ordinované služebníky. Jejich přítomnost připomíná sboru Boží iniciativu a závislost církve na Ježíši Kristu, který je zdrojem jeho poslání a základem jeho jednoty. Slouží, aby sbor vybudovali v Kristu a posílili jeho svědectví. U nich církev vyhledává příklad svatosti a milující péče. Na druhé straně ordinovaná služba nemůže existovat mimo sbor. Ordinovaní služebníci mohou naplnit své poslání jedině ve sboru a pro sbor. Neobejdou se bez uznání, podpory a posily sboru.

13. Hlavní odpovědností ordinovné služby je shromažďovat a budovat tělo Kristovo hlásáním a vyučováním Božího slova, vysluhováním svátostí a vedením sborového života v bohoslužbě, misii a službě vzájemné péče.

KOMENTÁŘ (13)

Tyto úkoly nekonají výlučně ordinovaní služebníci. Protože ordinovaná služba a sbor jsou navzájem neodlučitelně spojeny, podílejí se na plnění těchto funkcí všichni údové. Ve skutečnosti každé charisma slouží k vybudování a shromažďování těla Kristova. Každý úd se může podílet na hlásání a vyučování slova Božího, může přispět ke svátostnému životu těla. Ordinovaná služba plní tyto funkce způsobem reprezentativním, vytvářejíc ohnisko jednoty života a svědectví sboru.

14. Obzvláště při vysluhování večeře Páně je ordinovaná služba ohniskem hlubokého a všezahrnujícího obecenství mezi Kristem a údy jeho těla. Při slavení eucharistie Kristus shromažďuje, vyučuje a sytí církev. Je to Kristus sám, kdo zve a předsedá tomuto hodu. Ve většině církví jeho předsednictví je symbolizováno a zastupováno ordinovaným služebníkem.

KOMENTÁŘ (14)

Nový zákon mluví velice málo o uspořádání eucharistie. Nemáme žádné výslovné důkazy o tom, kdo předsedal večeři Páně. Velmi brzo je však již jasné, že vysluhování předsedal ordinovaný služebník. Jestliže má být ordinovaná služba ohniskem jednoty života a svědectví církve, pak je na místě, aby tento úkol byl svěřen ordinovanému služebníkovi. Je to totiž niterně spojeno s úkolem vedení sboru, tj. dohlížením na jeho život (EPISKOPÉ) a posilováním jeho bdělosti k apoštolskému poselství a přicházejícímu království.

B. Ordinovaná služba a autorita

15. Autorita ordinovaného služebníka je založena v Ježíši Kristu, který ji přijal od Otce (Mt 28, 18) a který ji Duchem svatým při aktu ordinace přenáší dále. Tento akt se děje uprostřed sboru, který příslušnou osobu veřejně uznal. Avšak Ježíš přišel jako služebník (M 10, 45; L 22, 27); proto být oddělen znamená být zasvěcen ke službě. Protože ordinace je v podstatě oddělením modlitbami za dar Ducha svatého, nesmíme chápat autoritu ordinované služby jako vlastnictví ordinovaného, ale jako dar k trvalému budování toho těla, ve kterém a pro které byl služebník ordinován. Autorita má povahu odpovědnosti před Bohem a provádí se ve spolupráci s celým sborem.

16. Proto ordinovaní služebníci nesmějí být autokraty či neosobními funkcionáři. Přestože byli povoláni k moudrému a milujícímu vedení na podkladě slova Božího, jsou svázáni s věřícími závislostí a vzájemností. Jen pokud hledají ohlas a souhlas sboru, může jejich autorita být uchráněna před deformacemi izolace a panování. Projevují a vykonávají autoritu Kristovu způsobem, jakým Kristus sám zjevil autoritu Boží světu, totiž tím, že zasvěcují svůj život sboru. Kristova autorita je jedinečná. „Mluvil jako moc maje, a ne jako zákazníci" (Mt 7, 29). Tato autorita je autoritou, kterou řídí láska k „ovcím, které nemají pastýře" (Mt 9, 36). Je potvrzena jeho životem služby a nejvíce jeho smrtí a vzkříšením. Autorita v církvi může být autentickou jen tehdy, když se snaží přiblížit se tomuto modelu.

KOMENTÁŘ (16)

Zde se musíme vyhnout dvěma nebezpečím. Autoritu nemůžeme vykonávat bez ohledu na sbor. Apoštolé dbali zkušeností a soudů věřících. Na druhé straně autorita ordinovaného služebníka nesmí být tak omezena, aby se stal závislým na obecném názoru sboru. Jeho autorita leží v jeho odpovědnosti vyjadřovat vůli Boží sboru.

C. Ordinovaná služba a kněžství

17. Ježíš Kristus je jediným knězem nové smlouvy. Kristův život byl dán v oběť za všechny. Odvozeně může být církev jako celek označena jako kněžstvo. Všichni členové jsou povoláni k tomu, aby nabídli svou existenci „v oběť živou" a aby se přimlouvali za církev a za spásu světa. Ordinovaní služebníci stojí ve vztahu jak ke kněžství Kristovu, tak ke kněžství církve. Ale přesto mohou být přiměřeně nazýváni kněžími, protože plní zvláštní kněžskou službu tím, že slovem a svátostmi, přímluvnými modlitbami a svým pastýřským vedením sboru posilují a budují královské a prorocké kněžství věřících.

KOMENTÁŘ (17)

Nový zákon nikdy neužívá termín „kněžstvo" nebo „kněz" (HIEREUS) k označení ordinované služby či ordinovaného služebníka. Nový zákon na jedné straně vyhrazuje tento termín pro označení jedinečného kněžství Ježíše Krista a na druhé straně královského a prorockého kněžství všech pokřtěných. Kněžství Kristovo a kněžství pokřtěných mají každé svým způsobem funkci obětní a přímluvnou. Tak jako Kristus vydal sám sebe, tak se křesťané vydávají ‚v oběť živou'. Tak jako se Kristus přimlouval u Otce, tak křesťané se přimlouvají za církev a spásu světa. Nicméně nesmíme přehlédnout rozdílnost mezi těmito dvěma druhy kněžství. Zatímco Kristus vydal sám sebe pro spásu světa jako jedinečnou oběť jednou provždy, křesťané musí ustavičně přijímat jako dar Boží to, co pro ně Kristus vykonal.

V prvotní církvi termíny ‚kněžstvo' a ‚kněz' začaly být užívány pro označení ordinované služby a služebníků, kteří předsedali eucharistii. Podtrhují skutečnost, že ordinovaná služba má vztah ke kněžské realitě Ježíše Krista a celého sboru. Když se tyto termíny užívají v souvislosti s ordinovanou službou, jejich význam se příslušným způsobem liší od obětního kněžství Starého zákona, od jedinečného vykupitelského kněžství Kristova i od korporativního kněžství lidu Božího. Pavel mohl o své službě říci: „Konám tuto posvátnou službu kázáním Božího evangelia, abych pohany přinesl jako obětní dar milý Bohu, posvěcený Duchem svatým" (Ř 15, 16).

D. Služba mužů a žen v církvi

18. Kde je přítomen Kristus, boří se hradby mezi lidmi. Církev je povolána zprostředkovat světu obraz nového lidství. V Kristu není ani muž ani žena (Ga 3, 28). Jak ženy tak muži musí společně zjistit, jak mohou přispět ke službě Kristově v církvi. A církev musí zjistit, jaké služby mohou přinést ženy, stejně tak jako musí zjistit, jaké služby mohou přinést muži. V životě církve je zapotřebí šířeji vyjádřit hlubší chápání obsáhlosti služby, v níž se zračí vzájemná závislost mužů a žen.

Přestože církve se v této potřebě shodnou, činí rozdílné závěry pokud jde o připuštění žen k ordinované službě. Rostoucí počet církví již rozhodl, že neexistují biblické či teologické důvody proti ordinaci žen, a mnohé již k ní přistoupily. A přece mnohé církve trvají na tom, že v tomto směru není dovoleno na tradicích církve nic měnit.

KOMENTÁŘ (18)

Ty církve, které ordinují ženy, činí tak na základě svého pochopení evangelia a služby. Spočívá u nich na hluboce zastávaném teologickém přesvědčení, že jestliže ordinovaná služba je omezena jen na jedno pohlaví, postrádá plnost. Toto teologické přesvědčení bylo posíleno zkušenostmi let, ve kterých začlenily ženy do ordinované služby. Zjistily, že dary žen jsou stejně široké a rozličné jako mužů, a že jejich služba je stejně plně požehnána Duchem svatým jako je služba mužů. Žádná nenašla důvody, proč by měla revidovat své rozhodnutí.

Ty církve, které neprovádějí ordinaci žen, se domnívají, že nelze ponechat stranou tradice devatenácti století, jež mluví proti ní. Věří, že nad těmito tradicemi nelze mávnout rukou jako nad projevem nedostatku úcty k účasti žen v církvi. Věří, že existují teologická hlediska, týkající se povahy lidství a christologie, a ta že tvoří střed jejich přesvědčení a chápání role žen v církvi.

Společné studium a úvahy uvnitř ekumenického obecenství všech církví by mělo doplnit rozhovor o praktických a teologických otázkách, jenž probíhá uvnitř různých církví a křesťanských tradic.

III. FORMY ORDINOVANÉ SLUŽBY

A. Biskupové, presbyteři a diakoni

19. Nový zákon nepopisuje jednotnou strukturu služby, která by mohla posloužit jako předtisk nebo jako trvalá norma pro všechnu další službu v církvi. V Novém zákoně jsou spíše popsány různé formy, které se vyskytovaly na různých místech a v různých dobách. Jak Duch svatý vedl církev v životě, bohoslužbě a misii, určité prvky prvotní různorodosti služby se dále rozvíjely a zaujaly místo v rámci univerzálnější struktury služby. Ve druhém a třetím století se ustavila v celé církvi potrojná forma ordinované služby: biskup — presbyter — diakon. V následujících stoletích služba biskupů, presbyterů a diakonů prošla pozoruhodnými změnami ve způsobu, jakým byla praktikována. V určitých krizových bodech dějin církve a v některých obcích byly trvalé funkce uspořádány i v jiných strukturách než je tato potrojná. Někdy se církev odvolávala na Nový zákon, aby tyto jiné formy ospravedlnila. Jindy zase byl zasáván názor, že je plně v kompetenci církve, aby struktury služby měnila a přizpůsobovala je změněným okolnostem.

20. Je důležité, abychom si byli vědomi změn, jimiž potrojná služba prošla v dějinách církve. Nejranější svědectví zmiňují potrojnou službu v souvislosti s místním eucharistickým společenstvím. Biskup byl vůdcem sboru. Byl ordinován a instalován k tomu, aby hlásal Slovo a předsedal slavení eucharistie. Byl obklopen kolegiem presbyterů a diakony, kteří mu pomáhali v jeho úkolech. V tomto zařazení byla služba biskupa ohniskem jednoty uvnitř celého sboru.

21. Nicméně brzy byly funkce modifikovány. Biskupové začali čím dále tím více vykonávat dozor (EPISKOPÉ) nad několika místními sbory současně. V první generaci vykonávali EPISKOPÉ nad širší oblastí církve apoštolové. Ještě později Timoteus a Titus plnili funkci EPISKOPÉ v dané oblasti, jak máme zaznamenáno. A opět později biskupové nesli apoštolský úkol novým způsobem. Vytvářeli střed jednoty v životě a svědectví v oblastech, jež sdružovaly několik eucharistických komunit. V důsledku toho se dostává nové role presbyterům. Presbyteři se stali vůdci místních eucharistických komunit, a diakoni, jako pomocníci biskupů, dostali novou odpovědnost v širších oblastech.

Prvotní církev znala jak službu putujících misionářů jako byl Pavel, tak místní službu vůdců na místech, kde bylo evangelium již přijato. Na úrovni místní se organizační struktury pravděpodobně lišily podle okolností. Skutky apoštolské zmiňují v Jeruzalémě Dvanáct a Sedmero, a později Jakuba a starší; a v Antiochii zase proroky a učitele (Sk 6, 1—6; 15, 13—22; 13, 1). Dopisy do Korintu mluví o apoštolech, prorocích a učitelích (1 K 12, 28); tak také mluví dopis Římanům, který hovoří ještě o diakonech a pomocnících (Ř 16, 1). Ve Filipis jsou používány sekulární termíny DIAKONOI a EPISKOPOI také pro křesťanské služebníky (Fp 1, 1). Některé z těchto služeb jsou připisovány jak ženám, tak mužům. Zatímco někteří byli ustanovováni vzkládáním rukou, v jiných případech o této proceduře není ani zmínky.

22. Přestože v Novém zákoně nemáme jednotné schéma, přestože Duch svatý mnohokrát vedl církev k tomu, aby upravila služby podle současných potřeb, a přestože i jiné formy ordinované služby docházejí požehnání darů Ducha svatého, můžeme dnes považovat formu služby biskupů, presbyterů a diakonů za vhodnou k vyjádření jednoty, kterou hledáme, a prostředek k jejímu dosažení. Historicky platí, že potrojná forma služby se stala všeobecně přijatým schématem v církvi prvních staletí a že je stále zachovávána i mnohými církvemi dnes. K naplňování svého poslání a služby potřebuje církev lidi, kteří různým způsobem vyjadřují a provádějí úkoly ordinované služby v její diakonské, presbyterské a biskupské stránce a funkci.

23. Církev jako tělo Kristovo a eschatologický lid Boží je ustavena Duchem svatým prostřednictvím rozličných darů a služeb. Mezi těmito dary je k vyjádření a ochraně jednoty těla zapotřebí služby EPISKOPÉ. Každá církev potřebuje tuto službu jednoty v nějaké formě, aby byla církví Boží, jedním tělem Kristovým, znamením jednoty všech v království Božím.

24. Potrojná struktura služby však zřetelně potřebuje reformu. V některých církvích byl kolegiální rozměr eucharistického předsednictví potlačen. V jiných zase byla omezena funkce diakonů jen na pomocnou službu při liturgii: přestali již plnit jakoukoliv funkci, která by se týkala diakonského svědectví církve. Poměr mezi presbyterní a biskupskou službou byl diskutován po staletí, a stupeň účasti presbyterů na biskupské službě je stále pro mnohé nevyřešenou otázkou dalekosáhlé ekumenické důležitosti. V některých případech církve, které formálně nedrží potrojnou formu služby, ve skutečnosti zachovaly její jisté původní struktury.

25. Tradiční potrojná forma klade tedy otázku všem církvím. Církve, které zachovávají potrojnou formu služby se musí samy sebe ptát, jak lze její možnosti plně rozvinout k dosažení nejúčinnějšího svědectví církve tomuto světu. Na tomto úkolu by se měly podílet i církve, které nemají potrojnou formu služby. A ty se pak dále musí samy sebe ptát, zda tento potrojný způsob, jak se vyvinul, nemá v sobě mocný nárok na to, aby jej přijaly.

B. Vůdčí zásady k provádění ordinované služby v církvi

26. V tomto ohledu jsou důležité tři úvahy. Ordinovaná služba by se měla konat osobním, kolegiálním a společenstevním způsobem. Měla by být osobní, protože nejúčinněji lze ukázat na přítomnost Kristovu v jeho lidu osobou ordinovanou ke zvěstování evangelia a k volání sboru ke službě Pánu v jednotě života a svědectví. Měla by být kolegiální, protože je třeba kolegia ordinovaných služebníků, kteří by se podíleli na společném úkolu zastupovat zájmy sboru. A konečně: důvěrný vztah mezi ordinovaným služebníkem a sborem by měl být vyjádřen společenstevním rozměrem, v němž by vykonávání ordinované služby bylo zakotveno v životě sboru a vyžadovalo by účinnou účast sboru na odhalování Boží vůle a vedení Ducha.

KOMENTÁŘ (26)

Tato tři hlediska by měla být udržována pohromadě. V různých církvích bylo příliš zdůrazňováno jedno na úkor druhého. V některých církvích osobní rozměr služby zatlačuje rozměry kolegiální a společenstevní. V jiných církvích strhuje kolegiální či společenstevní rozměr na sebe takovou důležitost, že ordinovaná služba ztrácí svůj osobní rozměr. Každá církev se musí sama sebe ptát, jak výkon ordinované služby utrpěl škodu během dějin.

Uznání ceny těchto tří rozměrů nacházím za doporučením, které přijala první světová konference pro víru a řád v Lausanne (1927). Tam čteme: „S ohledem na to, jaké místo v řádech staré církve patřilo biskupům, kolegiu presbyterů a obci věřících; s ohledem na to, že každá z těchto tří forem církevního zřízení — biskupská, presbyterní, kongregační — došla po staletí a až dodnes přijetí ve velkých křesťanských společenstvích; a konečně s ohledem na to, že každá z těchto forem je svými zastánci považována za nezbytnou a řádnou formu církevního zřízení, vyjadřujeme své přesvědčení, že všechny tyto různé prvky, jejichž jednotlivosti musí být ještě vyjasněny, mají mít přiměřené místo v řádech života církve znovu sjednocené . . .“

27. Ordinovaná služba musí být z hlediska církevního zřízení a práva uspořádána a vykonávána v církvi tak, aby každý z těchto tří rozměrů našel své přiměřené vyjádření. V místním eucharistickém společenství je zapotřebí, aby ordinovaný služebník jednal spolu s kolegiem. Velký důraz by měl být položen na aktivní spoluúčast všech členů v životě a rozhodování ve sboru. Na oblastní úrovni je rovněž zapotřebí ordinovaného služebníka, který by vykonával sjednocující službu. Kolektivní a sborový rozměr najde své vyjádření v pravidelných zastupitelských synodálních shromážděních.

C. Funkce biskupů, presbyterů a diakonů

28. Co se tedy dá říci o funkci a titulech biskupů, presbyterů a diakonů? Ke vzájemnému uznání ordinované služby není zapotřebí jednotné odpovědi na tuto otázku. Nicméně zkusmo nabízíme tyto úvahy o funkcích.

29. Biskupové káží Slovo, předsedají svátostem a zástupně vykonávají kázeň jako pastýři a nositelé služby dohledu, kontinuity a jednoty církve. Mají pastýřský dohled nad oblastí, do níž byli povoláni. Slouží apostolicitě a jednotě církevního učení, bohoslužby a svátostného života. Mají odpovědnost za vedení misie církve. Spojují křesťanské sbory ve své oblasti se širší církví a církev obecnou se svými sbory. Společně s presbytery a diakony a celým sborem jsou odpovědni za řádné předávání služebné autority v církvi.

30. Presbyteři slouží jako pastýřští služebníci Slova a svátostí v místním eucharistickém sboru. Jsou to kazatelé a učitelé víry, vykonávají pastýřskou péči a nesou odpovědnost za kázeň sboru tak, aby svět uvěřil a aby všichni členové církve byli posíleni, obnoveni a vybaveni ke službě. Presbyteři mají zvláštní odpovědnost za přípravu členů ke křesťanskému životu a službě.

31. Diakoni představují církvi její povolání ke službě světu. Tím, že bojují s obrovským množstvím potřeb společnosti a jednotlivců, osvětlují diakoni vzájemnou závislost bohoslužby a služby v církevním životě. Mají odpovědnost i za bohoslužby sboru: kupříkladu předčítají Písmo, káží a vedou sbor v modlitbách. Pomáhají při vyučování sboru. Vykonávají službu lásky ve sboru. Plní některé administrativní úkoly a mohou být zvoleni k odpovědnosti za vedení sboru.

KOMENTÁŘ (31)

V mnoha církvích je dnes značná nejistota o potřebě, zdůvodnění, postavení a funkcích diakonů. V jakém smyslu může být diakonát považován za součást ordinované služby? Čím se odlišuje od ostatních služeb v církvi (katechetů, hudebníků apod.)? Proč mají být diakoni ordinováni, když ostatní služby ordinaci nedostávají? Jsou-li ordino-

váni, dostávají ordinaci v plném smyslu slova, nebo je jejich ordinace jen předstupněm k ordinaci presbyterů? V mnoha církvích se dnes jeví silné tendence navrátit diakonát jako ordinovanou službu s vlastní důstojností a s úmyslem, že bude vykonáván po celý život. Postupem sbližování církví může dojít k tomu, že se v tomto úřadě spojí služby již dnes existující v různých formách a pod různými jmény. Neměli bychom považovat za překážku vzájemného uznání ordinovaných služeb právě rozdíly ve zřízení diakonské služby.

D. Rozdílnost charismat

32. Společenství, které žije v moci Ducha svatého, bude charakterizováno rozličností charismat. Duch svatý je dárcem rozličných darů, které obohacují život obecenství. Ke zvýšení jejich účinnosti uzná sbor veřejně některá z těchto obdarování. Některá budou sloužit trvalým potřebám sboru, jiná budou jen dočasná. Mužové a ženy v komunitách náboženských řádů plní službu, jež má zvláštní důležitost pro život církve. Ordinovaná služba, která je sama obdarováním, nesmí být na překážku rozličnosti těchto charismat. Naopak, pomůže sboru odhalit dary, seslané Duchem svatým a vyzbrojí údy tohoto těla ke službě nejrůznějšími způsoby.

33. Byly doby v dějinách církve, kdy pravda evangelia mohla být udržena jen prorockými a charismatickými vůdci. Nové impulsy si často mohly najít cestu do života církve jedině neobvyklými způsoby. Někdy i reformy si vyžádaly zvláštní služby. Ordinovaní služebníci a celé sbory proto musí být citliví pro výzvy těchto zvláštních služeb.

IV. POSLOUPNOST V APOŠTOLSKÉ TRADICI

A. Apoštolská tradice v církvi

34. V Kredu vyznává církev, že je církví apoštolskou. Církev žije v kontinuitě s apoštoly a jejich zvěstováním. Týž Pán, který vyslal apoštoly, pokračuje ve své přítomnosti v církvi. Duch svatý udržuje církev v apoštolské tradici až do naplnění dějin v království Božím. Apoštolská tradice znamená kontinuitu trvalých znaků apoštolské církve: svědectví o apoštolské víře, zvěstování a nové vykládání evangelia, vysluhování křtu a večeře Páně, předávání odpovědnosti za službu, obecenství modlitby, lásky, radosti a utrpení, služba nemocným a potřebným, jednota místních církví a sdílení se v darech, jež Pán dává každé z nich.

KOMENTÁŘ (34)

Apoštolové jako svědci života a vzkříšení Kristova jím vyslaní jsou původními tradenty evangelia, podání o spasitelných slovech a skutcích Ježíše Krista, jež jsou základem života církve. Tato apoštolská tradice pokračuje dějinami a spojuje církev s jejím původcem v Kristu a se sborem apoštolů. Součástí apoštolské tradice je apoštolská posloupnost služby, která slouží kontinuitě církve v životě v Kristu a její věrnosti slovům a skutkům Ježíšovým, jak jí byly předány apoštoly. Služebníci ustanovení apoštoly a pak EPISKOPOI církve byli prvními strážci tohoto přenášení apoštolské tradice; dosvědčovali apoštolskou posloupnost služby, jež pokračovala prostřednictvím biskupů prvotní církve v kolegiu s presbytery a diakony uvnitř křesťanského obecenství. Měli bychom proto dělat rozdíl mezi apoštolskou tradicí celé církve a posloupností apoštolské služby.

B. Posloupnost apoštolské služby

35. Prvotní projev apoštolské posloupnosti najdeme v apoštolské tradici církve jako celku. Posloupnost je výrazem trvalosti, a proto i kontinuity Kristova vlastního poslání, na kterém se církev podílí. Uvnitř církve má ordinovaná služba zvláštní úkol zachovat a aktualizovat apoštolskou víru. Proto řádné předávání ordinované služby je mocným výrazem kontinuity církve v běhu dějin; podtrhuje také povolání ordinovaného služebníka jako strážce víry. Tam, kde církve přikládají jen malou důležitost řádnému přenášení, měly by se samy sebe ptát, zda by neměly změnit své chápání kontinuity apoštolské tradice. Na druhé stra-

ně tam, kde ordinovaná služba neslouží přiměřeným způsobem ke zvěstování apoštolské víry, se musí církve ptát, zda jejich struktury služby nepotřebují reformu.

36. Za určitých dějinných okolností rostoucí církve v prvních stoletích byla posloupnost biskupů jedním ze způsobů, spolu s předáváním evangelia a životem sborů, jak vyjádřit apoštolskou tradici církve. Tato posloupnost byla chápána jako sloužící, symbolizující a chránící kontinuitu apoštolské víry a obecenství.

KOMENTÁŘ (36)

V prvotní církvi bylo spojení mezi episkopátem a apoštolským obecenstvím chápáno dvojím způsobem. Klement Římský spojoval poslání biskupů s vysláním Kristovým od Otce a vysláním apoštolů od Krista (Kor. 42, 44). To učinilo z biskupa následníka apoštolů, zajišťujícího trvalost apoštolského poslání církve. Klementův prvotní zájem se týkal prostředků, jimiž je zajištěna, díky apoštolské posloupnosti, historická kontinuita Kristovy přítomnosti. Pro Ignatia z Antiochie (Magn. 6, 1; 3, 1. 2; Trall. 3, 1) v osobě biskupa, obklopeného presbytery, je trvale přítomen Kristus, obklopený Dvanácti. Ignatius se dívá na křesťanský sbor shromážděný kolem biskupa uprostřed presbyterů a diakonů jako na aktuální projev v duchu apoštolského obecenství. Znamení apoštolské posloupnosti tak nejen poukazuje na historickou souvislost, ale je také projevem aktuální duchovní skutečnosti.

37. V církvích, které praktikují apoštolskou posloupnost cestou episkopátu, je stále více uznáváno, že kontinuita apoštolské víry, bohoslužby a misie byla zachována i v těch církvích, jež nepodržely formu historického episkopátu. Toto uznání dochází další podpory ve skutečnosti, že realita a funkce episkopální služby byla zachována mnohými církvemi i bez titulu ‚biskup'. Kupříkladu ordinace je v nich konána osobami, jimž církev přiznala autoritu přenášet závazky služby.

38. Tyto úvahy nezmenšují důležitost biskupské služby. Naopak umožňují církvím, které nezachovaly episkopát, vážit si biskupské posloupnosti jako znamení, i když ne záruky, kontinuity a jednoty církve. Dnes vyjadřují církve ochotu, a to i ty, které jednají o sjednocení, přijmout biskupskou posloupnost jako znamení apostolicity života celé církve. Avšak současně nemohou přijmout jakýkoliv náznak, že by jejich služby, dosud konané podle jejich tradice, neměly mít platnost až do okamžiku, kdy vstoupí do již existující linie biskupské posloupnosti. Jejich přijetí biskupské posloupnosti nejlépe rozšíří jednotu celé církve, bude-li součástí širšího procesu, jímž episkopální církve samy znovu získají ztracenou jednotu.

V. ORDINACE

A. Smysl ordinace

39. Církev ordinuje některé ze svých členů ke službě ve jménu Kristově vzýváním Ducha svatého a vkládáním rukou (1 Tm 4, 14; 2 Tm 1, 6); tím, že tak činí, snaží se pokračovat v poslání apoštolů a zůstávat věrnou jejich učení. Akt ordinace těmi, kdo byli určeni k této službě, dosvědčuje svazek církve s Ježíšem Kristem a apoštolským svědectvím, připomínaje současně, že je to právě vzkříšený Pán, kdo vpravdě ordinuje a kdo udílí svůj dar. Ordinováním se církev pod vedením Ducha svatého stará o věrné hlásání evangelia a o pokornou službu ve jménu Kristově. Vzkládání rukou je znamením daru Ducha, viditelně prokazujícím skutečnost, že tato služba byla ustanovena zjevením dovršeným v Kristu a připomínajícím církvi, aby k němu vyhlížela jako k jedinému zdroji svého poslání. Tato ordinace nicméně může mít různé záměry podle specifických úkolů biskupů, presbyterů a diakonů, jak se to jeví v bohoslužebných pořádcích ordinace.

KOMENTÁŘ (39)

Je jasné, že církve mají různé způsoby ordinace, a že by bylo špatné, kdybychom z nich chtěli vybrat jediný jako výhradně platný. Na druhé straně jestliže jsou církve

ochotny uznat jedna druhou ve znamení apoštolské posloupnosti, pak by mělo následovat i uznání a respektování staré tradice, že právě biskup má ordinovat za účasti celého sboru.

40. Máme-li mluvit přesně, pak ordinace označuje akt Boží a akt sboru; jím jsou ordinovaní posíleni Duchem ke svému úkolu a jsou podpíráni uznáním a modlitbami sboru.

KOMENTÁŘ (40)

Původní novozákonní termíny pro ordinaci jsou spíše jednoduché a popisné. Píše se o skutečnosti pověření. Je popsáno i vzkládání rukou. Modlitba za Ducha svatého se koná. Na základě těchto údajů pak různé tradice vybudovaly různé interpretace.

Je jasné, že existuje určitá rozdílnost v nevysloveném kulturním zasazení řeckého CHEIROTONEIN (vzkládat ruce) a latinského ORDO či ORDINARE (řád či stav; uvádět do stavu). Nový zákon používá první termín tak, že si pro něj vypůjčuje světský význam „ustanovit, jmenovat" (Sk 14, 23; 2 K 8, 19), což zase je odvozeno od původního významu vztažení ruky ať už k označení osoby, nebo k hlasování. Někteří učenci vidí ve slovesu CHEIROTONEIN odkaz na akt vzkládání rukou, vzhledem k doslovnému popsání této činnosti na zdánlivě paralelních místech jako Sk 6, 6; 8, 17; 13, 3; 19, 6; 1 Tm 4, 14; 2 Tm 1, 6. ORDO a ORDINARE na druhé straně je termín odvozený z římského zákona, kde se jím naznačuje zvláštní postavení určité skupiny, odlišující se od prostého lidu (plebs); srv. označení ORDO CLARISSIMUS pro římský senát. Výchozí bod jakékoliv pojmové konstrukce při užívání těchto termínů silně ovlivní to, co bude chápáno jako samozřejmě dané v myšlení i jednání, jež z tohoto užívání poplynou.

B. Akt ordinace

41. Dlouhá a prvotní křesťanská tradice staví ordinaci do souvislosti s bohoslužbou a obzvláště s večeří Páně. Takové umístění udržuje porozumění ordinaci jako aktu celého sboru, a ne jen určitého stavu nebo dokonce ordinovaného jednotlivce. Ordinační akt vzkládání rukou těmi, kdo jsou k tomu pověřeni, je současně aktem vzývání Ducha svatého (EPIKLÉSIS), svátostným znamením a přiznáním darů a závazkem.

42. (a) Ordinace je vzýváním Boha, aby se novému služebníku dostalo daru Ducha svatého v novém vztahu, který je zde vytvářen mezi služebníkem a místním sborem, a intencionálně též církví povšechnou. Jinakost Boží iniciativy, jejímž je ordinovaný služebník znamením, je zde uznávána v samotném aktu ordinace. „Duch kam chce věje" (J 3, 3): vzývání Ducha v sobě zahrnuje absolutní závislost na Bohu, pokud jde o výsledek modlitby. To znamená, že Duch může uvést do pohybu nové síly a otevřít nové možnosti „mnohem hojněji než my prosíme aneb rozumíme" (Ef 3, 20).

43. (b) Ordinace je znamením splnění této modlitby Pánem, který dává dar ordinované služby. Výsledek modlitby církve k Duchu svatému závisí na Boží svobodě, ale církev ordinuje u víře, že Bůh — věrný zvým zaslíbením v Kristu — svátostně vstoupí do nahodilých dějinných forem lidských vztahů a použije jich pro své úmysly. Ordinace je znamením, konaným ve víře, že označený duchovní vztah se uskutečňuje skrze promluvená slova, vykonaná gesta a použité formy, v nich a s nimi.

44. (c) Ordinace je akt, jímž církev uznává při ordinovaném dary Ducha; je závazkem jak církve, tak ordinovaného k novému vztahu. Tím, že v aktu ordinace sbor nového služebníka přijímá, uznává dary dané onomu služebníkovi a zavazuje se k otevřenosti vůči nim. Stejně ti, kteří jsou ordinováni, nabízejí své dary církvi a zavazují se nést břemena a příležitost nové autority a odpovědnosti. Současně vstupují do kolegiálního vztahu s ostatními ordinovanými služebníky.

45. Lidé jsou k ordinované službě povoláváni různým způsobem. Je zde osobní vědomí povolání Páně, abych se oddal ordinované službě. Toto povolání je možno rozeznat buď osobní modlitbou či rozvažováním, stejně jako pobídkou, příkladem, povzbuzením, vedením, přicházejícím od rodiny, přátel, sboru, učitelů či jiných církevních autorit. Takové povolání musí být potvrzeno církevním uznáním talentů a darů oné osoby, ať už daných od přirozenosti či duchovně, jež jsou zapotřebí k vykonávání služby. Bůh může pro ordinovanou službu užít jak osob žijících v celibátu, tak těch, kdo žijí v manželství.

46. Ordinované osoby mohou být profesionálními služebníky v tom smyslu, že od církve dostávají své platy. Ale církev může ordinovat i osoby, které setrvají v jiných povoláních či zaměstnáních.

47. Kandidáti pro ordinovanou službu musí mít vhodnou přípravu studiem Písem a teologie, modlitbami a zbožností, seznámením se se sociálními a lidskými realitami současného světa. V některých případech se může tato příprava konat způsobem i jiným, než je dlouhé akademické studium. Toto období výcviku přezkouší, rozvine a potvrdí kandidátovo povolání, nebo jeho chápání upraví.

48. Počáteční závazek k ordinované službě by měl být učiněn bez jakýchkoliv výhrad a časového omezení. A přece dočasné přerušení služby není neslučitelné s ordinací. Pokračování v ordinované službě vyžaduje souhlas církve, ale nevyžaduje žádnou novou ordinaci. V uznání, že je charisma služby dáno Bohem, není ordinace ke zvláštní ordinované službě nikdy opakována.

49. Požadavky, které jedna církev pokládá za podmínku ordinace, nelze považovat za všeobecně platné a nesmí být základem k neuznávání služby v jiných církvích.

50. Církve, které odmítají uvažovat o kandidátech pro ordinovanou službu na podkladě toho, že mají nějakou tělesnou vadu nebo proto, že patří k jisté rase či sociální skupině, by měly přehodnotit svou praxi. Toto přehodnocení je obzvláště důležité dnes s ohledem na množství experimentů s novými formami služby, s nimiž církve přistupují k modernímu světu.

VI. CESTA KE VZÁJEMNÉMU UZNÁNÍ ORDINOVANÉ SLUŽBY

51. Máme-li pokročit ke vzájemnému uznávání služeb, je potřebí uvědomělého úsilí. Všechny církve potřebují přezkoušet formy ordinované služby a zjistit, do jaké míry zůstaly církve věrny původním záměrům této služby. Církve se musí připravit na obnovu svého chápání a své praxe ordinované služby.

52. Mezi záležitostmi, které je třeba propracovat na cestě ke vzájemnému uznání služeb, má zvláštní důležitost apoštolská posloupnost. Církve mohou vzájemně uznat v ekumenickém rozhovoru své služby, jestliže se navzájem ujistí o úmyslu předávat službu Slova a svátostí v návaznosti na apoštolskou dobu. Akt předávání by měl být prováděn v souhlase s apoštolskou tradicí, která obsahuje vzývání Ducha svatého a vkládání rukou.

53. Abychom dosáhli vzájemného uznání, je zapotřebí různých kroků od různých církví. Kupříkladu:

a) Od církví, které zachovaly biskupskou posloupnost, bude žádáno, aby uznaly jak apoštolský obsah ordinované služby v církvích, které tuto posloupnost nezachovaly, tak také existenci služby EPISKOPÉ v různých podobách v těchto církvích.

b) Církve, které biskupskou posloupnost nezachovaly, ale žijí ve věrné kontinuitě s apoštolskou vírou a posláním, mají službu Slova a svátostí, jak je zřejmé na víře, praxi a životě těchto církví. Od těchto církví bude žádáno, aby si uvědomily, že kontinuita s církví apoštolů je hluboce vyjádřena v postupném vzkládání rukou konaným biskupy a že, ačkoliv třeba nepostrádají nepřetržitost apoštolské tradice, toto znamení posiluje a prohlubuje zmíněnou kontinuitu. Mohou pak pocítit potřebu toto znamení biskupské posloupnosti znovu objevit.

54. Některé církve ordinují jak muže tak ženy, jiné ordinují jen muže. Rozdíly v této záležitosti vytvářejí překážky ke vzájemnému uznávání služeb. Ale tyto překážky nesmíme považovat za nepřekonatelné závady v dalším úsilí o vzájemné uznání. V otevřenosti jednoho ke druhému leží možnost, aby Duch promluvil k jedné církvi skrze pohledy církve druhé. Ekumenické úvahy by proto měly povzbudit církve, aby pohleděly tváří v tvář této otázce, a ne je od toho odrazovat.

55. Vzájemné uznání církví a jejich služeb zahrnuje v sobě nejen rozhodnutí příslušných autorit, ale i liturgický akt, v němž by byla jednota veřejně manifestována. Jsou navrženy různé formy takového veřejného aktu: vzájemné vzkládání rukou, koncelebrace večeře Páně, slavnostní bohoslužba bez zvláštního ritu uznání, předčítání dokumentu o spojení během konání slavnosti. Žádná zvláštní liturgická forma není absolutně nezbytná, ale v každém případě je třeba dosažení vzájemného uznání veřejně vyhlásit. Společné vysluhování eucharistie by jistě bylo vhodným místem k takovému aktu.

Vychází jako zvláštní otisk z Křesťanské revue, roč. 50 (1983) pro vnitřní potřebu církví.
V Praze 1983. Vytiskly MTZ, n. p., Olomouc, provoz 14 v Krnově, Hlavní náměstí 15.

STANOVISKO A DOPORUČENÍ P.O. THEOLOGICKÉHO
K DOKUMENTU "KŘEST, VEČEŘE PÁNĚ, ORDINACE"

1. Dokument je výsledkem dlouhého a náročného úsilí studijního a široké, celosvětové diskuse, na níž se podíleli i theologové církve římskokatolické. Jsme vděčni SRC, její komisi pro víru a řád, že toto úsilí podstoupila a dokument připravila.

2. Dokument se snaží vyjádřit míru shody o otázkách, které tradičně křesťanstvo rozdělovaly. To samo o sobě je krokem kupředu. Uznání zaslouží fakt, že autoři dokumentu postupovali tak, aby vynikla konvergence /sbíhavost/ různých křesťanských tradic, jejich společný základ a aby existující rozdíly tvořily co nejmenší překážku na cestě k jednotě Kristova lidu. Oceňujeme tento přístup a chceme se z něj poučit o metodě ekumenického rozhovoru.

3. Ve svých formulacích je dokument často obtížný. Ve většině případů je tato obtížnost dána složitostí problematiky samé. Neměla by být překážkou pečlivé pozornosti, s níž by měl být dokument v naší církvi sledována.

4. Dokument obsahuje stanoviska, s nimiž můžeme bez dalšího souhlasit. Obsahuje i taková, která mohou užitečně rozšířit horizont našeho pojetí křtu, večeře Páně a ordinace. A konečně obsahuje i taková, která u nás vyvolávají další otázky nebo i rozpaky. Vážnost věcí vyžaduje, abychom se i těmito posledními zabývali a konfrontovali je s jádrem biblického poselství.

5. Dokument /zvláště v části o ordinaci/ se materiálně orientuje na velké, staleté /"katolické"/ tradice a pokouší se je interpretovat způsobem, který by byl přijatelný církvím vzešlým z reformace. Tím se vysvětluje, že naše theologická a praktická řešení a naše dějinné zkušenosti nejsou dost vzaty v potaz. Bude záležet také na našem příspěvku do ekumenických diskusí, aby pozitivně formulované pozice reformační došly napříště výraznějšího uplatnění. Očekáváme, že rozhovor na synodu a potom i v celé církvi pro to přinese další podněty.

6. Dokument se může stát vhodnou základnou pro rozhovory naší církve s ostatními křesťanskými církvemi u nás a podnítit další žádoucí kroky k jednotě.

Návrh na usnesení synodu

Synod
- vyjadřuje vděčnost Komisi pro víru a řád Světové rady církví za úsilí vyjádřit víru církve v otázkách křtu, večeře Páně a ordinace tak, aby byly usnadněny další kroky k jednotě Kristova lidu;
- vyjadřuje přání českobratrské církve evangelické podílet se na procesu ekumenické konvergence, jak jej otevírá dokument o křtu, večeři Páně a ordinaci;
- v zásadě tento dokument přijímá a žádá sbory a senioráty, aby mu věnovaly potřebnou pozornost;
- pověřuje synodní radu, aby dbala další analyzy textu dokumentu, redakce připomínek ze synodu, ze sborů a seniorátů a předání Komisi pro víru a řád do stanoveného termínu.

Toto dílo nebylo dosaženo jen Komisí pro víru a řád. Křest, eucharistie a služba byly zkoumány ve mnoha ekumenických dialozích. Osvědčilo se jako vzájemně se doplňující a zbohacující vést dvojí druh mezicírkevních rozhovorů: dvoustranné a mnohostranné. To je jasně prokázáno ve třech zprávách Forapro dvoustranné rozhovry: "Pojetí jednoty" /1978/, "Konsensus na dohodnutých prohlášeních" /1979/ a "Autorita a přijetí" /1980/, postupně vydaných ve FaO Papers č.107. V důsledku toho Komise pro víru a řád se snažila budovat jak jen to bylo možné na těchto specifických zjištěních dvoustranných rozhovorů ve svých mnohostranných rozhovorech. Jedním z úkolů komise je zhodnotit čistý přínos výsledků těchto obzvláštních snah ekumenickému hnutí jako celku.

Stejně důležité pro vypracování tohoto textu bylo svědectví místních církví, které již prošly jednotícím procesem přes konfesijní rozdělení. Je nutno potvrdit, že snahy po místních církevních jednotách a snahy po universální dohodě jsou navzájem propojeny.

Možná, že ještě vlivnější než oficiální studie jsou změny, které se dějí v životě církví samých. Žijeme v kritické chvíli lidstva. Ve snaze k prosazení spravedlnosti, míru a smíření se církve, srůstající v jednotu, ptají, jaký poměr je mezi jejich chápáním křtu, eucharistie a služby pro obnovu lidské společnosti. Proto naše porozumění těchto věcí nesmí být odloučeno od vykupitelského a osvoboditelského poslání Kristova jednajícího prostřednictvím církví v moderním světě.

Skutečně se objevilo, jako výsledek liturgického probuzení a potřeby společného svědectví, ekumenické obecenství, které často proniká konfesionelní hranice a uvnitř dřívějších rozdílností je vidět nové světlo. Proto, ačkoliv jazyk tohoto textu je povětšině klasický, smiřující historické rozpory, hnací síla je často kontextová a současná. Tento duch pravděpodobně podnítí k mnoha přeformulováním textu do různých jazyků naší doby.

Kam nás naše snažení dovedlo? Jak je to vidět v textu z Limy, dosáhli jsme již pozoruhodného stupně souhlasu. Zajisté jsme však nedosáhli plně "konsensu" /CONSENTIRE/ chápaného zde jako zkušenost života a vyjádření víry, jehož je zapotřebí k uskutečnění a udržení viditelné církevní jednoty. Takový konsensus má své kořeny v obecenství vybudovaném na Ježíši Kristu a svědectví apoštolů. Jako dar Ducha je uskutečněno ve sborové zkušenosti dříve než může být vyjádřeno společným úsilím slovy. Plný konsensus bude moci být vyhlášen teprve až církve dosáhnou onoho bodu, v němž budou žít a jednat společně v jednotě.

Na cestě k tomuto cíli viditelné jednoty budou muset církve muset projít nicméně jistými stupni. Dostalo se jim nového požehnání, když naslouchaly jedna druhé a společně se vrátily k prvotním zdrojům, jmenovitě "ke tradici evangelia dosvědčené v Písmech přenášené v církvi a církví skrze moc Ducha svatého" /FaO světová konference 1963/.

Když opustily mnohá minulá nepřátelství, našly církve v přesvědčeních a výhledech mnohé slibné konvergence. A tyto konvergence je ujistily, že přes mnohé různosti v theologickém vyjadřování mají církve mnoho společného v chápání víry. Výsledný text se snaží být částí věrného a dostačujícího odrazu společné křesťanské tradice o podstatných prvcích křesťanského obecenství. Během procesu, v němž církve rostou ve vzájemné důvěře, musí krok za krokem rozvíjet tyto věroučné konvergence až do chvíle, kdy konečně budou moci společně prohlásit, že žijí ve vzájemném obecenství v návaznosti na apoštoly a učení církve obecné.

Tento text z Limy představuje výraznou theologickou konvergenci, kterou Komise pro víru a řád rozeznala a formulovala. Ti kdo znají, jak velice se církve liší v učení a praxi křtu, večeře Páně a služby, ocení důležitost velkého rozsahu souhlasu, který je zde zachycen. Mezi členy komise jsou zahrnuty ve skutečnosti všechny konfesijní tradice. V moderním ekumenickém hnutí není předchozího příkladu, že by theologové z tak široce odlišných tradic byli schopni tak harmonicky promluvit o křtu, eucharistii a ordinované službě. Obzvláště je hodno pozornosti, že komise mezi svými členy má plnoprávně zastoupeny i římsko-katolické theology a bohoslovce jiných církví, jež nejsou členy samotné Světové rady církví.

Budete-li kriticky hodnotit tento ekumenický text, musíte mít na mysli jeho přednostní úkol. Čtenáři by v něm neměli hledat úplné theologické pojednání o křtu, večeři Páně a ordinované službě. To by nebylo ani vhodné ani žádoucí. Dohodnutý text úmyslně se soustřeďuje na ta hlediska tématu, která ať přímo či nepřímo měla vztah k vzájemnému uznání vedoucímu k jednotě. Hlavní text poukazuje na hlavní oblasti theologické konvergence; přidané komentáře buď ukazují na historické odlišnosti, které byly již překonány, nebo naznačují probírané otázky, které potřebují ještě dalšího prozkoumání a smíření.

Ve světle tohoto celého vývoje předkládá Komise pro víru a řád text z Limy /1982/ nyní církvím. Činíme tak v hlubokém přesvědčení, neboť jsme si sami čím dál tím více byli vědomi své jednoty v těle Kristově. Našli jsme dost důvodů k tomu, abychom se radovali z bohatství našeho společného dědictví v evangeliu. Věříme, že Duch svatý nás vedl k tomuto KAIROS, času ekumenického hnutí, kdy bylo smutně rozděleným církvím umožněno dojít k podstatným theologickým dohodám. Věříme, že ještě další významný pokrok je možný, jestliže naše církve budou mít dost odvahy a představivosti chopit se Božího daru církevní jednoty.

Žádáme jako důkaz jejich ekumenického závazku, aby církve umožnily co nejširší možné začlenění celého lidu Božího na všech stupních církevního života do duchovního procesu přijetí tohoto textu. V dodatku najdete náměty k jeho použití při bohoslužbách, ve svědectví a studiu mužů a žen v církvích.

Komise pro víru a řád nyní v úctě zve všechny církve, aby připravily oficiální odpověď s co nejvyšší autoritou, ať už rady, synodu, konference, shromáždění či jiného sboru. Na podporu tohoto procesu by komisi potěšilo, kdyby znala co nejpřesněji

- jaké důsledky může vaše církev z tohoto textu vyvodit pro své vztahy a rozhovory s ostatními církvemi, obzvláště s církvemi, které rovněž vidí v textu vyjádření apoštolské víry;
- do jaké míry může církev v tomto textu rozpoznat víru církve obecné, zachovanou přes mnohé věky;
- v čem vaší církev povede tento text v bohoslužbě, výchově, mravním a duchovním životě a svědectví;
- jaké připomínky má vaše církev k pokračující práci Komise pro víru a řád ve vztahu k materiálům tohoto textu o křtu, večeři Páně a ordinované službě, jež je součástí dlouhodobého průzkumu a projektu "Cestou ke společnému vyjádření apoštolské víry dnes".

Naším úmyslem je srovnat všechny oficiální odpovědi, publikovat výsledky a analyzovat jejich ekumenické uplatnění pro příští Světovou konferenci o víře a řádu.
Všechny odpovědi na tyto otázky by měly být zaslány Sekretariátu pro víru a řád světové rady církví, 150 route de Ferney, 1211 Ženeva 20, Švýcarsko - do 31 prosince 1984.

William H.Lazareth
ředitel sekretariátu pro víru a řád

Nikos Nissiotis
moderátor komise pro víru a řád

bl.č.423-25/83-Mkč

12

A G E N D A : ZPRÁVA PO LITURGICKÉHO O ZAVÁDĚNÍ I. DÍLU A POSTUPU PRACÍ NA II. DÍLU

Církvi se dostane v dohledné době do rukou první díl bohoslužebné knihy (agendy) naší církve, jejíž vytištění doporučil minulý synod po dlouhém a složitém procesu, v němž se staršovstva, konventy, pastorálky a různé konference vyjadřovaly k základní struktuře bohoslužeb Slova a stolu Kristova, shromáždění křestních i jednotlivých služebností.

Připomeňme znovu, že podle naší tradice agenda není knihou právně závaznou. Závaznost bohoslužby jako odpovědi na Slovo je založena v poslušnosti a vděčnosti víry. Členům litugického odboru nejde o liturgické formy jako takové, nýbrž o to, aby naše modlitební odpověď na Slovo byla obsahově i formálně přiměřená, bohoslovecky čistá, plná radosti a naděje z Ducha svatého.

Zpravidla se chápe agenda jako kniha určená pro kazatele. Jistě že je agenda určena předně kazatelům. V reformační církvi však nesou za pořad a obsah bohoslužeb odpovědnost všichni členové sboru. Uskutečnují tuto odpovědnost prostřednictvím staršovstva. Proto by měl mít agendu v rukou a čítat v ní každý starší, aby sledoval, zda se ve sboru na něco podstatného nezapomíná. Directoria a celá agenda je zpracována tak, aby jí mohl každý číst s užitkem. Dále pak má agenda sloužit mladým kazatelům a vzrůstajícímu počtu diakonů a presbyterů, kteří stále častěji vedou bohoslužebná shromáždění.

První díl agendy, který je v tisku a počátkem příštího roku má být církvi odevzdán, obepíná celý život sboru, všecky jeho složky. Složku bohoslužebnou (služba Slova a stolu Kristova, křestní a konfirmační shromáždění), složku pastorační (svatební, pohřební shromáždění) i správní (různé druhy pověření).

Druhý díl, na němž PO liturgický intensivně pracuje, přináší náplň pro jednotlivé části veřejných bohoslužebných shromáždění. To znamená, že nabízí kazatelům a všem, kdo jsou pověřeni vedením nedělních služeb Božích příhodné introity, perikopy, modlitby před kázáním, přímluvné modlitby, modlitby při večeři Páně, příhodná poslání i požehnání.

Rozhodli jsme se po vzoru agend zpracovávaných dnes v různých církvích ve světě, neuvádět tyto části ve sledu za sebou, což by bylo obtížné pro praktické užití agendy, nýbrž v rámci jednotlivých nedělí církevního roku, takže II. díl agendy přinese formuláře pro jednotlivé neděle počínaje introitem a konče požehnáním. Jak z celého pojetí agendy vyplývá, nikdo není vázán se těchto formulářů na každou neděli držet, všichni však jsou zváni z bohatství, které takový formulář poskytuje, čerpat, a v případné samostatné liturgické tvorbě jich využívat.

Veliký užitek z II. dílu agendy však bude mít zejména ten, kdo si všimne celkové struktury jednotlivých nedělí i jejich vzájemné souvislosti v rámci církevního roku.

To chtějí osvětlit následující řádky. Jednotlivé neděle jsou seřazeny, jak jsme již uvedli, v rámci církevního roku. Druhý díl agendy

se snaží spojit reformované hledisko, které staví všecky neděle v církevním roce, na stejnou úroveň, s hlediskem luterským, které drží církevní rok v rámci dějin spásy. Agenda chápe každou neděli jako svátek Vzkříšení Páně, přece však má za to, že je dobré - také z důvodů katechetických, neboť katecheze je mnohde zanedbána - aby Boží děje spásy byly rozloženy do dějinného času a jednotlivé Boží služby byly v tu kterou neděli připomenuty výrazněji. Tím se drží hlediska bratrského.

Agenda vychází z toho, že shromáždění každé neděle církevního roku je odpovědí na Boží dílo spásy v Ježíši Kristu, na vzkříšení, nanebevstoupení ukřižovaného Krista a na seslání Ducha svatého.

Proto jsme při práci na II. dílu agendy postupovali tak, že jsme začali pracovat nejprve na velikonočním týdnu, dále pak jsme zpracovávali období velikon-oční (neděle po velikonocích). Z radostného světla velikonoční neděle padá záře Božího milosrdenství na všecky ostatní neděle církevního roku, stejně tak jako zvěst o Kristově oběti musí být přítomna v každém shromáždění, má-li to být shromáždění křesťanské.

Vrcholem církevního roku je slavení velikonoc. Vánoce, které vznikly později, mají své bohoslovecké těžisko ve zvěsti o inkarnaci (vtělení), kterou plně a správně chápeme teprve v kontextu vzkříšení a druhého příchodu.

Pojetí církevního roku založené na nejnovějším badání, bude vyloženo v direktoriu, jehož obsah přednesl předseda liturgického odboru farářské konferenci 1982.

Velice složitou je otázka perikop. Agenda přinese seznam různých perikopálních řad. Nicméně v kazatelské tradici naší církve se uplatnují různé formy volby textu, takže rozhodně není možné zavést pevné formy perikop.

K tomu jsme přihlédli v tom smyslu, že neváže me modlitby pro jednotlivé neděle úzce na starokřesťanskou perikopu, nýbrž formulujeme je tak, že mohou shromáždění posloužit, i když perikopa nebude čtena a bude užito jiného textu.

Na druhé straně se ovšem v introitech, podáních i modlitbách snažíme využít biblického bohatství u vědomí, že se dnes Písmo v rodinách málo čte a že jeho slova ve shromáždění mohou do četby uvést.

V modlitbách II. díl agendy sleduje, aby bylo zachyceno celé bohatství Božích spásných skutků, jak je připomíná církevní rok, stejně tak jako temata života víry jednotlivce i zápasu církve ve světě v běžných nedělích nesváteční části roku. Tomuto účelu slouží také přímluvné modlitby v agendě. Agenda v přímluvných modlitbách poskytne velikou šíři námětů, zač se modlit, i teologicky odpovědné uspořádání jednotlivých proseb, co do jejich významu. Pokusí se také o nové, neotřelé formulace jednotlivých proseb.

Při práci na modlitbách přihlížíme předně k tradicím, které formovaly duchovní život u nás doma. Sledujeme ovšem i tvorbu v oblasti reformované, luterské i ekumenické. Snažíme se, jak jsem již připomínal, využít bohatství Písma, které - jak současné badání ukazuje - obsahuje více kultických a liturgických partií než se domnívalo předchozí badání, zejména liberální.

V čem spočívá funkce druhého dílu agendy pro církev?

Agenda nechce nahradit nebo zatlačit volné modlitby vžité v naší tradici. Právě naopak. Jejím záměrem je prohloubit a obohatit modlitební život církve. Začínající nebo unavený kazatel, kterému příprava modliteb

činí potíže, může modliteb použít v doslovném znění, jiný v nich načerpá podněty a najde pomoc, aby neupadal do stereotypu, aby v přímluvných modlitbách na podstatné věci nezapomínal apod. I když jsou modlitby v agendě určeny předně pro veřejná bohoslužebná shromáždění, poslouží i modlitebnímu životu jednotlivce a rodin, k jejich přípravě na nedělní shromáždění.

Nejvlastnější záměr celé agendy je uvést naše sbory do plnosti Božího spásného díla v Kristu, tak aby z něho žily radostně a vděčně a přinášely dobré ovoce.

*

Synodní rada pověřila recenzí II. dílu agendy bratry Dr. P.Filipiho a Josefa Hromádku, člena SR, kteří prováděli recenzi I. dílu agendy.

Jmenováním recenzentů již nyní se umožní, aby mohli věnovat tomuto pověření plnou péči a příštímu synodu podali podrobnou zprávu. Synodní rada se chce pokusit o vytištění II. dílu agendy obdobným způsobem, jako je tištěn I. díl.

Návrh na usnesení synodu:

Synod vzal na vědomí zprávu o tisku I. dílu agendy a s vděčností uvítal zprávu, že jeho předání bude možné počátkem roku 1984. Dále vzal na vědomí zprávu o postupu prací na II. dílu agendy a pověřuje synodní radu jednáním o zajištění tisku II. dílu obdobným způsobem.

- - -

ÚVODNÍ ZPRÁVA PO PRÁVNÍHO KE ZMĚNÁM CÍRKEVNÍHO ZŘÍZENÍ A ŘÁDŮ

V době od posledního rozmnožení Církevního zřízení a řádů došlo na na základě usnesení synodů k velkému počtu změn, dodatků a oprav, takže se stávají málo přehledné. Sbory a seniorátní výbory opětovně žádaly, aby došlo k jejich novému publikování při zahrnutí všech změn a v novém uspořádání, které by usnadnilo orientaci v jednotlivých předpisech.

Synodní rada pověřila PO právní vypracováním návrhu na provedení nutných oprav a dále novým uspořádáním hlavních řádů. Poradní odbor právní připravil návrhy na změny a opravy Církevního zřízení, které jsou předkládány jako tisk 14 A. Dále jako tisk 14 B je předkládán novelizovaný text církevního zřízení se zapracováním všech navrhovaných změn. V případě odchylného usnesení synodu bude nutno odpovídajícím způsobem upravit znění tisku 14 B.

Navrhované změny CZ byly rozeslány všem sborům a seniorátům přípisem SR č.j. 870/83 ze dne 26.4. 1983. Z usnesení konventů uvádíme následující odlišná stanoviska:

Konvent Poděbradského seniorátu:

§ 6,1 - souhlasí s návrhem, pokládají za nutné zařadit povinnost hlášení po 2 bohoslužebné dny do § 19
§ 10,1 - odstaveo doplnit druhou větou: "Povoláním za kazatele se stává presbyterem sboru."
§ 10,7 - formulovat: "synodní rada udělí..."
§ 13,3 - je navrhováno dovolenou řešit dosavadním způsobem a určit dobu pro administraci.

Pokud jde o §§ 6,4 - 20,5 - 20,6 - 23,5 - 26,2 -27,4 je doporučováno ponechat dosavadní znění.

Konvent Královéhradeckého seniorátu:

§ 10,5 - formulaci "vikář je p o v i n e n dbát rad a kritiky svého rádce" buď škrtnout, nebo nahradit formulací mírnější. Dále je žádáno vpracovat větu s ustanovením, že složení farářské zkoušky je vázáno na určitý termín.

Konvent Horáckého seniorátu:

§ 23,2 (pořad. číslo 23) tento návrh nebyl konventem přijat.
§ 27,2c (pořad.číslo 27) tento návrh nebyl konventem přijat.
§ 30,6 (pořad.číslo 35) je navrhováno vypustit slova "v mezích jeho způsobilosti"
§ 27,4 (pořad.číslo 28) je navrhováno, aby poslední věta měla toto znění: "Předsednictvo synodu tvoří tři kazatelé a tři starší." Je odmítána další specifikace, kdo mají ti tři kazatelé být.

Došlé připomínky ze sborů jsou shodné se shora uvedenými připomínkami seniorátních konventů, případně k nim bylo přihlédnuto při zpracování definitivního textu.

Synodními tisky 15 až 18 jsou předkládány návrhy novelizovaného textu hlavních řádů. Při jejich zpracování se přihlíželo ke všem změnám schváleným předchozími synody, ke změnám vyplývajícím s navrhovanými změnami Církevního zřízení dle tisku 14 A. Bylo zvoleno celkově nové uspořádání obsahu jednotlivých řádů tak, aby ustanovení k určité otázce byla vždy soustředěna pokud možno na jedno místo.

Po rozmnožení novelizovaného textu byla provedena korektura všech tisků. Jako dodatky k jednotlivým tiskům jsou předkládány dodatky, obsahující všechny opravy.

Pokud synod předkládané návrhy novelizovaných textů církevního zřízení a řádů přijme, bude zajišťováno jejich souhrnné publikování.

Níže připojujeme "Důvodové zprávy" k jednotlivým řádům.

1) Řád o správě církve - tisk č. 15 - (dle textu dr. P.Šimka)
2) Jednací a volební řád - tisk č. 16 - (dle textu dr.P.Šimka)
3) Řád pro kazatele - tisk č. 17 (dle textu dr.P.Šimka a far.P.Pellara)
4) Řád hospodaření církevních sborů - tisk č.18 (dle textu dr.P.Šimka)

1. ŘÁD O SPRÁVĚ CÍRKVE - Důvodová zpráva

Celý tento řád byl připravován tak, aby byl přílohou CZ. K jednotlivým §§ církevního zřízení jsou připojeny doplňující, příp. vysvětlující předpisy. Byly odstraněny, pokud možno všechny duplicity, co je v CZ neopakuje se v tomto řádu. Ustanovení o kazatelích byla přeřazena do ŘK, hospodářské předpisy do ŘHCS, ustanovení o seznamu hlasovných členů a o slibech byla přenesena do JVŘ. Dosavadních 68 článků tím zkráceno na 44.

Zásadní změny proti dosavadnímu stavu jsou:

1) územní členění církve a označení seniorátu, ruší se označení seniorátní úřad, zůstává jen "seniorátní výbor" (čl. 1)
2) zjednodušené předpisy pro vytváření a přetváření sborů (čl.2 - 5)
3) skončení volebního období členů správních orgánů a poslanců v zájmu zjednodušení voleb (čl. 7)
4) upřesnění při rozporu členství v seniorátním výboru a v synodní radě (čl. 9,10)
5) upřesnění předpisu pro odvolání k synodu (čl. 13)
6) uvolnění sborového členství při přestěhování člena v téže obci, kde je více sborů, praktické zejména pro Prahu (čl. 17)
7) zavádí se možnost, aby při ustanovení administrátora byla provedena nová volba předsedy staršovstva (čl. $22_{,2}$)
8) upřesňuje se doba, na kterou se povolává do staršovstva presbyter přišlý z jiného sboru (čl. $21_{,4}$) a celocírkevní kazatel (čl.21_{5}).

2. JEDNACÍ A VOLEBNÍ ŘÁD - Důvodová zpráva

Do tohoto řádu byly soustředěny všechny předpisy týkající se jednání a voleb ve shromážděních a správních orgánech. Z Řádu o správě církve byly sem přeřazeny předpisy o seznamech hlasovných členů a o slibech členů shromáždění a správních orgánů.

Byla přepracována systematika řádu tak, že zvláštní kapitola (B) jedná o sborovém shromáždění (příp. zastupitelstvu).

Zásadní změny proti dosavadnímu stavu jsou:

1) pro zápis do seznamu hlasovných členů (čl. $5_{,7}$) se stanoví jediná podmínka: "ti, kdo se činně podílejí na životě sboru, především též účastí na jeho shromážděních."
Mohou to být shromáždění katechetiská (bibl.hodiny, shromáždění mládeže) - přihlíží se tím k tomu, že někteří členové v neděli nebývají ve sboru. Placení saláru patří ovšem též "k činnému podílení se na životě sboru", ustanovení o něm jsou zcela přenesena do ŘHCS.

2) Čl. 4 o.3 se zavádí možnost (ne nutnost) přikročit k novému volebnímu kolu při roztříštěnosti hlasů v 1. volbě. V témže čl. o.5 se upřesňuje postup při hromadné volbě více funkcionářů, což zatím činilo v praxi obtíže a vedlo k průtahům jednání. V čl. 8 o.6 se rovněž upřesňuje postup při volbě staršovstva kandidátní listinou.

3) pro samostatné návrhy se zavádí zjednodušený postup v čl. $16_{,1}$, stačí podpisy členů shromáždění, odpadá zkoumání počtu přítomných a zda podepsaní jsou přítomni (čl. $16_{,1}$)

4) dosavadní prostá většina se nahrazuje důsledně většinou nadpoloviční z přítomných členů (čl. $1_{,2}$, $3_{,2}$ $19_{,2}$)

5) řeší se způsob projevu více řečníků, kteří jsou proti skončení rozpravy (čl. $20_{,1}$)

6) upřesňuje se pořadí, v jakém se má o podaných návrzích hlasovat (čl.$16_{,7}$)

7) určuje se způsob pozvání do shromáždění (týká se synodu, ale i konventů) členů církve s hlasem poradním a výkon jejich práv (čl. $12_{,9}$)

8) určuje se postavení a právo pozorovatelů pozvaných do shromáždění (na konvent nebo na synod) (čl. $12_{,11-13}$)

9) zavádí se možnost přechodu z aklamace na lístky a naopak (čl. $3_{,4}$)

10) upřesňuje se, co je platný hlas při tajné volbě (čl. $3_{,5}$)

11) výslovně se uvádí, že při užší volbě se nevyžadují nadpoloviční většiny hlasů (čl. $4_{,4}$, odpovídá § $5_{,1}$ CZ)

12) upřesňuje se postup při volbách ve sborovém shromáždění (čl. $7_{,3}$)

13) zavádí se slib členů správní komise (čl. $28_{,5}$)

14) upřesňuje se ztráta mandátu poslance přechodem do jiného sboru, případně do jiného seniorátu (čl. $31_{,2}$)

Dosavadní JVŘ měl 39 článků, nový JVŘ jen 34 články, i když převzal řadu ustanovení z ŘS.

3. ŘÁD PRO KAZATELE - Důvodová zpráva

Dosavadní ŘK už v podtitulu se omezoval jen na výchovu, zkoušky a volitelnost kazatelů z povolání a na povolávání a působení výpomocných kazatelů.

Nový návrh ŘK shrnuje všechny předpisy pro kazatele do tohoto řádu. Rozšiřuje se proto obsah ŘK o ustanovení, jež zatím byla v ŘS v čl. 40-57, pokud nepřešla do JVŘ. Jsou to práva a povinnosti kazatelů, jejich působnost, dovolená, zastupování, uvedení v úřad, instalace, ordinace.

Podle navrhované úpravy postavení diakonů v CZ bylo nutno i v tomto řádu změnit dosavadní ustanovení o diakonech. Ustanovení o administraci bylo pojato v návrhu přímo do CZ.

Zásadní změny proti dosavadnímu stavu jsou:

1) je stanoven pracovní týden kazatelů 5tidenní (čl. 3 o.4)

2) zavádí se výslovně povinnost stanovení a dodržování návštěvních hodin (čl. 1 o.2)

3) zavádí se příprava pro složení farářské zkoušky vikářů včetně povinných kursů pro vikáře, kteří dosud nesložili farářskou zkoušku ($čl.4,_4$)

4) rozlišuje se nově uvedení kazatele v úřad (čl. 14) od instalace (čl. 13)

5) upřesňují se ustanovení o ordinaci presbyterů ($čl. 18,_3$), právo plynoucí z ordinace může presbyter vykonávat jen pokud je ve funkci staršího, při novém povolání do staršovstva ordinace nabývá opět platnosti.

6) zavádí se jednotná zkouška pro kazatele, jež je však co do hloubky odstupňována podle stupně kazatelské funkce (čl. 16). Připouští se též možnost klausurní písemné práce ($čl. 17,_2$)

7) zavádí se možnost ordinace presbyterů i k návrhu seniorátního výboru ($čl.18,_2$); podle dosavadního ŘK byla tato ordinace přípustná jen na návrh staršovstva doporučený seniorátním výborem.

8) zavádí se termín "předčitatel" a "výpomocný kazatel", tj. dosavadní laický kazatel (čl. 19-21)

V podrobnostech k jednotlivým článkům se uvádí:

čl. 1. - přepracovaný čl. 41,1 a 3 ŘSC

čl. 2. - přeformulovaný čl. 41,2 ŘSC

čl. 3. - shrnuta ustanovení čl. 45 a 46 ŘSC a usnesení synodu o náhradě otopu, vody a energie kazatelům; vložen nárok kazatelů na náhradu výloh; vymezen pracovní týden kazatelů

čl. 4,1 - převzat čl. 4,1 ŘK
2 - převzat čl. 4,2 ŘK
3 - rozvinuta část čl. 41,1 ŘSC + doplněk
4 - zobecněno usnesení XXII. synodu III/1 o doškolování vikářů
5 - převzat čl. 5,7 ŘK a zapracováno usnesení XXII. synodu III/2 o soustavném vzdělávání diakonů

čl. 5,1 - nový (srv čl. 55 ŘSC)
2 - nový
3 - převzat čl. 2,1 ŘK

čl. 6. - přeformulovaný čl. 7,1 ŘK
6,3 - snížena věková hranice z 26 na 25 let

čl. 7. - přeformulovaný čl. 44 ŘSC

čl. 8. - zkrácen čl. 52 ŘSC

čl. 9,1 - přepracován čl. 5,1 ŘK a čl. 56 ŘSC
2 - přepracován čl. 5,2 ŘK
zvýšena úroveň vzdělání ze základního na střední
3 - přepracovaná část čl. 2,1 ŘK
4 - snížena věková hranice na úroveň vikářů a starších
5 - nový

čl.10,1 - přepracovaný čl. 6,1 ŘK
2 - převzat čl. 6,6 ŘK
3 a 4 - nové

čl.11. - upravený čl. 2,5-6 ŘK s vypuštěním ustanovení o zkušební době

čl.12. - přepracovaný čl. 1,1c ŘK a čl. 43 ŘSC
+ doplněk o seniorátních vikářích a diakonech
(viz § 26,4 CZ)

čl.13,1-3 - přepracovaný čl. 3 ŘK
4 - nový doplněk
5 - uvedení ve službu (instalace) čl. 53,5 ŘSC rozšířeno na všechny kazatele podle nové Agendy

čl.14. - od uvedení ve službu (instalace) je odlišeno uvedení v úřad
- upřesněn čl. 53, 3-4 ŘSC

čl.15,1-3 - převzaty čl. 2,7-8 ŘK
4 - převzata první část čl. 2,9 ŘK;
ve druhé části na rozdíl od starého ustanovení platnost ordinace zůstává

čl.16. - shrnuta ustanovení o obsahu odborných zkoušek kazatelů čl. 5, 6 a 7 ŘK

čl.17. - přepracován čl. 8 ŘK

čl.18. - 20. - přepracován čl. 9 ŘK a čl. 57 ŘSC;
splněno tak i usnesení XXII. synodu IV/C/28.

+

4. ŘÁD HOSPODAŘENÍ CÍRKEVNÍCH SBORŮ - Důvodová zpráva

Celá systematika tohoto řádu byla přepracována. Je to dáno též tím, že podle usnesení 22. synodu byly finanční hranice pro platnost úkonů sborů všech stupňů přeneseny z CZ (§ 15) do ŘHCS

Zásadní změny proti dosavadnímu stavu jsou:

1) Jsou zde vyjádřeny hmotné povinnosti členů církve s odvoláním též na salární klíč (čl. $1_{,1}$)

2) Je normován nově dozor na hospodaření círk. sborů (čl. 3)

3) Zavádí se možnost usnesení synodu nebo synodního zastupitelstva o zvýšené ochraně majetku sborů, jenž má z církevního hlediska závažnou hodnotu (čl. $6_{,3d}$, $10_{,2c}$)

4) pronájem farních bytů a místností v budovách sborů a seniorátů bude možný jen se souhlasem synodní rady (čl. $6_{,3b}$, $10_{,2b}$)

5) nabytí a zcizení nemovitého majetku sborů bude možné jen se souhlasem seniorátních výborů, při ceně přes 50.000 Kčs jen se souhlasem synodní rady (zatím farní sbory mohly rozhodovat o nemovitostech do ceny Kčs 25.000,- bez souhlasu seniorátního výboru)

6) při pronájmu nemovitostí bude směrodatná současná pořizovací hodnota pronajatého majetku (dosud to byla výše nájemného), má význam pro potřebné schválení nadřízeným správním orgánem.

7) Poradním odborům (např. JJ) se dává právo vypracovat si jednací řád.

– – –

VYSVĚTLIVKY K PŘIPOMÍNKÁM KONVENTŮ A K NÁVRHŮM Z KONVENTŮ
K NAVRHOVANÝM ZMĚNÁM CÍRKEVNÍHO ZŘÍZENÍ (pro snazší orientaci členů synodu)

I. TISK SYNODU č. 13

A. Poděbradský konvent:

1) § 6,$_{11}$ navrhuje zařadit povinnost hlášení konání shromáždění po 2 bohoslužebné dny do § 19 - tato povinnost je nyní v návrhu JVŘ v čl. 6 - konventy neměly k dispozici návrhy řádů, proto požadují doplnění některých ustanovení, která byla přenesena do řádů.

2) § 10,$_1$ navrhuje doplnit "Povoláním za kazatele se stává presbyterem sboru" - tato skutečnost je v čl. 21,$_1$ ŘS. Jinak návrh CZ upouští od označení, že kazatel je starší sboru, ježto je to poněkud matoucí pojem, CZ rozlišuje přec jen kazatele od starších.

3) § 10,$_7$ navrhuje, že synodní rada udělí na návrh staršovstva doporučený seniorátním výborem ordinaci diakonu. V návrhu je, že synodní rada "může ordinaci udělit". Podle návrhu konventu by byla synodní rada povinna návrhu vyhovět. Třeba zvážit důvody pro i proti a navrhnout plénu, zda má být tato změna textu přijata.

4) § 13,$_2$ navrhuje řešit dovolenou dosavadním způsobem a určit dobu pro administraci - tato věc je nyní řešena v čl. 3,$_5$ ŘK, dosud to bylo v čl. 46 ŘS - místo slov:"jako státní zaměstnanci" je nyní "pracující", ježto zvláštní podmínky pro dovolenou státních zaměstnanců již neexistují. Dosud bylo v § 13,$_3$, že senior ustanoví dočasného zástupce (to není administrátor), nemůže-li kazatel déle než 1 měsíc vykonávat svůj úřad, v návrhu je místo toho: "nemůže-li přechodně vykonávat svůj úřad", je to pružnější ustanovení. Návrh v § 13 CZ rozeznává totiž 2 druhy zástupců. § 13,$_3$ je dočasný zástupce, § 13,$_4$ je administrátor, který se ustanoví při uprázdnění sboru nebo v případě, že kazatel nemůže po delší dobu (ne tedy jen přechodně) vykonávat svůj úřad. Toto rozlišení v dosavadním CZ nebylo. Má to též význam, že při ustanovení dočasného zástupce nebude patrně třeba vyžadovat státní souhlas jako je tomu někde při ustanovení administrátora. V návrhu proti dosavadnímu znění vypadla slova: "a není-li ve sboru jiný kazatel", což by mohlo vést k názoru, že je třeba ustanovit administrátora při odchodu faráře i když na sboru zůstane vikář, který tam vedle faráře již byl. Proto by se doporučovalo doplnit § 13,$_3$ takto: za slovo úřad se vloží: " a není-li ve sboru jiný kazatel" a § 13,$_4$ takto: za slovo úřad se vloží: "a není-li ve sboru jiný kazatel způsobilý samostatně sbor spravovat".

   Konvent navrhuje též určit dobu pro administraci. Třeba zvážit vhodnost takového časového omezení administrace. Senior může totiž kdykoliv na žádost staršovstva nebo dosavadního administrátora, shledá-li pro to vážné důvody, administrátora odvolat a ustanovit jiného.

5) § 6,$_4$ (jde o mylnou citaci, má být správně § 4,$_6$) navrhuje ponechat dosavadní znění. S tím souvisí též návrh na ponechání znění § 26,$_2$. Konvent si tedy přeje, aby seniorátnímu výboru předsedal vždy senior a nebyl předsedou volen seniorátní kurátor. Zapomněl na změnu § 30,$_3$, kde v návrhu je vypuštěno ustanovení, že synodní radě předsedá synodní senior. Třeba uvážit, že je to jediný konvent, který se vyslovil proti navržené změně.

6) § 20,5 navrhuje ponechat ustanovení o volbě kurátora a dalších funkcionářů. Tato věc je však podrobněji uvedena v čl. 22,1 ŘS. Kromě toho v § 4,6 CZ je ustanovení o volbě kurátora. Šlo by proto o zbytečné opakování, které se snaží návrh CZ i řádů důsledně odstranovat.

7) § 20,6 navrhuje ponechat ustanovení o mezích, ve kterých kurátor smí jednat jménem staršovstva. Toto ustanovení je totiž v rozporu s § 4,6 CZ, podle něhož za sbor jednají vždy kazatel a kurátor společně a je nyní nahrazeno čl. 6,1 ŘS, že správní orgán (tedy i staršovstvo) může pověřit zastupováním pro jednotlivé případy i jiné své členy.

8) § 23,5 navrhuje ponechat ustanovení, že konvent zahajuje senior nebo seniorátní kurátor. Konventu nebylo známo, že tato věc je řešena v čl. 13,2 a 26,2 JVŘ.

9) § 27,4 navrhuje ponechat ustanovení, že synod zahajuje synodní senior, resp. náměstek, případně kurátor. Konventu nebylo známo, že tato věc je též řešena v čl. 13,2 JVŘ.

B. Královéhradecký konvent:

10) § 10,5 navrhuje zmírnit formulaci ohledně rádce vikáře. Bude-li přijato, je třeba důsledně stejně upravit § 10,7 ohledně rádce diakona. V praxi závisí od seniora, jak by řešil sporné otázky mezi kazatelem a jeho rádcem. Další návrh ohledně termínu složení farářské zkoušky je zmíněn v poznámkách k návrhům z konventů.

C. Horácký konvent:

11. § 23,2c nesouhlasí s tím, aby nově zvolení členové seniorátního výboru se stali členy konventu.

12. § 23,2c nesouhlasí s tím, aby nově zvolení členové synodní rady se stali členy synodu.

K oběma návrhům je třeba uvést, že dosavadní CZ přiznávalo v § 30,4 nově zvolenému synodnímu seniorovi právo členství na synodu (nebyl-li již jeho členem). Oba návrhy shora rozšiřují toto právo na všechny nově zvolené členy synodní rady a též seniorátního výboru.

13. § 30,6 navrhuje vypustit slova "v mezích jeho způsobilosti". Tato slova se však jeví nutnými, ježto např. laický člen SR nemůže ordinovat kazatele.

14. § 27,4 navrhuje vypustit povinnost, že jeden člen předsednictva musí být zvolen z řad zástupců KEBF na synodu.

II. TISK SYNODU č. 20B (návrhy z konventů ohledně CZ a řádů)

A. Pražský konvent:

1. bod 6 tisku navrhuje uvedení výpomocných kazatelů do služby - věc je řešena v návrhu Agendy, KŘ netřeba tím doplňovat

B. Ústecký konvent:

2. bod 12 tisku - předložené návrhy CZ a řádů mají ukončit fázi podstatných změn. Nelze ovšem usnést, že synod nesmí žádné změny provádět. SR vydá hned po synodu souborný text CZ a všech řádů a bude připraven též nový abecední index k církevnímu právu.

C. Královéhradecký konvent:

3. bod 15 tisku navrhuje doplnit dosavadní ŘK v § 7 o.1 ustanovením, že vikáři jsou povinni se podrobit farářské zkoušce do 5, příp. 6 let od počátku svého působení na samostatném kazatelském místě. V navrženém znění KŘ šlo by o doplnění čl. 6 dalším odstavcem navrženého znění. Třeba ovšem uvážit, že toto navržené ustanovení postrádá sankce, tj. donucovacího předpisu. Co se stane vikáři, který se v této lhůtě ke zkoušce nepřihlásí? Bude zbaven svého místa? Návrh KŘ se snaží řešit tuto otázku jiným způsobem. Zavádí v čl. 4, 4 plán přípravy k farářské zkoušce a doškolovací povinné kursy pro vikáře, kteří dosud farářskou zkoušku nesložili.

4. bod 16 tisku opakuje otázku zmíněnou shora pod I č.10 těchto vysvětlivek. Jde o změnu § $10_{,5,7}$ CZ.

5. bodu 19 tisku návrhu je již vyhověno navrženým zněním čl. 26 ŘS.

B. Moravskoslezský konvent:

6. bod 32 tisku navrhuje změnu 2letého cyklu synodu na 3 letý. Jde o zásadní otázku církve podle § $27_{,5}$ CZ. Synod se může usnést, že se má o této věci zahájit jednání, tedy pověřit synodní radu, aby si vyžádala vyjádření konventů k této změně CZ do příštího synodu a zaslala tento návrh též k vyjádření staršovstvům. Protože k jednání o změně CZ je třeba 2/3 většiny všech členů synodu, je třeba, aby návrh na zahájení jednání o této změně CZ byl přijat touto většinou. Tato většina se počítá ze všech členů synodu, tedy i nepřítomných či omluvených.

\- - -

Tyto vysvětlivky předkládám synodu nejen ve funkci předsedy poradního právního odboru synodní rady, který připravil návrhy na změny CZ a řádů (v tisku č. 13 na str. 2 je chybou při opisování uvedeno u návrhů řádů: "dle textu Dr. Šimka a far.P.Pellara", jde správně o texty přijaté POP SR a předkládané synodní radou jako její návrhy), ale též jako právní poradce předsednictva synodu podle JVŘ a jako řádně zvolený poradce synodu. Z této volby mám právo přihlásit se o slovo v rozpravě a s podporou 1 člena synodu mohu předkládat návrhy vzniklé z rozpravy, a to i v komisích synodu.

Navrhuji proto s podporou 1 člena synodu, abych tím urychlil jednání komise o otázkách CZ a řádů, aby komise doporučila synodu přijetí navrženého textu CZ a řádů s těmito změnami v tomto znění:

1. synod usnáší změny CZ uvedené v tisku 14 A s drobnými odchylkami textu podle tisku 14 B a dodatku č. 1. Jde o drobné odchylky od návrhů v tisku 14 A pod č. 1,2,4,10,11,12,14,27 a dále o textovou úpravu a rozdělení § 27 o.5 CZ, jak je patrno z tisku 14 B.

2. synod usnáší tyto změny v textu CZ (tisk 14 B s dodatkem č.1)

a) § $10_{,5}$ odpadne věta: "vikář je povinen dbát rad a kritiky svého rádce." a k předcházející větě za čárku se připojí text: "jehož pastýřských rad a odůvodněné kritiky je bratrsky povinen dbát."

b) § $10_{,7}$ slova v textu: "jehož rady a kritiky je povinen dbát" se nahradí slovy: "jehož pastýřských rad a odůvodněné kritiky je bratrsky povinen dbát."

c) § 12 nadpis bude znít: "Předčitatelé, výpomocní kazatelé a ordinovaní starší" a v textu § 12 o.1 na konci věty před slova "výpomocní kazatelé" se vloží slova: "předčitatelé a". (Důvod této změny je v tom, že předčitatelé tvoří samostatnou kategorii, viz články 19 - 21 ŘK). V § 12 o.2 odpadne jako zbytečná citace v závorce (nyní by to byl čl. 18 ŘK)

d) § 13,3 za slovo úřad se vloží slova: "a není-li ve sboru jiný kazatel"

e) § 13,4 za slovo úřad se vloží slova: "a není-li ve sboru jiný kazatel způsobilý samostatně sbor spravovat"

f) § 15,1 místo slov "schváleného rozpočtu" bude "schválených rozpočtů" (jde o rozpočet řádný a mimořádný)

g) nadpis před § 18 bude jen "Farní sbor"

h) § 21,5 vypustí se slůvko "jen" (je v rozporu s odst. 6)

i) § 27,4 2. věta bude znít: "Předsednictvo synodu tvoří tři kazatelé a tři starší sboru volení z řad členů synodu".

j) § 29,3g: odpadne část věty za čárkou (církev nemá samostatná střediska pro vzdělávání církev.pracovníků ani dobročinné církevní ústavy, celocírkevní zařízení se vztahuje na zařízení všeho druhu, netřeba proto jednotlivá zařízení tohoto druhu uvádět)

k) v preambuli CZ v posledním odstavci se nahradí slova "s lidovědemokratickým zřízením" slovy: "se socialistickým zřízením" a vypustí se číslo "11". (Důvod: CZ bylo měněno řadou synodů, je proto lépe upustit od označení 11. synodu, tím spíše, že tehdy nebylo ještě socialistické zřízení, bylo by proto znění "11. synod" v této souvislosti matoucí)

3. Synod usnáší nové znění ŘK, ŘS, JVŘ a ŘHCS podle tisků č. 17, 15, 16 a 18 s dodatky k těmto tiskům s těmito změnami textu JVŘ:

a) článek 23,1 1.věta bude znít: "Předsednictvo synodu tvoří tři kazatelé a tři starší sboru volení z řad členů synodu."

b) čl. 28,1 bude znít: "Nově zvolení členové správního orgánu složí po pravoplatnosti své volby slib, jehož znění je obdobné slibu členů shromáždění (čl. 13,-). Lze použít i znění slibu podle Agendy CCE." (Zdůvodnění: Agenda dosud nevyšla, je proto třeba použít znění slibu dle čl. 13,7, což nevylučuje použití slibu podle Agendy, až bude vydána).

4. synod usnáší tyto změny Řádu pro studenty bohosloví:

a) čl. 2 o.1, 2. věta bude znít: "Do tohoto seznamu budou zapsáni po rozhovoru se synodní radou studenti, kteří složili první státnici."

b) čl. 2 o. 2d: ponechává se pouze první řádek: "že budou v osobním styku se synodní radou", zbytek se vypustí.

5. synod usnáší tyto změny Řádu pastýřské služby (ŘPS):

a) v čl. 1 o.2 v 1. větě se opraví citace ŘS 34 na ŘS 23 a na konci citace ŘS 34,11 na ŘS 23,11.

b) v čl. 1 o. 3 tam uvedené 3 citace ŘS v závorkách se změní na citace ŘK v tomto pořadí: 1,1; 2; 1,2.

c) v čl. 1 o.4 tam uvedené 3 citace ŘS budou v pořadí za sebou takto: 34a; 31,$_{1a,g,h}$; 39a.

6. synod usnáší tyto změny Řádu členství (ŘČ)

a) v čl. 3, o.1 místo citace: "ŘS 25,26" bude: "JVŘ 5,$_7$"

b) v čl. 3 o. 2 místo citace: "ŘS 26,$_3$" bude: "JVŘ 5,$_8$"

c) v čl. 4 o. 4 slovo "zřízení" se nahradí slovem "řádu"

d) v čl. 5 o . 1 místo citace: "ŘS 24" bude "ŘS 17"

e) čl. 5 o. 2 doplní se na konci větou: Výjimku stanoví řád správní (čl. 17).

7. Synod usnáší tuto změnu Řádu sborového života (ŘSŽ):

v oddílu II č. 1 se mění citace "ŘS 34,$_2$" na "ŘS 23,$_2$"

V Praze dne 17. 11. 1983

Dr. Pavel Šimek

14 A

23. synod - listopad 1983 TISK č. 14 A

C Í R K E V N Í Z Ř Í Z E N Í

NÁVRHY ZMĚN A OPRAV

Poradní odbor právní synodní rady připravil návrhy na změny Církevního zřízení. Ve smyslu ustanovení Církevního zřízení § 27, odst.5, byly s těmito návrhy seznámeny všechny sbory a seniorátní výbory přípisem synodní rady čj. 870/83 ze dne 26. dubna 1983.

Pro informaci o navrhovaných změnách uvádíme následující:

V příloze č. 1 uvádíme všechny změny CZ, jež budou 23. synodu předloženy k projednání. Změny paragrafů 10 a 13 (stejná pořadová čísla v příloze 1) byly již zaslány sborům a seniorátním výborům dopisem ze dne 17.5. 1982 čj. 945/82. Návrh v příloze 1 obsahuje nejen navrhovanou změnu projednanou 22. synodem, nýbrž upravené znění všech odstavců uvedených obou paragrafů.

Příloha 1 obsahuje některé další návrhy na změnu CZ dosud neprojednávané, které jsou uvedeny zvláště v příloze č. 2. Jedná se převážně o návrhy sledující zvýraznění presbyterního charakteru naší církve, zobecnění některých zásad dosud užívaných jen omezeně apod.

Zbývající návrhy představují opravy nepřesností a překonaných záležitostí, vypuštění věcí uvedených na jiných místech, změny vyplývající z dřívějších usnesení synodů apod.

Ve všech případech se nejedná o tzv. zásadní otázky církve, takže jejich další projednávání na synodu není vázáno na vyjádření nadpoloviční většiny konventů. Informace o stanoviscích konventů bude podána později po obdržení zbývajících protokolů.

Všechny tyto navrhované změny byly zapracovány do novelizovaného textu Církevního zřízení, který je zařazen jako tisk synodu 14 B.

- - - -

SYNODNÍ RADA ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ, PRAHA 1, Jungmannova 9

PŘÍLOHA č. 1 - ad čj. 870/83
z 26.4.1983

Všem staršovstvům sborů a
seniorátním výborům ČCE

N á v r h z m ě n církevního zřízení k projednání 23. synodem :

1/ § 2,3: nahradit slova: "řád o správě církve čl.25,26"
slovy: "JVŘ čl. 28" a slovo "údů" nahradit slovem "členů"

2/ §,2,4: nahradit slova: "v kárném řízení" slovy: "podle řádu pastýřské služby"

3/ § 3,3: k § 3 připojit za 2. odstavec další odstavec:
3. Farní sbory zřizuje nebo slučuje synodní rada. Senioráty zřizuje nebo slučuje a jejich složení a pojmenování určuje synod. Synod rovněž schvaluje změny hranic seniorátů, pokud ŘS nestanoví jinak. Změny sídel farních sborů a změna jejich hranic v rámci seniorátu schvaluje konvent, pokud ŘS nestanoví jinak. Podrobnosti o příslušnosti a řízení stanoví ŘS.

4/ § 4,2: nahradit slovo "prosté" slovem: "nadpoloviční"

5/ § 4,6: doplnit větou: "Volbou ve správním orgánu je jeden z nich zvolen předsedou a druhý bez volby se stane místopředsedou"

6/ § 5 : název se změní na: "Volby, ztráta způsobilosti k volbě a ztráta úřadu staršího"

7/ § 6,1: vypustit slova: "po dva bohoslužebné dny"

8/ § 6,2: na konec připojit: "nebo člen svolávajícího správního orgánu tímto orgánem pověřený"

9/ § 7,8: na konec připojit: "Náhradníci složí slib obdobně zpravidla při svém povolání do správního orgánu"

10/ § 10: Nové znění:

1. "Ve starosti o duchovenskou a pastýřskou péči (§ 2,1) svěřuje církev některým svým členům úkol kazatelů. Kazatelé jsou muži a ženy, kteří se vydali do služby evangelia, připravili se odborně ke svému úkolu a přijali jej za své životní povolání.

2. Ordinací (pověřením) jim vydává církev svědectví, že se zavázali zvěstovat evangelium ve smyslu společné víry, přijímá je za služebníky Božího slova i Kristových svátostí a vyprošuje jim potřebné dary Ducha svatého.

3. Ordinovanými kazateli jsou faráři a vikáři, tj. členové církve odborně vzdělaní k úřadu kazatele a zpravidla též diakoni (podle odst. 7), kteří na základě volitelnosti udělené synodní radou byli řádně zvoleni za kazatele v některém církevním sboru.

4. Farář je samostatným duchovním správcem a pastýřem sboru (§ 18,4).

5. Vikář je začínající kazatel po ukončení fakultního studia, případně diakon, který složil vikářskou zkoušku. Vikář koná duchovenskou práci za dozoru faráře. Pokud působí ve sboru samostatně, je duchovním správcem a pastýřem sboru, který koná duchovenskou práci pod vedením rádce, kterého mu ustanovuje senior z řad zkušených farářů. Vikář je povinen dbát rad a kritiky svého rádce. Od ustanovení rádce může udělit dispens synodní rada.

6. Diakoni jsou kazatelé, kteří prokázali prací v církvi a zkouškou podle řádu pro kazatele způsobilost ke službě kazatelské a přijali tento úřad za své výhradní životní povolání. Diakon nepůsobí na sboru samostatně a koná duchovenskou práci za dozoru administrátora.

7. Na návrh staršovstva sboru, kde je diakon zvolen, doporučený seniorátním výborem, může mu synodní rada udělit ordinaci. Může ho pak též pověřit plnou samostatnou službou kazatelskou. V tom případě mu pak senior ustanoví místo administrátora některého zkušeného faráře za rádce, jehož rady a kritiky je povinen dbát. Od ustanovení rádce může udělit dispens synodní rada.

8. Seniorátní výbory volí kazatelé určené pro senioráty jako seniorátní kazatele.

9. Synodní rada volí kazatele pro různé obory práce pro celou církev za tajemníky synodní rady. Se schválením synodu (synodního zastupitelstva) ustanovuje ordinované tajemníky celocírkevními kazateli.

10. Celocírkevními kazateli jsou též z pověření církve (§ 29. odst. 1) působící:
    a) ordinovaní učitelé (profesoři, docenti, asistenti Komenského evangelické bohoslovecké fakulty (dále zvané Komenského fakulta),
    b) ordinovaný spirituál a ordinovaný ředitel Husova bohosloveckého semináře a ordinovaný tajemník Komenského fakulty.

11. Všichni ordinovaní kazatelé jsou si rovni v mezích ustanovených církevním zřízením a řády a vykonávají svůj úřad jménem a z pověření celé církve."

11/ § 11: nové znění:

"1. Volitelnost k úřadu kazatele uděluje synodní rada podle řádu pro kazatele. Před vydáním dekretu volitelnosti zaváže se kazatel reverzem, že bude věrně konat svůj úřad.

2. Ztráta volitelnostinastává ztrátou státního občanství, vystoupením z církve, vzdáním se kazatelské služby v církvi a pravoplatným opatřením církevní pastýřské rady.

3. Bývalým ordinovaným kazatelům může synodní rada i opětovně prodloužit volitelnost na dobu a za podmínek, jež sama určí, nebo jim vylitelnost obnovit."

12/ § 12: nový nadpis a nové znění:

"V ý p o m o c n í k a z a t e l é a o r d i n o v a n í s t a r š í

1. Ve smyslu zásady všeobecného kněžství pověřuje církev podle potřeby své způsobilé členy dobrovolným vykonáváním některých služeb kazatelských jako výpomocné kazatele.

2. V odůvodněných případech mohou být ordinováni ke službě Slova a svátostí starší sboru (ŘK Čl.20,4)"

13/ § 13: nový nadpis a nové znění:

"Z a s t u p o v á n í , a d m i n i s t r a c e
a d e l e g a c e

1. Kazatelé a výpomocní kazatelé mohou se po dohodě v mezích své způsobilosti při výkonu kazatelských úkolů zastupovat.

2. Synodní rada může udělit oprávnění zastupovat kazatele pensionovaným kazatelům a ordinovaným osobám, kterým byla ponechána volitelnost, a bohoslovcům po prvé odborné zkoušce.

3. Nemůže-li kazatel pro dovolenou, nemoc nebo jinou příčinu přechodně vykonávat svůj úřad, ustanoví senior v dohodě se staršovstvem na potřebnou dobu za dočasného zástupce jiného kazatele.

4. Nemá-li sbor samostatného duchovního správce nebo nemůže-li kazatel po delší dobu vykonávat svůj úřad, ustanoví senior v dohodě se staršovstvem administrátora z řad kazatelů v činné službě samostatně spravujících sbor. Ustanovený administrátor je povinen tuto funkci přijmout a řádně ji vykonávat. Přísluší mu všechna práva a povinnosti kazatele.

5. Na požádání člena sboru může být církevní služebnost se souhlasem místně příslušného kazatele vykonána jiným kazatelem. Odepře-li místně příslušný kazatel souhlas, může jej udělit po slyšení místně příslušného staršovstva a kazatele senior."

14/ § 15: nové znění:

odst. 1 a 2 v dosavadním znění platného CZ

3: Ke zcizení nemovitého majetku církevních sborů, jehož hodnota přesahuje Kčs 500 000,-- je třeba souhlasu synodu.

4. Ke zcizení nemovitého majetku církevních sborů, který je určen pro celocírkevní použití, je třeba souhlasu synodu.

5. Podrobnosti o hospodaření církevní sborů, o schvalování některých jejich majetkoprávních úkonů a o příslušnosti správních orgánů a shromáždění k takovému schvalování stanoví ŘHCS.

15/ § 16,3: znění pod body a - ch nahradit tímto zněním:

"a) řád členství v církvi (označovaný dále zkratkou ŘČ)
b) řád výchovy v církvi (ŘV)
c) řád sborového života (ŘSŽ)
d) řád o správě církve (ŘS)
e) jednací a volební řád (JVŘ
f) řád pro kazatele (ŘK)
g) řád pastýřské služby (ŘPS)
h) řád hospodaření církevních sborů (ŘHCS)
i) řád pro studenty bohosloví (ŘSB) "

16/ § 18,2: odpadne věta: "Filiální sbory trvají dále jako sbory farní."

17/ § 20,2: v poslední větě se vloží za slovo: "příbuzenství" tato citace: "(§ 14,3)"

18/ § 20,5: odpadne

19/ § 20,6: odpadne

20/ § 20,7: se přečísluje na § 20,5

21/ § 20,8: se přečísluje na § 20,6

22/ § 21 : nový nadpis a nové znění :

"P o v o l á n í k a z a t e l ů a j e j i c h p r o p u š t ě n í

1. Vikáře a diakony volí staršovstvo z kandidátů navržených synodní radou, na dobu určenou povolací listinou. Nebyla-li doba určena, zaniká jejich úřad po výpovědi dané jimi nebo staršovstvem nebo nadřízeným správním orgánem. Totéž platí obdobně pro vikáře a diakony volené seniorátním výborem za seniorátní kazatele. Výpovědní lhůta je tříměsíční ke konci měsíce, nebylo-li povolací listinou nebo dohodou stanoveno jinak.

2. Faráře volí sborové shromáždění na návrh staršovstva sboru schválený synodní radou po slyšení příslušného seniorátního výboru. Podrobnosti stanoví Jednací a volební řád.

3. Synodní rada potvrdí volbu kazatele po zjištění, že se konala v souhlase s církevním zřízením a jednacím a volebním řádem a že povolací listina odpovídá církevním předpisům.

4. Resignaci faráře přijímá staršovstvo se souhlasem synodní rady.

5. Kazatel může být zbaven úřadu jen na základě pravoplatného opatření církevní pastýřské rady.

6. Synodní rada může z vážných důvodů na návrh staršovstva schválený senioratním výborem nebo jen na návrh seniorátního výboru kazatele odvolat, přikázat nebo doporučit na jiné místo v církevní službě.

7. Synodní rada může z úřední moci přeložit kazatele na trvalý odpočinek, jakmile přesáhne 65. rok svého věku, má-li nárok na důchodové zabezpečení. Učinit tak musí, požádá-li o to staršovstvo sboru, ve kterém kazatel působí, zmocněné sborovým shromážděním, v dohodě s příslušným seniorátním výborem."

23/ § 23,2o: se na konci doplní: "a nově zvolení členové seniorátního výboru, pokud již nejsou členy konventu, jakmile složí slib členů konventu."

23a/ § 23,2e - odpadne

24/ § 23,4: připojí se na konec nová věta: "Konvent volí též na 6 let seniorátní pastýřskou radu podle ŘPS."

25/ § 23,5: První věta odpadne.

26/ § 26,2: Zůstane jen první věta.

27/ § 27,2c: připojí se na konec: "a nově zvolení členové synodní rady, pokud již nebyli členy synodu, jakmile byli uvedeni v úřad a složili slib členů synodu."

28/ § 27,4: První věta odpadne. Poslední věta se nahradí tímto zněním: "Předsednictvo synodu tvoří dva kazatelé, tři starší sboru a jeden zástupce KEBF, volení z řad členů synodu."

29/ § 27,9: na konci se zruší tečka a připojí se slova: "a na dobu šesti let církevní pastýřskou radu podle ŘPS." A slovo "kontrolory" se nahradí slovem "revizory".

30/ § 29,1: ve 4. větě se připojí po slově: "ustanovuje" další slova: "a odvolává" .

31/ § 29,3e: na konci se vypustí slova: "péče a kázně"

32/ § 30,3: odpadne

33/ § 30,4: přečísluje se na § 30,3 a druhá věta odpadne

34/ § 30,5: přečísluje se na § 30,4 a v tomto odstavci pod bodem c) se dosavadní znění nahradí tímto zněním: "uvádět v úřad nově zvolené členy a náhradníky seniorátních výborů,"

35/ § 30,6: přečísluje se na § 30,5 a za první větu se vloží slova: "Synodní senior může zastupováním pověřit též kteréhokoliv člena synodní rady v mezích jeho způsobilosti"

36/ § 30,7: přečísluje se na § 30,6

37/ § 31 : poznámka tam uvedená odpadne /nejde o změnu textu, jen redakční poznámka/

38/ § 28,1c: na konci se připojí: " nebo bez volby z poslanců na synod z řad starších podle běžného pořadí."

za

Synodní radu
českobratrské církve evangelické

Miloš Ješikar
synodní kurátor

Dr. Miloslav Hájek
synodní senior

SYNODNÍ RADA ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ, PRAHA 1, Jungmannova 9

PŘÍLOHA č. 2 - ad čj. 870/83
z 26.4. 1983

Všem staršovstvům sborů a
seniorátním výborům ČCE

Věc: Návrhy na změny Církevního zřízení k projednávání 23. synodem - upozornění na zásadní návrhy na změnu dosud neprojednávané.

Vážení bratři a sestry,

podle přílohy č. 1 jsou předkládány některé návrhy na změny CZ, vypracované poradním odborem právním, které dosud nebyly projednávány.

1. Volba předsedy ve správních orgánech. (CZ § 4,6 - poř.čís.5)
Podle obdoby volby ve staršovstvech a podle zásad presbyterního zřízení je navrhováno, aby předsedou seniorátního výboru mohl být zvolen i seniorátní kurátor a předsedou synodní rady i synodní kurátor. Senior, resp. synodní senior je pak místopředsedou.

2. Zastupování synodního seniora. (CZ 30,6 - pořad.čís. 35)
Je navrhováno, aby synodní senior mohl pověřit zastupováním k jednotlivým úkonům mu vyhrazeným kteréhokoliv člena synodní rady (tedy i z řad starších) v mezích způsobilosti takového člena.

3. Předsednictvo synodu. (CZ § 27,4 - poř.č. 28)
Je navrhováno, aby předsednictvo synodu tvořili tři starší a tři kazatelé, z nich 1 zástupce KEBF a 2 kazatelé. Dosud byli 2 starší a 4 kazatelé.

4. Celocírkevní kazatelé.
a) Je navrhováno doplnění, že celocírkevního kazatele může z funkce odvolat synodní rada se souhlasem synodu nebo synodního zastupitelstva. (- poř. č.30 - CZ § 29,1)
b) Je navrhováno, aby celocírkevním kazatelem byl též ustanoven ordinovaný tajemník KEBF. (poř. č.10 - CZ § 10,6)

5. Členství nově zvolených členů seniorátního výboru a synodní rady v příslušném shromáždění. (poř.č. 23 - CZ § 23,2 a poř.č.27-CZ 27,2c)
Je navrhováno, aby nově zvolení členové seniorátního výboru po složení slibu se stali řádnými členy konventu (pokud jimi již nejsou). Obdobně by mělo platit i pro nově zvolené členy SR (dosavadní ustanovení platilo jen pro synodního seniora).

6. Hospodářské záležitosti.
Je navrhováno, aby v CZ zůstala pouze zásadní ustanovení. Podrobnosti o hospodaření církevních sborů, o schvalování některých jejich majetkoprávních úkonů a o příslušnosti správních orgánů a správních shromáždění k takovému schvalování je navrhováno převést do Řádu o hospodaření církevních sborů.

Za
Synodní radu
českobratrské církve evangelické

Miloš Lešikar
synodní kurátor

Dr. Miloslav Hájek
synodní senior

SR-č.bl.292/83-vl.n.

C Í R K E V N Í Z Ř Í Z E N Í

usnesené XI. synodem českobratrské církve evangelické v Praze

31. října 1953

ve znění navrhovaném k usnesení 23. synodem

O b s a h :

P r e a m b u l e

H l a v a I. Obecná ustanovení

§ 1. Členství v církvi
§ 2. Práva a povinnosti členů církve
§ 3. Církevní sbory
§ 4. Vedení a správa církve
§ 5. Volby, ztráta způsobilosti k volbě a ztráta úřadu staršího
§ 6. Shromáždění
§ 7. Správní orgány
§ 8. Náhradní správní orgány
§ 9. Poslanci do shromáždění
§ 10. Kazatelé
§ 11. Volitelnost za kazatele
§ 12. Výpomocní kazatelé a ordinovaní starší
§ 13. Zastupování, administrace a delegace
§ 14. Překážky funkční
§ 15. Hospodářství sborů
§ 16. Sborové statuty a celocírkevní řády
§ 17. Církevní dohled a opravné prostředky.

H l a v a II. Farní sbor (stručně sbor)

§ 18. Správa sboru a kazatelské stanice. Členství sborové
§ 19. Sborové shromáždění a sborové zastupitelstvo
§ 20. Staršovstvo
§ 21. Povolání kazatelů a jejich propouštění

H l a v a III. Seniorát

§ 22. Seniorátní příslušnost a správa
§ 23. Seniorátní shromáždění (konvent)
§ 24. Seniorátní zastupitelstvo
§ 25. Seniorátní výbor
§ 26. Senior

H l a v a IV. Povšechný sbor

§ 27. Řízení a správa církve
§ 28. Synodní zastupitelstvo
§ 29. Synodní rada
§ 30. Synodní senior

H l a v a V. Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 31. Platnost dosavadních předpisů a zvyklostí
§ 32. Účinnost církevního zřízení

ZŘÍZENÍ ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

Českobratrská církev evangelická, stručně zvaná Evangelická církev, věří o sobě, že je částkou obecné církve Kristovy, která byla Slovem Božím obnovena a má jím být znovu obnovována. Navazuje na českou reformaci husitskou, zejména na církev podobojí a na Jednotu bratrskou, jejichž pozůstatkům bylo po době protireformačního pronásledování opět povoleno Tolerančním patentem z r. 1781 ustavit se v církev evangelickou buď augsburského nebo helvetského vyznání. Tyto církve se po navrácení samostatnosti českému národu na svém generálním sněmu dne 17. prosince 1918 svobodně sloučily v církev jednu, která přijala název Českobratrská církev evangelická.

Za jediné pravidlo víry a života uznává českobratrská církev evangelická Slovo Boží v Ježíši Kristu zjevené a v Písmech svatých Starého i Nového zákona dosvědčené. Při výkladu Písem se v poslušnosti i v svobodě víry učí ze starokřesťanských vyznání víry (tj. z apoštolského, nicejsko-cařihradského a Athanasiova) i ze svědectví reformačních otců, jak bylo vysloveno zejména ve čtyřech článcích pražských, ve vyznání Jednoty bratří českých podle vydání J.A. Komenského z r. 1662, v České konfesi, jakož i v augsburském a druhém helvetském vyznání.

Posláním církve i jejích údů jest oslavovat Boha slovem i celým životem, zejména zvěstovati evangelium o spasení v Pánu Ježíši Kristu, vysluhovat svátosti podle jeho příkazu, společnou prací horlivě usilovat o vždy plnější a jasnější vyrozumívání pravdě Boží, tvořit obecenství víry, lásky a naděje ve vzájemné službě a pomoci i v řádu a kázni podle příkazů Písem a tím vším sloužit dílu království Božího v tomto světě.

Českobratrská církev evangelická je založena na zásadě obecného kněžství lidu Kristova. Aby se však všecko dálo slušně a podle řádu, odděluje ke službě Slova a svátostí řádně povolané kazatele, muže i ženy, od nichž žádá, aby v čistotě učili pravdě evangelia a podrobovali jí svůj celý život.

I ve svých řádech chce se církev zřizovat podle směrnic a příkladu Písma svatého, jejichž nejpřiměřenější vystižení vidí v zásadách presbyterně-synodních. Svou činnost vyvíjí v souladu s lidově-demokratickým zřízením a státními zákony. Vycházeje z těchto základů, usnáší se synod českobratrské církve evangelické na tomto církevním zřízení, které má církvi dát potřebný organisační základ pro její dílo.

H l a v a I.

OBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1. Členství v církvi

1. Členy českobratrské církve evangelické, stručně zvané Evangelická církev (dále zvané církev), jsou všichni, kdo v ní byli pokřtěni nebo podle jejího řádu do ní přijati. Členství v církvi se pozbývá vystoupením nebo vyloučením. Podrobnosti stanoví řád členství v církvi.

2. Členství v církvi může být staršovstvem propůjčeno i evangelíkům jiného vyznání. K církvi se mohou na základě svobodného rozhodnutí svou správou přičlenit též evangelické sbory, které nepřijaly ani jejího jména ani jejího vyznání. O přijetí rozhoduje s prozatímní platností synodní zastupitelstvo, s konečnou platností synod.

§ 2. Práva a povinnosti členů církve

1. Církev poskytuje svým členům duchovenskou a pastýřskou péči, církevní služebnosti a účast na správě církve.

2. Od svých členů žádá, aby pilně četli Písmo svaté, aby setrvávali v bratrském obecenství života kolem Slova Božího a svátostí, vychovávali spolu s církví své děti ve víře, společně oslavovali Boha, osvědčovali svou víru životem podle evangelia, v lásce sloužili svým bližním a přispívali též hmotně na vydržování práce církve.

3. Hlasovné právo mají členové starší 18 let, kteří plní své povinnosti v církvi a byli staršovstvem zapsáni do seznamu hlasovných členů. Podrobnosti stanoví příslušné řády.

4. Z hlasovného práva jsou vyloučeni členové, kteří byli zbaveni
a) občanského volebního práva v důsledku zbavení svépravnosti nebo pravoplatným soudním rozsudkem,
b) hlasovného práva v církvi v řízení podle příslušných řádů.

§ 3. Církevní sbory

1. Církev je zřízena a spravuje se podle zásad presbyterně-synodních ve třech stupních:
a) základní jednotkou je farní sbor (stručně sbor),
b) širší jednotkou je seniorátní sbor (stručně seniorát),
c) nejširší jednotkou je povšechný sbor, celá církev.

2. Každý církevní sbor na všech stupních má právo i povinnost konat bohoslužebná i správní shromáždění, pečovat o křesťanský život i o duchovní vzdělání údů a pracovníků církve, konat dílo křesťanské lásky, volit podle dalších ustanovení tohoto zřízení církevní orgány, ustanovovat zaměstnance, usnášet se na církevních řádech, vybírat k úhradě svých potřeb od svých členů příspěvky a konat sbírky, nabývat movité i nemovité jmění a spravovat je.

3. Farní sbory zřizuje nebo slučuje synodní rada. Senioráty zřizuje nebo slučuje a jejich složení a pojmenování určuje synod. Synod rovněž schvaluje změny hranic seniorátů, pokud ŘS nestanoví jinak. Změny sídel farních sborů a změny jejich hranic v rámci seniorátu schvaluje konvent, pokud ŘS nestanoví jinak. Podrobnosti o příslušnosti a řízení stanoví ŘS.

§ 4. Vedení a správa církve

1. Vedení a správa každého církevního sboru přísluší jeho církevním orgánům v širším slova smyslu, kterými jsou:
a) shromáždění,
b) zastupitelstvo,
c) správní orgán,
d) představitelé sboru.

2. Tyto orgány se scházejí k řádným zasedáním v pravidelných obdobích. Mimořádné zasedání musí být svoláno, požádá-li o to aspoň třetina jeho členů. K pravoplatnému jednání a usnášení je třeba přítomnosti nadpoloviční většiny členů a nadpoloviční většiny přítomných, pokud není církevním zřízením nebo řádem o správě církve ustanoveno jinak.

3. Shromáždění (shromáždění farního sboru čili sborové shromíždění, seniorátní shromáždění čili konvent, synodní shromáždění čili synod) je základním řídícím orgánem příslušného sboru. Volí členy správních orgánů, usnáší se na zásadních směrnicích pro jejich práci a kontroluje jejich činnost.

4. Zastupitelstvo (sborové, seniorátní, synodní) vykonává ve smyslu dalších ustanovení církevního zřízení a řádu o správě církve určitou část působnosti příslušného shromáždění v době, kdy toto nezasedá nebo část působnosti shromáždění na ně přenesenou.

5. Správní orgán (staršovstvo, seniorátní výbor, synodní rada) provádí správu příslušného sboru v mezích stanovených církevním zřízením a řádem o správě církve a podle směrnic usnesených shromážděním (zastupitelstvem). Zejména dohlíží v oblasti své působnosti na učení, vyznávání, řád a kázeň a dbá o to, aby zřízení a řády církve byly zachovávány a povinnosti sborů i členů plněny a vede též hospodářské věci sboru.

6. Představitelé sboru (kazatel a kurátor, senior a seniorátní kurátor, synodní senior a synodní kurátor) vykonávají úkol zvěstovatelský, vyznavačský, strážný a pastýřský, dozírají, aby jednání i usnášení církevních orgánů bylo ve shodě s církevním zřízením a příslušnými řády a aby usnesení církevních orgánů byla plněna, odpovídají za činnost sborových orgánů, podpisují společně jménem sboru právní a jiné důležité listiny a zastupují sbor navenek. Volbou ve správním orgánu je jeden z nich zvolen předsedou a druhý bez volby se stane místopředsedou.

§ 5. Volby, ztráta způsobilosti k volbě a ztráta úřadu staršího

1. Všechny církevní orgány a poslanci do shromáždění povolávají se tajnou volbou nebo aklamací. Zvolen je ten, kdo dosáhl nadpoloviční většiny platných hlasů. Nedosáhne-li se takové většiny, koná se užší volba. Při rovnosti hlasů rozhodne los. Podrobnosti stanoví jednací a volební řád.

2. Volitelní jsou členové příslušného sboru, kteří mají hlasovné právo (§2,) dosáhli pro volbu požadovaného věku a splnili ostatní podmínky požadované církevním zřízením a jednacím a volebním řádem.

3. Ztráta způsobilosti k volbě má za následek ztrátu úřadu samého, pokud v církevním zřízení není stanoveno jinak.

4. Pozbude-li člen církve úřadu staršího, ztrácí úřady, do kterých byl jako starší zvolen. Dispens uděluje nadřízený správní orgán a není-li ho, nadřízené shromáždění (zastupitelstvo).

§ 6. Shromáždění

1. Každé shromáždění (4,) musí být buď ohlášeno z kazatelen sborů, jichž se týká, nebo jeho členové musí být k němu písemně pozváni.

2. Shromáždění svolává k řádným i mimořádným zasedáním správní orgán jím zvolený a není-li ho nebo neplní-li svou povinnost, nadřízený správní orgán. Předsedá mu do zvolení předsednictva shromáždění předseda svolávajícího správního orgánu nebo člen svolávajícího správního orgánu tímto orgánem pověřený.

3. Schůze jsou veřejné, mohou být prohlášeny za neveřejné.

§ 7. Správní orgány

1. Správní orgány svolává jejich předseda k řádným i mimořádným zasedáním. Schůze jsou neveřejné.

2. Správní orgány volí popravidle ze svých členů funkcionáře k výkonu stálých prací a rozdělují práci a úkoly mezi své členy i mezi jiné členy sborů, jež spravují.

3. Povolávají svým usnesením též členy svých sborů do různých poradních odborů, jež plní svěřené úkoly za odpovědnosti správního orgánu a podle potřeby je též odvolávají.

4. a) Členové i náhradníci správních orgánů jsou kromě členů virilních voleni na šest let.

b) Úřad vykonávají, pokud nová volba na jejich místo nenabude platnosti.

c) Členové seniorátního výboru a členové synodní rady mohou být voleni pro tutéž funkci na dvě funkční období po sobě jdoucí. Na třetí navazující období může být kandidát zvolen na tutéž funkci pouze tehdy, obdrží-li aspoň dvě třetiny platných hlasů. Volba na čtvrté navazující období je vyloučena.

5. Neplní-li volení členové správního orgánu přes opětovné napomenutí trvale svých povinností, mohou být usnesením dvoutřetinové většiny všech členů správního orgánu se schválením nadřízeného správního orgánu zbaveni členství ve správním orgánu.

6. Resignaci volených členů přijímá správní orgán, o jehož členství jde. Není-li správní orgán ani po povolání náhradníků způsobilý k usnášení, přijímá resignaci nadřízený správní orgán a není-li ho, shromáždění, jež provede novou volbu.

7. Uprázdní-li se místo voleného člena předčasně, nastupuje na uvolněné místo náhradník, který zastává funkci do nejbližšího shromáždění, jež provede doplňovací volbu, není-li v tomto zřízení ustanoveno jinak. Náhradníci se povolávají podle pořadí výslovně stanoveného při jejich volbě, jinak podle počtu hlasů, kterými byli zvoleni, při rovnosti hlasů podle rozhodnutí správního orgánu, do něhož se povolávají.

8. Nově zvolení členové správního orgánu vykonají před nastoupením svého úřadu slib do rukou zástupce bezprostředně nadřízeného správního orgánu. Náhradníci složí slib obdobně zpravidla při svém povolání do správního orgánu.

§ 8. Náhradní správní orgány

Stane-li se správní orgán nezpůsobilým k usnášení nebo zanedbává-li hrubě své povinnosti ke škodě sboru, zastaví nadřízený správní orgán na přechodnou dobu jeho činnost a zřídí náhradní správní orgán. Může též správní orgán rozpustit a zařídit novou volbu. Odvolání proti těmto opatřením nelze přiznat odkladného účinku.

§ 9. Poslanci do shromáždění

1. Správní orgány a shromáždění volí podle církevního zřízení ze starších a kazatelů poslance a jejich náhradníky, jež vysílají jako plnoprávné členy do nadřízených shromáždění. Počet poslanců určuje církevní zřízení podle početnosti sborů, jež zastupují. Členy shromáždění jsou též poslanci virilní, určení církevním zřízením.

2. Poslanci jsou vázáni pravidlem Slova Božího. Jsou povinni tlumočit příkazy sborů, jež je je vysílají, avšak při jednání a hlasování nejsou jimi vázáni. Úřad vykonávají, pokud nová volba na jejich místo nenabude platnosti.

3. Poslanec je povinen zúčastnit se všech řádných i mimořádných zasedání onoho shromáždění, jehož je členem. Nemůže-li se některého zasedání zúčastnit, povolává se jeho náhradník, který jej dočasně po dobu zasedání zastupuje.

4. Poslanci skládají slib před zahájením shromáždění, jehož jsou členy, do rukou předsedajícího.

5. Resignaci poslance přijímá církevní orgán, který jej zvolil, nebo příslušný správní orgán. Uprázdní-li se místo poslance předčasně, povolává se náhradník.

§ 10. Kazatelé

1. Ve starosti o duchovenskou a pastýřskou péči (§ 2,.) svěřuje církev některým svým členům úkol kazatelů. Kazatelé jsou muži a ženy, kteří se vydali do služby evangelia, připravili se odborně ke svému úkolu a přijali jej za své životní povolání.

2. Ordinací (pověřením) jim vydává církev svědectví, že se zavázali zvěstovat evangelium ve smyslu společné víry, přijímá je za služebníky Božího slova i Kristových svátostí a vyprošuje jim potřebné dary Ducha svatého.

3. Ordinovanými kazateli jsou faráři a vikáři, tj. členové církve odborně vzdělaní k úřadu kazatele a zpravidla též diakoni (podle odst. 7), kteří na základě volitelnosti udělené synodní radou byli řádně zvolení za kazatele v některém církevním sboru.

4. Farář je samostatným duchovním správcem a pastýřem sboru.

5. Vikář je začínající kazatel po ukončení fakultního studia, případně diakon, který složil vikářskou zkoušku. Vikář koná duchovenskou práci za dozoru faráře. Pokud působí ve sboru samostatně, je duchovním správcem a pastýřem sboru, který koná duchovenskou práci pod vedením rádce, kterého mu ustanovuje senior z řad zkušených farářů. Vikář je povinen dbát rad a kritiky svého rádce. Od ustanovení rádce může udělit dispens synodní rada.

6. Diakoni jsou kazatelé, kteří prokázali prací v církvi a zkouškou podle řádu pro kazatele způsobilost ke službě kazatelské a přijali tento úřad za své výhradní životní povolání. Diakon nepůsobí na sboru samostatně a koná duchovenskou práci za dozoru administrátora.

7. Na návrh staršovstva sboru, kde je diakon zvolen, doporučený seniorátním výborem, může mu synodní rada udělit ordinaci. Může ho pak též pověřit plnou samostatnou službou kazatelskou. V tom případě mu pak senior ustanoví místo administrátora některého zkušeného faráře za rádce, jehož rady a kritiky je povinen dbát. Od ustanovení rádce může udělit dispens synodní rada.

8. Seniorátní výbory volí kazatele určené pro senioráty jako seniorátní kazatele.

9. Synodní rada volí kazatele pro různé obory práce pro celou církev za tajemníky synodní rady. Se schválením synodu (synodního zastupitelstva) ustanovuje ordinované tajemníky celocírkevními kazateli.

10. Celocírkevními kazateli jsou též z pověření církve (§ 29,.) působící:
   a) ordinovaní učitelé (profesoři, docenti, asistenti Komenského evangelické bohoslovecké fakulty (dále zvané Komenského fakulta),
   b) ordinovaný spirituál a ordinovaný ředitel Husova bohosloveckého semináře a ordinovaný tajemník Komenského fakulty.

11. Všichni ordinovaní kazatelé jsou si rovni v mezích ustanovených církevním zřízením a řády a vykonávají svůj úřad jménem a z pověření celé církve.

§ 11. Volitelnost za kazatele

1. Volitelnost k úřadu kazatelé uděluje synodní rada podle řádu pro kazatele. Před vydáním dekretu volitelnosti zaváže se kazatel reverzem, že bude věrně konat svůj úřad.

2. Ztráta volitelnost nastává vystoupením z církve, vzdáním se kazatelské služby v církvi, pravoplatným opatřením církevní pastýřské rady a ztrátou státního občanství.

3. Bývalým ordinovaným kazatelům může synodní rada i opětovně prodloužit volitelnost na dobu a za podmínek, jež sama určí, nebo jim volitelnost obnovit.

§ 12. Výpomocní kazatelé a ordinovaní starší

1. Ve smyslu zásady všeobecného kněžství pověřuje církev podle potřeby své způsobilé členy dobrovolným vykonáváním některých služeb kazatelských jako výpomocné kazatele.

2. V odůvodněných případech mohou být ordinováni ke službě Slova a svátostí starší sboru (ŘK Čl.20,4).

§ 13. Zastupování, administrace a delegace

1. Kazatelé a výpomocní kazatelé mohou se po dohodě v mezích své způsobilosti při výkonu kazatelských úkolů zastupovat.

2. Synodní rada může udělit oprávnění zastupovat kazatele pensionovaným kazatelům a ordinovaným osobám, kterým byla ponechána volitelnost, a bohoslovcům po prvé odborné zkoušce.

3. Nemůže-li kazatel pro dovolenou, nemoc nebo jinou příčinu přechodně vykonávat svůj úřad, ustanoví senior v dohodě se staršovstvem na potřebnou dobu za dočasného zástupce jiného kazatele.

4. Nemá-li sbor samostatného duchovního správce nebo nemůže-li kazatel po delší dobu vykonávat svůj úřad, ustanoví senior v dohodě se staršovstvem administrátora z řad kazatelů v činné službě samostatně spravujících sbor. Ustanovený administrátor je povinen tuto funkci přijmout a řádně ji vykonávat. Přísluší mu všechna práva a povinnosti kazatele.

5. Na požádání člena sboru může být církevní služebnost se souhlasem místně příslušného kazatele vykonána jiným kazatelem. Odepře-li místně příslušný kazatel souhlas, může jej udělit po slyšení místně příslušného staršovstva a kazatele senior.

§ 14. Překážky funkční

1. Členství v seniorátním výboru a v synodní radě je neslučitelné.

2. Funkce kazatele farního sboru je neslučitelná s funkcí celocírkevního kazatele (§ 10, 4, 5). Učitelům fakulty převážně praktických disciplin může synodní rada udělit dispens. Tito kazatelé nemohou však být voleni za členy seniorátního výboru, synodní rady ani synodu.

3. Členy téhož správního orgánu nesmějí být zároveň manžel a manželka, rodiče a děti, sourozenci, tchán nebo tchyně a zeť nebo snacha.

4. Členové správních orgánů nesmějí se zúčastnit rozhodování týkajícího se jich samých nebo osob s nimi příbuzných ve smyslu předcházejícího odstavce.

§ 15. Hospodářství sborů

1. Každý sbor hospodaří samostatně podle předem schválen rozpočtu. Dbá přitom hospodárnosti a nařízení nadřízených správních orgánů.

2. Jmění, shromážděného na určité účely, smí být použito pro jiný účel jen se svolením nadřízeného správního orgánu.

3. Ke zcizení nemovitého majetku církevních sborů, jehož hodnota přesahuje Kčs 500.000,- nebo který je určen pro celocírkevní použití, je třeba souhlasu synodu.

4. Podrobnosti o hospodaření církevních sborů, o schvalování některých jejich majetkoprávních úkonů a o příslušnosti správních orgánů a shromáždění k takovému schvalování stanoví ŘHCS.

§ 16. Sborové statuty a celocírkevní řády

1. Sbory se mohou usnést se zřetelem k místním poměrům nebo dosavadním zvyklostem na místním statutu nebo upravit mezisborovým statutem poměr a spolupráci více sborů. Statut nesmí odporovat církevnímu zřízení ani celocírkevním řádům.

2. Usnášejí se na něm shromáždění zúčastněných sborů a schvaluje jej nadřízený správní orgán.

3. Celocírkevní řády, závazné pro všechny sbory, usnáší synod, s platností prozatímní do příštího synodu synodní zastupitelstvo. Jsou to zejména tyto řády, provádějící církevní zřízení:

a) řád členství v církvi (označovaný dále zkratkou ŘČ)
b) řád výchovy v církvi (ŘV)
c) řád sborového života (ŘSŽ)
d) řád o správě církve (ŘS)
e) jednací a volební řád (JVŘ)
f) řád pro kazatele (ŘK)
g) řád pastýřské služby (ŘPS)
h) řád hospodaření církevních sborů (ŘHCS)
i) řád pro studenty bohosloví (ŘSB)

§ 17. Církevní dohled a opravné prostředky

1. Každý vyšší správní orgán má povinnost zastavit a zrušit usnesení, rozhodnutí a volby, odporují-li zákonům státním nebo církevnímu zřízení či celocírkevním řádům.

2. Z usnesení, rozhodnutí a voleb církevních orgánů může se odvolat každý člen i orgán církve tím dotčený instančním postupem k nadřízeným správním orgánům až k synodní radě.

3. Rozhodnutí synodní rady ve věcech správních je konečné. Z rozhodnutí synodní rady, která nemají povahu jen správní, může se seniorátní výbor nebo konvent odvolat k synodu. Podání tohoto odvolání není vázáno lhůtou.

4. Odvolání z usnesení a rozhodnutí se podává do 30 dnů ode dne doručení u té instance, která učinila napadené rozhodnutí. Odvolání proti volbám se podává do 30 dnů ode dne vyhlášení výsledků voleb přímo odvolací instanci.

5. Odvolání nemá odkladný účinek. Na žádost odvolatele může však instance, která učinila rozhodnutí, nebo odvolací instance sama, odkladný účinek povolit, pokud to není církevním zřízením výslovně vyloučeno (§8).

H l a v a II.

FARNÍ SBOR (stručně: SBOR)

§ 18. Správa sboru a kazatelské stanice. Členství sborové

1. Farní sbor (stručně sbor) je základní jednotkou církevní, spojující v určitém obvodu členy církve v obecenství Slova, víry a života, jakož i ke službě a práci při společných duchovních a církevních úkolech.

2. Sbor má svého stálého kazatele.

3. Každý člen církve náleží ke sboru, v jehož obvodu má trvalé bydliště, leč by byl z vážných důvodů na svou žádost propuštěn do jiného sboru a tam za člena přijat. Odchylky ve sborové příslušnosti mohou být stanoveny též sborovými statuty mezi sousedními sbory a řádem správním.

4. Řídícím orgánem sboru je sborové shromáždění. Záležitosti sboru spravuje staršovstvo v čele s kazatelem a kurátorem.

5. Pro členy sboru v diaspoře může být staršovstvem nebo seniorátním výborem zřízena kazatelská stanice.

6. Kazatelská stanice koná pravidelná bohoslužebná shromáždění a volí si na shromáždění svých členů ke své správě výbor, podřízený staršovstvu. Členy výboru jsou též sboroví kazatelé.

7. Podrobnosti správy a poměr mezi kazatelskou stanicí a sborem upraví se statutem. Stanice může se schválením staršovstva nebo seniorátního výboru samostatně hospodařit a nabývat vlastní jmění.

§ 19. Sborové shromáždění a sborové zastupitelstvo

1. Sborové shromáždění tvoří členové sboru zapsaní do seznamu hlasovných členů. Svolává se nejméně jednou ročně.

2. Sborové shromáždění může se souhlasem seniorátního výboru zvolit z hlasovných členů sboru, kteří dovršili 21. rok, na šest let sborové zastupitelstvo, jež vykonává po tuto dobu oprávnění sborového shromáždění místo něho. Nemůže však volit kazatele, uvedené v § 21,2, ani staršovstvo, ani se usnášet o územních změnách sboru. Počet členů zastupitelstva určuje řád o správě církve podle velikosti sboru.

§ 20. Staršovstvo

1. Staršovstvo je správní orgán (§ 4,1c) farního sboru; přísluší mu zejména pečovat spolu s kazatelem o duchovní život rodin sboru, podporovat a pomáhat kazateli v jeho práci, v bratrské odpovědnosti vzájemně dbát, aby život kazatele, starších i celého sboru byl ve shodě se svědectvím Písem svatých a s církevním řádem. Zasedá podle potřeby, zpravidla jednou měsíčně. Podrobnosti o jeho působnosti upravuje řád o správě církve.

2. Volí je sborové shromáždění z hlasovných členů sboru, kteří dovršili 21. rok věku. Počet členů staršovstva určuje řád o správě církve podle velikosti sboru. Dispens od překážky příbuzenství (§ 14,3) uděluje seniorátní výbor.

3. Členy staršovstva jsou mocí svého úřadu (virilní členové) kazatelé ve sboru ustanovení.

4. Staršovstvo může povolat svým usnesením za plnoprávné členy seniorátní a celocírkevní kazatele, bydlící v jeho obvodu. Také může za svého člena povolat člena církve, který se do jeho obvodu nově přistěhoval a ve svém dosavadním sboru zastával úřad staršího.

5. Náhradník do staršovstva se povolává na zbytek období, na které byl volen starší, na jehož místo nastupuje.

6. Staršovstvo volí ze svého středu na dvouleté období, začínající příštím řádným zasedáním a končící před dalším řádným zasedáním konventu, poslance na konvent, a to ve sborech do 2.000 duší dva, přes 2.000 duší tři a stejný počet náhradníků.

§ 21. Povolání kazatelů a jejich propouštění

1. Vikáře a diakony volí staršovstvo z kandidátů navržených synodní radou na dobu určenou povolací listinou. Nebyla-li doba určena, zaniká jejich úřad po výpovědi dané jimi nebo staršovstvem nebo nadřízeným správním orgánem. Totéž platí obdobně pro vikáře a diakony volené seniorátním výborem za seniorátní kazatele. Výpovědní lhůta je tříměsíční ke konci měsíce, nebylo-li povolací listinou nebo dohodou stanoveno jinak.

2. Faráře volí sborové shromáždění na návrh staršovstva sboru schválený synodní radou po slyšení příslušného seniorátního výboru. Podrobnosti stanoví Jednací a volební řád.

3. Synodní rada potvrdí volbu kazatele po zjištění, že se konala v souhlase s církevním zřízením a jednacím a volebním řádem a že povolací listina odpovídá církevním předpisům.

4. Resignaci faráře přijímá staršovstvo se souhlasem synodní rady.

5. Kazatel může být zbaven úřadu jen na základě pravoplatného opatření církevní pastýřské rady.

6. Synodní rada může z vážných důvodů na návrh staršovstva schválený seniorátním výborem nebo jen na návrh seniorátního výboru kazatele odvolat, přikázat nebo doporučit na jiné místo v církevní službě.

7. Synodní rada může z úřední moci přeložit kazatele na trvalý odpočinek, jakmile přesáhne 65. rok svého věku, má-li nárok na důchodové zabezpečení. Učinit tak musí, požádá-li o to staršovstvo sboru, ve kterém kazatel působí, zmocněné sborovým shromážděním, v dohodě s příslušným seniorátním výborem.

H l a v a III.

SENIORÁT

§ 22. Seniorátní příslušnost a správa

1. Seniorát je společenství sborů, spojených v určitém obvodu ke společné církevní činnosti a správě.

2. Každý sbor musí příslušet k některému seniorátu. O příslušnosti rozhoduje synod, s platností prozatímní do příštího synodu synodní zastupitelstvo.

3. Seniorát řídí seniorátní shromáždění, stručně zvané konvent a seniorátní zastupitelstvo a spravuje jej seniorátní výbor v čele se seniorem a seniorátním kurátorem.

§ 23. Seniorátní shromáždění (konvent)

1. Základním a řídícím orgánem seniorátu je seniorátní shromáždění (§ 4,3), stručně konvent.

2. Členy konventu jsou:

a) poslanci volení staršovstvy sborů (§ 20,8),
b) všichni kazatelé seniorátu samostatně spravující sbory a dále ostatní kazatelé v činné službě, jež konvent uzná za právoplatné členy,
c) členové dosavadního seniorátního výboru a nově zvolení členové seniorátního výboru, pokud již nejsou členy konventu, jakmile složí slib členů konventu,
d) celocírkevní kazatelé bydlící v obvodu seniorátu a seniorátní kazatelé působící v seniorátu, pokud jsou členy staršovstva.

3. Konvent zasedá nejméně jednou za dva roky. Může být svolán podle potřeby k zasedání mimořádnému. Svolán musí být, požádá-li o to alespoň třetina sborů seniorátu usnesením svých staršovstev.

4. Konvent volí seniorátní výbor (§ 25) a na dvouleté období poslance na synod. Toto období začíná příštím řádným zasedáním a končí před dalším řádným zasedáním synodu. Volí se po jednom kazateli a po jednom starším na každých osm sborů a na zbytek převyšující čtyři sbory a stejný počet náhradníků. Konvent se usnáší také o návrzích na synod. Konvent volí též na 6 let seniorátní pastýřskou radu podle ŘPS.

5. Konventu předsedá předseda a místopředsedové, volení z řad konventu.

§ 24. Seniorátní zastupitelstvo

1. Členy seniorátního zastupitelstva jsou členové seniorátního výboru, všichni kazatelé seniorátu samostatně spravující sbory, kurátoři sborů seniorátu, anebo (místo nich) jiní staršovstvem zvolení zástupci. Svolává je podle potřeby, zpravidla jednou ročně, seniorátní výbor.

2. Seniorátnímu zastupitelstvu přísluší v období mezi konventy radit se o důležitých otázkách seniorátní správy, stanovit směrnice pro práci seniorátu a navrhovat konventu kandidáty z řad farářů pro volbu seniorátního výboru.

§ 25. Seniorátní výbor

1. Konvent volí čtyřčlenný seniorátní výbor se čtyřmi náhradníky, a to z farářů v činné službě seniorátu seniora, konseniora a dva náhradníky a ze starších seniorátu seniorátního kurátora, jeho náměstka a dva náhradníky. Za člena nebo náhradníka seniorátního výboru nelze volit kandidáty, kteří v den volby jsou starší 70 let.

2. Volba farářů do seniorátního výboru se děje jen z kandidátů vybraných volbou seniorátního zastupitelstva a ze dvou dalších kandidátů na každé duchovenské místo, pro které se vyslovila svým usnesením alespoň třetina staršovstev seniorátu při přípravě volby.

3. Volby potvrzuje synodní rada. Seniorátní výbor zasedá podle potřeby, zpravidla jednou za dva měsíce, může však též jednat a usnášet se písemně. Náhradníci mají platný hlas, jen když zastupují nepřítomného řádného člena.

4. Seniorátní výbor je správním orgánem (§ 4,5) seniorátu. Do jeho působnosti náleží jednat a usnášet se o všech věcech seniorátu, které nejsou výslovně přikázány konventu nebo seniorovi.

§ 26. Senior

1. Seniorovi přísluší zejména dohled na sbory a církevní pracovníky seniorátu a pastorační péče o sbory.

2. Jeho úředním sídlem je sbor, v němž zastává úřad faráře.

3. Seniora zastupuje v jeho povinnostech konsenior a dělí se s ním podle jeho pokynů o práci jemu náležející.

4. Seniorátní kazatel zastupuje seniora v jeho úřadě kazatelském. Volí ho v dohodě se seniorem seniorátní výbor z kandidátů navržených synodní radou.

H l a v a IV.

POVŠECHNÝ SBOR

§ 27. Řízení a správa církve

1. Povšechný sbor je řízen synodem a synodním zastupitelstvem a je spravován synodní radou v čele se synodním seniorem a synodním kurátorem.

2. Nejvyšším církevním zákonodárným a řídícím orgánem je synod. Jeho členy jsou:

a) poslanci zvolení konventy (§ 23, 4),
b) senioři a seniorátní kurátoři,
c) členové dosavadní synodní rady a nově zvolení členové synodní rady, pokud již nebyly členy synodu, jakmile složili slib členů synodu,
d) tři zástupci Komenského fakulty, které vedle tří náhradníků volí ze sebe celocírkevní kazatelé (§ 10, 5), působící na této fakultě, na dvouleté období, počínající příštím řádným zasedáním synodu. Platí o nich ustanovení § 9 tohoto zřízení.

3. Synod je svoláván synodní radou. Jeho řádné zasedání se koná jednou za dva roky. Mimořádné zasedání se svolává podle potřeby; svoláno být musí, požádá-li o to alespoň třetina seniorátů usnesením seniorátních výborů.

4. Synodu předsdádá předseda a pět místopředsedů.
Předsednictvo synodu tvoří dva kazatelé, tři starší sboru a jeden zástupce Komenského bohoslovecké fakulty volení z řad členů synodu.

5. Do pravomoci synodu náleží rozhodovat:
a) o zásadních otázkách církve, a to o vyznání církve, o spojení nebo sloučení s jinou církví, o základních otázkách církevního zřízení, jimiž jsou: cyklus synodů a konventů, délka volebního období, omezení zvolitelnosti na určité období, podmínka, že jen starší je volitelný do vyšší funkce, otázka virility, zastupitelstev a opakované volby faráře. Tyto zásadní otázky církve může usnášet synod jen tehdy, vysloví-li s nimi předem souhlas nadpoloviční většinou hlasů nadpoloviční většina konventů. Konventy jsou na žádost synodní rady povinny se k těmto otázkám jasně vyslovit. Jestliže synod nebude souhlasit se stanoviskem nadpoloviční většiny konventů, bude věc vrácena staršovstvům a konventům k projednání a budou uvedeny důvody, které vedly synod k nesouhlasu. Po projednání ve staršovstvech a konventech se bude věcí zabývat příští synod, který rozhodne s konečnou platností.

b) o učení církve , o bohoslužebném řádu, o znění kazatelského reversu a o otázkách církevního zřízení, pokud nejsou otázkami základními podle bodu a). Předlohy o těchto věcech musí být předem zaslány k vyjádření všem staršovstvům a konventům. Vyjádření o nich není však podmínkou pro právoplatné usnášení synodu.

c) K platnosti usnesení o všech otázkách uvedených pod body a) i b), je třeba dvoutřetinové většiny všech členů synodu.

6. Synod se usnáší nadpoloviční většinou všech svých členů o ostatním církevním zákonodárství, zejména o řádech provádějících církevní zřízení (§ 16,3).

7. Synod jedná o životě a díle všech sborů a církevních orgánů a dává základní směrnice pro jejich práci, zkoumá a kontroluje činnost synodní rady a synodního zastupitelstva.

8. Synod volí šestičlennou synodní radu, a to z činných farářů synodního seniora, jeho náměstka, jednoho člena synodní rady a tři náhradníky a ze starších synodního kurátora, jeho náměstka, jednoho člena synodní rady a tři náhradníky. Volitelní jsou ti, kdo dosáhli 35.roku věku, za synodního seniora 45.roku věku, a kteří v den volby nejsou starší 70 let.

Volba farářů do synodní rady se děje jen z kandidátů vybraných synodním zastupitelstvem a ze dvou dalších kandidátů na každé duchovenské místo v synodní radě, pro něž se vyslovila svým usnesením alespoň třetina konventů nebo seniorátních výborů. Seniorátní výbory si vyžádají před návrže kandidátů vyjádření staršovstev svých sborů.

Dosavadní synodní rada vyžádá si před volbou starších do synodní rady též navrhy vhodných osob ze seniorátů a seniorátní výbory si vyžádají k tomu cíli též vyjádření svých sborů. Výsledky průzkumu sdělí dosavadní synodní rada synodu, který však není při volbě starších do synodní rady omezen na osoby tímto průzkumem zjištěné.

9. Synod volí ze starších a kazatelů, kteří dosáhli 35. roku věku, dva stálé revizory celocírkevního hospodářství a jejich 2 náhradníky do příštího řádného zasedání synodu a na dobu šesti let církevní pastýřskou radu podle ŘPS.

§ 28. Synodní zastupitelstvo

1. Členy synodního zastupitelstva jsou
a) členové synodní rady,
b) senioři a seniorátní kurátoři,
c) z každého seniorátu další jeden člen z řad starších, kterého určí konvent z poslanců zvolených na synod nebo bez volby poslanec na synod z řad starších podle běžného pořadí,
d) profesor Komenského bohoslovecké fakulty, delegovaný fakultou.

2. Synodnímu zastupitelstvu přísluší v období mezi synody radit se o naléhavých otázkách náboženského a církevního života, usnášet se o zásadních směrnicích pro práci církevních orgánů, připravovat program pro zasedání synodu, navrhovat synodu kandidáty z řad farářů pro volby do synodní rady a usnášet se nadpoloviční většinou všech svých členů o protatímních správních opatřeních a celocírkevních řádech platných do příštího synodu.

3. Synodní zastupitelstvo zasedá podle potřeby, zpravidla dvakrát ročně. Svolává je synodní rada.

§ 29. Synodní rada

1. Synodní rada je nejvyšším správním orgánem církve. Provádí usnesení synodu a synodního zastupitelstva. Je odpovědna za řádný chod ústřední kanceláře církve. Se schválením synodu a v době, kdy synod nezasedá, se schválením synodního zastupitelstva ustanovuje a odvolává celocírkevní kazatele (§ 10,4) a uděluje církevní pověření ordinovaným učitelům Komenského bohoslovecké fakulty (§ 10,5).

2. Úřední sídlo synodní rady je Praha. Synodní rada zasedá podle potřeby, zpravidla jednou týdně. Může jednat a hlasovat také písemně. Může se usnést na svém zvláštním jednacím řádu, podle něhož rozdělí práci mezi své členy a svěří synodnímu seniorovi a synodnímu kurátorovi část své působnosti.

3. Vedle působnosti v tomto zřízení stanovené přísluší synodní radě zejména:
   a) dohlížet na činnost seniorů a všech církevních orgánů,
   b) rozhodovat o zřízení nových sborů a jejich zrušení nebo sloučení,
   c) zřizovat zkušební komise pro zkoušky kazatelů a udělovat a odvolávat oprávnění ke kázání výpomocným kazatelům,
   d) rozmístovat vikáře a diakony,
   e) působit v řízení podle řádu pastýřské služby,
   f) vyhlašovat s právním účinkem celocírkevní řády a jiné církevní předpisy, se schválením synodního zastupitelstva závazně vykládat s prozatímní platností do příštího synodu církevní zřízení a celocírkevní řády a schvalovat a doporučovat knihy užívané při bohoslužbě a vyučování náboženství,
   g) spravovat ústřední pokladnu a všechna celocírkevní zařízení, zejména též střediska pro vzdělávání církevních pracovníků a dobročinné církevní ústavy,
   h) pečovat o vydávání biblí, zpěvníků, agend, náboženské literatury a časopisů a starat se o spisování dějin církve,
   ch) jednat a usnášet se o věcech celocírkevního zájmu, které nejsou přikázány jiným církevním orgánům.

§ 30. Synodní senior

1. Synodní senior je mezi ordinovanými kazateli první mezi rovnými.

2. Přijetím volby za synodního seniora pozbývá svého dosavadního úřadu faráře ve sboru.

3. Synodního seniora uvádí v úřad synod, který jej zvolil.

4. Synodnímu seniorovi zejména přísluší:
   a) dohlížet na sbory a senioráty, jakož i na kazatele, starší, učitele náboženství a jiné pracovníky v celé církvi, konat pastýřskou péči ve sborech i seniorátech, jakož i mezi kazateli,
   b) ordinovat kazatele
   c) uvádět v úřad nově zvolené členy a náhradníky seniorátních výborů
   d) odevzdávat budovy a jiná zařízení bohoslužebným účelům,
   e) vydávat v souhlase se synodní radou poselství sborům (pastýřské listy).

5. Synodního seniora zastupuje v jeho povinnostech jeho náměstek a podle potřeby dělí se v dohodě s ním o práci jemu náležející. Synodní senior může zastupováním pověřit též kteréhokoliv člena synodní rady v mezích jeho způsobilosti. K funkcím uvedeným v odst.4, lit.b),c) a d) může synodní senior delegovat též některého seniora.

6. Synodní senior, který nebyl zvolen na další šestiletí, zůstává celocírkevním kazatelem až do svého ustanovení v jiné církevní službě.

H l a v a V.

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 31. Platnost dosavadních předpisů a zvyklostí

Pokud nebudou vyhlášeny celocírkevní řády předvídané § 16 tohoto zřízení, zůstávají v platnosti všechny dosavadní církevní předpisy a zvyklosti, pokud nejsou v rozporu s tímto církevním zřízením.

§ 32. Účinnost církevního zřízení

1. Církevní zřízení českobratrské církve evangelické usnesl XI. synod 31. října 1953. Státní správa církevních věcí je vzala se souhlasem na vědomí a synodní rada je vyhlásila 1.2. 1954. Tím dnem nabylo platnosti.

2. Toto církevní zřízení bylo změněno a doplněno dalšími synody naposled 23. synodem dne . . . . . Tento synod je přijal též v nové stylistické úpravě jako platné znění po provedených změnách.

3. Synodní rada vyhlásí provedené změny a celý nový text církevního zřízení v Aktualitách z církve. Tím dnem nabude takto opravené znění CZ platnosti a pozbude platnosti dosavadní znění CZ,

Doložka: Synodní rada vyhlásila změny CZ a celý nový text CZ jako přílohu k Aktualitám z církve dne . . . . . Tím dnem nabylo nové znění CZ platnosti a dosavadní znění pozbylo platnosti.

- - -

CÍRKEVNÍ ZŘÍZENÍ - TISKOVÉ OPRAVY

§ 6 odst.1 : v závorce před "4,$_{1a}$" přijde: §

§ 9 odst.4 : za slovo "zahájením" patří slovo: "jednání"

§ 14 odst. 2 : oprav citaci v závorce na: "§ 10,$_{9,10}$"

§ 18 : nadpis počne: "Řízení a ... "

§ 27 odst. 2c : místo "nebyly" má být "nebyli"

§ 27 odst. 2d : oprav citaci v závorce na: "§ 10,$_{10}$"

§ 27 odst. 4 : za slovo "fakulty" připojí se čárka

§ 27 odst. 8 : se rozdělí na pododstavce tak, že z druhé věty bude odstavec "a)"
z třetí a čtvrté věty bude odstavec "b"
a zbytek bude odstavec "c".
V tomto odstavci "c" se vypustí dvakrát se vyskytující slovo: "dosavadní"

§ 29 odst. 1 : první citace v závorce bude: "§ 10,$_{9}$"
a druhá citace v závorce bude: "§ 10,$_{10}$"

- - -

15

ŘÁD O SPRÁVĚ CÍRKVE

Obsah :

Oddíl A. Organizace církve (k § 3 a 22 CZ)
Čl. 1. Územní členění církve
2. Nový sbor
3. Změna sídla sboru
4. Změna hranic farních sborů a seniorátů
5. Sloučení sborů

Oddíl B. Zastupování církevních sborů
6. Zastupování církevních sborů navenek (k § 4 CZ) a podpisování listin

Oddíl C. Správní orgány a poslanci do shromáždění (k § 7 a 9 CZ)
7. Skončení volebního období

Oddíl D. Správní komise (§ 8 CZ)
8. Jmenování a působnost správní komise

Oddíl E. Neslučitelnost funkcí (k § 14 CZ)
9. Zánik členství v seniorátním výboru
10. Zánik členství v synodní radě

Oddíl F. Církevní dohled a opravné prostředky (§ 17 CZ)
11. Církevní dohled
12. Odvolací instance
13. Odvolání k synodu
14. Lhůty k odvolání
15. Zkoumání odvolání

Oddíl G. Farní sbor a kazatelská stanice (k § 18 CZ)
16. Název farního sboru
17. Přestěhování členů
18. Kazatelská stanice

Oddíl H. Sborové shromáždění a zastupitelstvo (k § 19 CZ)
19. Působnost sborového shromáždění
20. Sborové zastupitelstvo

Oddíl J. Staršovstvo (k § 20 CZ)
21. Členství ve staršovstvu
22.
23. Funkcionáři staršovstva
24. Bezplatnost funkcí
25. Neúčast na zasedání staršovstva

Oddíl K. Senior át
26. Seniorátní poradní odbory a komise
27. Porady v seniorátě

Oddíl L. S e n i o r á t n í s h r o m á ž d ě n í (k o n v e n t) a
s e n i o r á t n í z a s t u p i t e l s t v o (k § 23 CZ)
Čl. 28. Členství na konventu a seniorát.zastupitelstvu
29. Působnost konventu
30. Působnost seniorátního zastupitelstva

Oddíl M. S e n i o r á t n í v ý b o r (k § 25 CZ)
31. Působnost seniorátního výboru
32. Funkcionáři seniorátního výboru
33. Povolání náhradníků seniorátního výboru

Oddíl N. S e n i o r (k § 26 CZ)
34. Působnost seniora

Oddíl P. S b o r p o v š e c h n ý (k § 27 CZ)
35. Synod
36. Působnost synodu

Oddíl R. S p r á v a c í r k v e (k § 29 a 30 CZ)
37. Instalace synodního seniora a členů synodní rady
38. Povolání náhradníků do synodní rady
39. Působnost synodní rady
40. Poradní odbory a komise
41. Funkční platy členů synodní rady

Oddíl S. S y n o d n í s e n i o r (k § 30 CZ)
42. Sídlo a působnost synodního seniora

Oddíl T. V y h l a š o v á n í c í r k e v n í c h p ř e d p i s ů
43. Aktuality z církve (k § 31 CZ)

Oddíl Z. Ú č i n n o s t ř á d u
44. Usnesení řádu

- - -

Ř Á D O S P R Á V Ě C Í R K V E

A.

O r g a n i z a c e c í r k v e

(k § 3 a 22 CZ)

Čl.1 Územní členění církve

1. ČCE se člení územně na 13 seniorátů. Názvy seniorátů jsou: Pražský, Poděbradský, Jihočeský, Západočeský, Ústecký, Liberecký, Královéhradecký, Chrudimský, Poličský, Horácký, Brněnský, Východomoravský, Moravskoslezský.
2. Sídlem seniorátu je sbor, v němž působí zvolený senior. Úřadovna seniora nese označení: Seniorátní výbor . . . . . seniorátu ČCE v . . . . . (sídlo seniora)

Čl.2 Nový sbor

1. Nový farní sbor může být zřízen synodní radou tam, kde členové církve, bydlící v obvodu přesně ohraničeném, se dohodnou na založení nového sboru a o jeho sídle a prokáží synodní radě,
   a) že si většina jich nového sboru žádá,
   b) že zřízení takového sboru je vhodné pro rozvoj duchovního a církevního života,
   c) že nový sbor je po stránce finanční zabezpečen,
   d) že jeho zřízením není ohrožen ani duchovně ani hospodářsky žádný ze sborů, od nichž členové nového sboru mají být odloučeni.
2. Žádost a doklady předloží se seniorátnímu výboru, jenž připojí svůj posudek a návrh a postoupí žádost synodní radě. Týká-li se založení nového sboru i sousedního seniorátu, je nutné také vyjádření příslušného seniorátního výboru.

Čl.3 Změna sídla sboru

Změnu sídla sboru povoluje konvent na žádost staršovstva sboru, podepřenou usnesením dvoutřetinové většiny sborového shromáždění. Seniorátní výbor ohlásí schválení této změny synodní radě.

Čl.4 Změna hranic farních sborů a seniorátů

1. Obce nebo jejich části se přefařují z jednoho sboru do druhého se souhlasem nadpoloviční většiny hlasovných členů tam bydlících dojednáním staršovstev schváleným nadpoloviční většinou sborových shromáždění příslušných farních sborů. O přefaření rozhoduje seniorátní výbor.
2. Mění-li se při tom hranice seniorátů, rozhoduje o přefaření synodní rada po vyjádření příslušných seniorátních výborů.
3. Přefaření sboru do jiného seniorátu usnáší sborové shromáždění nadpoloviční většinou a po vyjádření příslušných konventů rozhoduje o něm synod, s platností prozatímní do příštího synodu synodní zastupitelstvo.

Čl.5 Sloučení sborů

1. Sloučit dva nebo několik sborů lze jen tam, kde se prokáže, že aspoň jeden z nich není s to v důsledku značného poklesu počtu členů nebo v důsledku poklesu duchovního života samostatně dále trvat.
2. K sloučení je třeba usnesení přijaté aspoň dvoutřetinovou většinou sborových shromáždění příslušných sborů. Sborové shromáždění může se o sloučení platně usnést jen pokud byli všichni hlasovní členové písemně předem vyrozuměni o programu jednání. Sbory se musí dohodnout o tom, co se stane se jměním každého z nich (kostel, fara, jiný majetek nemovitý i movitý), kdo je bude spravovat, kde bude sídlo sboru, kde a kdy se budou konat bohoslužebná a katechetická shromáždění a církevní funkce. Písemná dohoda musí být učiněna i s dosavadními kazateli; jejich práva zaručená povolací listinou nebo jinou smlouvou nesmějí být zkrácena. Tyto dohody se připojí k žádosti o sloučení. Mělo-li by ve sloučeném sboru být na čas nebo nastálo několik farářů, musí být učiněna dohoda i usnesení sborových orgánů o jejich vzájemném poměru, jejich práci i povinnostech zvláštním kazatelským statutem. Nedojde-li k dohodě, rozhodne synodní rada o sporných věcech, pokud možno zároveň s rozhodnutím o sloučení.
3. Seniorátní konvent se může za podmínek odst. 1 usnést na sloučení dvou nebo více sborů, které neučinily usnesení o svém sloučení.
4. Konvent provede takové sloučení buď přeměnou sboru v kazatelskou stanici některého sousedního sboru nebo připojením jeho dosavadních členů k jednomu nebo několika sousedním sborům. Seniorátní výbor působí při přípravě takového sloučení k dohodě sborů o věcech podle odst. 2 tohoto článku a nedojde-li k dohodě, nahradí ji konvent svým rozhodnutím.
5. Vznikne-li v obvodu sloučených sborů nový sbor, bude na něj převedeno jmění, které bylo v jeho obvodu v době sloučení. Nedojde-li o tom k dohodě, rozhodne seniorátní výbor.
6. Žádosti o sloučení sborů se předloží se všemi doklady seniorátnímu výboru, k němuž přísluší sbor, v němž má být sídlo sborů sloučených. Seniorátní výbor předloží žádost se svým posudkem nejbližšímu konventu k usnesení.
7. Jsou-li zúčastněny přitom i sbory, náležející k jinému seniorátu, musí být jejich seniorátní výbor o tom zpraven nejméně měsíc před zasedáním konventu svého seniorátu, aby tento konvent učinil o tom usnesení. Zprávu podá seniorátní výbor, kterému byla žádost zaslána, nebo na jehož návrh se řízení provádí. Ke zprávě musí být přiloženy i doklady žádosti.
8. Řádně doložená žádost (návrh) a usnesení konventu, případně konventů, předloží se pak synodní radě k rozhodnutí. Kdyby některý konvent neučinil usnesení, ač byla jeho seniorátnímu výboru včas podána zpráva, rozhodne synodní rada i bez tohoto usnesení.
9. Sloučení sborů schvaluje synodní rada a vyhlásí je.

B.

Zastupování církevních sborů

(k § 4 CZ)

Čl.6 Zastupování církevních sborů navenek a podpisování listin

1. Církevní sbory zastupují navenek představitelé sborů. Příslušný správní orgán může pověřit zastupováním pro jednotlivé případy i jiné své členy.

2. Listiny, jimiž se sbor zavazuje, i plné moci musí být podepsány představiteli sboru nebo jejich zástupci podle usnesení příslušného správnímu orgánu a opatřeny úředním razítkem sboru ve znění čl.1, 2, 16 a 18, 5 tohoto řádu.
3. Oprávnění k podpisu a pravost podpisu potvrzuje podle potřeby vyšší správní orgán.

C.

S p r á v n í o r g á n y a p o s l a n c i d o s h r o m á ž d ě n í

(k § 7 a 9 CZ)

Čl.7 Skončení volebního období

Končí-li volební období člena či náhradníka správního orgánu nebo poslance do shromáždění či jeho náhradníka nejpozději do konce kalendářního roku, v němž se koná příslušné volební shromáždění, může být na místo, jež se má v kalendářním roce uprázdnit, provedena nová volba. V tom případě volební období tohoto člena skončí dnem pravoplatnosti nové volby.

D.

S p r á v n í k o m i s e

(k § 8 CZ)

Čl.8 Jmenování a působnost správní komise

Je-li činnost správního orgánu zastavena, nebo je-li orgán rozpuštěn, vykonává jeho působnost správní komise, kterou jmenuje nadřízený správní orgán. Členy komise mohou být i členové jiného sboru. Nadřízený orgán může členy komise kdykoli odvolat a nahradit jinými osobami.

E.

N e s l u č i t e l n o s t f u n k c í

(k § 14 CZ)

Čl.9 Zánik členství v seniorátním výboru

1. Je-li zvolen za člena synodní rady člen nebo náhradník seniorátního výboru, pozbývá, přijme-li tuto volbu, členství, případně náhradnictví v seniorátním výboru.
2. Je-li povolán do synodní rady její náhradník, který vykonává funkci člena nebo náhradníka seniorátního výboru, pozbývá, přijme-li povolání do synodní rady, členství, případně náhradnictví v seniorátním výboru.

Čl.10 Zánik členství v synodní radě

Je-li zvolen za člena nebo náhradníka seniorátního výboru člen synodní rady nebo úřadující náhradník synodní rady, pozbývá, přijme-li tuto volbu, členství v synodní radě.

F.

C í r k e v n í d o h l e d a o p r a v n é p r o s t ř e d k y

(k § 17 CZ)

Čl.11 Církevní dohled

1. Každý sbor podléhá ve své činnosti dohledu vyšších církevních orgánů. Má právo předkládat jim instanční cestou svá přání, návrhy a stížnosti.

2. Prodlévá-li funkcionář církve s provedením úkonu, který je povinnen provést, vykoná jej za něj nadřízený správní orgán nebo člen tímto orgánem zmocněný; před provedením úkonu dá funkcionáři příležitost, aby se vyjádřil, nebo dodatečně provedl úkon ve lhůtě, kterou mu určí.

Čl.12 Odvolací instance

1. Nadřízenou odvolací instancí staršovstvu, sborovému shromáždění a zastupitelstvu je seniorátní výbor, seniorátnímu výboru a seniorátnímu shromáždění (konventu) a zastupitelstvu synodní rada.
2. Odvolací instance je povinna rozhodnout o podaném odvolání do 60 dnů ode dne, kdy jí odvolání došlo.

Čl.13 Odvolání k synodu

Má-li rozhodovat o odvolání nejbližší synod, musí být odvolání podáno u synodní rady nejpozději 30. dne před zahájením synodu. Při nedodržení této lhůty projedná odvolání až synod následující. Synod nejprve rozhodne, zda jde o odvolání proti rozhodnutí, které nemá povahu jen správní. Zjistí-li, že napadené rozhodnutí nemá povahu jen správní, synod odvolání projedná a rozhodne o něm s konečnou platností.

Čl.14 Lhůty k odvolání

Den doručení (vyhlášení) se do odvolací lhůty nepočítá. Připadá-li poslední den této lhůty na sobotu, neděli nebo jiný den pracovního klidu nebo na den církevního svátku, končí lhůta teprve všedním dnem, který následuje.

Čl.15 Zkoumání odvolání

Při rozhodování o podaných odvoláních a stížnostech zkoumají církevní instance věc po stránce obsahové i formální.

G

F a r n í s b o r a k a z a t e l s k á s t a n i c e

(k § 18 CZ)

Čl.16 Název farního sboru

Název farního sboru zní: Farní sbor českobratrské církve evangelické v . . . . . .

Čl.17 Přestěhování členů

Sbory jsou povinny oznamovat si navzájem přestěhování členů, jakmile se o něm dovědí. Při přestěhování člena církve v rámci téže obce, kde má církev více sborů, může člen sboru oznámit staršovstvu svého dosavadního sboru, že zůstane jeho členem. Pokud není mezi sbory jiné dohody, ohlásí sbor takové přestěhování sboru územně příslušnému s uvedením, že přestěhovaný člen zůstává v dosavadním sboru.

Čl.18 Kazatelská stanice

1. Zřízení kazatelské stanice na návrh staršovstva schvaluje nebo ji po slyšení staršovstva sboru sám zřizuje seniorátní výbor, jenž o tom podá zprávu synodní radě. Přitom dbá, aby kazatelská stanice měla svůj statut.
2. Statut kazatelské stanice usnáší staršovstvo a schvaluje seniorátní výbor, který jej zašle v opise na vědomí synodní radě.

3. Výbor kazatelské stanice volí ze sebe předsedu a podle potřeby další funkcionáře.
4. Nezvolí-li si kazatelská stanice svůj výbor, může staršovstvo sboru samo výbor ustanovit.
5. Název kazatelské stanice zní: Kazatelská stanice ČCE v . . . . . při farním sboru v . . . . . .
6. Kazatelskou stanici zastupují a za ni podepisují společně předseda výboru a kazatel s kurátorem mateřského sboru.
7. Zanikne-li kazatelská stanice, přechází její případné jmění na mateřský sbor.

H

S b o r o v é s h r o m á ž d ě n í a z a s t u p i t e l s t v o

(k § 19 CZ)

Čl.19 Působnost sborového shromáždění

Sborové shromáždění rozhoduje o těchto věcech sborových:

1. Schvaluje výroční zprávu staršovstva o stavu sboru a na jejím základě rokuje a usnáší se o návrzích vzešlých z takového jednání;
2. zřizuje nová místa kazatelů a sborových sester. Tato usnesení podléhají schválení synodní rady;
3. volí faráře;
4. usnáší se o počtu členů staršovstva a zastupitelstva a jejich náhradníků a volí je. Přitom dbá, aby podle možnosti byla každá kazatelská stanice ve staršovstvu zastoupena;
5. usnáší se o počtu revizorů sborových účtů (nejméně dvou) a jejich náhradníků a volí je;
6. usnáší se o změnách hranic sboru, o sloučení sboru se sborem jiným nebo o změně sídla sboru a předkládá návrhy o tom seniorátnímu výboru;
7. usnáší se o sborových statutech.

Čl.20 Sborové zastupitelstvo

1. Počet volených členů zastupitelstva a náhradníků se určuje podle počtu hlasovných členů po dohodě se seniorátním výborem; zastupitelů je nejméně dvojnásobek a nejvýše čtyřnásobek volených starších.
2. Členové staršovstva a kazatelé působící na sboru jsou členy zastupitelstva mocí svého úřadu mimo počet volených členů.

J

S t a r š o v s t v o

(k § 20 CZ)

Čl.21 Členství ve staršovstvu

1. V každém sboru musí být zřízeno staršovstvo, jež tvoří kazatelé ve sboru ustanovení, případně administrátor a starší, zvolení sborovým shromážděním. Volitelní do staršovstva jsou všichni hlasovní členové sboru, kteří dovršili 21. rok věku.
2. Členy staršovstva nesmějí být zároveň manžel a manželka, rodiče a děti, sourozenci, tchán nebo tchyně a zeť nebo snacha. Dispens od překážky příbuzenství může na zvláštní odůvodněnou žádost udělit seniorátní výbor.

3. Počet volených starších a přiměřený počet náhradníků řídí se podle velikosti sboru. Má jich být nejméně šest a nejvíce dvacetčtyři; toto číslo i počet náhradníků určuje sborové shromáždění a schvaluje předem seniorátní výbor. Starší se volí na šest let, úřad nastupují dnem zvolení.
4. Funkce staršího, který se přistěhoval do sboru a byl povolán do staršovstva podle § 20,$_4$ CZ končí při nejbližší volbě staršovstva.
5. Celocírkevní a seniorátní kazatelé se povolávají do staršovstva podle § 20,$_4$CZ vždy na dobu končící nejbližší volbou staršovstva.
6. Sborové shromáždění se může usnést, aby se polovice staršovstva obnovovala ve třech letech. V tomto případě se volí náhradníci na tři roky. Jména vystupujících ze staršovstva se poprvé určují vylosováním. Vystupující mohou být znovu voleni.
7. Náhradník nastupuje za staršího, když se místo uprázdnilo (úmrtím nebo jinak), a to podle počtu hlasů, kterým ná hradníci byli zvoleni, při rovnosti hlasů podle rozhodnutí staršovstva. Jsou-li ve sboru členové staršovstva voleni podle určitých obvodů či obcí, nastupuje náhradník z příslušného obvodu.
8. Resignaci staršího přijímá staršovstvo, resignaci staršovstva seniorátní výbor.

Čl.22 Funkcionáři staršovstva

1. Staršovstvo zvolí ze sebe nejprve kurátora. Potom zvolí za svého předsedu kazatele nebo kurátora, druhý z nich je bez volby místopředsedou staršovstva. Dále zvolí staršovstvo ze sebe náměstka kurátora a vedle nich -popravidle ze svých členů- i zapisovatele, pokladníka, podle potřeby i jednatele, hospodáře, správce budov, účetního a jiné funkcionáře a jejich zástupce. Není-li takový funkcionář členem staršovstva, odpovídá staršovstvu za své úřadování. Funkce kazatele v činné službě je neslučitelná s funkcí účetního nebo pokladníka. Kurátorem nemůže být kazatel ani zaměstanec sboru. Pokladníkem sborovým nemá být také žádný člen rodiny kazatelovy.
2. Ve sboru, kde byl ustanoven administrátor, může staršovstvo provést novou volbu předsedy. Staršovstvo oznámí po každé volbě jméno svého předsedy a místopředsedy seniorátnímu výboru a synodní radě.
3. Předseda je odpovědný staršovstvu za provádění jeho usnesení.
4. Staršovstvo může rozdělit svou práci a úkoly mezi své členy i mezi jiné členy sboru; svěřuje jednotlivcům zvláštní úkoly, nebo je volí do různých poradních odborů.
5. Jména zvolených starších a náhradníků, jakož i funkcionářů staršovstva oznámí se sboru o nejbližších nedělních službách Božích a do 14 dnů písemně s uvedením adres i seniorátnímu výboru.

Čl.23 Působnost staršovstva

Staršovstvu přísluší zejména:
1. pečovat o křesťanský život ve sboru (§ 4,5 CZ a § 20,$_1$CZ), a to vlastním osobním příkladem a službou;
2. pečovat, aby byla pravidelně a řádně konána bohoslužebná a katechetická shromáždění, udržovat církevní řád a kázeň, působit k tomu, aby neděle byla svěcena, aby mládež školní i dospívající byla vyučována náboženství, cvičena v pobožnosti a utvrzována v pravdě evangelia, aby také dospělí členové sboru byli dále vzdělávání a vedeni k hlubší znalosti biblické zvěsti a k plnějšímu pochopení poslání církve. Tomu mají vedle bohoslužebných shromáždění sloužit

dětské bohoslužby a besídky, hodiny náboženského vyučování, konfirmační cvičení a konfirmační slavnost, biblické hodiny a jiné pravidelné hodiny křesťanského vzdělávání a zvláště biblické, věroučné a církevně naučné kursy, cvičení duchovního zpěvu, církevní slavnosti, bratrské schůzky apod.;

3. usnášet se o změnách pořádku a času bohoslužebných a katechetických shromáždění;
4. navštěvovat členy sboru, starat se o nemocné, osamělé i jinak potřebné; modlitbami, napomínáním i radou a potěšováním pomáhat těm rodinám i jednotlivcům, kteří jsou ve zvláštních pohnutích, v nebezpečí mravního zbloudění a rozvratu; napomáhat k tomu, aby spory mezi členy sboru byly urovnány podle příkazu Písma o vzájemném odpuštění;
5. přijímat nové členy do církve a vylučovat z ní;
6. spravovat sborovou knihovnu, pečovat o sborový archiv a o řádné vedení sborové kroniky;
7. vést seznam členů sboru, seznam hlasovných členů podle JVŘ, zařizovat volby, svolávat sborové shromáždění (zastupitelstvo) a provádět jeho usnesení a nařízení vyšších církevních orgánů;
8. volit a propouštět vikáře, diakony, zvláštní učitele náboženství, varhaníky, sborové sestry, kostelníky i jiné zaměstnance sboru a udělovat jim dovolenou;
9. určovat výši služebních požitků sborových zaměstnanců, pokud nejsou hrazeny státem;
10. starat se o hospodářské záležitosti sboru podle ustanovení ŘHCS;
11. v lásce předkládat kazatelům i jiným členům staršovstva jakožto spolubratřím přání nebo stížnosti, týkající se jejich úřadování a způsobu života a kdyby to nemělo úspěchu, činit oznámení vyšším orgánům církevním, případně příslušným pastýřským radám;
12. předkládat seniorátnímu výboru a konventu odůvodněné návrhy, týkající se církevního života, církevního zřízení a řádů;
13. jednat a usnášet se o všech věcech sborových, které nejsou tímto řádem nebo církevním zřízením přikázány výhradně sborovému shromáždění nebo kazateli.

Čl.24 Bezplatnost funkcí

Úřad starších je úřad čestný a koná se bezplatně. Starší mají však nárok na náhradu cestovních výloh při cestách vykonávaných z pověření staršovstva.

Čl.25 Neúčast na zasedáních staršovstva

Starší, který nedbaje opětovného napomenutí, bez odůvodněné omluvy nepřichází do zasedání, může být usnesením dvoutřetinové většiny všech členů staršovstva a se schválením seniorátního výboru zbaven své funkce.

K

S e n i o r á t

(k § 22 CZ)

Čl.26 Seniorátní poradní odbory a komise

Seniorátní výbor zřizuje své poradní odbory a komise, jmenuje a odvolává jejich předsedy a členy, řídí jejich práci, přijímá jejich podněty pro svou činnost a řídí za jejich pomoci práci ve sborech.

Čl.27 Porady v seniorátě

Vedle seniorátního shromáždění mají se konat také pravidelné porady starších, kazatelů a církevních pracovníků vůbec. Svolává je seniorátní výbor a předsedá jim senior nebo člen církve pověřený seniorátním výborem. Není-li při svolání výslovně ustanoveno jinak, jsou tyto porady přístupny všem členům církve. Mají úkol poradní a vzdělavatelný a mohou předkládat podněty a návrhy seniorátnímu výboru a konventu.

L

S e n i o r á t n í k o n v e n t
a s e n i o r á t n í z a s t u p i t e l s t v o

(k § 23 CZ)

Čl.28 Členství na konventu a seniorátním zastupitelstvu

Při konventu a na seniorátním zastupitelstvu zastupuje nepřítomného kazatele sboru (uprázdnění sboru, nemoc, dovolená) druhý představitel sboru, kurátor. Ten pak se stává virilním členem. Je-li farář sboru seniorem, případně konseniorem, nebo kurátor sboru seniorátním kurátorem, případně jeho náměstkem, vyšle sbor za ně další členy staršovstva staršovstvem zvolené.

Čl.29 Působnost konventu

Seniorátnímu shromáždění (konventu) přísluší zejména:

a) jednat o stavu a potřebách seniorátu i jednotlivých sborů podle zprávy seniorovy, i o činnosti seniora a seniorátního výboru;
b) jednat a usnášet se o předlohách zaslaných synodní radou, o návrzích staršovstev nebo seniorátního výboru, nebo o podnětech vzešlých z porad seniorátních i z poradních odborů seniorátních;
c) jednat o stížnostech na kazatele, starší, na seniora nebo seniorátní výbor a předkládat usnesení o tom synodní radě. Má-li se jednat o stížnostech na seniorátní výbor nebo na jeho jednotlivé členy, předsedá konventu člen předsednictva, který není členem seniorátního výboru;
d) usnášet se o sloučení sborů a o změnách jejich sídla;
e) usnášet se o seniorátních statutech a vyjadřovat se o změnách ve složení seniorátu;
f) usnášet se o návrzích na synod;
g) jednat a usnášet se ve věcech hospodářských podle ŘHCS;
h) jednat, usnášet se a volit podle ustanovení CZ a JVŘ.

Čl.30 Působnost seniorátního zastupitelstva

Seniorátnímu zastupitelstvu přísluší v období mezi konventy též právo připravovat předlohy pro jeho zasedání a podávat synodní radě vyjádření a návrhy.

M

S e n i o r á t n í v ý b o r

(k § 25 CZ)

Čl.31 Působnost seniorátního výboru

1. Seniorátnímu výboru přísluší zejména tato práva a povinnosti:

a) dohlížet na náboženský a církevní život ve sborech a činit potřebná opatření;
b) připravovat předlohy pro k nvent a seniorátní zastupitelstvo a svolávat je k zasedání;
c) vykonávat usnesení konventu a seniorátního zastupitelstva, provádět pok ny synodní rady, pokud spadají do jeho působnosti;
d) jednat a usnášet se ve věcech hospodářských podle ŘHCS;
e) posílat synodní radě opisy protokolů o svých zasedáních, jakož i° zasedání konventu a zastupitelstva;
f) schvalovat statuty sborové a kazatelské a statuty kazatelských stanic a posílat je na vědomí synodní radě;
g) sborové funkcionáře, zdráhající se vykonávat uloženou jim povinnost, vyzvat k poslušnosti, a kdyby taková výzva zůstala bez výsledku, navrhnout řízení podle řádu pastýřské služby a podle potřeby učinit opatření podle čl. 11, tohoto řádu.
h) urovnávat sborové rozepře, rozhodovat o odvoláních z usnesení, rozhodnutí a voleb nižších církevních orgánů;
i) v naléhavých případech zastavit činnost staršovstva nebo je rozpustit a učinit opatření pro správu sboru;
j) rozhodovat o převedení obcí nebo jejich částí od sboru ke sboru v rámci seniorátu;
k) usnášet se, případně podávat posudky o územních změnách sborů, schvalovat, popřípadě zřizovat kazatelské stanice;
l) schvalovat usnesení sborového shromáždění o počtu starších, o zřízení zastupitelstva a o počtu jeho členů;
m) volit seniorátní kazatele (seniorátní vikáře a seniorátní diakony);
n) podávat synodní radě doporučení a návrhy na odvolání faráře nebo jeho přikázání na jiné místo a na přeložení a pensionování faráře;
o) podávat na požádání zprávu synodní radě o všech věcech, týkajících se poměrů sborových a seniorátních, a dát jí nahlédnout do svých spisů;
p) se schválením seniorátního zastupitelstva s prozatímní platností do zasedání příštího konventu činit opatření o správě církevní vyhrazené konventu podle čl. 29 tohoto řádu.

2. Seniorátní výbor v případě potřeby může jednat a usnášet se i písemně. Jeho usnesení vykonává senior.

Čl.32 Funkcionáři seniorátního výboru

Seniorátní kurátor nebo jeho náměstek je seniorátním pokladníkem, nezvolí-li seniorátní výbor pokladníka zvláštního. Seniorátní výbor může zvolit podle potřeby další funkcionáře i ze svých náhradníků.

Čl.33 Povolání náhradníků seniorátního výboru

Zemře-li senior nebo vzdá-li se úřadu, vykonává jeho funkci konsenior; při úmrtí nebo odstoupení seniorátního kurátora jeho náměstek, seniorátní výbor se doplní povoláním příslušných náhradníků. Všichni pak vykonávají svou funkci až do příštího konventu, který provede volbu na uprázdněné místo.

N

S e n i o r

(k § 26 CZ)

Čl.34 Působnost seniora

Seniorovi v obvodu jeho seniorátu přísluší v dohodě se seniorátním výborem zejména:

a) dohlížet na působení a život kazatelů a studujících bohosloví, starších a jiných církevních pracovníků, pečovat o jejich další vzdělávání, a to svoláváním porad kazatelů, starších a jiných církevních pracovníků, podporovat je v jejich působení, mít v evidenci studující bohosloví a podávat o nich zprávy synodní radě;
b)) uvádět kazatele v úřad, dávat jim dovolenou a oznamovat udělení dovolené synodní radě;
c) pečovat se staršovstvem o administraci sborů;
d) činit synodní radě návrhy, aby kazatel, odchází-li ze sboru, byl zproštěn svého úřadu; tento návrh může však učinit jen tenkrát, když se přesvědčí, že odcházející kazatel nevázne ve svých úředních pracích v dosavadním sboru;
e) konat přípravy k jednání konventu e seniorátního zastupitelstva, jakož i podávat jim zprávu;
f) nejméně jednou za 3 roky vykonat visitaci v každém sboru, o visitaci podat zprávu seniorátnímu výboru, konventu a synodní radě;
g) dohlížet na náboženskou výchovu mládeže a konat dozor na veškeré vyučování náboženství;
h) předkládat synodní radě s odůvodněným vyjádření žádosti, návrhy a stížnosti jí určené;
i) pečovat o dobrý pořádek a bezpečné uschování seniorátního archivu a seniorátní knihovny a řádně je odevzdat novému seniorovi.

P

S b o r p o v š e c h n ý

(k § 27 CZ)

Čl.35 Synod

1. Nejméně 14 dní před zahájením synodu vyhlásí synodní rada svolání synodu a zašle všem poslancům pozvání, k němuž připojí hlavní synodní předlohy.
2. Není-li synodního seniora nebo končí-li jeho období, vykoná se hned při začátku synodu jeho volba.

Čl.36 Působnost synodu

Do pravomoci synodu přísluší zejména též:
a) pečovat o církevní náboženský život, zejména o činnost evangelisační a misijní, a o církevní kázeň; schvalovat agendu a církevní zpěvníky, vyučovací osnovy a učebnice náboženství;
b) projednávat význačné otázky církevního a náboženského života na veřejných zasedáních;
c) usnášet se o zřízení nebo zrušení seniorátů, s výjimkou změny hranic seniorátních při sloučení sborů;
d) rozhodovat o stížnostech na synodní radu nebo na jednotlivé její členy; při jednání o těchto stížnostech předsedá člen předsednictva, který není členem synodní rady;
e) usnášet se o příspěvcích sborů na výdaje církevní správy a jiné potřeby církevní;
f) rokovat a usnášet se o zprávách a návrzích synodní rady a konventů, zkoumat a schvalovat účty, které synodní rada podává ze jmění její správě svěřeného;
g) pověřovat funkcí vedoucího tajemníka kanceláře synodní rady synodní radě odpovědného, jednoho z ordinovaných tajemníků synodní rady (§ $10_{,4}$ CZ) a z této funkce ho odvolávat.

R

S p r á v a c í r k v e

(k § 29 a 30 CZ)

Čl.37 Instalace synodního seniora a členů synodní rady

1. Při zvláštním zasedání synodu, konaném podle řádu bohoslužebného, a to nejlépe hned po volbě, je nejprve instalován nově zvolený synodní senior předsedou nebo jiným členem předsednictva synodu za případné účasti odstupujícího synodního seniora. Předsedovi synodu přísluší, aby po krátkém projevu svém a jednoho k tomu zvoleného člena synodu z řad starších sboru, pokud předsedou je kazatel, nebo z kazatelů, pokud předsedou synodu je starší sboru, a po případném krátkém projevu odstupujícího synodního seniora, přijal od zvoleného synodního seniora slib a prohlásil jej jménem církve synodním seniorem.
2. Není-li možné vykonat instalaci hned při zasedání synodu, určí synod sám její čas a místo;
3. Instalace nově zvolených členů synodní rady se provede složením jejich slibu do rukou předsedy nebo jiného člena předsednictva synodu za účasti synodního seniora, a to zpravidla buď při instalaci nově zvoleného synodního seniora nebo při jiném zasedání synodu, konaném podle řádu bohoslužebného. Není-li to možné, přijme předseda nebo jiný člen předsednictva synodu slib v nejbližším zasedání synodní rady, k němuž bude přizván.
4. Členové, kteří b li znovu zvoleni na další období, neuvádějí se znovu v úřad s výjimkou člena synodní rady, který byl zvolen synodním seniorem nebo synodním kurátorem.
5. Jméno zvoleného synodního seniora a jména členů synodní rady i náhradníků oznámí se všem sborům.

Čl.38 Povolání náhradníků do synodní rady

1. Uprázdní-li se místo člena synodní rady, nastoupí na vyzvání jejího předsedy náhradník, který podle usnesení synodu má přednější pořadí, nebo, nestalo-li se takové usnesení, obdržel nejvíce hlasů, a to za faráře farář, za staršího starší. Náhradník zastoupí člena synodní rady také tehdy, když byl tento člen povolán zastupovat buď synodního seniora nebo jeho náměstka, nebo synodního kurátora nebo jeho náměstka.
2. Stane-li se synodní rada podle § 4, věta 3. CZ neschopna k usnášení, povolají náhradníky zbývající její členové (člen). Kdyby ani to nebylo možno, bude neodkladné úkoly synodního seniora a synodní rady vykonávat věkem nejstarší senior; jeho povinností bude svolat neprodleně synodní zastupitelstvo, jež zvolí nebo doplní synodní radu s platností prozatímní do nejbližšího synodu.

Čl.39 Působnost synodní rady

Synodní radě přísluší zejména též:

a) dohlížet na učení, bohoslužbu, řád a kázeň českobratrské církve evangelické tak, aby se vše dálo podle zásad evangelia Kristova, a napomáhat vůbec k tomu, aby církevní život zdárně prospíval po stránce duchovní i hospodářské;
b) pečovat o křesťanskou výchovu mládeže i dospělých členů církve;
c) jednat o všeobecných věcech vyučování náboženství;
d) pečovat o řádné vzdělávání kazatelů a jiných církevních pracovníků, jednat s bohosloveckou fakultou a účastnit se při zkouškách; vydávat dekrety volitelnosti;

e) navrhovat a schvalovat sborům kandidáty pro volbu faráře;
f) zkoumat volbu kazatelů, seniorů a jiných členů seniorátních výborů a potvrzovat je; přijímat (schvalovat) resignaci členů synodní rady a kazatelů, rozhodovat o překládání kazatelů na odpočinek nebo o jejich odvolání z úřadu nebo přikázání na jiné místo;
g) podporovat seniory a ostatní kazatele v jejich působnosti; udělovat dovolenou seniorům; činit prozatímní opatření o správě seniorátu, nemůže-li jej seniorátní výbor sám spravovat, zejména též svolávat konvent a seniorátní zastupitelstvo;
h) dozírat na provádění řádu hospodaření církevních sborů;
i) zkoumat a schvalovat rozpočty, výkazy a účty sborové a seniorátní;
j) spravovat celocírkevní jmění, zřizovat a spravovat účelové jmění církevní, pokud správa nenáleží sborům nebo seniorátům, a předkládat účty o nich synodu, schvalovat zamýšlené nové stavby církevní (plány, rozpočty a úhrady) a usnesení nižších orgánů církevních o dispozicích s církevním majetkem;
k) vybízet k vykonání církevních sbírek chrámových na účely církevní a dobročinné a povolovat sbírky mezi členy církve, konané uznanými církevními organizacemi;
l) pečovat o jmění sloužící církevní a náboženské práci, jakož i dozírat, aby platy církevních zaměstnanců, pokud je hradí církev sama, byly dostatečné, a aby byly opatřeny potřebné kostely a jiné církevní budovy;
m) schvalovat seniorátní statuty;
n) zastupovat celou církev, hájit její zájmy a práva;
o) zastupovat církev před zahraničními církvemi a zprostředkovat s nimi styky;
p) ověřovat listiny nižších orgánů církve, pokud je toho třeba;
r) zřídit ústřední kancelář církevní a stanovit její jednací a kancelářský řád, jmenovat její zaměstnance, stanovit jejich platy, pokud je hradí církev sama; zřizovat místa kazatelů nebo jiných církevních pracovníků pro určité obory celocírkevní náboženské práce;
s) vydávat bible, zpěvníky, náboženské učebnice, bohoslužebné knihy, církevní schematismus a jiné spisy nebo časopisy, potřebné pro církevní práci, spravovat archiv, pečovat o spisování současných dějin církevních a mít v patrnosti tisk a náboženskou literaturu; synodní radě má být zasíláno po dvou výtiscích všech tiskopisů vydávaných církevními orgány, a to hned po uveřejnění;
t) svolávat synod a synodní zastupitelstvo, předkládat jim zprávu o stavu církve, jakož i návrhy své i seniorátních orgánů, a předkládat k projednání význačné otázky církevního a náboženského života ve veřejných shromážděních;
u) vykonávat usnesení synodu a synodního zastupitelstva a dbát, aby tato ustanovení i církevní zřízení a celocírkevní řády byly zachovávány.

Čl.40 Poradní odbory a komise

Synodní rada zřizuje své poradní odbory a komise, řídí jejich práci a přijímá jejich podněty pro svou činnost.

Čl.41 Funkční platy členů synodní rady

Členům synodní rady, jimž stát nevyplácí hodnostní přídavek z titulu této funkce, přísluší po čas jejich úřadování funkční plat, jehož výši určuje synod; všem jejím členům pak přísluší náhrada za vykonané úřední cesty i náhrada případných jiných vydání, která vzejdou z výkonu funkce.

S

Synodní senior

(k § 30 CZ)

Čl.42 Sídlo a působnost synodního seniora

1. Sídlem synodního seniora je Praha.
2. K jeho povinnostem náleží též osobně navštěvovat sbory, seznamovat se s jejich poměry a životem, utvrzovat je povzbuzováním a napomínáním ve víře, lásce a naději, a osobně dohlížet na řádné spisování současných dějin církve.
3. Uprázdní-li se místo synodního seniora, ujme se náměstek jeho práv a povinností až do nové volby.
4. Synodnímu seniorovi přísluší po čas jeho úřadování bezplatný úřední byt v Praze.

T

Vyhlašování církevních předpisů

(k § 31 CZ)

Čl.43 Aktuality z církve

Synodní rada vyhlašuje změny CZ a řádů v Aktualitách z církve a jejich rozesláním všem sborům a seniorátům.

Z

Účinnost řádu

Čl.44 Usnesení řádu

Tento řád o správě církve byl usnesen 23. synodem dne . . . . . .
. . . . . .
Bude vyhlášen synodní radou v Aktualitách z církve a tím dnem nabude platnosti. Současně pozbude platnosti dosavadní ŘS.

- - -

č.bl.765-779/83-vl.n.

23. synod - listopad 1983

TISK č. 15
Dodatek č. 1

ŘÁD O SPRÁVĚ CÍRKVE - Opravy a dodatky

V obsahu (1.str. textu) doplň :

u čl. 22 : Funkcionáři staršovstva

u čl. 23 nahraď znění "Funkcionáři staršovstva" slovy: "Působnost staršovstva"

V textu :

Čl. 18 odst.1 : na konci doplň: "a výbor"

Čl. 31 odst 1g: místo citace: "čl.11" má být: "Čl. 11_2"

Čl. 34 písm.b: za slovo "v úřad" se doplní: "a instalovat je"

Čl. 34 písm.c: doplní se na konci "a jmenovat v dohodě se staršovstvem administrátora"

Čl. 36 písm.c: bude znít: "usnášet se o zřízení nebo sloučení seniorátů a o změně jejich hranic s výjimkou změny hranic seniorátů při sloučení sborů;"

Čl. 37 odst.4: slova: "neuvádějí se znovu v úřad" se nahradí slovy: "nejsou znovu instalováni"

Čl. 39 písm.d: nové znění: "pečovat o řádné vzdělávání kazatelů a jiných církevních pracovníků, účastnit se prěi jejich zkouškách, vydávat dekrety volitelnosti a jednat s bohosloveckou fakultou"

Čl. 39 písm.j: na konci se připojí: "podle ŘHCS";

- - -

J E D N A C Í A V O L E B N Í Ř Á D

Obsah

A.Všeobecná ustanovení

Čl.1.Účel řádu
2.Použití řádu
3.Usnášení a volby
4.Postup při volbách

B.Jednání ve sborovém shromáždění a ve sborovém zastupitelstvu
5.Právo hlasovací a seznamy hlasovných členů
6.Svolání sborového shromáždění
7.Řízení sborového shromáždění a zápis
8.Volby ve sborovém shromáždění
9.Volba faráře
10.Řízení po volbě faráře
11.Sborové zastupitelstvo

C.Jednání v ostatních shromážděních a zastupitelstvech
12.Zasedání,veřejnost,poradci,pozorovatelé
13.Zahájení shromáždění, jeho první úkoly a znění slibu
14.Základní organizační ustanovení o shromážděních a zastupitelstvech
15.Základní ustanovení o pořadu jednání shromáždění a zastupitelstev
16.Samostatné návrhy členů shromáždění, pilné návrhy, návrhy vycházející z rozpravy a postup při hlasování o nich
17.Dotazy
18.Denní pořádek
19.Rozprava, faktické poznámky a zprávy komisí
20.Skončení rozpravy
21.Zápisy o zasedáních shromáždění a zastupitelstev

D.Zvláštní ustanovení pro jednání na synodu
22.Projednání předloh na synodu
23.Předsednictvo synodu
24.Právní poradce předsednictva synodu
25.Komise synodu

E.Zvláštní ustanovení pro jednání na konventech
26.Jednání na konventech

F.Zvláštní ustanovení pro jednání a volby ve správních orgánech
27.Jednání správních orgánů a povolání náhradníků
28.Základní organizační ustanovení o správních orgánech a slib jeho členů
29.Zápisy o zasedáních správních orgánů
30. Volby ve správních orgánech

G.Volby poslanců
31.Volby poslanců a jejich náhradníků do shromáždění a zastupitelstev
32.Hlášení volebních výsledků, uprázdnění poslaneckého mandátu a povolání náhradníků

H.Jednání v jiných orgánech
33.Usnášení jiných církevních orgánů

J.Závěrečná ustanovení
34.Platnost řádu

Tisk č.16

J E D N A C Í A V O L E B N Í Ř Á D

shromáždění, zastupitelstev a správních orgánů
českobratrské církve evangelické

Oddíl A

Všeobecná ustanovení

Čl.1. Účel řádu

1. Jednací a volební řád shromáždění, zastupitelstev a správních orgánů českobratrské církve evangelické /dále jednací a volební řád, ve zkratce JVŘ/ dává podrobná pravidla pro jednání, rozhodování a volby v církvi podle základních ustanovení CZ.

2. Pokud v tomto řádu není jednoznačně a závazně určen postup jednání, rozhoduje o něm shromáždění nebo orgán, který o věci jedná, nadpoloviční většinou přítomných členů.

Čl.2. Použití řádu

1. Tento řád se použije na jednání shromáždění a zastupitelstev /sborová shromáždění, sborová zastupitelstva, konventy a seniorátní zastupitelstva, synod a synodní zastupitelstvo/ a na jednání ve správních orgánech /staršovstvech, seniorátních výborech a v synodní radě/.

2. Použije se též při všech volbách v církvi konaných, zejména při volbách konaných:

a/ ve sborovém shromáždění při volbě faráře, sborového zastupitelstva, staršovstva a revisorů sborového hospodaření a ve staršovstvu při volbě vikáře, diakona, kurátora, předsedy, dalších funkcionářů staršovstva a poslanců na konvent a do seniorátního zastupitelstva,

b/ na konventu při volbě předsednictva, seniora, seniorátního kurátora a dalších členů a náhradníků seniorátního výboru, revizorů seniorátního hospodaření, poslanců na synod a do synodního zastupitelstva, členů a náhradníků seniorátní pastýřské rady a v seniorátním výboru při volbě předsedy a dalších funkcionářů,

c/ na synodu při volbě předsednictva, synodního seniora a synodního kurátora a dalších členů a náhradníků synodní rady, revizorů celocírkevního hospodaření, členů a náhradníků církevní pastýřské rady a celocírkevních kazatelů a při pověření funkcí vedoucího tajemníka synodní rady a v synodní radě při volbě jejího předsedy

d/ a v seniorátním a synodním zastupitelstvu při výběru kandidáta pro volby

Čl.3. Usnášení a volby

1. K právoplatnému jednání a usnášení je třeba přítomnosti nadpoloviční většiny členů, pokud není církevním zřízením nebo řády stanoveno jinak.

2. K platnosti usnesení a voleb je třeba, aby pro ně hlasovala nadpoloviční většina přítomných k hlasování oprávněných členů /volitelů/, není-li CZ nebo řády stanoveno jinak.

3. Při návrzích, rozpravě a hlasování mají se členové řídit pravidlem Slova Božího.

4. Hlasuje se buď zvednutím ruky nebo povstáním /aklamací/.Předseda hlasuje též.Žádá-li o to byť jediný volitel, hlasuje se tajně hlasovacími lístky. V průběhu volby konané aklamací musí se k návrhu byť i jediného volitele přejít k volbě tajné hlasovacími lístky a v průběhu tajné volby musí se k návrhu některého volitele přejít k volbě aklamací, pokud tomu žádný volitel neodporuje.

5. Při tajné volbě je do počtu platných hlasů započten každý hlas, který byl volitelem odevzdán bez ohledu na obsah hlasovacího lístku, tedy i lístek prázdný. Při tajné volbě se kandidátovi nepřizná hlas, jehož obsah podle souhlasného názoru skrutátorů vzbuzuje pochybnosti.

6. Při rovnosti hl asů návrh padá a při volbě rozhodne los.

7. Tajně se hlasuje vždy při rozhodování:

a/ v otázkách týkajících se členů shromáždění a správních orgánů, jestliže nejde jen o projev uznání a díků,

b/ při rozhodování o stížnostech na správní orgány nebo jejich členy.

8. Předsedající ohlásí výsledek hlasování ihned po jeho skončení.Vzejde-li pochybnost, zda je pro návrh potřebná většina, provede se z rozhodnutí předsedajícího nebo na návrh byť i jediného volitele sčítání skrutátory. Při volbách ve shromáždění sčítají hlasy vždy nejméně 2 skrutátoři zvolení při zahájení před tajnou volbou. Ve správních orgánech zvolí se skrutátoři, kteří sečtou hlasy.

Čl.4. Postup při volbách

1. Při volbě předsedá člen předsednictva, který není kandidován

2. Zpravidla se volí každý funkcionář nebo poslanec zvlášť.

3. Nedosáhne-li při první volbě nikdo z kandidátů nadpoloviční většiny a je-li volba značně roztříštěná, může se přistoupit se souhlasem nadpoloviční většiny přítomných členů na návrh předsedajícího nebo člena shromáždění nebo orgánu, v němž se volba provádí, k další volbě, při které nikdo není vázán výsledky první volby. Jinak se přistoupí ihned k užší volbě.

4. Do užší volby budou pojati jen dva kandidáti, kteří získali nejvíce hlasů, případně více takových kandidátů, pokud získali stejný počet hlasů. Zvolen je pak ten, kdo dosáhne v této užší volbě nejvíce hlasů. Při této užší volbě se tedy nevyžaduje k platnosti volby nadpoloviční většiny hlasů.

5. Se souhlasem nadpoloviční většiny přítomných členů shromáždění může být jen ve shromáždění a jen tajnou volbou voleno současně více církevních funkcionářů nebo poslanců. Zvoleni jsou ti, kdo dosáhnou v první volbě nadpoloviční většiny hlasů. Nedosáhne-li nikdo z kandidátů nadpoloviční většiny hlasů,provede se užší volba jen na jedno místo podle odst.3.tohoto článku mezi 2 kandidáty, kteří obdrželi nejvíce hlasů. Na zbývající místa se zvolí každý církevní funkcionář nebo poslanec zvlášť.

6. Vyžadují-li se pro zvolení kandidáta alespoň dvě třetiny platných hlasů /§ 7,4 CZ/, postupuje se při volbě takto:

a/ nedosáhne-li takový kandidát v prvé volbě dvou třetin, avšak dosáhne nadpoloviční většiny platných hlasů, přistoupí se k druhé volbě, do které je kromě tohoto kandidáta pojat další kandidát, který obdržel nejvíce

hlasů. Nebude-li nikdo z nich zvolen potřebnou většinou, přistoupí se k nové volbě, při které mohou být voleni kandidáti bez ohledu na výsledky předchozích voleb, kromě kandidáta, který potřeboval pro své zvolení nejméně dvou třetin platných hlasů. Dále se případně postupuje podle odst. 3 a 4 tohoto článku.

b/ nedosáhne-li žádný kandidát v první volbě nadpoloviční většiny platných hlasů, přistoupí se k druhé volbě, při které mohou být voleni kandidáti bez ohledu na výsledky první volby, avšak s vyloučením kandidáta, jenž potřeboval ke zvolení aspoň dvě třetiny platných hlasů. Dále se případně postupuje podle odst. 3 a 4 tohoto článku.

Oddíl B
Jednání ve sborovém shromáždění a ve sborovém zastupitelstvu

Čl.5. Právo hlasovací a seznamy hlasovných členů

1. Kazatelé ve sboru činní /faráři, vikáři, diakoni/ mají právo hlasovat mocí svého úřadu.

2. Právo hlasovat ve sborovém shromáždění mají dále členové /§ 1 CZ/, zapsaní staršovstvem do seznamu hlasovných členů.

3. Členové jiných sborů, kteří se do sboru přistěhovali, nabývají ihned hlasovacího práva po zjištění, že byli zapsáni v seznamu hlasovných členů ve sboru, k němuž dříve náleželi.

4. V nově zřízených nebo sloučených sborech mají hlasovací právo všichni členové, kteří byli zapsáni v seznamu hlasovných členů ve sboru, k němuž dříve náleželi.

5. Každý farní sbor je povinen založit a trvale vést seznam hlasovných členů. Staršovstvo přezkoumá a opraví počátkem každého roku seznam hlasovných členů a vyloží jej pak nejméně 14 dnů před konáním každého sborového shromáždění k volnému nahlédnutí členům sboru.

6. Vyložení seznamu a výzva k podání námitek se ohlásí s potřebným poučením při hlavních bohoslužbách ve dvou nedělích po sobě jdoucích nejméně 14 dnů před konáním sborového shromáždění.

7. Staršovstvo zapíše do tohoto seznamu všechny členy sboru starší 18 let, kteří se činně podílejí na životě sboru, především též účastí na jeho shromážděních.

8. Má-li staršovstvo za to, že do seznamu nemá být zapsán člen, který dosud v seznamu byl, vyrozumí o tom předem člena, o kterého jde, sdělí mu důvody a poučí ho, že může ve lhůtě osmi dnů od tohoto vyrozumění sdělit své námitky staršovstvu. O námitkách rozhodne staršovstvo a vyrozumí o tom člena s poučením, že proti zápornému rozhodnutí může podat odvolání podle § 17 CZ.

9. Námitkami může se též domáhat každý člen sboru, aby seznam byl opraven buď zápisem dalších členů sboru nebo vypuštěním ze seznamu členů neprávem zapsaných.

10. Námitky přijímá do šesti dnů před konáním sborového shromáždění a rozhoduje o nich staršovstvo. Proti jeho rozhodnutí je přípustné odvolání podle § 17 CZ.

11. Bude-li námitkám nebo podanému odvolání vyhověno až po skončení sborového shromáždění, zůstanou přijatá usnesení a výsledky voleb v platnosti, jestli-

že hlasy, o kterých bylo takto rozhodnuto, nemohly ovlivnit výsledek hlasování.

Čl.6. Svolání sborového shromáždění

1. Sborové shromáždění musí být staršovstvem svoláno nejméně jednou ročně písemně nebo ohlášením při hlavních bohoslužbách ve dvou nedělích po sobě jdoucích. Nemůže být svoláno na den, při němž je teprve ohlašováno, byť i po druhé. Sborové shromáždění se zpravidla koná v rámci hlavních nedělních bohoslužeb.

2. Pro každé zasedání musí být předem oznámen jednací pořad. Činí platná usnesení, kromě volby faráře, za jakéhokoliv počtu přítomných členů. Tato okolnost musí být v pozvání nebo při ohlášení výslovně uvedena.

Čl.7. Řízení sborového shromáždění a zápis

1. Sborovému shromáždění i volbám v něm konaným předsedá předseda staršovstva nebo jiný člen staršovstva, určený usnesením staršovstva, pokud sborové shromáždění nezvolí samo předsedu a místopředsedu.

2. Sborové shromáždění zvolí hned na počátku zapisovatele a v případě potřeby skrutátory a verifikátory zápisu.

3. Na počátku jednání se podepíší do seznamu přítomných všichni členové oprávnění k hlasování. Tento seznam se připojí k zápisu.

4. O každém sborovém shromáždění pořídí zapisovatel zápis, obsahující údaj, jak bylo svoláno, jeho místo a den, jméno předsedy a zapisovatele, případně zvolených skrutátorů a verifikátorů zápisu, počet přítomných k hlasování oprávněných členů a pořad jednání a výsledky hlasování a voleb s uvedením počtu odevzdaných hlasů pro jednotlivé kandidáty.

5. Zápis podepíše zapisovatel /zapisovatelé/, předseda a verifikátoři, byli-li zvoleni, jinak další člen zasedání.

6. Předseda staršovstva zašle opis zápisu o zasedání sborového shromáždění jím ověřený do 14 dnů příslušnému seniorátnímu výboru.

Čl.8. Volby ve sborovém shromáždění

1. Volby ve sborovém shromáždění se mohou platně konat jen když byly při svolání shromáždění řádně ohlášeny. Sborové shromáždění je oprávněno volit faráře, sborové zastupitelstvo, staršovstvo včetně náhradníků a revizory sborového hospodaření.

2. Volby připravuje staršovstvo, případně s volební komisí, kterou si podle potřeby zřídí. Volba se koná zpravidla v jediném shromáždění.

3. Volby se mohou konat též na několika místech. V tom případě musí být pro každé z těchto míst ustanovena místní volební komise, jejíhož předsedu a složení určí staršovstvo. Tato komise pouze sebere a sečte hlasy a zašle je v zapečetěné obálce se zápisem o volbě ústřední volební komisi v sídle sboru zřízené staršovstvem. Tato komise provede konečné sečtení hlasů.

4. Koná-li se volba jen na jednom místě a je-li pouze jedna volební komise, může se konat volba po předchozím ohlášení i několik dní podle ohlášení.

5. Volba zástupcem a odevzdáním hlasu poštou nebo poslem je neplatné.

6. Při volbě celého staršovstva nebo při jeho doplnění může dosavadní staršovstvo případně s volební komisí, kterou zřídí, vypracovat kandidátní listinu s uvedením jmen navrhovaných starších i náhradníků a se souhlasem nadpoloviční většiny sborového shromáždění lze volit touto kandidátní listinou. Každý volitel

může v listině škrtat kandidáty a připsat jiné. Zvoleni jsou ti, kdo dosáhli nadpoloviční většiny hlasů v pořadí podle počtu získaných hlasů buď za členy nebo za náhradníky staršovstva. Při rovnosti hlasů rozhoduje pořadí uvedené na kandidátní listině, na což je třeba před volbou členy sborového shromáždění upozornit. Není-li při této volbě zvolen dostatečný počet starších nebo náhradníků, přistoupí se k nové volbě na každé místo zvlášť. Kandidátní listiny mohou být rozdány jen ve sborovém shromáždění před započetím volby.

Čl.9. Volba faráře

1. Volbu faráře připraví staršovstvo , jež projedná kandidatury prostřednictvím seniora se synodní radou. Volba se může platně konat až po schválení kandidatury synodní radou.

2. Volbu koná sborové shromáždění, ohlášené nebo sezvané podle § 6,1 CZ.Volba se může platně konat jen tehdy, sejde-li se k ní nadpoloviční většina voličů zapsaných v seznamu hlasovných členů.

3. Nesejde-li se tato většina ve stanovenou dobu, může se vykonat volba za jakéhokoli počtu přítomných volitelů po uplynutí půl hodiny od ohlášeného počátku shromáždění, bylo-li při svolání na tuto možnost upozorněno.
Tato okolnost musí být v zápise o volbě uvedena.

4. Volebnímu shromáždění předsedá administrátor nebo druhý farář ve sboru, nebo farář určený seniorem.

5. Při volbách na několika místech /čl.8,2/ počítají se většiny, potřebné pro způsob a platnost voleb pro celý sbor jako celek.

Čl.10.Řízení po volbě faráře

1.O vykonané volbě zpraví staršovstvo sbor při příštím bohoslužebném shromáždění ohlášením z kazatelny a zvoleného tím, že mu zašle povolací listinu, v níž podrobně vymezí práva a povinnosti. Potvrdí-li zvolený do jednoho měsíce povolací listinu s tím, že volbu přijímá, podá staršovstvo prostřednictvím seniora žádost synodní radě o potvrzení volby.

2. Podpisem povolací listiny se zvolený zavazuje povolání přijmout a nejméně 5 let úřad zastávat. Po tu dobu není volitelný v jiném sboru. Dispens uděluje synodní rada.

3. Volba, která nebyla staršovstvem nebo zvoleným do dvou měsíců po jejím vykonání ohlášena synodní radě k potvrzení, pozbývá platnosti.

Čl.11. Sborové zastupitelstvo

Ustanovení tohoto oddílu platí též pro zasedání sborového zastupitelstva.

Oddíl C

Jednání v ostatních shromážděních a zastupitelstvech

Čl.12. Zasedání, veřejnost, poradci, pozorovatelé

1. Ostatní shromáždění a zastupitelstva /konventy, seniorátní zastupitelstva, synod a synodní zastupitelstvo/ se scházejí v řádném zasedání zpravidla v pravidelných obdobích, stanovených církevním zřízením.
Musí být svolána písemně.

2. Svolává je příslušný správní orgán.Není-li ho, nebo neplní-li svou povinnost, svolá je nadřízený správní orgán.

3. Každé zasedání se zahajuje a končí modlitbou

4. Při svolání je třeba uvést pořad jednání.

5. Nemůže-li se některý člen zúčastnit zasedání, je povinen se včas omluvit. Za něj bude povolán náhradník.

6. Zasedání jsou veřejná. Mohou být prohlášena za neveřejná, usnese-li se na tom nadpoloviční většina jeho přítomných členů.

7. K veřejným zasedáním má každý přístup jako posluchač, musí se však zdržet jakýchkoli projevů. Po prohlášení shromáždění za neveřejné musí se nečlenové ze zasedací místnosti vzdálit.

8. Shromáždění a zastupitelstva jsou způsobilá jednat, volit a usnášet se, byla-li řádně svolána a je-li přítomna nadpoloviční většina členů.

9. Shromáždění může do svého zasedání pozvat i jiné členy církve, aby se zúčastnili jednání s hlasem poradním. Takové jednání se děje na návrh příslušného správního orgánu předsednictva nebo člena shromáždění usnesením nadpoloviční většiny přítomných členů.

10. Člen církve s hlasem poradním má právo přihlásit se o slovo v rozpravě a s podporou jednoho člena shromáždění může předkládat návrhy vzniklé z rozpravy.

11. Shromáždění může se též usnést na pozvání členů jiných křesťanských církví jako pozorovatelů.

12. Shromáždění může zmocnit svůj správní orgán, aby pozvalo další osoby jako pozorovatele na budoucí shromáždění.

13. Pozorovatel může být shromážděním vyzván, aby je oslovil.

Čl.13. Zahájení shromáždění, jeho první úkoly a znění slibu

1. Každé zasedání shromáždění zahajuje čtením oddílu Písma svatého, modlitbou a společnou písní některý člen shromáždění určený schváleným programem nebo předsednictvem shromáždění.

2. Řádně svolanému shromáždění předsedá na počátku jednání předseda příslušného správního orgánu, který shromáždění svolal nebo člen svolávajícího správního orgánu tímto orgánem pověřený.

3. Předsedající zjišťuje presenci. Počet takto zjištěných účastníků je rozhodný pro otázky schopnosti usnášení.

4. Předsedající povolává náhradníky, je-li to třeba /§ $9_{3,5}$ CZ/.

5. Vzešla-li některému členu shromáždění při zasedání překážka, pro kterou je mu nesnadno nebo nemožno v určitý den se zúčastnit zasedání, musí požádat o dovolenou na tu dobu. Žádost o dovolenou musí podat včas, jakmile se o překážce dozví, a to před zahájením zasedání. Povolenou dovolenou nemá překročit.

6. Členové shromáždění /konventu, synodu/ složí pak slib do rukou předsedajícího. Slib složí též dodatečně členové shromáždění, kteří se dostaví později a náhradníci později povolaní.

7. Slib zní:"Slibuji před Bohem, že za své činnosti na konventu /synodu/ budu svědomitě dbát svědectví Písma svatého i církevních řádů, tak aby církev ve všem rostla v toho, který jest hlava, totiž v Krista."

8. Po složení slibu členů zvolí shromáždění zapisovatele, skrutátory a 3 verifikátory zápisu. Potom zvolí předsedu. V případě, že je navrhován za předsedu dosavadní předsedající, předsedá volbě jiný člen správního orgánu. Po zvolení předsedy shromáždění řídí tento další volby a jednání. Především se zvolí členové předsednictva shromáždění, kteří se pak spolu s předsedou při řízení zasedání střídají. Členové předsednictva řeší otázky řízení shromáždění dohodou.

9. Zasedání zastupitelstev řídí příslušný správní orgán jako předsednictvo.

10. Shromáždění může volit své komise k projednání různých otázek a k podání příslušného odůvodněného návrhu. O něm je pak možno bez dalších rozprav hlasovat. O případné rozpravě rozhodne shromáždění.

Čl.14. Základní organizační ustanovení o shromážděních a zastupitelstvech

1. Předsedající předkládá návrh příslušného správního orgánu na pořad jednání, který plénum buď schválí nebo upraví. Předsedající řídí rozpravu podle církevního zřízení a tohoto řádu. Zahajuje i ukončuje schůze, uděluje slovo, předkládá otázky k hlasování a prohlašuje jeho výsledek. Bdí nad pořádkem a odpovídá za zákonnost veškerého jednání a usnášení. Má právo a povinnost zastavit takové rokování nebo usnášení, které přesahuje působnost příslušného shromáždění a důvody svého opatření dát protokolovat.

2. Každému členu přísluší právo námitek proti takovému opatření předsedajícího k plénu shromáždění.

3. Předsedající dbá, aby nikdo nebyl při svém projevu vyrušován. Uchyluje-li se řečník od předmětu rozpravy nebo porušuje-li důstojnost shromáždění, zejména projevy hněvu nebo nemístnými žerty, má ho předsedající napomenout, nedbá-li napomenutí, může mu předsedající odejmout slovo. Předsedající má povinnost odejmout slovo při překročení povolenné doby projevu.

4. Předsedající se nezúčastní rozpravy. Chce-li tak učiniti, postoupí předsednictví jinému členu předsednictva, nebo není-li ho - se souhlasem shromáždění , některému členu shromáždění.

5. Předsedající má právo přerušit z důležitých důvodů zasedání/zvláště za účelem přesného zjištění faktického stavu, získání právních informací nebo za účelem porady předsednictva nebo neformální porady zástupců různých stanovisek a pod./

6. Shromáždění se může usnést na svém odročení.

7. Shromáždění může rozhodnout o změně předsedajícího pro určitou část zasedání.

Čl.15. Základní ustanovení o pořadu jednání shromáždění a zastupitelstev

1. Pořad jednání shromáždění připravuje příslušný správní orgán s přesným časovým rozvrhem. Řídí se přitom předpisy CZ o příslušnosti shromáždění. Zařadí na pořad otázky, které sledují základní zaměření práce příslušného církevního útvaru, jeho vztah k mimocírkevní společnosti a hlavní úkoly, které by bylo třeba řešit v mezidobí do příštího zasedání shromáždění.

2. Dále zařadí na pořad zvláště všechny body, které byly řádně navrženy k projednání příslušnými nižšími shromážděními či orgány podle ustanovení CZ.

3. Před zahájením denního pořádku oznámí předsedající členům shromáždění všechny spisy, které došly od posledního zasedání.

Čl.16. Samostatné návrhy členů shromáždění, pilné návrhy, návrhy vycházející z rozpravy a postup při hlasování o nich

1. Každý člen shromáždění, oprávněný k hlasování, může navrhnout shromáždění další otázky k projednání. Takové samostatné návrhy musí být podány písemně předsedajícímu shromáždění a to aspoň v době rozpravy o zprávě příslušného správního orgánu ve shromáždění. Jestliže by se rozprava nekonala, musí být podány při projednávání navrženého pořadu jednání, jinak se o nich nejedná. Musí být podepsány na konventu deseti, na synodu dvacetipěti jeho členy. O přijetí těchto návrhů k projednání rozhoduje shromáždění nadpoloviční většinou přítomných členů.

2. Návrhy přijaté k projednání budou projednány v zasedání podle programu shromáždění, v němž se mají projednat otázky, s nimiž návrh úzce souvisí. Není-li takové souvislosti, projednají se až po vyčerpání schváleného programu. Nezbude-li čas na jejich projednání a usnese-li se shromáždění na prodloužení zasedací doby nebo na odročení, odloží se na příští shromáždění. Shromáždění se může též podle povahy návrhů usnést, že některé návrhy má projednat a vyřídit příslušný správní orgán.

3. Byl-li některý z těchto návrhů označen za pilný a je-li jeho pilnost uznána hlasy nejméně dvou třetin přítomných, bude o něm jednáno přednostně ve vhodnou dobu stanovenou předsednictvem se zřetelem k závažným bodům celého jednání.

4. Návrhy, které vycházejí z rozpravy o projednávané věci, mohou být podány kdykoli před skončením rozpravy písemně. Předsedající dá o nich jednat a hlasovat po skončení rozpravy /čl.20/.

5. Žádný návrh podaný shromáždění a obsahující stížnost na správní orgán, nesmí být odložen na zasedání příštího shromáždění. Projedná se v neveřejné schůzi.

6. Předsedající má povinnost pečovat o jasnou stylizaci návrhů a má dát slovo tomu, kdo navrhuje jasnější znění. Takový projev může trvat nejdéle 2 minuty.

7. O projednaných návrzích musí být hlasováno. Budou-li podány k původnímu návrhu některé z dále uvedených návrhů, hlasuje se o nich v tomto pořadí: /1/ zda se návrhem dále zabývat / na přechod k dennímu pořádku/, /2/ na odložení hlasování /3/ o návrzích opravných a dodatkových /4/ o původním návrhu buď s přijatými opravami nebo bez nich, nakonec /5/ o případném protinávrhu.

Čl.17: Dotazy

Každý člen shromáždění má právo informovat se ve věci, která není na denním pořádku, písemným nebo ústním dotazem /interpelací/ adresovaným předsedajícímu. Tyto dotazy nutno zodpovědět nejpozději v zasedání. Rozprava již zahájená nesmí být dotazem přerušena, leč by se dotaz týkal předmětu, o němž se právě jedná.

Čl.18. Denní pořádek

Denní pořádek stanovený podle přijatého celkového pořadu jednání má být předsedajícímu shromáždění oznámen - pokud je to možné - v předcházejícím zasedání. Činí-li se proti němu námitky, rozhodne o nich shromáždění samo. Shromáždění projedná po případném zodpovědění dotazů z předchozího zasedání nejprve předlohy správního orgánu, pokud samo neurčí či neurčilo /čl 14, 1/ jinak.

Čl.19. Rozprava, faktické poznámky a zprávy komisí

1. Řečníci mluví z řečniště v pořadí, v jakém se přihlásili. Přihlášku k projevu s uvedením k čemu hodlá řečník mluvit, je třeba podat písemně předsedajícímu, který povolá řečníka k projevu podle postupu rozpravy a podle pořadí podané přihlášky.

2. Předsednictvo shromáždění může pro část zasedání nebo i pro celé zasedání povolit ústní přihlášky k projevu a připustit projevy z místa, kde přihlášení řečníci sedí. S konečnou platností rozhoduje o těchto i jiných procedurálních otázkách shromáždění nadpoloviční většinou přítomných členů.

3. Nikdo nesmí o témže předmětu mluvit více než dvakrát, leč by shromáždění dalo k tomu svolení. Délka takového projevu nesmí přesáhnout 5 /pět/ minut bez svolení shromáždění.

4. Mimo pořadí lze udělit slovo těm, kteří chtějí podat návrh na konec rozpravy, nebo připomenout ustanovení OZ či tohoto řádu, případně chtějí učinit opravu osobní nebo věcnou /faktická poznámka/. Délka takových projevů nesmí přesáhnout 2 minuty. Předsednictvo určí vhodný způsob kontroly délky projevu a seznámí s ním předem členy shromáždění.

5. Předseda nebo referenti komisí shromáždění pověření k podání určitého návrhu, mají právo promluvit mimo odůvodnění návrhu komise ještě dvakrát: jednou za rozpravy a jednou po jejím skončení. Žádný z těchto projevů nesmí být delší než 5 minut. Kromě toho odpovídají na dotazy ke zprávě komise.

Čl. 20. Skončení rozpravy

1. Rozprava může být shromážděním kdykoli prohlášena za skončenou. Skončit musí, uplynula-li doba pro ni určená v přijatém programu jednání. Navrhuje-li některý člen shromáždění, aby rozprava byla skončena, může proti takovému návrhu v rozpravě vystoupit jeden řečník mimo pořadí přihlášených ke slovu. Takový projev nesmí překročit 2 minuty. Hlásí-li se k tomu o slovo více řečníků, dohodnou se krátce, kdo z nich promluví. Nedohodnou-li se, určí jednoho z nich předsedající. Po tomto projevu dá předsedající hlasovat o přijetí návrhu na skončení rozpravy.

Je-li návrh na skončení rozpravy přijat, mohou promluvit již jen řečníci přihlášení do rozpravy před podáním návrhu na skončení rozpravy, pokud neuplynula doba určená pro rozpravu podle přijatého programu jednání.

2. Po skončení rozpravy dá předsedající hlasovat o všech návrzích projednaných v rozpravě.

Čl.21. Zápisy o zasedáních shromáždění a zastupitelstev

1. O každém zasedání bude vyhotoven zápis, obsahující údaj, jak bylo svoláno, jeho místo a den, jméno předsedajících a zapisovatelů, seznam přítomných a počet nepřítomných, předměty a pořad jednání, podstatný obsah rozpravy, otázky předložené k hlasování a výsledek hlasování, popřípadě i protesty, ohražení a odvolání.

2. O neveřejných zasedáních a o jednáních a stížnostech na úřední jednání členů správních orgánů sepišou se zvláštní zápisy.

3. Ke všem zápisům se připojí všechny předlohy, písemné návrhy, zprávy správního orgánu a případně zřízených komisí a záznamy o jednání na magnetofonových páskách, byly-li pořízeny. Byla-li podána stížnost na správní orgán nebo jeho člena /členy/, připojí se tato stížnost k zápisu s případnými příloha-

mi, a to v prvopise nebo v úplném ověřeném opise.

4. Protesty a zvláštní mínění mohou být přiloženy k zápisu jen tehdy, když v zasedání samém byl pronesen úmysl je přiložit a označen jejich obsah a když byly odevzdány předsednictvem před skončením zasedání, jinak se k nim nepřihlédne.

5. Zápis podepíše předseda shromáždění, zapisovatelé a verifikátoři.

6. Opisy a výpisy ze zápisů ověřuje svým podpisem předseda správního orgánu; připojí otisk úředního razítka.

7. Originál zápisu se uloží u příslušného správního orgánu. Opis zápisu o zasedání konventu a seniorátního zastupitelstva se zašle do 14 dnů nadřízenému správnímu orgánu, odpovědný za to je předseda příslušného správního orgánu.

Oddíl D

Zvláštní ustanovení pro jednání na synodu

Čl.22. Projednání předloh na synodu

Okolnost, že některá staršovstva nebo konventy se k zaslaným návrhům, k nimž se měly podle CZ vyjádřit, včas nevyjádřily, nebrání projednání předloh, kromě případů uvedených výslovně v CZ.

Čl. 23. Předsednictvo synodu

Předsednictvo synodu tvoří dva kazatelé, tři starší sboru a jeden zástupce Komenského evangelické bohoslovecké fakulty, volení z řad členů synodu. Při projednávání zprávy synodní rady a návrhů vzešlých z rozpravy o ní nepředsedá nikdo z členů synodní rady.

Čl.24. Právní poradce předsednictva synodu

Jako odborný rádce předsednictva synodu v zájmu zachování právních předpisů zúčastní se při jednání synodu předseda právního odboru synodní rady nebo jeho zástupce. Jeho povinností a právem je upozornit předsednictvo na závadný postup jednání synodu, který neodpovídá církevnímu zřízení a církevním řádům. Na požádání synodu nebo jeho předsednictva je povinen též podat výklad právních otázek týkajících se jednání synodu. Pokud není členem synodu, není oprávněn podávat návrhy týkající se projednávaných otázek ani nemá právo hlasovací.

Čl. 25. Komise synodu

1. Synod se může usnést, že některé otázky a návrhy přikáže k projednání v komisích, které k tomu účelu ze svých členů zvolí. Synodní rada nebo předsednictvo synodu předloží návrh na ustanovení takových komisí.

2. Každá komise se ustaví volbou předsedy a referentů. Ustavující schůzi komise řídí její nejstarší člen. O volbě předsedy a referentů rozhoduje nadpoloviční většina přítomných členů komise. Zvolení předsedové podávají předsednictvu synodu zprávu o výsledku této volby i o postupu prací v komisích.

3. Komise pořídí zápis o průběhu svého jednání a shrne výsledky svých porad v návrzích, které referenti podle usnesení komise zapisují a písemně podávají pak s podpisem předsedy komise předsednictva synodu.

4. Předsednictvo synodu informuje o těchto návrzích synod, zpravidla rozmnoženým tiskem. Předsedové komisí, nebo v jejich zastoupení referenti pověře-

ní komisí, odůvodňují tyto návrhy před plénem synodu ústně. Jejich referáty nesmějí trvat déle než 30 minut, pokud synod neurčí jinak.

5. Každá komise má právo žádat zástupce těch církevních orgánů, jichž se návrh týká, nebo od nichž návrh pochází, aby se zúčastnili jednání komise s hlasem poradním a podávali potřebná vysvětlení.

6. Členové synodní rady mají právo účastnit se jednání ve všech komisích s hlasem poradním. Kromě toho mohou být voleni synodem do komisí s hlasem rozhodujícím.

Oddíl E

Zvláštní ustanovení pro jednání na konventech

Čl.26. Jednání na konventech

1. Ustanovení oddílu D může se použít se souhlasem konventu obdobně pro jeho zasedání.

2. Konvent zahajuje senior nebo některý člen seniorátního výboru analogicky s ustanovením čl.13, 2 tohoto řádu. Konventu předsedá střídavě předseda a tři místopředsedové volení z řad členů konventu. Z těchto čtyř osob nechť jsou dva duchovní a dva starší sboru.

3. O volbě členů a náhradníků seniorátního výboru se sepíše zvláštní zápis, který zašle dosavadní seniorátní výbor neprodleně k potvrzení volby synodní radě.

Oddíl F

Zvláštní ustanovení pro jednání a volby ve správních orgánech

Čl.27. Jednání správních orgánů a povolání náhradníků

1. Správní orgány /staršovstva, seniorátní výbory, synodní rada a příslušné správní komise /§ 8 CZ/ jednají a rozhodují podle ustanovení církevního zřízení a řádů; v tomto rámci dbají směrnic usnesených příslušným shromážděním nebo zastupitelstvem.

2. Scházejí se k řádným zasedáním v pravidelných obdobích, a to:a/ staršovstvo nejméně desetkrát, b/ seniorátní výbor nejméně šestkrát, c/ synodní rada nejméně dvacetkrát v roce.

3. Mimořádné zasedání musí být svoláno, požádá-li o to aspoň třetina členů orgánu.

4. Správní orgány svolává jejich předseda k řádným i mimořádným zasedáním, a to písemně. Správní orgán si však může určit sám podle místních poměrů způsob, jak má být svoláván.

5. Správní orgán je způsobilý jednat a usnášet se, je-li přítomna nadpoloviční většina členů, Schůze jsou neveřejné.

6. Každé zasedání se zahajuje a končí modlitbou.

7. Nemůže-li se člen správního orgánu zúčastnit zasedání, je povinen se včas omluvit.

8. K jednání správních orgánů mohou být zváni i náhradníci, event. další církevní pracovníci, avšak jen s poradním hlasem. Výjimka platí pro náhradníky se-

niorátního výboru podle § 25, $_3$CZ.

9. Náhradníky do správních orgánů povolává správní orgán sám, v případě jeho nečinnosti nadřízený správní orgán, a není-li ho, příslušné shromáždění /zastupitelstvo/.

Čl. 28. Základní organizační ustanovení o správních orgánech a slib jeho členů

1. Členové správního orgánu skládají po svém zvolení slib, jehož znění určuje Agenda ČCE.

2. Starší sboru a jejich náhradníci složí slib při nedělním bohoslužebném shromáždění podáním ruky zástupci seniorátního výboru.

3. Členové a náhradníci seniorátního výboru složí slib do rukou zástupce synodní rady zpravidla v bohoslužebném shromáždění.

4. Členové synodní rady složí slib do rukou předsedy nebo člena předsednictva synodu. Náhradníci složí slib po svém povolání do synodní rady do rukou předsedy nebo člena předsednictva posledního synodu.

5. Členové správní komise /§ 8 CZ/ složí po svém jmenování slib do rukou zástupce správního orgánu, který je jmenoval, obdobně jako členové správního orgánu, jehož působnost vykonávají.

6. Každý církevní správní orgán si zvolí svého předsedu. U staršovstev je to buď farář nebo sborový kurátor, u seniorátního výboru senior nebo seniorátní kurátor, u synodní rady synodní senior nebo synodní kurátor.

7. Předseda řídí schůzi správního orgánu. Navrhuje pořad jednání, řídí rozpravu podle církevního zřízení a jednacího řádu, uděluje slovo, předkládá otázky k hlasování a prohlašuje jeho výsledek. Bdí nad pořádkem a zákonností veškerého jednání a usnesení. Má právo a povinnost zastavit takové rokování nebo usnášení, které přesahuje působnost příslušného orgánu, a důvody svého opatření dát protokolovat.

8. Každému členu přísluší právo námitek proti takovému opatření předsedovu k plénu orgánu.

9. Předseda má právo přerušit schůzi z důležitých důvodů /zvláště za účelem přesného zjištění faktického stavu, získání právních informací nebo neformální porady zástupců různých názorů apod./.

Čl.29. Zápisy o zasedáních správních orgánů

O každém zasedání bude vyhotoven zápis, obsahující obdobné údaje jako zápis o zasedání shromáždění a zastupitelstev /čl.21/. Zápis podepíše předseda, zapisovatel a další člen zasedání.

Čl.30. Volby ve správních orgánech

1. Volby ve správních orgánech se mohou konat jen když volební zasedání správního výboru bylo podle § 6 CZ ohlášeno nebo všichni členové do zasedání označeného jako volební byli včas písemně pozváni.

2. Volby řídí předseda správního orgánu nebo jeho zástupce a není-li jich, věkem nejstarší člen.

3. Za vikáře a diakony lze volit jen kandidáty navržené synodní radou. Ustanovení čl.10,$_{1,3}$ tohoto řádu se použije obdobně na vikáře a diakony.

Oddíl G

Volby poslanců

Čl.31. Volby poslanců a jejich náhradníků do shromáždění a zastupitelstev

1. Každý správní orgán a každé shromáždění oprávněné k volbě poslanců do vyšších shromáždění a do zastupitelstev je povinno provést volby poslanců a jejich náhradníků za podmínek stanovených církevním zřízením včas před začátkem příštího volebního období, aneb jakmile se mandát dosavadních poslanců nebo jejich náhradníků uprázdní /§ 9; $20_{,8}$; $23_{,4}$; $27_{,2d}$ CZ/.

2. Zvolený poslanec ani náhradník nemůže být před uplynutím svého funkčního období odvolán mimo případy řízení podle řádu pastýřské služby. Zánikem úřadu kazatele nebo staršího sboru mandát zaniká. Mandát poslance na konvent zaniká přechodem poslance do jiného sboru. Mandát poslance na synod a synodní zastupitelstvo zaniká přechodem poslance do sboru v jiném seniorátě.

Čl.32. Hlášení volebních výsledků, uprázdnění poslaneckého mandátu a povolání náhradníků.

1. Výsledek volby ohlásí příslušný správní orgán do 14 dnů v protokole nadřízenému správnímu orgánu.

2. Stejně ohlásí každé uprázdnění poslaneckého mandátu a povolání náhradníků.

3. Za poslance na konvent povolává náhradníky staršovstvo vysílajícího sboru. Za poslance na synod a synodní zastupitelstvo povolává náhradníky příslušný seniorátní výbor. Nepovolá-li příslušný správní orgán náhradníky aspoň týden před zasedáním shromáždění, povolá je nadřízený správní orgán.

4. V době zasedání shromáždění rozhoduje o povolání náhradníků předsedající.

Oddíl H

Jednání v jiných orgánech

Čl.33. Usnášení jiných církevních orgánů

Jiné církevní orgány, zřízené podle církevních zřízení a řádů /např. poradní odbory a komise zřízené správními orgány, komise konventu a synodu/ používají při své činnosti obdobně ustanovení tohoto řádu pokud jiným řádem není stanoveno odlišně. Činí platná usnesení, byly-li řádně svolány, za jakéhokoli počtu přítomných.

Oddíl J

Závěrečná ustanovení

Čl.34. Platnost řádu

Tento řád usnesl XXIII. synod. Platnosti nabude vyhlášením synodní radou v Aktualitách z církve. Tím dnem pozbude platnosti dosavadní jednací a volební řád.

Doložka

Synodní rada českobratrské církve veangelické vyhlásila tento Jednací a volební řád v Aktualitách z církve dne .....

SR bl.č.602,607-609,611-620, 624 83/Ná

23. synod - listopad 1983

TISK č. 16
Dodatek č. 1

JEDNACÍ A VOLEBNÍ ŘÁD - Opravy a dodatky

V obsahu na 1 str. doplň

u čl. 17 : Dotazy (interpelace)

V textu :

Čl. 2 odst.2d: místo "kandidáta" má být:"kandidátů"

Čl. 3 odst. 8 : ve větě za slovem: "zahájení" má být tečka. Další věta má znít: "Před tajnou volbou ve správních orgánech ... (zbytek beze změny)

Čl. 4 odst. 5 : citace "odst. 3" má být: "odst. 4"

Čl. 8 odst. 3 : místo "ustanovena" má být "ustavena"

Čl. 12 odst. 9 : v druhé větě za slovem "orgánu" má být čárka

Čl. 13 odst. 10 : v druhé větě místo slov "dalších rozprav" má být "další rozpravy"

+)

Čl. 16 odst. 3 : místo slova "závažným" má být "závazným"

Čl. 17 : v 1. větě místo "intepelací" má být "interpelací"

Čl. 18 : v 1. větě místo "předsedajícímu" má být "předsedajícím"

Čl. 21 odst.2 : místo slov "členů správních orgánů" má být: "správních orgánů nebo jeho členů"

Čl. 21 odst. 4 : místo slova: "předsednictvem" má být "předsednictvu"

Čl. 22 : doplň na konci do závorky (§ 27, 5a CZ)

Čl. 25 odst. 1 : v 2. větě místo "ustanovení" má být "ustavení"

Čl. 25 odst.3 : místo slova: "předsednictvo" má být "předsednictvu"

Čl. 28 odst. 1 : začátek má znít: "Nově zvolení členové správního orgánu ..."

Čl. 28 odst. 7 : v 2.větě doplň mezi "jednacího řádu" slova: " a volebního"

Čl. 30 odst. 1 : místo slova "výboru" má být "orgánu"

Čl. 30 odst.2 : místo slova "zástupce" má být "místopředseda"

Čl. 31 odst. 1 : doplň na konci v závorce: ("a čl. 7 ŘS")

Čl. 33 : doplň v závorce za slovo "např." výbory kazatelských stanic"

+) Čl. 15 odst. 1 : na předposlední řádce upravit následovně: "... vztah ke společnosti..."

- - -

17

23. synod - listopad 1983 TISK č. 17

ŘÁD PRO KAZATELE

Obsah :

Oddíl A. Všeobecná ustanovení o kazatelích
Čl. 1. Povinnosti kazatelů
2. Kazatelský revers
3. Práva a nároky kazatelů
4. Výchova kazatelů

Oddíl B. Vikáři
5. Volitelnost za vikáře

Oddíl C. Faráři
6. Volitelnost za faráře
7. Kazatelský statut
8. Resignace faráře

Oddíl D. Diakoni
9. Volitelnost za diakona
10. Vikářské zkoušky diakonů

Oddíl E. Další ustanovení o kazatelích
11. Volitelnost kazatelů jiných církví
12. Seniorátní kazatelé
13. Ordinace (pověření ke službě) a instalace (ustanovení)
14. Uvedení kazatele v úřad
15. Ztráta, zachování a obnovení volitelnosti

Oddíl F. Zkoušky kazatelů
16. Obsahová náplň odborných zkoušek
17. Prováděcí ustanovení o zkouškách

Oddíl G. Ordinovaní starší
18. Ustanovení ordinovaných starších

Oddíl H. Předčitatelé a výpomocní kazatelé
19. Pověření a odpovědnost
20. Předčitatelé
21. Výpomocní kazatelé

Oddíl J. Závěrečná ustanovení
22. Platnost řádu

- - -

Ř Á D P R O K A Z A T E L E

(Tento řád podrobně rozvádí ustanovení o kazatelích, zejména §§ 10, 11, 12, 13, 14, 18 a 21 CZ)

O d d í l A
V š e o b e c n á u s t a n o v e n í o k a z a t e l í c h

Čl. 1 Povinnosti kazatelů

1. Církev žádá od svých kazatelů (farářů, vikářů, diakonů), aby věrně vykonávali všechny úkoly duchovenské a pastýřské péče, která jim byla svěřena; aby celou svou službou i svědectvím vlastního života dotvrzovali evangelium Pána Ježíše Krista podle Písem, Bohu k slávě a lidem ke spasení.
2. Kazateli přísluší pečovat spolu se správním orgánem sboru o duchovní život a správu sboru. Zejména je jeho povinností kázat slovo Boží a řídit pravidelná i příležitostná bohoslužebná a katechetická shromáždění podle Řádu sborového života (kap.I. a II.), navštěvovat členy sboru a pastýřsky o ně pečovat k jejich duchovnímu utvrzení a potěšení. Ordinovaný kazatel slouží také svátostmi. Kazatel též odpovídá za vzdělávání a činnost výpomocných kazatelů a řádné vedení církevních matrik a knih, sborové kanceláře a stanovení a zveřejnění návštěvních hodin v dohodě se staršovstvem.
3. Církev od kazatelů vyžaduje, aby se zdržovali činnosti, která se příčí jejich úřadu nebo je v konání jejich povinností zdržuje nebo ruší. Vedlejší zaměstnání mohou kazatelé vykonávat jen se souhlasem nadřízeného správního orgánu.

Čl. 2 Kazatelský revers

1. Před vydáním prvního dekretu volitelnosti podepíše kazatel kazatelský revers, jímž se zavazuje konat věrně svůj úřad a dodržovat řády církve.
2. Znění reversu stanoví synod.

Čl. 3 Práva a nároky kazatelů

1. Ordinovaným i neordinovaným kazatelům přísluší ve správě církve práva, jež jsou dána ustanoveními církevního zřízení (§ 4,6 20,, 23,2h 24,,1) a řádů.
2. Kazatelé mají nárok na plat. Pokud jsou kazatelé zaměstnanci církve, příslušný církevní sbor jim bezplatně poskytuje přiměřený byt a hradí otop , spotřebu vody a energie v bytě a další poplatky. Sbory jim poskytují též další plnění podle povolací listiny.
3. Výlohy, které kazateli vznikají v souvislosti s jeho službou sboru, hradí příslušný sbor.
4. Pracovní týden kazatele je pětidenní. S ohledem na nedělní službu kazatele dohodne staršovstvo s kazatelem, které dva dny v týdnu má kazatel pracovní volno.

5. Kazatel má právo na dovolenou za stejných podmínek jako ostatní pracující. Uděluje mu ji na žádost spojenou s návrhem na zastupování senior. Senior přitom přihlédne k tomu, aby duchovenská práce v seniorátě dovolenými netrpěla. Seniorovi uděluje dovolenou synodní senior, synodnímu seniorovi synodní rada.

Čl. 4 Výchova kazatelů

1. Církev svěřuje odbornou výchovu budoucích ordinovaných kazatelů Komenského evangelické bohoslovecké fakultě a uznává zkoušky složené podle jejího řádu za průkaz odborné způsobilosti pro kazatelský úřad v církvi.
2. Pro přijímání studentů bohosloví z řad členů církve a o péči o ně platí ustanovení Řádu pro studenty bohosloví.
3. Církev očekává od svých kazatelů stálé odborné vzdělávání. Podle plánu doškolování připravuje synodní rada pro kazatele theologické semináře a kursy.
4. Pro přípravu vikářů k farářské zkoušce určí synodní rada plán přípravy a postará se o to, aby vikáři byli ve své přípravě vhodně vedeni. Za tím účelem svolává synodní rada zpravidla jednou ročně vikáře, kteří dosud nesložili farářskou zkoušku, do doškolovacího kursu.
5. Pro přípravu ke službě diakonské určí synodní rada plán přípravy a postará se o to, aby uchazeči byli ve své přípravě vhodně vedeni. Diakonům církve doporučuje, aby své odborné vzdělání prohloubili dálkovým studiem na KEBF a poskytne jim k tomu potřebnou pomoc. Pro diakony, kteří ze závažných důvodů nebudou dálkově studovat, připraví synodní rada plán individuálního vzdělávání.

O d d í l B

V i k á ř i

Čl. 5 Volitelnost za vikáře

1. Volitelnost k úřadu vikáře uděluje synodní rada těm absolventům KEBF, kteří byli zapsáni do seznamu kandidátů pro kazatelské povolání (ŘSB čl.2).
2. V odůvodněných případech může dekret volitelnosti za vikáře vydat i absolventům jiných bohoslovecých fakult či škol.
3. Volitelnost za vikáře předpokládá dovršení věku 21 let.

O d d í l C

F a r á ř i

Čl. 6 Volitelnost za faráře

1. Vikáři (i z diakonů) se mohou po jednoročním působení přihlásit u synodní rady k farářské zkoušce.
2. Po úspěšném složení farářské zkoušky vydá synodní rada uchazeči dekret volitelnosti za faráře.
3. Volitelnost za faráře předpokládá dovršení věku 25 let.

Čl. 7 Kazatelský statut

Je-li ve sboru více farářů než jeden, stanoví staršovstvo po dohodě s faráři zvláštním kazatelským statutem, jak se rozdělí jejich práce, práva, odpovědnost a povinnosti včetně funkce ve staršovstvu. Statut schvaluje seniorátní výbor.

Čl. 8 Resignace faráře

Důvodem k resignaci faráře může být zejména:
a) nastoupení služby kazatele v jiném sboru
b) odchod na odpočinek
d) odchod z církevní služby a přijetí jiného zaměstnání.

O d d í l D
D i a k o n i

Čl. 9 Volitelnost za diakona

1. Volitelnost za diakona může udělit synodní rada takovému členu církve, který nemá plné bohoslovecké vzdělání, avšak prokázal způsobilost k úřadu kazatele podle ustanovení tohoto řádu. Při zkoumání vhodnosti uchazeče použije synodní rada obdobně ustanovení Řádu pro studenty bohosloví (Čl. 1,2,3).
2. Pokud uchazeč o volitelnost za diakona nemá ukončeno střední všeobecné vzdělání (není absolventem střední nebo jí na roveň postavené školy), prokáže základní vědomosti před zvláštní komisí, kterou jmenuje synodní rada z vhodných odborníků. Zjišťuje se zejména základní literární vzdělání, schopnost vyjadřovat se správně a obratně českým jazykem slovem i písmem a znalost československých i obecných dějin.
3. Po úspěšném složení odborné diakonské zkoušky podle čl. 16 a 17 tohoto řádu vydá synodní rada uchazeči dekret volitelnosti za diakona.
4. Volitelnost za diakona předpokládá dovršení věku 21 let.
5. Studující bohosloví mohou ze závažných důvodů obdržet dekret volitelnosti za diakona po úspěšném složení první odborné zkoušky.

Čl. 10 Vikářské zkoušky diakonů

1. Diakoni, kteří působili v církvi na místě diakonském nejméně 5 let a dosáhli věku 26 let, mohou se podrobit zkoušce k vydání dekretu volitelnosti za vikáře.
2. Diakonům ustanoveným z řad presbyterů, kteří delší dobu působili ve správních orgánech církve, může synodní rada udělit dispens z působení na místě diakonském na kratší dobu, nejméně však na dobu jednoho roku.
3. Po úspěšném složení vikářské zkoušky vydá synodní rada uchazeči dekret volitelnosti za vikáře. Byl-li diakon již ordinován, nová ordinace se nekoná.
4. Diakon, který během své služby úspěšně dokončil dálkové studium na HEBF, obdrží dekret volitelnosti za vikáře po ukončení tohoto studia.

O d d í l E
D a l š í u s t a n o v e n í o k a z a t e l í c h

Čl. 11 Volitelnost kazatelů jiných církví

1. Kazatelům jiných evangelických církví, kteří do církve přistoupili nebo jimž bylo propůjčeno členství (Řád členství čl.1,2), může synodní rada udělit volitelnost za faráře, vikáře nebo diakona, splnují-li požadavky CZ (§ 10 a 11,2) a tohoto řádu. Ordinace udělená v jiné evangelické církvi se pak uznává i pro ČCE.

2. Kazatelé a duchovní jiných církví než evangelických mohou dosáhnout volitelnosti za faráře, vikáře nebo diakona, jestliže se synodní rada z dosažitelných svědectví i z osobního rozhovoru s nimi přesvědčí o opravdovosti jejich rozhodnutí vstoupit do ČCE a jí sloužit a splní-li požadavky § 10 a 11, CZ a tohoto Řádu.
3. Ke zjištění všeobecného i odborného vzdělání může synodní rada podle potřeby požadovat složení zkoušky z předmětů jí stanovených.

Čl. 12 Seniorátní kazatelé

1. Seniorátními kazateli jsou senior, konsenior a seniorátní vikář, případně seniorátní diakon.
2. Práci seniorátního vikáře a seniorátního diakona řídí senior. Jejich úkolem je zastupovat seniora po dobu jeho působení mimo sbor v jeho vlastním sboru a podle jeho pokynů vypomáhat ve sborech seniorátu a v kancelářských pracích seniorátu.

Čl. 13 Ordinace (pověření ke službě) a instalace (ustanovení)

1. Ordinace se uděluje tomu, kdo po obdržení volitelnosti za vikáře a po podpisu kazatelského reversu byl řádně povolán či ustanoven za kazatele sborového, seniorátního či celocírkevního, anebo se souhlasem církve jmenován učitelem KBBF.
2. Ordinace může být udělena i diakonu podle ustanovení CZ (§ 10,7) a za stejných předpokladů jako v odst. 1 tohoto článku.
3. Ke službě Slova a svátostí mohou být ordinováni též starší sboru (tzv. ordinace staršího) podle § 12,2 CZ.
4. Ordinace udělená staršímu sboru platí i při jeho povolání ke službě kazatelské.
5. Ordinovaní i neordinovaní kazatelé jsou uváděni ve službu sboru instalací v bohoslužebném shromáždění, zpravidla do 30 dnů po nastoupení. Podrobnosti určuje Agenda ČCE.

Čl. 14 Uvedení kazatele v úřad

1. Nově zvolený kazatel nabývá práv a povinností kazatele sboru, jakmile ho po potvrzení volby senior uvede v úřad. Byl-li zvolen někdo, kdo již jinde zastával místo kazatele, smí dosavadní působiště opustit teprve po předložení potvrzení příslušného seniora o tom, že nevázne ve svých povinnostech.
2. O předání úřadu se vyhotoví zápis, který podepíše kromě seniora a nově zvoleného kazatele dosavadní předseda a místopředseda staršovstva sboru.

Čl. 15 Ztráta, zachování a obnovení volitelnosti

1. Ztrátu volitelnosti za kazatele vysloví synodní rada zvláštním rozhodnutím v každém z případů uvedených v CZ 11,2.
2. Vzdáním se kazatelské služby se rozumí rozhodnutí kazatele trvale opustit kazatelskou službu v církvi.
3. Kazatel, který během 1 roku po výpovědi nebo resignaci nepřijal jiné kazatelské místo v církvi, může požádat synodní radu o zachování volitelnosti. Neučiní-li tak, považuje se to za rozhodnutí vzdát se kazatelské služby trvale.
4. Kazatelům, kteří ztratili volitelnost podle odst. 1 nebo se jí vzdali podle odst. 2 a 3, může synodní rada na jejich žádost volitelnost obnovit za podmínek, jež sama určí. Přijetím úřadu se obnovuje platnost již udělené ordinace.

O d d í l F

Z k o u š k y k a z a t e l ů

Čl. 16 Obsahová náplň odborných zkoušek

1. Všechny odborné zkoušky, předpokládané tímto řádem (diakonské, vikářské, farářské) se skládají ze dvou částí: písemné a ústní.
2. Písemnou zkouškou se rozumí písemné vypracování pořadu služeb Božích včetně kázání a modliteb a tématická písemná práce. Text kázání (příležitost nebo služebnost) i téma písemné práce a její rozsah zadává synodní rada.
3. Obory pro tématickou písemnou práci a ústní zkoušku jsou tyto:
   a) znalost Písma, dobového pozadí, písemnictví, teologie a výkladu Starého i Nového zákona.
   b) znalost církevních dějin československých i všeobecných a jejich vlivu na život církve,
   c) znalost věrouky a etiky a jejího uplatnění ve sborové práci, jakož i znalost ostatních křesťanských církví a smysl ekumenismu,
   d) nauka o církvi, její organizaci a správě, znalost církevního zřízení a řádů, znalost státních zákonů a předpisů o věcech církevních,
   e) způsobilost ke kázání, vyučování a k osobní duchovenské péči (pastoraci).
4. Diakonská zkouška je zaměřena na prokázání základních znalostí v bohosloveckých oborech, znalostí organizace sborové práce a způsobilosti ke kázání, vyučování a pastýřské péči.
5. Vikářská zkouška diakona má prokázat pokračující prohlubování odborných znalostí i praktické způsobilosti k promyšlené a odpovědné službě ordinovaného kazatele.
6. Farářská zkouška má být průkazem schopností uplatňovat odborné bohoslovecké znalosti kazatelsky, katecheticky a pastýřsky při samostatné správě sboru.

Čl. 17 Prováděcí ustanovení o zkouškách

1. Pro všechny zkoušky podle tohoto řádu může synodní rada zřídit zkušební komise, jimž předsedá synodní senior nebo předseda určený rozhodnutím synodní rady.
2. Písemné práce musí být odevzdány v rozsahu a ve lhůtě stanovené synodní radou. Podle potřeby může být též uloženo vypracování klausurní práce.
3. Písemné práce i ústní zkoušky se hodnotí dvěma stupni: prospěl nebo neprospěl.
4. Bude-li písemná práce hodnocena stupněm neprospěl, může být předložena přepracovaná práce po 6 měsících. Také neúspěšná ústní zkouška může být opakována nejdříve po 6 měsících.
5. Termíny ústních i opravných zkoušek určuje synodní rada. Jednotlivé části ústní zkoušky mohou být rozhodnutím synodní rady časově rozloženy.
6. Způsobilost ke kázání se zkoumá v bohoslužebném shromáždění, jež vede zkoušený za přítomnosti pověřeného člena zkušební komise.

O d d í l G

O r d i n o v a n í s t a r š í

Čl. 18 Ustanovení ordinovaných starších

1. Svátostná shromáždění (služby Boží se křtem nebo večeří Páně) může za nepřítomného kazatele vést pouze ordinovaný starší.

2. Synodní rada může na návrh staršovstva doporučený seniorátním výborem nebo jen na návrh seniorátního výboru udělit souhlas k ordinaci způsobilým a osvědčeným starším sboru.
3. Služby plynoucí z ordinace mohou ordinovaní starší vykonávat, pokud jsou členy staršovstva. V případě přerušení platnosti ordinace nabývá ordinace platnosti při novém povolání do staršovstva.
4. Ordinovaný starší je povinen řídit se pokyny příslušného kazatele.

O d d í l H

P ř e d č i t a t e l é a v ý p o m o c n í k a z a t e l é

Čl. 19. Pověření a odpovědnost

1. Způsobilí členové církve mohou být v případě potřeby církve (např. nemoc kazatele, dovolená, uprázdnění sboru, administrování nebo služba v jiném sboru, mimořádné volno z osobních nebo rodinných důvodů) povolání k výpomocné službě kazatelské. Jsou pověřováni službou předčitatele nebo výpomocného kazatele.
2. Výpomocní kazatelé a předčitatelé jsou povinni řídit se při své službě pokyny příslušného kazatele sboru a vzdělávat se podle jeho rad.

Čl. 20 Předčitatelé

1. Vedením bohoslužebných shromáždění, katechetických shromáždění a pobožností za nepřítomnosti kazatele pověřuje staršovstvo svým usnesením schopného člena církve staršího 18 let.
2. Za předčitatele vybírá staršovstvo člena církve, o němž je přesvědčeno, že je pro tuto službu vhodný svou osobní zbožností, dobrou pověstí i schopností vést shromáždění důstojným způsobem.
3. Předčitatel koná shromáždění předčítáním kázání, modliteb a dalších liturgických částí z pomůcek vydaných synodní radou nebo připravovaných kazatelem sboru.

Čl. 21. Výpomocní kazatelé

1. Výpomocní kazatelé jsou členové církve, kterým byla svěřena možnost vypracovávat vlastní kázání, modlitby a liturgické pořady bohoslužebných a katechetických shromáždění a vést tato shromáždění za nepřítomného kazatele. / staršího 21 let,
2. Za výpomocného kazatele navrhuje staršovstvo člena sboru, o němž je přesvědčeno, že je pro tuto službu vhodný svou osobní zbožností, důvěrou ve sboru, dobrou pověstí a schopností vést shromáždění,
3. Návrh doporučený seniorátním výborem se předkládá synodní radě.
4. Synodní rada udělí pověření ke službě výpomocného kazatele, když se přesvědčí, že navržený má takové obecné vzdělání, duchovní zralost, biblickou a věroučnou vjasněnost, aby jeho výpomocná služba mohla sloužit ke vzdělání církve. K tomu si synodní rada vyžádá kázání vypracovaná navrženým a pozve ho k osobnímu rozhovoru a konzultaci o předložených kázáních.
5. Pověření může synodní rada kdykoli odvolat.

O d d í l J

Z á v ě r e č n á u s t a n o v e n í

Čl. 22 Platnost řádu

Tento řád usnesl XXIII. synod . . . . . .
Platnosti nabude vyhlášením synodní radou v Aktualitách z církve.
Tím dnem pozbude platnosti dosavadní Řád pro kazatele.

Doložka Synodní rada českobratrské církve evangelické vyhlásila tento Řád pro kazatele v Aktualitách z církve dne . . . . . .

- - -

23. synod - listopad 1983

TISK č. 17
Dodatek č. 1

ŘÁD PRO KAZATELE - OPRAVY A DOPLŇKY

Čl. 1 odst.2 : Poslední věta bude znít takto:
"Kazatel též odpovídá za vzdělávání a činnost předčitatelů a výpomocných kazatelů, za řádné vedení církevních matrik, knih, archivu i sborové kanceláře a v dohodě se staršovstvem za stanovení a zveřejnění návštěvních hodin a za jejich dodržování."

Čl. 3 odst. 1 : oprav v citaci v závorce: místo "23, 2h má být: "23, 2b"

Čl. 3 odst. 2 : za slovo poplatky se připojí: "spojené s užíváním bytu".

Čl. 5 odst. 1 : vypustí se část věty od slova:"KEBF" až do konce i s citací

Čl. 10 odst. 3 : 2.věta bude znít: "byl-li dříve ordinován, nová ordinace se neuděluje."

Čl. 11 odst. 1 : citace CZ v závorce se opraví a bude znít: "§ 10 a 11"

Čl. 11 odst. 2 : vypustí se slovo: "faráře"

Čl. 13 odst. 1 : doplní se na konci slova: "a nebyl dříve ordinován."

Čl. 16 odst. 2 : slova v závorce se vypustí.

\- - -

23. synod - listopad 1983

TISK č. 17
Dodatek č. 1

ŘÁD PRO KAZATELE - OPRAVY A DOPLŇKY

Čl. 1 odst.2 : Poslední věta bude znít takto:
"Kazatel též odpovídá za vzdělávání a činnost předčitatelů a výpomocných kazatelů, za řádné vedení církevních matrik, knih, archivu i sborové kanceláře a v dohodě se staršovstvem za stanovení a zveřejnění návštěvních hodin a za jejich dodržování."

Čl. 3 odst. 1 : oprav v citaci v závorce: místo "23,$_{2h}$ má být: "23,$_{2b}$"

Čl. 3 odst. 2 : za slovo poplatky se připojí: "spojené s užíváním bytu".

Čl. 5 odst. 1 : vypustí se část věty od slova:"KEBF" až do konce i s citací

Čl. 10 odst. 3 : 2.věta bude znít: "byl-li dříve ordinován, nová ordinace se neuděluje."

Čl. 11 odst. 1 : citace CZ v závorce se opraví a bude znít: "§ 10 a 11"

Čl. 11 odst. 2 : vypustí se slovo: "faráře"

Čl. 13 odst. 1 : doplní se na konci slova: "a nebyl dříve ordinován."

Čl. 16 odst. 2 : slova v závorce se vypustí.

\- - -

18

23. synod. - listopad 1983 TISK č.18

Ř Á D H O S P O D A Ř E N Í C Í R K E V N Í C H S B O R Ů

O b s a h :

Oddíl A. V š e o b e c n á u s t a n o v e n í
Čl. 1. Hmotné povinnosti členů církve
2. Majetková oprávnění církevních sborů
3. Dozor na hospodaření církevních sborů

Oddíl B. H o s p o d a ř e n í f a r n í c h s b o r ů (stručně: sborů)
4. Hmotné zabezpečení sborů
5. Hospodaření sborů
6. Majetkoprávní úkony sborů a jejich schvalování
7. Působnost sborového shromáždění (zastupitelstva) v hospodářských věcech
8. Působnost staršovstva v hospodářských věcech

Oddíl C. H o s p o d a ř e n í s e n i o r á t ů
9. Hospodářská oprávnění a povinnosti seniorátů
10. Majetkoprávní úkony seniorátů a jejich schvalování
11. Působnost konventu a seniorátního zastupitelstva v hospodářských věcech
12. Působnost seniorátního výboru v hospodářských věcech

Oddíl D. H o s p o d a ř e n í p o v š e c h n é h o s b o r u (synodní rady)
13. Celocírkevní hospodářské záležitosti
14. Provozní (řádné) hospodaření synodní rady
15. Hospodaření církevním jměním účelovým (mimořádné)
16. Působnost synodu a synodního zastupitelstva v hospodářských věcech
17. Působnost synodní rady v hospodářských věcech

Oddíl E. P o r a d n í o d b o r y p r o v ě c i h o s p o d á ř s k é
18. Poradní odbory: hospodářský, stavební a Jeronymova jednota

Oddíl F. Z á v ě r e č n á u s t a n o v e n í
19. Platnost řádu

- - -

ŘÁD HOSPODAŘENÍ CÍRKEVNÍCH SBORŮ

Úvod

Hospodářské záležitosti církve jsou trvalým, i když ne prvotním úkolem církevních sborů. Jde při nich především o zajišťování hmotných předpokladů pro život a práci církve. Dále jde o správu značného movitého i nemovitého majetku, o chrámy, modlitebny, sborové domy, farní budovy a sborové místnosti.

Tento řád slouží k usnadnění, prohloubení a jednotnému provádění hospodaření s církevním majetkem.

Vztahuje se na hospodaření farních sborů, seniorátů (seniorátních sborů) i církve (povšechného sboru). Všechny tyto sbory spravují svěřený majetek a mohou podle pravidel uvedených v církevním zřízení, v řádech církve a především v tomto řádu vést majetkoprávní jednání, získávat majetek i se zavazovat.

Oddíl A

Všeobecná ustanovení

Čl. 1 Hmotné povinnosti členů církve

1. Církev očekává od každého svého člena, který má vlastní příjem, roční církevní příspěvek (dále jen: salár). Příspěvek je dobrovolný, má být obrazem vztahu člena církve ke sboru a celé církvi a jeho obětavost má být projevem jeho živé víry. Měřítkem této obětavosti je salární klíč přijatý synodem nebo synodním zastupitelstvem, případně zvýšený podle potřeb sboru sborovým shromážděním. Salár se platí najednou nebo ve splátkách do pokladny farního sboru, do něhož člen církve náleží.
2. Salár se neočekává od člena sboru bez vlastního výdělku, který bydlí ve společné domácnosti se členem sboru, který salár zaplatil.
3. Kromě saláru očekává církev od svých členů další projevy obětavosti (chrámové sbírky, účelové sbírky sborové i celocírkevní, dary sboru při církevních služebnostech a jiných příležitostech apod.) odpovídající potřebám sboru i celé církve.

Čl. 2 Majetková oprávnění církevních sborů

Všechny církevní sbory na všech stupních (farní, zastoupené staršovstvy, seniorátní, zastoupené seniorátními výbory a sbor povšechný, zastoupený synodní radou) jako samostatné subjekty majetkových práv mohou zejména nabývat majetek movitý i nemovitý a brát na sebe povinnosti a práva, zejména též uzavírat smlouvy všeho druhu, pořádat sbírky, vybírat církevní příspěvek (salár), přijímat dary i dědictví.

Čl. 3 Dozor na hospodaření církevních sborů

Všechny církevní sbory volí na svých shromážděních ke kontrole svého hospodaření nejméně dva stálé revizory. Zvolení revizoři mají právo i povinnost přesvědčit se kdykoliv o způsobu hospodaření a o řádném vedení účtů a kontrolovat stav pokladny a veškerého jmění. Jsou povinni předložit při zasedání příslušného shromáždění revizní zprávu.

O d d í l B

H o s p o d a ř e n í f a r n í c h s b o r ů (stručně: sborů)

Čl. 4 Hmotné zabezpečení sborů

1. Každý sbor dbá o materiální zabezpečení svých potřeb po všech stránkách. Má bratrskou péči o hmotné zabezpečení svého kazatele. Dbá o dobrý stav sborových budov i vnitřního zařízení.
2. Sbor přispívá povinnými příspěvky (reparticemi) na řádná vydání seniorátu a ústředí církve a odvádí ústředí církve vyhlášené celocírkevní sbírky.
3. Základní hospodářské směrnice usnáší sborové shromáždění. Hospodaření sboru vede staršovstvo. Může zmocnit své členy k provádění určitých hospodářských opatření.

Čl. 5 Hospodaření sborů

1. Hospodaření se dělí na hospodaření řádné (provozní) a hospodaření mimořádné (hospodaření jměním účelovým). Sbory hospodaří podle schválených rozpočtů. Za tím účelem sestaví staršovstbo každého sboru ve stanovené lhůtě návrhy rozpočtů předpokládaných příjmů a výdajů řádného a mimořádného hospodaření podle platných obecných předpisů a podle pokynů synodní rady.
2. V řádném sborovém hospodaření se soustřeďují všechny výdaje na zajištění sborového a církevního života, zejména věcné náklady bohoslužebné a správní a výdaje finanční, vesměs pravidelně každoročně se opakující. Jsou kryty řádnými sborovými příjmy, především salárem, chrámovými sbírkami, dary a příspěvky na úhradu schodků.
3. V mimořádném sborovém hospodaření jsou vedeny výdaje, které se každoročně neopakují (zejména investice a údržba sborových budov většího rozsahu). Mimořádné zdroje tvoří především účelové dary a sbírky, případně účelové jmění. Na schodky mimořádného hospodaření může seniorátní výbor a synodní rada poskytovat mimořádnou finanční pomoc formou daru nebo bezúročné půjčky.
4. Staršovstvo zašle návrh obou rozpočtů v trojím vyhotovení seniorátnímu výboru.
5. Průběh hospodaření vykazují sbory ve čtvrtletních výkazech, které předkládají synodní radě.
6. Pokud během roku vznikne nepředpokládaný výdaj nad rámec rozpočtu schváleného příslušnými orgány (případně rozpočtové položky), nutno provést úpravu rozpočtu a tuto úpravu projednat s orgány, které rozpočet schválily.
7. O zvláštní pomoc na mimořádné věcné náklady žádají sbory převážně zařazením těchto nároků do rozpočtů mimořádného sborového hospodaření.
8. Sbory mají pečovat o rozmnožování účelového jmění tím, že vedle saláru shromažďují každoročně nebo při vhodné příležitosti dobrovolné dary, zejména na opravy vlastních budov a zařízení. Shromážděné prostředky - zatím nepoužité- mohou sbory svěřit dočasně do bezúročné úschovy synodní radě.
9. Jmění shromážděného na určité účely smí být použito pro jiný účel jen po schválení sborovým shromážděním a po schválení nadřízeným správním orgánem (§ 15,$_2$ CZ).

Čl. 6 Majetkoprávní úkony sborů a jejich schvalování

1. Sbory rozhodují samostatně o nabytí, zcizení a pronájmu movitého majetku a o vydáních nebo půjčkách do částky Kčs 25.000,-.
2. Předchozího schválení seniorátního výboru je třeba:
   a) přesáhne-li se při jednáních uvedených v odst. 1 částka Kčs 25.000,- a nepřesáhne-li se částka Kčs 50.000,-,
   b) ke každé novostavbě a velké opravě budov sborů, jejichž rozpočtovaný náklad nepřesáhne částku Kčs 50.000,-
   c) k nabytí, zcizení a pronájmu nemovitého majetku sboru do částky Kčs 50.000,-.
   d) U pronájmu nemovitostí rozhoduje vždy současná pořizovací hodnota pronajatého majetku.
3. Předchozího schválení synodní rady po vyjádření seniorátního výboru je třeba:
   a) při všech jednáních podle odst.2, jestliže hodnota jednání přesahuje částku Kčs 50.000,-,
   b) při pronájmu bytů v činžovních domech sborů může synodní rada udělit sborům předem souhlas k uzavírání nájemních smluv a stanovit pro to podmínky,
   d) ke zcizení, pronájmu, úpravám nebo opravám majetku sboru, který má z církevního hlediska historickou, uměleckou, vědeckou nebo jinou závažnou hodnotu, a to bez ohledu na jeho hodnotu finanční. Patří sem zejména též majetek, o němž se synod nebo synodní zastupitelstvo usnesly, že je takto chráněn.
4. Předchozího schválení synodu je třeba ke zcizení nemovitého majetku sboru, jehož hodnota přesahuje Kčs 500.000,- nebo jenž je určen k celocírkevnímu použití.

Čl. 7 Působnost sborového shromáždění (zastupitelstva) v hospodářských věcech

Sborové shromáždění (nebo zastupitelstvo) schvaluje výroční zprávu staršovstva o hospodaření sboru a usnáší se s výhradou schválení podle čl. 6,2,3,4 o:
a) zásadních směrnicích pro sestavení rozpočtů na příští kalendářní rok,
b) nabývání, zcizení a o pronájmu sborových budov a farních bytů s výjimkou pronájmu jiných bytů,
c) novostavbách a velkých opravách sborových budov,
d) použití účelového jmění pro jiný účel (čl. 5,9)
e) klíči, podle kterého má být rozvrhován salár na členy sboru, pokud by převyšoval obecný klíč stanovený synodem nebo synodním zastupitelstvem.

Čl. 8 Působnost staršovstva v hospodářských věcech

1. Staršovstvu přísluší rozhodovat s výhradou schválení podle čl. 6 a 7 o všech hospodářských věcech sboru, pokud nejsou vyhraženy jiným orgánům. Staršovstvo zejména:
   a) usnáší se o rozpočtu sboru,
   b) vede účty o řádném a mimořádném hospodaření sboru,
   c) spravuje majetek sboru a vede jeho soupis,
   d) pronajímá nemovitosti a byty,
   e) pečuje o pořízení a udržování církevních budov i jiného sborového majetku,
   f) usnáší se o uzavírání půjček,
   g) usnáší se o opatřeních s účelovým jměním sboru,
   h) vychovává členy sboru k účinné obětavosti.

2. Staršovstvo poskytuje kazateli na náklad sboru přiměřený služební byt včetně vody, otopu a energie. Poskytuje mu též další plnění podle povolací listiny.
3. Staršovstvo předkládá ke schválení do konce dubna sborovému shromáždění (zastupitelstvu) zprávu o hospodaření sboru v minulém roce a seznamuje je s rozpočtem na běžný rok. Výkaz o hospodaření i rozpočet musí být vyloženy k nahlédnutí členům sboru nejméně 14 dní před zasedáním výročního sborového shromáždění (zastupitelstva).

O d d í l C

H o s p o d a ř e n í s e n i o r á t ů

Čl. 9 Hospodářská oprávnění a povinnosti seniorátů

1. Senioráty hospodaří podle předem schválených rozpočtů ve vlastním oboru působnosti. Podle zásadních směrnic konventu sestavuje seniorátní výbor rozpočty ve stejném složení jako farní sbory a předkládá je ve stanoveném termínu synodní radě. Také ke každé změně seniorátního rozpočtu je třeba předchozího schválení synodní radou. Seniorátní výbor zasílá rovněž synodní radě čtvrtletní výkazy o svém hospodaření.
2. Seniorátní výbor dohlédá na hospodaření farních sborů seniorátu. V rámci této působnosti kontroluje, zda zaslané rozpočty farních sborů jsou po stránce věcné i formální řádně vyhotoveny a odpovídají předpisům. Případné změny, doplňky a opravy projedná se sbory a odešle rozpočty se svým vyjádřením ke konečnému schválení synodní radě. Seniorátní výbor se též vyjadřuje k právním úkonům farních sborů, jež podléhají schválení synodní radou.

Čl. 10 Majetkoprávní úkony seniorátů a jejich schvalování

1. Senioráty rozhodují samostatně o :
   a) nabytí, zcizení a pronájmu seniorátního majetku a o vydáních nebo půjčkách do částky Kčs 50.000,-,
   b) novostavbách a velkých opravách budov seniorátu, jejichž rozpočtovaný náklad nepřesahuje Kčs 50.000,-,
   c) u pronájmu nemovitostí rozhoduje vždy současná pořizovací hodnota pronajatého majetku.
2. Předchozí schválení synodní rady je třeba:
   a) k jednáním uvedeným v odst. 1, jestliže hodnota jednání přesahuje částku Kčs 50.000,-,
   b) při pronájmu bytů v budovách seniorátu,
   c) ke zcizení, pronájmu, úpravam nebo opravám majetku seniorátu, který má z církevního hlediska historickou, uměleckou, vědeckou nebo jinou závažnou hodnotu, a to bez ohledu na jeho hodnotu finanční. Patří sem zejména též majetek, o němž se synod nebo synodní zastupitelstvo usnesly, že je takto chráněn.
3. Předchozího schválení synodu je třeba ke zcizení nemovitého majetku seniorátu, jehož hodnota přesahuje Kčs 500.000,- nebo jenž je určen k celocírkevnímu použití.

Čl. 11 Působnost konventu a seniorátního zastupitelstva v hospodářských věcech

Konventu a v době, kdy konvent nezasedá, seniorátnímu zastupitelstvu přísluší s výhradou schválení podle čl. 10 2, 3 zejména:
a) stanovit zásadní směrnice pro sestavení rozpočtu,
b) zkoumat a schvalovat výkazy o hospodaření seniorátu předložené seniorátním výborem s výhradou jejich schválení synodní radou,
c) rozvrhovat celocírkevní repartice na jednotlivé sbory,

d) usnášet se o výši seniorátní repartice na jednotlivé sbory,
e) usnášet se o podporách sborům a důležitým seniorátním a celocírkevním podnikům a k tomu cíli ukládat sborům poměrné příspěvky,
f) usnášet se o novostavbách a velkých opravách budov seniorátu,
g) usnášet se o nabytí, zcizení a pronájmu nemovitého majetku seniorátu určeného pro seniorátní použití.

Čl. 12 Působnost seniorátního výboru v hospodářských věcech

Seniorátnímu výboru přísluší rozhodovat o všech hospodářských věcech seniorátu, pokud nejsou vyhrazeny jiným církevním orgánům a dohlížet na hospodaření farních sborů. Zejména mu přísluší:
a) sestavovat řádný a mimořádný rozpočet seniorátu,
b) vést předepsanou účetní evidenci, vyhotovovat čtvrtletní výkazy hospodaření seniorátu a předkládat je ke schválení synodní radě,
c) předkládat seniorátní účty ke schválení konventu,
d) spravovat majetek seniorátu a vést jeho soupis,
e) provádět ve sborech kontrolu sborového hospodaření,
f) zkoumat řádné i mimořádné rozpočty sborů a vyjadřovat se k výročním účtům sborů a kazatelských stanic a předkládat je ke schválení synodní radě,
g) schvalovat návrhy seniorátního poradního odboru Jeronymovy jednoty na rozdělení darů sborům ze seniorátní kvoty,
h) posuzovat církevní stavby a velké opravy budov farních sborů a předkládat k nim svoje posudky a návrhy synodní radě k rozhodnutí, pokud o nich nemůže rozhodnout ve vlastním oboru působnosti. Seniorátní výbor si k tomu vyžádá odborné vyjádření svého stavebního poradního odboru a předkládá je i se svým vyjádřením synodní radě,
i) usnášet se o všech majetkoprávních jednáních seniorátu s výhradou schválení podle čl. 10 a 11,
j) ustanovovat seniorátní kontrolory jako pomocný orgán seniorátního výboru v otázkách hospodaření farních sborů a při výkonu seniorátního dohledu.

O d d í l D

H o s p o d a ř e n í p o v š e c h n é h o s b o r u

(s y n o d n í r a d y)

Čl. 13 Celocírkevní hospodářské záležitosti

Celocírkevní hospodaření se dělí do dvou samostatných skupin. První skupina zahrnuje řádné (provozní) hospodaření synodní rady. Druhá skupina zahrnuje mimořádné hospodaření (účelovým jměním). Každá z obou skupin je podložena samostatným rozpočtem.

Čl. 14 Provozní (řádné) hospodaření synodní rady

Provozní hospodaření synodní rady podchycuje hospodářskou stránku veškerých skutečností, které souvisejí s běžnou celocírkevní správou, zejména ústředí církve, dotace na schodky řádného hospodaření farních sborů a seniorátů, církevní tisk, domovní hospodářství, správa celocírkevních kostelů a jiných budov, školení a kursy a církevní rekreační zařízení. Výdaje hospodaření se hradí řádnými příjmy. Jestliže tyto řádné příjmy nestačí, je toto hospodaření dotováno podle prokázané potřeby především z celocírkevních repartic a z jiných rezerv.

Čl. 15 Hos odaření církevním jměním účelovým (mimořádné)

Do tohoto hospodaření patří zejména:
a) Jubilejní toleranční dar pro poskytování bezúročných půjček na větší stavební akce,
b) celocírkevní repartice,
c) výnos povinných celocírkevních sbírek odváděných sbory synodní radě,
d) prostředky každoročně shromažďované pro celocírkevní hospodaření synodním poradním odborem Jeronymova jednota, určené k podpoře rozsáhlejších investic, stavebních a údržbových prací na sborových objektech,
e) další celocírkevní rezervy podle potřeby.

Čl. 16 Působnost synodu a synodního zastupitelstva v hospodářských věcech

1. Synod:
a) stanoví zásadní směrnice pro hospodaření celocírkevními prostředky a pro sestavení rozpočtu synodní rady,
b) zkoumá a schvaluje zprávy o hospodaření za dobu od posledního synodu, které mu předkládá synodní rada za obě skupiny svého hospodaření,
c) schvaluje zcizení nemovitého majetku církevních sborů, který je určen pro celocírkevní použití nebo má hodnotu vyšší než 500.000 Kčs,
d) usnáší se o objemu celocírkevních repartic, o zásadách pro jejich rozpis a rozvrh mezi senioráty a o povinných celocírkevních sbírkách,
e) usnáší se o celocírkevním klíči, podle něhož sbory očekávají od svých členů placení saláru,
f) určuje církevní budovy zvlášť chráněné, které mají z církevního hlediska historickou, uměleckou, vědeckou nebo jinou závažnou hodnotu, a to bez ohledu na jejich hodnotu finanční, o nichž platí pak omezení podle čl. 6, 3d a 10, 2c.

2. Pravomoc pod bodem a, d, e, f přísluší ve stejném rozsahu též synodnímu zastupitelstvu.

Čl. 17 Působnost synodní rady v hospodářských věcech

Synodní radě přísluší rozhodovat o všech hospodářských věcech povšechného sboru, pokud nejsou vyhrazeny jiným církevním orgánům a dohlížet na hospodaření farních sborů a seniorátů. Synodní rada přitom zejména:
a) zkoumá a schvaluje rozpočty, výkazy a účty sborové a seniorátní,
b) spravuje celocírkevní jmění, to je účelové celocírkevní prostředky a jmění, jež jí bylo svěřeno do správy, a předkládá o e tom účty synodu,
c) pečuje o to, aby úsilím celé církve bylo dosaženo potřebné obětavosti,
d) sestavuje dlouhodobý plán rozsáhlejších investic a velkých oprav nemovitého majetku církevních sborů a plán jejich finančního zabezpečení,
e) schvaluje zamýšlené celocírkevní novostavby (plány, rozpočty a úhrady),
f) schvaluje s výhradou čl. 16 majetkoprávní jednání sborů a seniorátů podle čl. 6 a 10,
g) projednává zcizení nemovitého majetku církevních sborů určeného pro celocírkevní použití a nemovitého majetku církevních sborů, jenž má hodnotu vyšší než Kčs 500.000,- a předkládá je ke schválení synodu,

h) vybízí k chrámovým sbírkám pro účely vlastní církve a ekumény,
i) usiluje o to, aby církev ze svých prostředků poskytovala svým kazatelům k základním platům poskytovaným státem věcné i finanční doplnění,
j) usiluje o to, aby platy církevních zaměstnanců odpovídaly platům zaměstnanců v obdobných občanských povoláních,
k) usiluje o to, aby byly opatřovány potřebné církevní budovy, zvláště v nově budovaných městských čtvrtích, sídlištích apod.
l) předkládá ke schválení synodu (synodnímu zastupitelstvu) návrhy, který církevní majetek má být zvlášť chráněn (čl. $6_{,3d}$, čl.$10._{2c}$).

O d d í l E

P o r a d n í o d b o r y p r o v ě c i h o s p o d á ř s k é

Čl. 18 Poradní odbory - hospodářský, stavební a Jeronymova jednota

Synodní rada, seniorátní výbory a staršovstva zřizují k zajišťování náročných úkolů v hospodaření církve podle potřeby poradní odbory, případně komise:(hospodářský, stavební a Jeronymova jednota a komise) a určují jejich pracovní náplň. Orgán, který poradní odbor nebo komisi ustanovil, odpovídá za všechnu její činnost. Synodní rada a seniorátní výbory dbají o to, aby v jejich poradních odborech pracovali zkušení odborníci. Sousedící senioráty si mohou zřídit společné poradní odbory. Poradní odbory si mohou vypracovat pro svou činnost jednací řád, který schvaluje správní orgán, který je zřídil.

O d d í l F

Z á v ě r e č n á u s t a n o v e n í

Čl. 19 Platnost řádu

Tento řád usnesl XXIII. synod. Platnosti nabude vyhlášením synodní radou v Aktualitách z církve. Tím dnem pozbude platnosti dosavadní Řád hospodaření církevních sborů.

Doležka

Synodní rada českobratrské církve evangelické vyhlásila tento Řád hospodaření církevních sborů v Aktualitách z církve dne . .
. . . . . .

- - -

23. synod - listopad 1983

TISK č. 18
Dodatek č. 1

ŘÁD HOSPODAŘENÍ CÍRKEVNÍCH SBORŮ - Opravy a dodatky

Čl. 6 odst. 1 : za slovo "majetku" doplň "a práv"

Čl. 6.odst. 3b : na začátek doplň : "při pronájmu farních bytů a bytů a místností v budovách sborů, při čemž ..."

Čl. 6 odst. 3d : se označí jako "c"

Čl. 8 odst. 2 : v 1.větě na konci se doplní: "v bytě a další poplatky spojené s užíváním bytu"

a ve 2.větě na konci se doplní: "a hradí mu výlohy vzniklé v souvislosti s jeho službou sboru"

Čl. 9 odst. 1 : slova "seniorátního rozpočtu" se nahradí slovy: "seniorátních rozpočtů"

Čl. 10 odst. 1a : bude znít : "nabytí, zcizení a pronájmu majetku a práv seniorátu a o vydáních nebo půjčkách do částky Kčs 50.000,-"

Čl. 10 odst. 2b : bude znít: "ku pronájmu bytů a místností v budovách seniorátu"

Čl. 11 písm.g : nahradí se slova : "určeného pro seniorátní použití" textem: "s výhradou schválení podle čl. 10, 2,3"

- - -

19

SOUPIS CÍRKEVNÍCH OBJEKTŮ VYŽADUJÍCÍCH ZVLÁŠTNÍ PÉČI

Synodní rada pověřila Poradní odbor stavební a výtvarný rozpracováním usnesení XXII. synodu č. V/3, jímž bylo uloženo pořídit soupis objektů vyžadujících zvláštní péči. Vzhledem k rozsáhlosti a náročnosti úkolů jmenoval PO SV pro tuto práci zvláštní komisi ve složení far. M. Běťák, Ing. R. Fendrych, Dr. J.Horneková, Ing.arch. K. Poličanský a akad.arch. J. Veselý. Tato komise stanovila nejprve kriteria pro rozhodování o zařazení jednotlivých objektů do soupisu. Při určování těchto hledisek bylo přihlédnuto ke kriteriím, jichž je užíváno Státní památkovou péčí.

Do soupisu nemohly být zařazeny všechny objekty, které shodně splňovaly hodnotící měřítka. Proto komise vybrala z nich k zařazení do soupisu pouze výrazné objekty téže kategorie a skupiny. Komise vycházela z obrazové dokumentace o budovách církve vypracované farářem M. Běťákem, jakož i z vlastních osobních poznatků. Níže předkládaný soupis je možno považovat za výchozí materiál, který bude možno v budoucnu podle potřeby upravovat.

\- - -

A. KRITERIA

I. kategorie

a) významné církevní památky
b) budovy v městských památkových rezervacích
c) církevní památkové rezervace
d) objekty celocírkevního významu
e) dílo vynikajícího umělce nebo významného kulturního dosahu
f) objekty dokládající vědecko-technický pokrok
g) toleranční kostely
h) objekty chráněné Stát.památ.péčí, zařazené do I. kategorie

II. kategorie

a) výběr kostelů a dalších budov s umělecko-historickým významem
b) významné kostely převzaté od býv.německé lutherské církve
c) umělecky cenné kostely z doby po r. 1861 - reprez.výběr
d) významné moderní stavby
e) charakteristické synagogy upravené pro naše účely
f) objekty chráněné Stát.památ.péčí, zařazené do II.kategorie

III. kategorie

a) budovy, které tvoří významný areál
b) budovy, které jsou neporušeným dokladem staveb.vývoje své doby
c) budovy významné svým zasazením do krajiny nebo do okolí
d) budovy chráněné Stát.pamat.péčí, zařazené do III. kategorie
e) budovy, které znamenají rozmnožení stavebního typu.

Řazení do kategorií má kvalitativní význam, abecední řazení uvnitř kategorií není kvalitativní. Budovy, které lze podle kriterií zařadit do několika kategorií, jsou zařazeny pouze jednou - ve vyšší kategorii.

B. SOUPIS OBJEKTŮ PODLE KATEGORIÍ

Pro soupis je podstatné místo, kde se objekt nachází, bez ohledu na to, jde-li o sídlo sboru či kazatelskou stanici. V případě, že jde o kazatelskou stanici, je sídlo sboru uvedeno v závorce.

I. KATEGORIE

a) Významné církevní památky

Český Brod - původně gotický kostel post. 1560 s renes.kazatelnou od W.Schultesse z r. 1585. U kostela čtyřboká zvonice s dřevěným patrem.
Hranice (sbor Aš) kostel ze zač.18.stol. s cenným interiérem
Hranice na Moravě - kostel - býv.sbor Jednoty bratrské z r. 1567
Libiš-Neratovice - toler.kostel z r. 1792 s dochovaným téměř úplným interiérem
Plesná (sbor Cheb) - kostel s věží, postavený r. 1835 za první dar Gustav-Adolf.díla, které bylo pro tuto stavbu zřízeno
Podhradí (sbor Aš) - kostel z r. 1682 s cenným interiérem
Praha - kostel sv.Klimenta - založený před r. 1226
Praha - kostel u Martina ve zdi - propůjčený naší církvi - založen v 1.pol. 12.stol.
Praha - kostel sv.Michala V jirchářích - postaven před r. 1115
Praha - Salvátor - pův.něm.luth.kostel z r. 1611-1614
Velká Lhota u Valaš.Meziříčí (Hrubá Lhota) - původní dřevěný toler. kostel z r. 1783, cenný původní interiér
Vsetín - horní sbor - toler.kostel z r. 1827, upravené průčelí podle projektu Dušana Jurkoviče

b) Budovy v městských památkových rezervacích

Telč - gotický kostel z r. 1483 v histor. části města

c) Církevní památkové rezervace

Kunvald - domek "Na sboru" - vznik Jednoty bratrské 1457

d) Objekty celocírkevního významu

Praha - Husův bohoslovecký seminář
Praha - Husův dům - ústředí církve
Praha - Vinohrady - účelové círk. stavba z r. 1907

e) Dílo vynikajícího umělce nebo významného kulturního dosahu

Brno - Židenice - kostel z r. 1935 podle projektu Miloslava Tejce
Čáslav - kostel z r. 1864-69 podle projektu Františka Schmoranze
Gottwaldov - kostel z r. 1937 podle projektu Vlad. Kerfíka
Hodslavice - toler.kostel z r. 1813-18 s hodnotnou přístavbou věže v r. 1852
Krouna - kostel z r. 1876 podle projektu Františka Schmorazne
Nosislav - kostel z r. 1876 podle projektu Františka Schmoranze
Polička - kostel z r. 1937 podle projektu Bohumíra Kozáka
Praha - Kobylisy - sborový dům postavený v r. 1971 podle návrhu Ernesta Gisela, Zürich
Praha - Nusle - kostel a sbor. dům z r. 1934 podle návrhu Bohumíra Kozáka
Praha - Střešovice - kostel a sborový dům z r. 1939 podle projektu Bohumíra Kozáka

f) Objekty dokládající vědecko-technický pokrok

Klobouky - kostel z r. 1884 se zajímavou konstrukcí klenby a podpor: vyzdívaný ocel.skelet kleneb.konstrukcí a železná konstrukce empar s litinovými sloupy
Vanovice - kostel z r. 1844 se dvěmi věžemi z r.1865, Zvláštní způsob zvonění - ocel. péra z r. 1843

g) Toleranční kostely

Borová - z r. 1783, téměř původní
Bučina - z r. 1786, částečně upravený
Dankovice - po r. 1785, v exteriéru původní
Heřátev - z r. 1791, téměř původní
Humpolec - z r. 1785-88, původní lutherský
Javorník u Velké n.Veličkou - z r. 1783, téměř původní s cennými malbami a výšivkami
Křížlice - z r. 1786, téměř původní s přist.věží z r. 1872
Libenice - z r. 1827
Libštát - z r. 1786 s nevhodně přistavěnou věží z r. 1953
Moraveč - z r. 1785 s věží z r. 1876, nad stolem Páně nápisy ze Starého zákona z r. 1788
Proseč - z r. 1838, pozdní toleranční
Sárava - z r. 1785 s věží z r. 1885
Strměchy - z r. 1788
Velenice - z r. 1785, téměř neporušený
Veselí - z r. 1783 s věží z r. 1928
Vysoká u Mělníka - z r. 1786 s původ.oblouky pod okny a dveřmi

II. K A T E G O R I E

a) Výběr kostelů a dalších budov s umělecko-historickým významem

Brno, Pellicova ul. - výtvarně hodnotný kostel z r. 1895
Hošťálková - sborový dům - typ přestavby valaš.fary na sborový dům z r. 1950 podle Bohumila Bareše
Hradec Králové - kostel a sborový dům z r. 1912 podle Oldřicha Lísky
Hrubá Vrbka - toler.kostel z r. 1876 s věží z r. 1941 podle Mil.Tejce
Přerov - kostel z r. 1908, významný styl podle O.Kuhlmanna (Charlottenburg)
Ratiboř - sborový dům z r. 1949 - typ přestavby valaš.fary na sborový dům podle Bohumila Bareše
Roudnice n.Lab. - kostel z r. 1909 podle O.Kuhlmanna, věž z r. 1938

b) Významné kostely převzaté od býv. něm. lut. církve

Brno I - červený kostel z r. 1863
Hazlov (sbor Cheb) - kostel asi ze 17 stol.
Herlíkovice - kostel
Cheb - kostel z r. 1871
Jáchymov (sbor Nejdek) - kostel z r. 1904
Janské Lázně - kostel
Krnov - kostel z r. 1903
Nejdek - kostel a sbor.dům z r. 1904
Rumburk - kostel z r. 1777

c) Umělecky cenné kostely z doby po r. 1861 - repres.výběr

Hošťálková - kostel s výtvarně kvalitním řešením interiéru z r.1974 podle Josefa Bartáka

d) Významné moderní stavby

Hrabová - kostel se sborovým domem z r. 1925-33 podle Oldřicha Lísky
Plzeň - Korandův sbor - dílo pěti autorů ze vedení J.Fišera
V kostele Thorwaldsenova socha zmrtvýchvstalého Krista
Praha - Braník - kostel postavený 1948 - jedinečný příklad moderní architektury za zvláštních (nouzových) podmínek v usazení do prostoru. Autor Pavel Bareš
Rožnov (sbor Střítež) - dřevěný kostel z r. 1953 podle Boh.Bareše

e) Charakteristické synagogy upravené pro naše účely

Nový Bydžov - z r. 1550
Úsov (sbor Hrabová)

f) Objekty chráněné státní památkovou péčí, zařazené do II. kategorie

Kovánec - interiér kostela z r. 1875
Kroměříž - sborový dům na Riegrově nám.
Přelouč - kostel z r. 1905 podle Rudolfa Kříženeckého

III. K A T E G O R I E

a) Budovy, které tvoří významný areál

Horní Dubenky - kostel z r. 1786 s věží z r. 1857 a farou z r.1842-44
Jimramov - kostel přestavěný r. 1883, fara a hřbitov
Lysá n.Labem - toler.kostel s farou (rodiště dr. B.Hrozného)
Miroslav - kostel z r. 1846 s farou z r. 1877
Nové Město p.Smrkem - kostel a sborový dům z r. 1911 podle O.Bartninga
Nymburk - kostel a sbor.dům z r. 1898
Ratiboř - kostel s věží z r. 1861 a sbor.dům
Sloupnice - toler.kostel z r. 1795, přistavěný v r. 1855 a sborový dům z r. 1859
Soběhrdy - kostel z r. 1832, věž z r. 1905 a sbor dům
Sokolov - kostel z r. 1904 a sbor.dům
Valašské Meziříčí - kostel a sbor.dům z r. 1909, rozšířený v třicátých letech

b) Budovy, které jsou neporušeným dokladem stavebního vývoje své doby

Břeclav - sbor.dům z r. 1932 podle Mil.Tejce
Děčín - kostel býv.něm.lut.církve z r. 1884
Frýdek-Místek - kostel býv.něm.lut.církve z r. 1911
Chodov - kostel býv.něm.lut.církve z r. 1906
Jičín - kostel z r. 1908
Kolín - kostel z r. 1868, upraven s kubistickými vlivy
Krabčice - kostel z r. 1885
Kralovice - kostel z r. 1934
Kynšperk (sbor Sokolov) - kostel býv.něm.lut.církve z r. 1905
Nové Město na Moravě - kostel z r. 1898
Presetín - kostel z r. 1782 s věží z r. 1898
Pržno - český lut.kostel z r. 1866
Rejd - kostel z r. 1875, interiér far.Františka Šádka
Semonice - kostel z r. 1881
Střítež n.Bč. - kostel z r. 1871
Tábor - sborový dům v Bílkově ulici
Ústí nad Labem - kostel býv.něm.lut.církve z r. 1906, sborový dům
Velim - kostel s věží z r. 1854
Vsetín - dolní sbor - lut.kostel s věží z r. 1881
Zvěstovice (sbor Vilémov) - hřbitovní kostelík

c) Budovy významné svým zasazením do krajiny nebo do okolí

Černilov - kostel z r. 1824 s věží z r. 1889
Jindřichův Hradec - sborový dům z r. 1906
Žatec - kostel býv.něm.lut. církve z r. 1898

d) Budovy chráněné státní památkovou péčí, zařazené do III. kategorie

Hlinsko - modlitebna
Kutná Hora - kostel z r. 1888 na území památ.rezervace, výzdoba interiéru od Miroslava Rady
Stříbro - sborový dům na náměstí

e) Budovy, které znamenají rozmnožení stavebního typu

Chotiněves - kostel z r. 1951 podle Bohumila Bareše. Stůl Páně, kazatelna a varhany převezeny z Volyňska
Kraslice (sbor Sokolov) - kostel býv.něm.lut.církve z r. 1912
Libice n.Cidlinou - kostel z r. 1896
Písařov (sbor Králíky) - kostel z r. 1933
Františkovy Lázně - kostel z r. 1880

C. A B E C E D N Í R E J S T Ř Í K

V závorce je uvedeno číslo seniorátu podle obvyklého řazení ve schematismu a za ním kategorie zařazení budov.

Borová (IX) - kostel I.g
Brno I (XI) - červený kostel II.b, kostel v Pellicově ul. II.a
Brno-Židenice (XI) - kostel I.e
Břeclav (XI) - sborový dům III.b
Bučina (VIII) - kostel I.g
Čáslav (VIII) - kostel I.e
Černilov (VII) - kostel III.c
Český Brod (II) - kostel s kazatelnou a zvonicí I.a
Dankovice (X) - kostel I.g
Děčín (V) - kostel III.b
Františkovy Lázně (sbor Cheb) (IV) - kostel III.e
Frýdek-Místek (XIII) - kostel III.b
Gottwaldov (XII) - kostel I.e
Hazlov (sbor Cheb) (IV) - kostel II.b
Herlíkovice (celocírk.) - kostel II.b
Hlinsko (IX) - modlitebna III.d
Hodslavice (XIII) - kostel I.e
Horní Dubenky (X) - kostel a fara III.a
Hořátev (II) - kostel I.g
Hošťálková (III) - kostel II.c, sbor.dům II.a
Hrabová (XIII) - kostel IId.
Hradec Králové (VII) - kostel a sbor. dům II.a.
Hranice (sbor Aš) (IV) - kostel I.a
Hranice na Mor. (XIII) - kostel I.a.
Hrubá Vrbka (XII) - kostel II.a.
Humpolec (X) - toleranční kostel I.g
Cheb (IV) - kostel II.b
Chodov (IV) - kostel III.b
Chotiněves (V) - kostel III.e
Jáchymov (sbor Nejdek) (IV) - kostel II.b
Janské lázně (celocírkevní) - kostel II.b
Javorník (XII) - kostel I.g

Jičín (VII) - kostel III.b
Jimramov (IX) - kostel a fara III.a
Jindřichův Hradec (III) - sborový dům III.c
Klobouky (XI) - kostel I.f
Kolín (II) - kostel III.b
Kovánec (II) - kostel II.f
Krabčice (V) - kostel III.b
Kralovice (IV) - kostel III.b
Kraslice (sbor Sokolov) (IV) - kostel III.e
Krnov (XIII) - kostel II.b
Kroměříž (XII) - sborový dům II.f
Krouna (IX) - kostel I.e
Křížlice (VI) - kostel I.g
Kunvald (celocírk.) - domek "na sboru" I.c
Kutná Hora (II) - kostel III.d
Kynšperk (sbor Sokolov) (IV) - kostel III.b
Libenice (II) - kostel I.g
Libice n.Cidl. (II) - kostel III.e
Libiš-Neratovice (II) - kostel I.a
Libštát (VI) - kostel I.g
Lysá n.Lab. (II) - kostel a fara III.a
Miroslav (XI) - kostel a fara III.a
Moravěč (X) - kostel I.g.
Nejdek (IV) - kostel II.b
Nosislav (XI) - kostel I.e
Nové Město na Moravě (X) - kostel III.b
Nové Město pod Smrkem (VI) - kostel a fara III.a
Nový Bydžov (VII) - kostel II.e
Nymburk (II) - kostel III.a
Písařov (sbor Králíky) (VII) - kostel III.e
Plesná (sbor Cheb) (IV) - kostel I.a
Plzeň-Korandův sbor (IV) - kostel II.d
Podhradí (sbor Aš) (IV) - kostel I.a
Polička (IX) - kostel I.e
Praha - Braník (I) - kostel II.d
Praha - Husův bohoslovecký seminář (celocírk.) I.d
Praha - Husův dům (celocírk.) I.d
Praha - Kliment (I) - kostel I.a.
Praha - Kobylisy (I) - sborový dům I.e
Praha - Martin ve zdi (celocírk.) - kostel I.a
Praha - Michal (celocírk.) - kostel I.a
Praha - Nusle (I) - kostel a sborový dům I.e
Praha - Salvátor (I) - kostel I.a
Praha - Střešovice (I) - kostel a sbor.dům I.e
Praha - Vinohrady (I) - sborové budovy I.d
Proseč (IX) - kostel I.g
Prostín (XI) - kostel III.b
Pržno (XII) - kostel III.b
Přelouč (VIII) - kostel a fara II.f
Přerov (XIII) - kostel II.a.
Raná (IX) - kostel III.b
Ratiboř (XII) - kostel III.a, fara II.a
Roudnice n.Labem (V) - kostel II.a
Rožnov p.Radh. (sbor Střítež) (XII) - kostel II.d.
Rumburk (VI) - kostel II.b
Sázava (X) - kostel I.g
Semonice (VII) - kostel III.b

Sloupnice (VIII) - kostel a sbor dům III.a
Soběhrdy (I) - kostel a sbor.dům III.a
Sokolov (IV) - kostel III.a
Strměchy (III) - kostel I.g
Stříbro (IV) - sborový dům III.d
Střítež n.Beč. (XII) - kostel III.b
Tábor (III) - sbor. dům III.b
Telč (X) - kostel I.b
Úsov (sbor Hrabová) (XIII) - kostel II.e
Ústí n.Lab. (V) - kostel III.b, sbor. dům III.b
Valašské Meziříčí (XII) - kostel a sbor. dům III.a
Vanovice (XI) - kostel I.f + vybavení
Velenice (II) - kostel I.g
Velim (II) - kostel III.b
Velká Lhota u Valaš.Meziříčí (XII) - kostel I.a
Veselí (XI) - kostel I.g
Vsetín dolní (XII) - kostel III.b
Vsetín horní (XII) - kostel I.a
Vysoká u Mělníka (II) - kostel I.g
Zvěstovice (sbor Vilémov) (VIII) - hřbitovní kostelík III.b
Žatec (V) - kostel III.c

\- - -

Návrh na usnesení synodu :

"Na základě předloženého návrhu schvaluje 23. synod kriteria pro zařazování do seznamu objektů vyžadujících zvláštní péči, jakož i seznam objektů podle nich zařazených. Dále se synod usnáší následovně:

a) Seznam objektů rozešle synodní rada všem sborům.

b) Změny v přijatém soupisu mohou být prováděny synodem (mezi synody s prozatímní platností synodním zastupitelstvem) na základě doložených návrhů.

c) Synod vyzývá sbory, seniorátní výbory a synodní radu, aby věnovaly zvýšenou péči ochraně, údržbě, opravám a úpravám budov a jejich zařízení zahrnutých do seznamu objektů vyžadujících zvláštní péči.

d) Veškeré opravy, úpravy, jakož i údržbu zahrnutých objektů lze provádět jen po předchozím vyjádření synodní rady, která přitom bude využívat spolupráce kvalifikovaných odborníků.

e) Objekty zahrnuté do seznamu zůstávají i nadále vlastnictvím sborů, které jsou povinny o ně pečovat a nést náklady spojené s jejich ochranou, údržbou, opravami a úpravami. Při poskytování pomoci z celocírkevních zdrojů bude podle možnosti přednostně přihlíženo k objektům zařazeným do tohoto seznamu.

\- - -

SYNODNÍ RADA ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ PRAHA 1, POŠT.PŘ.466

V Praze dne 3.ledna 1984.
Č.j. 29/84

Všem sborům a seniorátním výborům
českobratrské církve evangelické

Věc : Soupis círk.objektů vyžadujících zvl.péči
Příloha : Tisk 23.synodu č.19

23.synod naší církve projednal na základě tisku č.19 provedení soupisu objektů vyžadujících zvláštní péči. V příloze tohoto dopisu Vám zasíláme příslušný synodní tisk, v jehož závěru je uvedeno usnesení přijaté 23.synodem.

Při jednání na synodu bylo projeveno přání, aby všem sborům a seniorátním výborům byla poskytnuta možnost navrhnout doplnění seznamu, který byl synodu předložen. Seznam se všemi případnými doplňky má být schválen jarním synodním zastupitelstvem v r.1984.

Své případné návrhy na zařazení dalších objektů do seznamu, řádně zdůvodněné, předložte synodní radě s vyjádřením svého seniorátního výboru nejpozději do konce ledna 1984. Ve zdůvodnění uveďte název objektu, jeho popis, pokud možno i fotografie, jakož i důvody, proč navrhujete jeho zařazení do seznamu. Všechny návrhy budou posouzeny komisí, která tisk synodu č.19 vypracovala; s jejím vyjádřením budou pak předloženy synodnímu zastupitelstvu.

Pokud neobdržíme do konce ledna zprávu, budeme předpokládat, že nemáte další návrh.

S bratrským pozdravem

za SYNODNÍ RADU
ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

Miloš Lešikar
synodní kurátor

SR-č.bl.1094/83-MB

SOUPIS CIRKEVNÍCH OBJEKTŮ VYŽADUJÍCÍCH ZVLÁŠTNÍ PÉČI

Synodní rada pověřila Poradní odbor stavební a výtvarný rozpracováním usnesení XXII. synodu č. V/3, jímž bylo uloženo pořídit soupis objektů vyžadujících zvláštní péči. Vzhledem k rozsáhlosti a náročnosti úkolů jmenoval PO SV pro tuto práci zvláštní komisi ve složení far. M. Běťák, Ing. R. Fendrych, Dr. J.Horneková, Ing.arch. K. Poličanský a akad.arch. J. Veselý. Tato komise stanovila nejprve kriteria pro rozhodování o zařazení jednotlivých objektů do soupisu. Při určování těchto hledisek bylo přihlédnuto ke kriteriím, jichž je užíváno Státní památkovou péčí.

Do soupisu nemohly být zařazeny všechny objekty, které shodně splňovaly hodnotící měřítka. Proto komise vybrala z nich k zařazení do soupisu pouze výrazné objekty téže kategorie a skupiny. Komise vycházela z obrazové dokumentace o budovách církve vypracované farářem M. Běťákem, jakož i z vlastních osobních poznatků. Níže předkládaný soupis je možno považovat za výchozí materiál, který bude možno v budoucnu podle potřeby upravovat.

\- - -

A. K R I T E R I A

I. k a t e g o r i e

a) významné církevní památky
b) budovy v městských památkových rezervacích
c) církevní památkové rezervace
d) objekty celocírkevního významu
e) dílo vynikajícího umělce nebo významného kulturního dosahu
f) objekty dokládající vědecko-technický pokrok
g) toleranční kostely
h) objekty chráněné Stát.památ.péčí, zařazené do I. kategorie

II. k a t e g o r i e

a) výběr kostelů a dalších budov s umělecko-historickým významem
b) významné kostely převzaté od býv.německé lutherské církve
c) umělecky cenné kostely z doby po r. 1861 - reprez.výběr
d) významné moderní stavby
e) charakteristické synagogy upravené pro naše účely
f) objekty chráněné Stát.památ.péčí, zařazené do II.kategorie

III. k a t e g o r i e

a) budovy, které tvoří významný areál
b) budovy, které jsou neporušeným dokladem staveb.vývoje své doby
c) budovy významné svým zasazením do krajiny nebo do okolí
d) budovy chráněné Stát.pamat.péčí, zařazené do III. kategorie
e) budovy, které znamenají rozmnožení stavebního typu.

Řazení do kategorií má kvalitativní význam, abecední řazení uvnitř kategorií není kvalitativní. Budovy, které lze podle kriterií zařadit do několika kategorií, jsou zařazeny pouze jednou - ve vyšší kategorii.

B. SOUPIS OBJEKTŮ PODLE KATEGORIÍ

Pro soupis je podstatné místo, kde se objekt nachází, bez ohledu na to, jde-li o sídlo sboru či kazatelskou stanici. V případě, že jde o kazatelskou stanici, je sídlo sboru uvedeno v závorce.

I. KATEGORIE

a) Významné církevní památky

Český Brod - původně gotický kostel post. 1560 s renes.kazatelnou od W.Schultesse z r. 1585. U kostela čtyřboká zvonice s dřevěným patrem.
Hranice (sbor Aš) kostel ze zač.18.stol. s cenným interiérem
Hranice na Moravě - kostel - býv.sbor Jednoty bratrské z r. 1567
Libiš-Neratovice - toler.kostel z r. 1792 s dochovaným téměř úplným interiérem
Plesná (sbor Cheb) - kostel s věží, postavený r. 1835 za první dar Gustav-Adolf.díla, které bylo pro tuto stavbu zřízeno
Podhradí (sbor Aš) - kostel z r. 1682 s cenným interiérem
Praha - kostel sv.Klimenta - založený před r. 1226
Praha - kostel u Martina ve zdi - propůjčený naší církvi - založen v 1.pol. 12.stol.
Praha - kostel sv.Michala V jirchářích - postaven před r. 1115
Praha - Salvátor - pův.něm.luth.kostel z r. 1611-1614
Velká Lhota u Valaš.Meziříčí (Hrubá Lhota) - původní dřevěný toler. kostel z r. 1783, cenný původní interiér
Vsetín - horní sbor - toler.kostel z r. 1827, upravené průčelí podle projektu Dušana Jurkoviče

b) Budovy v městských památkových rezervacích

Telč - gotický kostel z r. 1483 v histor. části města

c) Církevní památkové rezervace

Kunvald - domek "Na sboru" - vznik Jednoty bratrské 1457

d) Objekty celocírkevního významu

Praha - Husův bohoslovecký seminář
Praha - Husův dům - ústředí církve
Praha - Vinohrady - účelové círk. stavba z r. 1907

e) Dílo vynikajícího umělce nebo významného kulturního dosahu

Brno - Židenice - kostel z r. 1935 podle projektu Miloslava Tejce
Čáslav - kostel z r. 1864-69 podle projektu Františka Schmoranze
Gottwaldov - kostel z r. 1937 podle projektu Vlad. Kerfíka
Hodslavice - toler.kostel z r. 1813-18 s hodnotnou přístavbou věže v r. 1852
Krouna - kostel z r. 1878 podle projektu Františka Schmorazne
Nosislav - kostel z r. 1876 podle projektu Františka Schmoranze
Polička - kostel z r. 1937 podle projektu Bohumíra Kozáka
Praha - Kobylisy - sborový dům postavený v r. 1971 podle návrhu Ernesta Gisela, Zürich
Praha - Nusle - kostel a sbor. dům z r. 1934 podle návrhu Bohumíra Kozáka
Praha - Střešovice - kostel a sborový dům z r. 1939 podle projektu Bohumíra Kozáka

f) Objekty dokládající vědecko-technický pokrok

Klobouky - kostel z r. 1884 se zajímavou konstrukcí klenby a podpor: vyzdívaný ocel.skelet kleneb.konstrukcí a železná konstrukce empor s litinovými sloupy
Vanovice - kostel z r. 1844 se dvěmi věžemi z r.1865. Zvláštní způsob zvonění - ocel. péra z r. 1843

g) Toleranční kostely

Borová - z r. 1783, téměř původní
Bučina - z r. 1786, částečně upravený
Dankovice - po r. 1785, v exteriéru původní
Heřátev - z r. 1791, téměř původní
Humpolec - z r. 1785-88, původní lutherský
Javorník u Velké n.Veličkou - z r. 1783, téměř původní s cennými malbami a výšivkami
Křížlice - z r. 1786, téměř původní s přist.věží z r. 1872
Libenice - z r. 1827
Libštát - z r. 1786 s nevhodně přistavěnou věží z r. 1953
Moraveč - z r. 1785 s věží z r. 1876, nad stolem Páně nápisy ze Starého zákona z r. 1788
Proseč - z r. 1838, pozdní toleranční
Sázava - z r. 1785 s věží z r. 1885
Strměchy - z r. 1788
Velenice - z r. 1785, téměř neporušený
Veselí - z r. 1783 s věží z r. 1928
Vysoká u Mělníka - z r. 1786 s původ.oblouky pod okny a dveřmi

II. K A T E G O R I E

a) Výběr kostelů a dalších budov s umělecko-historickým významem

Brno, Pellicova ul. - výtvarně hodnotný kostel z r. 1895
Hošťálková - sborový dům - typ přestavby valaš.fary na sborový dům z r. 1950 podle Bohumila Bareše
Hradec Králové - kostel a sborový dům z r. 1912 podle Oldřicha Lísky
Hrubá Vrbka - toler.kostel z r. 1876 s věží z r. 1941 podle Mil.Tejce
Přerov - kostel z r. 1908, významný styl podle O.Kuhlmanna (Charlottenburg)
Ratiboř - sborový dům z r. 1949 - typ přestavby valaš.fary na sborový dům podle Bohumila Bareše
Roudnice n.Lab. - kostel z r. 1909 podle O.Kuhlmanna, věž z r. 1938

b) Významné kostely převzaté od býv. něm. lut. církve

Brno I - červený kostel z r. 1863
Hazlov (sbor Cheb) - kostel asi ze 17 stol.
Herlíkovice - kostel
Cheb - kostel z r. 1871
Jáchymov (sbor Nejdek) - kostel z r. 1904
Janské Lázně - kostel
Krnov - kostel z r. 1903
Nejdek - kostel a sbor.dům z r. 1904
Rumburk - kostel z r. 1777

c) Umělecky cenné kostely z doby po r. 1861 - repres.výběr

Hošťálková - kostel s výtvarně kvalitním řešením interiéru z r.1974 podle Josefa Bartáka

d) Významné moderní stavby

Hrabová - kostel se sborovým domem z r. 1925-33 podle Oldřicha Lísky
Plzeň - Korandův sbor - dílo pěti autorů ze vedení J.Fišera
V kostele Thorwaldsenova socha zmrtvýchvstalého Krista
Praha - Braník - kostel postavený 1948 - jedinečný příklad moderní architektury za zvláštních (nouzových) podmínek v usazení do prostoru. Autor Pavel Bareš
Rožnov (sbor Střítež) - dřevěný kostel z r. 1953 podle Boh.Bareše

e) Charakteristické synagogy upravené pro naše účely

Nový Bydžov - z r. 1550
Úsov (sbor Hrabová)

f) Objekty chráněné Státní památkovou péčí, zařazené do II. kategorie

Kovánec - interiér kostela z r. 1875
Kroměříž - sborový dům na Riegrově nám.
Přelouč - kostel z r. 1905 podle Rudolfa Kříženeckého

III. K A T E G O R I E

a) Budovy, které tvoří významný areál

Horní Dubenky - kostel z r. 1786 s věží z r. 1857 a farou z r.1842-44
Jimramov - kostel přestavěný r. 1883, fara a hřbitov
Lysá n.Labem - toler.kostel s farou (rodiště dr. B.Hrozného)
Miroslav - kostel z r. 1846 s farou z r. 1877
Nové Město p.Smrkem - kostel a sborový dům z r. 1911 podle O.Bartninga
Nymburk - kostel a sbor.dům z r. 1898
Ratiboř - kostel s věží z r. 1861 a sbor.dům
Sloupnice - toler.kostel z r. 1795, přistavěný v r. 1855 a sborový dům z r. 1859
Soběhrdy - kostel z r. 1832, věž z r. 1905 a sbor dům
Sokolov - kostel z r. 1904 a sbor.dům
Valašské Meziříčí - kostel a sbor.dům z r. 1909, rozšířený v třicátých letech

b) Budovy, které jsou neporušeným dokladem stavebního vývoje své doby

Břeclav - sbor.dům z r. 1932 podle Mil.Tejce
Děčín - kostel býv.něm.lut.církve z r. 1884
Frýdek-Místek - kostel býv.něm.lut.církve z r. 1911
Chodov - kostel býv.něm.lut.církve z r. 1906
Jičín - kostel z r. 1908
Kolín - kostel z r. 1868, upraven s kubistickými vlivy
Krabčice - kostel z r. 1885
Kralovice - kostel z r. 1934
Kynšperk (sbor Sokolov) - kostel býv.něm.lut.církve z r. 1905
Nové Město na Moravě - kostel z r. 1898
Prosetín - kostel z r. 1782 s věží z r. 1898
Pržno - český lut.kostel z r. 1866
Rolá - kostel z r. 1875, interiér far.Františka Šádka
Semonice - kostel z r. 1881
Střítež n.Beč. - kostel z r. 1871
Tábor - sborový dům v Dílkově ulici
Ústí nad Labem - kostel býv.něm.lut.církve z r. 1906, sborový dům
Velim - kostel s věží z r. 1854
Vsetín - dolní sbor - lut.kostel s věží z r. 1881
Zvěstovice (sbor Vilémov) - hřbitovní kostelík

c) Budovy významné svým zasazením do krajiny nebo do okolí

Černilov - kostel z r. 1824 s věží z r. 1889
Jindřichův Hradec - sborový dům z r. 1906
Žatec - kostel býv.něm.lut. církve z r. 1898

d) Budovy chráněné státní památkovou péčí, zařazené do III. kategorie

Hlinsko - modlitebna
Kutná Hora - kostel z r. 1888 na území památ.rezervace, výzdoba interiéru od Miroslava Rady
Stříbro - sborový dům na náměstí

e) Budovy, které znamenají rozmnožení stavebního typu

Chotiněves - kostel z r. 1951 podle Bohumila Bareše. Stůl Páně, kazatelna a varhany převezeny z Volyňska
Kraslice (sbor Sokolov) - kostel býv.něm.lut.církve z r. 1912
Libice n.Cidlinou - kostel z r. 1896
Písařov (sbor Králíky) - kostel z r. 1933
Františkovy Lázně - kostel z r. 1880

C. A B E C E D N Í R E J S T Ř Í K

V závorce je uvedeno číslo seniorátu podle obvyklého řazení ve schematismu a za ním kategorie zařazení budov.

Borová (IX) - kostel I.g
Brno I (XI) - červený kostel II.b, kostel v Pellicově ul. II.a
Brno-Židenice (XI) - kostel I.e
Břeclav (XI) - sborový dům III.b
Bučina (VIII) - kostel I.g
Čáslav (VIII) - kostel I.e
Černilov (VII) - kostel III.c
Český Brod (II) - kostel s kazatelnou a zvonicí I.a
Dankovice (X) - kostel I.g
Děčín (V) - kostel III.b
Františkovy Lázně (sbor Cheb) (IV) - kostel III.e
Frýdek-Místek (XIII) - kostel III.b
Gottwaldov (XII) - kostel I.e
Hazlov (sbor Cheb) (IV) - kostel II.b
Herlíkovice (celocírk.) - kostel II.b
Hlinsko (IX) - modlitebna III.d
Hodslavice (XIII) - kostel I.e
Horní Dubenky (X) - kostel a fara III.a
Hořátev (II) - kostel I.g
Hoštálková (XII) - kostel II.c, sbor.dům II.a
Hrabová (XIII) - kostel IId.
Hradec Králové (VII) - kostel a sbor. dům II.a.
Hranice (sbor Aš) (IV) - kostel I.a
Hranice na Mor. (XIII) - kostel I.a.
Hrubá Vrbka (XII) - kostel II.a.
Humpolec (X) - toleranční kostel I.g
Cheb (IV) - kostel II.b
Chodov (IV) - kostel III.b
Chotiněves (V) - kostel III.e
Jáchymov (sbor Nejdek) (IV) - kostel II.b
Janské lázně (celocírkevní) - kostel II.b
Javorník (XII) - kostel I.g

Jičín (VII) - kostel III.b
Jimramov (IX) - kostel a fara III.a
Jindřichův Hradec (III) - sborový dům III.c
Klobouky (XI) - kostel I.f
Kolín (II) - kostel III.b
Kovánec (II) - kostel II.f
Krabčice (V) - kostel III.b
Kralovice (IV) - kostel III.b
Kraslice (sbor Sokolov) (IV) - kostel III.e
Krnov (XIII) - kostel II.b
Kroměříž (XII) - sborový dům II.f
Krouna (IX) - kostel I.e
Křížlice (VI) - kostel I.g
Kunvald (celocírk.) - domek "na sboru" I.c
Kutná Hora (II) - kostel III.d
Kynšperk (sbor Sokolov) (IV) - kostel III.b
Libenice (II) - kostel I.g
Libice n.Cidl. (II) - kostel III.e
Libiš-Neratovice (II) - kostel I.a
Libštát (VI) - kostel I.g
Lysá n.Lab. (II) - kostel a fara III.a
Miroslav (XI) - kostel a fara III.a
Moravěč (X) - kostel I.g.
Nejdek (IV) - kostel II.b
Nosislav (XI) - kostel I.e
Nové Město na Moravě (X) - kostel III.b
Nové Město pod Smrkem (VI) - kostel a fara III.a
Nový Bydžov (VII) - kostel II.e
Nymburk (II) - kostel III.a
Písařov (sbor Králíky) (VII) - kostel III.e
Plesná (sbor Cheb) (IV) - kostel I.a
Plzeň-Korandův sbor (IV) - kostel II.d
Podhradí (sbor Aš) (IV) - kostel I.a
Polička (IX) - kostel I.e
Praha - Braník (I) - kostel II.d
Praha - Husův bohoslovecký seminář (celocírk.) I.d
Praha - Husův dům (celocírk.) I.d
Praha - Kliment (I) - kostel I.a.
Praha - Kobylisy (I) - sborový dům I.e
Praha - Martin ve zdi (celocírk.) - kostel I.a.
Praha - Michal (celocírk.) - kostel I.a
Praha - Nusle (I) - kostel a sborový dům I.e
Praha - Salvátor (I) - kostel I.a
Praha - Střešovice (I) - kostel a sbor.dům I.e
Praha - Vinohrady (I) - sborové budovy I.d
Proseč (IX) - kostel I.g
Prosetín (XI) - kostel III.b
Pržno (XII) - kostel III.b
Přelouč (VIII) - kostel a fara II.f
Přerov (XIII) - kostel II.a.
Raná (IX) - kostel III.b
Ratiboř (XII) - kostel III.a, fara II.a
Roudnice n.Labem (V) - kostel II.a
Rožnov p.Radh. (sbor Střítež) (XII) - kostel II.d.
Rumburk (VI) - kostel II.b
Sázava (X) - kostel I.g
Semonice (VII) - kostel III.b

Sloupnice /VIII/ - kostel a sbor. dům III. a
Soběhrdy /I/ - kostel a sbor. dům III. a
Sokolov /IV/ - kostel III. a
Strměchy /III/ - kostel I. g
Stříbro /IV/ - sborový dům III. d
Střítež n.Bečvou /XII/ - kostel III.b
Tábor /III/ - sborový dům III. b
Telč /X/ - kostel I. b
Úsov /sbor Hrabová/ /XIII/ - kostel II. e
Ústí n.L. /V/ - kostel III. b, sbor. dům III. b
Valašské Meziříčí /XII/ - kostel a sbor. dům III. a
Vanovice /XI/ - kostel I. f + vybavení
Velenice /II/ - kostel I. g
Velim /II/ - kostel III. b
Velká Lhota u Val. Meziříčí /XII/ - kostel I. a
Veselí /XI/ - kostel I. g
Vsetín dolní /XII/ - kostel III. b
Vsetín horní /XII/ - kostel I. a
Vysoká u Mělníka /II/ - kostel I. g
Zvěstovice /sbor Vilémov/ /VIII/ - hřbitovní kostelík III.b
Žatec /V/ - kostel III. c

-.-.-.-.-.-.-.-

Usnesení 23. synodu dne 18.11.83:

Na základě předloženého návrhu schvaluje 23. synod kriteria pro zařazování do seznamu objektů vyžadujících zvláštní péči. Dále se synod usnáší následovně:

a/ Seznam objektů rozešle synodní rada všem sborům.
b/ Změny v přijatém soupisu mohou být prováděny synodem /mezi synody synodním zastupitelstvem/ na základě zdůvodněných návrhů.
c/ Synod vyzývá sbory, seniorátní výbory a synodní radu, aby věnovaly zvýšenou péči ochraně, opravám a úpravám budov a jejich zařízení zahrnutým do seznamu objektů vyžadujících zvláštní péči.
d/ Veškeré opravy, úpravy, jakož i údržbu zahrnutých objektů lze provádět jen po předchozím schválení synodní rady, která při tom bude využívat spolupráce kvalifikovaných odborníků.
e/ Objekty zahrnuté do seznamu zůstávají i nadále vlastnictvím sborů, které jsou povinny o ně pečovat a nést náklady spojené s jejich ochranou, údržbou, opravami a úpravami.

20A

NÁVRHY ZE SYNODNÍ RADY PRO 23. SYNOD

1.. Přefaření sboru ve Zruči nad Sázavou

Synod schvaluje přefaření sboru ve Zruči nad Sázavou ze seniorátu Horáckého do seniorátu Poděbradského.

Na návrh sboru ve Zruči nad Sázavou bylo toto přefaření schváleno XVI. konventem Horáckého seniorátu dne 25.6 1983 a XXXV. konventem Poděbradského seniorátu dne 4.6. 1983. III.

2. Ustanovení bratra Miroslava Brože celocírkevním kazatelem

Ve smyslu § 10,4 a 29,4 CZ schvaluje synod ustanovení nového duchovenského tajemníka b. Miroslava Brože celocírkevním kazatelem. III.

Poznámka: b. Brož nastoupí místo duchovenského tajemníka k 1. prosinci 1983.

3. Schválení prodeje celocírkevních budov

Synod schvaluje prodej budov a zařízení bývalých sociálních ústavů v Dobětících, Krabčicích a Sobotíně a pověřuje synodní radu jednáním. IV, III.

Poznámka: Jako majetek církve jsou stále vedeny objekty a zařízení bývalých sociálních ústavů, které jsou po desítky let užívány státními orgány. Jedná se o budovy, případně inventář bývalých sociálních ústavů v Dobětících a Krabčicích a dále o budovu skleníku v Sobotíně.

4. Úhrada nákladů synodu

Synod se usnáší, aby všechna vydání spojená s přípravou a konáním 23. synodu byla uhrazena z repartic 1983. V rámci těchto nákladů bude mimopražským členům synodu včetně přizvaných členů církve s hlasem poradním vyplacena náhrada cestovních výloh dle příslušné směrnice. Pražským členům synodu včetně přizvaných členů církve s hlasem poradním bude proplacena jednorázová náhrada ve výši Kčs 80,-. IV.

5. Sociální výpomoc pracovníkům církve

Synod potvrzuje zásady pro výplatu sociálních výpomocí, které byly schváleny synodním zastupitelstvem v březnu 1982. Tyto zásady doplnuje následovně: IV.

a) Sociální výpomoci poskytované jako příplatek k důchodu u kazatelů důchodců ve výši 18% a u vdov po kazatelích ve výši 12% se vztahují na ty případy, kdy důchod byl vyměřen před zvýšením platu kazatelů, k 1. 5. 1981. Pokud došlo k vyměření důchodu po 1. 5. 1981, snižuje se tento příplatek za každý měsíc pozdějšího vyměření důchodu u kazatelů důchodců o 0,3% a u vdov o 0,2%.

(Příklad: kazateli byl důchod vyměřen k 1.1.1982, t.j. za 7 měsíců po platové úpravě. Srážka za 7 měsíců je 2,1%, takže příplatek k důchodu bude obnášet 15,9%.)

b) Přešetření skutečností rozhodujících pro výplatu sociálních výpomocí bude prováděno vždy k 1.1. U kazatelů v činné službě navíc ještě k 1.7. každého roku.

c) Bývalým zaměstnancům kanceláře synodní rady v důchodu bude vyplácena sociální výpomoc ve výši Kčs 2000,- ve dvou splátkách, vždy koncem každého pololetí.

6. Řád pro studenty bohosloví se upravuje následovně: III.

a) čl. 2, odst.1, druhá věta bude znít:
"Do tohoto seznamu budou zapsáni po rozhovoru se synodní radou studenti, kteří složili první státnici."

b) čl. 2, odst.2d/ ponechává se pouze první řádek:
"že budou v osobním styku se synodní radou", zbytek se vypustí.

7. Seznamy bytů v církevních budovách, které by bylo možno opravit pro kazatele odcházející do důchodu III,

Synod ukládá synodní radě další vedení seznamu bytů v církevních budovách, které by bylo možno opravit pro kazatele odcházející do důchodu, případně pro vdovy po kazatelích. Synod schvaluje zásady pro opravy a pronajímání těchto bytů tak, jak byly schváleny synodním zastupitelstvem v březnu 1983, a jsou uvedeny jako bod 3) Přílohy č.2 tisku synodu č. 9A. IV.

20B

NÁVRHY ZE SENIORÁTNÍCH KONVENTŮ PRO 23. SYNOD

I. Pražský seniorát:

1. Synod pověřuje synodní radu, aby vypracovala podklady pro rozhovory o smyslu a významu, o funkci i praxi večeře Páně v naší církvi. I.
   Zdůvodnění: Nové poznání, kterého se nám z Písma a ekumenických podnětů dostalo, a které je částečně zachyceno i v nové agendě, vyvolává ve sborech různou, někde i rozpačitou odezvu. Jasné, zásadní, biblicky zdůvodněné texty k problematice VP by mohly uvést do pohybu rozhovor s cílem dojít k větší jasnosti a odpovědnějšímu rozhodování.

2. Synod ukládá synodní radě, aby pečlivě zvážila potřebu kazatelů pro práci v synodní radě a aby po čas značného nedostatku kazatelů ve sborech a seniorátech nepovolávala tyto do služeb v ústředí církve. Zejména pak pro výkon technického a organizačního rázu ať synodní rada povolává vhodné kandidáty z řad presbyterů, kteří by mohli být eventuálně po složení diakonské zkoušky ustanoveni za tajemníky synodní rady. Nechť synodní rada používá zvýšenou měrou též služeb kazatelů ze sborů a seniorátů i z KEBF, kteří by společně mohli zastat práci scházejících tajemníků synodní rady. Pokud by se ukázala naléhavá potřeba povolání kazatele ze sboru nebo ze seniorátu do práce v KSR, nechť si synodní rada vyžádá k tomu předem souhlas synodu, případně synodního zastupitelstva. III, IV.
   Zdůvodnění: Naše církev má vzhledem k počtu uprázdněných sborů mnoho kazatelů ve svém ústředí. Je proto třeba přizpůsobit práci v ústředí církve změněným poměrům a postupovat přitom podobně, jako je tomu ve sborech a využívat schopnosti i lásky laiků pro tuto práci, zejména na místech, kde jde o práce převážně technického a organizačního rázu. Pro tuto službu je pak možno ustanovit z laiků diakona, jako je tomu ve sborech a seniorátech. Přitom nemusí tito bratři a sestry být i celocírkevními kazateli. Duchovenští tajemníci synodní rady, i když vypomáhají kázáním v uprázdněných sborech, nemohou nahradit scházející pastýřskou práci v uprázdněných sborech.

3. Synod ukládá synodní radě, aby ve spolupráci se svým hymnologickým odborem vypracovala program, jak nahradit scházející hudební nástroje a především scházející varhaníky v některých sborech a kazatelských stanicích tím, že by hudební doprovod k vybraným písním ze zpěvníku byl nahrán jednotným způsobem na kazetové magnetofonové pásky, za finanční pomoci sborů opatřeny jednotné kazetové magnetofony a provedena instruktáž v rámci jednotlivých seniorátů a celé církve k jejich používání. Tento způsob budiž kromě toho použit k nácviku nových písní ze zpěvníků i tam, kde zatím nouze o varhaníky není. I.
   Zdůvodnění: V řadě sborů a kazatelských stanic scházejí varhaníci, takže zpěv se omezuje jen na nejznámější písně a není na dostatečné úrovni. Navržený způsob řešení by mohl tuto situaci zlepšit, což ovšem nemá být v rozporu se snahou opatřit sborům vhodnou pří-

pravou varhaníky. Jde tu jen o to, pomoci tam, kde jiný doprovod zatím není možný. Tato forma pomůže i při nácviku nových písní. I.

4. Konvent doporučuje synodu, aby se naše církev dohodla s ostatními církvemi ERC o společných zásadách pravopisu pro církevní mluvu, aby tak byl sjednocen pravopis v církevních publikacích. Podkladem takové dohody by mohla být "Aktuální pravidla pravopisu pro českou církevní mluvu", uveřejněná v Teologické revui CČSH, ročník 1980/81. I, III.
   Zdůvodnění: V pravopisu je značná nejednotnost, což působí rušivě a na některé čtenáře i neuctivě. Ve zmíněných "Aktuálních pravidlech" je přesvědčivé zdůvodnění, že je přípustné psát "Boží", "Spasitel", "Bible" apod. i podle zásad Pravidel českého pravopisu.

5. Konvent doporučuje synodu, aby dal podnět synodní radě ve spolupráci s KEDF k vypracování plánu vzdělávání církevních pracovníků (pomocníků, vedoucích skupin, starších, výpomocných kazatelů, ordinovaných presbyterů a diakonů) a pracovních pomůcek k tomuto vzdělávání. II.
   Zdůvodnění: V seniorátech se rozběhly kursy vzdělávání. Zkušenosti však ukazují, že předpoklady, s nimiž přicházejí zájemci o tyto kursy, jsou velmi rozdílné. Plán vzdělávání by pomohl položit základy ve sborech (využít intenzivněji a plánovitě biblických hodin) a připravit pro vyšší stupeň v seniorátech a v církvi (kursy atd.)

6. Výpomocní kazatelé po splnění příslušných podmínek a schválení synodní radou jsou uváděni do služby veřejným pověřením a slibem uprostřed bohoslužebného shromáždění svého sboru. Tomuto aktu předsedá senior nebo předseda staršovstva sboru. I, II, III.
   Zdůvodnění: Takové pověření má svůj biblický základ v pastýřských listech NZ, podle nichž prvotní církev zvěstovatele evangelia pověřovala vkládáním rukou. Za nepřiměřené pokládáme pověřovat výpomocné kazatele k službě Slova dopisem (dekretem), doručeným poštou, jak tomu je v dosavadní praxi. Výše uvedený návrh nutno ovšem v případě jeho přijetí rozpracovat do příslušných změn církevních řádů.

7. Synod pověřuje synodní radu českobratrské církve evangelické, aby podnikla potřebné kroky k tomu, aby výpomocní kazatelé a ordinovaní presbyteři byli postaveni na stejnou úroveň s ostatními kazateli, co se týče možnosti kázat i v jiném sboru než ve sboru mateřském. III, I.
   Zdůvodnění: V Pražském seniorátu je uplatňována praxe, že výpomocný kazatel nebo ordinovaný presbyter může sloužit jen ve svém mateřském sboru. Za situace, kdy se zvyšuje počet uprázdněných sborů, by navržená úprava částečně řešila nedostatek kazatelů v církvi.

II. Poděbradský seniorát:

8. Nechť synod reviduje dosavadní propočet a rozdělení repartic. IV.
Zdůvodnění: Členové konventu sledují s obavami vývoj obětavosti v seniorátě v porovnání s rostoucími náklady a stále se zvyšujícími celocírkevními reparticemi. Pro rok 1984 představují pro nás celocírkevní repartice již 42% obětavosti našich sborů nejvyšší procento ze všech seniorátů vůbec. Vzhledem k tomu, že výše odvodů ze sborů je předmětem jednání téměř všech synodních zastupitelstev, navrhujeme, aby synod dosavadní propočet a rozdělení revidoval. - I když považujeme za ideální rozpis jen podle členů (nanejvýš ještě podle kazatelů a členů - tato varianta má však nevýhodu ve značném časovém nesouladu mezi skutečným stavem obsazení sboru a předpisem repartic /2 roky/, přestože skutečný vývoj obětavosti se může projevit rovněž se zpožděním), navrhujeme na základě dosavadního systému SR (kazatele, členové, obětavost) kompromisní řešení bez jakéhokoli přepočtu. - Domníváme se totiž, že pro obětavost jsou podmínky v celé církvi stejné a jen částečně mohou být ovlivňovány skladbou členů a vykazováním jejich skutečného počtu. Zdá se však, že je brán příliš velký ohled na ty senioráty, které jsou co do příjmů obecně preferovány (pohraničí, průmysl, životní prostředí). - Jsme si přitom vědomi, že:
- neznáme všechny důvody, které SR k dosavadnímu systému repartic vedly,
- náš návrh by značně postihl 3.skupinu seniorátů. Nebylo by možno ho uskutečnit okamžitě, ale dlouhodobě, třeba během desíti let,
- nelze zjistit absolutní spravedlnost a postihnout všechny vlivy.

Bylo by dále nutné:
- prověřit všechny náklady SR a zhospodárnit činnost i za tu cenu, že se sníží dary poskytované sborům,
- trvat na tom, aby senioráty rozepsané repartice platily,
- v přechodném období rozepsat repartice seniorátů lineárně podle celocírkevního průměru,
- řešit i nadále některé mezní situace limitem schodků.

Propočty budou dodány v tabulkách.

9. Synod nechť radikálně rozváží shromažďování a akciování pro- IV.
středků církve.

III. Jihočeský seniorát:

10. Synod pověřuje synodní radu, aby zavedla na sebe navazující II.
vzdělávání 1) členů, 2) presbyterů a sborových pracovníků, 3) výpomocných kazatelů a diakonů. Cílem vzdělávání nechť je výchova ke křesťanskému učednictví a službě svědecké a pastorační. Synodní rada nechť pověří poradní odbory pro evangelisaci, pro vzdělávání laiků a pro výpomocné kazatele vypracováním potřebných pomůcek (pracovních knih). Toto vzdělávání nechť je organisováno na rovině sborů, seniorátů a celé církve formou biblických hodin, presbyterních konferencí a celocírkevních kursů.

IV. Západočeský seniorát: žádný návrh nedošel

V. Ústecký seniorát:

11. Synod pověřuje synodní radu, aby v duchu misijního působení církve usilovala o vytvoření nových sborů - nebo přesunutí dosavadních sborových středisek do nových míst v oblastech, v nichž se objevují podmínky pro vznik sboru. III, IV.

12. Doporučujeme synodu, aby změny v CZ byly prováděny uvážlivě, pokud nejde o zásadní otázky, vždy za období alespoň dvou synodů. - Žádáme synodní radu, aby vydala opravené Církevní zřízení včetně všech řádů. III.
Zdůvodnění: V poslední době docházelo tak často ke změnám, že se ztrácí přehled o tom, co je v platnosti.

VI. Liberecký seniorát:

13. Synod naléhavě prosí staršovstva sborů a seniorátní výbory, aby navazovaly častější kontakty s bohoslovci ze svých sborů a seniorátů během jejich studia na Komenského fakultě. Synod má za to, že opravdový zájem sborů a seniorátů o bohoslovce během jejich studia podstatně přispívá k hlubšímu spojení církve s jejími studenty a vytváří pro ně potřebné zázemí při hledání a nalézání jejich životního a věroučného zakotvení. II.

14. Nechť synod vyzve staršovstva, aby svým kazatelům vytvořila dobré podmínky k dalšímu studiu a aby nutila své kazatele-diakony ke skládání vikářských zkoušek, kazatele-vikáře ke skládání farářských zkoušek a kazatele-faráře k hojné účasti na doškolovacích kursech i k individuálnímu hlubšímu teologickému vzdělávání. II, III.

VII. Královéhradecký seniorát:

15. Konvent se usnáší na tomto návrhu pro 23.synod: Synod se usnáší doplnit § 7, odst. 1. Řádu pro kazatele touto větou: Vikáři - absolventi bohoslovecké fakulty - jsou povinni se podrobit farářské zkoušce do pěti případně šesti let od počátku svého působení na samostatném kazatelském místě. III.

16. Konvent se usnáší na tomto návrhu pro 23. synod: Synod se usnáší pozměnit znění § 55 odst. 2. Řádu o správě církve takto: "Je-li vikář jediným správcem sboru, ustanoví mu senior některého zkušeného faráře za rádce, jehož pastýřských rad a odůvodněné kritiky je bratrsky povinen dbát (viz § 1 odst.4. Řádu pastýřské služby, péče a kázně).

17. Konvent se usnáší na tomto návrhu pro 23.synod: Synod pověřuje synodní radu, aby nepřestala usilovat o to, aby členové církve se mohli účastnit všech shromáždění, instruktáží a kursů na celocírkevní i seniorátní úrovni bez omezení věkovou hranicí. II.

18. Konvent se usnáší na tomto návrhu pro 23. synod: Synod pověřuje synodní radu, aby znovu a vytrvale usilovala o možnost vysílání služeb Božích rozhlasem a televizí. Nechť tak činí i ve spolupráci s ostatními církvemi v ČSSR. II, III.
Odůvodnění: Také křesťané se jako občané podílejí na provozu těchto institucí svými pravidelnými měsíčními příspěvky.

VII. Královéhradecký seniorát - pokrač.:

19. Konvent se usnáší na tomto návrhu pro 23.synod: Synod se usnáší na této změně čl.59,2 Řádu o správě církve: Jmenovat předsedy seniorátních poradních odborů se vyjímá z příslušnosti seniorátního zastupitelstva a dává do pravomoci seniorátního výboru, který jmenuje i členy těchto odborů. III.

20. Konvent se usnáší, aby se synod zabýval otázkou pokoje a smíření ve světě. I.

VIII. Chrudimský seniorát:

21. Synod nechť pověří příslušné odbory vypracováním elaborátu o funkci večeře Páně v našich bohoslužbách. I.

Zdůvodnění: Kázání slova Božího a vysluhodání svátostí jsou způsoby, kterými nám slouží a chce sloužit Ježíš Kristus. Večeře Páně je radostným obecenstvím s Ježíšem Kristem a místem, kde je nám viditelně potvrzováno a přivlastňováno zvěstované evangelium. Prvotní církev vysluhovala večeři Páně v každém bohoslužebném shromáždění sboru. Tento způsob se uchoval v katolické a pravoslavné tradici až do dnešní doby. Rovněž luterské a řada reformovaných církví vysluhuje večeři Páně každou neděli. - V českých zemích jsme složitým náboženským vývojem dospěli ke stavu, kdy večeře Páně byla vysluhována pouze o hlavních křesťanských svátcích. Dnes některé sbory a někteří kazatelé pocitují touhu po častějším vysluhování a odhodlávají se k různým změnám v tomto směru. - Cílem návrhu je vytvořit předpoklad pro to, aby sbory rozhodovaly o způsobu vysluhování večeře Páně na základě biblicky zdůvodněného theologického poznání. Elaborát by měl upozornit sbory, že večeře Páně je základní otázkou jejich života a být podnětem k církevnímu rozhovoru o večeři Páně. Vhodným podkladem pro tento rozhovor může být text nové bohoslužebné agendy, který dostane církev do rukou.

22. 23. synod se usnáší, aby synodní repartice byly všem seniorátům a sborům sníženy o 10% a aby jakékoli jejich další zvýšení bylo nejen hospodářsky, ale i theologicky promyšleno a zdůvodněno. IV.

Zdůvodnění: Dosavadní vývoj vede k tomu, že se převážná část hospodářských prostředků centralisuje a jednotlivé sbory přestávají být hospodářsky samostatné.

IX. Poličský seniorát: nepředkládá žádné návrhy

X. Horácký seniorát:

23. Synod děkuje synodní radě za to, že neumdlévá v jednání se státní správou ve věci povolení kursů pro konfirmované bez omezení věku. Všem nám velice záleží na této biblické práci s mládeží. Uvědomujeme si, jak je důležitá. Synod podporuje synodní radu v jejím dalším jednání o povolení kursů a případně i letních brigád bez omezení věku. II.

23. Synod pověřuje synodní radu, aby každoročně posílala na sbory přehled příjmů a výdajů celocírkevních repartic. IV.
Odůvodnění: Členy sboru zajímá, k jakým účelům slouží odváděné celocírkevní repartice. Jako vzor by snad mohl sloužit obdobný přehled, který sborům předkládá PO JJ.

XI. Brněnský seniorát

24. Synod prosí uprázdněné sbory, aby se obracely s kandidaturou také na duchovní bez státního souhlasu a snažily se tak o jejich návrat do služby církve. III.

25. Synod pověřuje synodní radu a seniorátní výbory, aby ve smyslu usnesení XXII.synodu i nadále do svých odborů povolávaly duchovní, kteří jsou toho času bez státního souhlasu k výkonu duchovenské služby. III.

26. Synod pověřuje synodní radu, aby pokračovala v jednání se státní správou o pořádání biblických kursů pro konfirmované bez omezení věku. II.

27. Synod pověřuje synodní radu, aby ustanovila duchovenského tajemníka pro práci s konfirmovanými. III.

28. Nechť je po synpdu prozkoumána situace konfirmace v naší církvi a otázka konfirmace znovu promyšlena co do obsahu, způsobu a věku. Výsledek by mohl být předložen dalšímu synodu.

XII. Východomoravský seniorát

29. a Synod žádá synodní radu, aby v zájmu dobré správy hudebně liturgické oblasti církevního života povolala nadaného a vzdělaného bohoslovce /po absolvování Komenského bohosloveckě fakulty a AMU nebo konzervatoře hudby/ k službě celocírkevního kantora. I.III. IV.

/Na vysvětlení: Současná situace hudební práce v církvi trpí roztříštěností a neodbornosti. Ztrátám na zkáze nástrojů, talentů, evangeliu odpovídající úrovně a formě našeho vyjadřování může odpomoci odpovědná péče vedená vzdělaným,profesionálně pracujícím kantorem-bohoslovcem. Ve spolupráci s poradním odborem pro církevní hudbu a zpěv a s externími odborníky je úkolem povolaného služba ideová, výchovná, vydavatelská, řídící i hudebně praktická tvorba v rozmanitosti života našich sborů. Funkce celocírkevního kantora je stanovena obdobně jako povolání faráře nebo tajemníka synodní rady./

b. Synod žádá synodní radu, aby ve spolupráci s Komenského bohosloveckou fakultou a PO pro církevní hudbu a zpěv pečovala o soustavné hudebně-zpěvácké vzdělávání bohoslovců. I.II.

/Na vysvětlení: Absolvent bohosloveckě fakulty by měl být povzdělán nejen v dějinách českobratrské evangelické hymnologie, ale i ve zpěvu /popřípadě nástrojové hře/ při použití evangelického zpěvníku, chorálníku a dalších základních předloh./

30. Synod nechť pověří synodní radu, aby pokračovala v jednání se státní správou o povolení kursů pro konfirmované bez omezení věku. Jeví se nám jako velmi potřebné, aby naše mládež již od doby konfirmace ve 14 letech se mohla účastnit seniorátních a celocírkevních kursů. Víme, že synodní rada vede v tomto směru mnohá jednání. Nechť chápe náš návrh jako svou podporu a jako přání mnohých, kteří touží po společenství mladých bratří a sester. II.

31. a. Synod žádá synodní radu, aby byl seznámen s chystanou přestavbou rekreačního zařízení naší církve v Sola fide v Jánských lázních. IV.

XII. Východomoravský seniorát - pokrač.:

31. b. Synod žádá synodní radu o informaci, zda budou po přestavbě Sola fide možnosti rekreace členů naší církve stejné jako před přestavbou. IV.

XIII. Moravskoslezský seniorát

32. Nechť je změněno konání synodu z cyklu dvou let na cyklus tří let. III.

33. a. Nechť synod uloží synodní radě, aby požádala fakultní radu KF o vypracování zprávy, která by seriozně informovala církevní veřejnost o současné koncepci a konkrétním praktickém provádění fakultní přípravy bohoslovců. I. II.

b. aby synodní rada vypracovala podobnou zprávu zaměřenou na přípravu bohoslovců pro práci v církvi. I. II.
Navrhujeme, aby vedle intelektuální a odborné stránky bylo pojednáno i o duchovní stránce bohoslovecké přípravy. Způsob zveřejnění ať určí synodní rada.
Zdůvodnění: V církvi je častým předmětem rozhovorů otázka nastupující generace bohoslovců.

VIII. Chrudimský seniorát /při přepisování byl omylem vynechán návrh chrudimského seniorátu/

34. Synod ukládá synodní radě, aby podzimnímu zasedání synodního zastupitelstva předkládala k rozhodnutí návrh na rozdělení darů z repartic. Synodní rada zašle svůj návrh včas seniorům tak, aby ho mohli projednat se svými seniorátními výbory před zasedáním synodního zastupitelstva. K návrhu připojí přehled o zadluženosti sborů příslušného seniorátu. IV.
Zdůvodnění: Seniorátní výbory, které znají hospodářskou situaci sborů, zatím neměly možnost spolupůsobit při rozdělování darů z repartic na splátku dluhů u JTD. Rozdělení s konečnou platností prováděla synodní rada a seniorátním výborům to dávala pouze na vědomí.

Zápis 1.pracovního zasedání /v plénu/ 23.synodu českobratrské církve evangelické,které se konalo ve čtvrtek dne 17.listopadu 1983 od 8 hodin.

1.

Zasedání bylo zahájeno úvodní pobožností prof.dr.Josefa Smolíka, děkana KBEF. /Čtení: Řím 15,1-13, písně 100 a 373,1-3/

2.- 3.
Synod otevřeň synodní senior dr.M.Hájek úvodním slovem.
Zjištěna presence; ze Západočeského seniorátu se omlouvá PhMr Věra Ulmanová. Místo ní povolán náhradník Miroslav Dus z Plzně.
Ze seniorátu moravskoslezského se omlouvá MUDr V.Dědek. Místo něho povolán náhradník Blahoslav Matějka ze Zábřeha.
Synod souhlasí s povoláním členů synodu z hlasem poradním, a to tři pozorovatele z řad mládeže
- Tomáš Tejkal z Teplic
- Jiří Hynek, prof.mat., z Prahy-Vinohrad
- ing. Jar.Plíšek z Prahy-Střešovic.

Z řad studentů bohosloví
- Zdeněk Šorm
- Martin Prudký
- Jan Blažek

Dále emeritní členové synodní rady, a to
- ThDr Václav Kejř
- JUDr František Škarvan
- JUDr Pavel Šimek - [illegible]
- PhDr Jan Pokorný
- Miloš Šourek
- Jiří Ruml
- JUDr Alois Sklenář
- JUDR Miloš Jarošek
- Vladimír Chadim

Synod povolává za právního poradce JUDR Pavla Šimka

4. Synodálové složili předepsaný slib, který předčítal synodní senior.
5. Společný zpěv písně 371 - Přijď již, Duchu svatý
6.- 8. Volba zapisovatelů, skrutátorů a verifikátorů - podle návrhu synodní rady - viz příloha 1

Mezitím přišli do zasedání zástupci státní správy - ředitel dr.Jelínek ze SVC-MK, referent Fidler ze SVC-MK, dr.P.Černý ze SVC-MK, řed.Vytiska ze SVC -NVP.

9. Volba předsedy synodu - řídil synodní senior.
Z plénа navrženi: M.Lešika, dr.J.Křivohlavý, Jan Čapek, B.B.Bašus, dr.L.Horák, J.Hromádka, M.Brož,
Z řad KBEF: J.Smolík, J.Filipi, M.Opočenský.
Volba se konala lístky s tímto výsledkem:
Lešikar- 22, Hromádka - 19, M.Brož - 18, J.Křivohlavý - 16
J.Čapek- 14, B.B.Bašus - 5, L.Horák- 2, M.Hájek - 2
J.Smolík- 1. 1 lístek byl prázdný
V užší volbě mezi M.Lešikarem a J.Hromádkou obdržel J.Hromádka 54 hlasy, M.Lešikar 46. Předsedou synodu se stal J.Hromádka, který se ujímá řízení synodu.

Z řad profesorů KBEF obdrželi: J.Smolík 53 hlasů, Filipi 39, M.Opočenský 6.
Zvolen prof.dr.Smolík.

Volba členů předsednictva: /z řad kazatelů/
V první volbě obdržel: Mir.Brož - 56 hl, J.Čapek-29 hl., Jan Trusina - 25 hlasů.
Zvolen Miroslav Brož; v užší volbě mezi J.Čapkem a J.Trusinou zvolen J.Čapek 52 hlasy. /Trusina 43 hlasů/

Volba členů předsednictva z řad laiků:
navrženi: M.Lešikar, J.Křivohlavý, N.Mandysová, K.Matějka
V prvním kole zvolen M.Lešikar 62 hlasy./Křivohlavý 49, Mandysová K.Matějka 43/.
V užší volbě mezi Křivohlavým a N.Mandysovou - zvolena N.Mandysová 54 hlasy. /Křivohlavý 45, prázdný 1/.
Předsednictvo synodu je tedy ve složení:
předseda: Josef Hromádka
členové z řad kazatelů: M.Brož, J.Čapek
členové z řad presbyterů: M.Lešikar, N.Mandysová
za KBEF: Josef Smolík

bod.11
Synod souhlasí, aby plánované 3.zasedání /17.11.večer/ se konalo v komisích podle návrhu synodní rady.

K tisku synodu č.6 uvádí M.Lešikar tyto změny v rozdělení návrhů do komisí:
1.komise - škrtnout návrhy 32.34.; nově zařadit 29a.b. 33 a.b.
2.komise - škrtnout návrh 34, nově zařadit 33 a.b.
3.komise - škrtnout návrh 31, zařadit 32, doplnit 29a
4.komise - doplnit návrhy 29a, 31 a.b. 34.
Synod navrhované změny přijal.

Synod projednal a schválil tyto změny:

Jos.Hromádka	z komise	2	do komise 1
Dal.Mlnár		2	1
Petr Čapek	bude v komisi 2 místo E.Vejnara		
B.B.Bašus	z komise	2	do komise 3
V komisi 1 má být správně uveden Vl.Kovář místo JNohavicy.			
V.Chamrád	z komise	4	do komise 1
Joel Pokorný	z	3	4
J.Huml	z	1	3
J.Staněk	z	3	1
M.Opočenský	z	2	1
Z.Soušek	z	1	3
J.Vanča	z	3	2
J.Kalusová	z	3	2
Bl.Dobrovolný		2	3

bod 12:
Synod přijal usnesení, že komise pro poselství synodu bude pětičlenná. Volba lístky. V prvním kolem obdrželi nadpoloviční většinu: M.Hájek 70 hl., M.Heryán 68 hl., P.Filipi 51 hl.
Při druhé volbě neobdržel nikdo nadpoloviční většinu. /Nejvíce hlasů měl R.Žárský - 49 a Jan Trusina - 34.
Při třetí volbě obdržel R.Žárský obdržel 53 hlasy.
Při čtvrté volbě zvolen Jan Trusina 62 hlasy.
Komise má tedy složení: M.Hájek, M.Heryán, P.Filipi, R.Žárský, J.Trusina

bod 13:
Navržený program synodu byl schválen aklamací s těmito změnami: Z technických důvodů /nezajištěné noclehy/ se překládá z 16.11. na 17.11. o 13.30 představení nově ordinovaných.

Další změna: 5.zasedání /18,11. odpol./ Hlasování o předlohách synodu na základě doporučení komisí bude zahájeno v 16,15. Pokud neskončí do 17,20 hod. bude jednání pokračovat v zasedání sedmém, v sobotu 19.11. dopoledne. - jako bod 3.

Následoval společný zpěv písně 161 Tebe, Bože, chválíme..

bod. 15:
Synod přijal znění pozdravných dopisů presidentu republiky a ministru kultury ČSR. Viz příloha 2 a 3.

bod.16
Za státní správu pozdravil synod ředitel SVC při MK dr.F.Jelínek. Předseda synodu J.Hromádka panu řediteli poděkoval.

bod 17
Synodní senior přednesl úvodní slovo ke správě synodní rady. Zdůraznil zejména,
- žijeme v úzkostném světě, ale smíme upínat oči k Ježíši Kristu
- je třeba zachovávat pokoj mysli a klid srdce, modlit se za druhé, za ty, kdo mají odpovědnost
- být svědky smíření, připomínat, že smíření je možné.

bod 18
Rozpravu ke zprávě SR, PO a k informacích řídil M.Brož
Návrh D.Bružové, aby délka diskusních příspěvků nebyla delší tří minut, nebyl přijat.
J.Kabíček - navrhuje, aby se příští synod zabýval otázkou kázání.
B.Otřísal - nezvládáme dobře víkendovou rekreaci. Život ve sboru slábne, ale jinde se neposiluje. Církev by měla říci jasné slovo k otázce neděle.
Dan Drápal - Naše současná situace je Boží soud nad naší církví. Nenajdeme radost, pokud nebudeme činit pokání. Chybí církevní kázeň.
J.Smolík - jsem vděčný za radost z evangelia. Prohlubovat věroučnou jednotu církve, výklad Písma ve společenství.
M.Počenský - je vděčný, že synodní rada podtrhla vážnost situace Citoval z dokumentu reformovaných církví z NSR, že otázka zachování míru a života je otázka vyznání církve. Doporučuje, aby se problémátikou zabývala theologická komise.
P.Filipi - určité tzv.katolizující tendence u mladých lidí dnes jsou projevem duchovního hledání. Pro mnohé mladé lidi je důležitější večeře Páně než kázání. Ale živé zvěstování evangelia nemůže být nahrazeno ničím.
Mir.Brož - čte pozdravný dopis mm od pražského kardinála František Tomáška.
Mil.Hübner - k bodu 2,4, že ekumenická partnery si nemůžeme vybírat. Máme blíž ke katolictví než k pravoslaví.
ing.M.Novák - k bodu 4,7 a 13. Zpráva mluví o přetížení kazatelů, ale nutno připomenout, že i někteří prebyteři jsou vytížení až na maximum. - Klade důraz na to, aby se rozšířily ekumenické styky s menšinovými církve evng. v Rumunsku, Bulharsku, Polsku, SSSR.

Prvn í zasedání synodu bylo ukončeno písní č.163 a modlitbou sestry Dagmar Bružové z Prahy.

Zapsali: Miroslav Frydrych z Kolína
ing.Jiří Kubíček z Hořátve

Z á p i s z II. zasedání 23. synodu ČCE v Praze - Vinohradech dne 17. 11. 1983 v 13.30-17.30 hod.

Jednání vedl člen předsednictva děkan Dr J. Smolík. Zapisovali: Zbyněk Honzal a Zlata Voborská. Revisory byli pro toto zasedání zvoleni: Jiří Lejdar, Ing V.Chamrád CSc. Zasedání se účastnilo sto synodálů.

Na programu zasedání bylo 1. Zahájení, 2. Představení nově ordinovaných, 3. Oznámení předsednictva, 4.Pokračování rozpravy ke zprávě synodní rady z dopoledního programu, 5. Schválení zprávy synodní rady, zprávy o hospodaření a revisní zprávy, 6. Rozdělení návrhů vzešlých z rozpravy do jednotlivých komisí, 7. Oznámení předsednictva, 8. Ukončení. /Pozn.:volba revisorů a rozdělení synodu do komisí byly provedeny již v dopoledním zasedání/.

1. Zahájení - Jednání bylo zahájeno modlitbou sen. J. Batelky a písní č. 68,1-2.9.

2.Představení nově ordinovaných - synodní senior představil tyto nově ordinované od posledního synodu: M. Erlinger, vikář v Rovečném, P. Hudec, vikář v Jilemnici, P. Klimecký, vikář v Praze-Modřanech, Ester Klasová, vikářka v Sobědrdech, B. Dobrovolný, kurátor v Nosislavi, Ing J. Novák, sen. kurátor z Brna, Dr B. Pištora, kurátor v Mostě, J. Nohavica, vikář v Hodslavicích, J. Veselý, vikář ve Strakonicích, Zd. Holuša, sen. vikář v Sokolově, J. Mamula diakon v Chodově, D. Menšík, vikář ve Zruči n/S, Dr Zd. Susa, presbyter v Praze-Dejvicích, J. Kučera, vikář v Kláštere n/D , P. Pirbas, vikář v Ostravě-Vítkovicích.

Omluveni byli: L. Daněk, presbyter v Litoměřicích, Vl. Hajský, diakon v Chlebích a Helena Hymnová

Člen synodní rady a předseda synodu přivítal přítomné podáním ruky a přijal je tak do kruhu kazatelů s přáním síly a moudrosti od Pána Boha.

3.Oznámení předsednictva - člen předsednictva senior M. Brož předložil synodu došlé dopisy synodu: 1.dopis děkana Smolíka obsahující návrh poselství synodu, který bude předán komisi zvolené pro formulaci poselství, 2. dopis chrudimského seniorátu, obsahujícím rovněž návrh poselství a dopis Ing K. Matějky a Ing V.Chamráda týkající se současného postavení letničních a dopis J. Dusa ml. týkající se rovněž letničních.

Synodní kurátor M. Lešikar ujistil synod, že synodní rada podá ve věci letničních církvi zprávu, až bude o věci blíže informována.Předložené dopisy nebyly při zasedání čteny,ale postoupeny příslušným komisím.

4. Pokračování rozpravy ke zprávě synodní rady

Předsednictvo slíbilo sledovat dodržování času vyměřeného k diskusi a seřadilo jednotlivé došlé příspěvky podle themat. Diskuse se účastnili tito synodálové a se souhlasem synodu také zástupci mládeže a studentů fakulty:

Dr E. Wagner - apeloval na obsazování stárnoucích neobsazených sborů laickým pracovníkem, diakonem, který by mohl sboru sloužit svými dary ve spolupráci s administrátorem.

L. Svoboda - doporučuje obnovit funkci spirituála bohoslovců, který by mohl odpovědně posoudit, zda ordinaci dotyčného bohoslovce odložit či nikoli.

J. Blažek - hovořil o ohrožení fakultního společenství studentů pomalým průběhem oprav semináře v Jirchářích a o potřebě studoven. Poděkoval církvi za finanční pomoc studentům, hovořil o jejich aktivním zapojení ve sborech a přimlouval se za intensivnější kontakty. Positivně hodnotil také praxi studentů druhých a čtvrtých ročníků ve sborech.

Dr J. Huml - hovořil o presbyterním zřízení a o odpovědnosti staršovstva , zejména o nutnosti přípravy starších pro jejich službu. Podal návrh o soustavném vzdělávání presbyterů podle dlouhodobé koncepce a to zřízením samostatného PO pro presbytery./Návrh i diskusní příspěvek je přiložen k zápisu/ .

M. Mandysová - podtrhla důležitost sborového zpěvu a navrhla promýšlet místo hudby a zpěvu v našich bohoslužbách. Doporučila koncepčně promýšlet organisaci církevní práce v naší církvi v neustále se měnící situaci a to zásadně a celkově.

J. Strádal - navrhuje prověřit práci odborů, sen. výborů a synodní rady, aby se zjistilo, do jaké míry budují sbory.

Dr P. Šimek - navrhuje využívat možností, které dává církevní zřízení, t.j. doplnit staršovstvo ze sboru, který administruje uprázdněný sbor dříve než by se pomýšlelo na sloučení dotyčného nesamostatného sboru a jeho likvidaci jako sboru./Návrh předán předsednictvu/.

Dr B. Pípal - připomínal, že církev má nejen vědět , s čím jde, ale i do čeho jde. V otázce mise pověděl, že církev koná misii již tím, když je a zůstává církví. Zdůraznil, že mise potřebuje vlastní myšlení a vlastní jazyk.

P. Smetana mluvil o sekularismu, který je nám vlastní, o nutnosti demythologisace, o nutnosti překonání institučních forem a vytváření společenství vzájemné služby a lásky s vědomím přítomnosti Ježíše Krista jakožto existenciální pozice služby církve. Konstatoval, že tento základní rozměr se v církvi vytratil, takže nevěrnost ti v službě zarmucujeme Ducha sv.

M. Brož - hovořil o otázce autority a odpovědnosti církevních pracovníků a o rozporu, který vzniká odtržením aktivnějších skupin od pasivní části sboru. Apeloval na nutnost zpětného pohledu těch, kteří mají autoritu a vedou.

J. Čapek – doporučuje optimističtější pohled na člověka a na situaci církve. Doporučuje soustředit se spíše na to, co řekneme o Kristu, ne tak na liturgii nebo moralisování.

J. Ruml – se kriticky vyslovil k přílišnému soustředění církevní práce , zvláště kureš k tomu, co nazýváme "rájem srdce" a podcenění otázek týkajících se "labyrintu světa", otázek veřejného života, vztahu k přírodě a ke stvoření vůbec. Navrhuje, aby komise pro posláství synodu řekla v navázání na Komenského slovo o míru v tom smyslu, že ohrožením míru jsou především t. zv. mesianismy a že řešitelem každé situace je jen jediný.

P. Čapek – vidí otázku vyprázdnění městských sborů o nedělích positivně, budou-li při tom oživeny sbory jiné. Poukazuje na nejednotnost našich bohoslužeb a přimlouvá se za jejich prostotu proti neuváženým liturgickým reformám.

B. Bašus – považuje chystanou adaptaci rekreačního objektu Sola fide v Jánských Láznich za příliš luxusní investici.

J. Gruber – mluví kriticky o nedostatečných informacích o plnění usnesení minulého synodu a apeluje na to, aby každé usnesení synodu mělo svou váhu a aby například synodní rada také vyložila příčiny, proč některá usnesení nemohla být realisována./Návrh byl předán předsednictvu/.

J. Payne – postrádá ve zprávě synodní rady zmínku o situaci na školách, o problematice vojenské služby, o ekologických problémech a o nedostatečné komunikaci mládeže. Doporučuje procovat na theologii nových písní mládeže, doporučuje vyškolit obdarované misijní pracovníky pro práci ve sborech a věnovat zvláštní péči vzdělávání lidí přišlých ze světa a to v ekumenické otevřenosti, aby církev byla místem kontinuity.

Dr J. Smolík – se vzdal svého příspěvku a předal jej písemně předsednictvu.

J. Kočvara – doporučuje využít výpomocné kazatele spíše v zastoupení zkušených farářů zvláště ve velkých sborech, kteří by měli být posíláni k výpomoci na ohrožená místa, případně také k zastoupení kazatele vnitřně unaveného či indisponovaného.

R. Žárský – hovořil o mírové službě církve a apeloval k činění pokání z toho, že nežijeme podle Božího řádu a vyzýval k vyjádření nesouhlasu k jakékoli formě války./Návrh předán předsednictvu/.

E. Ruml – doporučuje vyslovit stanovisko církve k otázkám zachování míru v solidaritě víry s ostatními církvemi SRC , tak jak bylo v otázce míru vyjádřeno v dokumentu z Vancouveru, kterýžto dokument doporučuje rozeslat do sborů a rozdat všem synodálům.

J. Trusina - apeluje na přerušení řetězové reakce zbrojení a naléhá na to ukázat, že Ježíšovo kázání na hoře je jediná možnost a jediná cesta k životu, která nám aktuálně promlouvá.

M. Prudký - doporučuje důsledně zvát na cestu smíření s Bohem a s lidmi a doporučuje synodu připojit se z věrnosti Pánu k dokumentu z Vancouveru. /Pozn.: text dokumentu doporučil rozdat členům synodu prof. Opočenský. J. Hromádka přislíbil rozdat text nejprve členům 1. komise./

Zd. Sorm - tlumočí stanovisko studentů bohosloví, zejména pokud jde o otázku vojenské služby a obrací se na církev s prosbou, aby pracovala ke změně branného zákona, aby těm, kdo se dostávají do konfliktu se svědomím z pohnutek křesťanských a obecně humánních, byl umožněn náhradní výcvik v průmyslu, v nemocnici a podobně.

Ing M. Hübner - hovoří o biblickém pojetí mítu, souhlasí se syn. seniorem, že také modlitba a vyznání je službou pozemskému míru a podává krátký výklad textu Fil 4,7-9 /Text příspěvku byl odevzdán předsednictvu/.

J. Staněk - vychází z letošního evangelisačního hesla církve / 1Tm 2,4: Bůh chce, aby všichni lidé spaseni byli a k poznání pravdy přišli/ , v němž vidí pomoc zejména v poukazu na modlitební rozhovor s Bohem o záchranu světa. Podává návrh, aby v poselství synodu bylo pamatováno na přímluvné modlitby za odpovědné státníky a na vyjádření smutku tam, kde jsou normy spravedlnosti a práva zraňovány.

J. Plíšek - hovořil za mládež o službě potřebným a v poselství synodu doporučuje vyznat naši odpovědnost za ničení životního prostředí.

Ing K. Matějka - podává zprávu o úpravách rekreačního střediska v Herlíkovicích, děkuje za podporu syn. rady a všem pracovníkům, kteří se na těchto pracech podíleli a apeluje na synod, aby tuto práci podpořil, aby mohla být zdárně dokončena.

J. Šplíchal - hovoří zvláště o ekumenismu na základě zpráv odborů a vítá pokroky na půdě mezinárodní a lituje, že v domácím prostředí je pokrok nepatrný.

A. Plachý - apeluje na větší péči o drobnou práci mezi mezi nekonfirmovanými ve sboru i mimo sbor a vybízí k využívání možností, které jsou/ letních kursů pro učitele NŠ/.Vyzývá k přímluvným modlitbám za děti.

M. Rozbořil - hovořil k řadě bodů zprávy synodní rady, zejména o křesťanské službě/doporučoval využití Luhačovic i mimo sezónu/, o harmonisaci písní, o kursech ve Vrbně a o spolupráci PO se syn. radou.

T. Tejkal - mluvil za mládež o krisi rodiny a lidských vztahů a o zvěsti o Ježíši Kristu jako cestě z této krize. Pokukázal na to, že následování Ježíše Krista je jediná cesta k záchraně člověka.

Ing V. Chamrád - navrhuje, aby synod vyzval živé sbory, aby uvolňovaly své kazatele k službě v uprázdněných sborech. Navrhuje podpořit žádost letničních křesťanů o uznání a v případě neuznání nabídnout jim správní připojení ke sborům naší církve.

Zástupci synodní rady odpověděli na rozpravu ke zprávě synodní rady takto:

syn. senior Dr M.Hájek - děkuje všem za vážnost příspěvků, za skvělou úroveň rozhovorů a děkuje též za kritické připomínky a vysvětluje některá nedorozumění.

syn. kurátor M. Lešikar - reaguje na otázku přestavby Sola fide v Jánských Láznich, na připomínky k usnesením minulého synodu a podává zprávu o některých neúspěšných jednáních syn. rady se státní správou v otázce kazatelů bez státního souhlasu.

náměstek syn. seniora Dr J. Hlaváč - se vyjádřil k ekumenickým vztahům na domácí půdě a o potížích v navázání těchto vztahů s ekuménou východních států, o potřebě evangelisace v našich tradičních sborech, o potřebě vyhledávání autorů, kteří by psali do církevního tisku. Vyjadřuje radost nad průbojností a iniciativou mládeže a nabízí možnost setkání na konferenci KD v Č.Budějovicích v příštím roce. Doporučuje zachovat formu evangelisačních shromáždění a přidat ještě práci ve skupinách a s jednotlivci v modlitebním zápase o ně.

Dr J. Křivohlavý - hovoří o potřebě samostatného pracovníka pro výchovu a o potřebě probuzení většího zájmu o kursy učitelů NŠ spojené s rodinou rekreací. Vyzývá ke spolupráci na příručce o ekologických otázkách a upozorňuje na větší využívání výpomocných kazatelů a pukázal na potřebu spolupracovníků pro nové příručky/ ku př. konfirmační /.

J. Hromádka - oceňuje hojnost příspěvků týkajících se mírové služby církve, které vyzněly z hlubokého pohledu theologického, který je v souhlasu také s pohledy ekumény. Přiklonil se k prohlášení J. Staňka, že církev slouží nejlépe světu tím, když je tím, čím má být, t.j. společenstvím živého Krista , církví, která se modlí a která slouží, i kdyby na to měla doplatit. Konstatuje, že v rozpravě bylo nejméně připomínek ke křesťanské službě. Poděkoval církvi za sbírky pro třetí svět.

5. Schválení zprávy

Po připomínce sestry Kalusové, aby syn. rada dovedla do konce ty případy kazatelů bez státního souhlasu, kde sbor o ně požádal, a po odpovědi syn. kurátora M. Lešikara bylo přistoupeno k přijetí zprávy synodní rady. Hlasováním byla zpráva synodní rady o stavu církve s poděkováním většinou hlasů přijata, jakož i zpráva o hospodaření synodní rady spolu se zprávou o revisi tohoto hospodaření.

Dotaz zástupce bohoslovce/Blažka/o postupu prací na úpravách HBS v Jirchářích byl doporučen do příštího zasedání.

6. Rozdělení návrhů vzešlých z rozpravy

Senior M. Prož provedl rozdělení návrhů vzešlých z rozpravy do jednotlivých komisí, což bylo hlasováním schváleno.
Komise pro poselství synodu zahájila mezitím svou práci.
Předseda děkan J. Smolík se ještě vrátil k návrhu J. Grubra o rozmnožení usnesení minulého synodu. Na návrh Dr P. Šimka bylo o návrhu hlasováno, návrh však padl po vysvětlení M. Lešikara, že návrh není v současné chvíli technicky proveditelný.

7. Oznámení předsednictva

J. Hromádka oznámil místa jednání jednotlivých komisí v třetím zasedání a pozval k společné večeři.

8. Ukončení

Jednání druhého zasedání bylo ukončeno písní č. 195 a modlitbou Ing K. Matějky v 17.30 hodin.

Poznámka : Z večerního jednání se během 2. zasedání omluvili tito synodálové:
J. Batelka, J. Kraus,
Ing J. Kubíček, J. Krapáč

Zápis vyhotoven dne 21. listopadu 1983

Zapsali : ....

Verifikovali : ....

Vyjádření komise I. (teologické) k návrhům ze synodní rady a z konventů - v 3.zasedání XXIII.synodu 17.11.1983 v 19 hodin

Návrh č.1 a návrh č.21 probírala komise současně. Dospěla k závěru doporučit synodu, aby je přijal ve znění návrhu č.1 (poté, co navrhovatelé návrhu 21 sdělili, že jejich návrh je v návrhu 1 dostatečně plně obsažen). Vyslovila také podnět, aby záležitost byla projednávána v souvislosti s dokumentem z Limy.

Návrh 3 : Po delší rozpravě dospěla komise k tomuto závěru: Na základě zkušeností ..., že jde o návrh technicky a organizačně těžko proveditelný (technicky: zařízení, organizačně: výběr písní a sloh). Uvědomuje si ovšem nouzi shromáždění, na něž návrh myslí ... Lze jen vyslovit doporučení, aby SR příslušný PO pověřila, aby se touto záležitostí zabýval a navrhl jiné vhodné řešení. Má-li synod za potřebné, formulujeme toto doporučení jako návrh, jinak navrhujeme přechod k dennímu pořádku (dále DP).

Návrh 4 : Dlouhá rozprava ukázala, že Aktuální pravidla nejsou známa v takové míře, aby bylo možno rozhodovat o návrhu. Komise pochybuje, že by synod byl informovanější a tedy způsobilý k rozhodování. Doporučuje přechod k DP s tím, že věc, lépe připravena, by mohla být předložena na příští synod.

Návrh 6 : Tento návrh byl již de facto splněn přijetím Agendy. Pověřování ... se již děje. - Přechod k DP.

Návrh 7 : Komise zjistila, že praxe v této věci je různá na různých místech. Státní souhlas ovšem ... Vyskytnou-li se sporné případy, bude o nich SR muset jednat tak jako tak, z podnětu seniorátu (-ů)... Usnesení by nepomohlo, naopak by mohlo situaci zkomplikovat. Přechod k Dr.

Návrh 20 a návrhy z rozpravy prof.Opočenského, PO pro mírovou práci (Em.Huml), Zárského, zástupců studentů (Šorm, Prudký). Po velmi pečlivé rozpravě komise došla k závěru, že nejširší ze všech je návrh PO mírového (podaný Em.Humlem) v bodu 1-2. Navrhuje jej přijmout a rozšířit v církvi dokument z Vancouveru. Ujistila se, že všechny ostatní návrhy jsou věcně obsaženy v tomto návrhu, popř. v chystaném poselství synodu. Komise rovněž doporučuje, aby byl text dokumentu z Vancouveru rozdán členům synodu ještě v tomto zasedání.

Návrh 28 : Komise zvážila pracovní program PO teologického a jiných odborů. Ví, že konfirmace je problém. Nevidí však možnost řešit tuto otázku v současné době a doporučuje odročit ji k některému z příštích synodů poté, co budou zpracovány otázky Večeře Páně a dokumentu z Limy, jež se toho týkají. Mezitím by bylo možno vykonat přípravné a průzkumné práce o praxi konfirmace v našich sborech.

Návrh 29a : Komise doporučuje návrh k přijetí ve formulační úpravě:

Návrh 29b : Komise vyslechla zprávu, že věc byla mezitím vyřešena tím, že Kom.fakulta pověřila výukou s.Küllí Tomešovou. - Přejít k DP.

Návrh 33 a,b : Obšírná rozprava, řada vysvětlení, situace složitá a rychle se mění. Návrh chápeme jako projev živého zájmu církve o studenty a fakultu. Informace o KF obsahují pravid.Ročenky (1x za 2 roky) KF se pokusí i o jiné formy informace. Komise se nedomnívá, že by tuto věc bylo možno uspokojivě vyřešit jednorázovou stručnou zprávou. Přechod k DP.

Chamrádův návrh byl po rozpravě modifikován a je předkládán synodu v tomto znění :

Komise zápis o svém zasedání neučinila, z později získaných ručně psaných poznámek referenta prof.Filipiho opsal a k textu zápisů XXIII.synodu přikládá

Miroslav Brož, vedoucí tajemník SR.

Miroslav Brož

Návrh na usnesení synodu k dokumentu 11 A

/pozměněný návrh PO theologického - tisk 11 B/

Synod

- vyjadřuje vděčnost Komisi pro ~~řád~~ víru a řád Světové rady církví za úsilí vyjádřit víru církve v otázkách křtu, večeře Páně a ordinace tak, aby byly usnadněny další kroky k jednotě Kristova lidu ;
- vyjadřuje přání českobratrské církve evangelické podílet se na procesu ekumenické konvergence, jehož výrazem je dokument o křtu, večeři Páně a ordinaci; v tomto smyslu dokument přijímá a žádá sbory a senioráty, aby mu věnovaly patřičnou pozornost ;
- ukládá synodní radě, aby
  - pověřila PO theologický provedením další analyzy textu dokumentu a vypracováním pozitivně formulovaného stanoviska pro další rozhovory, jak je předpokládá předložené doporučení POT (tisk č.11 B, body 4 a 5);
  - zajistila co nejširší publicitu jak dokumentu samotnému, tak i připomínkám ze synodu, a průběžně i rozhovoru celé církve k této otázce ;
  - zajistila shromáždění připomínek a podnětů z tohoto rozhovoru //v rukopise je doplněk: do konce roku 1984// a předání Komisi pro víru a řád SRC do stanoveného termínu //v rukopise doplněk: 31.12.1985// spolu s oficiálním stanoviskem vypracovaným POT //v rukopise poslední dvě slova škrtnuta a nahrazena: církve, které přijme 24.synod//.

Chamrád

MÍR A SPRAVEDLNOST

Stanovisko valného shromáždění SRC, Vancouver 1983

1. Lidstvo dnes žije v temném stínu závodů ve zbrojení, které jsou intensivnější, a systémů nespravedlnosti, které jsou rozšířenější, nebezpečnější a nákladnější, než svět kdy před tím poznal. Nikdy nebylo lidské pokolení tak blízko totálnímu sebezničení jako nyní. Nikdy nežilo tolik lidí ve spárech deprivace a útisku.
2. Shromáždili jsme se na VI. valném shromáždění SRC ve Vancouveru pod stínem tohoto ohrožení, abychom vyznávali společnou víru v Ježíše Krista - život světa, a abychom světu řekli:
- nebojte se, neboť Kristus přemohl síly zla, v něm jsou všecky věci obnoveny;
- nebojte se, pro lásku Boží povstaňte pro spravedlnost a za mír;
- důvěřujte v moc Ježíše Krista, který kraluje nade vším; vydejte mu svědectví ve slovu i v činu, bez ohledu na to, co to může stát.

Rostoucí hrozba spravedlnosti a míru

3. Jsme pohnuti k pokání, když sledujeme s pobouřením tempo, s jakým vzrostly hrozby spravedlnosti a přežití od doby, kdy jsme se sešli naposled. Šílené závody směřující k jaderné katastrofě se prudce zrychlily. V neuvěřitelně krátkém období dějin jsme se dostali od hrůz Hirošimy a Nagasaki a hrozby, že se mohou opakovat jinde, k situaci, ve které je pravděpodobné - jestliže proti tomu nyní něco nepodnikneme - že může být vyhlazen život na celé planetě! Okamžik šílenství, špatně propočítané strategické dobrodružství, náhodné spojení omylů v počítači, nepochopení záměrů druhého - to vše by mohlo vyvolat jadernou katastrofu.
4. Jaderné zbraně si vyžadují oběti i v době nepřítomnosti války, svými trvalými důsledky atomových výbuchů, zkoušek i uskladňování jaderného odpadu.
5. Pro miliony lidí však nevychází hrozba jejich přežití jen z atomových zbraní. Místně omezené konflikty, národní i mezinárodní, zuří v celém světě. Jejich nahromadění způsobilo nesčetným lidem masovou nespravedlnost, systematické porušování jejich práv, utlačování, bezdomovství, hlad i smrt. Miliony lidí byly jako uprchlíci nebo vyhnanci vypuzeni a zbaveni své státnosti.
6. SRC stále upozorňovala církve i na ekonomické hrozby míru. I když není válka, tisíce lidí denně hynou v bohatých i chudých národech hladem a nedostatkem. Lidská bída a utrpení jako výsledek různých forem nespravedlnosti dosáhly poloh, které nemají v moderních dějinách obdoby. Dochází k narůstání rasismu, který je často sám příčinou války. Národy jsou stále strhovány k tomu, aby sáhly po zbraních jako posledním východisku, aby se tak bránily proti systematickému násilí nebo se dovolaly svých práv na sebeurčení a nezávislost.
7. Zatímco se vydává v globálním měřítku denně téměř dvě miliardy dolarů na zbrojení, je světové hospodářství zasaženo vleklou a prohlubující se krizí, která ohrožuje každou zemi i mezinárodní bezpečnost. Obchodní války, devalvace a finanční zhroucení jsou všudypřítomné. Tato krize přispěla k ještě větší nespravedlnosti v rozvojových zemích a milionům lidí upírá základní potřeby života. Ztroskotání UNCTAD VI zmařilo naděje na smysluplný dialog mezi Severem a Jihem. I když jde o mnoho různých činitelů,

souvislost mezi závody ve zbrojení a ekonomickým rozvojem, důsledky rostoucích rozpočtů na obranu, spoléhání na výrobu zbraní v průmyslových národech a z toho vyplývající tlak na mezinárodní systém jako celek představují zcela zvláštní nebezpečí pro mír a spravedlnost.

Není míru bez spravedlnosti

8. Lidé na celém světě potřebují mír a spravedlnost. Mír není jen nepřítomnost války. Mír nemůže být budován na základech nespravedlnosti. Mír vyžaduje nový mezinárodní řád, založený na spravedlnosti pro všechny národy i uvnitř všech národů, respekt k Bohem danému lidství a důstojnosti každého jednotlivce. Mír je, jak nám říká prorok Izaiáš, ovocem spravedlnosti.
9. Církve jsou dnes volány, aby vyznaly znovu svou víru a činily pokání za doby, kdy křesťané mlčeli tváří tvář nespravedlnosti nebo hrozbám míru. Biblická vize míru se spravedlností pro všechny, vize celostnosti, jednoty všeho Božího lidstva, není jen jednou z možností volby pro Kristovy následovníky. Je to příkaz naší doby.
10. Ekumenický přístup k míru a spravedlnosti je založen na víře, že bez spravedlnosti pro všechny a všude nikdy nikde nebude mír. Od začátku ekumenického hnutí byl mír se spravedlností jednou z ústředních otázek. Od svého založení SRC odsuzovala válku, usilovala o zabránění válkám a stavěla se za jejich oběti. Odhalovala nespravedlnosti, které vedou ke konfliktům a solidarizovala se s hnutím bojujícím za mír a spravedlnost. Znovu a znovu upozorňovala církve a jejich prostřednictvím vlády a veřejné mínění na hrozby míru a přežití lidstva i na prohlubující se krizi. Dnes však stojíme před situací mnohem kritičtější. Víc než kdykoliv jindy je dnes bezpodmínečně nutné, aby se křesťané a církve spojili ve svém zápase za mír a spravedlnost.

Nespoutaný militarismus

11. Práce SRC o militarismu od V. válného shromáždění (Nairobi 1975) pomohla plněji porozumět hrozným důsledkům pro spravedlnost tam, kde roste spoléhání národů na branné síly jako základ jejich zahraniční - a často i domácí - politiky. Pořadí priorit bylo nebezpečně narušeno. Pozornost byla odpoutána od základních práv a potřeb malých národů a od chudých uprostřed bohatých národů. Počet militaristických režimů vzrostl a posílil se proces převážně muži určované světové militarizace. Spravedlnost byla často obětována na oltář úzce chápaných zájmů národní bezpečnosti. Zostřily se rasové, etnické, kulturní, náboženské a ideologické konflikty, kvete korupce, rozdmychává se strach a nedůvěra tím, že druzí jsou stále více představováni jen jako "nepřítel". To všecko posiluje nejednotu, lidské utrpení a rostoucí hrozbu míru.
12. Naléhavě opakujeme apely ústředního výboru SRC k církvím:
- aby se stavěly proti militarizaci a militaristické politice, která vede ke zhoubnému narušení zahraniční politiky a podrývá schopnost národů řešit naléhavé ekonomické a sociální problémy, které se staly nejpřednější politickou otázkou naší doby;
- aby se stavěly proti tendencím, které charakterizují příslušníky jiných národů a ideologií jako nepřátele, a tak rozdmychávají nenávist a předsudky;
- aby pomáhaly demytologizovat běžné doktríny o národní bezpečnosti a vypracovávaly nové koncepty bezpečnosti, založené na spravedlnosti a právech národů;
- aby se vyrovnávaly se závažnými teologickými problémy, které klade nový vývoj, a to ve vztahu k válce a k míru, a přezkoušely do jaké míry tu ostojí tradiční posice;
- aby vzaly vážně otázku odmítání vojenské služby z důvodů svědomí;
- aby pokračovaly v upozorňování na příčiny války, zejména na hospodářskou nespravedlnost, útlak i vykořisťování, i na důsledky rostoucího napětí, včetně dalšího omezování lidských práv.

Spravedlnost a bezpečnost

13. Vulgární zneužití konceptu národní bezpečnosti pro ospravedlňování represe, cizí intervence a spirálově rostoucích zbrojních rozpočtů vyvolávají hluboké znepokojení. Žádný národ nemůže očekávat, že bude zabezpečen, pokud jsou zanedbávána a popírána legitimní práva jiných na svrchovanost a bezpečnost.

Bezpečnosti proto může být dosaženo jen jako společného úsilí národů, avšak bezpečnost jest také neoddělitelná od spravedlnosti. Koncept "společné bezpečnosti národů" musí být posílen konceptem "bezpečnosti lidu". Pravá bezpečnost pro lid vyžaduje respekt k lidským právům, včetně práva na sebeurčení, stejně tak jako sociální a ekonomickou spravedlnost pro všechny v každém národě, a politický rámec, který by ji zajišťoval.

Mírové řešení konfliktů

14. V této souvislosti je hluboce znepokojivé rostoucí odmítání mnohých vlád využít možností, které poskytují Spojené národy, zachovat mezinárodní mír a bezpečnost a řešit konflikty mírovou cestou, jako i zdráhání brát zřetel na resoluce OSN.

Vyzýváme vlády, aby svůj závazek vůči Chartě OSN znovu potvrdily, aby postoupily konflikty mezi státy Radě bezpečnosti v raném stadiu, kdy je ještě možno dosáhnout rozhodnutí bez použití ozbrojených sil. Žádáme vlády, aby spolupracovaly s Radou bezpečnosti ve vyhledávání mírových řešení. Zvláště upozorňujeme na "Mezinárodní rok míru" (1986), vyhlášený OSN a světovou kampaň proti zbrojení a naléhavě žádáme církve, aby těchto významných příležitostí využily pro posílení mezinárodní bezpečnosti a k růstu odzbrojíní, míru a spravedlnosti.

Jaderné zbraně a odzbrojení

15. Je tomu již celé desetiletí od doby, kdy bylo dosaženo podstatného ratifikovaného opatření kontroly zbrojení. Od našeho posledního valného shromáždění se globální vojenské výdaje ztrojnásobily. Tento uplynulý rok znamenal nový vrchol konfrontace mezi NATO a Varšavskou smlouvou. Je třeba reálně počítat s tím, že pokud se probíhajícím jednáním mezi SSSR a USA v Ženevě nepodaří tomu zabránit, světová zásoba jaderných zbraní se v dalších desetiletích drasticky zvýší. Rostoucí vývin, přesnost a pohyblivost nových generací zbraní, které jsou nyní připraveny k nasazení, anebo jsou běžně plánovány, je činí stále nebezpečnějšími a stále více destabilizujícím faktorem než kdykoliv před tím.

16. Vyzýváme církve, zvláště v Evropě, na východě i na západě, v severní Americe, aby znásobily své snahy přesvědčit své vlády, aby cestou jednání dosáhly dohody, a aby se odvrátily - dříve než bude pozdě - od plánů nasadit další nebo nové zbraně v Evropě, a aby bezprostředně začaly snižovat a pak eliminovat stávající jaderné síly.

17. Naléhavě žádáme církve ve východní a západní Evropě a v severní Americe, aby podporovaly systémy bezatomových pásem v Indickém a Tichém oceánu a působily na vlády, aby stáhly nebo odmítly nasazovat lodi nebo letadla s jadernými zbraněmi v těchto oblastech.

18. Riziko jaderné války je posilováno i rychle se stupňujícím spoléháním na konvenční zbraně. Zásoby nejaderných zbraní hromadného ničení a nespecifického účinku rostou téměř nekontrolovaně. Objem vysoce výnosného obchodu s konvenčními zbraněmi se v posledních pěti létech téměř zdvonnásobil, jeho velká část jde do rozvojových zemí, a do oblastí, v nichž se válečný konflikt již vymyká kontrole. Ničivá síla těchto zbraní stále vzrůstá a stírá rozlišení mezi konvenčními a jadernými zbraněmi; mnohé protijaderné strategie žádají větší růst produkce konvenčních zbraní a jejich rozšíření.

19. Od shromáždění v Nairobi se konalo mnoho konsultací a konferencí SRC, které umožňovaly církvím, aby prohloubily své porozumění pro tyto otázky.

Vzešly z nich cenné zprávy a doporučení církvím pro konkrétní akce. Veřejné slyšení o jaderných zbraních a odzbrojení (Amsterdam 1981) publikovalo zprávu, která obsahuje pečlivé a pronikavé analýzy a vytyčuje naléhavé ekumenické úkoly pro církve. Žádáme znovu, aby církve tyto zprávy pozorně studovaly a následovaly jejich doporučení.

20. Ústřední výbor SRC naléhavě žádá církve, aby věnovaly zvláštní pozornost a zaujaly jasné postoje v řadě bodů této zprávy z Amsterdamu, které opakujeme v následujících bodech:

- jaderná válka nemůže být za žádných okolností, v žádné zemi a žádným systémem ospravedlněna, poněvadž velikost zpustošení, které by způsobila by přesahovalo jakýkoliv představitelný prospěch nebo užitek, který by mohla mít;
- **Jaderná válka nemůže zůstat válkou omezenou, a proto každá úvaha o "omezeném užití" jaderných zbraní musí být** od samého začátku odmítnuta jako nebezpečná;
- všechny státy, které vlastní atomové zbraně nebo jsou schopny je vlastnit v dohledné budoucnosti, by měly jednoznačně odmítnout politiku "prvního užití", což by byl bezprostřední krok k budování důvěry;
- koncept odstrašení, jehož spolehlivost závisí na možném užití atomových zbraní, musí být odmítnut jako mravně nepřijatelný; není schopen natrvalo zajistit mír a bezpečnost;
- výroba a rozmístování jaderných zbraní, jakož i jejich užití, jsou zločinem proti lidstvu. Proto by se měl stanovit úplný zákaz výroby těchto zbraní a jejich výzkumu i rozvoje ve všech zemích, což by mělo být urychleně zakotveno v dohodě; takový postoj by mohl pomoci k tomu, aby se všecky země zřekly důsledně vlastnictví i užití takových zbraní a povzbudil by k solidaritě s křesťany i ostatními lidmi, kteří odmítají spolupracovat na projektech, vztahujících se na jaderné zbraně a na jadernou válku;
- všechny státy by měly souhlasit s ratifikací obsáhlé smlouvy, zakazující jaderné zkoušky, jako s nutným krokem k zastavení dalšího rozvoje technologie jaderných zbraní;
- všechny prostředky vedoucí k odzbrojení, ať jadernému nebo konvenčnímu, by měly být vítány jako společné a vzájemně se podporující: např. multilaterální konference vedoucí k účinným rozhodnutím, bilaterální jednání nesená odvahou a rozhodností, jakož i jednotlivé iniciativy vedoucí k uvolnění napětí a budování vzájemné důvěry mezi státy a národy.

21. Rovněž naléhavě žádáme církve, aby naléhaly na své vlády, aby se zdržely dalšího výzkumu, výroby a umístování zbraní v kosmickém prostoru, aby zakázaly vývoj a produkci všech zbraní masového ničení, včetně chemických a biologických.

Výzva církvím

22. V našem úsilí uskutečnit mandát, který nám byl svěřen posledním valným shromážděním, totiž "poskytnout výraz společnému úsilí církví ve službě člověku v jeho nouzi, odstraňovat hradby, které lidi rozdělují a usilovat o společný život lidské rodiny ve spravedlnosti a míru", nás posilovalo a povzbuzovalo působení Ducha svatého, který i církvím ukazoval cesty k novým iniciativám. V tomto procesu hrály také často rozhodující roli znalosti a schopnosti žen a mladých lidí.

Naše společná víra však od nás v tomto čase požaduje podstatně víc, jestliže chceme být dobrými správci Božího stvoření.

23. Křesťané nemohou chápat nebezpečí této chvíle jako něco, co tkví v povaze věci. Ani se nemůžeme vydat beznaději. Jako věřící v jednoho Pána a Spasitele Ježíše Krista, knížete pokoje, jsme správci Boží naděje pro budoucnost stvoření. Známe Boží lásku a vyznáváme Pána dějin, v němž máme zaslíbení plnosti života. Boží milost trvá stále, Duch svatý působí mezi námi, rozněcuje lásku, která vyhání strach, obnovuje vizi pokoje, povzbuzuje naši představivost, vede nás pouští, osvobozuje nás a spojuje. Lidé na světě povstávají v rostoucím počtu, aby žádali spravedlnost, volali po míru, To jsou znamení naděje v naší době.

24. Poznali jsme, že náš přístup k tomu, jak dosáhnout spravedlnosti a míru se často liší, tak jako se liší naše východiska pro rozhovory mezi církvemi, vzhledem k širší rozdílnosti našich dějin, tradic, i kontextů, v nichž žijeme a svědčíme. Dnes vyzýváme církve:

- aby zintenzivnily svá úsilí vydat společné svědectví v rozděleném světě, aby se s obnovenou silou postavily proti všem hrozbám míru a přežití, aby se angažovaly v boji za spravedlnost a lidskou důstojnost;
- aby se staly živým svědectvím míru a spravedlnosti v modlitbě, bohoslužbě a v konkrétní angažovanosti;
- aby učinily kroky směrem k jednotě tím, že poskytnou častější příležitosti pro sdílení mezi církvemi i v církvích, tak aby více o sobě věděly, navzájem si lépe rozuměly, a tak se bránily každému pokusu nás rozdělit a oddělit od sebe;
- aby rouvinuly nové přístupy k programu výchovy k míru a spravedlnosti.

25. Podle ženevské konvence z r. 1980 je nasazení určitých zbraní, které všecko bez rozdílu ničí, zakázáno podle mezinárodního práva. Jsme přesvědčeni, že jaderné zbraně patří do této kategorie. Spojuje nás přesvědčení, vyslovené při Veřejném slyšení v Amsterodamu a potvrzené svědectvím expertů: "Máme za to, že nastal čas, kdy církve musejí jednoznačně prohlásit, že produkce a rozmístění, stejně jako nasazení jaderných zbraní je zločinem proti lidstvu, a že takové počínání musí být odsouzeno i na etickém a theologickém základě. Otázka atomových zbraní je s ohledem na hrozivé nebezpečí, které s sebou nesou pro lidstvo, otázkou křesťanské poslušnosti a věrnosti evangeliu. Víme, že jaderné zbraně nezmizí proto, že církve takto vyznávají. Avšak takové vyznání vede církve k fundamentálnímu přezkoušení jejich vlastní implicitní i explicitní podpory politiky, která ať přímo či nepřímo je založena na držení a užití těchto zbraní. Naléhavě žádáme církve, aby působily na své vlády, zejména v těch zemích, které vlastní jaderné zbraně, aby vypracovaly a ratifikovaly mezinárodní legální nástroj, který by vlastnění a užití jaderných zbraní postavil mimo zákon, jako zločin proti lidstvu.

26. Na tomto základě a v duchu provolání V. valného shromáždění církvím, aby "zdůraznily svou připravenost žít bez ochrany zbraní" jsme přesvědčeni, že křesťané by měli prohlásit, že se nebudou podílet na žádném konfliktu, při kterém by šlo o nasazení zbraní hromadného ničení.

27. S hlubokým smyslem pro pastýřskou odpovědnost vyhlašujeme tato stanoviska. Žít podle nich nebude jednoduchou věcí pro kteréhokoliv křesťana nebo kteroukoliv církev. Víme také, že důsledky takových posic budou pro jedny mnohem vážnější než pro druhé. Nevyhlašujeme tato stanoviska proto, abychom jiné odsuzovali, ale vyznáváme svou vlastní slabost. Voláme církve a křesťany, aby se navzájem podpírali v lásce. Tak se budeme společně snažit být věrní svému povolání vyznávat a sloužit našemu jedinému Pánu, Ježíši Kristu, knížeti pokoje, životu světa.

- - -

Zápis o zasedání komise II. (o křesťanské výchově) nebyl předán.

Zasedala v 3.zasedání XXIII.synodu 17.11.1983 v 19 hodin (jako komise ostatní).

Z á p i s

z jednání komise správní a právní /III,C/ XXIII.synodu CČE, 3.zasedání, čtvrtek 17.11.1983 od 19,oo do 22,45 hod.

Schůzi zahájil b.Rudolf Hromádko modlitbou. Předsedou komise byl zvolen b.Pavel Pellar, refernty B.B.Bašus a A.Matějka.

Komise se zabývala předloženými návrhy podle tisku č.6a usnesení 2.zasedání XXIII.synodu.

1. Církevní zřízení: tisky 14A, 14B, dodatek č. 1.

Na základě projednání návrhu změn církevního zřízení komise doporučuje: /podle tisku 14A, příloha 1 a 14B + příloha 1.

§ 2, 3	úpravu přijmout
§ 2. 4	přijmout úpravu formulace
§ 3. 2	nahradit slovo "údů/ slovem "členů"
§ 3. 3	úpravu přijmout
§ 4. 2	úpravu přijmout
§ 4. 6	úpravu přijmout
§ 5	úpravu přijmout
§ 6. 1	úpravu přijmout
§ 6. 2	úpravu přijmout
§ 7. 8	úpravu přijmout
§ 10	úpravu přijmout podle tisku 14A, v 10,7 nahradit "může mu synodní rada udělit ordinaci" slovy "udělí mu synodní rada ordinaci".
§ 12	úpravu přijmout s tím, že nadpis bude znít "Předčitatelé, výpomocní kazatelé a ordinovaní starší" a v textu odst. 1 na konci věty před slova "výpomoní kazatelé" se vloží slova "předčitatelé a".
§ 13	úpravu přjmout
§ 15	úpravu přijmout, místo slov "schváleného rozpočtu" budou slova "schválených rozpočtů".
§ 16.3	úpravu přijmout
§ 18	nadpis bude jan "Farní sbor"
§ 18.2	upravu přijmout
§ 20.2	úpravu přijmout
§ 20.5	odpadnutí přijmout
§ 20.6	odpadnutí přijmout
§ 20.7	přečíslování přijmout
§ 20.8	přečíslování přijmout
§ 21	úpravu přijmout, v o.5 vypustit slovo "je
§ 23.2c	úpravu přijmout
§ 23,2e	odpadnutí přijmout
§ 23.4	úpravu přijmout
§ 23.5	odpadnutí první věty přijmout
§ 26.2	úpravu přijmout
§ 27.2c	úpravu přijmout se změnou: vypustit slova "byli uvedeni v úřad a"
§ 27.4	přijmout toto znění: synodu předsedá předseda a pět místopředsedů.Předsednictvo synodu tvoří tři kazatelé a tři starší sboru volení z řad členů synodu.

§ 27.9	úpravu přijmout
§ 29.1	úpravu přijmout
§ 29.3e	úpravu přijmout
§ 29.3g	odpadne část věty za čárkou
§ 30.3	odpadnutí přijmout
§ 30.4	úpravu přijmout
§ 30.5	úpravu přjmout
§ 30.6	úpravu přijmout
§ 30.7	přečíslovat na § 30.6
§ 31	odpadnutí poznámky přjmout
§ 28.1c	úpravu přijmout

Formulační úpravy § 27.5 a § 27.8 podle tisku 14A přijmout. Komise doporučuje pro příští synod dopracovat samostatné paragrafy na téma: Kurátor, seniorátní kurátor, Synodní kurátor. V preambuli církevního zřízení v posledním odstavci nahradit slova "s lidově-demokratickým zřízením" slovy "s ústavou" a vypustit číslo "11".

Takto upravené církevní zřízení doporučuje komise právní a správní XXIII.synodu ke schválení v textové úpravě podle tisku 14B se shora uvedenými úpravami.

2. Řád o správě církve: tisky 15 + dodatek č.1, a 13
Komise doporučuje přijmout zásadní změny proti dosavadnímu stavu 1 až 8 tak, jak jsou uvedeny v důvodové zprávě / ve/13/ jmenovitě připomíná čl.26 Seniorátní poradníoodbory a komise a doporučuje vyjasnit znění čl.28. Na tomto základě doporučuje správní a právní komise XXIII.synodu Řád o správě církve v nové úpravě ke schválení.

3. Jednací a volební řád: tisky 16 + dodatek č.1 a 13.
Komise doporučuje přijmout zásadní změny proti dosavadnímu stavu 4 až 14 tak, jak jsou uvedeny v důvodové zprávě /tisk 13/. Dále doporučuje upravy těchto článků:

23.1	1.věta bude znít: "Předsednictvo synodu tvoří 3 kazatelé a 3 starší sboru volení z řad členů synodu.
28.1	nahradit slova: "určuje Agenda CČE" slovy:"je obdobné slibu členů shromáždění /čl.13/. Lze použít i znění slibu podle Agendy CČE".
12	škrtnout bod 3. a tento článek odpovídajícím způsobem přečíslovat.
13.1	doplnit větou: "Každé zasedání se končí modlitbou."

Takto doplněný text navrhuje Jednacího a volebního řádu v nové úpravě podle tisku 16 doporučuje komise XXIII.synodu ke schválení.

4. Řád pro kazatele: tisky 17 + dodatek č.1 a 13.
Komise doporučuje přijmout zásadní změny proti dosavadnímu stavu 2 až 8 /1 n e / tak, jak jsou uvedeny v důvodové zprávě /tisk
Komise doporučuje
- čl. 3.4 vyškrtnout a přečíslovat další odstavec.
čl.16.3 změnit 1.větu na "Tématickou písemnou prací a ústní zkouškou má uchazeč prokázat:" a upravit začátek čl.16.3d na: "d/ znalost nauky o církvi, její ..."
Na základě těchto úprav doporučuje správní a právní komise XXIII.synodu Řád pro kazatele v nové úpravě ke schválení.

5. Řád hospodaření církevních sborů: tisky 18 + dodatek č.1 a 13.
Komise doporučuje přijmout zásadní změny proti dosavadnímu stavu 1 až 7 /1 a 7 s malou úpravou/ tak, jak jsou uvedeny v důvodové správě /tisk 13/. Konkrétně pak komise doporučuje:
- druhý odstavec preambule změnit na: "Tento řád má zjednodušit, zpřesnit a sjednotit způsoby hospodaření s církevním majetkem"
- Návrh nového znění čl.1.

Čl.1 Obětavost členů církve

1. Veškeré hospodaření církve se opírá o dobrovolnou obětavost jejich členů. Také ochota spolupečovat o hmotné potřeby církve je výrazem vztahu ke sboru i k celé církvi a jedním z projevů živé víry.
2. Církev očekává odkkaždého svého člena, který má vlastní příjem, pravidelný roční příspěvek /salár/. Vodítkem pro jeho výši je salární klíč přijatý synodem nebo synodním zastupitelstvem, případně zvýšený podle potřeb sboru sborovým shromážděním. Salár se platí najednou nebo ve splátkách do pokladny farního sboru, do něhož člen církve náleží. Manželé mohou platit společně. Salár se neočekává od člena sboru bez vlastního výdělku, který bydlí ve společné domácnosti se členem sboru, který salár zaplatil.
- 3. ... stejné znění jako v tisku 18.
- Článek 18: nahradit slova "jednací řád" slovem "pravidla" a slovo "který" slovem "která".
- Čl.16. 1f a čl.17.1 - opravit první citace na 6,3c.

Na základě těchto úprav doporučuje komise XXIII.synodu Řád hospodaření církevních sborů v nové úpravě ke schválení.

Poznámka: V dosavadních bodech 1 až 5 zápisu se rozumí respektování oprav v dodatcích k jednotlivým materiálům, již nedílnou součástí těchto dokumentů.

6. Změny Řádu pro studenty bohosloví, Řád pastýřskéssložby, Řádu členství a Řádu sborového života.

A. Komise doporučuje tyto změny Řáduppro studenty bohosloví:

a. čl.2.1 Druhá věta bude znít: "Do tohoto seznamu budou zapsáni po rozhovoru se synodní radou studenti, kteří složili 1.odbornou zkoušku bohosloveckou."
čl.2,2d: ponechává se pouze první řádek "že budou v osobním styku se synodní radou", zbytel se vypustí.

B. Komise doporučuje tyto změny Řádu pastýřskéssložby:

a. čl.1.2: v první větě se opraví citace ŘS 34 na ŘS 23 a na konci citace ŘS 34,11 na ŘS 23,11

b. čl.1.3: uvedené 3 citace v ŘS v závorkách se změní na citace ŘK v tomto pořadí: 1,1 2, 1,2

c. čl.1.4 uvedené 3 citace ŘS budou v pořadí za sebou takto: 34a, [illegible] 31,1a,g,h, 39a

C. Komise doporučuje tyto změny Řádu členství:

- čl.3.1 místo citace "ŘS 25,26" bude "JVŘ 5,7".
- čl.3.2 místo citace "ŘS 26,3" bude "JVŘ 5,8".
- čl.4.4 slovo "zřízení" se nahradí slovem "řádu".
- čl.5.1 místo citace "ŘS 24" bude "ŘS 17".
- čl.5.2 doplní sem na konci větou:"výjímku stanoví Řád správní /čl.17/."

D. Komise doporučuje změnu Řádu sborového života:

- v oddílu II.č 1 se mění citace "ŘS 34,2" na "ŘS 23.2"

Změny vyplývají ze změn a úprav výšeupravovaných dokumentů /1 až 5/.

7. Návrhy synodní rady: tisk 20A

Komise doporučuje:

návrh č.1 - přijmout
č.2 - přijmout
č.3 - přijmout
č.6 - přijmout /viz bod 6 A.a/
č.7 - přijmout

8. Návrhy ze seniorátních konventů: tisk 20B

Komise doporučuje:

návrh č.2 - přejít k dennímu pořádku

návrh č.4 - přejít k denním pořádku /není blíže doloženo/

č.6 - s poukazem na agendu, která tuto záležitost řeší, přejít k dennímu pořádku

č.7 - přejít k dennímu pořádku s poukazem, že tato záležitost je možná podle vnitrocírkevních předpisů a je pouze věcí konkrétních jednání

č.11 - řeší Řád o správě církve /iniciativa musí vycházet zdola/, přejít k dennímu pořádku

č.12 - lze respektovat pouze jako výzvu, nelze usnést, přechod k dennímu pořádku.

č.14 - po vypuštění slov od "aby nutila" po "kazatele-faráře" ápřijmout.

č.15 - přejít k dennímu pořádku /není jasný postup v případě, že nebude dodržováno/

č.16 - přejít k dennímu pořádku /vyřešená v ŘS/

č.18 - přechod k dennímu pořádku /děje se, není nutné znovu usnášet/

č.19 - přechod k dennímu pořádku /je již v ŘS/

č.24 - přijmout, i když se děje /podpora/

č.25 - doplnit "a komisí", přijmout. Vhodné zopakovat.

č.27 - Přejít k dennímu pořádku /SR má koncepci jak tuto naléhavou otázku řešit/

č.29 - Přijmout tuto úpravu: "Synod žádá SR, aby uvážila povolání celocírkevního kantora.

č.32 - Nedoporučuje se; přejít k dennímu pořádku

9. Návrhy vzešlé z rozpravy o správě synodní rady.

Návrh podaný dr.Šimkem /s podporou 1 člena/: "Synod vybízí seniorátní výbory, aby využívaly ustanovení § 8 CZ a článku 39 ŘS o zřízení náhradních správních orgánů /správních komisí/ v případech, kde staršovstva sboru nemohou plnit svou funkci. Přitom lze povolat do tohoto orgánu i členy jiného sboru, nejlépe v případě sboru administrovaného z členů sboru, odkud je administrován. Náhradní správní orgán může být velkou pomocí sboru, podobně jako administrátor.

Tento návrh doporučuje komise přijmout.

Návrh zástupců studentů KBEF doporučuje komise přijmout v této úpravě: "Synod ukládá synodní radě, aby jednala o povolení zákonné možnosti jiné služby než vojenské formou pracovní činnosti na místech, kde jem nedostatek pracovních sil, a aby pro uvo

nění z branného výcviku byly rozhodující nejen důvody zdravotní a sociální, ale i důvody svědomí a víry.

S ohledem na mimořádně rozdáhlý úkol jednala správní a právní komise ve značném časovém napětí.

Zápis vyhotoven dne 18.listopadu 1983

Zapsali

ing.Karel Matějka CSc

Předseda komise

Pavel Pellar

Z á p i s ze 3. zasedání 23. synodu, komise IV - hospodářská

ne 17.11.1983 v 19.00 hod, Praha - Vinohrady

Předsedající: Br. Dr. Jaroslav Svěcený

zapisovatel: s. Anna Zajícová

referent: br. Jaromír Čábela

počet přítomných: 19 - dle rozdělení do komisí

Program jednání: tisk 20 A - návrhy ze synodní rady
tisk 20 B - návrhy ze seniorátních konventů

Návrh 20 A - 3 schválení prodeje celocírkevních budov

Z projednávání tohoto návrhu , ke kterému hovořilo několik bratří, byl vyjádřen souhlas s prodejem celocírkevních budov. Ozvlášť se jeden nesouhlas s prodejem budov v Poděbradech.
Výsledek hlasování: vysloven souhlas - jeden hlas proti.

Návrh 20 A - 4 projednán a odsouhlasen v plénu prvého zasedání synodu.

Návrh 20 A - 5 - sociální výpomoc pracovníkům církve
Po objasnění a vysvětlení způsobu a získávání podkladů, rozhodných pro výplatu soc. výpomocí, bylo přistoupeno k hlasování.
Výsledek hlasování - bod 5 a, b, c - schváleno jednomyslně.

Návrh 20 A - 7 - seznamy bytů v církevních budovách, pro kazatele, odcházející do důchodu

Po seznámení se stavem na tomto úseku a rozhovorech bylo přistoupeno k hlasování
Výsledek hlasování: návrh přijat jednomyslně.

Návrh 20 B -2 Povolávání kazatelů za tajemníky synodní rady, pro výkon odborných technických prací.

K tomuto návrhu byla obšírná diskuse, která se zaměřila zejména k otázce možností, pokud se týká plánu pracovních mzdového fondu a výše ohodnocení takového pracovníka.
Z tohoto projednávání vyplynul tento pozměňující návrh: Synod doporučuje synodní radě prozkoumat možnosti povolání za pracovníka synodní rady technického směru kvalifikovaného odborníka. SR nechť vytvoří podle možností podmínky pro přijetí takového pracovníka.

Návrh 20 B -8 Návrh na úpravu celocírkevních repartic

Většina diskutujících vyslovila souhlas s dosavadním, těžce hledaným způsobem stanovení výše repartic, a nespatřuje důvodu, proč by měl být znovu měněn.
Návrh poděbradského seniorátu by měl za následek zvýšení stávajících repartic o více než 50 % ve třetí skupině.
Znovu zaznělo -"jedni druhých břemena neste".
Výsledek hlasování : 2 hlasy pro přijetí návrhu
2 hlasy se zdržely
13 hlasů proti přijetí návrhu

Návrh 20 B-9 Shromažďování a akciování prostředků - návrh byl pro nejasnost členy poděbradského seniorátu stažen.

Návrh 20 B - 11 Zřizování nových sborů synodní radou
Tento návrh byl po projednání a objasnění stažen z programu zástupci ústeckého seniorátu.

Návrh 20 B-22 Snížení repartic o 10 %
Zrušením farářského fondu došlo ke snížení repartic ve skutečnosti téměř o 13%, čímž je tento požadavek již splněn.
Výsledek hlasování: návrh zamítnut 13 hlasy, 4pro návrh

Návrh 20 B -23, str.6 - zasílání přehledů o celocírkevních reparticích
Návrh přijat jednomyslně - rozsah informací-viz tisk 9 C - 15

Návrh 20 B - 29a- povolání ke službě celocírkevního kantora
V rozhovoru byly znovu připomenuty velmi omezené možnosti mzdového fondu a plán. počtu pracovníků
Z diskuse vyplynulo, že lze tento požadavek řešit větší vlastní iniciativou seniorátů.
Jelikož nejsou v současné době vytvořeny podmínky pro přijetí takového pracovníka, je výsledek hlasování následující: 14 hlasů proti přijetí návrhu
3 hlasy se zdržely

Návrh 20 B -31a,b - přestavba SOLA-FIDE, Janské lázně
Splněno, seznámení provedeno v 1. zasedání v pléhu

Návrh 20 B - 34 Předkládání návrhů na rozdělení darů z repartic podzimnímu zasedání syn. zastupitelstva.
Návrh byl přijat s touto změnou: slovo "k rozhodnutí" nahradit slovem"k vyjádření"
Výsledek hlasování: 13 hlasů pro řijetí návrhu
1 hlas proti
3 hlasy se zdržely

Komisi byl v závěru jednání představen bratr ZDAR ŠORM, který převzal práci za dr. Medka.
Dále bylo vysloveno komisí uznání a poděkování br. Chadimovi za jeho obětavou práci na tomto úseku.
Poděkování a uznání komise bylo vysloveno rovněž br. faráři Běťákovi, za práci na soupisu objektů církve, vyžadujících zvláštní péči a předání dokumentací.
Komise ocenila a uznala velmi náročnou práci POSV, při zařazování objektů, vyžadujících zvláštní péči, do příslušných kategorií./Tisk 19/

Zápis vyhotoven dne: 18. 11.1983

zapsala:

....
předseda komise referent kom.

Z á p i s

ze 4. zasedání 23. synodu českobratrské církve evangelické, které se konalo dne 10. listopadu 1983 v 8 hod., Praha - Vinohrady

Předsedající: s. Naděje Kandýsová
Zapisovatelé: bří Jaromír Luňák a Pavel Freitinger
Ověřovatelé zápisu: bří Jiří Lejdar, ing Valentin Chamrád CSc, Rudolf Hromádko, ThDr Josef Sládek
Počet přítomných: 100
Udělená dovolená: br. Jaromír Čábela /a od 11,30 zástupce mládeže br. J. Payne/
Program jednání: Podle tisku č. 4, str. 3

Projednávané záležitosti:

1. Úvodní pobožnost vykonala s. Milada Navrátková /Píseň 11ů, čtení Ef 4, modlitba, modlitební chvíle, píseň 423/

2. Oznámení předsednictva - s. Kandýsová seznámila synod s dopisem, který bratru synodnímu seniorovi poslal bratr Halama z Jednoty bratrské. Bratr Halama se omlouvá z neúčasti na synodních zahajovacích bohoslužbách.

3. Poselství 23. synodu - první čtení

Návrh poselství přečetl br. synodní senior Dr M. Hájek.

V diskusi jako první vystoupil člen komise br. Heryán a navrhl, aby všechny podněty a připomínky byly formulovány písemně a předány komisi.

Návrh br. Heryána byl velkou většinou přijat.

V následné diskusi vystoupili tito členové synodu: bří Pípal, Smolík, Hájek, Hlaváč, Zejfart, Čeliš, Molnár, Bašus, Ruml E., Slabý, Horák O., Prudký, Kaštánek, Křivonlavý, Matějka D., Hübner, Chamrád, Čapek J., Matějka K., Ruml. - Všichni hovořící předali své připomínky písemně.

Filipi /člen komise/ vysvětlil, proč je navrhované poselství monotématické /v odpověď na řadu připomínek, požadujících poselství mnohotématické/: Kontext doby, v níž se synod schází, je nepřeslechnutelný.

Hlasováno, zda má být poselství monotématické: Většina synodu souhlasí.

Hlasováno, zda v poselství má být zmíněno odvolání se na prohlášení dalších křesťanských sejití /např. Vancouver 1983/: Souhla-

si 54 delegátů. Návrh je tedy přijat.

V 9,25 je jednání na deset minut přerušeno /přestávka/

4. Elaborát "Praxe církve jako nástroj misie" - rozprava k tisku č. 10.

Rozhodnuto převážnou většinou hlasů, že řečníci budou hovořit podle pořadí přihlášek k rozhovoru, nikoli podle pořadí odstavců probírané předlohy/.

Filipi /za PO teologický/ úvodem: Nová misijní situace nás zastihla nepřipraveny. Nelze navazovat na minulé. Situace nás staví před náročné změny. Sbory budou muset být domovem nejen pro lidi v nich vychované ale i pro nově příchozí. Předložený tisk tyto věci jen naznačuje. Rozprava by se měla soustředit k podstatě věci, ne na pouhé formulační úpravy. Předloha má sloužit jako východisko pro rozhovor v církvi.

Pípal: Chybí studie o misii v židovstvu.

Payne: Je řada konfliktů, které ovlivňují situaci /např. konflikt generací/. Jak ho překonat? Navazovat na modlitební rodinné tradice, vzájemné sbližování rodin.

Otřísal: Vítá pojednání. Překládá několik drobných poznámek.

Štorek: Oceňuje srozumitelnost předlohy. Pojednání nabízí řadu podnětů pro práci ve sborech.

Smolík: Téma misie zaměstnává dnes celou ekuménu. Předloha by se měla studovat ve sborech. - Dostředivá misie nese nebezpečí soustředění se na sebe.

Bašus: Nový překlad bible neprošel ani lektorskou ani kritickou prací. 21. synod ho neměl prohlásit za stejně hodnotný jako kralický.

Novák: Zpěv ve shromáždění /měl by být také nástrojem misie/ se zhoršuje. - V předloze není zmíněna práce s mládeží. Správné je upozornění pojednání na uzavřenost některých sbotových obcenství.

Firbas: Předkládá dva zásadní návrhy na usnesení synodu - o večeři páně a o bohoslužbách /návrhy k zápisu nepřiloženy, hlasovalo se o nich v pozdějších zasedáních/.

Zajícová: Zdůrazňuje pokoru a opravdovost křesťanského životního postoje.

Bružová: Zdůrazňuje nutnost srozumitelného slovníku. - Prvním misijním místem je otevřený křesťanský domov.

Gruber: Je mnoho věcí, o nichž předloha nemluví: tisk, sdružení mládeže, pohřební shromáždění, pastorační návštěvy apod.

Ruml: Evangelium má být hlásáním Boží vlády nad mocnostmi lidskými i nelidskými. - Je třeba více promýšlet podněty Husovy a Komenského v misijní práci.

Opočenský: Chybí důraz na eschatologii. - Nemůžeme rovněž zůstat neutrální k ekologickým otázkám, k diskriminaci apod.

Batelka: Kázání není věrohodné, chybí-li údernost slova a svědectví životem.

Sdělení předsednictva: Návrhy na změny či doplnění projednávané předlohy je nutno předložit písemně. Připomínky budou předány FO teologickému.

Návrh na zkrácení délky příspěvků na 3 minuty byl přijat zřetelnou většinou.

Návrh na konec diskuse byl rovněž přijat zřetelnou většinou.

Hübner: Není vyřešena otázka autority v církvi. Podává návrh, aby příští synod se zabýval otázkou výchovy katechumenů /návrh není k zápisu přiložen, bude projednáván v pozdějším zasedání/.

Smetana: Předkládá návrhy na usnesení synodu /návrhy nejsou k zápisu přiloženy, bude o nich jednáno později/.

Sláma: V pojednání chybí podstatnější zhodnocení našeho vztahu k dalším církvím u nás a k jejich misijním zkušenostem.

Křivohlavý: Předkládá návrh na usnesení synodu /návrh není přiložen k zápisu, bude projednáván později/.

Heryán: Prosí o lásku a pochopení pro pracovníky na novém překladu. - Podává návrh na synodní usnesení /návrh není k zápisu přiložen, bude projednáván později/.

Molnár: Předkládá návrh na usnesení synodu - předloha má být vrácena, doplněna a opravena a znovu předložena příštímu synodu. /Návrh není k zápisu přiložen - sr. níže/.

Čapek P.: Upozornil na zkušenosti z práce diakonek v NDR a v MLR. Nebylo by to možné i u nás?

Gonzal: Upozorňuje na nutnost srozumitelnosti nejen kázání ale i písní. Doporučuje různé formy výuky v církvi. Doporučuje různé formy shromáždění /evangelizační/.

Trusina: Chybí odpovědnost za společnost a národ.

Chamrád: Upozorňuje na nevyjasněnost názvosloví /diakon, diakonka, diakonie/. - Je třeba lépe organizovat týmovou práci /zejména kazatelskou/.

Plíšek: Doporučuje pořádat sejití s nevěřícími, která by nebyla pevně vázána na sbor a práci sboru by doplňovala.

Slaby: Mládež může pomoci převychovávat i starší generaci. - Pohřební shromáždění jsou naše jediná veřejná shromáždění pod širým nebem. Lze je využít evangelizačně. - Nový biblický překlad prochází v současné době revizí.

Brož: Mládež někdy utíká ze sborů a vytváří své vlastní skupinky /např. o víkendech/. Jsou sice živé ale uzavřené. Je třeba překonávat tyto skupinkové tendence.

Horák C.: Misie znamená získávat lidi pro Krista, ne pro určitou církev. Ročně přibývá ve světě asi 8 milionů vyznávajících křesťanů.

Zikmund: Hovoří o zkušenostech z misijní práce na Vsetíně.

Žárský: Je třeba mít odvahu hovořit otevřeně i o otázkách morálky.

Čapek J.: Pojednání by mělo vycházet ze skutečnosti tohoto desetiletí. Zdá se, že není dostatečně biblicky zakotvené.

Lejdar: Předloha by nás měla podnítit k činnosti.

V 11,35 se ujímá řízení předseda synodu br. Jos. Hromádka/

Mandysová: Administrování neobsazených sborů je třeba chápat jako širší úkol služby obou sborů.

Filipi /shrnuje diskusi/: Děkuje za podněty z rozpravy.

Tímto příspěvkem byla rozprava ukončena.

Předsedající znovu čte jednotlivé návrhy. Br. Hölnár bere svůj návrh zpět.

Lešikar /člen předsednictva/: Protože vypršel čas, určený pro projednávání předlohy č. 10, bude o návrzích z rozpravy hlasováno později podle rozhodnutí předsednictva synodu.

5. Oznámení předsednictva

6. Modlitbou ~~xxxx~~ /br. Žárského/ a písní č. 500 bylo 4. zasedání synodu skončeno ve 12,05 hod.

Zapsali: Pavel Freitinger ..... Jaromír Lunák .....

Zápis z 5.zasedání 23.synodu ČCE,které se konalo dne 18.11.1983 od 13,30 v modlitebně vinohradského sboru.
Předsedající:Jan Čapek /později M.Lešikar/
Zapisovatelé:J.Nečas,K.Baudisch
Udělené dovolené na část odpoledního zasedání:br.L.Svoboda,Plíšek, Blažek,dr L.Horák.Na večerní zasedání omluveni:E.Huml,J.Stiburek.

1. 5.zasedání zahájeno ve 13,30 písní č.420 a modlitbou prof.dr. M.Opočenského.

2.Předsednictvo oznamuje pořad zasedání.

3.Probírání elaborátu "Křest,večeře Páně,ordinace"/TISK 11/
Průběh rozpravy:
Úvodní slovo k dokumentu přednáší prof.dr.J.Smolík.Rozvádí a objasňuje TISK 11A.Zdůrazňuje,že je tento dokument z Limy /1982/ závažnou ekumenickou událostí,které je a má být i pro nás povzbuzením.Dokument není konsensus ve všech otázkách,je však prostředkem,jak vstoupit do procesu vzájemného uznání křtu,večeře Páně a ordinace.V dokumentu jsou ponechány stranou otázky ekklesiologické,neboť ty budou působit značné potíže.
prof.dr.Pavel Filipi uvádí na pravou míru číslování TISKU 11A a 11B. TISK 11A obsahuje 3 strany,přičemž strana druhá a třetí byla omylem přiřazena k 11B.TISK 11B je stanoviskem PO theologického.
senior dr.J.Staněk si všímá otázky ordinace,která zabírá polovinu dokumentu.Je-li jí věnováno tolik místa,znamená to,že zde vládne nejistota.O ordinaci se hovoří jako o aktu,který udržuje kontinuitu církve.Ordinační kořeny katolicismu jsou v 1.listu Clemensově,který ovšem není v kánonu.Pravoslaví má zase základ v listech Ignátiových, které rovněž nejsou v kánonu.Protestanté se drží v otázce ordinace listů pastorálních.V nich jsou obsaženy pouze náznaky,které je nutno domýšlet.Summou:Nemůžeme stavět na mimokanonických spisech.Copak mají stejnou dignitu jako apoštolské svědectví?
ing.V.Chamrád CSc zmiňuje,že se staršovstvo sboru,jehož je kurátorem, již dokumentem zabývalo.Není divu,vždyť je farářem sboru člen PO theologického.Dokument je velkým pokusem ekumenické konvergence.Leč,není možné,abychom popřeli českou reformaci.Dokument se též opírá o nejmladší novozákonní místa.NZ nemá jednotné pojetí křtu,večeře Páně,ordinace, je jedinečným dokumentem ekumenické konvergence.Důrazy jsou položeny vedle sebe.Nechť je tudíž přiznána ekumenická autenticita všem rozmanitým pojetím.Tak budeme právi novozákonnímu svědectví.

J.P.Storek se vyjadřuje k otázce ordinace,k formám ordinované služby. Ukazuje na to,že si vynucuje určitý řád služba jednoho faráře na více sborech,pracuje-li spolu s diakony a presbytery těchto sborů.Problematika mísie,katecheze a jednoty církve vyvolává praktické předpoklady pro možnost přijetí těch řešení služeb v církvi,která užívají biskupské církve.

ing.M.Hübner říká,že bychom měli přijmout ekumenický dokument jako vhodnou pomoc pro hledání "viditelného vyjádření jednoty všech křesťanů" Všímejme si toho,čím žijí a oč zápasí druhé církve.Usilujme navázat dvoustranné rozhovory mezi představiteli naší církve a druhých církví-včetně katolické.Zbavme se iluzí,že za nás vyřeší domácí problémy SRC nebo jiné mezicírkevní grémium.Přizvěme k synodnímu jednání zástupce všech našich domácích církví s hlasem poradním.

kons.D.Molnár říká,že v dokumentu nejsou vzaty v potaz naše dějinné zkušenosti.K otázce VP:Dokument neříká jasně,kdo přináší oběť.Copak je možno spojovat ~~mm~~ tento hod s naší aktivitou?Ve VP jedná Bůh-pro člověka.Aktivita je na Boží straně.K otázce ordinace:Copak je možné spojovat ordinaci s kněžstvím Kristovým,a odvozovat ji odsud?Kristovu autoritu přece nelze spojovat s žádnou institucí,s žádným člověkem, nelze ji zajistit ani apoštolskou posloupností.Dokument nechť není zásadně přijat,ať slouží jen jako podklad k dalším rozhovorům.

prof.dr.P.Filipi doporučuje text pozornosti.Jde o vážný pokus,a je proto třeba udělat maximum pro jeho pochopení.Je faktem,že našeho čtenáře rozčilují určité formulace.A přece dojde posléze k vděčnému údivu.Jde o to,abychom nezůstávali stát u první fáze,u prvního červeného světla.Vždyť naše chápání není absolutní normou.

syn.senior dr.M.Hájek zve k poctivému zápasu s dokumentem.O ekumenismu mluvíváme emotivně,avšak nejde v něm jen o citovou záležitost.Dejme pozor na předpojatou podrážděnost.Otevřeme uši a poslouchejme druhé. Avšak:Nevyprodávejme to,co jsme přejali od našich otců!Ekuméně posloužíme nejlépe tím,že nesmlčíme své dědictví.O dokumentu budeme mluvit uvnitř české ekumény.

J.Ruml:Na světové fórum přicházejme s vlastním dědictvím.Večeře Páně potvrzuje křest.M.Jan Hus rozeznává trojí křest:Ducha,vody a krve. "Vodný křest" je symbolem smrti starého Adama.Uschopňuje člověka k tomu co je jeho úkolem ve světě.Večeře Páně je svátostí rytířující církve, která bojuje s duchovními mocnostmi.Držme se odkazu Husa,Komenského, Karafiáta!Husitská reformace rozuměla Večeři Páně jako přípravě na tu nejvyšší oběť,kterou může člověk přinést.Je to příprava na smrt pro

jméno a učení Kristovo.Kristus zmocňuje k tomu,že člověk zapomíná na sebe a nasazuje kůži za přítele i nepřítele.Umírá-li kdo pro pravdu, neteče již jeho krev,ale očistná krev Kristova.
J.Strádal doporučuje,aby SR připravils zájmové setkání ve Vrbně, jehož účastníci by se podrobně zabývali dokumentem.
J.Hromádka upozorňuje na chybu,která se vloudila do vážného dokumentu. Na str.17 je místo "zákoníci" uvedeno "zákazníci".Upozornění přijímají synodálové s vděčným úsměvem.J.Hromádka říká,že vstupujeme na půdu zápasu.Nechceme se vzdát reformačního sola scriptura,stejně tak se ovšem nevzdají ani pravoslavní tradice.Čeká nás vážná a nesnadná práce.
kons.D.Molnár upozorňuje na nebezpečí příliš uspěchané ekumény.
V dokumentu se setkáváme s novými myšlenkami.Otázka je,zda tyto "nové" myšlenky nejsou spíše velice staré.Odpovídala na ně už reformace.
To,co nám bylo darováno,nesmíme smlčet.
ing.M.Hübner se ve svém příspěvku zabývá vztahem křtu a víry.Jaký význam má křest,nenásleduje-li po něm víra?Zárukou,že ponese křest ovoce,není osobní vyznání víry,ani sliby rodičů.Nemůžeme činit nic jiného,než křtít v pokorném očekávání,že Bůh splní svá zaslíbení. Křtíme v radostné vděčnosti za ty pokřtěné členy církve,kteří svou víru viditelně osvědčují.Naše výchova v rodinách a ve sboru není ničím víc,než výrazem a projevem tohoto pokorného a vděčného očekávání.
A.Tejkal vidí v dokumentu zlom,který nastává v teologickém myšlení všech církví,zúčastněných na dokumentu.Spojuje nás cíl.Do obav světa vnášejme eschatologickou naději.Dostáváme se do situace,kdy se podobáme horolezcům,vystupujícím na vrchol.Horolezci se už vidí.
syn.kurátor M.Lešikar si všímá praktického pohledu na ordinaci.Ordinaci kazatele,provedené v některých evangelických církvích,uznáváme. Stane-li se tento kazatel kazatelem v naší církvi,není znovu ordinován. Ovšem,ordinaci v neevangelických církvích neuznáváme...
sen.M.Brož:Dokument předbíhá naši skutečnost.Jde o to,aby se stal podkladem pro rozhovory i v naší církvi.
prof.dr.J.Smolík ukončuje svým závěrečným slovem rozpravu.V centru dokumentu jsou svátosti a ordinace,avšak není zde řeč o Slovu.V našich bohoslužbách není středem svátost. Jsme zatím v prvém ekumenickém stádiu.Jde o to,abychom posléze mohli přistupovat společně k Večeři Páně.Každý držíme to své pojetí.Jde však v prvé řadě o to,co nás drží. To,co zastáváme,nemusí být jedině správné.Buďme pokorní a skromní. Dokument vznikal pracně léta.Proto se k němu nemůžeme,ani nechtějme vyjádřit během čtrnácti dní.

Návrhy,vztahující se k dokumentu o křtu,večeři Páně a ordinaci

I.Návrh PO theologického /TISK 11E/
Návrh přijat,avšak s úpravami.Nejdelší diskuse se rozvinula k bodu d/.
a/:Synod vyjadřuje vděčnost Komisi pro víru a řád Světové rady církví za úsilí vyjádřit víru církve v otázkách křtu,večeře Páně a ordinace tak,aby byly usnadněny další kroky k jednotě Krist va lidu.
/Přijato bez úprav./
b/ Synod vyjadřuje přání českobratrské církve evangelické podílet se na procesu ekumenické konvergence,jehož výrazem je dokument o křtu, večeři Páně a ordinaci.
c/ Synod přijímá dokument jako podklad k rozhovoru a žádá sbory a seniorráty,aby mu věnovaly patřičnou pozornost.
d/ Synod žádá synodní radu,aby zajistila shromáždění připomínek a podnětů z tohoto rozhovoru do konce roku 1984 a předání Komisi pro víru a řád SRC do 31.12.1985 spolu s oficiálním stanoviskem církve,které přijme 24.synod./Návrh d/ pochází v definitivním stavu z pera ing.Čamráda./

II.Návrh f.Strádala,který se týká uspořádání zájmového kurzu ve Vrbně. "Synod doporučuje,aby synodní rada připravila studijní zájmové setkání /Vrbno/ k textu "křest,večeře Páně,ordinace".Odtud by mělo vyjít vyjádření k textu,naše důrazy ad doporučení pro další jednání pro zastupitelstvo či synod". Přijato

III.Návrh ing.Hübnera,který se týká rozhovoru s ostatními církvemi synod nepřijímá.
IV Návrh ing.Hübnera:"Synod se usnáší,aby na jeho zasedání byli zváni zástupci všech církví působících v ČSR s hlasem poradním"synod nepřijímá.
/Vysvětlení M.Lešikara:Podobné usnesení padlo již před patnácti lety. Církve jsou zvány,zatímco na svá zasedání nás sesterské církve nezvou./
V.Návrh prof.dr.P.Filipiho:"Synodní rada nechť vyvine iniciativu k teologickým rozhovorům mezi křesťanskými církvemi u nás o otázkách, vyvolaných Limským dokumentem"synod přijímá.
VI.Návrh J.P.Štorka:"Synod se usnáší,aby synodní rada prozkoumávala ve světle ekumenického dokumentu o ordinaci formy služby v uprázdněných sborech", synod přijímá.
VII.Návrh M.Heryána:"Synod přijímá /s eventuelními doplňky/ elaborát "Praxe církve jako nástroj misie" a doporučuje jej spolu s podněty z rozhovoru na synodu staršovstvům ke studiu a případnému praktickému využití podle místních podmínek.Zásadní připomínky nechť jsou zaslány synodní radě", synod přijímá.

VIII.Návrh doc.dr.J.Křivohlavého CSc:"Synod žádá synodní radu,aby vypracovala koncepci pastýřské péče,aby dbala o přípravu pomůcek pro tuto činnost,zvláště o pastýřskou péči o nemocné a staré,o nově přistupující členy,o manželství a rodiny.Synod žádá též senioráty a sbory,aby se otázkami pastýřské péče zabývaly,věnovaly jí pozornost, umožňovaly výměnu zkušeností a aby se pastýřská péče stala nedílnou součástí jejich práce" synod přijímá.

IX.Návrh P.Smetany,týkající se křesťanské mravní odpovědnosti. Po dlouhé diskusi návrh přijat,ovšem ve změněné podobě.Poslední věta návrhu:"S lítostí vyznáváme,že jsme se přizpůsobili morálce světa" narazila na nesouhlas.Výsledek prvého hlasování:pro přejití k dennímu pořádku:33 hlasů,proti:49 hlasů.Po změně poslední věty návrhu synod přijímá v tomto znění:"Synod prosí zvláště své kazatele a presbytery, ale i ostatní členy sborů,aby vzali vážně svědectví NZ o křesťanské mravní odpovědnosti a byli příkladem druhým v životě rodinném,pracovním i v dalších oblastech života.S lítostí vyznáváme,že jsme se ve mnoha věcech odchýlili od zákona Kristova".

V 15,58 je vyhlášena desetiminutová přestávka.Synodálové ji však prodlužují.I po zazpívání písně 419 předsednictvo konstatuje,že není přítomna ani polovina synodálů.Po zazpívání další písně 411 se situace již vylepšuje.
X.Návrh P.Smetany přijat v pozměněné podobě.Synod přijímá toto znění: "Synod pociťuje potřebu jasné orientace církve a jejích členů v oblasti konkrétní etiky.Prosí SR,aby dala podnět k vypracování takových podkladů".

4.Hlasování o předlohách synodu na základě doporučení komisí

Dochází k výměně předsedajícího.Odchází J.Čapek a řízení se ujímá M.Lešikar.K řečnickému pultíku přicházejí referenti třetí skupiny ing.K.Matějka a B.B.Bašus./jejich zápis je přiložen/ TISK 14B
Delší diskuse je k § 27,4 Komise navrhuje přijmout toto znění: "Synodu předsedá předseda a pět místopředsedů.Předsednictvo synodu tvoří tři kazatelé a tři starší sborů,volení z řad členů synodu". Diskuse:P.Smetana je pro zachování původního znění.Zdůvodnění:V práci naší církve je význačně zastoupena i fakulta.Nechť má trvalé zastoupení.Sen.Soušek:Pochopitelnější by bylo,kdyby byl v předsednictvu někdo ze SR.Po nové úpravě:Proč by nemohli být v předsednictvu tři profesoři? Kons.P.Pellar:Nejde o diskvalifikaci fakulty,ale spíše o to,

aby mohli být profesoři volní pro vlastní jednání.
Výsledky hlasování:pro původní znění:6 hlasů
pro změnu:73 hlasů
Komise doporučuje pro příští synod doprscovat samostatné paragrafy na téma:Kurátor,seniorátní kurátor,synodní kurátor.
Na návrh třetí komise přijímá synod 91 hlasy "Církevní zřízení" se změnami či úpravami,komisí doporučenými./TISK 14B/

2/ Synod přijímá TISK 15 "Řád o správě církve" s úpravami,které navrhuje komise třetí.

3/ Synod přijímá TISK 16 s úpravami,doporučenými komisí.Navíc dochází ke změně ve článku 3,3.Bude znít:"Při všem jednání mají se členové řídit pravidlem Slova Božího".

4/ Synod přijímá TISK 17 "Řád pro kazatele" s úpravami,doporučenými komisí.

5/ Synod přijímá TISK 18 "Řád hospodaření církevních sborů" s úpravami a změnou /článek 1/,kterou doporučuje komise.

Po hlasování a schvalování oznamuje předsednictvo,že se čas nachýlil. Synodálové jsou utvrzeni v naději,že si budou moci jít za chvíli naplnit své útroby chutným vepřovým.
5.Zasedání ukončeno modlitbou sestry J.Sobotíkové a písní 191.
A to v 17,32

Zápis z 5.zasedání ~~23.~~synodu ČCE vyhotoven dne 21.listopadu 1983.
Zapsali:Jaroslav Večas Kurt Baudisch

Verifikovali:

Z á p i s

ze VI. zasedání XXIII. synodu ČCE.

Konalo se 18. listopadu 1983 od 19.00 hod. v Praze-Vinohradech.

Předsedající: člen synodní rady Josef Hromádka

Zapisovatelé: Josef Batelka a Libor Smejkal

Verifikátoři:

Počet přítomných:

Udělené dovolené: Jaroslav Vaníček.

Program jednání:

1. Zahajovací pobožnost
2. Oznámení předsednictva
3. Agenda - informace o II. dílu
4. Připomenutí 30 let služby ordinovaných kazatelek
5. Společný zpěv : č. 397 /Radujme se vždy společně/
6. Soupis církevních objektů - tisk 19
7. Poselství synodu - II. čtání
8. Oznámení předsednictva
9. Závěrečná pobožnost

1. Zhájena přesně v 19,00 hod. písní 409 /Jen v Kristu církev Páně/. Následovalo čtení písma Izaiáš 43; 18 - 44; 8 a modlitba s. N. Mandysové.

2. Předseda zasedání J. Hromádka uvedl tato oznámení:
Nebude moci být zařazeno II. čtení Poselství synodu, pro příliš mnoho připomínek nebyla komise hotova. Bude však dodáno během večerního shromáždění.
Dovolenou si vyžádal na večerní zasedání br. Jaroslav Vaníček.

3. Úvodní slovo k jednání o agendě přednesl br. Dr. Josef Smolík: odvolal se na tisk č. 12 a řekl: Liturgický odbor očekává, že v I. polovině 1985 bude dovezen I. díl agendy. Je vytištěn. Avšak dodání zdržela otázka dopravy. Také byly obtíže a zdržení při zasílání korektur. Agenda je určena nejen kazatelům a jiným služebníkům církve, ale i všem členům. Může posloužit i k ekumenickému sblížení. II. díl obsahuje modlitby a jiné proměnné části bohoslužeb. Není možnost dát před vytištěním předem do rukou všem. Snažili jsme se odevzdat rukopis co nejdříve do NSR k tisku. Návrh učiněný v I. komisi přednese zpravodaj.

Dr. Pavel Filipi: zpráva z komise:
Komise dospěla k návrhu, aby synod přijal návrh obsažený v tisku č. 12 na str. 3 doplněný o větu: „Synod se usnáší, aby I. díl agendy byl předán ostatním křesťanským církvím u nás s prosbou o vyjádření".
Předseda vyzývá k rozpravě.

Nikdo se nehlásí.

Přečten znovu návrh usnesení /tisk 12, 3 s dodatkem/.
Návrh jednomyslně přijat.

4. Připomenutí 30 let služby ordinovaných kazatelek
/v původním programu to bylo č. 5/.

Projev přednesl Dr. M. Hájek.

Z obsahu:
Teprve před 30 lety byly v naší církvi ordinovány první sestry. Mnohé církve na světě dodnes ordinaci žen nepřijaly. Je to dáno setrvalostí v návyku. Čemu jsme přivykli, na tom lpíme. Jsou rozpaky nad tím, co není vyzkoušeno. Ve světské společnosti neměly ženy ty možnosti, jako muži /Luther zastával názor, že se ženy za kazatelky nehodí/. Mohlo by se zdát, že ani Písmo to nedoporučuje. Uvolnili jsme pouta a skutečnost ukázala, že jsme předtím bránili Duchu svatému. Na jejich službě je to patrné, a to je argument. Žena zvládne vše jako muž, může kázat, vést, předsedat staršovstvu. Ale je surové, když ji sbor nechá opravovat budovy. Avšak když se to stane, může i to být užitečné, neboť sbor se pak zastydí a pomůže. Něco zvládne žena dokonce lépe: např. práci s dětmi, návštěvy nemocných. Má větší nadání k mírnosti, laskavosti a něze. Umí lépe než muž naslouchat. Někdy je tu však problém plachosti při navštěvování. Muži hned všechno vědí a hovoří celý večer sami. Že se neodvědčily všechny? A muži se všichni osvědčili? Ženy to mají těžší zůstanou-li sami i vdají-li se. Proto jim tímto dávám kytičku díků za všechno, co vnesly do práce v církvi.

Dr.J. Hromádka:Chtěli jsme pozdravit ordinované sestry vydaným sborníkem: „Cesty ordinované ženy ke správě sboru". Zatím však není hotov - bude za 5 až 6 neděl. Za službu žen vděčíme i theologickým fakultám, které je připravily.
Dále vyslovuje přání, aby se našly následovnice.
Podává tento návrh:
Synod vyjadřuje vděčnost nad tím, že církvi bylo dáno rozpoznat, že v Kristu není „ani muž, ani žena" při zvěstování evangelia.
Synod vyjadřuje radost z toho, že řada sester do této služby vstoupila, i z toho, že sbory jejich službu vděčně přijímají.

Br. Jiří Zeifart zmiňuje dopis, ve kterém jedna ze sester vyjadřuje lítost nad tím, že sbor od ní očekává práci na zahradě a že, dává-li přednost nejvlastnějším úkolům, mají nedůvěru. Myslí si, že nemá-li děti, nemá co dělat. Měli bychom adresovat sborům prosbu, aby přijímaly odrinované sestry s láskou a nevyžadovaly od nich práce, které je odvádějí od jejich práce nejvlastnější.

Hromádka připomíná: platí „ani muž, ani žena", a proto není vhodné žádat pro ženy víc než pro muže.

M. Brož: bylo by to zeslabení dřívějšího návrhu, který doporučuje přijmout.

Dan Drápal: je vděčen ženám za kázání /káže lépe než já/. Ordinace však byla počinem v duchu doby - následovali jsme svět. Ženy jsme měli zaclňovat rodině, opustili jsme lepší věc. Poslání ženy je jiné než zpravovat sbor.

Dalibor Molnár: Přimlouvá se za přijetí původního návrhu. Před Ježíšem není rozdíl mezi mužem a ženou. Ví i o sestrách vnitřně rozpolcených pochybnostmi o vhodnosti jejich služby.

Jaromír Strádal: odpovídá Drápalovi: touha žen posloužit církvi předcházela vyslovení souhlasu k ordinaci. Na fakultě byly již předtím.
Hromádka čte znovu návrh, který je naprostou většinou přijat.

5. Společný zpěv: č. 397 Radujme se vždy společně.

6. Vedení synodu se ujímá br. M. Lešikar. Je probírán tisk č. 19. Uvádí: poslední synod pověřil synodní radu soupisem objektů, které vyžadují zvláštní péči. Synodní rada svěřila tento úkol PO stavebnímu, který pro to vytvořil zvláštní komisi: m.j. bratry zasedali v ní bratří Běťák a Poličanský. Komise zápasila o stanovení zásad, podle kterých by měly být objekty vyžadující zvláštní péči vybrány. Vybírali podle soupisu zhotoveného br. Běťákem podle fotografií i návštěv sborů. Vybrané budovy zařazovali do jednoltivých skupin. Byla to práce velmi obtížná. Její výsledek doložený tiskem č. 19 byl probírán ve 4. komisi.
Zpravodaj 4. komise ohlásil, že tisk č. 19 vzali na vědomí a souhlasí.

Rozprava:

B.B. Bašus: br. Běťák se zmínil, že má být instalována výstavka obrazů budov, aby synodálové měli možnost vidět. Proč se to neuskutečnilo?

M. Lešikar: ptá se, kdo může br. Bašusovi odpovědět?

Br. Chadim: oznamuje, že návrh o instalování výstavky byl předložen syn. radě, která však v té věci nerozhodla.

K. Matějka: Do soupisu nemohly být zařazeny všechny budovy, které splňovaly hodnotící měřítka. Proč?

Ing. Novák: opravuje chybu v tisku 19, strana 3, odst. a/: Hrubá Vrbka - kostel není z roku 1876, ale z roku 1776.

Jos. Šplíchal: je to pozoruhodná práce, ale mám rozpaky nad zařazením budov. Všechny budovy by se do seznamu nevešly, byl proveden výběr. Něco tam není, něco je. Církev nebude mít vždycky tolik prostředků na opravy jako v současnosti. Ty budovy, které nejsou v seznamu, by mohly na to doplatit.

Pavel Pellar: Děkuje komisi za vykonanou práci. Máme si vážit památek. Ale neměla by platit měřítka obecně platná. Měli bychom přihlížet k dějinám církve. Přehlíží se epocha přestupového hnutí. Ta přinesla novou architekturu. Jen málo z toho je zařazeno do seznamu. Jmenuje Merklín.

Dr. Pípal: doporučuje přeformulovat ve smyslu pořadí přednostního udržování.

Dr. Šimek: Synod přijal přísná ustanovení o opravách těchto vybraných objektů. Mohou být opravovány jen se souhlasem syn. rady. proto by měl být seznam zúžen. Proč 3 kategorie? Seznam nemusí stanovit synod, ale může určit zastupitelstvo, co tam má být zahrnuto a co nikoli.

Lešikar: odpovídá na dotazy. Nejprve o výstavce a upozorňuje, že řádem hospodaření je omezeno hospodaření sborů a sen.výborů. Upozorňuje, že veškerou péči a náklady při opravách nese sbor. Pomoc synodní rady bude přihlížet k zařazeným budovám, ale také si syn. rada vyhrazuje pravomoc navrhovat, jak je opravit.

Br. Chadim: podává informaci o práci komise a jejich výsledcích; úkol daný komisi synodní radou nebyl precizován. Komise musela sama hledat měřítka a hlediska, jak a které budovy zařadit. Řídila se tím, jak které objekty sloužily církvi. Do I. kategorie byly zařazeny budovy sloužící již před tolerenčním patentem, tedy nejstarší. /Např. Salváter - 1609, Kliment/.

Do II. kategorie byly zařazeny budovy toleranční, které se zachovaly v původní podobě. /Do konce r. 1848/.
Je jich přes 70. Přednost byla dávána nepřestavěným a pak těm, které byly z části přestavěny, ale jejich charakter zůstal neporušen
Hlediska k zařazení budov mohou být různá. Seznam není definitivní.
Do III. kat. patří budovy postavené v období 1861 až 1918.
Tak zvaný „lokomotivsystém", t.j. typ velkého kostela a věží.
Do IV. kategorie patří budovy postavené 1918 až dodnes. /Sborové domy/.
Do V. kategorie to málo, co bylo postaveno 1950 a později, tedy současná moderní architektura.
Lze to vše kritizovat, ale popřejte sluchu této komisi, která neměla jiná vodítka, ale svou práci odvedla podle svých nejlepších úmyslů. Všechny sbory mají možnost, aby předložily návrh k doplnění seznamu.
Při opravách chráněných objektů je třeba důkladně zpracovat investiční záměr, konzultovat se staveb. odborem seniorátu či syn. rady. Předcházet tím zbytečná vydání. To se vztahuje i na ostatní objekty.

Br. Blažek: dotazuje se, zda bohoslovecký seminář patří k celocírkevně významným objektům. Žádá, aby byl synod seznámen s průběhem prací na opravě tohoto objektu.

M. Lešikar: odpoví později.

B.B. Bačus: upozorňuje, že v Humpolci je starý neužívaný kostel. Kdo se má o něj starat? Neměl by být ze seznamu vypuštěn?

Pípal: podává následující návrh: synod děkuje PO stavebnímu a výtvarnému za seznam církevních objektů rozdělených do tří kategorií. Jelikož tento seznam není úplný, doporučuje PO tento seznam doplnit. Synod se dále domnívá, že by tento seznam měl sloužit PO stav. a výtv. v seniorátech jako vhodná směrnice při opravách.

Vl. Rejchrt: upozorňuje na kostel a faru v Teplicích. Navrhuje změnit odst. b/ návrhu takto:
Změny v přijatém soupisu mohou být prováděny synodem a syn. zastupitelstvem na základě zdůvodněných návrhů. Dále v odst. e/ vynechat poslední větu.

Jiří Štorek: péče o chráněné objekty je složitá a oprava obtížná. Zasahujeme často nekvalifikivaně a marně vynakládáme peníze. V kat. I umělecké památky nehrají významnou roli, ale na první místo by měly být zařazeny památky toleranční.
Podává tento návrh:
I. kategorie: „Bod g/ toleranční kostely, zařadit jako bod e/.
Ostatní pořadí „zachovat".
Mimo návrh doporučuje přenechat tuto záležitost syn. zastupitelstvu

M. Lešikar: máme stanovit novou komisi? Nechat vypracovat nová kritéria? Nebo přijmout to, co bylo vypracováno a poslat do sborů k připomínkám? Poté čten návrh Pípalův.

Ing. Jiří Grell: seznam má hodně dobrých předností. Zaujmout stanovisko k současným potřebám.

M. Lešikar: minulé synody usnesly, aby se sbory vzdaly budov, které nepotřebují.

Je podán a přijat návrh na konec debaty.
V. Rejchrt: nesouhlasí s upřednostněním budov seznamu, ale budov pro práci církve potřebnějších.

M. Lešikar dává hlasovat o návrhu br. Štorka /přesunout tolerační kostely na čtvrté místo/

Návrh nebyl přijat.

Hlasováním přijata:
- nejprve první polovina věty z návrhu v tisku XXXXXXX 19, 7;
- pak schválena i druhá polovina bodu XX a/
- bod B/odsouhlasen se změnou: škrtnout „s prozatímní platností". Dále místo „doložení návrhů" dát „zdůvodněných návrhů";,
- bod c/ - zrušena druhá polovina odstavce, čímž se stává návrh br. Pípala bezpředmětným.
/To vše se týká návrhu na usnesení synodu v tisku 19, 7/.

7. Poselství synodu - druhé čtení:

Návrh textu předčítá br. sen. Trusina.
O slovo se hlásí: br. Pípal, Drápal, Mendysová, Kolnár, Sládek, Hübner, Firbas, Gruber, Sláma, Kraus.

Jejich připomínky týkající se drobných změn jsou písemně předány komisi pro poselství. Podle oznámení br. Lešikara se zásadní připomínky již nepřijímají, ty měly být již dodány dříve. Mohou být přijaty jen návrhy na změnu formulací.

Br. Firbas navrhuje přijmout text beze změn a doplňků a přejít k dennímu pořádku. Pro tento návrh odzevzdáno 43 hlasů.

Dále jsou podávány návrhy na změnu podle odstavců a rozprava o prvním odstavci je ukončena. Br. J. Čeliš kritizuje způsob projednávání.

K odstavci 2 diskutovali: Dr. Šimek, Kočvara, Zikmund, Opočenský, Hübner, Firbas, Grell, Hromádko, Kolnár, Chemrád. Jejich připomínky byly rovněž předány písemně komisi pro poselství.

K odst. 3 nebyl vysloven žádný návrh na změnu.

K odst. 4. navrhl doplněk br. Dr. Pípal.

K odst. 5. sestra Kalusová.

Poslední věta prošla bez připomínky.

Tím diskuse o poselství ukončena.

8. Bratr Lešikar podává informace o opravách jirchářského semináře. Říká, že se usiluje o opravu již 7 let. Stálé odkládání způsobilo, že škody na budově postatně vzrostly. Nyní se potřebný náklad na opravy odhaduje na 660 tis. DM, t.j. asi 4 mil. korun. Z toho synodní rada má zaplatit 2,5 mil. korun. Jde o opravy střechy, vnějších omítek, výměna oken do dvora, rekonstrukce venkovních oken. Projekt vypracován před 2 lety, oprava zahájena letos v červnu. Vnějšek je hotov, střecha je hotova ze dvou třetin. Uvnitř má být provedena výměna všech instalací a změny ve vnitřní dispozici objektu. Komplikace oprav nastaly tím, že budova byla vzata do památkové ochrany. Podle smlouvy má být hotovo do 30. 6. 1984 a doufáme, že zpoždění nebude větší než 2 - 3 měsíce. Od října 1984 by měla být budova opět v provozu. Financování je cele zajištěno.

Br. Blažek: náklady vzrůstají. Dotazuje se, zda je dostatečná kontrola prací. Br. Lešikar odpovídá: v nákladech může docházet ke změnám. Chceme splnit požadavky studentů. Padne na to většina rezerv, které církev měla.

Br. Blažek: dotazuje se, zda je někdo pověřen stálým dozorem nad prováděnými opravami.

M. Lešikar: je to br. Potoček, tajemník syn. rady.

Dr. Hromádka: dodává, že stavbu řídí stavitel Ryšavý.

Dr. Smolík: je třeba, aby mohly být studenti co nejdříve v semináři. Dále je třeba použít všech tlaků, aby byly opravy ukončeny.

M. Lešikar: byly průtahy s udělením stavebního povolení. Kontrakt je uzavřen, ale může dojít ke skluzu. Vnější práce šly rychleji než jsme očekávali.

Dále je čten návrh dopisu onemocnělému poslanci synodu br. Vojtěchu Dědkovi. Synod souhlasí.

9. Zasedání zakončeno závěrečnou pobožností, t.j. modlitbou br. Čabršuly a písní 382 - Nadchni, Pane, nás svou láskou vřelou.

Skončeno ve 21,15 hod.

Zapsali:

J. Batelka

L. Smyčka

že záležitost, o kterou se jedná, nelze vyřídit příručkou. Proto navrhuje přejít k dennímu pořádku. Rovněž komise č. II navrhuje přechod k dennímu pořádku. Návrh byl synodem přijat.

Komise též projednala návrh inž. Chamráda, který byl podán v rozpravě. Týkal se podpory letničního hnutí při jeho úsilí o uznání státní správou. Návrh byl synodem přijat a je zařazen jako příloha č. 7/1.

Za komisi č. II /, jejímž předsedou byl J. Lejdar, / referoval Cyril Horák.

Návrh obsažený v tisku ZOB č. 5 byl sloučen s návrhem inž. Humla, který jej podal v rozpravě. Oba tyto návrhy přeformulovala komise v toto znění: " Synod pověřuje synodní radu, aby vypracovala koncepci, t.j. systematické pojetí křesťanské výchovy a křesťanského vzdělávání zvláště mladých a nových členů církve, ale i starších členů, presbyterů, sborových pracovníků, výpomocných kazatelů a diakonů. Cílem vzdělávání nechť je výchova ke křesťanskému učednictví, službě svědecké a pastorační. Synodní rada nechť vydává pro tento účel potřebné pomůcky. Tato výchova a toto vzdělávání nechť se provádí soustavně na rovině sborů, seniorátů a celé církve ".

Dr. Palátek navrhuje návrh zkrátit. Ing. Huml namítá, že chtěl podtrhnout vzdělávání presbyterů a nejen laiků v širším smyslu. Dr. Hájek připomíná, že při vypracování koncepce synodní rady dojde možná k tomu, že odbor pro presbytery bude ustanoven. Dr. Šimek upozorňuje, že je třeba návrh rozšířit o předčitatele.

Hlasováním byla přijata první věta, rozšířená o předčitatele.

Před hlasováním o druhé větě, která se týká cíle vzdělávání navrhl br. Hašus přejít k dennímu pořádku. Synod tento návrh nepřijal. Proto bylo o větě hlasováno. Pro přijetí se vyslovilo jen 36 hlasů, a proto tato věta přijata nebyla.

Třetí a čtvrtá věta, které se týkají pomůcek a provádění vzdělávání na rovině sborů, seniorátů a celé církve, byly přijaty.

Tisk č. 20 B, návrh č, 13 doporučila komise přijmout beze změny. Synod tento návrh přijal.

Tisk č. 20 B, návrh č. 14 navrhla II. i III. komise poněkud pozměnit, a to v tomto smyslu: " Synod vyzývá staršovstva, aby svým kazatelům vytvořila dobré podmínky k dalšímu studiu a umožňovala jim účast na doškolovacích kursech i individuální hlubší teologické vzdělávání ". Návrh byl v této podobě synodem přijat.

Tisk 20 B, návrh č. 17. Byl sloučen s návrhy 23, [illegible] a 30. Komise navrhla přijmout znění návrhu č. 23 s těmito změnami: " celé církvi " , nikoli " všem nám " a vynechat " a případně ". Br. Pípal navrhl místo " že neumdlév[illegible] ", " že pokračuje ". Br. Lešikar navrhl vypustit zmínku o letních brigádách, protože v církvi se brigády konaly. Formulace není tedy přesná. K tomuto návrhu se též připojil ~~bar~~ br. E. Huml. Dr. ing. Šlima a P. Čapek se přimlouvali za veřejné brigády. Br. Gruber navrhl doplnit výrazem " o povolení těchto kursů ".

Návrh byl synodem přijat v tomto znění: " Synod děkuje synodní radě za to, že pokračuje v jednání se státní správou ve věci povolení kursů pro konfirmovan[illegible] bez omezení věku. Celé církvi záleží na této biblické práci s mládeží. Synod podporuje synodní radu v jejím dalším jednání o povolení těchto kursů bez omezení věku ".

Jan Čapek navrhl přijmout o letních brigádách zvláštní usnesení. Hlasování bylo odloženo do doby, kdy návrh bude podán písemně. Pak synod přešel k dennímu pořádku.

Tisk č. 20 B , návrh č. 18. Komise č. II navrhla přijmout jej beze změny. Komise č. III navrhla přejít k dennímu pořádku, protože synodní rada o této věci permanentně jedná. ~~Pro~~ Pro přejití k dennímu pořádku se vyslovilo 45 hlasů, proto se hlasovalo o návrhu č. 18. Nebyl však také přijat, protože ani pro něj se nevyslovila nadpoloviční většina / pouze 45 hlasů /.

Tisk č. 20 B, návrh č. 27 . Komise č. II navrhla přijmout návrh beze změny. Komise č. III / referoval Bašus / navrhla přejít k dennímu pořádku, protože synodní rada má svou koncepci, jak tuto otázku řešit.

Drápal se dotázal, jaká je to koncepce. Odpověděl dr. Nájek: jsme limitováni počtem míst duchovenských tajemníků, jakmile bude volné místo, bude ustanoven tajemník pro výchovu vůbec; je však třeba nalézt vhodnou osobu.

Po tomto vysvětlení bylo odhlasováno přejít k dennímu pořádku.

Návrh J. Čapka o letních brigádách formuloval ing. Šlima. Návrh byl přijat a je zařazen jako příloha č. 7/2.

~~Dále byl přijat návrh z rozpravy, který formuloval ing. Šlima: " Synod vyzývá staršovstva, aby uvolňovala kazatele ke službě v uprázdněných sborech "~~

~~V rozpravě byl též přednesen návrh tohoto znění: " V příštích synodních materiálech nechť je k dispozici tisk, který by obsahoval~~

V komisi byly též projednány návrhy vzešlé z rozpravy. Jedná se o návrh ing. Chamráda, který komise doporučila ke schválení: " Synod vyzývá staršovstva všech sborů, aby uvolňovala svého kazatele pro službu v neobsazených sborech ". Návrh byl synodem přijat.

Komise doporučila též beze změny přijmout návrh br. Grubera: " V příštích synodních materiálech nechť je k disposici tisk, který by obsahoval všechna usnesení minulého synodu v původním znění a teprve pak informace o jejich plnění ". Také i tento návrh byl synodem přijat.

Komise č. III / předsedal P. Pellar, referoval K. Matějku /

Komise doporučila formální změny v Řádu pro studenty bohosloví, v Řádu pastýřské služby, v Řádu členství a v řádu sborového života. Návrhy byly synodem přijaty a jsou uvedeny v příloze č. 7/ j .

V 9,45 hod. se ujal předsednictví br. Lošťák.

O návrzích ze synodní rady referuje za komisi č. III br. Bašus.

Tisk 20A , návrh č. 1. Komise doporučuje ke schválení, synod návrh přijal.

Tisk 20 A, návrh č. 2. Komise doporučila ke schválení, synod návrh přijal.

Tisk 20 A, návrh č. 3 . Komise č. III doporučuje návrh přijmout. Komise č. IV doporučuje návrh přijmout, ale synodní rada nechť uváží, je -li vhodný.

Br. Václav Kejř poděkoval jako nejstarší host synodu za pozvání a za výsadu poradního hlasu. Připomněl však, že krabčický dívčí ústav založil před 110 lety farář V. Šubert a tento ústav shromažďoval 50 - 60 chovanek, které hrály v životě našich sborů významnou roli. Jeste dnes se shromažďují ve vinohradském kostele každého roku, i když ústav byl před 35 lety zrušen. V krabčickém ústavu byly zahájeny první biblické hodiny, položeny základy Nedělní škole i základy pro výchovu laických kazatelů. Byl tam založen první evangelický sirotčinec. Před 120 lety odtud Šubert žádal svobodu a samosprávu církevní. Pořádal tábory na Říp pro svobodu a samostatnost národa. Krabčice jsou pomníkem církve a církev není na tom tak zle, aby je musila prodat.

Br. Šplíchal konstatoval, že Krabčice i Dobětice jsou v ústeckém seniorátě. Nejsou proti prodeji Dobětic, ale ke Krabčicím má církev citový vztah. Proto navrhuje, aby synodní rada nenabízela Krabčice k prodeji, ale aby měla možnost budovy prodat, kdyby to uznala

za vhodné.

Br. Lešikar nechal hlasovat o každém objektu zvlášť. Většina synodu se vyslovila pro prodej budov v Dobětičích i v Sobotíně / jedná se o sklenník /.

Br. Jan Čapek upozornil, že by se církev neměla zříkat diakonie starým lidem; přijde doba, kdy to bude žádáno i od veřejnosti, proto budovy v Krabčicích neprodávat.

Návrh o prodeji krabčických budov byl při hlasování zamítnut.

Tisk 20 A, návrh č. 6 byl komisí doporučen a synodem schválen.

Tisk 20 A, návrh č. 7 byl rovněž komisí doporučen a synodem schválen.

O návrzích z konventů referoval K. Matějka

Tisk 20 B, návrh č. 2 : komise č. III navrhla přejít k dennímu pořádku

Komise č. IV navrhla přijmout kvalifikovaného pracovníka technického směru / referoval br. Čábela /. Br. Čeliš varoval synod, že bude třeba zvýšit repartice. L. Svoboda upozornil, že by bylo možno, aby tento technický pracovník stal se diakonem a tím i duchovenským tajemníkem synodní rady anebo by pro něho synodní rada se pokusila vyjednat mzdový fond.

Synod schválil návrh v tomto znění: Synod doporučuje synodní radě prozkoumat možnost přijetí kvalifikovaného pracovníka technického směru. Synodní rada nechť vytvoří podmínky pro přijetí tohoto pracovníka.

V 10,10 hod. byla ohlášena přestávka.

Zápis vyhotoven 25. listopadu 1963

Zapsali:

Jaroslav V o d a

Ludvík S v o b o d a

Zápis z druhé části 7.zasedání 23.synodu ČCE

Datum hodina a místo konání: 19.11.1983 od 10.25 Hod. Praha-Vinohrady

Předsedající: Miloš Lešikar
Zapisovatelé: Miroslav Heryán, Joel Pokorný

Verifikátoři: J.Sládek, R.Hromádko / J.Lejdar, V.Chamrád

Počet přítomných:
Udělené dovolené: D.Drápal od 10.30, Z.Laštovka od 10.45

Zasedání zahájeno zpěvem pís. 406.

Předseda ohlásil, že bude podáváno občerstvení asi ve 12.- hod.

4. /pokračování/

K usnesením Komise správní a právní /III/ referuje b.ing.K.Matějka.

Návrh 11./T 30B/ komise navrhuje přejít k dennímu pořádku.
Podepřeno též komisí IV. -
Hlasováním přijato.

Návrh 13. Komise navrhuje přejít k dennímu pořádku.

Hlasováním přijato.

Návrh 15. Komise III navrhuje přejít k dennímu pořádku.
Hlasováním přijato.

Návrhy 16 a 19 : komise navrhuje přejít k dennímu pořádku.
Hlasováním přijato.

Návrh 24. Komise doporučuje přijmout pro podporu jednání Syn. rady.
Hlasováním návrh přijat.

Návrh 25. Komise doporučuje doplnit původní návrh takto:
č.ř. ... do svých odborů a komisí ...
Hlasováním byl pozměněný návrh přijat.

Návrh 32. Komise doporučuje přejít k dennímu pořádku.
B.Hübner poznamenává: Synod by se měl zamyslet, proč tyto návrhy synody zamítají a konventy opětovně doporučují.

Hlasováním rozhodnuto přejít k dennímu pořádku.

Kromě toho komise podává návrh předložený Dr Šimkem s podporou jednoho člena synodu:

Synod vybízí seniorátní výbory, aby využívaly ustanovení § 8 CZ a čl.39 ŘS o zřízení náhradních správních orgánů /správních komisí/ v případech, kde staršovstva sborů nemohou plnit svou funkci. Přitom lze povolat do tohoto orgánu i členy jiného sboru, nejlépe v případě sboru administrovaného z členů sboru, odkud je administrován. Náhradní správní orgán může být velkou pomocí sboru, podobně jako administrátor.

Hlasováním byl návrh přijat.

Komise navrhuje přijmout návrh zástupců studentů KEBF v této úpravě: Synod ukládá synodní radě, aby jednala o povolení zákonné možnosti jiné služby než vojenské formou pracovní činnosti na místech, kde je nedostatek pracovních sil, a aby pro uvolnění z branného výcviku byly rozhodující nejen důvody zdravotní a sociální, nýbrž i důvody svědomí a víry.

B.Rozbořil tento návrh podpírá poukazem na materiál z Vancouveru 1983.

Hlasováním byl návrh přijat.

Předsednictvu došel návrh b.Chamráda tohoto znění:
Synod zmocňuje synodní radu, aby přednovým vydáním CZ a řádů provedla jazykové úpravy textu, které nemění jeho smysl.
Pozn.: tím je míněno na př. vynechat zbývající koncovky infinitivů - i, opravit gramaticky nesprávné vazby.

Hlasováním návrh přijat.

B.Jan Čapek předložil předsednictvu dotaz:
Z pověření konventu se mám dotázat, jak vypadá situace okolo řádů výchovy.

Předseda vysvětluje, že řád výchovy vypracovaný před 12 lety zatím platí, protože nový nebyl schválen.

Komise děkuje Poradnímu odboru právnímu za spolupráci.

Z m ě n a předsedy, vedení se ujímá b. M.Brož.

Předsedající čte návrh:PO pro mírovou práci ke zprávě SR /odst.17, 1-6/:
23.synod se usnáší přijmout Prohlášení VI. Valného shromáždění SRC ve Vancouveru 1983 "Mír a spravedlnost" jako zásadní dokument pro orientaci a mírovou službu církve.

Synod žádá synodní radu, aby český text tohoto Prohlášení, který byl předložen POMP rozeslala do konce r.1983 všem sborům církve k seznámení a studiu na základě usnesení synodu.

Hlasováním přijato.

Návrhy komise IV

Předsedou komise byl Dr Svěcený. Referuje b.Čábela.
Počet účastníků komise: 19

Tisk 20A, návrh 5.
Komise doporučuje předložený návrh.
Hlasováním byl přijat.

Tisk 20B, návrhy 8 a 9, a 22.
Komise navrhuje přejít k dennímu pořádku.

Hlasováním přijato.

Návrh 33 b : Komise doporučuje podávat informace v rozsahu dle Tisku 9C - 15.
Hlasováním přijato.

K návrhu 31 a/ b/ komise upozorňuje, že informace byla již synodu podána a navrhuje dát důvěru Synodní radě a přejít k dennímu pořádku.
Hlasováním přijato.

Návrh 34. Komise doporučuje přijmout úpravu v 2.ř. nahradit slovo rozhodnutí slovem vyjádření. B. Bašus doporučuje ponechat původní znění, Dr Šimek upozorňuje na rozpor s platnými řády. Hlasováním úprava přijata/ t.j. návrh s úpravou/.

Referent komise IV sdělil, že komisi byl představen b.Z.Šorm, který přebírá práci po Dr Medkovi. Bylo vysloveno poděkování bratřím Chadimovi a Běťákovi a ocenění práce POSV.
Bašus vyslovuje rozpaky nad děkováním na půdě církve.

B.Pistor upozorňuje, že zvolení revizoři /Dr Holý a Ing Hudec/ nejsou již presbytery sborů. Podává nový návrh na volbu revizorů: Dr J.Pokorný, presbyter z Vršovic a Vl.Chadim, Vinohrady. P.Pellar navrhuje presbytera b.Luňáka. Dr Pokorný se vzdává kandidatury.

Návrh na novou volbu: Chadim a Luňák - hlasováním přijato.
Druhým náhradníkem zvolen Dr Pokorný.

B.Bašus: upozorňuje, že PO archivní /z podnětu b.Škarvana/ připravuje archivní soupis církevních časopisů s věcným a jmenným rejstříkem. Od každého ročníku mají být získány aspoň 2 exempláře. Sbory mají nabídnout kompletní ročníky, ba i jednotlivá čísla, dále ročenky a jiné publikace knihovně synodní rady.

Předsednictvu došel návrh dopisu synodu pro b.Ing Jana Litomiského, Podáno jako pilný návrh.
Hlasováním přijat tento návrh textu dopisu: Milý bratře, pozdravuje me Tě z jednání 23.synodu a modlíme se za Tebe, aby Ti Pán Bůh dával sílu, odvahu a trpělivost. - Členové 23.synodu.

Rozhovor k tématu 24.synodu: Předseda oznamuje, že byly předloženy dva návrhy.
B.Kabíček: doporučuje zabývat se kázáním.
Ing Hübner: doporučuje přípravu katechumenů.
D.Molnár: podporuje návrh Kabíčkův.
P.Čapek: vznáší dotaz, zda bychom se neměli vrátit k synodům netématickým.
M.Hübner: obě témata souvisejí.
P.Filipi: formuluje souhrnný návrh takto:
Synod se usnáší, aby obsahovým těžiskem 24.synodu byly otázky zvěstování církve.
B. Štorek a Hübner podporují upravený návrh b.Filipiho.
Hlasováním byl návrh přijat.

B.Kaštánek navrhuje, aby 23.synod vyslovil uznání za vzornou organizační připravenost synodu, za včasnou přípravu potřebných tisků před synodem i v jeho průběhu a doporučuje synodní radě, aby zúčastněným pracovníkům kanceláře SR případně i jiným vyjádřila tuto vděčnost také peněžitými odměnami podle uvážení.

Hlasováním přijato.

5. Poselství synodu - schválení.
Člen komise pro poselství synodu b.Heryán po krátkém úvodním vysvětlení přečetl 3.návrh poselství. V následujícím rozhovoru vystoupilo několik členů synodu. Zapisovatelům byly předloženy tyto příspěvky:

V.Chamrád navrhuje škrtnout slovo "spolehlivěji" na předposl. řádce 1.strany.
B.Hübner podává návrh na přeskupení vět v odstavci č.5.
Dan Matějka doporučuje úpravu v odstavci č.1:"Lidská svévole a sobectví vede jenom k nesmírnému ohrožení. Věříme, že ve světě je rozhodující mocí Boží láska, vítězná v přítomném a vzkříšeném Pánu."
J.Payne vyslovuje zásadní souhlas. Doporučuje převzít podle dokumentu z Vancouveru 1983 myšlenku v tomto znění: "v evropských zemích i v naší zemi".

Tyto návrhy nebyly přijaty.

E.Huml vyslovuje politování, že byl přehlédnut při stanovení pořadí diskutujících. Chtěl podat návrh: přijmout poselství bez rozpravy. Po této diskusi ztrácí pocit dobrého ovzduší. I on má k poselství drobné výhrady, ale bere je jako výraz konsensu, protože souhlasí s intencí poselství. Lituje, že poselství nebylo přijato bez diskuse.

J.Štorek - i on se zřekl svých podnětů v zájmu konsensu.
M.Sláma podává námět, aby tento dopis se dostal do všech rodin sborů. /Předsedající upozorňuje, že synodní rada to nemůže technicky zajistit, sbory ať využijí svých možností./

Rozhovor byl ukončen po předchozím návrhu K.Matějky na ukončení rozpravy a přijetí návrhu poselství.

Návrh poselství byl přijat - /2 hlasy proti, 6 abstencí/.

B.Ratiborský: vyslovuje dík předsednictvu synodu a organizátorům za péči o synodály. Oceňuje přínos mladých a toleranci mezi generacemi při jednání. Synod přinesl mnohé podněty pro prohloubení sborového života. Vyslovil jen stesk, že se nepodařilo zajistit noclehy pro nově ordinované.

J.Lejdar: vysvětluje, že pražské sbory nebyly požádány o zajištění noclehů.
Předsedající oznamuje, že po ukončení jednání ve 13.— hod. ..bude podáván oběd přednostně mimopražským.

6.Závěrečné slovo předsedy synodu J.Hromádky.

Přes náročnost a délku synodu /desetihodinové jednání v jednom dnu je asi unikát/ jeho členové osvědčili trpělivost a pozornost. Synod se vyznačoval modlitebním soustředěním i dobrým pracovním ovzduším, vzájemným ohledem a naslouchánim. Jeden účastník synodu řekl:"Zažil jsem mnoho synodů, tento mi připadal jako prodloužený svátek." Poděkoval vinohradskému sboru, všem pracovníkům v komisích a zapisovatelům, technickému personálu. Radostná byla také účast emeritních členů Synodní rady v počtu 9. Zástupci státní správy byli přítomni první a poslední zasedání. Lutherovo 500.výročí připomenul aspoň synodní senior a závěrem i předseda citátem z 95.thesí: aby křesťanův život byl stálým pokáním.

7. Závěrečná pobožnost synodního seniora Dr M.Hájka /text 1 Pt 1,13/ s modlitbou.

Zasedání zakončeno zpěvem pís.EZ 413

Zápis vyhotoven dne 19.listopadu 1983

Zapsali:

Verifikovali:

Zápis ze 7. zasedání 23. synodu ČCE

Datum, hodina a místo konání: 19. 11. 1983 v 8 hod., Praha - Vinohrady
Předsedající: Miroslav Brož
Zapisovatelé: Jaroslav Voda a Ludvík Svoboda
Verifikátoři:
Počet přítomných : 101
Udělené dovolené: Blahoslav Matějka od 10,30 hod.
Laštovka od 10,45 hod. a Drápal od 11,30 hod.

1. Úvodní pobožnost vedená br. ing. J. Slámou z Rýmařova:
Společný zpěv písně 152
Čtení: Iz 45,18-25
Modlitba a modlitební chvíle
Píseň: 404

2. Oznámení předsednictva:
Bylo navrženo poslat dopis ze synodu také s. Ulmannové z Karlových Varů. Návrh byl přijat.
Interpelace br. Pellara, zda byly splněny podmínky při volbě revizorů. Br. Lešikar sdělil synodu, že se o této věci bude ještě jednat.

3. Hlasování o zbylých návrzích a předlohách na základě doporučení komisí.

Komise č. I - theologická : referent br. prof. Filipi

Tisk 20 B : návrh č. 1 je spojen s návrhem č. 21.
Komise doporučuje přijmout návrh č. 1 s malou úpravou:
Synod pověřuje synodní radu, aby připravila podklady pro rozhovory o smyslu a významu, o funkci a praxi Večeře Páně v naší církvi.
Návrh byl synodem přijat.

Tisk 20 B, návrh č. 3
Komise se domnívá, že návrh je technicky těžko proveditelný a doporučuje, aby příslušný odbor hledal vhodné řešení. Synodu navrhuje přejít k dennímu pořádku. Synod souhlasil, aby se přešlo k dennímu pořádku
Tisk 20 B, návrh č. 4

Komise doporučuje přejít k dennímu pořádku, protože pravidla českého pravopisu nejsou natolik známa, aby bylo možno nyní o věci rozhodnout.

Komise č. III. rovněž navrhla přejít k dennímu pořádku

Námitka: br. Heryán upozorňuje, že jde nejenom o gramatickou záležitost, nýbrž o věc týkající se svědomí čtenářů i autorů.

Synod se vyslovil přejít k dennímu pořádku

Tisk 20 B , návrh 6:

Referent komise I navrhuje přejít k dennímu pořádku, protože návrh č. 6 byl již splněn přijetím Agendy

Komise č. II / ref. C. Horák / doporučuje přijetí návrhu s malou úpravou

Komise č. III se shoduje s komisí č. I a doporučuje přejít k dennímu pořádku.

Synod naprostou většinou rozhodl přejít k dennímu pořádku.

Tisk 20B , návrh č. 7 :

Komise navrhuje přejít k dennímu pořádku, komise č. III ~~se~~ ~~návrhu~~ ~~připojuje~~ rovněž.

Synod odhlasoval přejít k dennímu pořádku.

Tisk 20 B, návrh č. 20:

Komise č. I projednala tento návrh v souvislosti s návrhem prof. Opočenského, PO mírového / E. Huml /, br. R. Žárského a zástupce studentů

Komise usoudila, že v Humlově návrhu jsou obsaženy všechny ostatní návrhy a doporučila jej přijmout a rozeslat prohlášení Valného shromáždění ve Vancouvru do sborů.

Námitka: br. Žárský odmítá hlasovat o dokumentu, který ještě nemáme v rukou.

Br. Křivohlavý navrhuje seznámit se s textem a pak rozhodnout, zda ho poslat do sborů.

Synod odhlasoval návrh br. Křivohlavého.

Tisk 30 B, návrh č. 28:
Komise č. I. si uvědomuje problematiku konfirmace, ale nevidí v současné době možnost tuto otázku řešit. Proto doporučuje ji odročit k některému z příštích synodů a mezitím konat průzkumové práce o praxi konfirmace ve sborech. Nyní doporučuje přejít k dennímu pořádku.
Komise č. II předložila tento návrh: synod pověřuje synodní radu, aby prozkoumala situaci konfirmace v naší církvi. Výsledek nechť je předložen dalšímu synodu.

Bylo hlasováno o přechodu k dennímu pořádku, synod tento návrh nepřijal a odhlasoval návrh komise č. II.
Tisk 30 B, návrh č. 29a
Komise č. I doporučuje návrh přijmout s malou úpravou: výraz " bohoslovce " nahradit výrazem " pracovníka" a škrtnout závorku.
Komise č. III doporučila tento návrh: Synod žádá synodní radu, aby uvážila povolání celocírkevního kantora.
Komise č. IV usuzuje, že pro to nejsou reálné předpoklady a navrhuje přejít k dennímu pořádku.
Synodní senior se vyslovuje pro návrh komise III .
Bylo hlasováno o přejití k dennímu pořádku, což nebylo přijato.
Synod se vyslovil pro návrh komise č.III.
Tisk 30 B, návrh 29 b:
Komise č. I. navrhuje přejít k dennímu pořádku, neboť věc, o niž jde, byla vyřešena povoláním s. Tomešové
Komise č. II navrhovala přijetí návrhu 29b
Synod odhlasoval přechod k dennímu pořádku.
Tisk 30 B, návrh č. 30:
Komise pochopila návrh jako projev živého zájmu o práci fakulty. Informace o KF jsou obsaženy v ročenkách KF a je možno se pokusit i o jiné formy informace. Komise je však přesvědčena,

P o s e l s t v í s y n o d u

Milí bratři a sestry,

pozdravujeme Vás z 23.synodu. Shromáždili jsme se ve dnech, kdy milióny lidí na celém světě mají velikou starost, zda se podaří zabránit válečné katastrofě. Zápas o mír se stal v posledních letech a měsících velice aktuální. Spojují se v něm lidé věřící i nevěřící, křesťané i nekřesťané, muži i ženy, mládež i lidé zralého věku a všech oborů lidské činnosti. Uvědomujeme si, že jde i o naši věc. Spolu se statisíci lidí dáváme najevo přání žít v míru a odmítáme zbraně hromadného ničení, zvláště vývoj, výrobu, zkoušky, rozmísťování a použití jaderných zbraní jako zločin, jako projev hříchu. Toto přesvědčení jednoznačně vyslovily mezinárodní mírové konference /např. Moskva 1982, Praha 1983/ i velká ekumenická shromáždění /např.Vancouver 1983/, vyslovila je i řada církví.

Přesto se letošního podzimu světová situace dále zhoršila. Zamýšleným rozmístěním nových typů jaderných zbraní v evropských zemích se prudce zvýšilo nebezpečí konfliktu, který by znamenal nejen naprosté zpustošení a konec Evropy, nýbrž přímo démonské popření Božího stvořitelského záměru.

Co můžeme dělat?

1. Mnoha lidí se zmocňuje rezignace, strach, cynismus a pocit nevyhnutelného osudu. Ale ve víře ve věrné milosrdenství Stvořitele smíme přesto sloužit druhým k důvěře a naději. Ačkoliv lidská svévole a sobectví vede k tak nesmírnému ohrožení, přece věříme, že do osudů světa zasahuje Boží láska, obětavá a bezbranná, a přece vítězná v přítomném vzkříšeném Pánu. Upněme se k této naději, aby i svět kolem nás nalézal v Kristu Ježíši svého Vykupitele. V něm je síla, abychom nesložili ruce do klína. Smíření je m-ožné! Je naším přáním, aby velmoci nepřerušily své kontakty, nadále jednaly na všech možných úrovních a aby světové veřejné mínění vytvořilo atmosféru těmto jednáním příznivou. Jsme stále přesvědčeni, že skutečné bezpečnosti bude možno spolehlivěji dosáhnout cestou rovnoměrného snižování výzbroje, než jejím zvyšováním.

2. Povzbuzujeme Vás k vytrvalým modlitbám za mír. Nemysleme, že modlitba nic neznamená. Vroucí, naléhavé modlitby spojené s vyznáním vlastních zanedbání a provinění, mají veliké Boží zaslíbení. Spojme se v prosbách k našemu společnému Otci se všemi bratřími a sestrami na všech stranách znepřáteleného světa. Mysleme s porozuměním na ty, kdo mají těžkou odpovědnost za svět, a nezapomínejme za ně prosit všemohoucího Boha.

3. Sami buďme svědky smíření ve svých vztazích k lidem kolem nás. Uprostřed rozvratu nejcennějších lidských vztahů, mezi mužem a ženou, mezi rodiči a dětmi, uprostřed bezohledné honby za vlastním uspokojením a prosazením, buďme příkladem sebezapření, úcty a snášenlivosti ke druhým, vydejme svědectví, že člověk naplní svůj život, když ho promění ve službu druhým.

4. Hrozíme-li se pustošení životního prostředí, znečišťování ovzduší, vodních toků i podzemních vod, dochází-li ke stupňování produkce za cenu ohrožení zdraví a rovnováhy krajiny, ptejme se sami sebe, zda na tom všem nemáme podíl svou netečností a sobectvím, ve kterém i my myslíme jen na opatření vyšší a vyšší životní úrovně. Křesťan, který pokorně prosí nebeského Otce o denní chléb, by měl být příkladem skromnosti a nenáročnosti.

5. V tomto světě, tak nemocném a ohroženém, chce Ježíš Kristus pro nás i pro druhé vytvořit místa pokoje, naše sbory. Zde se nám bolesti celého světa stávají blízkými a otevírá se výhled k vítězství Boží lásky a pravdy. On má poslední slovo nad celým stvořením. Vzkříšený Kristus nás svolává ke svému slovu a svátostem. I to nejskrovnější shromáždění je v jeho přítomnosti slavné.

V prosbách, aby nás všechny Duch svatý obnovil a naplnil mocí takto žít,

členové 23.synodu
českobratrské církve evangelické

V Praze 19.listopadu 1983

Presidentu
Československé socialistické
republiky
dr.Gustavu H u s á k o v i
Praha - Hrad

V Praze dne 17.listopadu 1983

Vážený pane presidente,

sešli jsme se v Praze ve dnech 16.-19.listopadu 1983 na 23. synodu českobratrské církve evangelické a chtěli bychom Vás při zahájení tohoto synodu pozdravit jako představitele státu, jehož jsme občany. Chtěli bychom Vás ujistit, že v této politicky tak vyhrocené celosvětové situaci nám, kteří se hlásíme k Ježíši Kristu - knížeti pokoje, jde o zachování míru. Modlíme se za jeho zachování a zabránění celosvětové katastrofy. Podle svých sil se snažíme přispět k zachování míru a k tvořivému řešení všech druhů napětí.

Účastníci 23. synodu
českobratrské církve evangelické

Josef Hromádka
předseda synodu

Panu
ministru kultury
Doc.Dr.Milanu Klusákovi, CSc.

Valdštejnský palác
Praha 1 - Malá Strana

V Praze dne 17.listopadu 1983

Vážený pane ministře,

při zahájení 23.synodu českobratrské církve evangelické zasíláme Vám pozdrav. Chtěli bychom Vám sdělit, že si vážíme toho, že vedení naší církve mohlo vést s pracovníky Vašeho ministerstva otevřené rozhovory. I když značná část jednání synodu se bude týkat vnitrocírkevních otázek, přece jen bychom Vás chtěli ujistit, že se vážně zajímáme o nejdůležitější otázky současného celosvětového dění a jednoznačně nám jde o zachování míru a zabránění celosvětové katastrofě.

S pozdravem

Účastníci 23. synodu
českobratrské církve evangelické

Josef Hromádka
předseda synodu

SR-bl.č.1070/83/Ná

I. Z p r á v a

o revizi hospodaření synodní rady Českobratrské církve evangelické v Praze za rok 1981

V jarních měsících roku 1982 provedli jsme revizi hospodaření synodní rady Českobratrské církve evangelické za rok 1981. Byla nám předložena všechna konta syntetické i analytické evidence s příslušnými deníky a účetními doklady za revidovaný rok, výkazy o hospodaření Úč 2C-02 za rok 1981, inventurní seznamy a soupisy hospodářských prostředků k 31. 12. 1981 a předlohy o hospodaření podle jednotlivých devíti oddílů činnosti: správní úsek, církevní tisk, domy, školení, rekreace, kostely, Kalich - účelové zařízení SR, Hospodářství Herlíkovice a příspěvky na schodky sborů a seniorátních výborů.

Účetní evidence, vedená odděleně pro ústředí církve a pro knihkupectví Kalich, je pořizována ne zcela čistou propisovací účetní formou. Roční účetní výkaz Úč 2C-02 vykazuje výsledek hospodaření obou složek, jak vlastního hospodaření synodní rady, tak jejího účelového zařízení: knihkupectví Kalich.

Vzhledem k množství účetních dokladů za celý rok mohla být jak věcná, tak formální správnost hospodářských operací prověřena jen namátkově. Konstatovali jsme, že synodní rada hospodaří s prostředky jí svěřenými velmi obezřetně a s maximální hospodárností. Pozastavili jsme se jen nad tím, že všem tajemníkům synodní rady jsou z prostředků SR hrazeny stálé telefonní poplatky, ač v hospodářských organizacích je povoleno hraditi telefonní účet toliko řediteli organizace, nikoli již jeho náměstkům. Doporučujeme proto vypracovati přehled o využívání soukromých telefonů pro služební potřeby, aby tyto náklady byly prokázány; také jsme v těchto účetních dokladech postrádali odvolání, podle kterého rozhodnutí SR jsou tyto telefonní poplatky tajemníkům SR hrazeny. Také u příspěvku na závodní stravování, resp. náhradního stravování v zařízeních restauračního stravování na poukázky, který je vyplácen paušální částkou Kčs 2,30 za oběd, by mělo být doložené usnesení SR, zvláště když nařízení vlády ČSSR č. 25/Sb z 28. března 1974 o závodním stravování se vztahuje jen na socialistické organizace a synodní rada nedisponuje vedle provozních prostředků také zdroji fondu kulturních a sociálních potřeb.

Pokud pak jde o rozdělení hospodaření synodní rady do jednotlivých oddílů činnosti, není vždy při zúčtování jednotlivých účetních dokladů přesně dodržováno, takže jednotlivé oddíly nepodávají zcela přesný obraz hospodaření tohoto oddílu. Tak na příklad na ústředí Husova domu jsou zúčtovány doklady č. 267/23 na Kčs 3.511,-- a č. 267/24 na Kčs 15.313,-- za cestovné a stravování brigádníků při údržbě Herlíkovic, ač by po našem soudu tyto náklady patřily nejspíše do mimořádného hospodaření. Podobně náklady na pořízení taláru pro bohoslovce, kteří dokončili studium bohosloví a odcházejí na sbor, nepatří po našem soudu do řádného hospodaření ústředí SR, nýbrž také spíše do mimořádného hospodaření. Pozastavili jsme se také nad tím, že mimořádný úklid v souvislosti s přeměnou elektrické rozvodné sítě je hrazen z provozních prostředků řádného hospodaření, ač vzniká v přímé souvislosti se stavebními úpravami, které jsou hrazeny z hospodaření mimořádného. Vyvarovali bychom se tak zbytečnému podezření, že zkreslujeme mzdové a ostatní osobní náklady, když náklady na tento mimořádný úklid zahrneme do výplatní listiny a místo na účet 359, účtujeme na účet 319.

I k formální stránce účetních dokladů měli bychom několik poznámek, pokud jde o jejich kontaci. Pořízení nového taláru, dodává-li na něj výroboe nejen práci, ale i materiál, z něhož je vyroben, nemůže být v žádném případě účtováno na účet 319, nýbrž na účet 300. Na účet 301 není dovoleno kromě vlastního paliva účtovat i jeho skládku, pokud nám ji provádí osoba, s níž jsme sjednali dohodu o provedení práce; tyto náklady patří na účet 359. Podobně úklidové práce prováděné v rámci mimořádného hospodaření dohodou o provedení práce, protože nebylo možno sehnati organizaci socialistického sektoru, nepatří na účet 319, nýbrž na účet 369, kam by patřila i služba této socialistické organizace. Napadnouti by bylo možno i to, že odměny při službách na synodu, z nichž je sražena daň ze mzdy, jsou knihovány na účet 363, tvrzení, že jsme najali budovu i s těmito službami, by patrně neobstála. Tyto formální nedostatky ovšem neovlivnují charakter hospodářského výsledku, a proto vzhledem k tomu, že synodní rada v roce 1981 hospodařila se svěřenými prostředky s maximální hospodárností a obezřetností doporučujeme, aby tyto výsledky hospodaření za rok 1981 byly také synodem schváleny.

Pro vyvarování se různých formálních nedostatků doporučujeme, aby revize hospodaření synodní rady byly prováděny čtvrtletně nebo alespoň pololetně a aby důkladnější pozornost byla věnována vždy jednomu nebo dvěma oddílům činnosti. Tak by mnohé tyto nedostatky ještě před vypracováním ročního výkazu mohly být odstraněny.

V Praze dne 15. července 1982.

Jaromír Luňák Zdar Šorm

revizoři

II. Z p r á v a

o revizi hospodaření synodní rady českobratrské církve evangelické

v P r a z e za r. 1982

Revizi provedli ve dnech 22. a 23. července 1983 zvolení revizoři: bratří Zdar Šerm, Jaromír Luňák a Miroslav Bleha.

Předmět revize: výsledky hospodaření a závěrečný účet za rok 1982.

1/ Při revizi se vycházelo ze zprávy o revizi hospodaření za rok 1981. Bylo konstatováno, že nejsou známa opatření a stanoviska k navrženým opatřením, která jsou uvedena ve zprávě z 15. července 1982. Považujeme za účelné schválit zejména:

- zásady pro plánování a proplácení příplatků na obědy,
- zásady pro používání a finanční hrazení služebních telefonů,
- zásady pro poskytování věcných výpomocí jako služebních talárů, učebních pomůcek a pod.

2/ Revize se nezabývala kontrolou okruhů, které provádějí orgány státní správy, jako např. odvodů daně ze mzdy, daně důchodové, výplat dávek nemocenského pojištění a pod. Vzali jsme na vědomí, že v roce 1982 z těchto revizí nevznikly žádné doměrky ani opatření.

3/ Z výsledku provedené revize zjišťujeme:

a/ na účtě 249 PEZ "Ostatní pohledávky - Pražské energetické závody"
je stav k 1.1.1982 MD Kčs 6.385,60
v průběhu roku neknihováno
stav k 31.12.1982 MD Kčs 6.385,60.

Protože není k dispozici odsouhlasení pohledávky s dlužníkem, vzniká podezření, že pohledávka již prekludovala.

b/ na účtě 249 - 2F2 "Ostatní pohledávky - faráři ČCE nenávratné půjčky" je stav k 1.1.1982 MD Kčs 152.634,10
proknihováno 5 půjček po Kčs 10.000,- MD Kčs 50.000,--
stav k 31.12.1982 MD Kčs 202.634,10.
Zůstatek celé částky nenávratných půjček Kčs 202.634,10 je v rozvaze vykázán jako aktivum. Podle charakteru půjček jde o částky, které v převážné většině nebudou vráceny a z toho důvodu nemají charakter majetkový. Jsme toho názoru, že by měly být vedeny na podrozvahových účtech do doby jejich likvidace.

c/ Na účtě 249 VEZ "Ostatní pohledávky - Východočeské energetické závody Hradec Králové" jsou účtovány zálohy, které k 31.12.1982 jsou vedeny jako aktivum. Jde o

zálohu na elektřinu	Sola fide Janské lázně	Kčs 9.370,--
	Herlíkovice	Kčs 3.420,--
	Chotěboř	Kčs 2.880,--
	Choceň	Kčs 130,--
C e l k e m		Kčs 15.800,--

Tyto zálohy patří do nákladů za rok 1982 a neměly být knihovány jako aktivum.

d/ na účtě 245 - "Pohledávky za obyvatelstvem" je k 31.12.1982 vykázáno saldo pohledávek a závazků ve výši MD Kčs 73.782,07. K tomuto účtu je nutné ve smyslu bodu a/ tohoto odstavce doložit odsouhlasení dlužníků co do výše uvedených pohledávek. Dále poznamenáváme, že stálé zálohy by měly být ze zásady ke konci běžného roku vypořádány.

e/ na účtě 175 VP "Zboží v maloobchodních jednotkách - Výběr písní" je příjem 28.000 ks po Kčs 40,-- MD Kčs 1,120.000,--
expedice 4.011 ks po Kčs 40,-- převedeno na vrub účtu 241 VI/ D Kčs 155.924,--
zůstatek k 31.12.1982 MD Kčs 964.076,--.

K tomu poznamenáváme:
- hodnota prodaných VP Kčs 155.924,-- neodpovídá částce prodaných VP po Kčs 40,--, která by měla činit Kčs 160.440,-,
- zůstatek k 31.12.1982 Kčs 964.076,-- není v souladu se skutečným majetkem, který by měl činit za 23.989 kusů po Kčs 40,-- Kčs 959.560,--. Z průběhu knihování zjišťujeme, že při prodeji docházelo ke snížení prodejní ceny. Za tohoto předpokladu snížení prodejní ceny by cenový rozdíl měl být knihován jak v majetku, tak ve fondovém krytí.

f/ na účtě 241 - M "Odběratelé medailí s Kralickou biblí" je zůstatek k 31.12.1982 D Kčs 2.800,--.
Na účtě skupiny 240 se knihují pouze pohyby pohledávek za odběrateli - nikoliv zásoby, které je nutné vést v třídě účtů 1. Z tohoto důvodu poznámka rozpisu tohoto účtu o neproknihovaných 65 ks medailí patří též k účtům třídy 1.

h/ na účtě 175 - Medaile "Zboží v maloobchodních jednotkách - Medaile k 200 letému výročí vyhlášení tolerančního patentu" je zůstatek D Kčs 17.476,--.
Jde o účet majetkový s pravidelným zůstatkem na str. MD. Vysvětlení tohoto stavu spatřujeme v tom, že tento účet byl zaměněn za účet kalkulační.

i/ na účtě 101-3 "Materiál na skladě - Knihy pro bohoslovce" je zůstatek k 31.12.1982 MD Kčs 133.876,80
Bylo zjištěno podle rozpisu k tomuto účtu, že při nákupu knih z Kalicha je poskytován rabat ve výši 10%. Doporučujeme stanovit, zda rabat má být nadále poskytován. V kladném případě je nutné zisk z prodeje knihovat až při prodeji a při bezplatném předávání těchto knih odepisovat je v pořizovací ceně.

4/ Upozorňujeme na to, že majetkové účty mají být doloženy inventurními soupisy investic, DKP a zásob, které je nutno pořídit ve II. pololetí a odsouhlasením výše pohledávek vždy k 31.12. běžného roku.

5/ Jako nedořešeny zůstávají účty účelového zařízení SR Kalich, a to
- účet 172 - Zboží v maloobchodě a
- účet 177 - Obchodní srážky:

hodnota knih	Kčs	4,051.455,-
obchodní srážky	- Kčs	2,693.351,35
hodnota zboží	Kčs	1,358.103,65

- a účet 110 - DKP v používání - stav k 31.12.1983, na kterém hodnota DKP SR je odepsána na 100%, hodnota DKP Kalich s částečným odpisem.

6/ Závěrem konstatujeme, že účetní záznamy jsou vedeny přehledně a čitelně. Uvedené případy nemají vliv na závěrečný účet a tudíž nevzniká nutnost jeho oprav či doplnění. Na základě toho doporučujeme synodu závěrečný účet za rok 1982 schválit.

V Praze dne 23. července 1983.

Za revizní skupinu: Zdar Šorm: podpis
Jaromír Luňkák:
Miroslav Bleha: podpis

USNESENÍ 23. SYNODU

ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ (16. - 19.11.1983)

A. PŘIJATÉ TEXTY A VÝSLEDEK VOLEB.

1. Synod přijal pozdravný dopis prezidentu ČSSR Dr. Gustávu Husákovi tohoto znění:
(Text byl zveřejněn jako příloha k Aktualitám č. 22/1983)

Vážený pane prezidente,

sešli jsme se v Praze ve dnech 16.-19.listopadu 1983 na 23. synodu českobratrské církve evangelické a chtěli bychom Vás při zahájení tohoto synodu pozdravit jako představitele státu, jehož jsme občany. Chtěli bychom Vás ujistit, že v této politicky tak vyhrocené celosvětové situaci nám, kteří se hlásíme k Ježíši Kristu - knížeti pokoje, jde o zachování míru. Modlíme se za jeho zachování a zabránění celosvětové katastrofy. Podle svých sil se snažíme přispět k zachování míru a k tvořivému řešení všech druhů napětí.

2. Synod přijal pozdravný dopis ministru kultury ČSR doc.Dr.Milanu Klusákovi, CSc toho znění: (Text byl zveřejněn jako příloha k Aktualitám č. 22/1983)

Vážený pane ministře,

při zahájení 23. synodu českobratrské církve evangelické zasíláme Vám pozdrav. Chtěli bychom Vám sdělit, že si vážíme toho, že vedení naší církve mohlo vést s pracovníky Vašeho ministerstva otevřené rozhovory. I když značná část jednání synodu se bude týkat vnitrocírkevních otázek, přece jen bychom Vás chtěli ujistit, že se vážně zajímáme o nejdůležitější otázky současného celosvětového dění a jednoznačně nám jde o zachování míru a zabránění celosvětové katastrofě.

3. Synod přijal Poselství 23. synodu sborům. Text byl rozeslán všem sborům jako příloha Aktualit č. 22/1983.

4. Prohlášení VC SRC
23. synod se usnáší přijmout Prohlášení VI. Valného shromáždění SRC ve Vancouru 1983 "Mír a spravedlnost" jako zásadní dokument pro orientaci a mírovou službu církve. Synod žádá synodní radu, aby český text tohoto Prohlášení který byl předložen POMP rozeslala do konce r. 1983 všem sborům církve k seznámení a studiu na základě usnesení synodu .

5. Synod schválil zprávu synodní rady o stavu církve jakož i zprávu o hospodaření synodní rady.

6. Za revizory celocírkevního hospodaření byli zvoleni br. Jaromír Lunák a br. Vladimír Chadim. Za náhradníky br. Bleha a br. Dr. Joel Pokorný.

7. Synod přijal pozdravný dopis nemocným poslancům synodu br. Dr. Vojtěchu Dědkovi a s. PhMr Věře Ulmanové.

8. Synod přijal pozdravný dopis br. Ing. Janu Litomiskému následujícího znění: "Milý bratře, pozdravujeme Tě z jednání 23. synodu a modlíme se za Tebe, aby Ti Bůh dával sílu, odvahu a trpělivost. Členové 23. synodu".

B. VYZNÁNÍ A DÍLO CÍRKVE

9. Křest, večeře Páně a ordinace.

a) Synod vyjadřuje vděčnost komisi pro víru a řád Světové rady církví za usilí vyjádřit víru církve v otázkách krtu, večeře Páně a ordinace tak, aby byly usnadněny další kroky k jednotě Kristova lidu.

b) Synod vyjadřuje přání českobratrské církve evangelické podílet se na procesu ekumenické konvergence, jehož výrazem je dokument o křtu, večeři Páně a ordinaci.

c) Synod přijímá dokument jako podklad k rozhovoru a žádá sbory a senioráty, aby mu věnovaly patřičnou pozornost.

d) Synod ukládá synodní radě, aby
- pověřila poradní odbor teologický provedením další analýzy textu dokumentu a vypracováním pozitivně formulovaného stanoviska pro další rozhovory, jak je předpokládá předložené doporučení PO teologického
- zajistila co nejširší publicitu jak dokumentu samému, tak i připomínkám ze synodu, a průběžně i rozhovoru celé církve k této otázce
- zajistila shromáždění připomínek a podnětů z tohoto rozhovoru do konce roku 1984 a předání Komisi pro víru a řád SRC do 31.12.1985 spolu s oficiálním stanoviskem církve, které přijme 24. synod.

10. Křest, večeře Páně a ordinace.
Synod doporučuje, aby synodní rada připravila studijní zájmové setkání (Vrbno) k textu "Křest, večeře Páně a ordinace". Odtud by mělo vyjít vyjádření k textu, naše důrazy a doporučení pro další jednání pro zastupitelstvo či synod .

11. Teologické rozhovory.
Synodní rada nechť vyvine iniciativu k teologickým rozhovorům mezi křesťanskými církvemi u nás o otázkách vyvolaných Limským dokumentem.

12. Večeře Páně.
Synod pověřuje synodní radu, aby připravila podklady pro rozhovory o smyslu a významu, o funkci i praxi Večeře Páně v naší církvi.

13. Konfirmace.
Synod pověřuje synodní radu, aby prozkoumala situaci konfirmace v naší církvi. Výsledek nechť je předložen dalšímu synodu.

14. Praxe církve jako nástroj misie.
Synod přijímá (s eventuelními doplňky) elaborát "Praxe církve jako nástroj misie" a doporučuje jej spolu s podněty z rozhovoru na synodu staršovstvům ke studiu a případnému praktickému využití podle místních podmínek. Zásadní připomínky nechť jsou zaslány synodní radě.

15. Pastýřská péče.
Synod žádá synodní radu, aby vypracovala koncepci pastýřské péče, aby dbala o přípravu pomůcek pro tuto činnost, zvláště o pastýřskou péči o nemocné a staré, o nově přistupující členy, o manželství a rodiny. Synod žádá též senioráty a sbory, aby se otázkami pastýřské péče zabývaly, věnovaly jí pozornost, umožnovaly výměnu zkušeností a aby se pastýřská péče stala nedílnou součástí jejich práce.

16. Mravní odpovědnost.
Synod prosí zvláště své kazatele a presbytery, ale i ostatní členy sborů, aby vzali vážně svědectví NZ o křesťanské mravní odpovědnosti a byli příkladem druhým v životě rodinném, pracovním i v dalších oblastech života. S lítostí vyznáváme, že jsme se ve mnoha věcech odchýlili od zákona Kristova.

17. Etika.
Synod pociťuje potřebu jasné orientace církve a jejich členů v oblasti konkrétní etiky. Prosí synodní radu, aby dala podnět k vypracování takových podkladů.

18. Agenda
a) Synod vzal na vědomí zprávu o tisku I. dílu agendy a s vděčností uvítal zprávu, že jeho předání bude možné počátkem roku 1984. Dále vzal na vědomí zprávu o postupu prací na II. dílu agendy a pověřuje synodní radu jednáním o zajištění tisku II. dílu obdobným způsobem.
b) Synod se usnáší, aby I. díl agendy byl předán ostatním křesťanským církvím u nás s prosbou o vyjádření .

19. 30 let ordinace sester:
Synod vyjadřuje vděčnost nad tím, že církvi bylo dáno rozpoznat, že v Kristu není "ani muž, ani žena" při zvěstování evangelia. Synod vyjadřuje radost z toho, že řada sester do této služby vstoupila, i z toho, že sbory jejich službu vděčně přijímají .

20. Kontakty s bohoslovci.
Synod naléhavě prosí staršovstva sborů a seniorátní výbory, aby navazovaly častější kontakty s bohoslovci ze svých sborů a seniorátů během jejich studia na Komenského fakultě. Synod má za to, že opravdový zájem sborů a seniorátů o bohoslovce během jejich studia podstatně přispívá k hlubšímu spojení církve s jejími studenty a vytváří pro ně potřebné zázemí při hledání a nalézání jejich životního a věroučného zakotvení.

21. Celocírkevní kantor.
Synod žádá synodní radu, aby zvážila povolání celocírkevního kantora.

22. Téma 24. synodu.
Synod se usnáší, aby obsahovým těžištěm 24. synodu byly otázky zvěstování církve .

23. Branný výcvik.
Synod ukládá synodní radě, aby jednala o povolení zákonné možnosti jiné služby než vojenské formou pracovní činnosti na místech, kde je nedostatek pracovních sil, a aby pro uvolnění z branného výcviku byly rozhodující nejen důvody zdravotní a sociální, nýbrž i důvody svědomí a víry .

24. Letniční hnutí.
Synodní rada nechť uváží, zda a jak by mohla vhodným způsobem pomoci skupinám letničního hnutí v jejich úsilí o veřejné uznání.

C. VÝCHOVA A VZDĚLÁVÁNÍ

25. Další studium kazatelů.
Synod vyzývá staršovstva, aby svým kazatelům vytvořila dobré podmínky k dalšímu studiu a umožnovala jim účast na doškolovacích kursech i individuální hlubší teologické vzdělávání.

26. Křesťanská výchova.
Synod pověřuje synodní radu, aby vypracovala koncepci, t.j. systematické pojetí křesťanské výchovy a křesťanského vzdělávání zvláště mladých a nových členů církve, ale i starších členů, presbyterů, sborových pracovníků, výpomocných kazatelů a diakonů. Synodní rada nechť vydává

pro tento účel potřebné pomůcky. Tato výchova a toto vzdělávání nechť se provádí soustavně na rovině sborů, seniorátů a celé církve.

27. Kur y pro konfirmované.
Synod děkuje synodní radě za to, že pokračuje v jednání se státní správou ve věci povolení kursů pro konfirmované bez omezení věku. Celé církvi záleží na této biblické práci s mládeží. Synod podporuje synodní radu v jejím dalším jednání o povolení těchto kursů bez omezení věku.

28. Letní brigády.
Synod pověřuje synodní radu, aby jednala se státní správou o pořádání letních brigád mladých členů církve na pomoc našemu hospodářství.

D. ORGANIZACE A SPRÁVA

29. Kontrola plnění usnesení synodu.
V příštích synodních materiálech nechť je k disposici tisk, který by obsahoval všechna usnesení minulého synodu v původním znění a teprve pak informace o jejich plnění.

30. Duchovní bez státního souhlasu.
Synod prosí uprázdněné sbory, aby se obracely s kandidaturou také na duchovní bez státního souhlasu a snažily se tak o jejich návrat do služby církve .

31. Služba v uprázdněných sborech.
Synod se usnáší, aby synodní rada prozkoumávala ve světle ekumenického dokumentu o ordinaci službu v uprázdněných sborech.

32. Duchovní bez st. souhlasu.
Synod pověřuje synodní radu a seniorátní výbory, aby ve smyslu usnesení XXII. synodu i nadále do svých odborů a komisí povolávaly duchovní, kteří jsou toho času bez státního souhlasu.

33. Služba v uprázdněných sborech.
Synod vyzývá staršovstva všech sborů, aby uvolňovala svého kazatele pro službu v neobsazených sborech.

34. Náhradní správní orgány.
Synod vybízí seniorátní výbory, aby využívaly ustanovení § 8 CZ a čl. 39 ŘS o zřízení náhradních správních orgánů (správních komisí) v případech, kde staršovstva sborů nemohou plnit svou funkci. Přitom lze povolat do tohoto orgánu i členy jiného sboru, nejlépe v případě sboru administrovaného z členů sboru, odkud je administrován. Náhradní správní orgán může být velkou pomocí sboru, podobně jako administrátor .

35. Církevní zřízení a řády.
a) synod přijímá text Církevního zřízení se změnami a úpravami komisí doporučenými (o všech bylo jednotlivě hlasováno)
b) Synod přijímá "Řád o správě církve" (tisk 15) s úpravou, kterou navrhuje komise třetí v tomto znění:
"Čl. 28. Při konventu zastupuje nepřítomného kazatele sboru (uprázdnění sboru, nemoc, dovolená a pod.) druhý představitel sboru, kurátor, který se tím stává virilním členem. Na seniorátním zastupitelstvu zastupuje nepřítomného kazatele nebo kurátora jiný člen staršovstva, volený staršovstvem". (Poslední věta čl. 28 zůstává beze změny).
c) Synod přijímá "Jednací a volební řád" (tisk 16) s úpravami doporučenými komisí. Navíc dochází ke změně ve článku 3.3, který bude znít "Při všem jednání mají se členové řídit pravidlem Slova Božího".
d) Synod přijímá "Řád pro kazatele" (tisk 17) s úpravami, doporučenými komisí
e) Synod přijímá "Řád hospodaření církevních sborů" (tisk 18) s úpravami a změnou (článek 1), kterou doporučuje komise

Úplný text Církevního zřízení, Řádu o správě církve, Jednacího a volebního řádu, Řádu hospodaření církevních sborů a Řádu pro kazatele se všemi změnami přijatými synodem bude vyhlášen synodní radou a rozeslán do sborů církve do konce ledna 1984.

36. Jazykové úpravy církevního zřízení a řádů
Synod zmocnuje synodní radu, aby před novým vydáním církevního ~~vydání~~ a řádů provedla jazykové úpravy textu, které nemění jeho smysl.

37. Řád pro studenty bohosloví se upravuje následovně:
a) čl. 2, odst. 1, druhá věta bude znít:
"Do tohoto seznamu budou zapsáni po rozhovoru se synodní radou studenti, kteří složili první odbornou zkoušku bohosloveckou
b) čl. 2, odst. 2d, ponechává se pouze první řádek:
"že budou v osobním styku se synodní radou", zbytek se vypustí.

38. Úpravy řádů.
Synod přijal změny v Řádu pro studenty bohosloví, Řádu pastýřské služby, Řádu členství a Řádu sborového života, jak jsou uvedeny ve zprávě komise (str. 4)
(Jedná se o opravu odvolání na změněné církevní zřízení a řády, případně opravu chyb. Úpravy budou provedeny v připravovaném vydání církevního zřízení.)

39. Přefaření sboru ve Zruči nad Sázavou.
Synod schvaluje přefaření sboru ve Zruči nad Sázavou ze seniorátu Horáckého do seniorátu Poděbradského.

40. Ustanovení celocírkevního kazatele.
Ve smyslu § 10,4 a 29,4 CZ schvaluje synod ustanovení nového duchovenského tajemníka br. Miroslava Brože celocírkevním kazatelem

41. Technický pracovník.
Synod doporučuje synodní radě prozkoumat možnosti povolání za pracovníka synodní rady kvalifikovaného odborníka technického směru. Synodní rada nechť vytvoří podle možností podmínky pro přijetí takového pracovníka.

42. Poděkování za přípravu.
23.synod vyslovuje uznání za vzornou organizační připravenost synodu, za včasnou přípravu potřebných tisků před synodem i v jeho průběhu a doporučuje synodní radě, aby zúčastněným pracovníkům kanceláře synodní rady případně i jiným vyjádřila tuto vděčnost také poněžitými odměnami podle uvážení.

E. HOSPODÁŘSKÉ ZABEZPEČENÍ

43. Sociální výpomoc pracovníkům církve
Synod potvrzuje zásady pro výplatu sociálních výpomoci, které byly schváleny synodním zastupitelstvem v březnu 1982. Tyto zásady doplnuje následovně:

a) Sociální výpomoci poskytované jako příplatek k důchodu u kazatelů důchodců ve výši 18% a u vdov po kazatelích ve výši 12% se vztahují na ty případy, kdy důchod byl vyměřen před zvýšením platu kazatelů, k 1.5.1981. Pokud došlo k vyměření důchodu po 1.5.1981, snižuje se tento příplatek za každý měsíc pozdějšího vyměření důchodu u kazatelů důchodců o 0,3% a u vdov o 0,2%.
(Příklad: kazateli byl důchod vyměřen k 1.1.1982, t.j. za 7 měsíců po platové úpravě. Srážka za 7 měsíců je 2,1%, takže příplatek k důchodu bude obnášet 15,9%.)
b) Přešetření skutečností rozhodujících pro výplatu sociálních výpomocí bude prováděno vždy k 1.1. U kazatelů v činné službě navíc ještě k 1.7. každého roku.
c) Bývalým zaměstnancům kanceláře synodní rady v důchodu bude vyplácena sociální výpomoc ve výši Kčs 2.000,-- ve dvou splátkách, vždy koncem každého pololetí.

(Úplný text zásad je zařazen jako příloha č.1)

44. Seznamy bytů v církevních budovách, které by bylo možno opravit pro kazatele odcházející do důchodu.
Synod ukládá synodní radě další vedení seznamu bytů v církevních budovách, které by bylo možno opravit pro kazatele odcházející do důchodu, případně pro vdovy po kazatelích.
Synod schvaluje zásady pro opravy a pronajímání těchto bytů tak, jak byly schváleny synodním zastupitelstvem v březnu 1983, a jsou uvedeny jako bod 3) Přílohy č. 2 tisku synodu č. 9A.

(Úplný text zásad je zařazen jako příloha č.2)

45. Soupis církevních objektů vyžadujících zvláštní péči:
Na základě předloženého návrhu schvaluje 23. synod kriteria pro zařazování do seznamu objektů vyžadujících zvláštní péči.
Dále se synod usnáší následovně:
a) Seznam objektů rozešle synodní rada všem sborům.
b) Změny v přijatém soupisu mohou být prováděny synodem (mezi synody synodním zastupitelstvem) na základě zdůvodněných návrhů.
c) Synod vyzývá sbory, seniorátní výbory a synodní radu, aby věnovaly zvýšenou péči ochraně, opravám a úpravám budov a jejich zařízení zahrnutým do seznamu objektů vyžadujících zvláštní péči.
d) Veškeré opravy, úpravy, jakož i údržbu zahrnutých objektů lze provádět jen po předchozím schválení synodní rady, která při tom bude využívat spolupráce kvalifikovaných odborníků.
e) Objekty zahrnuté do seznamu zůstávají i nadále vlastnictvím sborů, které jsou povinny o ně pečovat a nést náklady spojené s jejich ochranou, údržbou, opravami a úpravami .

46. Celocírkevní budovy.
Synod schvaluje prodej budov a zařízení bývalých sociálních ústavů v Dobětičích a Sobotíně a pověřuje synodní radu jednáním.

47. Použití repartic.
Synod pověřuje synodní radu, aby každoročně posílala na sbory přehled příjmů a výdajů celocírkevních repartic (v rozsahu dle tisku 90 - 15) .

48. Dary z repartic.
Synod ukládá synodní radě, aby podzimnímu zasedání synodního zastupitelstva předkládala k vyjádření návrh na rozdělení darů z repartic. Synodní rada zašle svůj návrh včas seniorům tak, aby ho mohli projednat se svými seniorátními výbory před zasedáním synodního zastupitelstva. K návrhu připojí přehled o zadluženosti sborů příslušného seniorátu .

49. Úhrada nákladů synodu.
Synod se usnáší, aby všechna vydání spojená s přípravou a konáním 23. synodu byla uhrazena z repartic 1983,V rámci těchto nákladů bude mimopražským členům synodu včetně přizvaných členů církve s hlasem poradním vyplacena náhrada cestovních výloh dle příslušné směrnice. Pražským členům synodu včetně přizvaných členů církve s hlasem poradním bude proplacena jednorázová náhrada ve výši Kčs 80,--.

PŘÍLOHA Č. 1
K usnesením 23.synodu

Zásady pro poskytování sociální pomoci pracovníkům církve

usnesené 23.synodem 1983

1. Kazatelé v činné službě
Kazatelům v činné službě, kteří pečují o nezaopatřené děti a jejichž celkový příjem včetně příjmu manželky a dětí nedosahuje na jednoho člena rodiny minimální částky Kčs 800,-- na osobu, sociální pomoc až do výše rozdílu mezi minimální částkou Kčs 800,-- a skutečně vykázaným průměrným platem. Sociální pomoc by se vyplácela čtvrtletně pozadu. Podstatné změny v rodinných poměrech a v příjmech rodiny je kazatel povinen sdělit kanceláři synodní rady do jednoho měsíce. Kontrola průměrných příjmů bude u všech prováděna vždy k 1.říjnu každého roku.

2. Kazatelé důchodci
Podle provedeného šetření budou činit nároky na starobní nebo invalidní důchod, jež budou vypočteny podle nové platové úpravy platů kazatelů o cca 18 % vyšší, než důchody kazatelů, kteří již odešli do důchodu. Církev proto považuje za svoji povinnost poskytnout těmto bývalým pracovníkům sociální pomoc ve výši 18 % stávajících důchodů. Kazatelům, kteří spolu s příjmy manželky nedosahují existenčního minima, t.j. Kčs 800,-- na osobu a Kčs 400,-- na vedení samostatné domácnosti, ještě další sociální pomoc až do výše tohoto minima. Sociální pomoc by se vyplácela pozadu vždy k 1. dubnu a k 1. říjnu každého roku. Důchodci jsou povinni sdělit kanceláři synodní rady do jednoho měsíce veškeré změny v rodinných poměrech i příjmech rodiny.

3. Vdovy po kazatelích
Obdobně jako u kazatelů důchodců jeví se i u vdov po kazatelích nezbytnost poskytovat sociální pomoc všem vdovám po kazatelích ve výši 12 % z přiznaných důchodů a jejich výši, jež by jim náležela podle platů kazatelů dle nové platové úpravy. Pokud by příjem celkový nedosáhl Kčs 800,-- na osobu a při vedení domácnosti samostatné částky Kčs 1200,-- měsíčně, by byla poskytována další sociální pomoc do výše uvedených minimálních částek. Důchodkyně jsou povinny hlásit vždy do jednoho měsíce veškeré změny, které mají dopad na výplatu sociální pomoci. Výplata sociální pomoci by se vyplácela pololetně vždy k 1. dubnu a k 1. říjnu každého roku.

4. Pracovníci kanceláře synodní rady
Pracovníkům kanceláře synodní rady v trvalém pracovním poměru, kteří jsou placeni podle platové vyhlášky ministerstva kultury ČSR z roku 1967, bude dále vyplácena sociální pomoc dle stávajících zásad, t.j. Kčs 3.000,-- ročně v pololetních splátkách vždy k 1. dubnu a k 1. říjnu každého roku.

5. Sociální výpomoci poskytované jako příplatek k důchodu u kazatelů důchodců ve výši 18% a u vdov po kazatelích ve výši 12 % se vztahují na ty případy, kdy důchod byl vyměřen před zvýšením platu kazatelů, k 1. 5.1981. Pokud došlo k vyměření důchodu po 1. 5. 1981, snižuje se tento příplatek za každý měsíc pozdějšího vyměření důchodu u kazatelů důchodců o 0,3% a u vdov o 0,2%.

6 . Přešetření skutečností rozhodujících pro výplatu sociálních výpomocí bude prováděno vždy k 1.1. U kazatelů v činné službě navíc ještě k 1.7. každého roku.

7. Bývalým zaměstnancům kanceláře synodní rady v důchodu bude vyplácena sociální výpomoc ve výši Kčs 2.000,-- ve dvou splátkách, vždy koncem každého pololetí.

PŘÍLOHA Č. 2
K usnesením 23. synodu

Byty v církevních budovách pro kazatele odcházející do důchodu

Usneseno 23. synodem 1983

1. Synodní rada prostřednictvím svého PO stavebního a výtvarného pořídila do 31.12.1982 seznam objektů, které by bylo možné upravit na byty pro kazatele odcházející do důchodu, kazatele důchodce, případně pro vdovy po kazatelích. Tento seznam zahrnuje
   a) údaje o velikosti bytu a jeho uspořádání
   b) údaje o vybavení bytu
   c) údaje o opravách, které by bylo nutné provést před nastěhováním.

   Zařazení do seznamu bude projednáno s příslušným sborem a seniorátním výborem.

2. Zájemci o získání bytu budou mít možnost nahlédnout do těchto seznamů na synodní radě, případně shlédnout příslušný objekt na místě samém.

3. Potřebné úpravy před nastěhováním zájemce budou provedeny v součinnosti příslušného sboru a seniorátního výboru se synodní radou.
   a) Sbor s pomocí seniorátního výboru (resp. jeho PO stavebního) a zájemce o byt zajistí provedení potřebných oprav. Sbor bude dále zajišťovat správu objektu a běžné opravy.
   b) Za používání bytu bude stanoveno nájemné, jehož výše bude odsouhlasena synodní radou. Nájemné bude přijímat sbor na úhradu nákladů spojených s běžnou údržbou a provozem objektu.
   c) Náklady na úpravy bytu před nastěhováním budou hrazeny z celocírkevních prostředků synodní radou. Podobně i náklady na velké opravy v průběhu používání, které budou převyšovat výnosy nájemného. Provedení těchto oprav bude předem projednáno se synodní radou.
   d) S ohledem na hrazení nákladů na úpravu bytu z celocírkevních prostředků, nemá kazatel nárok na nenávratnou půjčku.
   e) Dispoziční právo s takto získanými byty přísluší synodní radě.

SR 84, 103-117 MB Hanz-á

AKTUALITY Z CÍRKVE

ZPRÁVY Z KANCELÁŘE SYNODNÍ RADY ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ – PRAHA 1 JUNGMANOVA 9 – TEL. 24 71 01-2 – Z POVĚŘENÍ SYNODNÍ RADY PŘIPRAVUJE Dr. JIŘÍ OTTER – URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU SBORŮ ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ –

22/ 1983 21.listopadu

Průběh 23.synodu 16-19.11.1983 v Praze.Synod byl zahájen bohoslužbami v chrámu u Salvátora 16.11. od 19 h. Kázání na text Mat.28,16-20 měl náměstek Dr.J.Hlaváč a dále se na pořadu podíleli všichni členové SR, kteří též vysluhovali početným účastníkům vs.Večeři Páně. Pěvecký kroužek Canticum sacrum přednesl tři žalmy. - Pracovní zasedání synodu se konala v následujících dnech v chrámu na Vinohradech. 1.zasedání 17.11. dopoledne bylo zahájeno pobožností děk.Dr.J.Smolíka z KEBF a modlitební chvílí.Po ustavujících procedurách zvoleno předsednictvo synodu:předsedou byl zvolen člen SR J.Hromádka, za KEBF děkan Dr.J.Smolík, z řad kazatelů ještě sen.M.Brož z Třebechovic a f.J.Čapek ze Sázavy, z presbyterů syn.kurátor M.Lešikarpa s.N.Mandýsová z Pardubic. Do komise pro poselství synodu byli zvoleni:syn.senior Dr.M.Hájek,f.M.Heryán z Kadotína,prof.Dr. P.Filipi z KEBF,sen.kurátor R.Žárský ze Vsetína a sen.J.Trusina z Třebíče. Revisory celocírkevního hospodaření byli zvoleni v doplňovací volbě:Vl. Chadim z Vinohrad a J.Luňák z Plzně, náhradníky M.Bleha z Prahy a Dr.J. Pokorný z Prahy. Byly odeslány pozdravné dopisy presidentu republiky Dr.G.Husákovi a ministru kultury Doc.Dr.M.Klusákovi CSc.Za státní správu pozdravil synod ředitel SVC-MK Dr.F.Jelínek.Po úvodním slovu syn.seniora pak byla otevřena rozprava k tištěné zprávě syn.rady o stavu církve.Zakončeno pobožností s.D.Bružové z Prahy.-V 2.zasedání 17.11.odpoledne měl úvodní pobožnost kons.J.Batelka z Nového Města na Mor. Syn.senior pak představil synodu nově ordinované kazatele a presbytery / z 18 pozvaných přítomno 15/.Dále pokračováno v rozhovoru ke zprávě syn.rady a PO. Předložené zprávy byly po zprávě o revisi celocírkevního hospodaření schváleny.Zakončeno pobožností Ing.K.Matějky z Prahy.-3.zasedání 17.11.večer probíhalo ve čtyřech pracovních komisích /theologické,výchovné,správní a hospodářské/, mezi něž byly tématicky rozděleny synodní předlohy a návrhy. /Synodní tisky tentokrát zahrnovaly na 250 stránek/. -4.zasedání 18.11. dopoledne bylo zahájeno pobožností s M.Havránkové z Nymburka. Po prvním čtení návrhu synodního poselství byla na pořadu rozprava k hlavnímu synodnímu elaborátu "Praxe církve jako nástroj misie". Zakončeno pobožností sen.kurátora R.Žárského. -5.zasedání 18.11.odpoledne bylo zahájeno pobožností prof.M.Opočenského z KEBF.Následovala rozprava k ekumenickému elaborátu SRC"Křest,Večeře Páně a ordinace" a přijata zásadní usnesení. Dále projednány navržené změny Církevního zřízení a řádů a přijaty novelisované texty ve smyslu návrhů synodní komise. Zakončeno pobožností s.J.Sobotíkové z České Lípy.-V 6.zasedání 18.11.večer měla úvodní pobožnost s.N.Mandýsová.Zprávu o tisku I.dílu Agendy a přípravách na II.dílu podal předseda PO liturg.Dr.J.Smolík. Syn.senior Dr.M.hájek vzpomenul 30.výročí ordinace sester v naší církvi a podány informace o připravovaném sborníku k tomuto výročí. Dále podána zpráva o soupisu budov vyžadujících zvláštní péči a projednáváno poselství synodu v druhém čtení. Zakončeno pobožností b.M.Šabršuly z Hoštálkové.- 7.zasedání 19.11.dopoledne bylo uvedeno pobožností Ing.J.Slámy z Rýmařova.Následovalo závěrečné hlasování o předložených návrzích ze syn.rady z konventů i z rozpravy synodu, přijato stanovisko valného shromáždění SRC ve Vancouveru 1983 "Mír a spravedlnost" a závěrečný návrh na poselství synodu. Doporučeno, aby se příští synod zabýval otázkami zvěstování církve.Po závěrečném projevu a poděkování předsedy synodu vykonal zakončující pobožnost na text 1.Petr.1,13 syn.senior.

K těmto Aktualitám přikládáme dokumenty: 1/Poselství 23.synodu sborům 2/ texty dopisů presidentu Dr.G.Husákovi a min.kultury Doc.Dr.M.Klusákovi 3/Elaborát SRC z Vancouveru 1983 "Mír a spravedlnost". - Dále připojujeme dopis syn.rady o pracovním heslu pro r.1984.

xxxxxxxxxxxxxxx